

နတ်တရားရုပ်ပြပွဲ

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

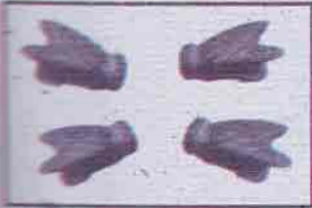
နယော တာယ ဘဂဝတော အဂ္ဂမာလာတော ဘုဒ္ဓဘုရား

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

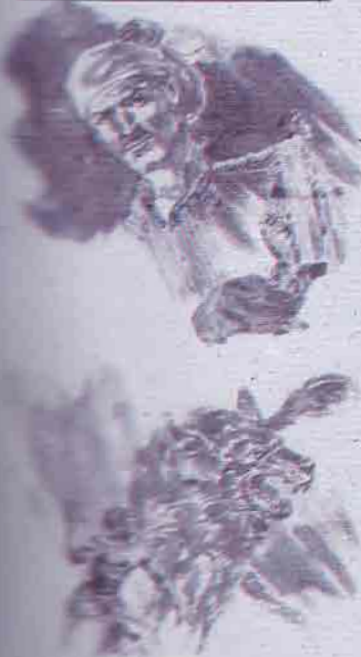
ရန်အောင်မြင် ဂါထာတော်

ပထဝီဗလသုန္ဒရီ၊ သဗ္ဗညု ဖောဓိမဏ္ဍလေ။
 အသင်္ချေယျံ၊ မာရသေနံ၊ ဇယော ဇယတု မင်္ဂလံ။
 ဒေဝပုတ္တ ကိလေသဉ္စ၊ ခန္ဓ မဇ္ဈိတိ သင်္ခါရံ။
 ပဗ္ဗမာရံ ဝိနော ဗုဒ္ဓေါ၊ တံတေဇယော ဘဝတု မေ။

အာနက်

ဖောဓိမဏ္ဍလေ၊ ဖောဓိပင် ထက်ဝန်းကျင်၌။ အသင်္ချေယျံ။ မရေမတွက်နိုင်သော။
 မာရသေနံ။ မရ်နတ်ဘက်သား စစ်သည်များကို။ ပထဝီဗလသုန္ဒရီ။ မြေထုခြောက်
 ကြီးမားလွန်မင်းကောင်းမြတ်သောသည်းခံခြင်း ရှိတော်မူသော။ သဗ္ဗညု။ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဇယော။ အောင်လေပြီ။ တထာ။ ထိုအတူ။ မေ။ အကျွန်ုပ်အား။ မင်္ဂလံ။
 အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဇယတု။ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ပါစေသတည်း။
 ဒေဝပုတ္တ ကိလေသဉ္စ။ ဒေဝပုတ္တမာရ်၊ ကိလေသာမာရ်လည်းကောင်း။ ခန္ဓမဇ္ဈိ
 တိသင်္ခါရဉ္စ။ ခန္ဓမာရ်မဇ္ဈိမာရ် အဘိသင်္ခါရမာရ် လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗမာရံ။ ဤမာရ်ငါးပါး
 ကို။ ဗုဒ္ဓေါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိနော။ အောင်မြင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇယော။
 ထိုမာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့်။ မေ။
 ငါ့အား။ ဇယမင်္ဂလံ။ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု။ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်	ဒေဝပုတ္တ	= ဒေဝပုတ်တ
ဗလသုန္ဒရီ	ကိလေသဉ္စ	= ကိလေသင်စ
သဗ္ဗညု	ခန္ဓမဇ္ဈိတိ	= ခန်မစ်စုဘိ
မဏ္ဍလေ	သင်္ခါရံ	= သင်ခါရံ
အသင်္ချေယျံ	ပဗ္ဗမာရံ	= ပင်စမာရံ
မင်္ဂလံ	ဗုဒ္ဓေါ	= ဗုတ်ခေါ

လော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ စင်း

နတ္ထမဂ္ဂဇာတ်ပြည်

လောကီပညာဂုဏ်ခံမဂ္ဂဇာတ်

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ ဖောင်ဆိုင်

(M.B.B.S (Ygn))

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A., A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလာသ ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါက်တာညီထွေ

B.Sc(Bot), Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos), Dip.T.Med.

T.L.R.M (INDIA)

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဇဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)ကိုမိုးဆန်း။

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါပြီ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(ဝတုန်ကုသကောဝိဒ၊ဝိနယဓရ၊ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

(ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)

ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ

(နိကာယဝိပလ)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar), H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဒီဇိုင်းပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးဌာန

ယဉ်ကျေးဝေ

တွန်ပျူတာစာစီ

ပါရမီ တွန်ပျူတာစာစီလုပ်ငန်း

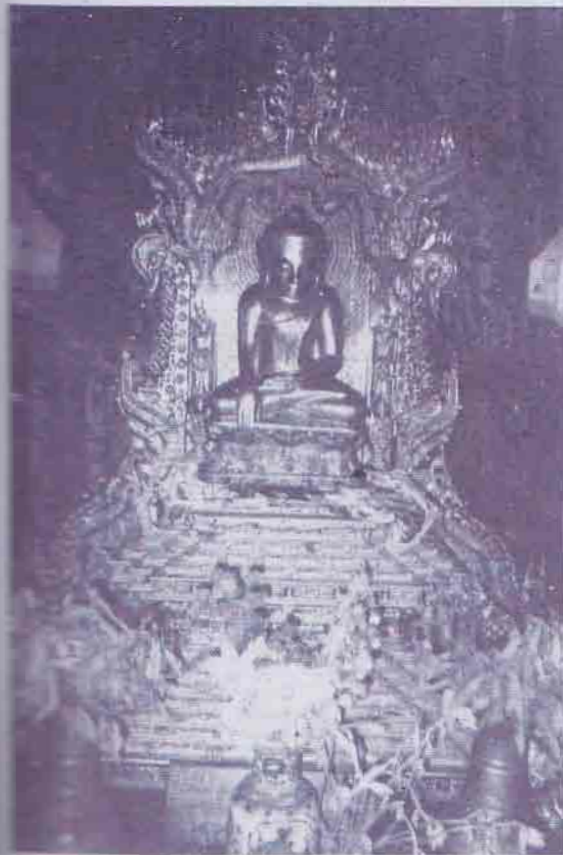
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ
လာရောက် အားထုတ်လေ့ရှိသည့်
ဆင်တောင်စေတီတော်မှာ
၈-၉၇

ထုတ်ဝေသူ
ဦးခင်မောင်ဝင်း(ခ)ဦးကျော်မိုးသိန်း(၁၀၇၃၉)
နက္ခတ္တဓမ္မာစရိယ(ဝိပလ)တိုက်
၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
အာရှတိုက်နှင့် မျက်နှာဖုံးတိုက်
ဦးကျော်မင်းစိန်(၀၄၄၅၉)၊ စိုးမေတ္တာပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၁၇/က၊ ၅၆-လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေး၊ဖြန့်ချိရေး
နဂါးစာပေ
ဂုဏ်ထောင်ကဏ္ဍ၊ ဖြန့်ချိရေး
မိလိန်စာပေ (တောင်ကြီး)
ဝင်္ဂီနဒီစာပေဖြန့်ချိရေး(တောင်ကြီး)
မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်ဖြန့်ချိရေး
ကျော်ကျော်စာပေ(ပေါ်လမြိုင်)
ဖြန့်ချိရေး
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
၈-၀၉ ၇၇၆ ၃၄၄၇၈၅၊ ၀၉ ၉၆၀၀၀၄၀၉၂။

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ
ယဉ်ကျေးဝေ

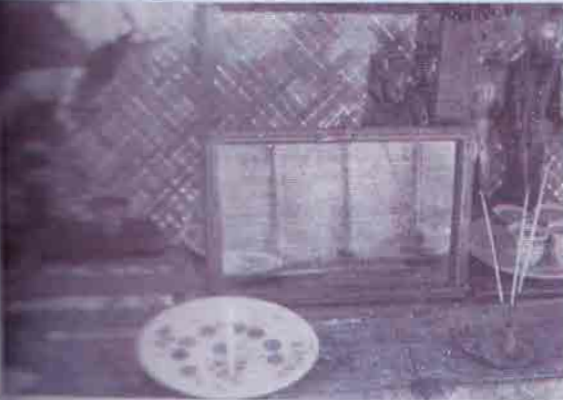
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
အမှတ် ၃၆၆
တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ကျပ် (ဖြန့်ချိရေး)
[နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်]
အုပ်စု
၁၀၀၀
၈- ၀၉ ၇၇၆ ၃၄၄၇၈၅၊
၀၉ ၉၆၀၀၀၄၀၉၂။

ဒီဗျူဟာတောင် ဆူတောင်ပြည်ပြုတိစ္ဆာရုကရီ
ဖင့်သောင်ပူဇော်ရင်မိုးလေဝသကောင်းပွန်တယ်၊
အန္တရာယ်ကင်းတယ် ... ၈-၁၃

ရေငွေအိုး၊ နေ့တိုင်း မုန်ရဲထိပ်ပျာ
သောင်ပုခွေ၊ ဒောင်စေ့ပျာ၊ ဒောင်သံယော
ဆွဲ-မိရဲ ညာလက် လက်သူကြွယ်နဲ့ ... ၈-၁၈၀

★ ထွေဆိုခြင်းမောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ကျန်းမာပါစေ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း
ဆရာဦးသီဟ(တဆ-၀၃၉၈၀)နှင့်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော
နှလုံးလေးဖက်နား၊ နှလုံးအဆီဖုရောဂါ ကာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၃၅

■ ပညာပေးမောင်ခြည် ■

ပေစာမူက ပညာလူ(၁၂-ခွင် မေဒင်ပညာဟောကိန်း၊
[ဖွံ့ဖြိုးအောင်] ၁၆၀

🌸 လက္ခဏာမောင်ခြည် 🌸

အမေးရှိ၍ အဖြေရှိခဲ့ရပါသည်
[ဆရာဦးခင်မောင်လင်း-B.Sc၊ ရွှေဘို] ၁၅
လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညီကြစို့
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၁၃
တစ်ချက်ကောင်းဟောကွတ် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၁၂၆
စီးပွားဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝလာသူတစ်ဦး၏
လက္ခဏာနှင့် လျှို့ဝှက်ချက် ၁၄၅

🔴 ငယ်သူနှင့်မောင်ခြည် 🔴

ပုဂံမှ ပြဿဒါးဘုရားနှင့် မှတ်သားစရာများ(၁)
[ခရီးသည် သုတေသီ] ၉
ဆားလင်းကြီးမြို့နယ် ဝက်တောကျောင်းနှင့်
မြောက်ကျောင်း ဘုရားအစုများမှ ရှေးလက်ရာများ(၂)
[ထွေးမောင်] ၈၁
မိုးရဲမြို့မှ ထူးခြားသော ဘုရား၏အစိတ်ကို ရှာရာဝယ်
[ရဲမြိုင်ဦး-ချယ်ရီမြေ] ၉၅
ကျွတ်ဒေးပါး အောင်မြေတွင် အမိဋ္ဌာန်ဝင်
[အောင်စ-LL.B] ၁၆၉

○ အထူးကဏ္ဍမောင်ခြည် ○

ကခါတ်ထောက် ဝါးကျောင်းဆရာတော်
စုဆောင်းပူဇော်ထားသည့် ရုပ်ပွားရုပ်တု ဓာတ်တော်များ(၃)
[ခရီးသည်သုတေသီ] ၄၉
သီရိသုပဘာရတနာဒေဝီ စိန်တုံးမိဖုရားကြီး၏
မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးအတွက် အလှူတော်
မော်လမြိုင်မြို့မှ ရန်ပြေမာန်ရှင်းဘုရားကြီး(၃)
[သီတာဆန်း-မော်လမြိုင်] ၆၅
ရွှေမင်းဝံ ပေါ်တော်မူ ကုန်းတော်မှ သာသနိက
အဆောက်အအုံများ(၂) [စင်ညိုငယ်] ၁၀၅
သမိုင်းဝင် ဆားခါတောင်မှ ဆားခါတောင်မယ်တော်ကြီး(၂)
[ဒေါ်ကင်း ဦးမြမောင်-မန္တလေး] ၂၂၅
နက္ခတ္တမောင်ခြည်ပဋိပက္ခစာ ၃

မိ ကိုယ်ပျော့ရောင်ခြည် မိ

နာယကဂုဏ်နှင့် ပကားအရှင်ကြီး [ဝေစည်-ရွှေဘို] ၂၃၃
လောက၏ မထင်မှတ်သည့်အဖြစ် [မြင့်] ၂၃၉
ကျွန်တော် မသင်ယူဖြစ်ခဲ့သော ဝိဇ္ဇီရပညာ
[အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၄၁
လမ်းဆုံးလျှင်ရွာတွေ့သည် [အီကင်း-ဦးမြဲမောင်-မန္တလေး] ၂၄၆
ရွှေညိုရွှေဝါတို့ရဲ့ ရတနာမြေ [တင်ဘုန်းဝင်း] ၂၆၅

*** ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် ***

ဘုရားလောင်း၏ ဟိတ်ဓာတ်တို့ယူသော ကျင့်စဉ်တော်
[ဝိဇ္ဇာဝေရ-မင်္ဂလာဒုံ] ၃၃
ပေါက်တန်းဒိပ်ကုန်းရွာ သာသနာပြုဆရာတော်
အရှင်နန္ဒိယ ချီးမြှင့်သည့် ဓာတ်လေးပါး ပုတီးစိပ်နည်း
[ကျော်ဇေယျ] ၈၆
ပိပယင်းဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိ၏ ဓာတ်(၄)ပါး
ကျင့်စဉ်(၂) [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၈၅
ကံကောင်းလာဘ်ရွှင် အောင်မြင်လိုသူတို့အား ဆောင်ထား
ရမည့် သဗ္ဗပုဗ္ဗဘာဝတရား [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၉၃

● အမျိုးအရောင်ခြည် ●

ဘေးကင်းကျန်းမာ လွန်ရမ်းသာ အလင်းတိုင်ပူဇော်မှု
အစီအရင် [ရွှေကျော်မင်းအောင်] ၄၄
တစ်လူ့နောက် အဖိုးရသော ဗုဒ္ဓရုပ်တု ပူဇော်နည်း
[ဒိုင်မင်း-သထုံ] ၆၂
သူနဲ့အားပြုနှင့် ကတ်ကမ်းဓာတ် [ချင်းတွင်း မောင်ဝေမင်း] ၁၀၂
ဝမ်းကိုက်ဝမ်းသွားရောဂါ ပျောက်စေသော အစီအမံ
ဂါထာစွမ်းအင် သိစေချင် [စလင်းဒီပီ] ၁၂၅
လာဘ်ပိတ်လျှင် လာဘ်ဖွင့်မန္တန် ဤသို့ စီရင်ပါ
[မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၁၉၉
ကံကောင်းစေရာကံပွင့်ယတြာများ(၂) [သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၂၂၂

□ အပြုမုတ်ရောင်ခြည် □

ဘဝတော်လမ်း ဝိဇ္ဇာဝေရ ဓာတ်ပညာစခန်း(၂)
[မြန်မာသမားတော် မင်းတင်မောင်(တဆ-၄၁၉)-
ဝိဇ္ဇာဝေရဝိဇ္ဇာ ဓာတ်ဆေးပညာရှင်] ၁၃၃
လိုချင်လျှင် ဖြိုပြင်ကြပေရော့ [သဲကောင်းအတွက် နည်းလမ်း]
[ဦးအောင်ကြည်-မြန်အောင်] ၁၄၀
နေသူခိုခိုဓာတ်လမ်း တစ်လမ်း [နေ အေ လာ] ၁၇၉
သွပ်ဖမ်းဝိဇ္ဇာ အပိုင်း(၁) [ဦးမင်းဇင်-ရွှေနဝင်း] ၂၁၃
ရွှေစော်နံ့ ပြန်လိုက် [စိုးသူတော်] ၃၀၅
၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

**ရာကျော်သရာတော်ကြီး၏ ထွက်ရုပ်လမ်း စီရင်ခဲ့ရာ
ဗုဒ္ဓအောင်မြေ ကျောင်းတော်ရာသို့
သောင်တက်ယူရန် သွားလိုပါက** ● ၈၁-၂၀

**မုဂါးခေါင်းဆောင်း မှတ်တမ်းဥပမာ
ဂဗျေပြုတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အရပ်ပို
အဖူးပြုစားခြင်းခြင်္စာနိဂါး** ● ၈၁-၅၉

ကပိတ်ထောက် ပါးကျောင်းဆရာတော်

ရှေးအခါက သောရဗ္ဗဒါနရုပ်တူတော်တော်များတွင်
ဤတို့သို့ သပိတ်ပိုက်ရုပ်တူများလည်းပါသည်။ **တ-၄၉**

ပါးပျဲတို့ ထုထားခြင်းဖြစ်သည်

နီးနီးပါးသည် အပေါက်ပါသော်လည်း

ပါးပျဲများ အပေါက် မပါ၊ ပါးသားအပြည့်ဖြစ်သည်။ **တ-၄၉**

*** ဂါထာပစ္စုန်ဖျောင်းခြင်း ***

ပေခွင်နဲ့ ရှင်သီဝလီ [မောင်အောင်ဝင်းမန်း] ၂၉
ဂါထာတစ်ချက် ခွေးအတွက်
[ဝင်းညို-ပေါက်ခေါင်း၊ နက္ခတ္တဝေဒလက္ခဏာ] ၁၁၀
သိဒ္ဓိဆယ်ပါး မြတ်တရား ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ [အံ့ကြွယ်] ၁၂၁
ရှေးထုံးစံညာဂါထာနှင့် ကုသိုလ်ယတြာ [စော်မြင့်-မြင်မြီ] ၁၂၉

*** ဆေးနည်းတို့ဖျောင်းခြင်း ***

ဆီးချိုဝေဒနာရှင်အတွက် အစာလည်းဆေး
[ဦးမြင့်ဌေး] ၃၁
အညောင်နဲ့ ခံနိုင်အောင် [သာကဒူး-ကသာမြေ] ၁၄၆
လင်းလေနှင့်တိမ် [တိုကိုမောင်-အင်းလေး] ၁၉၆
သွေးချိုဆီးချိုအတွက် ဆေးကောင်းတစ်လက်
[ဆရာဦးစန်းယု-ခေတ်ပီအဘိဓမ္မာတောင်သာ] ၂၀၈
သွားရောဂါ တစ်သက်တာ ကင်းဝေးစေဖို့
[တင်ဆောင်-ပျဉ်ဂုံကြီး၊ ပဲခူးမြို့နယ်] ၂၂၄

◆ ခြေးကော့ဖျောင်းခြင်း ◆

အိမ်ထောင်ရှင်များအတွက် ခြေးစွမ်းတစ်လက်
[ဟိန်းမြင့်စံ] ၃၈
အညောင်းအညာပြေပျောက်ဆေးနည်း [ဦးစိန်လင်း-ကနီ] ၅၄
စပါးကြီးသည်မြေအစွမ်း အံ့ခခန်း[မောင်က-တံတားရွာ] ၁၁၄
ကြက်မောက်ဆူးပျံ (သို့မဟုတ်) ကျွဲနွားခေါင်းချိတ်
ဇုကွမ္မဘား ပြုလုပ်နည်းနှင့် စွမ်းအားသတ္တိများ
[မင်းမင်းဟန်-မော်လမြိုင်] ၁၈၂

*** ဝတ္ထိကုပစ္စုန်ဖျောင်းခြင်း ***

ကိုးလားချောင်းဖျားက ပရလောကသားတို့၏
ငိုနှိုက်သံများ(၂) [ချစ်ဆိုင်] ၈၄
ဒဏ္ဍာရီမဟုတ်သော ဒဏ္ဍာရီ(၂) [ဇော်သိဒ္ဓိ] ၂၂၄
[ဆောင်းစေ-ကသာမြေ] ၂၂၄
မြေပိုင်ရှင်ကြီး ဦးဘိုးလွန်းနှင့် ဝတ္ထိရဆေးဖို့ကိုးပေါင်း(၅)
[မောင်စိန်စမ်း-ကေတုမတီ] ၂၅၃

▲ မိတ်ရွှမ်းဆင်ဖျောင်းခြင်း ▲

မိတ်ရွှမ်းအင် သိပ္ပိုင် မှန်အစီအရင် [ဝေဖြူမောင်] ၁၈၀

*** ဝတုသုတဖျောင်းခြင်း ***

ရှေးလူကြီးများ ရွာချမ်းလေ့ ပြုလုပ်နည်း [ရွှေဘီသိန်း] ၁၉၂

† ထူးခြားစေ့နည်းဖျောင်းခြင်း †

ထူးခြားပစ္စည်းများနှင့် အကန့်ကိုင်လေ့
[စည်သူကျော်နိုင်] ၃၇
ရေဆင်စွယ် [ကနုကုကစစ်ဦး-ကသာ] ၁၉၃
ထူးထူးခြားခြား ကြခတ်ပါး [အရှင်ကုမာရ-စစ်ကိုင်း] ၃၉၀
နက္ခတ္တဖျောင်းခြင်းပစ္စည်း ၅

❖ ဟိုဖိခံပညာရောင်ခြည် ❖

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယက္ခ(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
ဘဝအတွေ့အကြုံများ(စုတိယပိုင်း) (၆)

[ဆရာကြီးမင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၄၈

❖ ဣတိုးရောင်ခြည် ❖

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်တမ်းမှု
[လေဖြတ်ပြီး လျာရှည်နေ၍ ကုမရခဲ့သော်]

[ဆရာဦးလှညိမ်း-အကြောပညာရှင်၊ တံတားဦး၊ အင်းဝ] ၉၃

❖ ဂိဗ္ဗာမရောင်ခြည် ❖

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ နောက်ဆုံးစကား

[မြတ်ထူးထက်] ၂၀၉

မယုံလျှင် ပုံပြင်မှတ်ပါ ဝိဇ္ဇာရေးအတွေ့အကြုံဆန်းများ(၂)

[ကနက်သီရိ ဆရာအုန်းရွှေ] ၂၄၅

❖ အပျိုးပင်အပျိုးရောင်ခြည် ❖

ငါးဆားနယ်နှင့် အဝန်ဓာတ်များသော ငါးခြောက်များကို
အဝန်ပေါ့အောင် ပြုပြင်ချက်စားနည်း

[ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၂၁၆

○ သုဏေသဒ္ဓါရောင်ခြည် ○

ကိုယ်တွေ့ လှေဦးတိုက်လှည်းဦးတိုက်

[ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၂၈၁

ထုတ္တန်သိမ်ပုထိုးတော်မှ ရှေးခေတ် ရခိုင်ဗိုလ်
ဝတ်ဆင်ထုံးစံပွဲမှု ဒီဇိုင်းလက်ရာများ(၁၄)

[ပန်းချီထူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန] ၁၆၄

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထိုမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၀၆

○ ဖြစ်ချင်း(ပြီးဆေးဝင်ဆေး)ဖြစ်ရောင်ခြည် ○

သွေးစုနာနှင့် အနာဆိုးများကို ပျောက်သည့် ပဒိုင်းနက်ရွတ်

[မောင်ညီစု-ဝန်းသို] ၇၁

ဖန်ခါးသီးဆေး စားသုံးပေး

[မြင့်ကာကုန်း-စိန်မြိုင်] ၁၉၁

❖ ဝါရုက္ခာန်ရောင်ခြည် ❖

ရွာများ ဆီး၍ သွေးပါကုစရာ [ဆရာသညာပျား] ၁၄၅
တွဲရွာ ရေခွေးပုလောင် ဝေဒနာအတွက်

[ငွေသိန်း-တိ/မွေး/ကု] ၂၀၀

၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒေါ်လှိုင်ကဲသုံးပါးပေတ္တာငွေကို

ကျင့်ပွားခြင်းဟာ

သစ္စုပ္ပန်ဘဝပေတ္တာကို ကျင့်ပွားခြင်းပါပဲ... ၈၁-၁၉၃

မီးဖြစ်သံနှင့် နှိုင်းပြထားသော

ရေဆင်စွယ်ဖြစ်သည့် အပျားနှစ်လက်ပရို၍

အရွယ်အစားပျား... ၈၁-၁၉၄

ကျွန်းကျင်းကြီးတောင်းပူ
ပြည်သားလေပါကြမ်းသင့်
ယခုပြင်ဆင်ကြီးလေပါဟု... ၈-၉

ဆင်မယဉ်သာ
ချိုးစားခဲ့သော
မဟာဗောဓိပင်ဖြစ်သည်... ၈-၁၆

နဘူးကျင်း
တောရ
အောင်မြေ
မှ
လက်ယာရစ်
နှယ်များ
ဖြစ်သည်... ၈-၉၁

☸ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ☸

ဆုတောင်းပြည့် ရှင်ပင်မဟာဓက္ခိကာသာခါ
နန်းဦးဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရား(သို့မဟုတ်)
ဌေးချိုတောင်ဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရား
[ကိုရွှေမောင်-ဒေါင်းအင်းကျန်း] ၁၇

* အောင်မြေရောင်ခြည် *

ရာကျော်ဘိုးတိတ္ထိ၏ ထွက်ရပ်လမ်းနှင့် အောင်မြေ
[အောင်စ-LL.B] ၂၅
ဗုတ်ဝိသား ရန်အောင်မြင် ကျိတ်ထီးမှိုစေတီအောင်မြေ
ကျောက်ပြားတောင်အနိဋ္ဌာန်ခေါ်(၃)[မောင်မောင်ဖိုး-ထားပယ်] ၄၁
စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
နိဋ္ဌိပူဇော် ဝါထာတော်များ(၅၀)[သိကြားကျစေတီတော်]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၇၃

◇ မိမိအရောင်ခြည် ◇

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ထိထိုးလိုက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဝဏန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၃၀၇
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင်
ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၃၂

* မိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် *

ငှက်ပျော့ဥယျာဉ် လက်တွေ့စိုက်ပျိုးခြင်း အတတ်ပညာ
[စလင်း ဦးကျော်] ၂၀၁

□ မြန်တုရှင်လူး အထူးရောင်ခြည် □

၁၃၇၉ ခုနှစ် နှစ်သစ်မှာ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများ
တံတောင်းပြီးရင်း တံတောင်းကြစေဖို့
[အောင်နန္ဒ-ကျိုက်လတ်] ၁၅၅

▲ အောင်မြင်လှန်းမာရေးရောင်ခြည် ▲

ပယင်းကျောက်ရွှေသော အဘွားအို [ရဲမျိုးသူ-ဟေမီမြိုင်] ၂၉၇

⊗ အင်းစတရောင်ခြည် ⊗

လိပ်အင်းတစ်ကွက် ဆေးစွမ်းထက်သူ
[ဦးခင်မောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း] ၁၇၇
ရှမ်းတိုရင်ကြီး၏ အစွမ်းထက် အင်းတစ်ကွက်
[မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်] ၂၆၅
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

ဆူဟာရ် ခြံစည်းပေးမှု
မြောက်ဘက်ခြမ်းသို့
ဆူဟာရ်ခရီးစဉ်... ၈-၉

ဆင်ပေညီသာ
နီးကပ်သော
ဆင်ပေတပ်ခြံစည်းသည်... ၈-၁၆

နဘူးကျင်း
စောရ
အောင်မြေ
မှ
လက်ယာရစ်
နွယ်များ
ဖြစ်သည်... ၈-၉၁

▣ **ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည်** ▣

ဆုတောင်းပြည့် ရှင်ပင်မဟာစက္ခုဏသာခါ
နန်းဦးဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရား(သို့မဟုတ်)
ငွေ့ချိုတောင်ဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရား
[ကိုရွှေမောင်-ဒေါင်းအင်ကျန်း] ၁၇

▣ *** အောင်မြေရောင်ခြည် *** ▣

ရာကျော်ဘိုးကိတ္တိ၏ ထွက်ရပ်လမ်းနှင့် အောင်မြေ
[အောင်စ-LL.B] ၂၅
ဗျတ်ဝိသာ ရန်အောင်မြင် ကျိုက်ထီးမိုးစေတီအောင်မြေ
ကျောက်ပြားတောင်အစိဉ္ဇန်ခရီး(၃)[မောင်မောင်နိုး-တာဝယ်] ၄၁
စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
နို့ပူဇော် ဝါထာတော်များ(၅၀)[သိကြားကျစေတီတော်]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၇၃

▣ **♦ ပါးစာရောင်ခြည် ♦** ▣

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် ထိထိုးလိုက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဂဏန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၃၀၇
၂၀၁၇ ခုနှစ် ဧပြီလတွင်
ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၃၂

▣ *** စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် *** ▣

ငှက်ပျော့ဥယျာဉ် လက်တွေ့စိုက်ပျိုးခြင်း အတတ်ပညာ
[မလင်း ဦးကျော်] ၂၀၁

▣ **▣ ပြန်ဟုန်စုး အရေးရောင်ခြည် ▣** ▣

၁၃၇၉ ခုနှစ် နှစ်သစ်မှာ ခုနှစ်ရက်သာသမီးများ
တံတောင်းပြီးရင်း တံတောင်းကြစေဖို့
[အောင်နန္ဒ-ကျိုက်လတ်] ၁၅၅

▣ **▲ အောင်မြင်ကျန်းမာရေးရောင်ခြည် ▲** ▣

ပယင်းကျောက်ရွှေသာ အဘွားဖို [ရဲမျိုးသူ-မောစီမြိုင်] ၂၉၇

▣ **● အင်းစာရောင်ခြည် ●** ▣

လိပ်အင်းတစ်ကွက် ဆေးစွမ်းထက်သူ
[ဦးခင်မောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း] ၁၇၇
ရှမ်းကိုရင်ကြီး၏ အစွမ်းထက် အင်းတစ်ကွက်
[မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်] ၂၅၂
နတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများရောင်ခြည်

ဝက်လူးအရှေ့တောကျောင်းဆရာတော် အရှင်လက္ခဏာ၏
ဘဝကောက်ကြောင်းများ (၃) [စံထွန်းသာ] ၅၇
နက္ခတ်ကျမ်း ရန်ကင်းတောဆရာတော် ဦးတိဿရအား
ကြည့်ညို့ပူဇော်မှုခမ္ဘီ (၃) [ဒေါ်ညိုငယ်] ၈၉
သုသာန်ကျောင်းဟု လူသိများသော တေ့သစ္စဓမ္မဝိဟာရ
ကျောင်းဆရာတော် ဦးသုဇာတ၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်
ကြည့်ညို့ဖွယ်ရာများ [ပန်းတနော် နောင်လတ်] ၂၁၇

ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည်

အောက်လမ်းပညာသည်နှင့် အစွမ်းထက်မြက်သည့်
ဗုဒ္ဓ၏ဝါထာတော်များနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း [ရွှေကျင်စိမ်းချမ်း] ၂၃၇
ငှက်ကြီးအသွင်ဆောင်ကာ တောင်ပံဖြင့်
ပါးစိုက်လိုက်သော ဣသုအစင်လေး [ချို-အမရပူရ] ၂၇၀
ကိုးသင်္ချိုင်းစိပ်ပုတီး [ကိုကိုလတ်-ဆည်မြောင်း] ၂၈၉

အဝေးသင်္ချေရောင်ခြည်

မြေထွက်ကြေးနက် နှိုးငှို သိရှိသူများမှ မြေကြားပေးကြပါရန်
[ကိုကျေးတော-ရောင်ခြည်သစ်] ၁၀၃

ရွှေပုဒ်ဆုံးသပတင်းညွှန်ရောင်ခြည်

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဧပြီလအတွင်း
ယာဘ်လာဘ ခွင်လန်းကြပါစေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၄၂
၂၀၁၇ ခုနှစ် ဧပြီလအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ တံကြမ္မာ [ဟုဂျင်စီ] ၁၅၂
၂၀၁၇ ခုနှစ် ဧပြီလအတွင်း
နေ့တောင်းရက်သာ ဇွေချယ်ပါ [သုခစုစံ-ကျိုက်လတ်] ၁၈၄
၂၀၁၇ ခုနှစ် ဧပြီလအတွက်
ခုနစ်ရက်သားသမီးဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၁၉၇

ထွန်းဟရေး ဝတ်စားရောင်ခြည်

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဧပြီလ ကုန်းမာရေအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၁၆၈
(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ တပို့တွဲ
(တုံရာသီ-Aquarius) နက္ခတ်ဓာတ်စာ ဆောင်ရန်ရှောင်ရန်
ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ [ဆရာ မင်းချမ်းသာ] ၂၀၄

ပရုလောဟရောင်ခြည်

နွားရေခြောက်မှန် စားခဲ့ဖူးသူ [ကသာ သင်းမွှေး] ၂၄၉
တစ္ဆေတို့ စိန်ခေါ်သူ [ကောင်းခန့်-သစ္စာမြေ၊ ဝက်လက်] ၂၅၇
မပဏ္ဍာပေလား [ဆောင်းလဝန်းဖြူ] ၂၇၃
အသုရတလယ်ရွာသူ မိကြာဖြူ [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၃၀၀
မ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍရင်း

ရွှေမင်းခံ
ပေါ်တော်ပူ
တုန်းတော်
မှ
မြူးနေသော
သာဝတ
ရုပ်တူ
ဖြစ်သည့်
စာ-၁၀၆

စာရေးသူ
ရရှိသော
ပစ္စည်းဆန်း
ပျားထွင်
ပျံသန်ထွင်း
ပက်ဆက်တစ်ထွင်း
စာ-၃၅

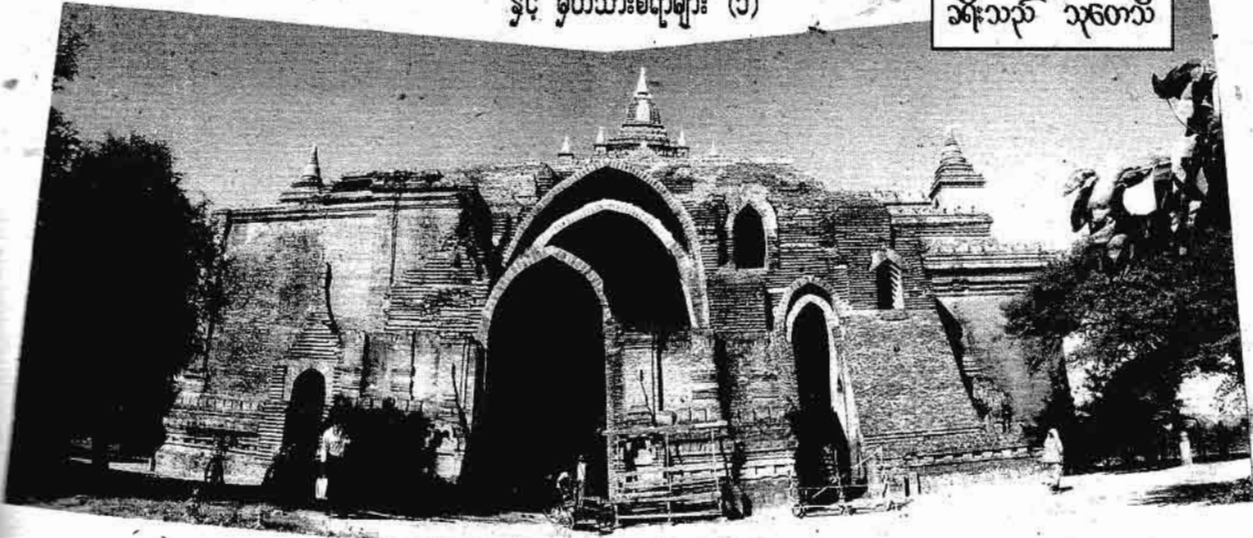
ရာဇကျင်သရားတော်ကြီးက
ယူဂျိယံတိုင် အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ထွက်ရုပ်ပေါက်
ဓာတ်လုံးစီရင်နည်းကို ကျင်ကျောက်စာတွင်... စာ-

ယုန်မု ပြဿဒါးဘုရား

နှင့် မှတ်သားစရာများ (၁)

ခရီးသည် သုတေသီ

ကျွန်းမင်းကောင်းမူ ပြဿဒါးစေတီ

မြန်မာပြက္ခဒိန် အယူအဆတွင် လ၊အလိုက် သတ်မှတ်ထားသော ပြဿဒါးရက်၊ နေ့သင်္ချာနှင့်ရက် ပေါင်း ၈ (၁၃)ရသော ဝါရမိတ္တုရက်တို့ကို ရက်ဆိုးရက်ညံ့ဟု ယူဆ၍ လုပ်ငန်း ဆောင်တာများ မပြုလုပ်ကောင်းဟု ယုံကြည်လေ့ရှိကြသည်။

သို့သော် ထိုအယူအဆကို မယုံ ကြည်သူများလည်း ရှိသည်။ ဝါရမိတ္တု ရက်နှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာ့ရိုးရာ ဟာသပုံပြင်တစ်ပုဒ် ရှိသည်။

တောင်သူတစ်ဦးသည် ဝါရမိတ္တု ရက်တွင်သာ ထယ်ထိုး၊ လယ်ထွန်၊ ချိတ်ကြဲ စိုက်ပျိုး၊ ရိတ်သိမ်းခဲ့သည်။ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်က ရှေးထုံး ဖေသ်ကောင်းဟူ၍ တားသော်လည်း နောက်မဆုတ်ချေ။

F.2A. April, 2017.

ကံအားလျော်စွာပင် ထိုနှစ်တွင် သီးနှံအထွက်တိုးလေရာ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ထံ သွား၍...

“ဝါရမိတ္တု၊ ရက်ပေါင်းစု၊ လှည်းကိုခုနဲ့ တိုက်လို့ မကုန်ပါဘုရား”

ဟု လျှောက်လေသည်။

ထိုမှ ရက်အတန်ကြာသော် ထို တောင်သူ၏ တဲအိမ် မီးလောင်လေရာ ဆရာတော်က ကြွရောက်၍...

“ဝါရမိတ္တု၊ ရက်ပေါင်းစု၊ နှင့်အိမ် ပြာပုံ ဖြစ်ရော မဟုတ်လား”

ဟု ချေပမိန့်ကြားလေသည်။

ဤသို့သော အဖြစ်အပျက်ကို ပုဂံ ခေတ်ကာလတွင်လည်း တွေ့ရသည်။ ကျွန်းမင်းကြီးကောင်းမူ ပြဿဒါးစေတီ ဖြစ်သည်။ ယခု ပြာသာဒ်ကြီးစေတီဟု ဘွဲ့မည်ကပ်ထားသည်။

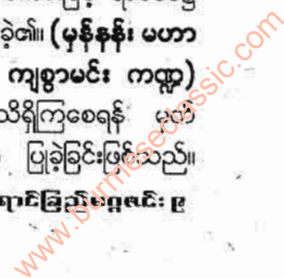
မြေရှင်း၊ အုတ်ဖုတ်၊ အုတ်သယ်၊ ပန္နက်အုတ်မြစ်ချခြင်း စသည် ပြုဖွယ် ကိစ္စအားလုံးကို ပြဿဒါးနေ့တွင် ပြု လုပ်စေသည်။ စေတီကို အပြီးမသတ် ဘဲ တစ်ဝက်တစ်ပျက် အနေအထား ဖြင့် ပူဇော်ထားခဲ့သည်။

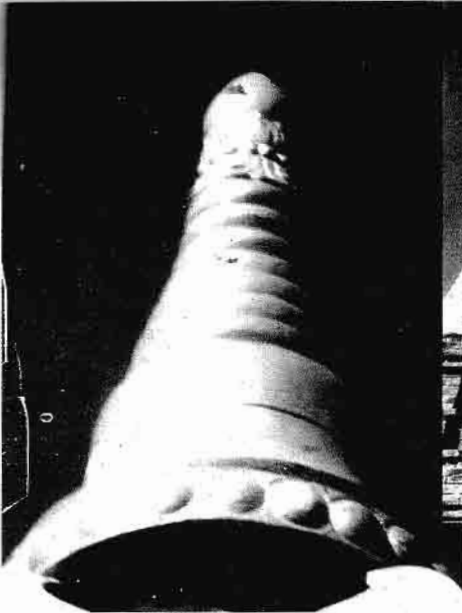
ကျွန်းမင်းကြီးသည် မြန်မာရာဇဝင် တွင် သာသနာရေး၌ ယှဉ်ပြိုင်ဘက် မရှိ အဓိပတိ သရဖူ ဖြစ်တော်မူသည် ဟု ချီးပင့်ကြရသည်။ သူကိုယ်တိုင် လည်း...

‘ဗလ ဟိလ သပ္ပန္နော နတ္ထိ မေ သမော’

ဤသို့သော စကားဖြင့် ရာဇဝင်၌ ထင်ရှားစွာ ထားခဲ့၏။ (မှန်နန်း၊ မဟာ ရာဇဝင်တော်၊ ကျဗ္ဗာမင်း၊ ကဏ္ဍ) နှောင်းလူတို့ သိရှိကြစေရန် မူလ တမ်းအမှာတော် ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

◀ ပြဿဒါအထက် ကျွမ်းတောင်

↓ အထွတ်အစိ

အနက်မှာ...

“ငါ့နှုတ်ကုသော အကျင့်သီလ ခွန်အားစလ

ပြည့်စုံသူ မရှိ’

ဖြစ်သည်ဆို၏။

ထိုမင်းသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား၏ ပိဋကတ်သုံးပုံကို (၉)ခေါက် မြန်၍ သင်ယူသည်။ ပိဋကတ်ကို တစ်ဖက် ကမ်းခပ်တတ်မြောက်၍ ပိဋကတ်ကျမ်း ဂန်တို့၌ သဘောသကန် ထိထိမိမိ ကျကျနန ရှိသောကြောင့် ကျွမ်းတောင်ဟု ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က ပုဂံတွင် သာသနာ အလွန်စည်ကား၍ ပိဋကတ်တတ် ပညာရှိများ အထင်အရှား ပေါများလှ သော်လည်း ဘုရင်ကို ပြိုင်နိုင်သူ မရှိ။ ကျွမ်းတောင်သည် ပိဋကတ်တွင် ယှဉ်ဘက်မရှိသော ကဝိရာဇာ ဓမ္မက္ခန္ဓာ ပါရဂူကြီး ဖြစ်သည်။

တိုင်းရေးပြည်ရာ အမှုကိစ္စအားလုံး ကို သားတော် ဥဇနာနှင့် လွှဲအပ်ကာ ဘုရင်က သံဃာတော်များကို စာဝါ ပို့ချသည်။ (တစ်နေ့ ခုနစ်ကြိမ်)။ ပိဋကတ်တရားတော်များ လေ့လာ

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။ နန်းတွင်း၌လည်း သင်ကြား လေ့လာစေသည်။

မိဖုရား၊ မင်းညီမင်းသား၊ မောင်းမ မိသံတို့အတွက် စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဘုံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အလွယ်တကူ သိရှိစေရန် ‘ပရမတ္ထ ဗိဇ္ဇာ’ ဟူသော အဘိဓမ္မာ အကျဉ်းချုပ် ကျမ်းတစ်စောင်၊ ဗျာကရုဏ်းများ အကြောင်း သိကောင်းစရာ သဒ္ဒါ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော ‘သဒ္ဒါဗိဇ္ဇာ’ ကျမ်း တစ်စောင်တို့ကို စီရင်ပြုစုပေးသည်။

ဤမျှ ကျမ်းဂန်နှစ်စပ်သော ဘုရင်က ပြဿဒါးနေ့ကိုသာ ရွေးချယ်၍ စေတီ တည်သည်မှာ အကြောင်းရှိပေမည်။ ယုံကြည်မှု ပိုမိုလွန်ကဲခြင်း သဒ္ဒါလွန် အယူအဆကို တိုက်ဖျက်လို၍ပေ လော။ အဖြေအတိအကျကို မသိရှိနိုင် ကြချေ။

ဇူးမြင်ရသော ပြဿဒါးစေတီ

စူဠာမုနိစေတီမှ ဖွားစောရွာသို့သွား သော လှည်းလမ်းအတိုင်း လိုက်ခဲ့ရာ မကြာမီမှာပင် စေတီလမ်းညွှန် ဆိုင်း

ဘတ်ဝယ်ကို တွေ့ရသည်။

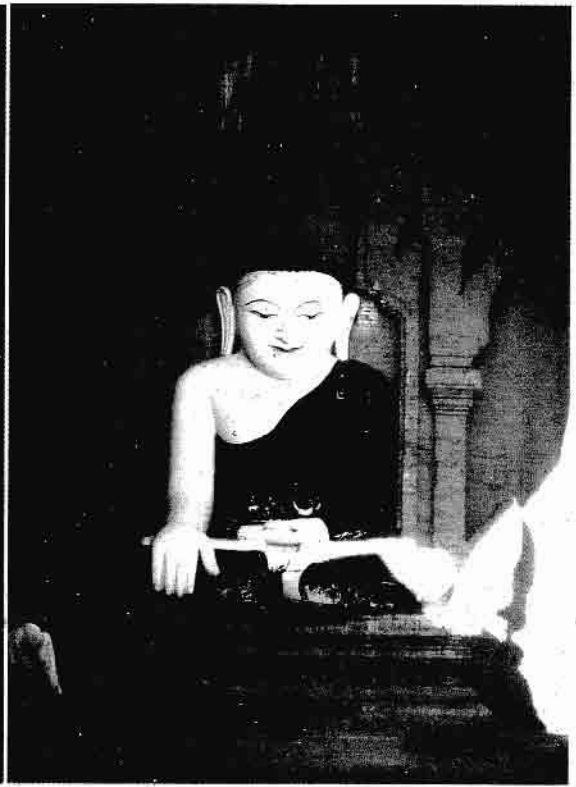
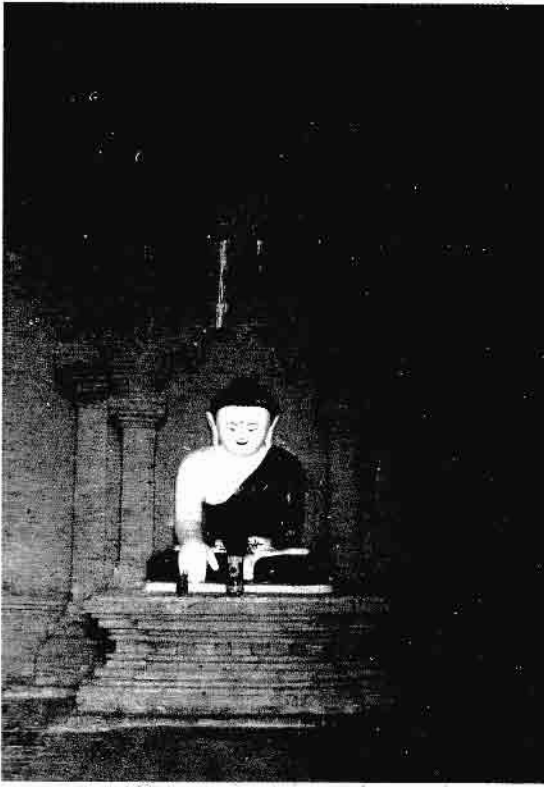
ညွှန်ထားသော မြေလမ်းမှာ လှည်း၊ ကားတို့ အသွားများသဖြင့် သဲပွတော ကြီးက ခြေမျက်စိမြုပ်လုနီးပါး ထူပြော သည်။ ထို့ကြောင့် လမ်းမနံဘေးမှ မြှောင်၍ ယာခင်းစပ်အတိုင်း စက်ဘီး နင်းရသည်။ (၁၀)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် စေတီကြီးကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ဘုရား ဖူးအချို့လည်း တွေ့ရသည်။

စေတီရှေ့ကွက်လပ်၌ စက်ဘီးသေ့ ခတ်ထားကာ အတွင်းဝင်၍ ဘုရားဖူး သည်။ အထက်သို့တက်ရန် နံရံတွင်း လှေကား ဖွင့်ထားသဖြင့် လှေကား အတိုင်း တက်ကြည့်သည်။

ကျဉ်းမြောင်း၍ လူတစ်ရပ်လွတ်ရုံမျှ ရှိသည်။ အဆင်းတွင် ဘေးနံရံကို သော်လည်းကောင်း၊ ခေါင်မိုး မျက်နှာ ကြက်အဆင့်များကို သော်လည်း ကောင်း ထိန်းကိုင်ကာ ဆင်းသက်နိုင် သဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းသော လှေကား ဖြစ်သည်။

ကုလားကျောင်းအထက် ရင်ပြင် ကျယ်၏ အလယ်ဗဟိုတွင် အပေါ်ထပ်

► ပြဿဒါး အထက်လိုက်ခန်းတွင်ရှိ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ

► ပြဿဒါးအောက်လိုက်မှ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ

လိုဏ်မ ရှိလျက် အထက်တွင် ကွမ်းထောင် ပေါက်ထားသည်။ စေတီရင်ပြင်မှာ ကျယ်ပြန့်လှကာ အတန်ငယ် မြင့်မားသဖြင့် နံဘေးဝန်းကျင် စေတီပုထိုးများကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုနိုင်သည်။

အနောက်ဘက်ဆီတွင် စူဠာမဏိ၊ ဓမ္မရကြီး၊ ထိုမှ အဝေးတွင် သဗ္ဗညု၊ ဧရာဝတီတစ်ဖက်ကမ်း တန့်ကြည့်တောင် စွယ်တော်ရှင် မျှော်ဖူးရသည်။

အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်းတွင် မကြာသေးမီ နှစ်များအတွင်း တည်ဆောက်ပြီးသည့် နန်းမြင့်မျှော်စင်နှင့် ငွေဟောင်းဘုရားများ တွေ့ရသည်။ လေပြည့်တဖြူးဖြူးနှင့် ရှုခင်းကောင်းသဖြင့် ပုဂံသမိုင်းနောက်ခံ ဇာတ်ဝင် ခန်းများကို ဤရင်ပြင်၌ ရိုက်ကူးလေ့ရှိသည်ဟု ညွှန်သည်မျှော်နေသော

ဓာတ်ပုံဆရာကလေးက ပြောပြသည်။ ဘုရားဖူးများ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် တက်ဆင်းကာ ပရိသတ် မပြတ်လှချေ။ အပန်းဖြေရီးဖြစ်ခဲ့လျှင် အလွန်စိမ်ကျမည့် နေရာကလေး ဖြစ်လေသည်။

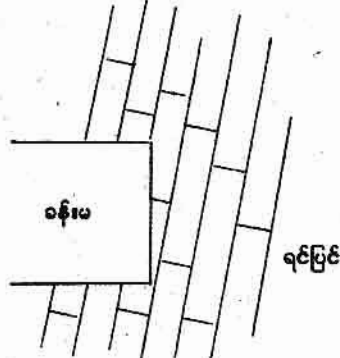
စေတီတည် ခြွင်းအင်

ပြဿဒါးဘုရားကို သက္ကရာဇ် ၆၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျစွာမင်းသည် အနန္တသီရိမထေရ်အား ရည်သန်လှူဒါန်း၍ ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ စေတီ အပြီးမသတ်ခဲ့ပါဟု ဆိုသည်။ မထေရ်အား လှူသည်ဆိုသဖြင့် သီတင်းသုံးရန် ကျောင်းတော်ဖြစ်မည်လားဟု တွေးမိသည်။

အပေါ်ထပ် ခန်းမ တည်ဆောက်ပုံကို လေ့လာကြည့်သောအခါ ကြမ်းပြင် (ရင်ပြင်)နှင့် အနည်းငယ်လွှဲ၍ ဆောက်

လုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

* * *

တရုတ်ပွဲတော်နေ့များကာလ နေအိမ်တွင် မြတ်စွာဘုရား၊ သူတော်စင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့အား ကပ်လှူပူဇော်သော အခါ ပူဇော်ဖွယ်များ တင်လှူသော စားပွဲအနားစောင်းသည် ကြမ်းပြင်အောက်ခံရှိ ပျဉ်ချပ်များ (အုတ်ချပ်များ) နှင့် လားရာအပြိုင် မဖြစ်စေရပါ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁

◆ အထက်လိုက်ရှိ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ

◆ အထက်လိုက်ရိပ် အောက်ဘက်မှ ဖော်ပြထားတစ်ဆူ

ထောင့်ဒီဂရီ အနည်းငယ် လွဲဖယ်၍ ထားရှိရသည်။

အောက်ခြေကြမ်းပြင်ထက် မြင့်မားခြင်းကို ပီပြင်သိသာစေရန် ဖြစ်သည်။ စားပွဲနှင့် ကြမ်းခင်းမျဉ်းပြိုင်ဖြစ်နေပါက အဂါရဝပြုရာ ရောက်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

မြန်မာပြည် အချို့နေရာများရှိ စေတီပုထိုးများသည် ဤသဘောမျိုး သက်ရောက်သည့် ကိန်းဆင်တည်ရှိဟန် တွေ့ရသည်။ စောမွန်လှကောင်းမှုဖြစ်သော မန္တလေး-ပြင်ဦးလွင်ကားလမ်း အုန်းချောရွာအနီးရှိ ရွှေစာရံစေတီ၊ ရွှေကျိုမြို့အနီး ရောဝတီမြစ်လယ်ရှိ ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီတို့မှာ မှတ်လေးခု ရှိရာတွင် ဆိုင်ရာအရပ် စူးစူးတည့်တည့် သို့ ဦးတည်မှုမရှိဘဲ အနည်းငယ်သွေ

ဖည်နေကြသည်။

ပြဿဒါးစေတီတွင်လည်း ပင်မအောက်ထပ်လိုက် အမိုးကြမ်းပြင်နှင့် အပေါ်ထပ်ခန်းမတို့ သွေဖည်လွဲထားသဖြင့် အိမ်မြောင်ညွှန်းဖြင့် တိုင်းကြည့်သည်။ ခန်းမကို အရပ်အညွှန်းအမှန်ထား၍ အောက်ထပ် ကုလားကျောင်းကို ဒီဂရီ အနည်းငယ်လွဲထားသည်။ ဒီသာဗလ အရပ်ညွှန်းအင်အားကို သိလိုသဖြင့် အတိအကျနီးပါး တိုင်းတာကြည့်ရာ အောက်ထပ်ကုလားကျောင်းသည် မြောက်ဘက်တွင် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းမှ (၁၁.၂၅)ဒီဂရီနှင့် တောင်ဘက်တွင် (၁၉၁.၂၅)ဒီဂရီ လွဲထားသည်။ မြောက်ယဉ်စွန်းတန်း သွေဖည်မှု ကိန်းများအရ မြောက်ဘက်သည် ယီကျင်းဟောက်နီး အမှတ်(၂၇)

၉၉ (yi) ယီကို ညွှန်းသည်။

ယင်းယန်း သင်္ကေတမှာ ယန်းလေးခုကို အလယ်ထား၍ ယင်းနှစ်ခုက ပိတ်ညပ်ထားသည်။

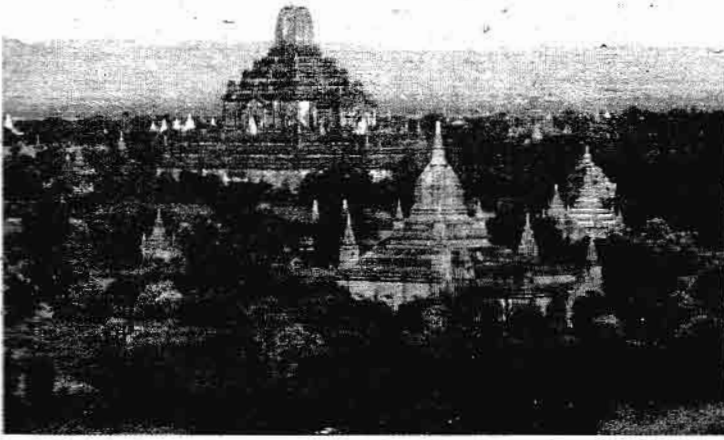
* * *

(၂၇)

တောင်ဘက်သွေဖည်ကိန်းမှာ ယီကျင်း ဟောက်နီးအမှတ်(၂၈) 大 𠵿 (dà guò) တာကျော့ကို ညွှန်းသည်။ သင်္ကေတမှာ ယင်းလေးခုကို ယန်းနှစ်ခုက ထက်အောက် ညှပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

သီဟိုဠ်ဘုရားအထိ (သာ)နှင့် ဣန္ဒြာမာရီ (ခ)

ဓမ္မရာဇာ အထူးရှာဖွေ

(၂၀)

အရပ်အဝန်းကို ကြည့်ရှုပြီး...
အရပ်အဝန်းကို ကြည့်ရှုပြီး...
အရပ်အဝန်းကို ကြည့်ရှုပြီး...
အရပ်အဝန်းကို ကြည့်ရှုပြီး...

အတွင်းသွားနှင့် သူတို့နှင့် ဖရမတ် ယှဉ်တွဲနေပုံကို ဖော်ပြသည်။

တစ်နှစ်အားဖြင့် လူသား၏ အတွင်း သွားနှင့် ကိုယ်အောင်နေသော အရိယာ ပညာနှင့် ကလျာဏပုထုဇာ ပညာတို့ကို ပုံဖော်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ယီကျင်းကိန်းနှစ်ခု၏ မူရင်း အဓိပ္ပာယ်တို့မှာ သတိပီရိယဖြင့် စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းမှုနှင့် လွန်ကဲစွာ စိုက်ထုတ်သော လုံ့လကြောင့် ပရမ်းပတာ

ဖြစ်ခြင်းတို့ကို သတိပေးထားလေသည်။

ဝတ်ပြု ပူဇော်ခြင်း

ပြဿဒါးစေတီ အထက်လိုက်တွင် အတန်ကြာအောင် လေ့လာစေ့ငြိး နောက် တိုက်မလိုက်အတွင်း လှည့်ပတ် ကြည့်ညိုသည်။ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွား တော်များ၊ မတ်ရပ်တော်များကို ရှေးပုဂံ ဇခတ်ဟန်အတိုင်း ပူဇော်ထားသည်။

ဤစေတီကို ကျွဲစွာမင်း တည်လုပ် စဉ်က အောက်ထပ် ကုလားကျောင်း သာ ပြီးစီးသည်။ ပိဋကတ်တော်များ နှင့်သာ ပျော်မွေ့တော်မူ၍ စေတီတည် ဆောက်မှုတွင် စီမံ ဆော်ကြံမှုမရှိသဖြင့် အပြီးမသတ်ခဲ့ဟု ဆိုသကဲ့သို့ စေတီ ပန္နက်ချ၍ တစ်နှစ်မပြည့်မီတွင် သန်လျက်ကစားရာ၌ သန်လျက်ထံ၌ နတ်ရွာစံသဖြင့် စေတီ အပြီးမသတ် နိုင်ဟုလည်း ဖော်ပြကြသည်။

ယခုအခါ လက်ယာဘက်မျက်နှာစာ ကို တည်လက်စ တစ်ဝက်တစ်ပျက် ပုံဟန်အတိုင်း နှောင်းလူတို့ ဆက် လက်လေ့လာနိုင်ကြစေရန် ချန်လှပ် ၍ အထက်လိုက်၊ ရင်ပြင်တော်ကြီးနှင့် ကွမ်းထောင်ပေါက်စေတီတို့ကို ပြုပြင် မွမ်းမံထားသည်။

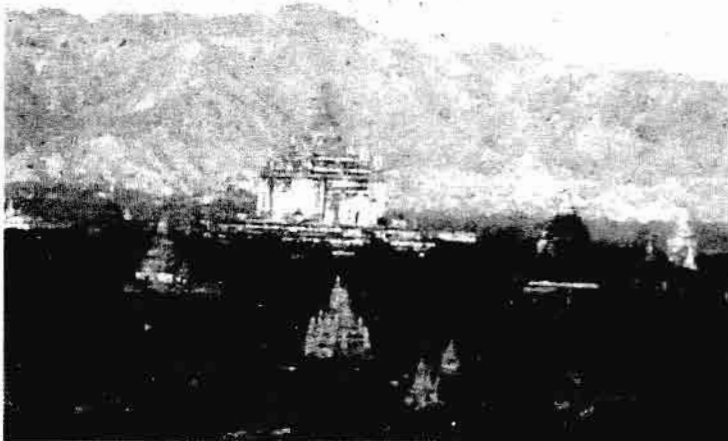
ရင်ပြင်တော်စွန်းများတွင်လည်း ခိုင် ခံ့သော အုတ်တံတိုင်းအကာအရံများ တည်ဆောက်ထားသည်။ စင်ကာပူ နိုင်ငံမှ ဆရာတော် အရှင် ရှင်ဟနာဇေ ဦးဆောင်၍ အများလှူဒါန်းသော ကောင်းမှုဖြစ်ကြောင်း စေတီအနီးရှိ တရုတ်ဘာသာထိုး ကျောက်စာအရ သိရသည်။

ထိုကျောက်စာတွင် ပါဝင်လှူဒါန်းသူ အလှူရှင် တစ်ဦးချင်းစီ၏ အမည်များ ကိုလည်း ရေးထွင်းထားလေသည်။ ထို့နောက်တွင် အောက်လိုက်သို့

◀ မန္တလေးတိုင်း အနောက်ဘက်ခြမ်း

▶ သမုဒ္ဒရာကမ်းခြေ၊ တက္ကသိုလ်

ဆင်းသက်ကာ ရုပ်ပွားတော်ကြီးအား
ဝတ်တွေးရှိခိုးပြီးနောက် ကျွဲစွမ်းကြီး
အမြဲရွတ်ဖတ်လေ့ရှိသော ဂါထာဖြင့်
ပူဇော်ခဲ့သည်။

စုဒ္ဒသ ဗုဒ္ဓဉာဏသူ၊ အဋ္ဌာရသ
အာဝေဏီကံ။

ပူဇော် ဒသဗလ ဉာဏ်၊ စတုဝေ
သာရဇ္ဇ မုတ္တမံ။

ဝိသုဒ္ဓကရုဏာဉာဏ်၊ ဗုဒ္ဓံ သမ္မုဒ္ဓ
ပူဇိတံ။

ဓမ္မံ သဒ္ဓမ္မ သမ္မုတံ၊ နတ္တာ သံဃံ
၁၄ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နိရင်္ဂဏံ။

ဥပေမိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ၊ ဓမ္မဉ္စာပိ
အနတ္တရံ။

သံဃဉ္စ နရဒေဝေဟိ၊ ဂစ္ဆာမိ သရဏံ
အဟံ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

စုဒ္ဓသ ဗုဒ္ဓဉာဏသူ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏ ဉာဏ်တော်တစ်ဆယ့်လေးပါးကို
လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသ အာဝေဏီ
ကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာ သီးသန့်
ရှိသော အာဝေဏီကဉာဏ်တော် တစ်

ဆယ့်ရှစ်ပါးကို လည်းကောင်း။ ဒသ
ဗလ ဉာဏ်၊ ဆယ်ပါးသော ဒသဗလ
ဉာဏ်တော်ကို လည်းကောင်း။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်သော။ စတုဝေသာရဇ္ဇံ၊ ဝေသာ
ရဇ္ဇဉာဏ်တော်လေးပါးကို လည်း
ကောင်း။ ပူဇော် ပူဇော်ပါ၏။

ဝိသုဒ္ဓကရုဏာဉာဏ်၊ အထူး
သဖြင့် စင်ကြယ်သော မဟာကရုဏာ
တော်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ရှိသော။

ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။

သမ္မုဒ္ဓပူဇိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ပူဇော်အပ်သော။ သဒ္ဓမ္မ သမ္မုတံ၊

သူတော်ကောင်းတရားဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊
တရားတော်မြတ်ကို လည်းကောင်း။

နိရင်္ဂဏံ၊ ကိလေသာမရှိသော။ သံဃံ၊
သံဃာတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။

နတ္တာ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်
ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စာပိ၊ တရားတော်မြတ်ကို

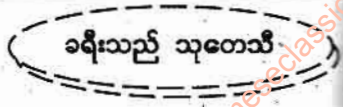
လည်းကောင်း။ နရဒေဝေဟိ၊ နတ်၊
လူတို့ထက်။ အနတ္တရံ၊ အတုမရှိ
လွန်မြတ်သော။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်

ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
ရာဟူ၍။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။

ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ကျွဲစွမ်းကြီးသည် ဤဂါထာတော်
ကို အမြဲပုတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကာ
ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်သဖြင့်
ဘေးရန်ကင်းခြင်း၊ တိုင်းပြည်အေးချမ်း
သာယာခြင်း၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ
လာဘ်လာဘများ ရရှိခြင်း စသည့်
ကောင်းကျိုးများ ခံစားရကြောင်း မှတ်
သားရပေသည်။

ရွှေ့လှဆက်ဖတ်ပါရန်

လက္ခဏာရှင်က...

'ကျွန်မ ဘယ်လိုအလုပ်ပျိုးနဲ့ အကျိုးပေး သလဲ'

လို့မေးတဲ့အတွက် သူမရဲ့ လက္ခဏာ ကြည့်ရာ စနေဂြိုဟ်နံ့သည် အခက် အလက် သစ်ပင်သဏ္ဍာန်များနဲ့

တွေ့ရပြီး လက်ခလယ် ဖြောင့်တန်းနေသဖြင့်စနေ ယုဂ်ရတယ်လို့ ဆိုရမှာ ပါပဲ။(က) ဒါကြောင့်...

- ◆ သစ်ရောင်ဝယ်ရေးလုပ်ငန်း
 - ◆ စိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ ရောင်း ဝယ်ရေးလုပ်ငန်း
 - ◆ ဓာတ်သတ္တု တူးဖော်ရေး လုပ်ငန်း
 - ◆ ရေနံ ရောင်းဝယ်ဖြန့်ဖြူး ရေးလုပ်ငန်း
- တော့ လုပ်ငန်းကို ရွေး ချယ်ပေးရာ...

'စိုက်ပျိုးရေး ပစ္စည်း'

ဆောင်း
အယ်ရေး
ထပ်ငန်း
ထပ်ငါး
ဆေးကြောင်း
သီးခြားရပါတယ်။

သင်၏ဘဝ
သာသာပါစေ။

ဆရာ ဦးဆင်မောင်လင်း
(ပုဂံ၊ ရွှေဘို)
(ဆရာ့အားထုတ်သုတေသီ)

အမေးရှိပြီ

အဖြေရှိခဲ့ရပါသည်

ညာ

BURMESE CLASSIC .com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆလလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တဆောင် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၀၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရုံရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနမ်းဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမူပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ ဖျက်စီးမှုခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနဲ့မကောင်းခြင်း၊ ဖျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ ဓွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းတာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း
အမှတ်-၅၂/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

www.burmeseclassic.com

ဆုတောင်းပြည့်

ရှင်ပင်မဟာ ဒက္ခိဏသင်္ဂါ

နှင်းဦးဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရား (သို့ဟေတိ)

ဂွေးချိုတောင် ဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရား

ချောက်မြို့နယ်၊ ဂွေးချို-ရှားပင်ရွာ မှ မိဘရပ်ထံ အလည်တစ်ခေါက် သွားရောက်ခဲ့စဉ်အခါက ဂွေးချိုတောင် ဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရားအား သွားရောက်ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

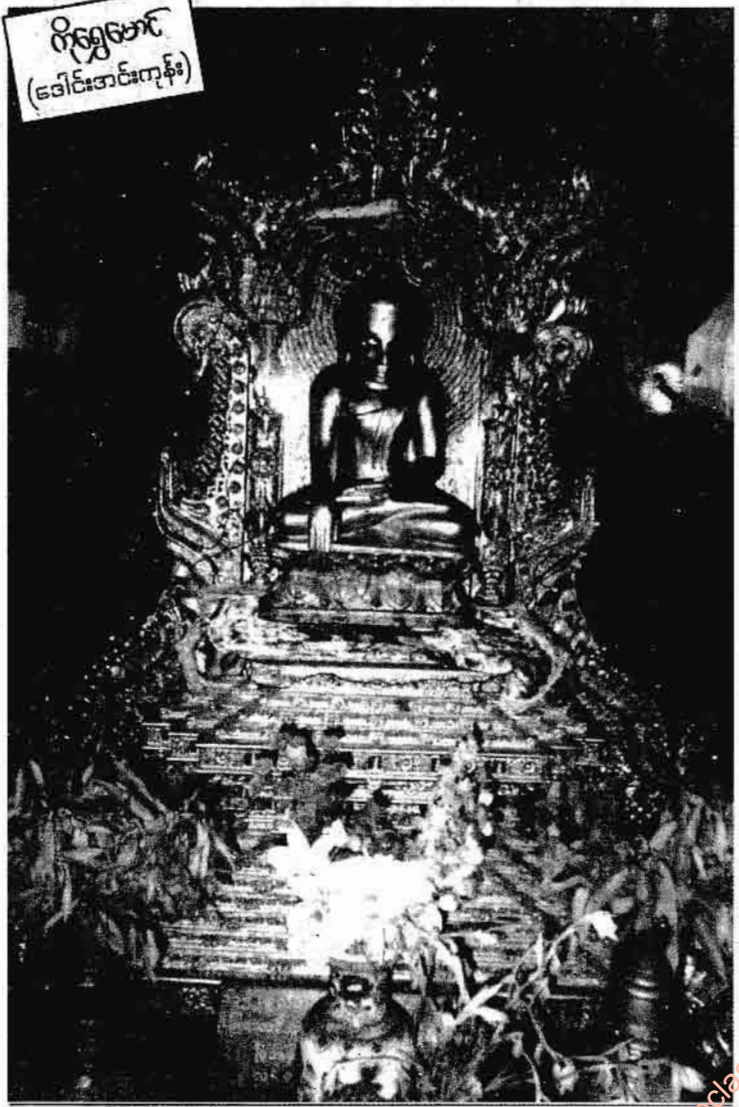
စာရေးသူ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝမှ ယနေ့ထိ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဂွေးချိုတောင် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကို ဂွေးချိုတောင် မှ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ကြသည်။

“ဦးဆောင်ဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာ ဘုရားကို ဖင့်ဆောင်ပူဇော်ရင် ပိုးလေဝေ ကောင်းမွန်တယ်။ ဆန်ရေစပါး အလီးအနံ့ ဆွေ ပေါကြယ်ဝေတယ်။ အန္တရာယ်ကင်း ဖြီး ကုန်မာခြင်းကို ကောင်းမွန်စေတယ်။ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်ဝစေတယ်လို့ ဘိုးဘွား အစဉ်အဆက် အဆိုရှိခဲ့ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဤ ရွာပင်ရွာမှာ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် ပျတ် ဖင့်ဆောင်ပူဇော်ကြတာပဲ”

စာရေးသူ၏ မိဘများ သက်ကြီး ခါကြီး ရွာမိရွာဖများအဆုံး ပြောကြ ဆိုကြသော စကားသံတို့အား ကြား ဆောင်ခြင်ယောင်မိပေသည်။

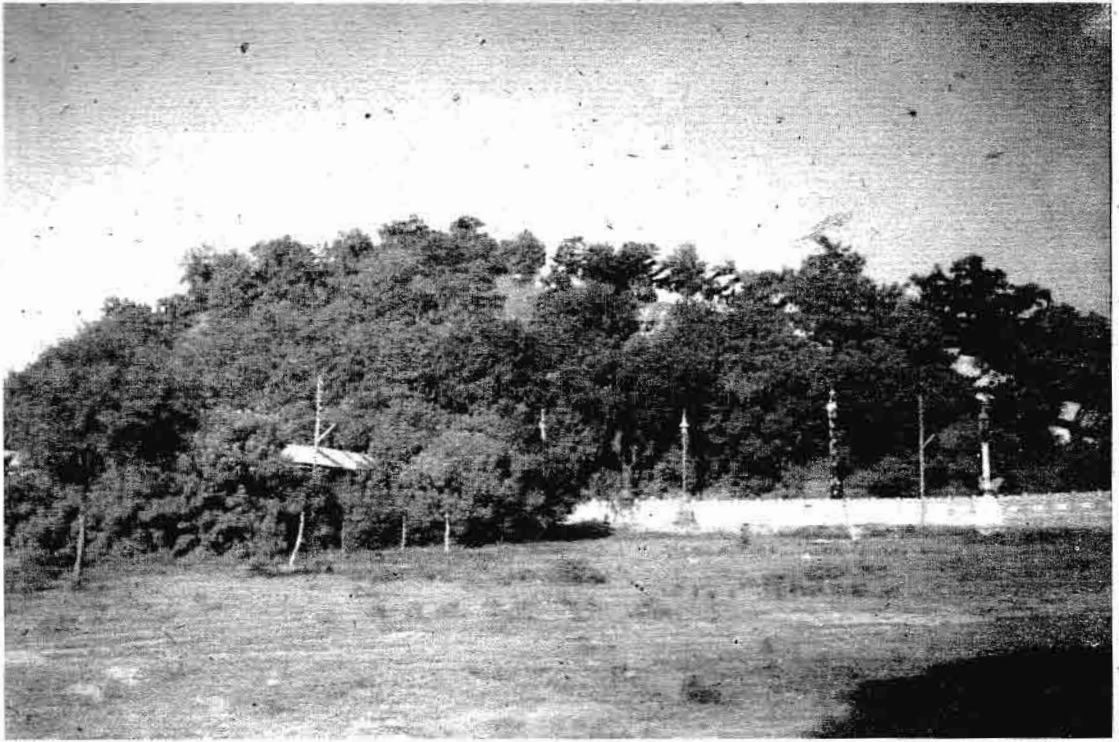
စာရေးသူ ငယ်စဉ်က ရှားပင်ရွာသို့ ဂွေးချိုတောင် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား ဖင့်ဆောင်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပတိုင်း အိုးစည် ခြံပတ် ဆက်အခန်းများ၊ မီးကြာခွက်၊ ဆောင်ခဲမီးပေးလေးများဖြင့် စည်ကား ချော်မြင်စွာ အပြုံးကိုယ်စီ ပျော်ရွှင်မှု

ကိုရွှေမော်
(ဒေါင်းအင်းကုန်း)

◆ သမိုင်းဝင် ရှင်ပင်မဟာဒက္ခိဏသင်္ဂါ နန်းဦးဆုတောင်းပြည့်ဘုရားပုံတော်

www.burmeseclassic.com

◆ ရှမ်းယာအိန္ဒိယသို့ ကိုနောင်မယ်ရာ တွေ့ရှိတောင်တော်

များစွာတို့ဖြင့် ရှိခဲ့ရပုံတို့အားလည်း မြင်ယောင်မိသည်။

ရှမ်းပင်ရွာသည် ကျောက်ပန်းတောင်း၊ ညောင်၊ ဇာန်ချောင်း၊ ကားလမ်းသို့မှ ဇာန်ချောင်းသွား ကားလမ်းထား တွေ့ရှိ နှင့်(၂)ဖာလုံခန့်သာ ကွာဝေးသည်။

ဤဘုရားတောင်သို့ စာရေးသူ၏ ညီဖြစ်သူ မောင်ဘိုသိန်းနှင့် ဇနီးဖြစ်သူ ပါ ခေါ်ပြီး လှည်းဖြင့် သွားရောက် ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရှမ်းပင်ရွာနှင့် ငွေ့ချိုတောင် သွားရာ လမ်းခွဲနေရာသည်လည်း (၂)ဖာလုံခန့် သာ ကွာဝေးသည်။

လမ်းခွဲနေရာတွင် အဝင်မှစ်ဝ တစ်ခု တည်ဆောက်ထားသည်။ ၂၀၀၁ ခုနှစ် က သွားရောက်ဖူးမြော်စဉ်ကပင် ဘုရား သို့ သွားရာလမ်းခရီးတစ်လျှောက် လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ကောင်းမွန်လှ သည်။

လမ်းများ၏ဘေးတွင် သစ်ပင် ၁၈ နှစ်ကျရောက်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

စိမ်းစိမ်းစိုစို ကန္တာရပင် အုပ်အုပ်လေး များ၊ အညာထနောင်းပင်များ၊ ဆီးပင် များဖြင့် နေပြောက်မထိုးလှ။ အညာ အရပ်ပေမင့် ခြောက်ကပ်ကပ် မနိုင်လှ။ ကိုးခရိုင် စိမ်းလန်းစိုပြည်ရေး စီမံချက် အရ အပင်စိမ်းစိမ်းများဖြင့် မျက်စိ ပသာဖ လှပလှပေသည်။

လှည်းဖြင့် (၁၅)မိနစ်ခန့်အသွား “ဖီးပွားကျေးရွာမှ ကြိုဆိုပါ၏” ရွာအဝင် အစိမ်းရောင်အောက်ခံ အဖြူစာလုံးကြီးကြီးဖြင့် ရေးသားထား သော ကြိုဆိုရေးဆိုင်းဘုတ်ကို မြင် တွေ့လိုက်ရသည်။

ဘိုသိန်း မောင်းလာသော လှည်း သည် ဖီးပွားရွာကို ဖြတ်ရင်း ရွာမှထွက် သည်နှင့် ဆင်ဦးခေါင်း နှာမောင်းသွယ် ဆင်းလာဟန် ငွေ့ချိုတောင်တော်မြတ် အား ဖူးမြင်လိုက်ရပါသည်။

ထိုတောင်နှင့် တစ်ဆက်တည်း

တူရွင်းတောင်တန်းအဆုံး ခင်ကြီးဆင့် တောင်တော်မြတ်ကိုလည်း ဖူးတွေ့ လိုက်ရပြန်သည်။

ငွေ့ချို-ရှမ်းပင်-ဖီးပွား စသော ရွာတို့ကား ချမ်းမြေ့ဖွယ် နေရာလေး ပေတကား။ ငွေ့ချိုတောင်သို့ ရောက် သည်နှင့် ငွေ့ချိုတောင်တော်မြတ်နှင့် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား တည်ရှိသော ဒေသဝန်းကျင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက် နေသော ဆရာတော်ဦးတေဇော်သာရ (၂၀၀၁ ခုနှစ် ရောက်ရှိစဉ်က) သက် တော် (၄၇)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၂၇)နှစ် ထံသို့ ဝတ်ပြုကန်တော့ဖြစ်ကြသည်။

‘ဆရာတော်ဟာ ဒီငွေ့ချိုတောင်မှာ (၁၃) ဆက်မြောက် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၊ ပထမဦးဆုံး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က တော့ ခင်ကြီးရှေးလို့ခေါ်တဲ့ ဆရာတော်၊ ဟိုးအရင်က ဆရာတော်တွေရဲ့ ဘွဲ့သော ရှေ့မှာ ခင်ကြီးတတ်ကြတယ်၊ ကျောင်းထိုင်

www.burmeseclassic.com

◆ ရှားပင်ရွာထောင်ဘက် ဇရန်ထွန်းကားလမ်းထောမှ
ထွေးချိုထောင်တော်မြတ်သွားရာ အဝင်ထုမုဠိ
◆ ထွေးချိုထောင်တော်နှင့် အဝင်ထုမုဠိ တည်ထောင်ကြိုစီမံ

◆ ထွေးချိုထောင်တော်မြတ်အား ဗြူရာ
စောင့်ထူကပ်ဆုသော ဆရာတော်
ဦးတောဇလာသာရဇိမ့်

- ဆရာတော်အဆက် ပြောရရင်...
- ၁။ သင်ကြီးရွှေသာ
 - ၂။ သင်ကြီးမုန် } ညီကို
 - ၃။ သင်ကြီးအိမ် (ရှားပင်ရွာထောင်ဘက်မှာ
အနီးအနီးရှိသည်။)
 - ၄။ သင်ကြီးဦး
 - ၅။ သင်ကြီးဦး (ကျောက်စေတီအနီးအနီးအဖြစ်
အည်ထားသည်။)
 - ၆။ သင်ကြီးထယ် (အုတ်စေတီအနီးအနီးအဖြစ်
အည်ထားသည်။)

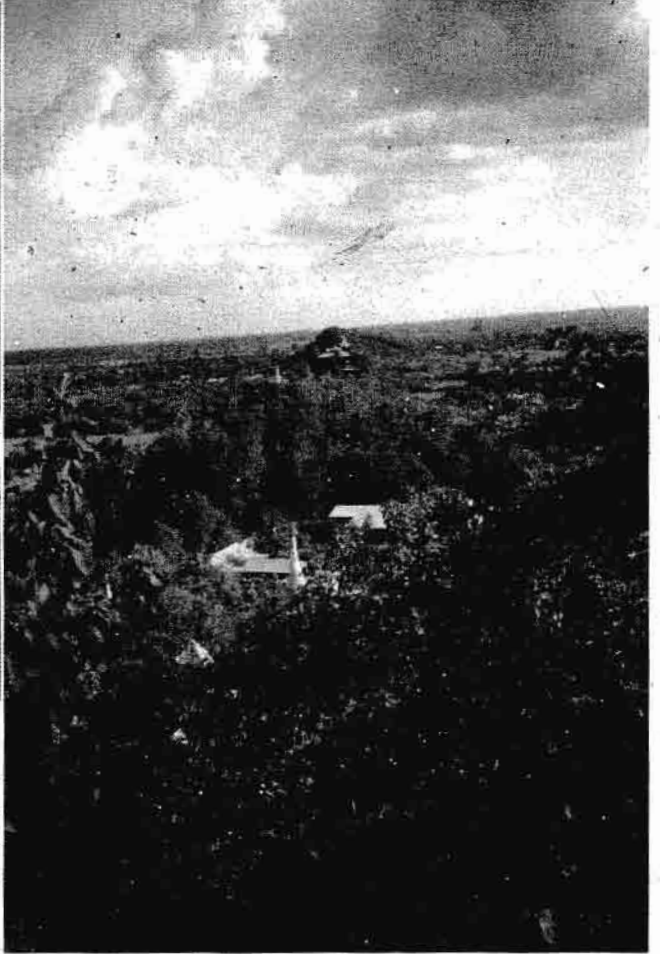
- ၇။ သင်ကြီးရွှေသာ
 - ၈။ သင်ကြီးရွှေအေး } မင်းခေါင်ရွာသား ညီကို
 - ၉။ သင်ကြီးပုတာ(ခေါ်)ဦးပိပလစာရ
 - ၁၀။ ဦးကေတု
 - ၁၁။ ဦးကပိန်
 - ၁၂။ ဦးကုန်ဝံသ
 - ၁၃။ ဦးတောဇလာသာရ
- ဆရာတော်အထိ (၁၃)ဆက်မြောက်
ပဲပေါ့။ ဆရာတော်ပဲ ဒီဝှေးချိုတောင်
တော်မြတ်မှာ သီတင်းသုံးရင်း ပြုစု

စောင့်ရှောက် မွမ်းမံပြင်ဆင်နေရတယ်
ပေါ့။ ခင်ကြီး အဆက်(၉)ဆက်ကနေ
ပေါက်ဖွားလာခဲ့တာပဲ'

ယခုလက်ရှိဆရာတော် ဦးတောဇော
သာရမှ စိတ်ရှည်စွာ ရှင်းပြတော်မူ
သည်။

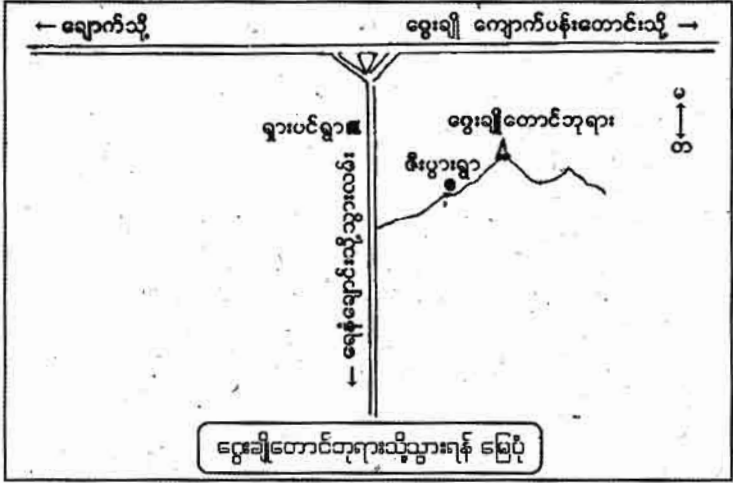
'ဒီဝှေးချိုတောင်ကို ရွှေချိုးတောင်
လို့လဲခေါ်တယ်။ ဘုရားလောင်း နုစဉ်
အခါက ချိုးပင်းအဖြစ်နဲ့ နေခဲ့ဖူးတဲ့
ပုဂံမြို့တောင်ဘက် တူရွှင်းတောင်တန်း
အဆုံး ဆင်နွားမောင်းကဲ့သို့သော
တောင်မဟာ(ယခု ဝှေးချိုတောင်)ကို
အစွဲပြုလို့ "ရွှေချိုးတောင်" လို့ခေါ်
တယ်'

ဆရာတော် ဦးတောဇလာသာရ ပြော
လည်းပြော မှန်ပေါင်သွင်းထားသော
ဝှေးချိုတောင် သမိုင်းအကိုးအကား
စာတမ်းအထောက်အထားများ ဘုတ်

ရှင်ပင်ပန်းအဖွဲ့ကသာသနာ့ဦးတန်း
ကိန်းဝင်ပံ့ပယ်သော မုတ္တမတော်
ထွေးချိုတောင် အထူတောင်တန်း
တစ်ထက်ဆန်မှ မုတ္တမရသော
ရန်ကင်းတောင်(အထက်မှတော်) †

ပြသည်။

စာမှာလည်းကောင်း၊ ဆရာဆန်းလွင်
ရဲ့ (၂၁-၄-၉၅)ရက်မှာ မြန်မာ့အလင်း
သတင်းစာမှာ “ဗုဒ္ဓတန်ခိုးရတနာမိုး
အံ့ဖွယ်ထူးခြား မိုးဘုရား” စသည်ဖြင့်
အချက်အလက် စုံလင်စွာ ရေးသား
ဖော်ပြထားတယ်။ လေ့လာကြည့်ပေ
တော့

ဆရာတော်ပေးသမျှ စာအုပ်
စာတမ်းများအား ယူကြည့်ဖြစ်သည်။
လေ့လာဖြစ်သည်။ ဆရာ ရေနံမြေ
ကျော်သူ၏ “ပင့်စာမပါလျှင် ဘုရင်
ထံသို့ပင် ကြွချီတော် မမူသော
ရွေးချိုတောင်ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား”
တွင် ဖော်ပြထားရာ၌...
အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည်

ရေနံမြေကျော်သူရေးတဲ့ မြေလတ်
ဒေသမှ ဘုရားများသမိုင်းစာအုပ်မှာ
“ရွေးချိုတောင်” ဆုတောင်းပြည့်
၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ဘုရားမှာလည်းကောင်း၊ မေ့ရပ်စုံ
မဂ္ဂဇင်းမှာလည်းကောင်း၊ တောင်တွင်း
ဘိုသိန်းရဲ့(၃၁-၃-၉၄) ကြေးမုံသတင်း

သိကြားမင်း ဆက်သသော ဘုရားရှင်တို့ များကို မြတ်သော ရွှေပလ္လင်ထက်၌ တင်တော်မူပြီး ဖောင်စကြာဖြင့် ပြန်ကြွ တော်မူလာရာ မာလာယုကျွန်းသို့ အရောက်တွင် ဘီလူးများစွာတို့က နံ့သာအမျိုးမျိုးဖြင့် ပူဇော်ကြကုန်၏။

“ကြိန်သာ အထောင်အသောင်းကို ငါ အလိုတော်မရှိ သရက္ခနံ့သာ၊ ဒက္ခိဏာသာခါ ကိုသာ အလိုရှိသည်။ ဒက္ခိဏာသာကိုရလျှင် ဘုရားရှင်တို့ ထုလုပ်၍ ကိုးကွယ်ဖူးပြန်ရင် သေးသည်”

ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။ မင်းကြီး သည် ထိုဆန္ဒဖြင့် စိတ်နှလုံး မရွှင် မလန်း ဖြစ်သည်ကို သိကြားမင်း သိလေလျှင် မင်းကြီးထံမှောက် ရောက် လာပြီး...

“စိတ်နှလုံး ညှိုးနွမ်းဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်တော်မမူပါလင့်။ မကြာချက်ချင်း ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ယူဆောင်ပေးပါ မည်”

ဟု ပြောကြားမှ မင်းကြီးသည် ရွှင်လန်းအားရ လန်းဆန်း၍ သွားပါ တော့သည်။

သိကြားမင်းသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သွား၍ ပါဠိပုတ်ပြည်ကြီး ရှင်ဘုရင် ဒေဝါနံပီယတိဿ မင်းကြီးအကျိုးငှာ အဓိဋ္ဌာန်ထား၍ မစ္စိမ မဟာဗောဓိမှ ဒက္ခိဏာသာခါအခက်ကို ပင့်ဆောင် အပ်သကဲ့သို့ ပုဂံပြည်ရှင် ဘုရင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီး အကျိုးငှာ ဆေးခန်းမြင်းသီလာဖြင့် ရေးသား၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ပင့်ဆောင်တော်မူလေ တော့သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် မဟာဗောဓိပင်မှ သိကြားမင်း ပင့်ဆောင်အပ်သော မင်းညီအစ်ကိုသည် ရုတ်တရက် ဖြစ်ကြေ၍ မြေသို့ မကျသေးဘဲ ကောင်းကင်ထက်သို့ တက်ပြီးလျှင်

◆ ချီးမင်းထင်တီပုံ

အထူးထူးသော တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို ပြတော်မူသည်။

သိကြားမင်းလည်း ရတနာပန်း တောင်းဖြင့် ခံလင့်၍ မဟာဗောဓိခက် ကို ပင့်ဆောင်လေသည်။

မဟာဗောဓိခက်သည် ခြောက်ပါး သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို ပြ၍ ရတနာပန်းတောင်းထက်သို့ သက် လေလျှင် မြေငလျင် ပြင်းစွာ တုန်လှုပ် လေ၏။

နတ်အပေါင်းတို့လည်း ကောင်းကင် ထက်မှ ကောင်းချီးပေး၍ ကြွေးကြော် ကြလေကုန်၏။ အထူးထူးသော တူရိယာတို့ကို တီးမှုတ်လျက် သောသောအုတ်အုတ် ပူဇော်လာကြ ကုန်၏။

သိကြားမင်းလည်း ဒက္ခိဏာသာခါ မဟာဗောဓိသားကို ယူဆောင်ပြီး သီဟိုဠ်ကျွန်းရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်အား ဘုရားရှင်ရှင်တို့ ထုလုပ်ရန် အပ်နှံလေ သည်။ သီဟိုဠ်ဘုရင်လည်း ပန်းပု အကျော် ပန်းဆစ်အမော်တို့ထံ အပ်နှံ ၍ ဘုရားရှင်တို့ကို လျှင်စွာ ထုလုပ်စေ

လေသည်။
ပြီးလျှင် သိကြားမင်းနှင့်အတူ ဘုရားရှင်တော်များကို အလောင်း စည်သူမင်းကြီးအား ဆက်သတော်မူ သည်။ မင်းကြီးလည်း လွန်စွာ အားရ နှစ်သက်တော်မူပြီး နေပြည်တော်သို့ ပြန်ကြွခဲ့လေသည်။

အပြန်လမ်းဝယ် ဘုရားတည်

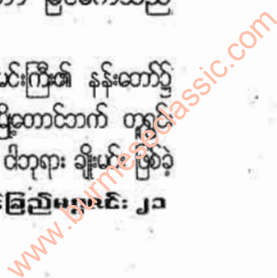
အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် သိကြားမင်း ဆက်သ၍ ရရှိသော ဘုရားရှင်တော်များကို အပြန်လမ်း ခရီးတွင် အမြို့မြို့ အရွာရွာ၌ ကပ်လှူ ပူဇော် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။

ရှေးဦးပထမ စစ်ကိုင်းတောင်၌ ရှင်ဖြူရှင်လှ နှစ်ဆူကို ပူဇော်တော်မူ သည်။ သရက္ခနံ့(၅)ဆူနှင့် မြတ် ပေါင်း မဇ္ဈပေါင်း(၆)ဆူကို ထွန်းရွာ ၌ သရက္ခနံ့တစ်ဆူ၊ ပခန်းတွင်တစ်ဆူ၊ ရှင်မတောင်တွင် တစ်ဆူ၊ ဆင်ကြို ရွှေကူတွင်တစ်ဆူ၊ အညာသီဟတော တွင်တစ်ဆူ ကိုးကွယ်တော်မူပြီးလျှင် မြတ်ပေါင်းမဇ္ဈကို ပခန်းကြီးတွင် ကိုးကွယ်တော်မူသည်။

သစ်ကနက်တစ်ဆူကို ပခုက္ကူမြို့ သီဟိုဠ်ရှင်ဘုရားအတွင်းမှာ တစ်ဆူ၊ ဖောင်တော်ဦးတွင် ဉာဏ်တော် တစ်တောင်နှစ်မိုက်ခန့်ရှိသော ဆင်းတု တော်တို့ကို ကိုးကွယ်တော်မူပြီး ကြွင်း သော ဘုရားများကို ပုဂံနေပြည်တော် သို့ ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်တော်မူလေ သည်။

ထိုစဉ် မင်းကြီးသည် ညအိပ်စက် ချိန်၌ အိပ်မက်တော် မြင်မက်သည် မှာ...

“ဇိတုဂုဏ်သည် ယင်းကြီး၏ နန်းတော်၌ မကျိန်းဝံ့လို့၊ ပုဂံပြုတောင်သက် တွင် တောင်ထန်းအဆုံး ဇိတုဂုဏ် ချီးမင်းဖြစ်ခဲ့

ဤက နေရာသော ဆရာတော်တို့
သော တောင်ပူတော်တို့နှင့် ယင်း
ရွှေချိုးတောင်သို့ ပို့ပါ။

ဟု အိပ်မက်ပေးလေသည်။

မင်းကြီးလည်း နံနက်လင်း ညီလာခံ
တွင် ပုဏ္ဏားဖြူ ပုဏ္ဏားညိုတို့နှင့် တိုင်
ပင်၍ သက္ကရာဇ် ၄၇၉ ခုနှစ်၊ သီတင်း
ကျွတ်လပြည့်ကျော် (၃)ရက်နေ့တွင်
မုဋ္ဌောစေတီအတွင်းသို့ ဒက္ခိဏသာခါ
တစ်တောင်နှစ်မိုက်ခန့် ရှိသော
ဆရာတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရားကို
တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူ၏။

ဆရာတော် ဦးတေဇောသာရ
မိန့်ကြားသော ရွှေချိုးတောင်တော်
ဖြစ်ပေါ်လာပုံ အတိတ်သမိုင်းကား
စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှကြောင်းကို
ဆရာရေနံမြေကျော်သူ၏ ဆောင်းပါး
တွင် အထက်ပါအတိုင်း အသေးစိတ်
ရှင်းပြထားသည်။

'ထောင်ဆီမှာ ချိုးမင်းဆီတော်ကို
သုဂ္ဂု နန္ဒစံမှာ ရန်ကုန်မြို့မှ ဦးပြင်သောင်း+
အောင်ပြင် မိသားစုက အဓိဋ္ဌာန်
အောင်မြင်လို့ ချိုးမင်းစေတီနဲ့ သိန်း(၃၀)
ကျော် ကုန်ကျသော (၂)ထပ်ကျောင်းဆောင်
တိုက်ကျောင်းကြီးအား တည်ထားဆောက်
လုပ်ကိုကွယ်ခဲ့တယ်။

တောင်တော်မြေရင်းက မြင်တွေ့ရတဲ့
ချိုးမင်းတံခွန်တိုင်တွေကတော့ ဆရာတော်ပဲ
တည်ဆောက်ခဲ့တယ်'

ဆရာတော်ပေးသော အကိုးအကား
အချက်အလက် စာအုပ်စာတမ်းများကို
လက်တစ်ဖက်မှ ယူဆောင်ပြီး ဆရာ
တော်နှင့်အတူ တောင်တော်ပေါ်သို့
တက်ရန်ပြင်တော့သည်။

'တောင်ပေါ်ကို အနောက်စောင်း
တန်းနဲ့ အရှေ့စောင်းတန်း နှစ်ခုရှိတယ်။
အနောက်ဘက်က မြင့်ပြီးရှည်တယ်။
အရှေ့ဘက်စောင်းတန်းက တက်ရတာ

ချိုးမင်းတံခွန်တိုင်

ပြေတယ်'

စာရေးသူ၊ စာရေးသူ၏ညီ မောင်တို့
သိန်း၊ စာရေးသူ၏ဇနီးဖြစ်သူတို့နှင့်
အတူ ဆရာတော်နောက်မှ လိုက်ကြ
သည်။ စောင်းတန်းမုခ်ဦးကို ခြေသို့
အစား ပစ်တိုင်းထောင်အရှင် တစ်ဖက်
စီဖြင့် ထူးခြားနေသည်။

တစ်ထစ်ချင်း တက်ရင်းဖြင့်
စောင်းတန်းဘေး တောင်ဘက်မှ မြင်
တွေ့ရသော တောင်ကုန်းအား လှမ်းပြ
သည်။

'အဲဒီတောင်က ရန်ကင်းတောင်လို့ခေါ်
တယ်။ ဘုရားလောင်း ချိုးမင်းဘဝက
အန္တရာယ်ကင်းအောင်နေတဲ့ တောင်ဖြစ်လို့
ရန်ကင်းတောင်လို့ခေါ်တယ်။

အဲဒီတောင်ပေါ်မှာ တဝတုတုရား တည်
ထားကိုးကွယ်တယ်။ အဲဒီရှေ့မှာ လောကီ
အစီအရင်တွေ စီရင်ကြတယ်။ အရင်က
ပွဲတွေပေးပြီး အလှူဒါနတွေ ရှင်လောင်း
နားထွင်း အဝတ်အစားတွေ ငှားရမ်းလို့
ရတယ်လို့ ဆိုတယ်'

စာရေးသူတို့ ဆရာတော် ညွှန်ပြ
သော တောင်ကုန်းမို့မို့ထက်မှ ထုံးဖြူ
ဖြူစေတီလေးဖြင့် ကြည်နူးလွမ်းမော

ဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆက်၍ တက်
ခဲ့ရာ ချိုးမင်းတံခွန်တိုင်တစ်ခုရှိပြီး စေတီ
အထက်အရစ်တွင် ချိုးငှက်များဖြင့်
ချိုးမင်းစေတီအား ဖူးတွေ့ရသည်။
တောင်ပေါ်ရောက်သောအခါမှ မုဋ္ဌော
စေတီအား ဖူးတွေ့ရသည်။

'ဒီမုဋ္ဌောစေတီတွင်းမှာ အလောင်းစည်သူ
မင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ထားတဲ့
ဉာဏ်တော် တစ်တောင်နှစ်မိုက်ရှိတဲ့
'ရှင်ပယ်ဟာ ဒက္ခိဏသာခါ နှင့်ဦးဆရာတောင်း
ပြည့်စွာကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့တယ်'
စာရေးသူတို့ သံဃိယလှစွာသော
ဘုရား၏မျက်နှာတော်ကို - ဖူးမြော်
ကန်တော့ရင်း သမိုင်းဝင် ဆရာတောင်း
ပြည့်မြတ်စွာဘုရားအား ကြိုတုန်း
ကြိုခိုက် ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ကြသည်။
မှတ်တမ်းတင်ဖြစ်သည်။

ဝတ်ပြုပူဇော်ရင်းမှ ရွှေချိုးတောင်
တော် ရှုခင်းသာ (VIEW POINT)
နေရာမှ လေးဖက်လေးတန် လှမ်းမျှော်
ကြည့်ကြသည်။

ဝေးချို၊ ရှားပင်၊ တူရွင်းတောင်တန်း
ကြီး၊ ဝေးချိုရောကန်ကြီးမှအစ သာယာ
လှပသော ရှုခင်းကား ကြည့်မဝအောင်
ဖြစ်ရသည်။ လွမ်းမောဖွယ်ကောင်းလှ
သည်။ မြင်မြင်သမျှ အသံချေ အလှ
အပတို့ကား ကြည်နူးဆွတ်ပျံ့ဖွယ်
ကောင်းလှသည်။

'ဒီနေရာလေးဟာ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ စိတ်
ချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ ရှုခင်းတွေ မြင်တွေ့ရလို့
ဒီတောင်ပေါ် ရောက်လာတိုင်း ဒီနေရာလေး
ကနေ ကြည့်ပြီး အမုန်းမြေတတ်ကြတယ်'
လတ်ဆတ်သင်းပျံ့သော အညာ
လေပြည်အေးအေးလေးတို့သည် စာ
ရေးသူတို့၏ ပင်ပန်းမှုလေးများအား
တစ်ခဏ ငြိမ်းအေးစေပါသည်။

'ဒီထောင်တော်ဟာ ချိုးမင်းကို အစွဲပြုလို့
ရွှေချိုးတောင်လို့ အမည်ခေါ်လို့ ထား

www.burmeseclassic.com

◆ ယင်းဘုရား ဝံပယ်ရာ တာဝုတူတွင် လောကီအာဇီအာရင်များ စီရင်ခဲ့ခြင်း။

အလှူအတွက် နားထွင်းအာတ်အစားများ ငှားရမ်းရသည်ဆိုသောတာဝုဘုရားဆုံတော်

ဆုပန်ဘုရားလို့လဲ ခေါ်ကြပြန်တယ်။
 သမိုင်းသက်သေ အထောက်အထား
 အရ သက္ကရာဇ် ၁၂၄၅ ခုနှစ်မှာ သီပေါ
 မင်းဆရာကြီး၏ တောင်ညာစံဒေဝီ
 မဟာသီ မိဖုရားကြီးဟာ သားဆွမ်း
 မဟာ မထွန်းကား၍ သားဆုပန်လို
 ခြံ့ဆုပန်ကြီးဘုရားတစ်ဆူ နန်းတော်
 သို့မဟုတ်ဆောင်ကိုးကွယ်လို၍ မိန့်ကြား
 ပြန်သည်။
 ထိုအခါ စလေမြို့အပိုင် ငွေးချို
 သော့တန်းအနီး “ဇီးပွားရွာဦး”
 မြို့နယ်အောက်ထိပ် လိုက်ဂူတွင်းမှာ
 အလောင်းဆည်သူ မင်းကြီးအား
 သိကြားမင်း ဆက်သခဲ့သော ဉာဏ်
 ကောင်းတို့ တစ်တောင်နှစ်မိုက်ရှိ
 အတိုင်းအတာ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား
 ပြည့် ဝိသုဒ္ဓိပြည့်ကြောင်း နန်းစဉ်
 အလောင်းဆည် ဆွမ်းတော်၌ တွေ့ရကြောင်း

လျှောက်ထားရာမှ သီပေါဘုရင်ကြီး
 သည် မန္တလေးမြို့ နန်းဦးဆရာတော်
 ကြီးနှင့်တကွ အတွင်းဝန်ကြီးများပါ
 ဘုရားပင့်ဆောင်ရန် အမိန့်ချမှတ်
 လိုက်သည်။
 ‘ဘုရား ပင့်ဆောင်ရေးအဖွဲ့ဟာ
 ရွှေချိုးတောင်ရောက်တော့ အဲဒီတောင်
 တော်ကို စောင့်ရှောက်တဲ့ ခင်ကြီး
 ဘူတာထံ ခွင့်တောင်းပြီး ဒက္ခိဏသင်္ခါ
 ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား ပင့်ကြတယ်။
 ဘုရင်ရဲ့ပင့်စာ မပါလို့ ပင့်မရဘူး။
 တစ်တောင်နှစ်မိုက်သာရှိတဲ့ ဘုရား
 ဟာ ဘုရားမုနပ် မဆံ့ ပြည့်လှုံပြီး
 ပင့်မရခဲ့ဘူး။ နန်းတော်ပြန်ပြီး သီပေါ
 မင်းကြီးရဲ့ ပင့်စာပါမှ ပင့်လို့ ရခဲ့တယ်။
 နန်းတော်ရဲ့ထိပ်မှာထား ကိုးကွယ်
 ခံရလို့လဲ နန်းတော်ဦးဘုရားလို့လဲ
 အမည်တွင်ပြန်တယ်။

သားဆုပန်ရာမှာ ပြည့်ဝလို့ အနယ်
 နယ် အရပ်ရပ်က လာရောက်ပြီး
 ဆားဆုပန်ကြတယ်။ သားသမီး ရရှိ
 အောင်မြင်ကြတယ်။
**ဒီရွှေချိုးတောင်မှာ ထူးခြား
 အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရှိပြန်တယ်။**
 ၁။ ချိုးအပေါင်းများစွာတို့ တစ်ပါးသော စိုက်
 ခင်းယာတွင်းသို့ မဝင်မစားသောက်ကြ။
 ၂။ တောင်ရဲ့ မြောက်ဘက်မှာ ချိုးပင်း၏
 လိုက်ဂူတစ်လုံးရှိခြင်း။
 ၃။ တောင်၏ မြောက်ဘက်မှကြည့်က သံပုံ
 စေတီဟာ ဖူးထွေရခြင်း။
 ၄။ အနောက်ဘက်ကကြည့်က ဆင်ဦးခေါင်း
 ပဟာ ဆင်နားမောင်းသွယ်ဆင်းလာဟန်
 ကြည့်ရှုဖွယ် သာယာကြည့်ရှုစရာမြင်ကွင်း။
 ၅။ အရှေ့တောင်ဘက်က ကြည့်လျှင် ရွှေစက်
 တော် အထက်ခြေတော်ရာယာ ကြည့်ရှု
 စရာ ဖြစ်ခြင်း။

ကြော်ငြာ စောင်းပါ။

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရမည်

အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး) ဖြစ်တတ်သူများမှာ...

- ၁။ မေထုန်မူ လွန်ကဲသူများ၊
- ၂။ သဘာဝမဟုတ်သော ဟတ္ထ မေထုန်ပြုသူများ၊
- ၃။ ကုန်ခန်းသွားသော သုက်၏ ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည် မဖြည့်ဆည်းသူများ၊
- ၄။ အပျော်အပါး လိုက်စားသူများ၊
- ၅။ သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊
- ၆။ မြစ်ခြောက်နာ ရှိသူများ၊
- ၇။ အဆုတ်ရောဂါ ရှိသူများ၊
- ၈။ လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊
- ၉။ ဆီးရို၊ သွေးရိုရောဂါ ရှိသူများ၊
- ၁၀။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ ရှိသူများ၊
- ၁၁။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။
 ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ရောဂါဆိုပြီး အလွယ်တကူ ပြောဆိုနေကြ ပေမယ့် အမှန်တကယ်တော့ ပန်းညှိုးပြီးမှ ပန်းသေရောဂါ ဖြစ် တတ် ကြတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါဝေဒနာခံစားရတဲ့ လက္ခဏာများကတော့...
 ၁။ လိင်တံ တောင့်တင်းခိုင်မာမှု မရှိခြင်း၊
 ၂။ လှုပ်ရှားရုံသာ လှုပ်ရှားပြီး ပျော့နေတတ်ခြင်း၊
 ၃။ ခန္ဓာကိုယ် ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှု မရှိခြင်း၊
 ၄။ မောပန်းလွယ်ခြင်း၊
 ၅။ အစားအသောက် ပျက်ခြင်း၊
 ၆။ ညညှိုးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တစ်ရေရနီးလျှင် အိပ်မရ တတ်ခြင်း၊

၇။ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း
 စတဲ့ အချက်များဟာ ပန်းညှိုးရောဂါရှိသူများရဲ့ ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ ပန်းညှိုးခြင်းဝေဒနာရဲ့ လက္ခဏာတွေရှိလာတာကို ဆေး ပညာအသိမရှိတဲ့ အချိန်မီကုသမှုမခံခဲ့ရင် ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အဓိက ဖြစ်တဲ့ ရသာရည်၊ အသွေး၊ အသား၊ အဆီ၊ အရိုး၊ ခြင်ဆီ၊ သုက်ဆိုတဲ့ သင်္ချီရဓာတ်(၇)ပါး အဆင့်ဆင့် ကုန်ခန်းပြီး မူလ ပန်းညှိုးရာတ ပန်းသေခြင်း ဘဝမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတတ်ပါတယ်။
 ပန်းသေရောဂါ အဆင့်ရောက်ပြီဆိုရင် ...

- ၁။ ဝှေးတစ်လုံး တက်ခြင်း၊
- ၂။ ကာမရာဂစိတ် ကုန်ခန်းခြင်း၊
- ၃။ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊
- ၄။ သလုံးသားများ ခြောက်ခြင်း၊
- ၅။ သလိပ်အုပ်စု ခန်းခြောက်ခြင်း။

၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- ၆။ နှုတ်ခမ်း၊ လျှာ ဖြူခြင်း၊
- ၇။ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊
- ၈။ စကား မပီသခြင်း၊
- ၉။ စသံ၊ နသံ မကွဲပြားခြင်း၊
- ၁၀။ လိင်ချောင်းသေးပြီး တို ဝင်ခြင်း၊
- ၁၁။ ဆီးပြတ်တောက် ပြတ် တောက်သွားခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်လာ တတ်ပါတယ်။

ပန်းညှိုးခြင်းလက္ခဏာ (၇)ချက်နဲ့ ပန်းသေခြင်း လက္ခဏာ (၁၁)ချက်ကို တွေ့ထိခံစားနေရပြီဆိုရင် မေ့လျော့ပေါ့ဆမနေပါနဲ့။
 "ပြည်စိုး" အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးခန်းကို အမြန်အရောက်လှမ်းခိုပါ။

မြန်မာ့နန်းတွင်း အကြောပညာရှင် နေလဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးစံမြင့် (တဆ-၁၂၇၄) နဲ့ ဆရာဦးစိုးမော် (တဆ-၂၆၁၁) တို့က အမျိုးသား အားနည်းရောဂါ (ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးရောဂါ) များအပြင် အခြားရောဂါများဖြစ်တဲ့ ...

- ၁။ လေငန်း၊ လေဖြတ်၊
- ၂။ အကြောကပ်၊ အကြောညာပ်၊
- ၃။ လေးဖက်နာ၊
- ၄။ ကျီးပေါင်းရောဂါ၊
- ၅။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊
- ၆။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊
- ၇။ သွေးရို၊ ဆီးရိုရောဂါ၊
- ၈။ ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊
- ၉။ အစာအိမ်ရောဂါ၊

၁၀။ အာရုံကြောရောဂါများကို အကြောပညာ၊ ဆေးပညာဖြင့် နာယလေးပါးနှင့် ကိုက်ညီကာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းအောင် အောင်မြင်စွာဖြင့် ကုသပေးနေပါပြီ။

တွေ့ဆုံဆက်သွယ်နိုင်သည့် လိပ်စာ ...

မြန်မာ့နန်းတွင်း အကြောပညာရှင်
 နေလဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နှင့်သား ဦးစိုးမော်
 ပြည်စိုး အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးခန်း
 အမှတ် (၁)၊ လိပ်ကန်အနီး၊ တောက်ဘက်မုခ်၊
 ကျိုက္ကဆံ ဘုရားဝင်း၊ သယံဇာတမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
 Ph : 09 31054631, 09 251031871

www.burmeseclassic.com

ရာကျော်ဘိုးကံရွှေ၏

ထွက်ရပ်လမ်းနှင့် အောင်မြေ

ရှောင် (LLB)

၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆုတ်တွင် စာရေးသူသည် မိုးကုတ်မြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ရွှေဂူကြီးဘုရားအနီး နေထိုင်သော ဦးကျော်တင့်နှင့် ဈေးဟောင်းရပ်မှ ဦးထွန်းတင်တို့၏ ကူညီလိုက်ပါ ပို့ဆောင်ခြင်းကြောင့် ထူးခြားသော နေရာတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရသည်။

မိုးကုတ်မြို့မှ အနောက်ဘက် (၁၃)မိုင်ခန့် ကွာဝေးသည့် ဝှေးပင်ရွာနှင့် မနီးမဝေး တောင်ကုန်းမြင့်ပေါ်၌ မျှော်တော်ရောင်ဟု ဘွဲ့အမည်ရှိ ကိုးနဝင်းစေတီတော် တစ်ဆူကို သပ္ပယ်စွာ ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည်။

'ဒီမျှော်တော်ရောင် စေတီတော်ကို ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး ဘိုးကံရွှေတို့ ကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး တည်ထားခဲ့တာပဲ။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၄ ခုနှစ် ဝါးကုန်ဆရာတော်ဘုရား ထွက်ရပ်လမ်း မပွားမီ အချိန်မှာပင်။

ဝါးကုန်ဆရာက စေတီတော်ကို မှင်ဆိန်အကျွန်ုပ်တို့ လှူဒါန်း လုပ်ထားတယ်။ ဆရာတော်က မြန်မာ့ပြည်ထောင်စုတော်တို့ကို မှင်ဆိန်လှူဒါန်းထားတယ်။ အဲဒါ ထူးခြားချက်ပဲ။'

ထိုမျှော်တော်ရောင်စေတီတော် အနီးရှိ ကျောက်တုံးပြင်ပေါ်၌ ဦးကျော်တင့်နှင့် ဆီဆန်အိမ်သားစုမှ အကာပြု၍ လှူဒါန်းထားသော ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်ကို ဖူးမြော်ရပါသည်။

မျှော်တော်ရောင် စေတီတော်က ဆီဆန်တစ်စ ခဲချည်ပြီး ချလိုက်ရင် ဆေးအောက်လိုက်ရမယ် ဆိုသော ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်ကို တည်ဆောက်ရောက်တယ်။ အဲဒီလိုက်ရတာ ဆရာတော်ကြီး သဒ္ဓမ္မဒေဝ ဆီဆန်တို့ ထားအားထုတ်အောင်မြင်ခဲ့တာပဲ။ "ဝေသန္တရာဂူ" လို့ ခေါ်ကြတယ်။

● ထွေးပင်ရွှေ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ ဆွေရသော ယာဘက်မှ တိုင်းမှာ (ယခု ဆရာကြီးဦးအောင်သန်း)၊ ဝဲဘက်မှ ထိုင်းနိုင်ငံ မဟိုစ

မျှော်တော်ရောင်စေတီတော်၏ရုပ်ပြင် အရှေ့မြောက်ဘက်ထောင့်၌ စကျင်ကျောက် ဖြင့် ထုဆစ်ထားသော ကျောက်စာတိုင်တစ်တိုင်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် ဖတ်ရှုကြည့်ပါသည်။ ရှေ့ဘက်မျက်နှာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅

၄	၅	၈
၈	၇	၄
၄	၆	၅

တနင်္ဂနွေ

၄	၅	၈
၈	၇	၄
၄	၆	၅

တနင်္လာ

၄	၅	၈
၈	၇	၄
၄	၆	၅

အင်္ဂါ

၄	၅	၈
၈	၇	၄
၄	၆	၅

ဗုဒ္ဓဟူး

၄	၅	၈
၈	၇	၄
၄	၆	၅

ဤသပတေး

၄	၅	၈
၈	၇	၄
၄	၆	၅

သောကြာ

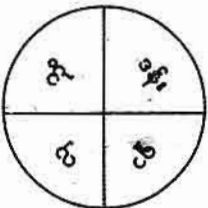
၄	၅	၈
၈	၇	၄
၄	၆	၅

စနေ

၄	၅	၈
၈	၇	၄
၄	၆	၅

ရာဟု

နောက်တက်မျက်နှာ

◆ ယွှင်ထက်ထောင်ထေဟိ
မြောက်ဘက်နှင့်
ကျောက်စာတိုင်

◆ ယွှင်ထက်ထောင်ထေဟိအနိရိ
ဦးကျောက်တိုင်၊ အိမ်နိရိ၊ မိသားစု
ကုသိုလ်ထက် ထေဟိသံ

‘ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး တရား အားထုတ် အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ငွေ့ပင်ဂူ (ဝေသန္တရာဂူ)ရဲ့ မြောက်ဘက် (၂)မိုင်ကျော်လောက်မှာ ရွှေတိုင်ကုန်း (နန်းရုပ်)တောင်ဆိုတာ ရှိတယ်။

အဲဒီမှာ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး ပထမ ကျောင်းတော်ရာနဲ့ စေတီပုထိုး ပျက်စီးယိုယွင်းနေတာတွေလဲ ရှိတယ်။ ရာကျော်ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်တစ်ဦး ဖြစ်တဲ့ ဆရာပိုင်(တောင်တွင်းကြီး)က

ဆင်ဖူး ဘုရားတစ်ဆူကို ပြန် ပြုပြင်မယ်ဆိုပြီး အုတ်မြစ် တူးနေစဉ်မှာပဲ ကွယ်လွန် သွားလို့ အကောင်အထည် မပေါ် ခဲ့ဘူး။

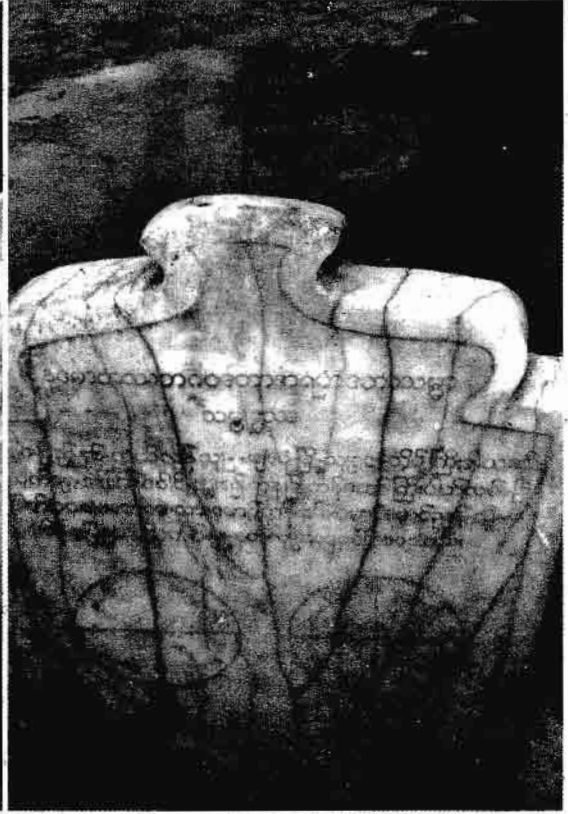
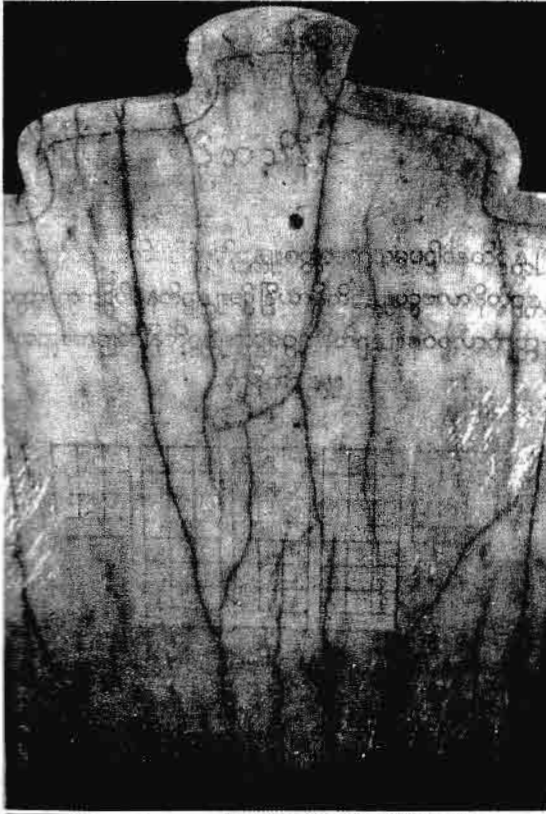
အဲဒီမှာ ဒီကျောက်စာ တိုင်ကိုတွေ့ရှိရလို့ ကြာရင် ပျက်စီးယျောက်ကွယ်သွား မှားရင်လို့ ကျွန်တော်က ၁၃၅၄ ခုနှစ်မှာ တူးယူလာဦး ယွှင်ထက်ထောင် ထေဟိ ရုပ်မြို့မှာ မိုက်သုဉ်တော်ပီ’

ဦးကျော်တင်မှ ရှင်းပြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ အမြော်အမြင် ကြီးမားမှုကို ကျေးဇူးတင်ရပါတော့သည်။ ကျောက် စာတိုင်၏ နောက်ကျောဘက်၌ ထွင်း ထားသော စာတန်းများကို ဖတ်ကြည့် ပြန်သောအခါ...

‘နဝမာ တဿ ဘဂဝတော အာဟာတော သမ္မာသန္တဿ’
‘၁၃၀၀ ပြည့်နှစ် ကွယ်လွန်သူ ဖာနု ဣန္ဒြေသော သိမ်ကြီးအိယကာ ဦးသက်ရှည် -အိအိမ်စောင့်၊ သမီး ရန်ကုန်မြို့ ကန်တော်ကြီးပတ်လမ်း၊ ဗြဲမိတ်(၁၀၀) မစောဝေး၊ သား ယောင်ထွန်းမင်း၊ ယောင်မောင်ညွန့်၊ သမီး မသန်းစိန်၊ မမြန္ဒယ်တို့ ကောင်စု နတ်လှ သာဓု အိစေသောဘ်’

ဟု တွေ့ရှိရသည်။
‘ဒီကျောက်စာတိုင် ဖြစ်ပေါ်လာ ရခြင်း အကြောင်းကတော့ သက္ကရာဇ် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်မှာ ငွေ့ပင်ရွာက ဦးကျောက်လုံး၊ ဒေါ်ဖိုးဆိုတဲ့ ဘုရား ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို ဦးဆောင်ပြီး နန်းရုပ်တောင်က ရာကျော်ဆရာတော် ကြီးတိုးကိတ္တိရဲ့ မူလပထမ ကျောင်း

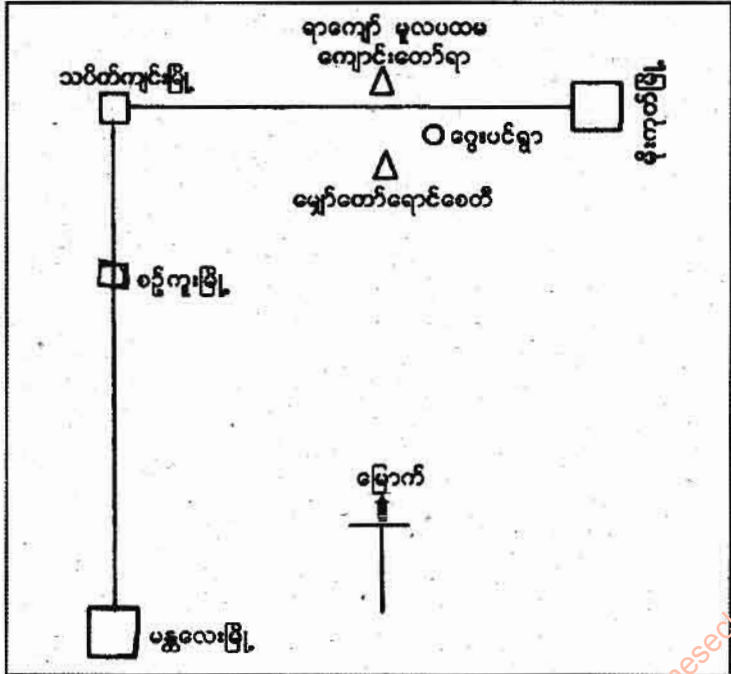
www.burmeseclassic.com

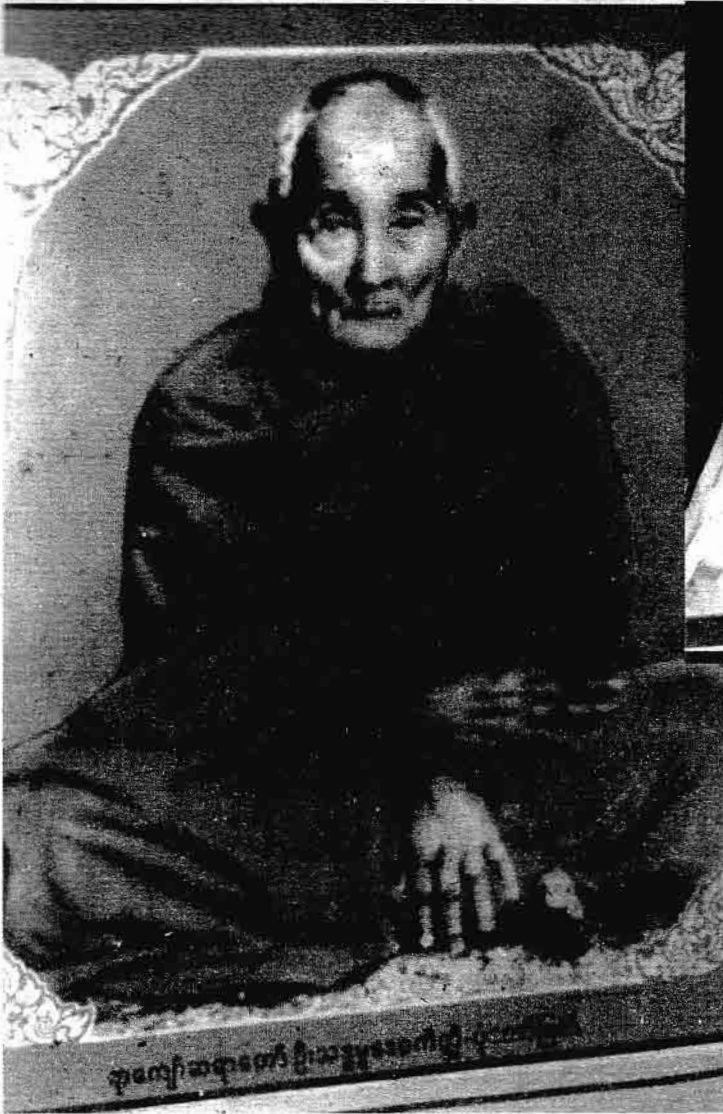

◆ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး ဦးသန္ဓေထံ ဘိုးကိစ္ဆာနှိမ် ထွက်ရင်လမ်းကျောက်စာ(ကျောက်)

◆ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး ဦးသန္ဓေထံ ဘိုးကိစ္ဆာနှိမ် ထွက်ရင်လမ်းကျောက်စာ(ဆောက်ကျောက်)

တော်ရာအနီး ပျက်စီးနေတဲ့ စေတီ
တော်တွေထဲက စေတီတော်ကြီး(၁)ဆူ
တို့ ပြန်ပြီးပြုပြင် ထီးတော်တင်ခဲ့တယ်။
အဲဒီနေ့မှာ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး
က သူ့ကိုယ်တိုင် အောင်မြင်ခဲ့တဲ့
ထွက်ရပ်ပေါက်စာတံလုံး စီရင်နည်းကို
နောင်လာနောက်သား သူ့လို ပါရမီနဲ့
ဉာဏ်မီရင် ယူနိုင်ကြစေဆိုပြီး
ကျောက်စာ ရေးထွင်း စိုက်ထူစေခဲ့တာ
ပဲ။ ကျောက်စာတိုင်ရဲ့ အလှူရှင်ကို
ကျောက်စာပေါ်မှာ ရေးထွင်းထားပါ
ဇာလိ။
ကျွန်ုပ်တို့တော်ဖြစ်သော ဆရာကြီး
ဦးသန္ဓေထံသန်း (၇၉)နှစ်မှ ရှင်းပြခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆရာကြီး (၁၂)နှစ်သား
အရွယ်က ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး

◆ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ရင်း ဦးအောင်သန်း

“အောင်-ဇိန်-ဇိန်-ဇိန်-ဇိန်-ကိုရှာ”ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေ ယူပြီး ဓာတ်လုံးတည်နည်းတွေကို ဖော်ပြထားပါတယ်။ ဣစ္ဆာသယဓာတ်လုံးလို ဆရာတော် ဇိန်ကြားဖူးတယ်”

ဆရာကြီးဦးအောင်သန်း၏ ရှင်းပြချက်များမှာ အင်္ဂုရတ်ဝါသနာရှင်များအတွက် တန်ဖိုးရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ကျောက်စာတိုင်ကို ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ဖတ်ရှုလိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး၏ ထွက်ရင်လမ်း စီရင်ခဲ့ရာ မူလအောင်မြေ ကျောင်းတော်ရာကို သွားရောက်၍ အောင်ဓာတ် ရယူလိုလျှင်ဖြစ်စေ မိုးကုတ်မြို့နှင့် ဆက်သွယ်ထားသော ကားလမ်းဘေးရှိ ငွေပင်ရွာသို့ လမ်းညွှန်လိုက်ပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်ဇ(LL.B)

နှင့် တွေ့ရှိပြီး (၃)နှစ် အတူလိုက်ပါ တပည့်ခံ၍ ပညာသင်ယူခဲ့ဖူးသည်။
ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဆရာဦးအောင်သန်း ကိုရင်ငယ်ဘဝတွင် ထိုင်း(ယိုးဒယား)ကိုရင်တစ်ပါးနှင့်အတူ တွဲ၍ ရိုက်ကူးထားသော အမှတ်တရဓာတ်ပုံကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။
“ဖျောက်စား၍ ဣန္ဒာန်များမှာ အပေါ်မိုင်းမှာ တွေ့ရတဲ့ ငါတဟာ ရာကျော်အဘိုးကိစ္စကို အဖို့ရတ်ထိုးရင် အထက်မပြန် ငွှာထုလေ့ရှိတဲ့ ငါတ

တော်ပါး။ အင်အားရင်လဲ အဲဒီ ငါတော်ကို ငွှာတယ်။
ရှေ့ကန်နာက စာရစ်ကွက်ကို ဖောပိကိယ အင်းလို ခေါ်တယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ အင်္ဂုရတ်ထိုးရင် တနင်္ဂနွေအင်းကို စက္ကမာရေပြီး လုံထဲ ထည့်ထိုးတယ်။ ကျန်တဲ့ရက်တွေမှာလဲ အလားတူပေါ့။
သက်ဆိုင်ရာနေ့မှာ ဆိုင်ရာအင်းကို ရေးပြီး လုံထဲမှာ ဓာတ်သားနဲ့အတူ ထည့်ထိုးတာပါ။
ဖျောက်တက် မျက်နှာမှာတော့

ပေရှင်နီ ရှင်သီဝလီ

အောင်ကျော်ဝင်း

အဆိုတော် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး ဒေါ်မေရှင်ဟာ (၃-၉-၂၀၀၈)နေ့က ည (၁၁း၃၀)နာရီမှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါတယ်။ နိုင်ငံကျော် ခေတ်ဟောင်း တေးသံရှင်ကြီးတစ်ဦး ဇရာဒုဗ္ဗလ(၉၀) ကျော်အရွယ်မှာ ဆုံးပါးသွားခဲ့ပေမယ့် သတင်းမီဒီယာတွေက သတိတရ မမေ့နိုင်ကြသေးတဲ့ ပရိသတ်တွေ အတွက် အတ္ထုပ္ပတ္တိနဲ့အတူ ရေးသား တင်ပြကြပါတယ်။

မေရှင် ရိုက်ခဲ့တဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား တွေ၊ မေရှင် သီဆိုခဲ့တဲ့ တေးသီချင်း တွေကိုလဲ လက်လှမ်းမီသမျှ ရေးသား ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီထဲက အချို့ ဣန္ဒာနယ်တွေရဲ့ မေရှင်ဆိုတဲ့ သီချင်း စာရင်းမှာ “ရှင်သီဝလီ” ပါဝင်နေပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ မန္တလေးမြို့ရဲ့ အရှေ့ပြင် ခေါ်တဲ့ အောင်တော်မူရပ်က လေးလေး ဒေါ်မေရှင်အိမ်ကို ရောက်သွားပါတယ်။ ထုံးစံအတိုင်းပဲ လေးလေးက ယူပျူငှာ ငှာ ဖိတ်ခေါ်ကြိုဆိုပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ရှင်သီဝလီ သီချင်းကို မေရှင် မဆိုခဲ့ပါဘူး။ သန်းလှိုင် ပြုစုခဲ့တဲ့ ခေတ်ဟောင်း သီချင်းပေါင်းချုပ်ထဲက မေရှင်သီချင်းတွေထဲမှာ ရှင်သီဝလီ ပါပါတာ။ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနက ထုတ်တဲ့ “တေးရေးပညာရှင်ကြီးများ ခေါ် ခေတ်ဟောင်း တေးသီချင်းများ” စာအုပ်ထဲမှာလဲ မပါပါဘူး။

‘အောင်ဝင်းရေ လာဟေ့၊ ဘယ်က လှည့်လာတာလဲ’

‘လေးလေးဆီကိုပါပဲ။ အရှေ့ပြင်နဲ့ အနောက်ပြင်ဆိုတော့ အတော်နဲ့ မရောက်ဖြစ်ဘူး လေးလေးရေ။ လေးလေးဆီ လာတဲ့အခါလဲ အချိန် လေးပေးပြီး တွေ့ချင်တာကိုး’

မေရှင်ဟာ “ရှင်သီဝလီ” သီချင်းကို မဆိုခဲ့ပေမယ့် ရှင်သီဝလီနဲ့တော့ သက်ဆိုင်နေပါတယ်။

‘အေးဟယ်...မင်းတို့ လာတဲ့အခါ လေးလေးလဲ အပျင်းပြေတာပေါ့။ မိသားစုတွေ နေကောင်းကြတယ် မဟုတ်လား၊ အဖေတို့ အမေတို့ရော ကျန်းမာရဲ့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းကြပါတယ်။ အသက်ကလေးရလာတော့ ဂရုစိုက် ရတာပေါ့’

‘အေး... အေး... ဂရုစိုက်ကြပါကွယ်၊ လူကြီးသူမတွေဆိုတာ ကိုယ်က ပြုစုမှုကို လေးလေးဆိုရင် မေမော (၈)နှစ် (၉)နှစ် လောက်မှာ ဆုံးသွားတော့ ကလေးပဲ ဘာ သိတာမှတ်လို့ လေးလေး ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဖြစ်တော့ ဖေဖေကြီးက ရန်ကုန် လိုက်လာ တယ်လေ။

အဲဒီတုန်းက ဗဟန်းမှာ နေတာဆိုတော့ ဖေဖေကြီးက ရွှေတိဂုံဘုရားကို မနက် တစ်ခေါက်၊ ညတစ်ခေါက် တက်ဖူးရင်း ပုတီးစိပ်တာပေါ့။ အဲဒီလို နေရလို့ ဖေဖေကြီး သိပ်သဘောကျပြီး ငါ့သမီးကြောင့် ရွှေတိဂုံ ဘုရားကြီးကို ကောင်းကောင်းဖူးနိုင်တယ်။ ကြီးပွားပြီးပဲ သမီး ချမ်းသာပါစေရာဆိုပြီး ဆုတွေ တောင်းပေးတတ်တယ်။

အဲဒီတုန်းက ဖွဲ့လေးက ရန်ကုန်ရောက်ဖို့ အရေး လွယ်တာမှ မဟုတ်တာ။ ခုသာ အိမ်ညွှန် ကြမ်းပြင် သွားနေကြတာ။ လေးလေးဖြင့် ဖေဖေကြီးက အဲဒီလို ပြောခဲ့ တာ ခုထိ ကြားနေပြီး ဝမ်းသာရတယ်။ မိဘဆိုတာ သူတို့ ကျေနပ်အောင် ပြုစုရင် သိပ်သဘောကျတာလား။ အဲဒီလို အကြောင်းတွေကြောင့် ထပ်ပါရဲ့ ခုထိ တာမှ ပင်ပန်းပန်း လုပ်ရတယ် မရှိပါဘူး’

‘လေးလေး ရုပ်ရှင်ကနား၊ ဖြန်မာ့ အသံက ပင်စင်ယူပြီး ပြန်လာခဲ့တော့

တော်တော် စုမိဆောင်းမိလာတယ်
ထင်တယ်။ ခုထိ မပူမပင် မကြောင့်
မကြ နေ့ နေ့ရတာဆိုတော့'

'ဒီလောက် မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊
ဝန်ထမ်းဆိုတော့ ရတဲ့လခလေးနဲ့
လောက်ငအောင်စားပြီး ဓာတ်ပြား
သွင်းလို့ရတာ၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်လို့ရတာ
တွေက ပိုတာပေါ့။ နှစ်ပေါင်း လေး၊ ငါး
ဆယ် ထိုင်စားနိုင်လောက်တွေ ဘယ်
ရှိပါ့မလဲ'

'ဒါဖြင့်...လေးလေး ဘယ်လိုနေလဲ
ဘယ်လိုပြည့်စုံနေလဲ'

'အေးပျံ့ပျံ့...တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယ
သားဆိုပေမယ့် ရွှေတူနဲ့ နှစ်ဝဲနှစ်ခါ
အတွက်တော့ ပူရတာပေါ့။ လေးလေးမှာ
ရှိတာက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်
လောက်က ပိုကဲဆံ့ ကနေ့ ကုန်ကျေးနန်း
တွေက ကြီးကြီးလာတော့ လောက်ထိုးရာ
မပွယ်ဘူးလေ။

မနက်က ချုပ်ပေါင်ဟင်းခါးလေး စားချင်လို့
ယိတ်ခိုင်းလိုက်တာ ချုပ်ပေါင်ရွက်နှစ်စီးနဲ့
ကြက်သွန်နီ ခရမ်းချဉ် အားလုံး တစ်ခွက်စာ
တစ်ရာ ကုန်သတဲ့ အရပ်ထဲ လာရောင်းတဲ့
ဇေယျသည့်လေးတွေကလဲ ဘယ်အထုပ်
ကိုက်ကိုင် တစ်ရာတဲ့။

လေးလေးတို့ ရုပ်ရှင်ရိုက်တော့ လခစား
စနစ်နဲ့ ရိုက်ရတာ တစ်လမှ (၇၀)ကျပ်ရတာ။
ဘယ်လောက် ရယ်စရာကောင်းလဲ'

လေးလေးက သူ့စကားသူ
သဘောကျကာ ရယ်လိုက်ပါတယ်။
ကျိုးနေတဲ့ သွားကလေး မပေါ်စေရန်
ဘယ်လက်ကလေးဖြင့် အုပ်လိုက်
သေးတယ်။ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးလဲဖြစ်၊
မိန်းမသားလဲဖြစ်တဲ့ လေးလေးက
လှချင်ပချင်တာရယ်။ မလှမပတွေ
မဖြစ်စေချင်တာက သဘာဝပေါ့လေ။

'လခစား မဟုတ်ပေမယ့် လကုန်
ရက်ဆိုတော့ အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံလေး

တွေက လျော့လျော့ လျော့လျော့
သွားတာပေါ့။ လခခန်းရက်ကျတော့
ကိုအောင်ချွန်တို့ကလဲ လာကန်တော့
တယ်။ ခီမြင့်ရုပ်ရှင်က မရီတို့ကလဲ
လာကန်တော့တယ်လေ။

ဟိုက ဒီကလဲ လာကန်တော့ကြပါ
တယ်။ ဟိုးအဝေးကနေပြီးတော့လဲ
လှမ်းကန်တော့ကြတယ်။ နိုင်ငံခြား
ကတောင် "မေရှင်" ဆေးဖိုးဆိုပြီး
လှမ်းပို့ကြတာပဲ။ ပုံမှန်ဝင်ငွေ မဟုတ်
တော့လဲ ချွေချွေတာတာ စစ်စစ်စီစီ
ပေါ့ဟယ်။ လေးလေးကတော့ ပိုက်ဆံ
လေးရတာနဲ့ ဆန်တို့၊ ဆီတို့၊ မီးသွေး
တို့ ဝယ်ထားလိုက်တာပဲ။ မင်းတို့ရော
အရောင်းအဝယ် ကောင်းရဲ့လား'

'ပုံမှန်ပါပဲ လေးလေး။ စားဖို့သောက်
ဖို့ လောက်ငရုံပါပဲ။ အရင်းအနှီးတွေ
ကကြီး၊ ဆိုင်တွေ၊ ကနားတွေကလဲ
ရပ်စွန့်ရွာဖျားအထိ တအားများလာ
တော့ ဈေးသည်နဲ့ ဈေးဝယ်က အတူ
တူလောက် ဖြစ်နေတာပါပဲ'

'အေးပေါ့လေ... ဟုတ်တာပေါ့။
ဟိုတုန်းက ဘာလေး လိုချင်လိုချင်
ဈေးချိုထိ သွားရတာပေါ့။ တိုတိုထွာ
ထွာလေးတွေ ရှိရပြန်ရင်လဲ နာရီစင်
နားက ညဈေးပြေးကြရတာပေါ့။
ဟော... ခုတော့ ဘာလိုချင်လိုချင်

လမ်းထိပ်တင်ရတယ်။ ဟိုဘက်လမ်း
တင်ရတယ်။ စတိုးဆိုင်တွေ၊ ကုန်စုံဆိုင်
ကြီးတွေနဲ့လေ'

'ဒါကြောင့် ဝေစားမျှစားတွေ
ဖြစ်နေတာပေါ့ လေးလေးရယ်'

'အားမငယ်နဲ့ဟဲ့...မင်းကို ငွေဝင်
တွဲဂါတာ ပေးမယ်'

'တကယ်လား လေးလေး'

'တကယ်ပေါ့။ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့သာရွတ်
သိလား။ လေးလေးတော့ အားရင် ဒါပဲ
ရွတ်နေတာ။ ခုလို လကုန်ရက်ဆို ပိုပြီး
ရွတ်ဖြစ်သေးတယ်။ မနက်ပိုင်း လေးလေးနဲ့
နိစ္စတတ် လုပ်နေကျ ဘုရားရှိခိုး ဖုတ်တွေ
ရွတ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓရွတ်၊ မေတ္တာပို့ အနူးအတန်း
ပေးပေးပြီးရင် အားနေတော့ ဒီကတပဲ ရွတ်
နေတာ။ ကဲ...ကဲ...လိုက်ရော'

လေးလေး ရွတ်ပြရန် အသင့်ဖြစ်နေ
ပြီပို့ လွယ်အိတ်အတွင်းမှ မှတ်စုစာအုပ်
ကို ကမ်းကတန်း ထုတ်ကာ ရေးလိုက်
ပါတယ်။

- လာဘီန မုတ္တ မောထေရာ
- သီလိက္ကတိ ဝိသုတော၊
- သောရဗော ပစ္စယာ ဒိနံ၊
- ဇေတန သဇ္ဇေန သုတ္တိယောန္တံ၊
- သီလိစ မဟာထေရာ
- ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတော၊
- သောရဗော ပစ္စယာ ဒိနံ၊
- ယာလာတံ ကရောတု ယေ။

ဒက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

မုတ္တ	= မုတ်တ
က္ကတိဝိ	= အိတ်ဝိ
ပစ္စယာ	= ပစ်စယာ
ဇေတန	= အေတေန
သဇ္ဇေန	= သစ်စေန
သုတ္တိ	= သုတ်ဝတ်ထိ
ဟောန္တံ	"= ဟွန်တု
မနုဿ	= မနုတ်သ

အနက်

လာဘ်နံ-လာဘ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဥက္ကမော- မြတ်သော၊ သီဝလီကူတီ-အရှင်သီဝလီဟူ၍ ဝိသုတော-နံသီကျော်ကြား ထင်ရှားတော်မူသော၊ ထေရော- မထေရ်မြတ်သည်၊ (အတ္ထိ-ရိုတော်မူ၏) သော-ထိုအရှင်သီဝလီမထေရ်သည်၊ ပစ္စယာဒိနံ-လှူဖွယ်ပစ္စည်း စသည်တို့ကို၊ အရဟော-ခံထိုက်ပါပေ၏။

တေန သစ္စေန - ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေရန်သတည်း။

သီဝလီမ မဟာထေရော- အရှင်သီဝလီ မထေရ်မြတ်သည်ကား၊ ဒေဝမနဿ ပူဇိတော- နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော မထေရ်မြတ်ပါပေ၏။

ပစ္စယာဒိနံ- လှူဖွယ်ပစ္စည်း စသည်တို့ကို၊ အရဟော-ခံထိုက်သော၊ သော-ထို အရှင်သီဝလီ မထေရ်မြတ်

သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ မဟာလာဘံ- ကြီးစွာသော လာဘ်လာဘကို၊ ကရောတု-ပြုတော်မူပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရဝီမဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မြောက်ရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

‘အဲဒီဂါထာကို နေ့တိုင်း ရွတ်စမ်း၊ ဆိုင်ထဲမှာရွတ် သိလား၊ လေးလေးတော့ ဒီဂါထာကို အားကိုးနေတာပဲ။ အမြဲရွတ်တယ်။ လိုအပ်ရင် များများ ရွတ်တယ်’

‘လေးလေး ဦးမျိုးသန့်တို့ လာပါတယ်’

မရွေ့တူးအသံ ဆုံးတဲ့အခါ ဧည့်ခန်းထဲကို ဧည့်သည်လေးယောက် ဝင်လာ

ပါတယ်။ လေးလေးက ခရီးဦးကြို ပြုလုပ်ပါတယ်။

‘ကိုမျိုးသန့်တို့ လာကြ လာကြ’ ‘ဟုတ်ကဲ့ အမေ၊ ရန်ကုန် ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးက သက်ကြီးပူဇော်ပွဲမှာ အမေ့အတွက် ပူဇော်ကန်တော့ငွေတွေ လှမ်းပို့လိုက်လို့ ကျွန်တော်တို့ လာပို့ကန်တော့ကြတာပါ’

ရန်ကုန် ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးက သက်ကြီးပူဇော်ပွဲမှာ အမေ့အတွက် ပူဇော်ကန်တော့ငွေများကို လေးလေးအား လက်ထိလက်ရောက် ပေးအပ်ကန်တော့ကာ မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးသွားကြပါတယ်။

‘ကိုင်း...ကြည့်စမ်း အောင်ဝင်းရေ၊ လေးလေးကတော့ ကိုယ်တွေ့မို့ ယုံယုံကြည်ကြည် စွဲစွဲမြဲမြဲ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေတာပါပဲဟယ်’

မောင်အောင်ဝင်းမန်း

ကျွန်တော်သည် မြန်မာ့ဆေးနည်းတို့များကို လေ့လာဆည်းပူး မှုဝေသူ ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၆ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလပိုင်းတွင် မိတ်ဆွေများနှင့် ဆေးနည်းတို့များ အကြောင်း စပ်မိစပ်ရာ ပြောဆိုနေရာမှ ဆွေးနွေး ဆီးချိုရောဂါများအကြောင်း ပြောနေကြရာ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးသန်းဖြစ်သူ သူငယ်ချင်းမမှ ဆီးချိုအတွက် ဓာတ်စာဆေးနည်းမှာ...

ဆီးဖြူသီး(၁၀)လုံးနှင့် ငါးရံ(၁၀) ကျပ်သား ရောချက်စားရန်နှင့် တစ်လတစ်ကြိမ် (၃)ကြိမ်စားပြီးပါက ဆီးချိုရောဂါ အခြေအနေကို ပြန်သည့်ခေါင်းသစ်ရန် (၆)လခွဲ စွဲမြဲစားသုံး အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းအောင် ပြောသဖြင့် ဆီးချိုဝေဒနာ

ဆီးချို

ဝေဒနာရှင်များအတွက် အစာလည်းဆေး ခံစားနေရသော မိတ်ဆွေ (ဆီးသွားသောနေရာကို ရွေးချယ်သော အဆင့်ရောက်နေသူ)ထံ သွားရောက် မျှဝေပေးခဲ့ပါသည်။

တစ်လခန့်အကြာ ထိုမိတ်ဆွေနှင့် တွေ့၍ စားဖြစ်၊ မဖြစ်နှင့် ဆီးချိုရောဂါ အခြေအနေကိုမေးရာ ငါးရံ ရှာမလွယ်ကူ၍ နှစ်ကြိမ်သာ စားရသေးကြောင်း၊ ဆီးချိုစစ်ကြည့်ရာ ပုံမှန်ဖြစ်နေကြောင်း သိရပါသည်။

အစားလည်းဆေးဖြစ်၍ ငွေကုန်

ကြေးကျသက်သာခြင်း၊ ဆီးချိုဝေဒနာ သက်သာပါသဖြင့် ဆီးချိုဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်ရန် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း ဆေးနည်းတို့ရောင်ခြည်သို့ ပေးပို့ မျှဝေပါသည်။

ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းကြပါစေ။

ဦးမြင့်ဌေး

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး

သမားတော်ကြီး

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

ဦးနွယ်စံပြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ဒိုလ်ကြာ) နန်းအေးကျင်သိန်း၊ တိုင်ရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမအိုခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားတော်ကြီး နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်ရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၅၅၅] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရတိ၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဖက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပစ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ နေသောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြံ့ဘူးအောင် အထူးထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကြီးကယ်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပူဇော်ရိုးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားတော်ကြီး
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်ရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၀၂၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စစ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည့်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးတက်သွားနိုင်ပါသည်။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားဆုံးရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ နှလုံးရောင်ရောင်များ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဝါးများ သမားတော်ကြီး လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထားစိတ်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နဲ့စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားတော်ကြီး နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်ရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ ဖောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဝါ" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၂) ဝန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားတော်ကြီး ဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၁၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာတေးအနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဘုရားလောင်း၏ ဟိတ်စာဟိတ်ကို ယူသော

ဝိဇ္ဇာရ
(ခင်လောဒံ)

ကျင့်စဉ်တော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အနုပတော
သဗ္ဗာယဗုဒ္ဓဿ။

စာရေးသူ လွန်ခဲ့သော (၃)နှစ်ခန့်က
ပို့ခဲ့သော ဥဩသံကြက် စီးပွားတက်
ဆိုသော အင်္ဂိုလ်နည်းထဲမှ စားလမ်း
လုပ်သော ဆောင်းပါးလေး နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၆ ခုနှစ်
ဒီဇင်ဘာလထုတ်မှာ ပါလာပါသည်။

သည်တော့မှ စာမရေးဖြစ်သော
ကာလရှည်တစ်ခုအတွင်း နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်
ကြီးအတွက် စာရေးသူ စာလေးတစ်ပုဒ်
ရေးပြီး တင်ဆက်လိုက်ပါသည်။

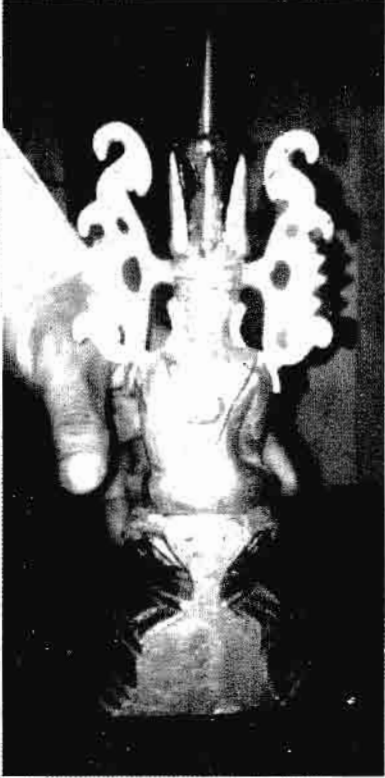
ဦးစွာပထမ ဝန်ခံလိုသည်မှာ
စာရေးသူ ဆောင်းပါးများ ရေးသားရာ
တွင် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ်နှင့် တကယ်
လုပ်ရင် တကယ်ဖြစ်သော ကျင့်စဉ်များ
ကိုသာ ရေးသားပါသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် လံကြုပ်
ဇာတ်လမ်းများ မရေးသားပါ။ ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုဖော် မသူတော်(၇)ပါး စာရင်း
ဝင်မှာလည်း ကြောက်ပါသည်။

စာရေးသူ ဗေဒင်ပညာ၊ အင်းပညာ
နှင့် လောကီအတတ်တို့ကို လေ့လာ
လိုက်စားခဲ့ပါသည်။

ဗေဒင်အတွက် လက်ဆန်း၊ လက်ရိုး
တို့ကို လေ့လာလိုက်စားခဲ့ပြီး လက်ရိုး
ပညာအား သင်ကြားပေးသူမှ ပဲခူးမြို့မှ
အမျိုးသားကျောင်းဆရာကြီး ဦးသက်
တင်၏သား ဆရာကြီး ဦးအောင်ခန့်ထံ
တွင် ဆည်းပူးသင်ကြားခဲ့ပါသည်။
ဆင်းပညာရပ်တို့ဖြင့် မလုပ်စားတော့
ပါ။

စာရေးသူ ယခု ရေးသားတင်ပြ
သည့်ကျင့်စဉ်မှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း
ဆိုင်ကြီးများ ဘဝခရီး၌ လမ်းစပျောက်
ဆုံးသောသူများ ပွင့်လင်းသော လူ့ဘဝ
ကို ရရှိပြီး အဆင်ပြေချောမွေ့စေ

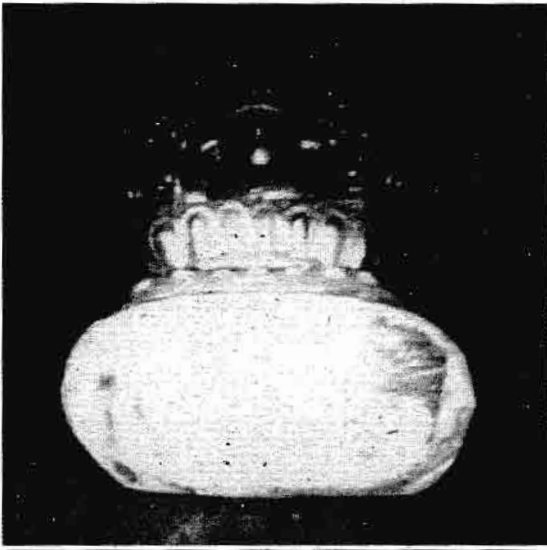
◆ ဩလောဟာဓာတ်သာဓကများ
(ရှမ်းတော်ဘွားကျေးယောင်ဘုရား)
[ကျေးတော်ဘွား နေပြင်တော်]

◆ ဓာတ်သာဓကများ
[ကျောက်မှ နေပြင်တော်]

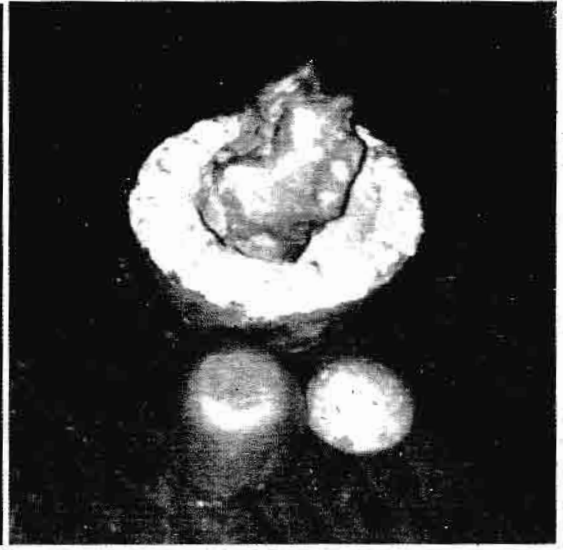
ရန် ရည်ရွယ်ရေးသားပါသည်။
ဘဝခရီး၌ အောင်မြင်ခဲ့သော
စာရေးသူအား ကျေးဇူးဆပ်ရန် မလိုပါ။
အမျိုးဘာသာ သာသနာကိုသာ စောင့်
ရှောက် လှူဒါန်းပေးတော်မူကြပါ။
၁။ ဘုရားလောင်းကျင့်စဉ်အား ကျင့်

မည့်သူသည် ဘုရားအလောင်း
ပွားမြင်တော်မူပြီး မြောက်ဘက်
အရပ်သို့ ခြေဖဝါးခုနစ်လှမ်း လှမ်း
ရာ ပုံတော်ရှိရပါမည်။ ရုပ်တုရှိလည်း
ရပါသည်။ (ပုံတော်ဓာတ်ပုံ ပူးတွဲ
တင်ပေးလိုက်ပါသည်။)
၂။ ဘုရားလောင်းခြေ(၇)လှမ်း ပြည့်၍

www.burmeseclassic.com

◆ ဓာတ်သားဘုရား၊ ဝေဏ်တံရိုက်ထားပုံ

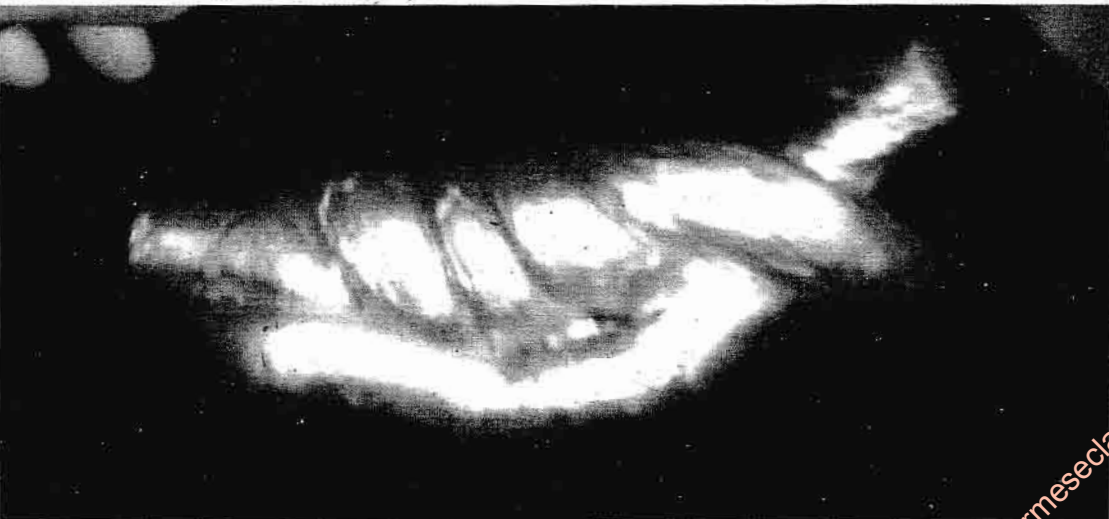
◆ ထုံရွက်နှင့် ဓာတ်သားပုံ၊ ဓာတ်သားများ

ညာဘက်လက်ဖြင့် လက်ညှိုး
တစ်ချောင်း ထောင်ပြီး ရွတ်သော
ဂါထာကို ရွတ်ရပါမည်။
၃။ ယင်းဂါထာ(၃)ခွန်းအား ဖော်ပြ
အပ်ပါသည်။
၁။ အဂ္ဂေါဟ မသ္မိ လောကဿ၊
၂။ ဇေဋ္ဌောဟ မသ္မိ လောကဿ၊
၃။ သေဋ္ဌောဟ မသ္မိ လောကဿ၊
၄။ က္ကမံ ဝိစံ ဘာယိတဿ နမော ဧဓေဓိ
သတ္တဿ သိဒ္ဓိ(ပညာရှိများ ဖြည့်စွက်

ထားသောဂါထာ)
ဒါနုကံ
၁။ အဟံ-ငါသည်၊ လောကဿ-
လောက၏၊ အဂ္ဂေါ-အမြတ်ဆုံး
သောသူသည်၊ အသ္မိ-ဖြစ်၏။
၂။ အဟံ-ငါသည်၊ လောကဿ-
လောက၏၊ ဇေဋ္ဌော-အကြီးအမှူး
သည်၊ အသ္မိ-ဖြစ်၏။
၃။ အဟံ-ငါသည်၊ လောကဿ-
လောက၏၊ သေဋ္ဌော-အထူးသဖြင့်

ချီးမွမ်းအပ်သောသူ၊ အသ္မိ-ဖြစ်၏။
၄။ က္ကမံဝိစံ - ဤစကားသုံးခွန်းကို၊
ဘာသိတဿ - မြွက်ကြားမိန့်ဆို
သော၊ ဗောဓိသတ္တဿ-ဘုရား
လောင်းအား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏။
သိဒ္ဓိ - အောင်ကြောင်းအသီးသီး
ပြီးစီးပါစေသတည်း။
[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်နှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန့်၊

◆ နှုတ်ခေါ်

www.burmeseclassic.com

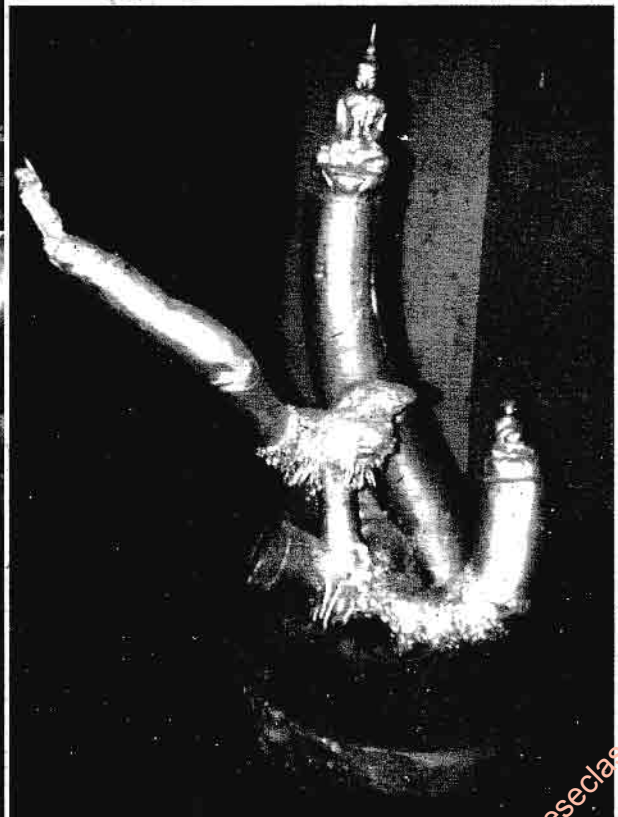
◆ ဓာတ်သားတို့တို့အောင် ရုပ်တု (ကျောက်တု)

◆ ဘုရားလောင်းရုပ်တု (ဓာတ်သား)

◆ သစ်ကွင်း(သ)ကွင်း

◆ ဝိနည်းတရားတရား ဝိသည့် အထိကံသိ
ထက်လည်း ဝိနည်းတရား အထိကံသိ
ဝိသားစာပြုပြင်ပါသည်

သိဒ္ဓတ္ထဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထ၏ဘုန်းရိုက်ကံရိုက်အောင်ဟိတ်

ခံယူပါ၏၊ ခိုလှုံပါ၏။

ဘုရားလောင်းပုံတော်

အောင်ရွှေ၊ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)၊ မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

၄။ ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏
ဖွားဖက်တော်(၇)ပါးကို သိရပါမည်။
ဘုရားလောင်းသည် လေးသချေနှင့်
ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလပတ်လုံး ပါရမီ
(၁၀)ပါး၊ အပြား(၃၀)တို့အား ဖြည့်ကျင့်
တော်မူပြီး ဘုရားဖြစ်မည့် နောက်ဆုံး
ဘဝတွင် ဖွားဖက်တော်(၇)ပါးနှင့်
ဘုန်းကံကြီးမားစွာ မွေးဖွားသန်စင်လာ
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဖွားဖက်တော်(၇)ပါး

- ၀။ ရှင်အာနန္ဒာ
- ၂။ မဟာဇောမိပင်
- ၃။ ကာဠုဒါယီအမတ်
- ၄။ ယသော်ဓရာ

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- ၅။ ဆန္ဒအမတ်
- ၆။ ရွှေအိကြီးလေးလုံး
- ၇။ ကဏ္ဍကမြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ကျင့်စဉ်ဝင်မည့်သူသည် မည်သည့်
နေ့သားမဆို သောကြာနေ့ နံနက်
စဝင်ရပါမည်။ နံနက် (၆:၀၀)နာရီမှ
(၇:၃၀)နာရီအတွင်း ဖြစ်ရပါမည်။

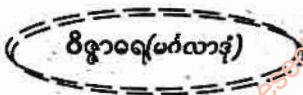
- ❖ သောကြာနေ့တစ်ရက် ဘောမု စားသုံးရပါ
မည်။
- ❖ (၂၁)ရက် ဝင်ရပါမည်။
- ❖ ဂါထာ(၂)ခေါက် ရွတ်ရပါမည်။
ဂါထာအပိုဒ်(၃)ပါ ဂါထာ အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်သည့်အခါ ဘုရားရှင်အား သောက်
တော်ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်
လှူဒါန်းပြီး ငါးပါးသီလ ခံယူပြီး မေတ္တာ
ဘာဝနာ ပွားများရပါမည်။
ယင်းကိစ္စရပ်များ ပြီးသောအခါ
ဘုရားလောင်းပုံတော်ရှေ့ (သို့မဟုတ်)

ရုပ်တုရှေ့တွင် မိမိက ရပ်ပြီး ပုံတော်
ရုပ်တုတော်အရှေ့တွင် အောက်ပါ
စာသားကို (၃)ကြိမ် ရွတ်ဆိုပြီး ဂါထာ
အား (၂၁)ခေါက်ရွတ်ပါ။

‘ဗောဓိသတ္တ ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထ၏
ဘုန်းရိုက်ကံရိုက် အောင်ဟိတ်တော်ကို ခံယူ
ပါ၏၊ ခိုလှုံပါ၏၊ ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်
စေသော်’ [၃-ခေါက်]

ဘုရားလောင်းကျင့်စဉ်နှင့် အတူ
ကျင့်စဉ်ကာလအတွင်း စာရေးသူ ရရှိ
ခဲ့သော ကမ္ဘီရပစ္စည်းဆန်းများနှင့် ဘုရား
လောင်း ရုပ်တုတော် ကြိုလောဟပုံပါ
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

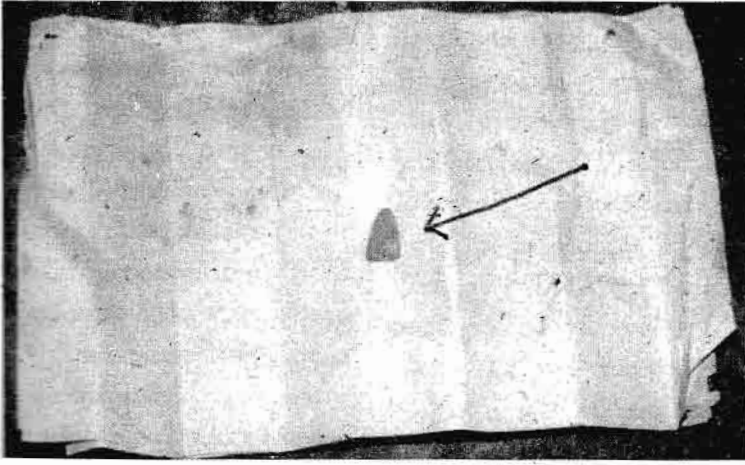
ရှားပါးသော အမြဲတေပစ္စည်းများ
နောက်ဆောင်းပါးများတွင် ပုံနှိပ်တကွ
တင်ပြပါမည်။

ထူးခြားပစ္စည်းများနှင့်

အကျိုးကိုယ်တွေ့

ခဏ္ဍာကျော်ဆို

ထင်တစ်ကောင်၏ ပါးစပ်ထဲမှ ရုသော ပစ္စည်းတစ်ခုလေး
သကြားပင်မှ ထူးခြားသည့် အကျိုးအာဇာတ်

ပစ္စည်းတို့နှင့် ကိုသန်းထွန်း(ခေါ်ကိုင်း)

စစ်ကိုင်းမြို့၊ သောတာပန်ရွာမှ ကိုသန်းထွန်းနှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ရာမှ ထာယုတယ သိမ်းဆည်းထားတဲ့ပစ္စည်း နှစ်မျိုးကို စစ်စစ်လိုက်ပါတယ်။

ပထမတစ်မျိုးမှာ ဆင်တစ်ကောင်ရဲ့ ပါးစပ်အတွင်းမှရသော ပစ္စည်းတစ်မျိုး ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်မျိုးမှာ သကြားပင်ရဲ့ အကိုင်းအခက် ဖြစ်ပါတယ်။

ပစ္စည်းလေးကို ဘယ်လိုခေါ်သလဲလို့ ဆရာ ကျွန်တော်ယိတိုး စစ်ကိုင်းက ဆန်းတော်ကြီးတစ်ပါး စွန့်သွားတာပါ။

ဆင်တစ်ကောင်ရဲ့ ပါးစပ်ထဲက ရထားတာ ဟု ခေါ်ပါတယ်။

ဆင်တစ်ကောင် အလွန်အမင်း ဒေါသ ထွက်နေရုံ ပါးစပ်က ထွက်ကျလာတာ။

အလွန်အမင်းပင် ဖမ်းဆည်းထားလို့ သူ့အကြောင်း ကျွန်တော် ဆောင်ထားခဲ့တာ မရှိ။

အလွန်အမင်းပင်ကတော့ လက်တွေ့ တွေ့ခဲ့ဖူးပါ။

ပစ္စည်းလေးမှာ (၁)စင်တီမီတာခန့် ပင် ရှိပါတယ်။ အဝါရောင်ဖြစ်ပြီး ဝေါ့ပါး လွန်းပါတယ်။ လက်နဲ့ ဖဲ့ကြည့်ရင် တောင် ပဲ့ထွက်လောက်ပါတယ်။

ကိုင်းဆောင်ထားသည်မှာ (၃)နှစ် ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း အရောင်မပြောင်း လဲပါလို့ သိရပါတယ်။

ကိုသန်းထွန်းအနေဖြင့် သူ့ကို ဘယ် လိုခေါ်ကြောင်းနဲ့ နောက်ထပ် မည် သည့်အစွမ်းသတ္တိများ ရှိနေသေး ကြောင်း သိလိုလှပါတယ်။

ဒုတိယတစ်မျိုးဖြစ်တဲ့ သကြားပင် မှ အကိုင်းအခက်ကတော့ မိတ်ဆွေ တစ်ဦးထံက တောင်းယူထားတာလို့ သိရပါတယ်။

'ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတစ်ဦးဆီက တစ် တောင်းယူဆောင်ထားတာပါ။ တစ်ချိန်က ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဟာ အလွန်ဆင်းရဲပါ တယ်။

*ကျွန်တော်မြတ်ခြင်မဂ္ဂဇင်း ၃၇

တစ်နေ့မှာ ဆွမ်းခံကြို ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက အိမ်ခေါင်ရင်းမှာ သကြားပင်ကို ရှင်အောင် စိုက်၊ ရေနေ့စဉ်လောင်း ရတနာ(၃)ပါး သကြားပင်လို ပြောစိုက်။

ဒီလိုပိုနဲ့တော့ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေလဲ သကြားပင်ကို ရှာစိုက်ခဲ့တယ်။ တိုတိုပြောရရင် ရှင်သန်လာတယ်။

သာယာ အလုပ်ကလေး လုပ်ကိုင်နေတဲ့ ဘဝကနေ အလုပ်ကြီးပေးသူ ဝွေပင်ရွှေရင်း ထုတ်ပေးသူ ဝွေလာပြီး ခုတော့ ကိုယ်ပိုင် တိုက်၊ ကိုယ်ပိုင်အလုပ်နဲ့ ကြီးပွားနေပြီ။

တစ်နေ့ သူ အိမ်ပြောင်းဖို့ ဖြစ်လာတာနဲ့သကြားပင်က အကိုင်းတစ်ခုရာကို ကျွန်တော် တောင်းယူထားလိုက်တာပဲ။

တောင်းရခြင်းရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကတော့...

- (၁) ဒီအပင် ရှင်သန်လာပြီး ကြီးထွားလာပြီဆိုကတည်းက သူတို့ဘဝ သိသိသာသာအဆင်ပြေလာတယ်။
- (၂) ကျွန်တော် တွေ့ဖူးတဲ့ သကြားအပင်နဲ့ အကိုင်းအခက်တွေနဲ့ ဒီအပင်ရဲ့ အကိုင်းက မတူဘူး။ ပုံမှာ သေချာကြည့်ပါ။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲသကြားနံရိုတယ်။ လက်ချောင်းကလေးတွေက ဝိုင်းချောင်းသကြားနံ ပါနေတယ်။ ဒီလို ထူးခြားတဲ့ ရိုးရိုး တစ်ကြောင်း...

(၃) နောက်ဆုံး အချက်ကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ယုံကြည်ယူဆချက်နဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်။ တခြားပစ္စည်းအဆောင်မျိုးတွေကို ဆောင်ထားသလို အဆောင်သဘောပါပဲ။

ဝါသနာရှင်များ လေ့လာလိုပါက **ကိုသန်းထွန်း သောတပန်ရွာ၊ ဝစ်ကိုင်းမြို့၊ ထံမှ** ခွင့်တောင်းပြီး ကြည့်ရှုနိုင်ကြပါတယ်။

စည်သူကျော်နိုင်

အိမ်ထောင်ရှင်များအတွက်

ဆေးစွမ်းတစ်လက်

အိမ်ထောင်ရှင်တိုင်းရဲ့ ချမ်းမြေ့သာယာသည့် အိမ်ထောင်တစ်ခု ဖြစ်တည်ဖို့အတွက် စေတနာရှေ့ထားပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များကို တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

တစ်လောတုန်းက ကျွန်တော့်ရဲ့ ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်း ဖိုးညွန့်မောင် တစ်ယောက် အိမ်ကို အလည်ရောက်လို့ လာပါတယ်။ ငယ်စဉ်ကျောင်းသားဘဝကတည်းက ပေါင်းသင်းလာခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းမို့လဲ ပြောမနာဆိုမနာ အလွန်ချစ်ကြတဲ့သူတွေပါ။

သူ ဆောက်လုပ်ရေးဌာန လုပ်ငန်းခွင်ဝင်သွားပြီးကတည်းက ဟိုနယ်ဒီနယ်ပြောင်းရွှေ့ အမှုထမ်းနေတော့ ကျွန်တော်နဲ့ မဆုံဖြစ်တာ အတော်ကြာသွားတယ်။

အခုမှ ရုတ်တရက်ရောက်ရှိလာတဲ့ သူငယ်ချင်း ရောက်လာကတည်းက မျက်နှာညှိုးညှိုးငယ်ငယ်နဲ့ သောကဝေဒနာ အဖိစီးခံနေရသည့် လက္ခဏာကို မမေးမြန်းဘဲ မြင်ရုံနဲ့ သိလိုက်ရပါတယ်။

ဒီတော့ ကျွန်တော်ကလဲ သူငယ်ချင်းကောင်းပီသစွာ စာနာခြင်းစာရေးတွေနဲ့ သူငယ်ချင်းရဲ့ဝေဒနာကို မျှော်စားလိုသည့် စေတနာဖြင့် မေးမြန်း ဆွေးနွေးမိပါတယ်။

အသက် လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်နားနီးခါမှ ဒီလိုသောကမျိုး ခံစားနေရသည့် သူငယ်ချင်းအတွက် ကျွန်တော် ကိုယ်ချင်းစာမိပါတယ်။ လက်ထပ်ရယူထားသည့် ဇနီးသည်

ကလဲ သမီးအရွယ် သုံးဆယ်ကျော်ကျော် ကလေးဆိုတော့ အိမ်ထောင်ရေးသုခကို ခံစားလိုမှာ မလွဲပါဘူး။

သူငယ်ချင်းရဲ့ ချို့ယွင်းအားနည်းချက်တစ်ခုကြောင့် သူတို့အိမ်ထောင်ရေးဟာ ဆူးခင်းလမ်းမှာ လျှောက်နေရသလို အခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပြီး တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အပေးအယူမညီမျှ ဖြစ်နေကြရပါတယ်။

ဒါကလဲ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ သဘောတွေပါပဲ။ ဒီတော့ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း ဖိုးညွန့်မောင်လို့ သောကဝေဒနာ ခံစားနေကြရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဖိုးညွန့်မောင်ကို ဦးတည်ထားပြီး ကျွန်တော်ရှာဖွေ သိုမှီးထားတဲ့ ဆေးနည်းကို ဝေငှလိုက်ပါတယ်။

- ၁။ ကြက်သွန်ဖြူ သတ္တုရည် (၈)ပဲယား
- ၂။ ချင်းဂျင်းစိမ်း သတ္တုရည် (၆)ပဲယား
- ၃။ ပျားရည်စစ်စစ် (၄)ပဲယား
- ၄။ ထောဟ် (၃)ပဲယား

ဒီလေးမျိုးရောပြီး **ရက်သတ္တ (၈)ပတ်လောက် နေ့စဉ်ရက်ဆက် စားသုံးလိုက်ရင်** ပန်းသေသူတွေ ပန်းရွှင်လာပြီး အထက်ကသူငယ်ချင်း ဖိုးညွန့်မောင်လို သောကဝေဒနာမျိုး အဖိအစီးမခံရဘဲ လိုရာဆန္ဒပြီးမြောက်လို့ သာယာချမ်းမြေ့သည့် အိမ်ထောင်ရေးတစ်ခု ဖန်တီးနိုင်ကြမှာ မလွဲပါဘူး။

ကာယစိတ္တ ကျန်းမာရွှင်လန်းနိုင်ကြပါစေ...

ဟိန်းမြင့်စံ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီးဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အူအုပ် ဝမ်းဗိုက်

စကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ တိုက်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဟု သော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ညို နတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ်အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟ... ဟ... ဟ'

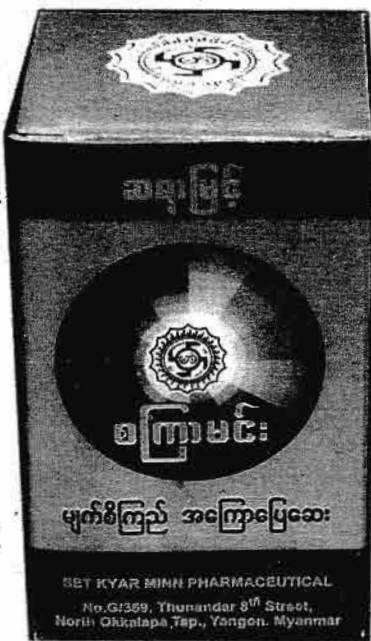
'ဟ... ဟ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ဆို အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ဆောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်' ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ ဆင်နွှဲနည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

အထိုင်ရင် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် ဆော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ တမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပို မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးခဲ့ရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြာဉာဏ် လာ ဆောင်းတာ'

'ညည်းညည်းဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ဘာဘိလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'တော့အခုပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဆင်နွှဲကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေ့မိလား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ၊ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

www.burmeseclassic.com

ကြောမင်း

သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်းမှိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဂူလာကိုက် ညောင်းညာ ချဉ်နွဲခြင်း၊ အပူရိုး အပုပ်ရိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ ဖွဲခြောက် ညစ်ထွေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ခွာ'

'ကိုးမျိုးမြင့်ရေ၊ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး ဇနီးမောင်နဲ့ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဂူလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နဲ့ဖြစ်နေတဲ့ - ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အလုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-မြန်မာ့ခြေ

စကြာမင်း

ထိုင်းရင်းဆေးထိုက်

အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနအဖွဲ့ကြီး

သွန်ဟတ်တိုင်းအနီး၊ မြောက်ဘက်လမ်းပေါ်

ဖုန်း ၀၆၅၀၀၀၉၊ ၇၂၅၇၄

ဗုတ်ဝိသား

ဂုဏ်အောင်ဖြင့်

မောင်မောင်စိုး
(ထားဝယ်)

ကျိုက်ထီးရိုးစေတီအောင်ဖြေ

ကျောက်ပြားတောင် အစိဋ္ဌာန်ခဲရိုး (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

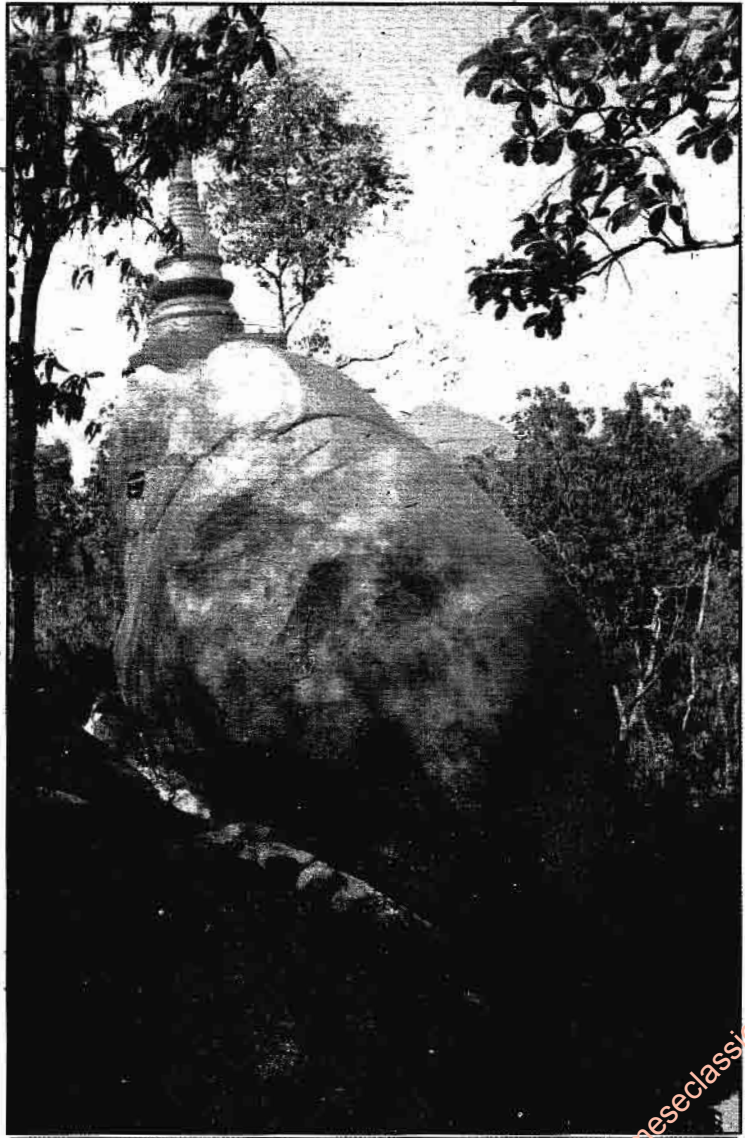
အထိကျောက်လုံးကို တွန်းကာ လှမ်း၏။
ထီးတော်မှ ဆင်းလောင်းသည် ခြင်္သေ့၏။
နီးထောက်ထားကာ အော့ညွတ်သွား၏။
ကျောက်လုံးကို လှမ်း၍ အပ်သည်ကြီးကို
ဆွဲဒါက အလှယ်တကု ဇော့ဇွဲ့့့ အြတ်
သန်းသွားသည်။ အတိတ်ကာလက ထို
ကျောက်လုံးမှာ ကြက်မတစ်ဝပ်တယ်
ကွာသည်ဟု ကြားရသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၃ ခုနှစ်
က ဆရာတော်ဦးဝိသုဒ္ဓိ ဦးစီး၍
ကျိုက်ထီးရိုး စေတီတော်မြတ်ကြီး
အား တည်ထား၏။ ရွှေထီးတော်
တင်လှူပွဲ ကျင်းပြုလုပ်ရာ ကြက်ပျံ
မကျ စည်ကား၏။ ဘုရားပွဲတော်ကို
နှစ်စဉ် ကျင်းပခဲ့၏။ သို့သော် ဂျပန်
ခေတ်တွင် ဘုရားပွဲတော် မကျင်းပနိုင်
ခဲ့ပါ။

နှစ်ပေါင်း(၆၈)နှစ်ကြာပြီး ကောဇာ
သက္ကရာဇ် ၁၃၇၁ ခုနှစ်တွင်မှသာ
ဒုတိယအကြိမ် ထီးတော်အသစ် ကင်
လှူပူဇော်ခဲ့၏။ ထီးတော် ဒါယကာ၊
ဒါယိကာမမှာ ဗုတ်ဝိသားရွာနေ
မောင်ညွန့်ဝင်းနှင့်မစန်းငွေ ဖြစ်၏။

ထိုသို့ ဒုတိယအကြိမ် ထီးတော်တင်
စဉ်က ပန်းရထားနှင့် ထီးတော်တင်ရာ
ထီးတော်တင်ကြိုး လှုပ်၍ အပေါ်
ကျောက်လုံးသည် ဘယ်ညာ လှုပ်
ယမ်းနေ၏။

ကြောက်၍ စေတီငြိမ်းပေါ်က

ကျောက်ချိုက်စေတီအား အရှေ့မြောက်ဘက် တောင်ဖျောင်းမှ ဂျပန်

www.burmeseclassic.com

◆ ဘုရားဆုံးရာတောင်တန်းထိပ် ကားလမ်းအရှေ့ဘက်၌ ဗုဒ္ဓတို့ရှုသောစေတီ

လူတွေ ဆင်းပြေးသူက ဆင်းပြေးကြ၏။ အပေါ်ကျောက်လုံးသည် ကျအံ့လော။ နတ်ကူ၍ နတ်မ၍ တန်ခိုးပြနေသော ကျောက်လုံး ဖြစ်၍ မည်သို့မျှပင် မကျဘဲ ဟန်ချက်ညီစွာ တည်ရှိတာ အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်ရ၏။
ရန်အပေါင်း အောင်မြင်စေလို၏။ ဘုရားဓာတ်နှင့် အောင်ဓာတ်ယူ၏။ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်တွင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီ၏ ဘွဲ့တော်ကို “ရန်အောင်မြင်စေတီ” ဟု သတ်မှတ် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့လေသည်။

ရန်အောင်မြင်စေတီဟူ၍ ပညတ်ထားလေရာ...ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါ ဆိုသကဲ့သို့ လောကီအကျိုး မျှော်ကိုး အားထုတ်လိုသူများအတွက် အောင်မြင်လေသည်။
မွန်ပြည်နယ် ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးအလား မှတ်မှားရသလို ရှေးယခင်မှ ယနေ့တိုင် မပြိုမယိုင် ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ တည်တံ့နေခြင်းမှာ အံ့ချီးဘာနန်း ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။
ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓိသည် ဂဏဝီ မှတ်ကူးတို့ဂိုဏ်းချုပ် နဝမမြောက်

ဆရာတော်ဖြစ်၏။
ညောင်ပင်ရှိင်တောရ တည်ထောင်သူဖြစ်၍ ညောင်ပင်ရှိင်ဆရာတော်ဟု နာမည်ကျော်ကြားသလို ဗျတ်ဝိသားကျိုက်ထီးရိုးစေတီတည်သော ဆရာတော် ဖြစ်၍လည်း ကျိုက်ထီးရိုးဆရာတော်ဟု နာမည်ကျော်ကြား လူသိများသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ဦးဝိသုဒ္ဓိ၏ ထေရဝုတ္တိဖြစ်စဉ်မှာ...

သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ၂၄၃၈ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ်(၈)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၅)နာရီအချိန်တွင် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ သရက်ချောင်းမြို့နယ်၊ ဂုံညင်းဆိပ်အုပ်စု၊ ဆီတောရွာ ခမည်းတော် ဦးမြတ်နှင့် မယ်တော် ဒေါ်မိုးဇံတို့မှ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် လောင်းလျာကို ဖွားမြင်လေသည်။

အရွယ်ရောက်သော် စုံစင်တောရကျောင်းတွင် အခြေခံစာပေများ သင်ယူလျက် ရှင်သာမဏေပြုသည်။

အသက်(၂၀) ပြည့်သောအခါ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၇ ခုနှစ်၊ နယုတ်လဆုတ်(၆)ရက်နေ့တွင် စုံစင်တောရကျောင်း ခဏ္ဍာသိမ်တော်ဝယ် ဆရာတော်ဦးဝဏ္ဏကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့သည်။ ဘွဲ့တော်မှာ အရှင်ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်သည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် သိက္ခာတော်(၇)ဝါ ရသည့်အထိ ထားဝယ်မြို့နယ်၊ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်သို့ ကြွရောက်ပြီး ပထမဆရာတော်ကြီး အရှင်သီလထံတော်တွင် အထက်တန်းကျမ်းစာပေများကို ဆက်လက်ဆည်းပူးတော်မူသည်။

ထားဝယ်မြို့၊ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်မှတစ်ဖန် ရန်ကုန်မြို့၊ ဩညမြင်

တိုင် ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက် ဆရာ
တော်ထံတွင် တစ်နှစ်၊ မန္တလေးမြို့
အနောက်ပြင်ဆင်တဲ့တိုက် ဆရာတော်
ထံတွင် တစ်နှစ်ကြာမျှ အထက်တန်း
ကျမ်းစာပေများကို ဆက်လက်သင်
ကြားတော်မူပြန်သည်။

မန္တလေးမှာ ပြန်အကြွတွင် မြစ်ဝကျွန်း
ပေါ် ပန်းတနော်မြို့ စခန်းကြီးကျောင်း
တွင် (၁)နှစ်ခန့် သီတင်းသုံးတော်မူပြီး
နောက် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့လည်း ကြွ
ရောက်လေ့လာတော်မူလေသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၄ ခုနှစ်၊
ထားဝယ်မြို့သို့ ပြန်ကြွပြီးလျှင် သရက်
ချောင်းမြို့နယ်၊ ရေချိုချောင်းကျေးရွာ
တွင် ကျောင်းသစ်တည်ထောင်၍
ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ ကျောင်းသားများ
ကို (၈)နှစ်ကြာအောင် ပရိယတ္တိ
သာသနာ ပြုတော်မူသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရေချိုချောင်း
မှ တစ်ဖန် ဆီတောကျေးရွာ အရှေ့
ဘက်ရှိ တောင်ခြေရင်းဝယ် ညောင်ပင်
ရှိင်ဟူသော အမည်ဖြင့် တောရ
ကျောင်းကို တည်ထောင် ရွှေ့ပြောင်း
သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။

အဋ္ဌမကူးတို့ဂိုဏ်း ဇေယျဝတီ
ဒုတိယ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်
မူပြီးနောက် **ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၈)ရက်
နေ့တွင် သက်တော်(၈၅)နှစ်၊ သိက္ခာ
တော် (၆၅)ပါ ရှိပြီဖြစ်သော ညောင်
ပင်ရှိင်တောရကျောင်း ဆရာတော်
ကြီး အရှင်ဝိသုဒ္ဓသည်** နဝမမြောက်
ကူးတို့ဂိုဏ်းချုပ် သံဃရာဇာ သာသနာ
ပိုင်အဖြစ် ကူးတို့ဂိုဏ်းဝင် သံဃာတော်
အရှင်မြတ်တို့၏ တင်မြှောက်ပူဇော်
ခြင်းကို ခံယူတော်မူရလေသည်။

ကူးတို့နိကာယ၏ သံဃမဟာ
နာယက သံဃရာဇာ ဖြစ်တော်မူသော

တနင်္သာရီသို့သွားစဉ် အနောက်ဘက်ဆောင်ဖောင်
သစ်ပင်ရှည်ကြာအတွင်း ကိန်းဝယ်သော ဇေယျဝတီ မြင်ကွင်း

အနောက်ဘက် ဖောင်ဘက်ခြံပြာ
တောင်အထပ်ထပ် စိမ်းတောက်သော လှေသောဗ္ဗသိမ်မြင့်ကွင်း

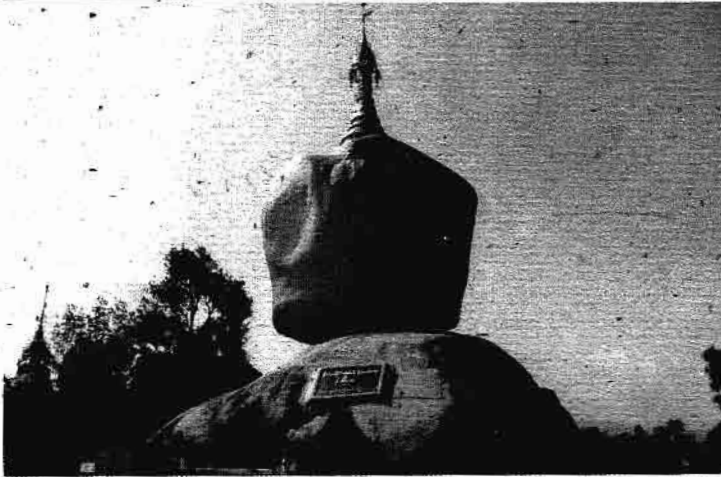
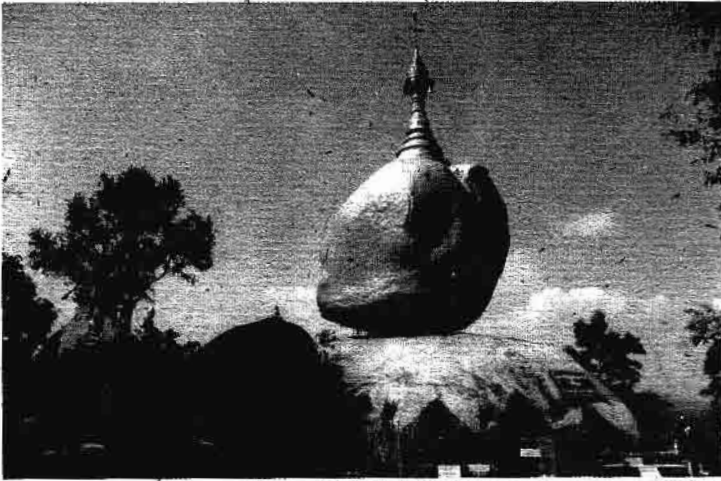
နဝမဂိုဏ်းချုပ် ညောင်ပင်ရှိင်တောရ
ဆရာတော်ကြီး ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံတော်
ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာအဖွဲ့ကြီးမှ နိုင်ငံ
တော်ဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်ကြီး
အဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်းကို ခံယူတော်
မူရသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဂိုဏ်းချုပ်လက်
ထက်တွင် နိုင်ငံတော် အသိအမှတ်ပြု
သံဃဂိုဏ်းကြီး ပေါ်ပေါက်လာ၍
ကူးတို့ဂိုဏ်းချုပ် အစဉ်အဆက်တွင်

ညောင်ပင်ရှိင်တောရ ဆရာတော်ကြီး
သည် ပထမဦးဆုံး နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါ
စရိယ ဖြစ်တော်မူလေသည်။

မကြာမီပင် နီပေါနိုင်ငံမှ ဓမ္မပဏ္ဍာ
အဖြစ် ပေးပို့သော ဆင်းတုတော်
ထားဝယ်မြို့သို့ ဒေသစာရီ ရောက်ရှိ
တော်မူသည်။ ထားဝယ်မြို့ ဘုရားကြီး
ဝင်းအတွင်း မဏ္ဍပ်ထိုး၍ အပူဇော်ခံ
သည်။

နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ ကူးတို့
ဂိုဏ်းကြီး၏ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်သော ဆရာ

◆ အရှေ့ဘက်ရင်ပြင်မြောက်ဘက်မှာ
ရန်ကင်းမြို့နယ်ရှိ ဝေဟီတော်မြတ်ကြီးအား ကြည့်လိုချင်ရင်
◆ ရန်ကင်းမြို့နယ်ရှိ ဝေဟီတော်မြတ်ကြီးအား မြင်ရန်
မှတ်တမ်းကမ္ဘာ့ညီမျှတမှုအဖွဲ့ကို တွေ့ရမည်

၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

◆ အရှေ့ဘက်ရင်ပြင်မြောက်ဘက်မှာ
ရန်ကင်းမြို့နယ်
ကမ္ဘာ့ညီမျှတမှုအဖွဲ့ကို တွေ့ရမည်

တော်ကြီးကို ယုံဖိတ်သဖြင့် ညောင်ပင်
ရိုင်တောရမ္မ ထားဝယ်မြို့သို့ ကြွရောက်
တော်မူလေသည်။

ဤသို့လျှင် ကျောင်းကန်များစွာ
တည်ထောင်ကာ သာသနာ့အကျိုး၊
ဗြိဟ္မအကျိုး၊ ဂိုဏ်းဂဏအကျိုး၊
တပည့်ဒကာတို့၏ အကျိုးကို သယ်ပိုး
ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော ကူးတို့ဂိုဏ်း
ချုပ်နှင့် နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ
ညောင်ပင်ရိုင်တောရ ဆရာတော်ကြီး
ဘဒ္ဒန္တဝိသုဒ္ဓိ မဟာထေရ်မြတ်သည်
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၇ ခုနှစ်၊
ကဆုန်လဆန်း(၈)ရက်၊ သောကြာနေ့
ည(၈)နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန်တွင် ယုံလွန်
တော်မူသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဝိသုဒ္ဓိ၏
ဖြစ်တော်စဉ်ကို ပူဇော်အာရုံပြု အတွေး
နယ် လွင့်မြောနေစဉ် မောင်အောင်သူ
လင်းက အရှေ့ဘက်တောင်ပေါ်
လေ့လာမှုများပြုရန် ဖိတ်ခေါ်နေ၍
အရှေ့ဘက်တောင်ကုန်းမြင့်ဆီ ရှေးရှု
သွားရလေသည်။

အရှေ့ဘက် တောင်ကုန်းမြင့်ပေါ်၌
ဆောက်လုပ်ဆဲ စံကျောင်းတော်
အတွင်း ထိုင်တော်မူ ကျောက်ဆင်းတု
တော်(၂၉)ဆူတို့ကို ကြည့်လိုစဉ်
ဖူးမြော်ရသည်။

ထိုစံကျောင်းတိုက်အတွင်း မြောက်
ဘက်နံရံ၌ ကြော်ငြာထားသော
အလှူပုံ ဗိဒ္ဓိန်းဆိုင်ဘုတ်ကိုလည်း
တွေ့မြင်ရ၏။

စံကျောင်းတိုက် အရှေ့ဘက်ချိုင့်ဝှမ်း
ရှိ ကျောက်လုံးပေါ်၌ ရေတံပေါက်
ထားသော ကျောက်ရေတံတစ်ဆူကို

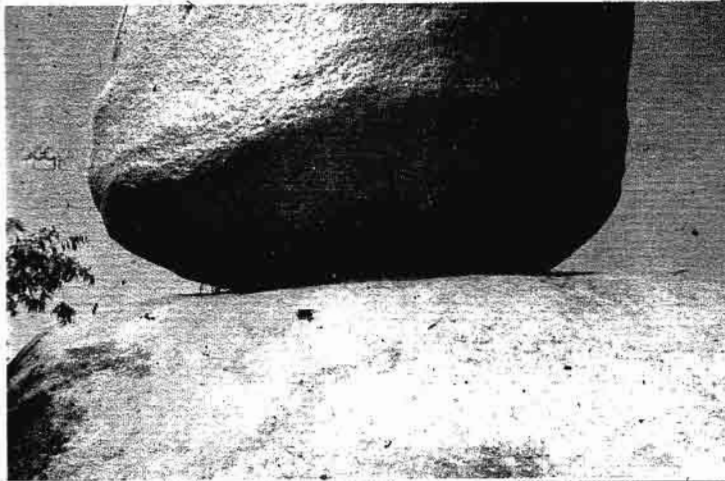

ရန်အောင်မြင်ကွိုက်ထီးရိုး ဝေတီထောက်မြောက်ကြီးအား
ထောင်ဘက် မျက်နှာစာမှ ဖူးမြော်ရင်

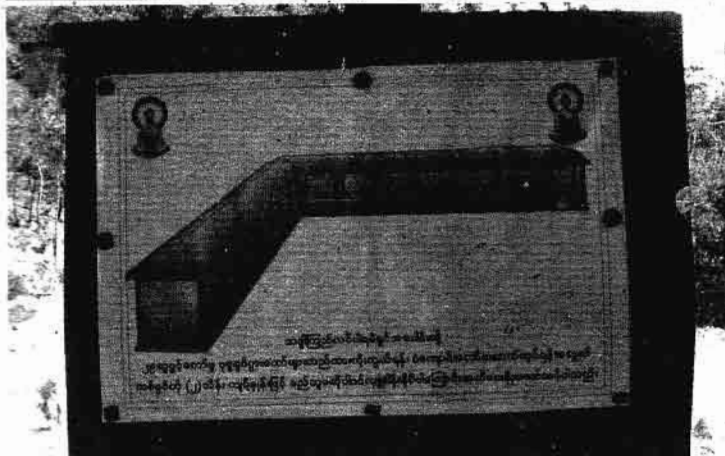

ကွိုက်ထီးရိုးတရားဆရာထောက်
ဘန္တလီသန္တန်ဝံ့ထောက်(သာသနာ့တံခွန်
ထားဝယ်ထောင်မှန်များစာတမ်းမှ ထပ်မံ
ရိုက်ကူးထားသောဝံ့ထောက် ဖြစ်ပါသည်)

ကွိုက်ထီးရိုးဝေတီထောက်မြောက်ကြီး၏
အထိတရားကလုံးနှင့် အောက်ခြေ
တရားကလုံး ထိနေသည့် ဇရာကြားရှိ
နိုးထောက်ထား၍ တွေ့နေသည့်ပုံ

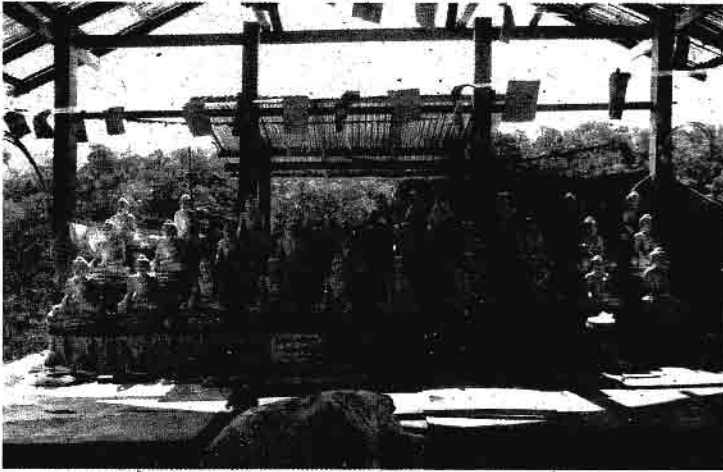
ထောက်ကလုံးထဲ ဝံ့ထောက်ထောက် အတွင်း မြောက်ဘက်နံရံ
အလှူမံထံကြာမြဲာ စီရိုင်းဆိုင်ဘုရားကို တွေ့ရမည်

ဖူးရ၏။
ကျောက်စေတီမှ တာဖြည်းဖြည်း
မြောက်ဘက် တောင်ကုန်းမြင့်ဘက်ဆီ
လျှောက်လာရာ တောင်ကုန်းစောင်း၌
ဆေးရောင်ခြယ် သစ်လွင် အမြင်
ပသာဒရိုသော ဇရပ်တစ်ဆောင်ကို
လည်း တွေ့မြင်ရ၏။

အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းဆီ
တက်လှမ်းသွားရာ ရေကန်တစ်ကန်
တွေ့ရ၏။ ရေကန်ရှိရာမှ တောင်ကုန်း
မြင့်ဘက် ဆက်တက်ရာ ဆောက်လုပ်
ဆဲ အဆောက်အအုံကို တွေ့ရ၏။

ထိုအဆောက်အအုံ နံဘေးတွင်
စေတီတစ်ဆူကို တွေ့မြင်ဖူးရ၏။

• ဆောက်လုပ်သည့် စံကျောင်းတော်အတွင်း
ကျောက်ဆင်းတုတော်(၂၅)ဆူတို့ကို ကြည့်နိုင်

• ဆေးရောင်ခြယ် သစ်လွင် အမြင်သာအရှိသာ ဇာပင်ကို တွေ့ရစဉ်

• အဆောက်အတိုင်းတော်တော်တော်အတွင်း အနိတောကျောက်ကို တွေ့ရစဉ်

၄၆ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တောင်ကုန်းမြင့်ပေါ်သို့ လျှောက်လှမ်း
တက်ကြပြန်ရာ နားနေသွင်မိုးဇရပ်
တစ်ဆောင် တွေ့ရ၏။

• နားနေဇရပ် အနောက်ဘက်တွင်
ရှိသော မြောက်ဘက် တောင်ထိပ်သွား
လူသွားလမ်းကြောင်းအတိုင်း ခရီး
ဆက်သွားကြရ၏။ မကြာမီမှာပင်
နတ်ရေကန်ရှိရာ တောင်ထိပ်သို့
ရောက်ရှိ၏။

ယခုနှစ် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၈
ခုနှစ်မှာ အပူရှိန်လွန်ကဲ ခြောက်သွေ့
ရာသီကာလဖြစ်၍ မြေပြန့်ဒေသများ၌
ပင် ရေတွင်းရေကန်များတွင် ရေခန်း
ခြောက်လျက်ရှိ၏။

သို့သော် ဗျတ်ဝိသား တောင်ထိပ်
(ကျောက်ပြားတောင်)ရှိ ရေကန်၊
ရေတွင်းတွေမှာ ရေပြည့်လျှံ ကြည့်လင်
စွာ တွေ့ရှိရသဖြင့် အံ့ဩမှု ဖြစ်ကြ
ရ၏။

တောင်ထိပ်မှာ ကြာပေါက်ဖို့ မလွယ်
ပါ။ ထို့အတူ တောင်ထိပ်ရှိ ရေတွင်း
ရေကန်တွေမှာလည်း ရေရရှိဖို့ မလွယ်
ပါ။

သို့သော် ကျောက်ပြားတောင်ထိပ်
၌ ရေတွင်းရေကန်များမှ ရေထွက်ရှိ
နေခြင်းသည် နတ်တို့ ဖန်တီးပေးသဖြင့်
နတ်ရေတွင်း၊ နတ်ရေကန်ဟု ခေါ်ဆို
ခြင်းဖြစ်၏။

နတ်ကျောက် နတ်ရေတွင်း၏ ကျောက်
မော်တော်ပါ။ ထောင်ထပ် တရားများ
လာသမျှ ကျော်ကြ၏။ ထောက်သုံးစေ
အဖြစ်လည်း အသုံးပြုရ၏။ ရေသည်
ကန်သည်အရှိပါ။ ရေသည် အမြဲထွက်နေ
၏။ နတ်တို့ ဖန်တီးပေးသော ကျောက်ခြစ်
ရာ နေသည်အချိန်မှစ၍ အံ့ဩဖွယ်
ကောင်း၏။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်
မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

သောကင်းကျန်းမာ ပျော်ရွှင်စေသော

အလင်းတိုင် ပူဇော်မှုအစီအစဉ်

ဂန္ထီရပညာတို့သည် လွယ်မယောင့် နှင့်ခက်၏။ တိမ်မယောင့်နှင့် နက်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ လွယ်သည်ဟု အပေါ်ယံ ထင်ရသောပညာများသည် နက်နဲပြီး အကျိုးပေးသန်သည်ကိုလည်း တွေ့ဖူး ရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် နက္ခတ်ဝေဒပညာများ၊ ဂန္ထီရပညာများကို လေ့လာသင်ကြား စဉ်ကာလ ဆရာဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး သင်ကြားပေးခဲ့သော အလင်းတိုင် ပူဇော်နည်း ယတြာအစီအရင်တစ်ခုကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်များ အကျိုးရှိ ဆောင်ရွက် နိုင်ခြင်းငှာ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဖော်ပြပါ အလင်းတိုင်ပူဇော်မှု ယတြာသည် ကျန်းမာရေးကောင်းခြင်း၊ လာဘ်များရရှိခြင်း၊ အောင်မြင် ထင်ရှား ခြင်း၊ အပြိုင်အဆိုင်အနိုင်ရခြင်း၊ အကျိုးကျေးဇူးများကို ကိုယ်တွေ့ခံစား ခဲ့ကြရပါမည်။

အလင်းတိုင်ပူဇော်မှုအစီအစဉ်

၁။ ဖယောင်းတိုင်ကြီး တစ်တိုင်၏ ထိပ်ဖျားပိုင်းတွင် “သိဒ္ဓိဘဂဝါ အရဟံ ဗုဒ္ဓေါမေ သတ္တပါကာရံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ဟု (၃)ကြိမ်ရွတ်ဆို၍ အစက်(၃)စက် ချပါ။

၂။ ထိုထိုက်ပုံ(၃)စက်အောက်တွင် မိမိ နေ့သားအလိုက် “သူရဇ္ဈ သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓံ စန္ဒြော သောရီ၊ ဂုရု ဘောမ” ဟု တန်း၍ ဂဏန်းများရေးပါ။ မိမိနံ ကိုတိုင်ထိပ်မှစ၍ တန်းစီချရပါမည်။

၃။ တနင်္ဂနွေ သားသမီးဖြစ်ပါက သူရဇ္ဈ(၁)၊ သောကြာ(၆)၊ ဗုဒ္ဓ(၄)၊ စန္ဒြော(၂)၊ သောရီ(၁)၊ ဂုရု (၅)၊ ဘောမ(၃)ဟု ဂဏန်းများရေးပါ။

၁။ တနင်္လာ သားသမီးဖြစ်ပါက စန္ဒြော (၂)၊ သောရီ(၁)၊ ဂုရု(၅)၊ ဘောမ(၃)၊ သူရဇ္ဈ(၁)၊ သောကြာ(၆)၊ ဗုဒ္ဓ(၄)ဟု ဂဏန်းများရေးပါ။

၂။ အင်္ဂါ သားသမီးဖြစ်ပါက ဘောမ(၃)၊ သူရဇ္ဈ(၁)၊ သောကြာ(၆)၊ ဗုဒ္ဓ(၄)၊ စန္ဒြော(၂)၊ သောရီ(၁)၊ ဂုရု(၅)ဟု ဂဏန်းများရေးပါ။

၃။ ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးဖြစ်ပါက ဗုဒ္ဓ(၄)၊ စန္ဒြော(၂)၊ သောရီ(၁)၊ ဂုရု(၅)၊ ဘောမ(၃)၊ သူရဇ္ဈ(၁)၊ သောကြာ(၆)ဟု ဂဏန်းများရေးပါ။

၄။ ကြာသပတေး သားသမီးဖြစ်ပါက ဂုရု(၅)၊ ဘောမ(၃)၊ သူရဇ္ဈ(၁)၊ သောကြာ(၆)၊ ဗုဒ္ဓ(၄)၊ စန္ဒြော(၂)၊ သောရီ(၁)ဟု ဂဏန်းများရေးပါ။

၅။ သောကြာ သားသမီးဖြစ်ပါက သောကြာ(၆)၊ ဗုဒ္ဓ(၄)၊ စန္ဒြော(၂)၊ သောရီ(၁)၊ ဂုရု(၅)၊ ဘောမ (၃)၊ သူရဇ္ဈ(၁)ဟု ဂဏန်းများရေးပါ။

၆။ စနေ သားသမီးဖြစ်ပါက သောရီ(၁)၊ ဂုရု(၅)၊ ဘောမ(၃)၊ သူရဇ္ဈ(၁)၊ သောကြာ(၆)၊ ဗုဒ္ဓ(၄)၊ စန္ဒြော(၂)ဟု ဂဏန်းများရေးပါ။

၇။ ဖယောင်းတိုင် ဘေးတစ်ဖက်တွင် “ဟေလဘာ၊ ဟေရန၊ ဟေသုခံ၊ ကောင်းကျိုးဆန္ဒ ပြည့်ဝပါစေ” ဟု ရေးပါ။

၈။ အလင်းတိုင်ဖြင့် ဘုရားပူဇော်ရာ တွင် မွှေးနံ့ပန်း၊ ရေချမ်း(၅)ခွက်၊ ဆီမီးအလင်းတိုင်(၅)တိုင် ထွန်းညှိ

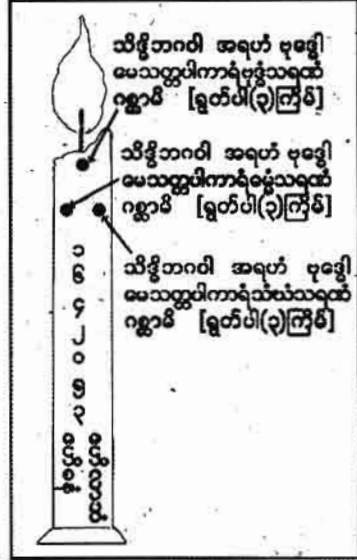
ပူဇော်ရပါမည်။ အစီအရင် အလင်း တိုင်ကို အလယ်တိုင်ထား၍ ပူဇော် ပါ။

၉။ မွှေးနေ့တိုင်းဖြစ်စေ မိမိတို့၏ အမှု ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရမည့်နေ့တွင် ဖြစ်စေ ပူဇော်ပါ။

၁၀။ ထိုနေ့တွင် အထက်ဖော်ပြပါ သရဏဂုံ(၃)ပါးကို အနည်းဆုံး(၉) ပတ် ပုတ်စိပ်ပါ။ နတ်၊ လူ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ သတ္တဝါများအား မေတ္တာပို့၍ အမျှ ဝေပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီးအတွက်
နမူနာပုံစံဆောင်ရွက်ရန်

* * *

လိုအပ်ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ...
ရွှေကျော်မင်းအောင်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၇

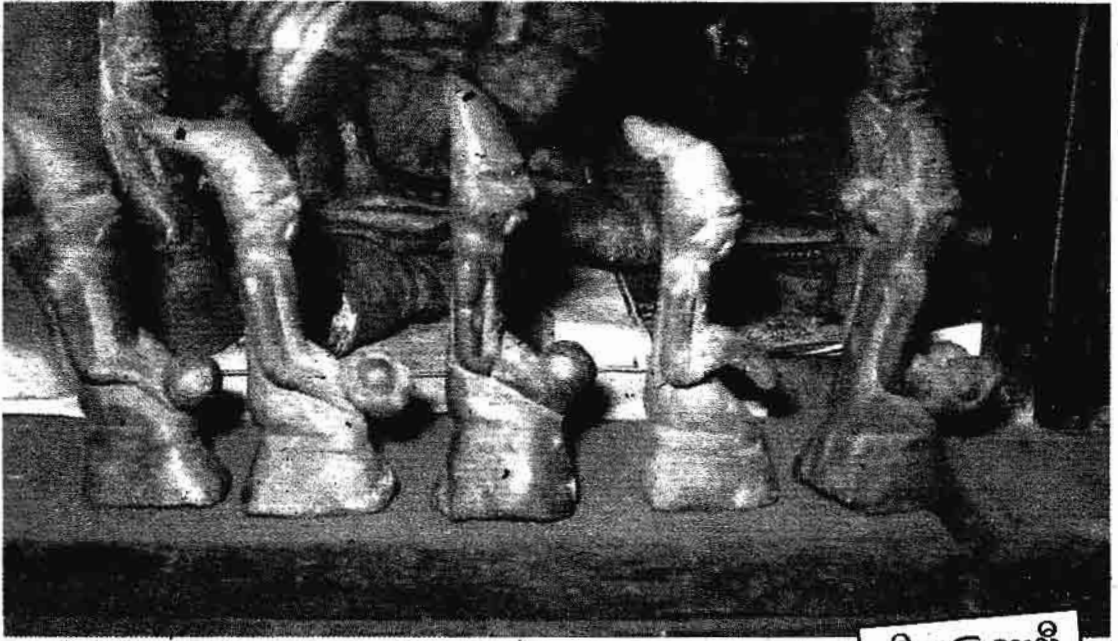
ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်စုတင် ၁၁၀၆ (ပိုင်) ၀၀၂၅၇၃ လိုင်စင် ၁၁၇၈ (တိုး)

“ကိုမင်းကျော်ပါလား မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာကိုယ်တိုင်နဲ့ ဆရာကိုယ်တိုင်ရနိုင်တို့ကို . . စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့
 တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ကျွန်တော်တို့ ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”
 “တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆို တော့
 . . . သွေးတိုးရောဂါခဲစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၀၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့
 သံသရာလည်နေတာပဲ . . . ”
 “မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့လိုအပ်နေပြီ . . .
 “ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်ရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော်
 ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . က
 သမားတော်ကြီးတွေဆိုမှာ နှစ်ပေါင်းများ စွာနည်းနာခံယူပြီး ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်
 ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်
 တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”
 “ဆရာတို့ ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခဲစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက်
 ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ဒါနဲ့တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင်
 ဆင်ခြင်ရဲ့လား”
 “ရွှောင်ကြည်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား
 ချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . . ”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမ္မဋ္ဌာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုဖန်
 များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့
 ဒီပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပဲနဲ့
 ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိတ်လိမ့်မယ် . . . ”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”
 “ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခင်ပါလားတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ်
 သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . .
 အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းဖို့င်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝငြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊
 နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊
 လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးတိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ
 . . . ရှေးအယ်မုန်ကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါထို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . .
 နှစ်ထပ်ရုံမှတစ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . **ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . အင်ကြင်းပန်း**
အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ”

ပင်ရင်း 'ဝင်း' ဆေးတိုက်
 ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၇၇
 ပြန်ချိရေး - ဒဂုံအင်းဆေးဆိုင်
 ၃/၀၁၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
 ၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
 မုန်း - ၀၉ ၃၃၃၃၃၃၃၃၀၀ ၀၉ ၅၀၉၀၀၀၃၃၀ ၀၉ ၃၃၃၃၃၃၃၃၃၃

◀ နံ (၁၇)သင်္ဘောတော်များ

သီးသည့်တော်

ကုသိတ်ထောက် ပါးကျောင်းဆရာတော်

စုဆောင်းပူဇော်ထားသည့် ဂုဏ်တူဂုဏ်ပွား ဓာတ်တော်များ (၃)

ယခင်လမှ ဓာဆက်

ရာတ်တော်တောင်သည် ကျောက်ဆည်မြို့ အရှေ့ဘက် (၁၀)မိုင်ခန့် အကွာရှိ ရေပြာရွာနှင့် ကုတိုးရွာများ အနီး၌ တည်ရှိသော တောင်တန်းကြီး၏ ခုလတ် ထက်ဝက်၌ရှိသော တောင်ထွတ်ဖြစ်သည်။

ယင်းတောင်ထွတ်တွင် ကျယ်ပြန့်ဆိတ်ငြိမ်သော ဓာတ်တော်လိုဏ်ဂူ တည်ရှိသည်။ မြေပြင်မှ မတ်စောက်သော တောင်တက်ခရီး နာရီဝက်မျှ တက်ရောက်ရသည်။

လှေကားရင်း စောင်းတန်းဦးတွင် မြင်စိုင်းမင်းညီနောင်များ ကောင်းမှု ခြင်္သေ့ရုပ်တစ်ခုရှိ၏။ မှက်၊ ခြင်၊ ယင်

အလွန်ပေါများသော တောင်တက်လမ်း ဖြစ်သည်။

လိုဏ်ဂူတွင်း၌မူ ထိုအနှောင့်အယှက်များ မရှိပါ။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပွင့်ထွန်းတော်မူပြီး မြတ်စွာဘုရားလေးဆူတို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးကြသော လိုဏ်ဂူဖြစ်သည်ဟု ဓာတ်တော်တောင်သမိုင်း၌ ဖော်ပြထား၏။

ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တွင် အဘိဓမ္မာအာဂုံဆောင် ရဟန်း(၇)ပါးသည် ဤလိုဏ်ဂူတွင် စကြာ ကြွလျက် အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြရာ လိုဏ်တွင်းနေလင်းနိသား(၅၀၀)တို့ ကြားသဖြင့် တရားဟူသော အမှတ်ဖြင့် လေးမြတ်

စွာ နာကြကုန်၏။

ဤကောင်းမှုကြောင့် သေလွန်သောအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်သားငါးရာဖြစ်ကြ၏။ ထိုနတ်သားတို့သည် ဘုရားတစ်ဆူမှ တစ်ဆူကြား လှူပြည်နတ်ပြည် လှည့်လည်စံစား၍ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်သောအခါ သာဝတ္ထိပြည်၌ အမျိုးကောင်းသားများ ဖြစ်လာကြသည်။

ဘုရားရှင်အား သဒ္ဓါအလွန်ပွား၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာထံပါး၌ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ ဘုရားရှင် နတ်ပြည်၌ဟောသော အဘိဓမ္မတရားကို ရှင်သာရိပုတ္တရာအား သင်ကြားပေးရာ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ထိုရဟန်း(၅၀၀)အား ပြန်လည်သင်ကြားပေး၏။

◆ ဝံ (၁၈)သတိတို့ကို မြေထည်ရုပ်တု

ယမိုက်ကျမ်း၊ ပဌာန်းကျမ်း အပါအဝင်ဖြစ်သော အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းကို အာဂုံဆောင်ပူဇော်ကြ၍ နောက်ဆုံးတွင် ရဟန္တာ(၅၀၀)ဖြစ်ကာ ဤလိုဏ်ဂူ၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြ၏။ ထိုရဟန္တာများ၏ ဓာတ်တော်များကို ရဟန္တာဓာတ်တော်ညိုဟု ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုဓာတ်တော်လိုဏ် အတွင်း၌ ကျောက်တုံးများအကြား လူတစ်ကိုယ် စာဝင်ပေါက်မှတစ်ဆင့် လျှို့ဝှက်ဥမင်ကလေးသို့ ဝင်ရောက်လျက် အဓိဋ္ဌာန် ၅၀ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်

ပြုပင့်ဆောင်ရသည်ဆို၏။ ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိစဉ်က မြေတွားသကဲ့သို့ ကုန်းကာ ကော့ကာ ဝင်ရောက်၍ အခြေ၌ ရဟန္တာသုံးပါးရုပ်တုတော်များ(အမြင့် ၂-ပေခန့်)ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ကင်မရာ မသယ်နိုင် လူလွတ်ချည်းသာ ဝင်ရသဖြင့် ဓာတ်ပုံမရိုက်နိုင်ခဲ့ပါ။ ပြန်အတက်တွင် ခေါင်းမှစကာ ခဲခဲယဉ်းယဉ်းတိုးကာ နွဲ့ကာလှည့်ကာ ပြန်တက်ခဲ့ရသည်။ ဓာတ်တော်များ

မဖူးတွေ့ရပါ။
ဤလိုဏ်ဂူမှ ဓာတ်တော်များကို ယုံဆောင်လိုစိတ်က ဓာတ်တော်တောင်တွင် ရက်ရှည် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ဥပုသ်သီတင်း ထောက်တည်မှုသာ ထိုက်တန်သရွေ့ ပုဇော်နှင့် ရကြသည်ဟု ကြားဆီရလေသည်။

ရေဆန်ဓာတ်တော်[၆-၆]

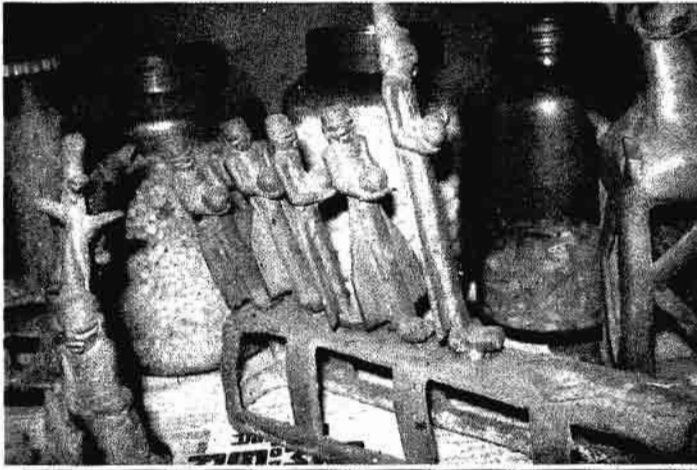
ကူမဲမြို့နယ်အတွင်းရှိသော အထက်နှင့်အောက် ကင်းတားတောင်နှစ်လုံးတွင် စေတီတစ်ဆူစီ ကိန်းဝပ်တော်မူကြသည်။ စေတီတော်နှစ်ဆူမှ အလင်းတန်းများ ဖြာထွက်ကာ တစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ ကူးလူး၍ ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူးသည်ကို မကြာခဏ ဖူးတွေ့ကြရသည်။

တောင်နှစ်လုံးအခြေတွင် ရစ်ခွေစီးနေသည့် ချောင်းကလေးအတွင်း၌ ဓာတ်တော်များ တွေ့ရှိတတ်သည်။ ကင်းတားတောင်တွင် ရဟန္တာများ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြသဖြင့် တောင်ခြေချောင်းရေတွင် ဓာတ်တော်များ တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည် ဆိုကြသည်။

ချောင်း(အနိမ့်ပိုင်း) အကြေတွင် ဓာတ်တော်များ ပင့်ဆောင်ရနိုင်သကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ချောင်းဖျား၊ ချောင်းညှာဖြစ်သော တောင်ထိပ်တွင်မှ သာ ရသည်လည်း ရှိ၏။

ထိုတောင်နှစ်လုံး ပတ်ဝန်းကျင်မှ ကျော်လွန်မော့ပါသွားခြင်း မရှိဟု သိရသည်။ တောင်ခြေ ချောင်းအကြေမှ တောင်ထိပ် ချောင်းဖျား အညှာဆီသို့ ပျံ့တက်နိုင်သဖြင့် ရေဆန်ဓာတ်တော်ဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရဟန္တာဓာတ်တော်များဖြစ်၍ စေတီတည်ပူဇော်ထိုက်သော လောကုတ္တရာရတနာဖြစ်သည့်အပြင် လောကီခရီးရာတွင်လည်း လောကဓံ အသုံးများမှ

ပုံ (၁၉) ဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပိုင်းယာများ ထွင်းထုခြင်း

ပုံ (၂၀) ယင်းထက်ပိုမာယာများကုန်ခြင်း

ကျော်လွှားနိုင်ခြင်း၊ ဘဝအမောအပန်းများ ပြေပျောက်စေခြင်း၊ သားသမီးအကျိုး ခံစားရခြင်း(မိဘသားသမီးတို့အကြား စုန်ရေသာရှိ၍ ဆန်ရေမရှိဟု ဆိုရိုးပြုကြသောကြောင့် အဆန်သဘောဆောင်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။)

ကုန်ဆုံး လျော့နည်းသွားသော စည်းစိမ်ဥစ္စာများ ပြန်လည်ရရှိခြင်း စသည်တို့အတွက် ဆုပန် ပူဇော်လေ့ရှိကြ၏။

ဤရေဆန်ဓာတ်တော်နှင့် ပင့်ဆောင်မှု အတွေ့အကြုံကို ဦးအုန်းသွင်ထံမှ ရိုက်ကူး မှတ်သားခွင့်ရခြင်းဖြစ်သည်။

တကောင်းဓာတ်တော်ညို [ပို-၇]

ဓာတ်တော်အလုံးကလေးများ ကပ်၍ အလုံးအခဲကြီးသဖွယ် ဖြစ်နေတတ်၍ တကောင်းဓာတ်ပေါင်းဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

သပိတ်ကျင်းနယ် ကြာညှပ်ရွာ၊ ကိုးပင်ရွာများအနီးမှ အရှေ့ဘက်သို့ တောလမ်းအတိုင်း (၇)မိုင်ခန့်သွားခြင်းဖြင့် ဓာတ်တော်များ ရှိရာသို့ ရောက်သည်။

သောဓာတ်တော်နှင့် (၇)မိုင်ခန့်

အကျွန်ုပ်တို့က သောဓာတ်တော်၏ ခြေဟုင် ခေါ်ကြသည်။

ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားများဖြစ်ကြသော ပုညမထေရ်၊ စုန္ဒမထေရ်နှင့် တိဿမထေရ်ဟူသည့် ရဟန္တာသုံးပါး၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာနေရာ ဖြစ်သည်ဆို၏။ သုံးနေရာရှိရာ တောင်ဓာတ်၊ အလယ်ဓာတ်၊ မြောက်ဓာတ်ဟူ၍ ခေါ်ကြသည်။

တောင်ဓာတ်မှာ တိဿရဟန္တာဓာတ်တော် ဖြစ်သည်ဆို၏။ ရေပူစမ်းအနီး ရေအိုင်ငယ်အတွင်းမှ ဓာတ်တော်များ ပင့်ဆောင်ရရှိသည်။ ထိုအနီးကမ်းပါးယံတွင် ရှေးစေတီငယ်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ထိုအိုင်မှ မှန်ညင်းစေ့ခန့် ဓာတ်တော်ခဲများ ရရှိတတ်သည်။

တကောင်းဓာတ်တော် ပင့်ဆောင်ရာတွင် ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရနှင့်အတူ ဦးထွန်းငြိမ်း(ကျိန္ဒာစီ)က ကပ္ပိယကာရကအဖြစ် လိုက်ပါသွားသည်။ သပိတ်ကျင်းမှ လှေဖြင့် ရောဝတီမြစ်အတိုင်းသွားကာ မင်းကုန်းရွာ ကမ်းခြေတွင် ညအိပ်ရသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် အရှေ့

ဖူးစူးသို့ ခြေကျင်လျှောက်ကြရသည်။ ချောင်းရေရှိသော မိုးတွင်းကာလဖြစ်၍ ရေပူအိုင်အတွင်းငုပ်ကာ အောက်ခြေရှိ ဓာတ်တော်များကို အနည်းငယ်စီ စုဆောင်း ပင့်ဆောင်ရသည်။

ရသမျှကို အိုင်နံဘေး ကျောက်တုံးပေါ်တင်ကာ ထပ်၍ငုပ်ရသည်။ ရေပေါ်ပြန်တက်လာသောအခါ ယခင် ပင့်ထားသော ဓာတ်တော်များ မရှိတော့ချေ။

လေး၊ ငါးကြိမ်ခန့် ဤသို့လျှင် ကြုံရသောအခါ ကိုထွန်းငြိမ်းကို ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိစေသည်။ ဆရာတော်က ဘုရားကန်တော့၍ သစ္စာဆိုတိုင်တည်ကာ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သည်။

ပရိတ်ပူဇော်ပြီးသောအခါ ရေများခန်းခြောက်၍ အိုင်အခြေရှိ ဓာတ်တော်များကို သိမ်းကြိုးပင့်ဆောင်ကြသည်။ ဆာလာပိတ်ခေါ် မြွေအိတ်ဖြင့် တစ်အိတ်နှင့် ထက်ဝက်မရှိသည်။

ယင်းနောက် ဆွမ်းကိစ္စအတွက် တောင်ဓာတ် ရေပူစမ်းအနီးရှိ ယာတ်သို့ သွားရောက် အကူ အညီတောင်းသည်။ တဲရှင်များမှာ ကလေးငယ်

◆ ပုံ (၂၂) ရတနာအတွင်း၌ ထပ်ထက်မှုဟန်

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ပုံ (၂၃) ကျောင်းပြည်တော်တွင်း ခြူးဟန် ရှမ်းပွားနှင့် ထင်ရှမ်းများ

◆ ပုံ (၂၄) ခြူးပွားများကို စုတ်ချားပင့်ထားပုံ

များနေသဖြင့် ကိုယ်စိတ် ပင်ပန်းနေသော်လည်း ဆွမ်း ကိုမူ ဖေတနာထက် သန်စွာ ချက်ပြုတ်ကင်လျှိုကြပါသည်။ ဆရာတော်က သရဏဂုံ တည် မန်းထားသော ရေမန်း ကို တိုက်စေရာ ကလေးမှာ ချက်ချင်းပင် သက်သာ၍ ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်လာ သည်။

ထိုအခါ စိတ်သံကသာရာ ရသဖြင့် ဆရာတော် လာ ရင်းအကြောင်းကို မေး လျှောက်၏။ ဓာတ်တော်ပင့် လာသည်ဆိုသဖြင့် တဲရှင် ကလည်း ဓာတ်တော်အချို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ရန် ရေပူ အိုင်သို့သွားရာ အိုင်မှာ ရေများ ပြန်ပြည့်နေသဖြင့် မရခဲ့ချေ။

အပြန်ခရီးတွင်မူ ဆရာ တော်အား မြစ်ဆိပ်အရောက် လှည်းဖြင့် ပို့ဆောင်ပေးကြ လေသည်။ ထိုရေပူအိုင်တွင် ရေစိမ်ပါက ရောဂါမျိုးစုံ

သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည်ဟု ယုံကြည်ကြ လျက် ခရစ်နှစ်ကုန် ဒီဇင်ဘာလတွင် ရပ်ဝေးဒေသမှလူများ (များသော အားဖြင့် လူရှိုင်းချင်းများ၊ ရှမ်းတရုတ်များ) ချောင်းနံဘေးတွင် လာရောက်၍ တဲထိုးကာ တစ်ပတ် ဆယ်ရက် နေထိုင်ကြသည်။

နေ့စဉ် ရေပူအိုင်၌ ရေစိမ်လေ့ရှိကြ သည်။ နှစ်စဉ် ဒီဇင်ဘာ၊ ဇန်နဝါရီလ များတွင် တောင်ဓာတ်ခေါ် ရေပူစမ်း အနီး ရွက်ထည်တဲကလေးများ အစီ အရီ စုဝေးလျက် မြင်တွေ့နိုင်သည်ဟု သိရသည်။

အလယ်ဓာတ်မှာ တောင်ဓာတ်၏ အနောက်မြောက်ယွန်းယွန်း တစ်မိုင် ခန့်အကွာတွင်ရှိ၏။ **စုန္ဒရဟန္တာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာဌာန**ဟုဆိုသည်။ ရေပူ စမ်းအိုင်(တောင်ဓာတ်ရေပူအိုင်ထက် ငယ်၏။) သုံးခုတွေ့ရ၍ ထိုနေရာမှ ဆန်းကျိုးစေ့(ဆန်ကွဲစေ့)ခန့် ဓာတ် တော်များ ရရှိတတ်သည်။

မြောက်ဓာတ်ကား အရှေ့မြောက် (၅)မာလုံခန့်အကွာ ဆပ်ပြာကျင်း ချောင်း၏ ကမ်းပါး၌ မြောက်သို့ ခေါင်းပြုကာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနေသော

www.burmeseclassic.com

ပုံ (၅) နဂါးရုပ်တော်နှင့် ရုပ်ပွားတော်

ပုံ (၆) စန္ဒာတော်တော်နှင့် မင်းဝတ်ဘုရား

ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းရှိကာ ပုည ရဟန္တာ၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ဟု ဆိုကြသည်။

အလျား (၃၅)တောင်၊ ဦးခေါင်း တော်(၃)တောင်တစ်ထွာခန့် အလျား ခြုံ၏။ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း မပီပြင်ပါ။ ထိုအနီး ရေပူအိုင်တွင်းမှ ပဲနောက်စေ့ ခန့် ဓာတ်တော်များ ရနိုင်သည်ဆို၏။

(ဓမ္မလေးမှ တကောင်းသွား နော်တော်ယာဉ်ဖြင့် လိုက်ပါ၍ ကိုးပင် နှာ ကြာညှပ်ရွာများအနီး၌ ဆင်းကာ အရွှေဘက်ဆီသို့ တောလမ်းအတိုင်း

သွားရောက်ခြင်းဖြင့် ဓာတ်တော်တောင် သို့ ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။)

ဇီတောရဟန္တာမာတ်တော်[ပုံ-၆]

ဖန်ပြားကလာပ်ဖြင့် ပူဇော်ထား သော နီညိုရောင်ဓာတ်တော်များအနက် အချို့မှာ အနီ၊ ပုလဲရောင်နှင့် အပြာ ရောင် အရည်လှဲသော ပုံဆောင်ခဲ များဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော ဓာတ်တော်များ ဖြစ်ကြသည်။

မြိုင်မြို့နယ်၊ ဇီတောရွာ မြသီတာ ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် အရှင်သာဂရ

၏ ဓာတ်တော်များဖြစ်၍ ဆရာတော် သည် ၁၂၇၄ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွား၍ ငယ်စဉ် ရဟန်းဘဝတွင် မိုးကုတ် ဆရာတော်ကြီး ဦးဝိမလထံမှောက်၌ အဘိဓမ္မာညွှတ်များသာမက ဝိပဿနာ ဟောတရားများကိုပါ သက်တော် ထင်ရှား ရှိစဉ်က နာကြားခဲ့ရ၏။

နောင်တွင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး ၏ တရားတိပ်ခွေများ အားလုံးကို တစ်ခွေချင်း နာယူကျင့်ကြရာ တရား ထူးရရှိခဲ့ကြောင်း ကိုယ်တိုင်မှတ်တမ်း ရေး ထားရစ်ခဲ့သည်။

သဗ္ဗ ဇုနမ် ကဆုန်လကွယ်နေ့တွင် မိုးနွန်က သဗ္ဗ ဇုနမ် တဘို့တွဲလပြည့် နေ့တွင် စောဇာရာသနသတင် ကုန်းပ မုဆော်ကြသည်။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

ခရီးသည်သုတေသီ

ဤဆေးနည်းသည် ပရဆေးဆိုင် ရှိပါက လွယ်လင့်တကူ ဖော်စပ်စားသုံး နိုင်သော ဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။

ကနီမြို့နယ်အတွင်းရှိ ရဟန်းရှင်လူ အတော်များများက ဖော်စပ် စားသုံး ဖို့ကြပါသည်။

အထူးသဖြင့် အညောင်းနှင့် ရင်ဆိုင် ရသောအလုပ်၊ ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် ယောဂီများအပါအဝင် အထိုင်များ သောသူများ ဖော်စပ်ဖို့ကြပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ မည်သည့်ခေတ် ကာလက ရရှိခဲ့သည်ဟု အတိအကျ ပြောရန် ခက်သော်လည်း ကနီမြို့နယ် အနေဖြင့် ကနီမြို့နယ်၊ ဝိုးကောင်း ရွာ၊ ဆရာကြီးဦးအောင်တင့်၏ ဆေး နည်းဟု ပြောရပါမည်။

ဆရာကြီးဦးအောင်တင့် ဆိုလျှင် မောင်းထောင်ဦးကျော်လှ(သံချို)တို့နှင့် ခေတ်ပြိုင် ဖြစ်သည်။

မောင်းထောင်မှ သံချိုဆရာ ဦးကျော်လှဆိုလျှင် ထိုခေတ်နှင့် ယနေ့ ခေတ်အထိ မသိသူရှားသည်။ ဦးကျော် လှက သံချိုရေးစပ်ရာတွင် အလွန် တော်သည်။

နက္ခတ္တ၊ ဗေဒင်၊ ရှေးဖြစ်၊ နောက် ဖြစ်၊ ကြီးတင်ဟောကိန်းများ ထုတ်နိုင် သည်။ ကဗျာဉာဏ်၊ စာဉာဏ်၊ လက် တန်းဉာဏ် အလွန်ကောင်းသည်။

ထိုဆရာကြီးကပင် ကနီမြို့နယ် ဝိုးကောင်းရွာ ဆရာကြီး ဦးအောင်တင့် အား ချီးကျူးစာ ပေးပို့ခဲ့ရသည်။

ထိုစာများကို မောင်းထောင်ရွာ သံချို ဆရာဦးကျော်လှ၏ “လူအများ မသိ သေးသော သံချိုစာများ”ဟူ၍ စာ တစ်စောင်ပေတစ်ဖွဲ့ ရေးလို့ရမည် ထင်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးအောင်တင့်၏ သား သမီး၊ မြေး၊ မြစ်များသည် နိုင်ငံရေး

အညောင်းအညှာ

ပြေပျောက်ဆေးနည်း

သမား၊ ကျောင်းဆရာကြီးများ၊ မြေတိုင်းပညာရှင်ကြီးများနှင့် ဗိုလ်မှူး။ ဆရာဝန် စသည်ဖြင့် နယ်ပယ်စုံတွင် ရှိနေပါသည်။

ဆရာကြီး၏ တပည့်များကား အလွှာစုံရှိသည်။ ဆိုဖွယ်ရာမရှိ၊ ကနီမြို့ နယ်၏ စံပြုထိုက်သော ဆရာကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထို ဆရာကြီးဦးအောင်တင့်၏ အညောင်းအညှာပြေပျောက် ဆေး နည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများ ဖော်ထုတ်စားသုံး အကျိုးများစိမ့်သောငှာ ရေးသား ပေးပို့လိုက်ပါသည်။

ဆေးနည်းကို ဆရာကြီးဦးအောင် တင့်ကိုယ်တိုင် တေးထပ်အဖြစ် ရေး သားထားပါသည်။

အညောင်းအညှာ

ပြေပျောက်ဆေးနည်း

အလိုကြို လိပ်ကျောက်ချား၊ ချိန်မြောက်ပု မှုး၊ သာဓိ၊ ချီးသီးနှင့်ကလေး၊ နှစ်ပုတ်မှာ မြောက်လုံစီ၊ ပုတ်သား၊ ကြွေပုပ်ကြီးကြီး နှစ်လုံးယူပွေ့ကိုင်းယူ ကျပ်နှစ်ဆယ်သာ။ ယလှသည် ဆေးနှစ်ခြားကြွေပုပ်နှင့် လိပ် ကျောက်ချားကို ပြုပ္ပာမှာ ထည့်ထား၊ ညက် လှအောင် ထောင်ခြားကာ ငါးပုသား စားပါစေ။

ပန်ကျည်းပုညအနှစ်၊ ထန်လျက်ထန်ဖို ပေ... ထောပတ်စစ်နှင့် ပျားငယ်(ရည်) သကြားနီလေ ပုတ်သား၊ ဤငါးပါးစာစီယာ။ (နှစ်ဆယ်ကျပ်သာစီ) ထည့်ပါလို့စား။ ကြေးဒီးနှင့် ကျိုသောခါ ပုတ်ပိုရာ ပြီး

ကွယ်လေး။ တစ်ပိသာ ဆေးငါးပါး၊ ရောထည့်ထားသာ ယို ကြေးဒီးနှင့် မီးပျက်၊ ဒေးစေလိုရတာ။ ခုနှစ်ပါးဆေးနှစ်မှာ ဒေးသောခါ ထည့်တော့ မှား။ ရောစပ်ဖို့ ထပ်ကာပွေ့၊ နောက်ထပ် လေးပုတ်သာ။ နှမ်းကြီးဆီ ဆေးတစ်ပါး ပတော့ ငါးပုသားခတ်ပါ။

ဤတစ်ခါ ပျေပြီးနောက်၊ ပြီးဆုံးရောက် နိတ္တိတာ။ ဖန်ပုနှင့် ထည့်ပြီးကာ သေရာစွာ ယိတ်။ စာသံက ညောင်ညှာပြေပျာစရာပါ ကင်းကွ၍ ရှင်းပါစေသည် အတွင်းမှာ သန္တရီစေတော့လေ။

ဆေးနည်းဖော်စပ်မှုကို တေးထပ် ဖတ်လိုက်ရုံနှင့် ရှင်းနေပါသည်။ ကျွန်တော် အသေးစိတ်ရေးရန် လိုမည် မဟုတ်ပါ။ ဆရာကြီး၏ ပညာဂုဏ်ကို အလေးဂရုပြုရပါမည်။

ကျွန်တော်၏ တာဝန်သည်ကား တိစ်မြှုပ် ပျောက်ကွယ်နေသော အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ ကျွန်တော် လက်လှမ်းမီသမျှ လောကီပညာရသစုံ ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ပြည်သူ့ထံ အကျဉ်းမျှ တင်ပြခြင်းဖြင့် လိုအပ်သော ကွက်လပ်ကလေး တစ်ကွက်ကို တတ်စွမ်းသရွေ့ ဖြည့် စွက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။

လိုရာပန်းတိုင် တက်လှမ်းနိုင်ကြ ပါစေ။

မေတ္တာဖြင့်...

ဦးစိန်လင်(ဖ.ကနီ)

အဆီကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို ဝိဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသားကိုပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရလည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ကျန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် လကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညိုပြာရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လှတာနှင့်အမျှ ရောဂါတာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာတော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ထက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ချောက်သွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေတို့ အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစုသော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီးတော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါတွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေတာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အနေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ်တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီမလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆိုလာတော့လဲ၊ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန်အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်ခဲခြင်း၊ ကိုယ်နဲ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေတာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ တယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၅ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဏာသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗေလင်း၊
ပြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဝန်း - ၀၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၅၁၂၉၅၂၄။

ကျောက်တော်တော်တော်

ဝက်လူးအရှေ့တောကျောင်းဆရာတော်

ခံယူနာသာ

အရှင်လက္ခဏာ

၏ သာဏောကံကြောင်းများ (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

ဤမြောက်မုခ်တွင် မိမိတို့ အသုံးပြု မည့်ဆေးဝါးများကို သိဒ္ဓိဟင် ဆေးကြူး တတ်ကြသည်။ မြောက်အရပ်မှာ ထွက်ရပ်ပေါက် ပိစွာရှစ်သောင်း ဆရာ ပေါင်းတို့ သီတင်းသုံး နေထိုင်ရာ ဖြစ် သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ဆရာသခင်များအတွက် ဆွမ်း၊ သစ်သီးခဲဖွယ် စသည် ရည်မှန်း လှူဒါန်းသောအခါ မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ ကပ်လှူလေ့ ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် မြောက်လှည့် မုခ်ပါစေတီ F.8A. April, 2017.

တွင် ကျန်းမာရေးကိစ္စများ၊ ခုနစ်ရက် သားသမီး ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အတွက် အထူးပြု စီရင်ကြခြင်းဖြစ် ကြောင်း သိမှတ်ရသည်။

အရေးကြီးသည်မှာ ထိုစေတီ၏ မြောက်အရပ် မျက်နှာစာတွင် အဆောက်အအုံ၊ သစ်ပင်ကြီးများ စသည် ဘားဆီးမှု မရှိစေရ။ လွင်ပြင် ငယ် ဖြစ်သင့်လေသည်။ သို့မှသာ ဆရာသခင်တို့ လွတ်လပ်စွာ ကြ ရောက် ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်နိုင်ကြ မည်ဆိုပေသည်။

ဗောဓိပင်သည် ကျောင်း၊ ကျောင်းသည် ဇရပ်

ဆေးကြူးစေတီခေါ် ထိုရှေးဟောင်း စေတီအနီးတွင် ကျောင်းအဝင်မုခ်ဦး ကြီးကို တွေ့ရသည်။

ကျောင်းဝင်း အဝင်ဝတွင် မထားဘဲ ဤကဲ့သို့ ကျောင်းဝင်းအလယ် ဗောဓိ ညောင်ပင်သို့ဝင်ရာ လမ်းဝတွင် ထားရှိခြင်းက ထူးဆန်းလှသည်။

ဆရာမိုးတို့နှင့် တွေ့ဆုံရသောအခါ တွင်မှသာ အကြောင်းဖိုကို သိရလေ

• ဇာဓိညောင်ပင် ခြံနံ့နှင့်

သည်။
 'ဆရာတော်က ဇာဓိညောင်ပင်ကို ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့တဲ့ ပရိဘောဂဇာတီအဖြစ် အထူး အလေးထားတယ်။ နေတဲ့ ကျောင်းဆောင်တွေကို ကျောင်းလို မယ့်နှုန်း ဘူး၊ ဇရပ်လို့ခေါ်တယ်။
 ဇာဓိပင်မှာသာ ကျောင်းအစစ်လို့ ဖိန့်တော်မူတယ်။ ဒါကြောင့် ကျောင်းအစစ်မှာကိုလဲ ဇာဓိညောင်ပင် အစင်လမ်းမှာသာ လုပ်စေပါတယ်'
 ကျောင်းများသည် သီတင်းသုံးသံဃာအဆက်ဆက် သက်တမ်း ရှိသမျှသာ သီတင်းသုံး နားခိုရလေသောကြောင့် ဇရပ်(ခေတ္တနားခိုရာ အဆောက်အအုံ)ဟု သုံးနှုန်း၍ ဇာဓိညောင်ပင်ကား မြတ်စွာဘုရားရှင် သဗ္ဗညုတ ရွှေညာဏ်တော် ကွန့်မြူးခဲ့ရာ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သည့် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ဌာနဖြစ်သောကြောင့် ဤသို့

၅၈ နဂါးကျောင်းခြင်ခြင်မဂ္ဂဇာဓိ

မိန့်ကြားတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။
 ဤမုခ်ဦးကို ၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့၍ မုခ်ဦးထိပ်တွင် လက်ယာရစ်၊ စကြာအတွင်း စပေဝ စမလေးလုံး ဖြည့်သွင်းထားသည်။ အောက်တွင်...
 “အောင်စကြာ သိဒ္ဓိသရက်တော ကျောင်း” ဟု ကမ္မည်းထိုးထားသည်။ ဆရာမိုးမိသားစုကောင်းမှု ဖြစ်လေသည်။
 မုခ်ဦးကို ဖြတ်ကျော်၍ မဟာဇာဓိညောင်ပင်အား သွားရောက်ကြည့်ညိုရာ ရင်ပြင်တံတိုင်းအနီး သီးခြား ကွန်းဆောင်ဖြင့် ပူဇော်ထားကာ မဟာဇာဓိရက္ခပါလဒေဝ(ရက္ခစိုး) ရုပ်တုကို တွေ့ရသည်။
 မြင်းခြံမြို့မှ ဦးထွန်းရှိန်မိသားစုကောင်းမှုဖြစ်သည်။ တစ်နယ်တစ်ကျေးသို့ သွားလာရသောသူများ

အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ သွားရောက်ကြသူများ လမ်းခရီး အေးချမ်းသာယာစေကြောင်း ဆုတောင်းပြည့်စုံနိုင်ကြသည်ဟု သိရသည်။
 ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မင်းစုံတောင်သို့ သွားရောက်လေ့လာရန်ရှိသည်ဖြစ်ရာ မရောက်ဘူးသော နေရာကို အဆင့်ဆင့် မေးမြန်းစုံစမ်းကာ သွားရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ရက္ခစိုးနတ်မင်းအား ပြုပြီးသမျှ ကုသိုလ်အစုစုကို အမျှပေးဝေ၍ ခရီးလမ်း အဆင်ပြေချောမွေ့စေကြောင်း ဆုတောင်းခဲ့သည်။
 နောက်တစ်နေ့တွင် မင်းစုံတောင်သို့ အဆင်ပြေစွာ ရောက်ရှိကာ ဝက်လူးတောကျောင်း ဆရာတော် ဦးလက္ခဏသည်လည်း မင်းစုံတောင်တွင် သီတင်းသုံးအပ်ဌာနဝင်၍ ကျင့်ကြံခဲ့ဖူးကြောင်း ကြားသိရလေသည်။
 ဇာဓိညောင်ပင်ကို ရှစ်မြှင့်အုတ်

◆ ဟေမိညောင် အရံတိုင်းမှတ်တမ်း

ပေါင်ခတ်၍ ပြုတ်တိုင်(၈)ခုနှင့် ရုပ်ပွား
တော်ရှစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ အုတ်
ပေါင်အပြင်မှ ရင်ပြင်ပတ်လည်ခင်း
ကာ အရံတိုင်းနှင့် အဝင်လေးခု
ထားရှိသည်။

ဝင်ပေါက် လှေကားအခြေတွင်
ခြင်္သေ့(၂)ကောင်စီနှင့် လှေကားရင်း
တွင် နတ်ရှင်(၂)ရုပ်စီ သွန်းလုပ်ထား
သည်။ နတ်ရှင်များသည် ယာဒူးထောင်
ကာ ယာလက်၊ ယာပခုံးဖြင့် သန်လျက်
ထမ်းထားသည်။

အဝင်ဝ လေးခုအနက် အနောက်
ဘက်အဝင်ဝရှိ ရုပ်တု(၂)ခုမှာ နဂါး
ခေါင်းဆောင်း ဆင်မြန်းထားကာ
ကျန်သုံးဘက်တွင်မူ နတ်သား
ခေါင်းဆောင်းများ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရ
သည်။

ဆရာတော် သီတင်းသုံးသည်

ကျောင်းဘက်သို့ မျက်နှာမူသော နဂါး
ခေါင်းဆောင်းရုပ်တုနှစ်ခုမှာ စနေ
ဂြိုဟ် ပိုင်ဆိုင်ရာအရပ်ကို အထူးပြု
ထားခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။

ဝက်လူးရွာသည် လည်းကောင်း၊
ဆရာတော်ဦးလက္ခဏာသည် လည်း
ကောင်း ဗုဒ္ဓဟူးနံများ စိုးမိုးသည်ဖြစ်
ရာ “လီတေ”အောင်ဓာတ်ဆောင်
စတုရန်းအညွှန်းဖြင့် စနေနံကို အထူးပြု
ပူဇော်ခြင်းဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်။

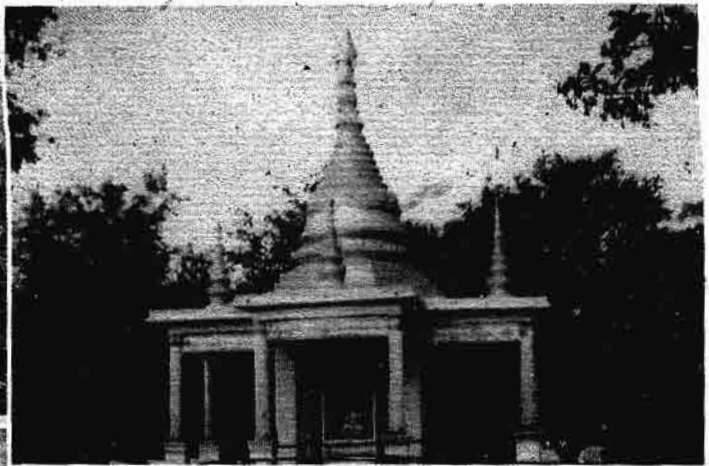
ထို့အပြင် ဤနေရာရှိ စေတီပုထိုး
သာသနိက အဆောက်အအုံများ
အတွက် အားကြီးမာန်တက် ကုသိုလ်
ပြု ဆောင်ရွက်သော ဆရာမိုးခေါ်
ဦးလှမိုးလွင်သည်လည်း ဗုဒ္ဓဟူးသား
ပင်ဖြစ်လေရာ ဝဂ္ဂုတ္တမမြတ်သော
အစုအဖွဲ့ ဖြစ်တည်နေကြောင်း တွေ့ရ
ပေသည်။

အရံတိုင်း ထောင့်ချိုးများအထက်
တွင် သန်လျက်ထမ်း ဘီလူးရုပ်လေး
ရုပ်ကို သွန်းလုပ်ထားသည်။ ဝါပပြုတ်
ထောင့်အရပ်များဖြစ်ရာ ဝါပပြုတ်
ဆိုးကျိုးများမှ တားဆီးကာကွယ်ခြင်း
ကို ရည်ညွှန်းဟန် ရှိပေသည်။

ညောင်ပင်မှာ အပင်အကိုင်းဝေဆာ
အုံ့ဆိုင်းစွာ တည်ရှိ၍ အရွက်မျက်နှာ
ပြင် နှစ်ဖက်စလုံး ပြောင်ချောနေသည့်
ဟေမိညောင်အစစ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ
သည်။

ဇော်ဂျီရှင်တု

ဟေမိညောင်ပင်သို့အဝင် မှစ်အနီး
တွင် ဇော်ဂျီရှင်တုတစ်ခုကို လေးတိုင်း
စင် ကွန်းဆောင်နှင့်တကွ မြင်ရသည်။
လက်ဝဲဘက် ဒူးထောင်ကာ ဒူး
အထက်၌ လက်ဝဲလက်ဖြင့် သန်

လေးမျက်နှာတော်

တေးသီလောင်းကုန်း

လျက်ကို ထောင်လျက်ကိုင်ထားသည်။

ဤရုပ်တုကို ဆရာမိုးမိသားစုကပင် (၁၀-၆-၂၀၀၁)ရက်နေ့တွင် စတင် သွန်းလုပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။ ထို အချိန်က ဆရာတော်ဦးလက္ခဏာသည် ဆရာမိုးတို့အား ခေါ်ယူ၍...

'တော်တစ်ဦးနဲ့ ယက္ခဏာတို့ နေရာ နေရာ ယာတောင်းကြတယ်။ ယက္ခဏာ ကျောင်းဝင်းအပြင်မှာ နေရာပေးလိုက်တယ်။ တော်တို့က ကျောင်းဝင်းထဲမှာ သင့်တော်ပါ တယ်။

ဆရာမတို့ (ဒေါ်စန်းစန်းအေးကို ဦးစည် မိန့်ကြားခြင်းဖြစ်၏။)က 'တော်တို့ရုပ်တုကို ကွန်းဆောင်ကလေးနဲ့ လုပ်ပေးလိုက်ကြပါ' ဟု မိန့်ကြားတော်မူခြင်းကြောင့် ပြုလုပ် လှူဒါန်းဖြစ်ခဲ့ကြသည်ဆို၏။ ဆရာမိုးက...

'ဒီတော်တို့ သွန်းလုပ်တဲ့အခါ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ညွှန်ကြားတဲ့ ဟောဒီတော်ရုပ်နဲ့ အင်းတော်ကို ထည့်သွင်းဌာပနာပြုခဲ့ရတယ်။

၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒါက ဆရာတော် ပုံကြမ်းရေး ပေးတာကို ဒီဒီဒီဆရာ အကူ အညီနဲ့ ပြန်ဆွဲထားတာပါ။

ဟု ဆို၍ မိတ္တူကူးထား သည့် ဇော်ကျော်ရုပ်ပုံကို ထုတ်ပြပေးသည်။

အလယ်တွင် လက်ဝဲဘက် - ဒူး ထောင်ကာ သန်လျက် ကိုင်ထားသော ဇော်ကျော်ရုပ်ပုံ ရှိ၍ "ဝရဗုဒ္ဓေါ ဝရဓမ္မော ဝရသံယော ဝရိသမ္ဘရာ" ဟူသော စာတန်းကို

လက်ယာဘက်တွင် လည်းကောင်း၊ "ဝရစေတော ဝရံ ဒေတု ဝရေဟိပေ ဝရံ ဝရံ" ဟူသော စာတန်းကို

လက်ဝဲဘက်တွင် လည်းကောင်း၊ ဝန်းရံရေးသွင်းထား သည်။

လက်ဝဲဘက် ခြေပေါင်းအနီး စပ လေးလုံးကို တစ်ထပ်တည်း ရေးထား ၏။ အောက်တွင်...

'အစစ်ကြာသိဒ္ဓိ သရက်တောကျောင်း၊ ဝက်လူအကျွေး ယာသနာပြုဇာတိတို့ ကြီး တိုးတော်တို့

ဟု ရေးသားထားသည်။

လက်ဝဲဘက်ထိပ်တွင် အ၊ အလယ်

သေဗျည်း၊ (၃၃)လုံးအင်းနှင့် လက်

ယာဘက်ထိပ်တွင် ဘုရားလောင်း ဘဝ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းခဲ့ သော ဖြစ်တော်စဉ်(၁၃၆)ဘဝ (၁၆) မျိုးကို (၁၆)ကွက်အင်းအတွင်း ရေး သွင်းထားသည်ကို တွေ့ရလေ သည်။

ဤဇော်ကျော်ရုပ်တု တည်ဆောက်ပြီး နောက် တစ်နေ့သော ကာလတွင် ဆရာမိုးမိသားစုလည်း ဆရာတော် အား သွားရောက်ဖူးမြော်ခိုက် ကလေး ငယ်တစ်ဦးက ဆရာတော်အား ဦးချ ကန်တော့ကာ...

'ဘုန်းဘုန်းဘုရား တပည့်တော်... တပည့်တော် ကျောင်းနေဖို့ စာအုပ်တွေ ဝယ်ဖို့ ဝိုက်ဆံမရှိလို့ မနေရဘူးလို့ ပြောတယ်။

ဘုန်းဘုန်း ကယ်ပါဦး' ဟု ငိုယိုလျှောက်ထားသည်။ ဆရာ တော်ကြီးက...

'ဘိုးဇော်ကျော်ထံမှာ ဆုတောင်းချေ' ဟူ၍ မိန့်ကြားလိုက်သဖြင့် ကလေး ငယ်လည်း ရှိန်း၍ ပြန်ဆင်သွားသည်။

'မကြာမီ ရွှေစကလေးတစ်ခုကို ဝမ်းသာအားဖြင့် ပြန်ရောက်လာ သည်။

www.burmeseclassic.com

လက်ရှိဆရာထော် ဦးကျွန်းစန္ဒာ

ဆရာထော် ဦးလှဘွား အပိုဗုဒ္ဓဓမ္မ

ဇော်ဂျီရုပ်တုအနီးတွင် ကလေးနား ကွင်းတစ်ခု ကောက်ရသည်ဆို၏။ ထိုနားကွင်းအား ရောင်းချကာ သူလိုအပ်သည့် ကျောင်းစရိတ်နှင့် စာအုပ်ဖိုးများ လုံလောက်သွားကြောင်း ဆရာမိုးက ပြောပြလေသည်။

လေးမျက်နှာနှင့်

ကျိုက်ထီးရိုးကလေးစေတီများ။

ဇော်ဂျီရုပ်တုမှ အရှေ့တောင်ထောင့် ယွန်းယွန်းသို့ ထွက်ခွာခဲ့ရာ သိမ်အနီး ရှေးစေတီရင်ပြင်၌ ဆင်ရုပ်ခံတံခွန် တိုင်တစ်ခုတွေ့ရသည်။ စေတီပုထိုးများတွင် တံခွန်တိုင်များ စိုက်ထူလှူဒါန်း လေ့ရှိရာ အတိုင်းထက်အလွန် တံခွန်နှင့် ကုက္ကားဟူ၍ ရပြီးရှိပြီးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာများ ပိုမို တိုးပွားစေရန် နိမိတ်ယူ လှူဒါန်းတတ်ကြသည်။

ယင်းသို့ လှူဒါန်းရာ၌ အောက်ခြေတွင် ကြက်ခြေတန်းထိန်း၍ လည်းကောင်း၊ အုတ်ခုံကာ နတ်မင်းလေးပါး

ရုပ်များ ပြုလုပ်၍ လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိ တက္ကဒွန်းတို့ လဲပြိုနေဟန် ရုပ်လုံးများ ပြုလုပ်၍ လည်းကောင်း တန်ဆာဆင်တတ်ကြသည်။

ဤတံခွန်တိုင်အခြေ၌မူ တုံ့ဝပ်နေသော ဆင်ရုပ်ကို ထူးခြားစွာ မြင်ရသည်။ ရှေးလက်ရာဖြစ်ကာ အကြောင်းရင်းကိုမူ မသိရှိခဲ့ရပေ။

ထို့နောက် လေးမျက်နှာစေတီ တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ ဤတော့ ကျောင်းကို ဗဟိုပြု၍ အရပ်လေးမျက်နှာမှ ဝေနေယျအားလုံး ကိုယ်ကျန်းမာ၊ စိတ်ချမ်းသာ ရှိကြစေရန် ရည်သန် တည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်ကာ ဆရာတော်ကြီး ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင် ဆရာမိုးမိသားစု ဦးဆောင် တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်ဆို၏။ စေတီအပြီးတွင် ဆရာတော်က...

'ကံသုံးပါး ဆေးကြောပြီးနောက် လူ့စွာ လောက အေးချမ်းသာယာလာတော့မှာပါ။ ဒကာတို့တော့ ခေတ်ကောင်းကို ဖို့မှာ' ဟူ၍ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ကျော်ကြားသော အများ

အကျိုးဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ဇာတာကို ကိုယ်တော်တိုင်ရေးဖွဲ့ကာ စေတီတွင်း ကိန်းဝပ်တော်မူသည့် တောင်ဘက်မုခ် ရုပ်ပွားတော်အောက်တွင် ထားရှိစေသည်။

လအနည်းငယ်အကြာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျဉ်းအကျပ်မှ လွတ်မြောက်ကာ လူအများနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံနိုင်ခဲ့သည်ဆို၏။

ထို့အပြင် အရှည်တောင်ဆုပ်ခန့်ရှိသော အင်ကြင်းကျောက် တစ်ပိုင်းကို ပေးကာ...

'ဒါကို သိမ်းထား နောင်တချိန်မှာ (တနင်္ဂနွေအစ တနင်္လာအစ) က လောကအကျိုး ဆောင်နိုင်မယ်ကွယ်'

ဟုလည်း မိန့်မှာတော်မူခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ဆရာမိုးတို့က ထိုအင်ကြင်းကျောက်ကို ထုတ်ပြပေးသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်
စံထွန်းသာ

တစ်ယူဇနာ အစိုးရသော

ပုဒ္ဒရုပ်တူ ပျောက်နည်း

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ကျန်းမာရေး မကောင်းသောကြောင့် ဆရာတော်ကျောင်း၌ အနားယူ ဗုဒ္ဓပူဇော်မှုပြုနေစဉ် ဆရာတော်ကြီးနှင့် အနီးကပ်စကားပြောခွင့် ရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် စကားပြောဆိုမှု နည်းပါးကာ စကားတစ်ခွန်းပြောလျှင် တစ်ခွန်း ထိရောက်အောင် ပြောဆိုမိန့်ကြားလေ့ ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား...

အာကြီး လောကတ္တရာဘက်ကို အားသန်နေပေယ့် ဦးပွင်း အကြံပေးလိုတယ်၊ ဦးပွင်း အကြံပေးလိုတာက လောကီအတွက် တစ်ယူဇနာ အစိုးရသော ပုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ပူဇော်နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အဆင်ပြေအောင်လို့ပါ။ ပုဒ္ဓပူဇော်ပူအားလုံး မင်္ဂလာတရားတော်နှင့်အညီ ဖြစ်သလို အကျိုးသက်ရောက်မှုလဲ ရှိကြပါတယ်။

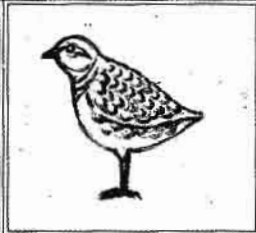
အိပ်ပေယ့် ပြန်ပြန်ထိရောက်အောင် ဦးပွင်း ကိုယ်တွေ့ ပူဇော်မှုကို နည်းပေးလိုတယ်။ အာကြီးကလဲ လောကတ္တရာပေးဖန် ဟောင်းတဲ့ လောကီနည်းကို လောကီအတိုင်း မှတ်ယူလုံလွှင်းကို ကွယ်ပျောက်တယ်။

ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားနည်းပေးသဖြင့် ကျွန်ုပ် မှတ်ယူပြီး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ထုလုပ်ကိုးကွယ်ခဲ့ရာ တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အဆင်ပြေခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ အဆင်မပြေသူများ အဆင်ပြေကြစေရန် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ပူဇော်နည်းကို ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

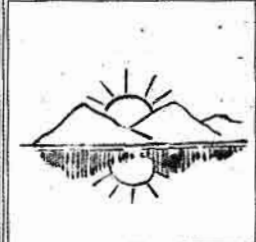
ပုဒ္ဓရုပ် (သထုံ)

(တစ်ယူဇနာ အစိုးရသည့် ဗုဒ္ဓရုပ်တူ)

[၁]

[၂]

[၃]

(အောက်ခြေ ပုထိုးစွာအိုင်)

ဆရာတော်ပေးခဲ့သော နည်းမှာ ပထမရုပ်ပွားတော်အတွက် အသားကို ရှာရပါမည်။ အသားမှာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် သုံးခုအတွက် သုံးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

အညွန့်အသား၊ အမြစ်န့်

အသား၊ မူလန့်အသား သုံးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

မူလန့်အသားမကွဲ

တနင်္ဂနွေသား → အင်္ဂသား အန့်သား

တနင်္လာသား → ကျွန်းသား၊ ကံကော်သား
 အင်္ဂါသား → ညောင်သား၊ ဇီး(မီး)သား
 ဗုဒ္ဓဟူးသား → လင်းလွန်း၊ လိပ်သား
 ရှာသား
 ကြာသပတေးသား → ပေါက်သား၊ ဘန်းပွေးသား
 သောကြာသား → သီးသား၊ သံသတ်သား၊
 သီဟိုဠ်သား
 စနေသား → ထိပ်သား၊ ထန်းသား

အမြစ်နံ့အသားများ

တနင်္ဂနွေသား → ထိပ်သား၊ ထန်းသား
 တနင်္လာသား → အင်္ဂါသား၊ အုန်းသား
 အင်္ဂါသား → ကျွန်းသား၊ ကံကော်သား
 ဗုဒ္ဓဟူးသား → ညောင်သား၊ ဇီး(မီး)သား
 ကြာသပတေးသား → လင်းလွန်း၊ လိပ်သား
 ရှာသား
 သောကြာသား → ပေါက်သား၊ ဘန်းပွေးသား
 စနေသား → သီးသား၊ သံသတ်သား၊
 သီဟိုဠ်သား

အညွန့်နံ့အသားများ

တနင်္ဂနွေသား → ကျွန်းသား၊ ကံကော်သား
 တနင်္လာသား → ညောင်သား၊ ဇီး(မီး)သား
 အင်္ဂါသား → လင်းလွန်း၊ ရှာသား၊
 လိပ်သား
 ဗုဒ္ဓဟူးသား → ပေါက်သား၊ ဘန်းပွေးသား
 ကြာသပတေးသား → သီးသား၊ သံသတ်သား
 သောကြာသား → ထိပ်သား၊ ထန်းသား
 စနေသား → အင်္ဂါသား၊ အုန်းသား

ဥပမာ ။ ။ တနင်္ဂနွေသား ဆိုလျှင်...

မူလနံ့သား = အင်္ဂါသားတစ်ဆူ
အမြစ်နံ့သား = ထိန်သားတစ်ဆူ
အညွန့်နံ့သား = ကျွန်းသားတစ်ဆူ
 ဟူ၍ အခြားနေ့သားများလည်း နေ့အလိုက် သိအပ်၏။

ဉာဏ်တော်အနေအထား
 တင်ပျဉ်ခွေတော်၏ ဒူးတော်အစွန်း

နှစ်ဖက်အရှိ တစ်ပြန်ကို သုံးပုံ ပုံ၍ တစ်ပုံကို “အထွာ” ဟု ခေါ်ပါသည်။ ထိုအထွာ၏ သုံးပုံ နှစ်ပုံကို “မိုက်” ဟု ခေါ်သည်။ ထိုမိုက်ဖြင့် ဉာဏ်တော် အမြင်ကို တိုင်းရသည်။ ဉာဏ်တော်အမြင်၏ မိုက်အရေ အတွက်ကို ခုနစ်နှင့်စား။ အကြွင်းအရ ထုလုပ်မည့် ဒကာက ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးကို ဝေဖန်ရမည်။

● တစ်ခုကြွင်းလျှင် = အရာရာ အောင်မြင်

● နှစ်ခုကြွင်းလျှင် = အရာရာ ပြီးမြောက်

● သုံးခုကြွင်းလျှင် = ဆင်းရဲ

● လေးခုကြွင်းလျှင် = လာဘ်ပေါ်

● ငါးခုကြွင်းလျှင် = ထုသူသေ

● ခြောက်ခုကြွင်းလျှင် = စိတ်ချမ်းသာ

● သုညခုကြွင်းလျှင် = ငြင်းခုံရ တတ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓရှစ်ပွားတော်မှာ ပလ္လင်တော် အဆင့်သုံးဆင့် အခန်းအားဖြင့် ကိုးခန်း ထုရပါသည်။

အခန်းတစ်ခန်းတွင် ရှစ်ပုံတစ်ပုံ၊ ခရုသင်၊ ငှက်မင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ၊ နေမင်း၊ သိကြားမင်း၊ ဗြဟ္မာ၊ လမင်း၊ ဝိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာ စသည်ဖြင့် ကိုးခန်းကိုးရပ် အောက်ခံ မုစလိန္ဒာ ရေကန်နှင့် ကြာပန်း၊ ငါးရုပ်ကို ထုရပါသည်။

ပလ္လင်တီးခန်း အဓိပ္ပါယ်နှင့်

အကျိုးသွား

ဝိယေဿဝေရသင်း = ဘေးရန် ပျောက်ကင်းစေရန်။

ငှက်မင်း = ဘုရားလောင်း၊ ငှက်မင်းသည် အမှုငြိမ်းခြင်း၊ မီးကွင်း၊ မီးမလောင်စေခြင်း။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ = ဓမ္မဒီပါ တစ်ကျွန်းလုံး အနှောင်အဖွဲ့ လွတ်စေခြင်း။

ရဟန္တာ = ကိုယ်ဝန်ဖွားမြင်မှု လွယ်စေရန်နှင့် သားသမီးများ ကျန်းမာချမ်းသာကြစေရန်။

သိကြားမင်း = အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝစွာ သာသနာအကျိုး သယ်ပိုးနိုင်စေရန်။

နေမင်း = နေ့အခါ နေမင်းကဲ့သို့ ထွန်းတောက်စေရန်။

ဗြဟ္မာမင်း = မေတ္တာတရား မိမိအပေါ် ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ထားရှိရန်။

လမင်း = ညအခါ လမင်းကဲ့သို့ အေးမြကြည်လင် ဖြူစင်ပွင့်လန်းရန်။

ဝိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာ = ဘေးရန် ကာကွယ်ပြီး ဂမ္ဘီရ၊ ဂန္ဓာရီအတတ် မနောတွင် အမြင်ပေါက် အပြီးသို့ ရောက်စေရန်...

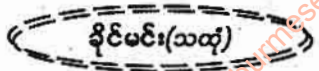
ပလ္လင်အောက် ရေကန်၊ ကြာပန်း၊ ငါးရုပ်တို့ကို ထည့်ထားသည်မှာ အေးချမ်းကြည်လင် ကြာငါးအင်ကဲ့သို့ ပွင့်လန်းတင့်ဆန်းစေရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးအား အထက်တစ်ယူဇနာ အောက်တစ်ယူဇနာ အစိုးရခဲသလို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်ရာ၌ အတိုင်းတာအလိုက် အကျိုးရှိခဲ့သည်ဟု ရှေးစာဟောင်းများက ဆိုခဲ့ပါသည်။

ကုန်သည်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုသည် ဘုရင်နှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ မရသလို၊ ဘုရင်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုသည်လည်း ကုန်သည်နှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ မရပါ။ သူ့အတိုင်းအတာနှင့်သူ မိဋ္ဌဓမ္မ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ကံကောင်းသူများ စေတနာကောင်း

ကြပါစေ။

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောဇရာဂါများ
ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ) ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ဆီး(ကျဉ်၊အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မူန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြော
တက်၊အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါများအတွက်သက်သာပေးပါသည်။
တိုင်းရင်းစေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
Diabetes,urine-stone, urine
(red, yellow, excess,minimization,
miximization),uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating,dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)
Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊အမှတ်-၇၄၁၊ဓနသိဒ္ဓိလမ်း၊
(၈)ရပ်ကွက်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

သီရိသုဝဘာဂုဏ်ဒေဝီ စိန်တုံးမိဖုရားကြီး၏ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးအတွက် အလှူတော် မော်လမြိုင်မြို့မှ

ရန်ပြေဟန်ရှင်းဘုရားကြီး (၃)

ယခင်လမှအဆက်

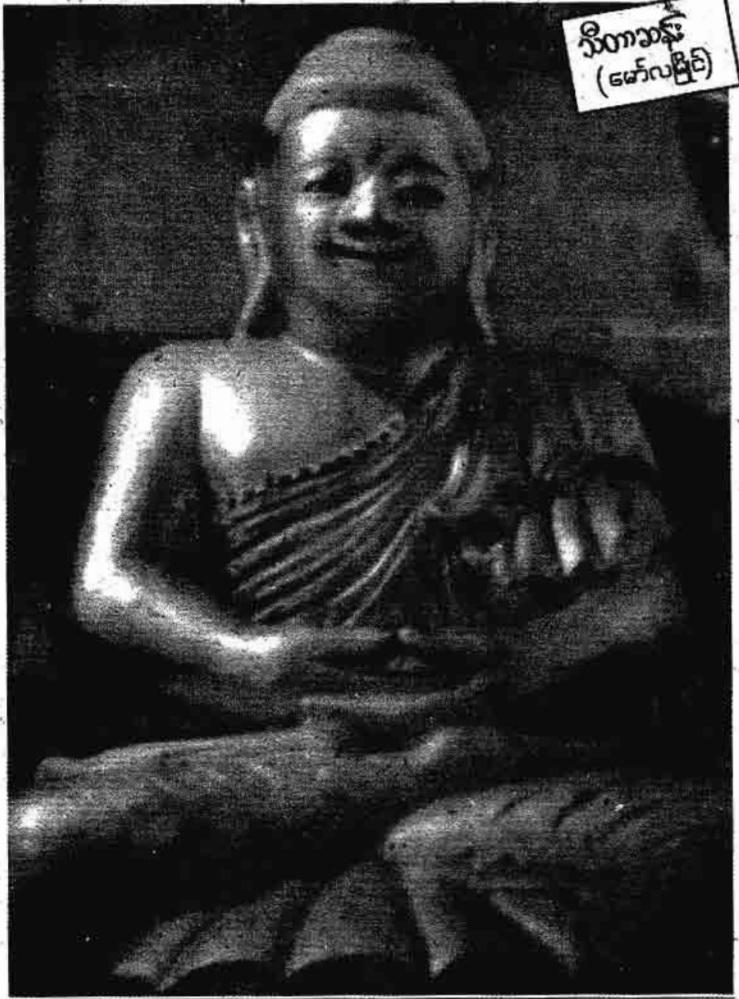
သင်္ဂဟဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင် သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)သို့ ဖွယ်တော် မြတ်ဖူးရင်း ထိုနှစ်ဂိုဏ်းကို ငြိမ်းအေး ရန် ရည်ရွယ်သော်လည်း ဒုက္ခိက္ခဘေး ကျရောက်နေသော သီဟိုဠ်ကျွန်း (သီရိလင်္ကာ)သို့ မသွားဖြစ်တော့ဘဲ ညောင်အုပ်မင်းသား၏ တောင်းပန်မှု ကြောင့် သားနှစ်ပါးကို သာမဏေပြု ပေးပြီး မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်ကြွခဲ့ရ သည်။

စိန်တုံးမိဖုရားကြီးက မင်းတုန်းမင်း အတွက် ဒုတိယအလှူတော်

မော်လမြိုင် မြို့တော်သူ မြို့တော် သားများ၏ နေရာပေး ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုစေသောကြောင့် ဝဇီရာရာမ ဆရာ တော်ကြီးနှင့် စိန်တုံးမိဖုရားကြီးတို့ သည် သာသနာရေးများတွင် စိတ်တိုင်း ကျ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြသည်။

အင်္ဂလိပ်အစိုးရ၏ အုပ်ချုပ်မှု အောက်တွင် နေရသော်လည်း ဗုဒ္ဓ ဘာသာ ပြန့်ပွားရေး သာသနာပြု လုပ်ငန်းများကို စိတ်တိုင်းကျ ဆောင် ရွက်နိုင်သည်မှာ သင်္ဂဟဆရာတော်၊ ဝဇီရာရာမဆရာတော်နှင့် စိန်တုံး မိဖုရားကြီးတို့၏ စွမ်းရည်များကြောင့် ဖြစ်သည်။

မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး ၏ မျက်နှာတော်ပုံတူကို စိန်တုံးမိဖုရား ၏အမိန့်ဖြင့် မန္တလေးမဟာမြတ်မုနိ ဘုရားဂေါပကထံမှ ရယူသည်။

◆ သီတာသန်းက သီဟိုဠ်ဘာသာသင်တိုက်ရှိ စိန်တုံးမိဖုရားကြီး ကိုကွပ်မက်သော ပြုစောမှုတရား

ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ရွှေပွင့်ကိုယ် တိုင် သွားယူသည်ဟု မှတ်သားရပါ သည်။

စိန်တုံးမိဖုရားကြီးသည် မင်းတုန်း မင်းရှိစဉ်က လက်ဝတ်ရတနာ ရွှေစိန် များ အကုန်ရောင်းချ၍ သွန်းလုပ်ထား

ခဲ့သော ရန်ပြေဟန်ရှင်းကြေးသွန်း ဘုရားကြီးကို မော်လမြိုင်သို့ပင့်ဆောင် ကိုးကွယ်ရန် စိတ်အားထက်သန်နေ သည်။

ထို့ကြောင့် ဒုတိယအကြိမ် မင်းတုန်းမင်းကြီး နှစ်သတိုး၍ ချီးမြှင့်

www.burmeseclassic.com

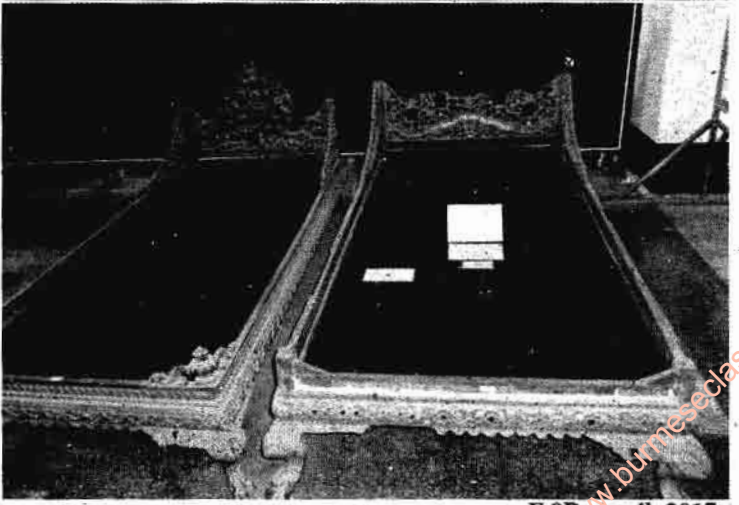
◆ အိမ်ထောင်ရာ သီလရှင်စာသင်တိုက်
ဘုရားတော်၊ မိန်ဘုံသီလရှင်၏
ဘုရားများ
သင်္ဃာထာဝရတော်ကြီး အရှင်အာဇာနည်

ခဲ့သော လက်ဝတ်ရတနာစိန်ရွှေများ အကုန်ရောင်းချပြီး ထိုဘုရားကြီး စံတော်မူရန် ကျိုက်သန်လန်ဘုရားရင်ပြင်တော် အနောက်ဘက် ရှုမျှော်ခင်း အလွန်ကောင်းသော နေရာကို ရွေးချယ်ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

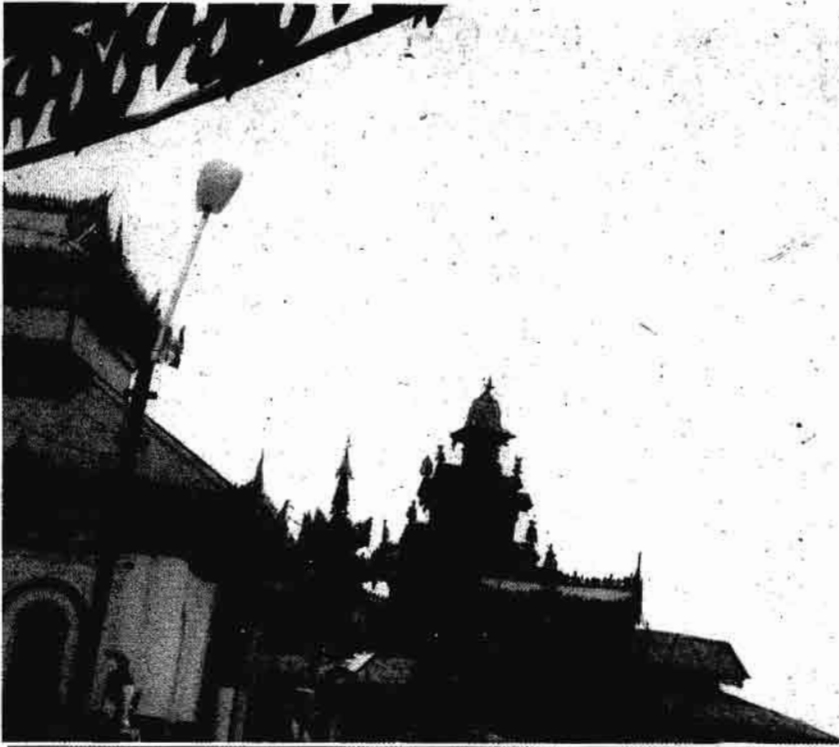
မန္တလေး မြန်မာ့အနုပညာ ပန်းပု ဗိသုကာများနှင့် ညွှန်ကြား အကြံပေး ဆောက်လုပ်လှူခဲ့ပါသည်။

ရတနာပုံ နေပြည်တော်ကြီးကို သတိရတိုင်။ အစ်ကိုတော် မင်းတုန်းမင်းကြီးကို လွမ်းတိုင်း ကျိုက်သံလန်စေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ ပူဇော်ဆုတောင်းရင်း ကျိုက်သံလန်တောင်တော်မှ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်တိုင်း အရပ်လေးမျက်နှာတို့၏ ရှုခင်းအလှများ ဟိုး...အဝေး သံလွင်မြစ်ကြီးကို

◆ နွန်သင်္ဃာတော်ကြီးကို ဗြဟ္မစာသော မိန်ဘုံသီလရှင်တော်

www.burmeseclassic.com

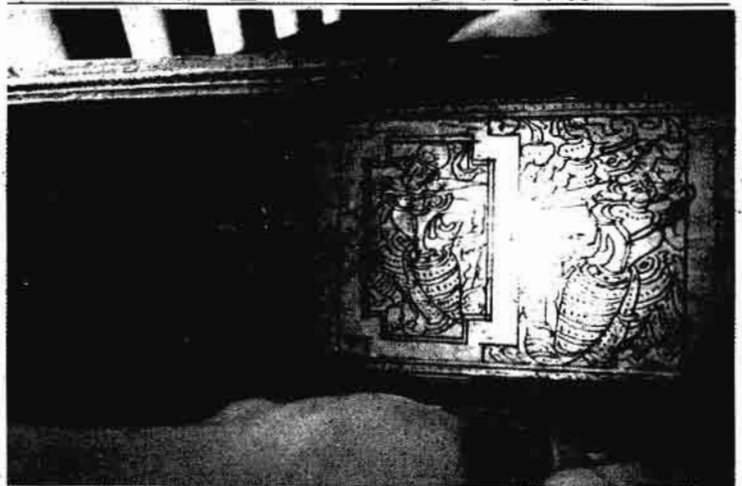
▲ ကျိုက်သန်လန်တောင်တော်တော်တော်၊ အနောက်ဘက် ဓာတ်လှေဘား
လျှောက်လမ်းတော်၊ ညာဘက်တော်၊ ကြည့်လိုက်လျှင် ရန်ပုံပြန်ရှင်ဘုရား၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်ကို တွေ့ရမည်

▼ မင်တုန်းမင်ကြီး၏ တော်လဲတော် ကပ္ပဝိတံ၊ ရုပ်ပုံအချို့များ

ကျော်ဖြတ် ဘီလူးကျွန်း၊ မုတ္တမတို့၏ တောင်တန်းပိုင်းပျဉ်းပျဉ်း၊ အနောက်ဘက် နေဝင်ချိန်ဆည်းဆာ အလှများ က လောကီလူသားဖြစ်သော စိန်တုံး မိဖုရား၏ အလွမ်းမိုးတို့ကို ပိုစေဟန် ရှိပါသည်။

လောကဝံ၏ အလှည့်အပြောင်း အတိုက် အခိုက်များ၏ သဘာဝတရား များ သေချာကြုံခဲ့ပြီးနောက် အစ်ကိုတော် မင်းတုန်းမင်း၏ သောကဝေဒနာ များနှင့် နတ်ရွာစံသွားပုံကို မချီတင်ကဲ မြင်ယောင်ပြီး မင်းတုန်းမင်းကြီး ကုသိုလ်ရစေရန် မည်သူ့လက်မှ မပါ အောင် ကျစ်ကျစ်ပါ သိမ်းဝှက်ထားရသော မင်းတုန်းမင်း ချီးမြှင့်ခဲ့သည် ရတနာများမှ ရရှိသော ငွေများဖြင့် တည်ဆောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂန္ဓကုဋိ ကျောင်းတော်ကြီးသည်

ကျိုက်သန်လန်ဘုရား ရင်ပြင်တော်တွင် အထူးခြားဆုံး အလှအပဆုံး မြန်မာ ပန်းပုဗိသုကာပညာတို့ဖြင့် အစွမ်းကုန် ခြယ်မှုန်းထားသည်။

အဝေးက ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ပြာသာဒ်ခေါင်အုပ်ကို မြန်မာဘုရင်

စစ်သည်များ ဆောင်းသည့် မောက်တိုခေါင်းဆောင်းသဏ္ဍာန် ခေါင်အုပ်ထားသည်။

ဘုံအဆင့်ဆင့် လှပစွာ နေထိုင်တတ်သည့် မိုးဒဏ်လေးဟာ ခံနိုင်ရန် ခိုင်ခံ့ထူးခြားပသားကို ဓာတ်ပုံဖြင့်

ထီးကုန်းမ ထေးထောက်ကြီး †

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း- စာချစ်သူများအား လေ့လာနိုင်ရန် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ကျော် သက်တမ်း ရှိသော်လည်း ပြင်စရာ မလိုလောက်အောင် ကောင်းမွန်သပ်ရပ်လွန်းသည်ကို အံ့သြဖွယ် တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဂန္ဓကုဋီတိုက် ကျောင်းတော်ကြီးပတ်လည်ကို သံကြွပ်ပန်းကြဲတွင်က၊ဒေါင်းရုပ်များ တစ်ကောင်စီနှင့် ဝရန်တာအကာအဖြင့် ကာရံထားသည်။ ရန်ပြေမာန်ရှင်းဘုရားကြီး၏ မျက်နှာစာအဝင်ဝမှာ လက်ရာမြောက်လှသော မြန်မာပန်းပုပန်းဆွဲ တံကဲဖြစ်သည်။

ခြူးသီး၊ ခြူးရွက်၊ ခြူးဖက်၊ ခြူးညွန့်၊ ခြူးနွယ်၊ ခြူးပွင့်တို့ စုံလင်စွာ ဇာခန်းစီးသဖွယ် ပန်းပုပန်းခင်း အလှရုပ်လုံးရုပ်ကြွများဖြင့် မြန်မာပန်းပုပညာ လက်စွမ်းပြခြယ်သထားသည်။

ရိုးတံတွင် ပွင့်နေသော ပန်းပွင့်ပန်းဖူး အထူးထူးသော လှ၊ ငှက်၊ လှည်း၊ တွဲရရွဲနှင့် သက်ဝင်ပွဲဆင်၊ နွဲ့သဘင်အသွင်သို့ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ကြရသည်။

ကြက်လျှာစွန်း၊ ကြက်မောက်စွန်း၊ မွန်ချွန်စုလစ်၊ ဘုံအဆင်ခေါင်အုပ်၊ ရွှေကနုတ်များ ခြယ်သထားသည်။

ဂန္ဓကုဋီ ကျောင်းတော်ကြီးအတွင်း အလယ်တွင် တံခါးသုံးပေါက် ခိုင်ခံ့စွာ ပန်းဆွဲတံကဲများ ခြံရံလျက် ရန်ပြေမာန်ရှင်း ကြေးသွန်းဆင်းတုတော်ကြီးသည် မှန်စီရွှေချ ကျောက်မျက် အလှပလွင်ပေါ်တွင် စံနေတော်မူသည်။

ရန်ပြေမာန်ရှင်းဘုရားကြီးဂန္ဓကုဋီတိုက် အပြင်ဘက်ဘက် သံကြွပ်ပန်းကြဲက ထီးကုန်းမ †

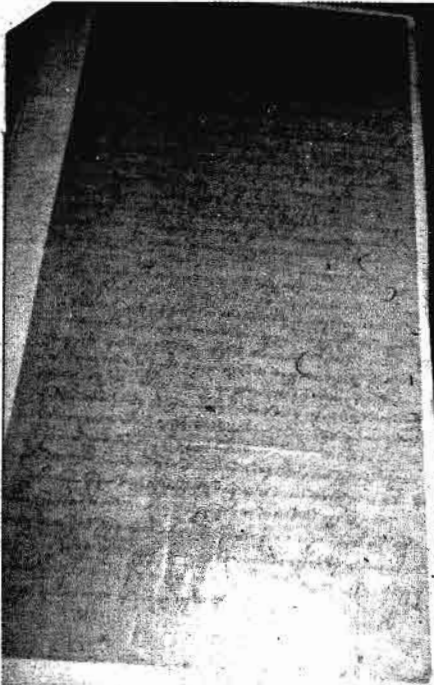
◆ လောကီကိစ္စနှင့် လောကုတ္တရာအလှနှင့် စိန်တံသီလှိုင်

◆ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးနှင့်
စိန်တံသီလှိုင်ကြီးတို့ တရားစာအစဉ်
စိန်တံသီလှိုင်ကြီး ဖော်လမြိုင်မြို့သို့
အောက်လာအိမ် ။
◆ ကျောင်းအမကြီး ဝယ်တပွင့်

◆ ကိစ္စကိစ္စရာ အခြေတည် ဖုံးဆွဲရားကြားမှ
စာတရား သံဃာတရားထောင်သည်

စိန်တုံးမိဖုရားကြီး၏ ထောင့်စာ

ကြေးသွန်းဘုရား ဆိုသော်လည်း ရွှေစစ်များပါသဖြင့် အနည်းငယ် ပွတ်တိုက်လိုက်လျှင် ရွှေရောင် လင်းလက် တောက်ပလာသည်။

ဘူမိဗဿမုဒြာဖြစ်သဖြင့် ရန် တကာတို့ကို အောင်မြင်နိုင်ခြင်း တရားအပူတွင် မိမိမှ အနိုင်ရခြင်း ဆင်ကြမ်း၊ မြင်းကြမ်း၊ နွားကြမ်း၊ သရဲ အစိမ်းကြမ်းတို့ကို အောင်နိုင်ခြင်း ရဲရင့်စေခြင်း၊ အာဏာတန်ခိုးထက် မြက်ခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနဘော် ကြီးမားခြင်း စသည့် အကျိုးကျေးဇူး များခံစားရသည်ဟု မှတ်သားရပါသည်။

လက်မောင်းတော်များ အနီးတွင် ဒေါင်းရုပ်၊ ယုန်ရုပ်တို့ ထုထားသည်။ ဝိဂ္ဂရအမတ်၊ ပုဏ္ဏကမြင်းတို့၏ ရုပ်လုံး ရုပ်တုများ၊ ပန်းခက်ပန်းနွယ်များသွယ် တက်၍ ပလ္လင်ကို အလှဆင်ထားသည်။

ပလ္လင်၏နောက်ခံ နံရံတွင် ငွေရောင် လင်းလက်သော ရွှေခြမ်းကို အလယ်မှာ ထားကာ ရွှေတောင်ငယ်များနှင့် အနား

ကွပ် လေးထောင့်ကွက်များ အပြည့် ကာရံထားသည်။ စိန်တုံးမိဖုရားကြီး၏ စိတ် အစဉ်တွင် အစိကိုတော် မင်းတုန်းမင်းကြီးနှင့်လွမ်းဆွတ် ကွဲကွာဟန်ပြကွက်တစ်ခု၊ ပန်းပုထူ၍ ဖော်ပြထားသည်မှာ...

ဘုရားအတွင်း ကနတ်ပန်းဆွဲတိုင်း ၏ အောက်အခြေတို့တွင် ကိန္နရီကိန္နရာ ရုပ်ကြွများနှင့် အခြေတည်ထားသည်။ အခန်းထောင့်များတွင်လည်း ကိန္နရီ ကိန္နရာ ရုပ်ကြွပုံများနှင့် အခြေတည် ပန်းနွယ်တက် ခန်းစီးပန်းပု ရုပ်ကြွများ ထုလုပ်ထားသည်မှာ လှပလက်ရာ မြောက်မြန်ဟုပန်းပုပညာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကိန္နရီကိန္နရာတို့သည် အတူ ယှဉ်တွဲခြင်းမရှိ။ တကွတပြားစီ ကွဲကွာ ချောင်းခြားဟန် ပုံပိုက်များကို စိတ်ဖြင့် ခံစား စိန်တုံးမိဖုရား၏ ညွှန်ကြား ထုလုပ်ခဲ့ပုံရပါသည်။

ခဏတာ ဝေးကွာ၍ များမကြာ ပြန်ဆုံရမည့် နိမိတ်ပုံ - ဇာတ်တော်ရှိ သည့်မို့ ကျွန်ုပ်မသည် စိန်တုံးမိဖုရားကြီး ၏ စိတ်အစဉ်ကို ပျော်ဝင်ခံစားရင်း...

‘ပပျောက်ဖျန်း၊ ပပျန်းသစ္စာ

ကိန္နရာတို့ ကြည်နာပက် တစ်ညထွက်ကြောင့် သက်ရန်စရာ ပူဆာဖိန်ပြုတ် ဝိအားသတ်သား’

ဘလ္လာတိယပျို့မှ တွင်းသင်းမင်း ကြီး၏ စာဖြင့် စိန်တုံးမိဖုရားကြီးကို အားပေး လျှောက်ထားနေမိပါသည်။ ရန်ပြေမာန်ရှင်း ကြေးသွန်းဘုရား ကြီး၏ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်ကြီးနှင့် တွဲလျက် ဘုရားပူးပရိသတ်များ နားနေ၍ အေးဆေးစွာ ကျိုက်သန်လန်စေတီ တော်မြတ်ကြီးကို အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူ ပူဇော်နိုင်သလို အနောက် ဘက်တစ်ခွင် မော်လမြိုင်ရှုခင်းများကို ကြည့်ရှုခံစားနိုင်ရန် အထူးစီမံဆောက် လုပ်ထားသော ဇရပ်တန်ဆောင်း တစ်ခုပါ တည်ဆောက်ထားပါသည်။

သန့်ရှင်းသပ်ရပ် အေးချမ်းသော သံလွင်မြစ်ကြီးကိုဖြတ်၍ တိုက်ခတ် လာသည်။ လေသန့်နုအေးကို ခံစား ရင်း သီတင်းနေတိုင်း ဥပုသ်သည်များ ထမင်းချိုင့်နှင့် လာရောက် စုဝေးနေရာ အဖြစ်တွေ့ရသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

သီတာဆန်း (ခေါ်ထမြိုင်)

သွေးစုနာနှင့် အနာဆိုးပျားကို

ပျောက်သည့် ပဒိုင်းနက်ရွက်

ပဒိုင်းနက်ရွက်နှင့် ပတ်သက်၍ လက်တွေ့ သုတေသနပြုပြီး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အသုံးပြု၊ အခြားသူများကိုလည်း လက်တွေ့ကုသပေးပြီး အောင်မြင်နေသည့် ဝန်းသိုမြို့မှ ဦးတင်မောင်၏ ပြောကြားချက်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့စမ်းသပ်ပြီးဝေဒနာခံစားနေရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ လက်တွေ့ အသုံးပြုနိုင်စေရန် စေတနာထား၍ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

သွေးစုနာ၊ ပေါင်ရင်းသက်တန့်နာ၊ အနာဆိုးများ၊ အကျိတ်ဖြစ်ပေါ်လာလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အနာဖြစ်ပေါ်နေလျှင်သော်လည်းကောင်း ပဒိုင်းနက်ရွက်ကို အနာအခြေအနေကြည့်၍ လေး၊ ငါးရွက်ခန့် အပင်မှ ရွတ်ယူပြီး ဆားသင့်ရုံထည့်၍ ကျောက်ပျဉ်တွင် ကြိတ်ပါ။ ကျောက်ပျဉ် မရှိပါက ကျောက်ဆုံတွင်လည်း ထောင်းနိုင်ပါသည်။

ကြိတ်ဆေးကို အကျိတ်ဖြစ်ပေါ်နေသောအနာ(သို့မဟုတ်)အနာဖြစ်နေသည့်အပေါ်သို့ အုံ့မိနိုင်ရန် ပြုလုပ်၍ ကပ်ပါ။ ထိုအပေါ်မှ ပတ်တီးစခံပြီး ပလာစတာနှင့် ကပ်ထားပါလေ။ အနာမှ ပြည်များ (သို့မဟုတ်) မကောင်းသော သွေးပုပ်များရှိပါက ပဒိုင်းနက်ရွက်ကြိတ်ဆေးက စုပ်ယူသဖြင့် အနည်းငယ် နာတတ်ပါသည်။ သည်းခံ၍ ကပ်ထားပါလေ။

ဤကဲ့သို့ အနာအကြီးအသေးအပေါ် မူတည်၍ အနာသေးလျှင် နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ခန့် အနာကြီးပါက တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) ဆယ်ရက်ခန့် ကြိတ်ဆေးကို အုံ့ပေး၊ ကပ်ပေးမှ ပျောက်ကင်းပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ပဒိုင်းနက်ကို အသုံးပြုရာတွင် ပန်းသုံးဆင့်ပွင့်သော ပဒိုင်းနက်က ပို၍ အစွမ်းထက်ပါသည်။

မောင်ညီစု(ဝန်းသို)

ဧည့်
ဗုဒ္ဓ
စာအုပ်
အ
စာအုပ်
အ
စာအုပ်
အ

ရေးသား
နိုင်ပါသည်...

စာမူပို့လိုက်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉ (မြေညီ)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့။

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၉၆၈၀၄၁၉၂

ကြော်ငြာခေစောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်စေ့စိုက်လန်းရင်

ကြော်ငြာခေ

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ရွယ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
လုပ်နေတာလားဗျ'
'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။
စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'
'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ
ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'
'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။
ဒါပေမယ့် 'ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ
ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော
မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား
နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။
ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'
'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
ကိုဘုန်းရ'
'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်
(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်
ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရမှ အားတက်သွား
ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။
အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့
(၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း
သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း
အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည့်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'
'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး
ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး
နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သက်ဓာတ်
အားနည်းခြင်း၊ သက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သက်
လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော
အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊
ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ
လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရာသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
နိုင်သော ရသာယနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက
ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ
ပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ကြော်ငြာခေပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲရင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့
ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'
'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်
လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးပျိုးစုံဆိုင်သာ
ပြေးပြီးဝယ်ပေးတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ
တဲ့အပြင် 'အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်
စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာဂင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ
ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။
အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

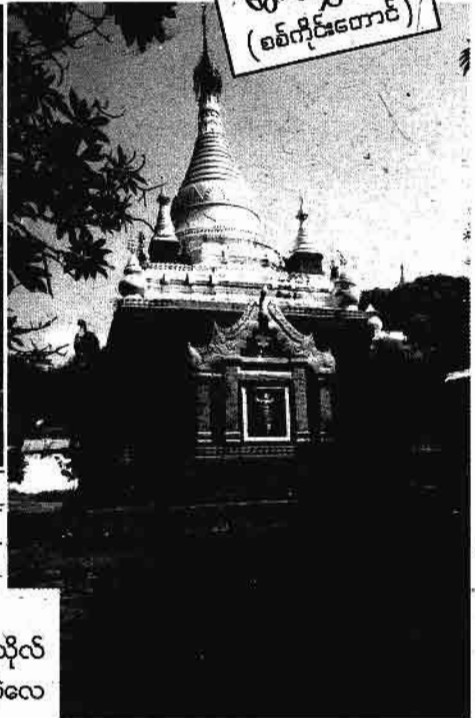
ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ရင်ဆာတိုက်
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဗ္ဗလမ်းမကြီး၊ သွားမှတ်တိုင်အနီး
(၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ဇွန်းဝ ၂၂၂၄

ကိုကြီးကောင်း

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် ဆုခံရသောစေတီများ

၏ အောင်မြင်နှင့် ဂြိုဟ်စုဇော် ဂါထာတော်များ (၅၀)

အောင်မြင်မြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

သိကြားကျစေတီတော်မှ အောင်မြင်

သိကြားကျစေတီတော်အား ထောင်သက်မှ မှုမြင်ရန်
(လက်ယာဘက်တွင် မူညွှန်စေတီကို မှုတွေ့နိုင်ပါသည်)

သိကြားကျစေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ခွတ်ပါ။]

နုပုတိ ပါကဇ္ဇေန
အရာဇေန ကာရိတံ။
သက္ကရာယု စေတီယံ။
ဝဇ္ဇာ ယံ တံ သုခိယံ။

[ဆရာကြီး ဦးညွန့်ရင်]

မြန်မာပြန်

နုပုတိ ပါကဇ္ဇေန - နုပုတိဟု
ထင်ရှား ကျော်ကြားသော။

အရာဇေန - အင်းဝပြည့်ရှင်
မင်းဘုရင်သည်။

သုခိယံ - လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်
သော ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်သည်။

ယံ သက္ကရာယု စေတီယံ-အကြင်
“သိကြားကျ” ဘွဲ့မည်ရှိသော စေတီ
F.10A. April, 2017.

တော်ကို၊

ကာရိတံ - လူရှင်အများ ကုသိုလ်
ပွားအောင် တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့လေ
ပြီ။

တံ - ထို သိကြားကျစေတီတော်
မြတ်ကြီးအား။

အဟံ - “...”ဟု နာမသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

ဝဇ္ဇေ ဝဇ္ဇာပိ - လွန်စွာရှိကျိုး ရှိခိုး
ပါ၏ ဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၈၂၈ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

ထူပါရုံဘုရားဒါယကာ ဘုရင်
နုပုတိမင်းကြီး။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၊ အရိယဝံသ

ချောင်း မဟာဗောဓိပင်အနောက်ဘက်။

ပွဲတော်ရက်

သီးသန့်သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိပါ။

အောင်မြေဌာန

စေတီတော်တစ်ဆူလုံး အောင်မြေ
ဖြစ်၍ လိုဏ်အတွင်း သတ်မှတ်ပါသည်။

အာစောဋ်အရှောက်

မဟာဗောဓိ ရုက္ခစိုးဘိုးဘိုးကြီး။

ထူးခြားချက်

သိကြားကျစေတီတော်ကြီး ပေါ်
ပေါက်လာပုံမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ
ဖြစ်ရပ်များနှင့် လက္ခဏာတော်ကောင်း
ကြီးများ ပါဝင်နေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

နဂါဗျာဓိရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၃

အသင့်ယုတ္တိကောင်းများလည်း တည် ရှိနေပြန်လေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့၏ သာသနာသမိုင်းတွင် အထူးအရေးပါလှသော “**ရေငုံဆရာ တော်ကြီး**”သည် ထူပါရုံစေတီတော် ဒါယကာ နရပတိမင်းကြီးလက်ထက်မှ ဒုတိယ ဘုရင်မင်းခေါင်တိုင်အောင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပုညရှင်တောင်၏ အရှေ့ဘက်ချောက်အတွင်း လျှိုမြောင် တောတန်းတွင် သမိုင်းဝင်ပဘာချောင် ကိန္နရာချောင်နှင့် ဥတ္တရဗောဓိလျော်ဖြူ ခေါ် ရေငုံချောင်ကြီး ရှိလေ၏။

ဥတ္တရဗောဓိချောင်တွင် ကျမ်းဂန် လည်းတတ်၊ အကျင့်မြတ်လည်း ရှိ တော်မူသော ဆရာတော်ကြီး သီတင်း သုံးနေလေ၏။

ဆရာတော်သည် အချည်းနီးသော မင်္ဂလီလ်၏ ဖိလာစကားများကို မပြော လိုသောကြောင့် ရေငုံနေလေ့ရှိ၍ ရေငုံ ဆရာတော်ဟု ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့ သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ဥတ္တရဗောဓိ ချောင်သည်လည်း ယနေ့တိုင် ရေငုံ ချောင်ဟု တွင်လာပါ၏။

စစ်ကိုင်း၊ အင်းဝ၊ ပင်းယ သာသနာ့ မိုးကောင်းကင်တွင် အလွန်ထင်ရှား ကျော်ကြားလှသော ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်လေ၏။

မကောင်းမှုပြုရန် ရှက်တတ်သူ။ သီလဂုဏ်နှင့် အမြဲယှဉ်သူ။ ရှေးသာသနာဝင် အရှင်ဆဗ္ဗဒိတို့၏ အနွယ်တော်ဝင် လက္ခိယတော်ကောင်း ကြီးဖြစ်လေ၏။

အာနိယဝံသဆရာတော်

ဆရာတော်သည် ပင်းယမြို့၏ တောင်ဘက် “**စကားအင်းရွာ**”တွင် ဖွားမြင်ခဲ့၏။ ထိုရွာကြီး၌ သက္ကရာဇ် ၇၈၉ ခုနှစ်ခန့်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်ဟု **၇၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြေညီမဂ္ဂဇင်း**

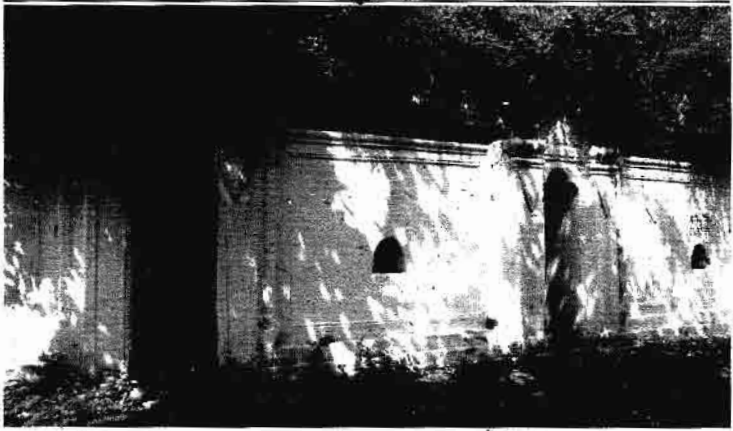

သိကြားကျောင်းတော်၏ အောင်ထံ၌ လိုက်အတွင်းမှ အရိယဝံသ ဆရာတော် ကြီး ပုံတော်နှင့် အင်းဝတော်လက်ရာ ရုပ်တုတော်ကြီး

သိကြားကျောင်းတော်၏ အဓိကကျောင်း သိကြားမင်းကြီးမှူးကား ဖောင်ကြွ ဖန်တောယာယညွှာဖြင့် တန်တဆင်တော့ပုံ

သိကြားကျောင်းတော်မှ တရားအားထုတ်ရာ ရှေ့ထောင်ဂူကြီးများအား မြင်တွေ့ရပုံ

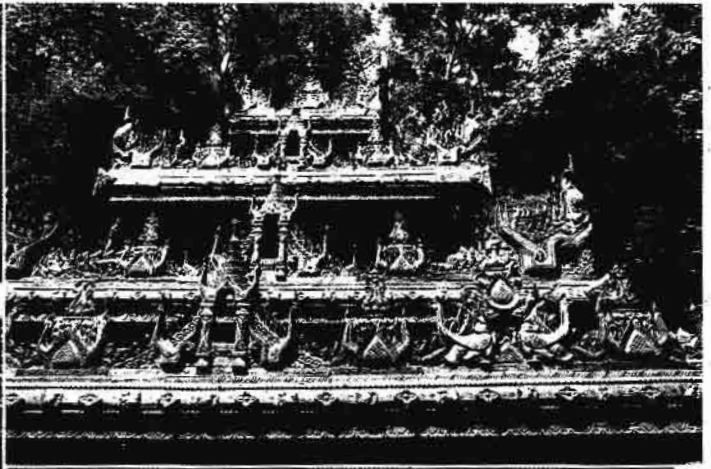

သုတေသီများက မှန်းဆခဲ့ကြ၏။ ရှင်သာမဏေ ပြုပြီးသည်မှစ၍ ပင်းယမြို့၏ နာမည်ကျော်လှသော “**စကား ၇-ကျောင်း**” ဆရာတော် ကြီးများထံ ပိဋကတ်စာပေကျမ်းဂန် ကျမ်းဂုန်အောင် ပညာသင်ခဲ့လေ၏။ ဉာဏ်ပညာအရာ၌လည်း သူမတူ အောင် ထက်မြက်ပေသည်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင် **မိန်းမ၏ တစ်ရွက်ခန့် စာပေများကို နှုတ်ငုံ**

ဆောင်နိုင်သော ဟူ၏။ သို့ရာတွင် “**ကျမ်းဂန်တတ် မြောက်သည်**”၊ “**စာပေတတ် မြောက်သည်**”ဟူသော သဘောကို မသိသေး။ စံကား(၇) ကျောင်း ဆရာ တော်များထံမှ ကျမ်းများ အားလုံးပင် အာဂုံရလေပြီ ဖြစ်၏။

စံကား(၇) ကျောင်းမှူးကား “ဥဗ္ဗေ မင်းကြီး”မှ စံကားသားဖြင့် ဆောက် လုပ်လှူဒါန်းသော ကျောင်း(၇)

◆ အင်္ဂလိပ်အင်္ဂလိပ်တော်ကြီး ကျမ်းစာ
 မြန်မာ့ ရုပ်ပုံကျမ်းစာ မြန်မာ့ အနုပညာကို မြင်တွေ့ရပုံ
 ◆ အင်္ဂလိပ်အင်္ဂလိပ်တော်၏ အထိပ် မြန်မာ့အနုပညာ တံခါး
 ◆ ဤအင်္ဂလိပ်အင်္ဂလိပ် အင်္ဂလိပ်အင်္ဂလိပ်တော်ကြီး၏
 မဟာတော်အင်္ဂလိပ်တော်ကြီး၏ နန်းထောင်

ကျောင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

- ၁။ ဇေယျာပတနကျောင်းတော်
- ၂။ ဆဋ္ဌဝန်ကျောင်းတော်
- ၃။ အိန္ဒိယကျောင်းတော်
- ၄။ ဆာဝန်ကျောင်းတော်
- ၅။ ကုလားကျောင်းတော်
- ၆။ မြောက်စွန်းကျောင်းတော်
- ၇။ တောင်စွန်းကျောင်းတော်

စသည် အရှင်မြတ်တို့ထံမှ ပိဋကတ် ကျမ်းဂန်များကို ကျမ်းဂန် သင်ကြားပြီး ဖြစ်သော်လည်း အနားရတင်းတိမ်ခြင်း မရှိသောကြောင့် အထူးနာမည်ဂုဏ် သတင်းကြီးလှသော ရေငုံဆရာတော် ကြီးထံ ချဉ်းကပ်ခဲ့လေသည်။

ပင်းယကိုယ်တော်လေးသည် ရေငုံ ဆရာတော်၏အနီး အရှေ့ဘက် မန်ကျည်း တော၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဆောက်၍ ရေငုံဆရာတော်ကြီးထံ စာဝါတက်ခွင့် ရဖို့ သွားလေ၏။

ရှင်အရိယံဝံသသည် (၂)ရက်တိုင် တိုင် စကားမပြောခဲ့ရ၊ ဝတ်ဖြည့်၍သာ

ပြန်ကြွခဲ့ရ၏။ သို့နှင့်ပင် (၃)ရက် မြောက်သောနေ့တွင်လည်း မိမိထိုင် သော သားရေနွယ်ကို ခေါက်သည် တွင်မှ အသံကြား၍ ရေကို ထွေးထုတ် ပြီး မေးမြန်းလေတော့သည်။

စာဝါတက်လိုကြောင်း လျှောက် ထားရလေ၏။

‘ငါ့ရှင် သင်ကြားလေ့ကျက်ဖူးသော ကျမ်းဂန် အဘယ်မျှ ရှိပါသနည်း’
 ‘အရှင်မြတ်ဘုရား တပည့်တော် မသင်ကြားဘူးသော ကျမ်းဂန် မရှိပါ’
 ‘အသို့နည်း...ငါ့ရှင် ဘာအတွက်

စာဝါ တောင်းပါသလဲ’

‘တပည့်တော် ကျမ်းဂန်များကို အာဂုံဆောင်နိုင်သည် မှန်ပါ၏။ သို့ရာ တွင် “စာတတ်သည်၊ ကျမ်းဂန်တတ် သည်” ဆိုသည့် သဘောအား မသိ သောကြောင့် စာတတ်ရန် ရောက်လာ ရခြင်း ဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား’

‘ငါ့ရှင်...ငါ့မှာ နေ့စဉ် စာဝါ သုံးဝါ ပို့ချရသည်။ မွန်းယမ်းသောအခါ ပုညရှင်စေတီတော်သို့ တံမြက်ဝတ် လည်း ပြု၏။ ငါ မအားလပ်၊ သို့မဟုတ် “စာတတ်မှန်းမသိ ဆိုသည်ကို ငါ၏

ဆင်ယင်သော ချိုစရာဆွဲသော ဟောတော်စိပ်

အင်္ဂလိပ်လကျောင်းတော်မှ ကမ္ဘာ့ဦးဆုံးကျောင်းဆောင်ကလေး

အင်္ဂလိပ်လကျောင်းတော်ကြီး၏ ရှစ်ဆူကျောင်းတော်ကြီးအား
သစ်နားလှပစွာ ခြင်ဆွေ့ရုံ

တံမြက်ဝတ် ပျက်ပစေဦး၊ ဋီကာလက်သန်းကို သင်ပေတော့” ဟု အမိန့်ရှိကာ ဋီကာလက်သန်းအား စာဝါပေးလေ၏။

ဋီကာလက်သန်း ဆိုသည်ကား ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟကျမ်းကို ဖွင့်ဆိုသော ဘဒ္ဒန္တသုမင်္ဂလသာမီ၏ “အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနီ ဋီကာ” ပင်ဖြစ်သည်။

လက်ငါးချောင်းတွင် အငယ်ဆုံးလက်ချောင်းကို လက်သန်းဟု ခေါ်ဆိုရ

ရ ၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သလို ကျယ်ပြန့်စွာ ဖွင့်ဆိုရေးသားထားသော ဋီကာကျမ်းများတွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်၍ ဋီကာလက်သန်းဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

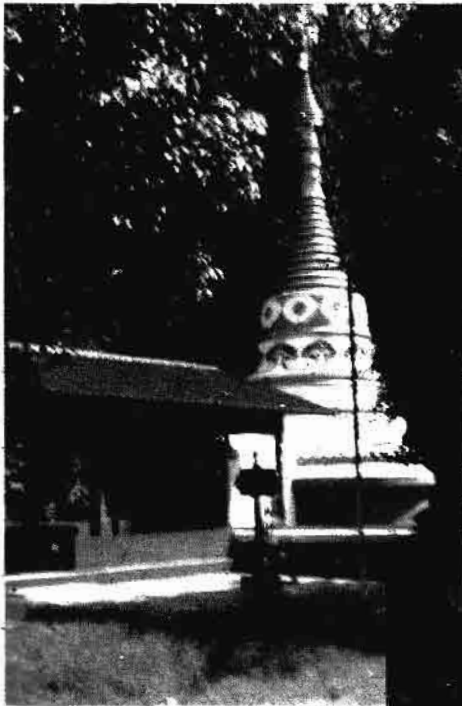
အဖွင့်အပြု သိသာခြားနားသောကြောင့် ဋီကာလှ ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။ ဤ ဋီကာလှအား သုံးရက်မျှ သင်ယူလေ၏။ ယင်းသုံးရက်အတွင်း အရှင်အရိယဝံသလည်း ကျမ်းဂန်တတ်လေသောကြောင့် ဋီကာကျော်ဟု တွင်ခဲ့လေသည်။

ရေငုံဆရာတော်ကြီး၏ စောဒနာအသွယ်သွယ် သောဇနာအဝဝ အာဘော်ပြု၍ နည်းရပြီး သုံးရက်မျှ နည်းခံရုံနှင့် ပညာသားပါရာ ဉာဏ်ပညာ ဖြန့်နိုင်သောကြောင့် စာတက်သွားဖို့ သုံးရက်မျှ မေ့လျော့နေခဲ့လေ၏။

“စာတတ်သည်၊ ကျမ်းဂန်တတ်သည်ဆိုသည်မှာ ဤအသိအမြင်မျိုးတည်း” ဟု သိရှိပြီး ဆရာတော်ထံ လျှောက်ထားဖို့ ကြွလာလေ၏။

ရေငုံ ဆရာတော်ကြီးကလည်း “ပင်းယကိုယ်တော်လေး သုံးရက်မြောက် စာဝါတက်ပြီးနောက် သုံးရက်တိုင်အောင် စာတက်မလာသောကြောင့် မဟာမကျန်း ရှိလေသလော” ဟု သိလို၍ မန်ကျည်းတော ကမ္ဘာဦးကျောင်းငယ်သို့ လိုက်လာတော်မူသသည်။

လမ်းခရီးအကြား ကမ်းပါးထိပ်တွင် ဆုံတွေ့ကြလေတော့၏။ ရေငုံဆရာ

◆ အရိယသံသရာတော်ကြီး၏ အမှတ်တံဆိပ် စေတီတော်များအား မှု့မြင်ရပုံ
◆ သိကြားကျောင်းများ သိကြားကျောင်းစေတီတော်၏ အနံ့ထွက်စေတီတော်
◆ အရိယသံသရာတော်ကြီးတို့

တော်ကြီးမှ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းလေ၏။

‘အရှင်ဘုရား သင်ကြားပြသသော နည်းကို မှီ၍ ဆင်ခြင်ကြစည်သော ကြောင့် တပည့်တော် စာတတ်သည်၊ ကျမ်းဂန်တတ်သည်ဆိုသော သဘောကို အမှန်သိရပါပြီဘုရား’

‘ငါ့ရှင်... ဇီကာလက်သန်းကို အရင်းအစ နှစ်ကန့်ပတ်လောက် သင်ယူကာမှုနှင့် စာတတ်ပေသည်။ ငါ တံမြက်ဝတ် ပျက်ရ ကျိုး နှပ်လေပြီ။ ငါ ပေးသော နည်းနယ်ဖြင့် ဉာဏ်ပွင့်သွားပြီကော။ စာတတ်သည် ကျွမ်းကျင်တတ်၏။ သဘောကို ရရှိလေပြီ။ ကျေးဇူးဆပ်ပေတော့ ဇီကာလက်သန်းကို ယ် အဖွင့်ဇီကာကြီးတစ်စောင် ရေးလေတော့ ငါ့ရှင် ဟု မိန့်မြွက်၍ ကျေနပ်စွာ ပြန်ကြွ သွားလေ၏။

ဆရာသမား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သူပီပီ ရေငုံဆရာတော်ကြီး ဂုဏ်ပြုပူဇော်သောအားဖြင့် “မဏိ

သာရမဂ္ဂုသာဇီကာကြီး”ကို မန်ကျည်းတောမှာပင် ရေးသားတော်မူလေသည်။

ဇီကာကျော် အဖွင့်ကျမ်းကို ရေးပြီး သမျှ သီတင်းနေရောက်တိုင်း မွန်းယမ်းချိန်တွင် ပုညရှင်စေတီတော်သို့ တက်ရောက်လေ၏။ ကြွရောက်လာကြသော ကျမ်းဂန်တတ် တောင်ရိုးပျော် သံဃာတော်များ၏ ရှေ့မှောက်တွင် ဖတ်ကြားလေ၏။

သီတင်းနေတိုင်းမှာပင် “စာတမ်းဖတ်ပွဲ” ပြုလုပ်လေရာ တစ်ခုသော သီတင်းနေ၍ ပုဂံပြည်မှ ဘုရားဖူး

ကြွလာသော ရဟန်းတစ်ပါးလည်း မှတ်သားစာနာရန် ပုဆစ်တုပ် ထိုင်နေလေ၏။

ရှင်အရိယဝံသ ဖတ်ကြားသော အခါ အာဂန္တုရဟန်းတော်လေးက “အေး...အေး” ဟု နှစ်ကြိမ်၊ နှစ်ခါ အသံပြုလေ၏။ အခြားသော သံဃာတော်များလည်း ကြားသိကြလေ၏။ မပြင်မပြေ ဖွင့်ဟသော “အေး...အေး” အသံကိုလည်း နေရာတွင် မှတ်သားထားလိုက်လေ၏။

ကျောင်းပြန်ရောက်သော် ရဟန်းငယ်၏ “အေး...အေး” အသံပြုသော

အရိယသံသရာထောက်ကြီး၏ ရှင်ခုံကျောင်းအနီးမှ ထူးခြားသော မန်ကည်ပင်ကြီး

ကျောက်ထောက်ကြီးနှင့် အရိယသံသရာထောက် ဆုံတွေ့ခဲ့ရာ မန်ကည်ထောင့်ကလေး

နှစ်နေရာဒံအား စစ်ဆေးလေ၏။ တစ်နေရာ၌ ဝါကျထပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ နောက်တစ်နေရာ၌ကား “ကူမံကန္တ” ဟု စွဲနေသည်ကို “ကူဒံကန္တ” ဟု အစွဲမှားနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဤသို့ မိမိ၏ အမှားကို ပြင်ဆင်တော်မူလေ၏။ “အေး...အေး” ဟူ၍ ထောက်ပြသော ရဟန်းငယ်အား လည်း စုံစမ်းခေါ်ယူစေရလေ၏။

‘ငါ့ရှင်... ဝိသုဉ် ကျမ်းကို သာယာယပြု

ရ ဝနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လှယ်,ဂှက်သံ ဆိတ်ငြိမ်သော ညဉ့်အခါမှသာ ပုရပိုက်ဖွင့်၍ရေးသည်။ လှယ်,ဂှက်သံ ကြားရသော နေ့အခါ၌ ပုရပိုက်အုပ်၍ ထားပါသည်။ ဤနွယ် ကြီးစားအားထုတ် ထားပါလျက် အတယ်အတွက်ကြောင့် မနှစ်သက်သလို “အေး...အေး” ဆိုရပါ သနည်း ငါ့ရှင်’

‘အရှင်ဘုရား စီရင်အပ်သော ကျမ်းသည် ဆိုဖွယ်ရာ များစွာမရှိပါ။ လူသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် ကျောက်စရစ်ခဲ လက်တစ်ဆုပ်ဖြင့်

ကျောက်ထောက်ကြီး၏ ကျောင်းထောက်သို့ အဝင်ပုင်ညိုနှင့် လမ်းကလေး

တိုက်နံရံကို ပစ်ပေါက်ခဲ့သော် တစ်စေ့ မကျန် တိုက်နံရံကို ထိမှန်သကဲ့သို့ မိန့်ဆိုထားသမျှ စကားရပ်သည် အလို ရှိအပ်သော စကားအနက်အဓိပ္ပါယ် သို့သာ ရောက်ပါသည်။

“ဝါကျတစ်ချက် ထပ်သည်။ အစွဲ တစ်ချက် ဖျက်သည်ကိုသာ “အေး... အေး” ဆိုပါသည်။”

ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

ရှင်အရိယသံသသည် မိမိ ပြန်လည် သုံးသပ်ပြင်ဆင်အပ်သည်နှင့် တစ်ထပ် တည်း ကျနေသည်ကို မြင်တွေ့ရလေ သည်။ ထိုရဟန်းတော်လေး၏ ဉာဏ်ကို အားရနှစ်သက်တော်မူလှ၍ မိမိအသုံးပြုသော ဒုက္ခဋီသင်္ကန်းကြီး ကို ပေးတော်မူသည်။

‘ငါ့ရှင်ကို ပုဇော်သည်ဟုတ်၊ ငါ့ရှင်၏ ဂုဏ်ကိုသာ ဝိပဇာနည်၊ ယူပါလေ။ ဟု အလှူခြံဝံ့အောင် မိန့်တော်မူပါ သည်။

ရဟန်းတော်လေးကား ပုဂံသို့ ပြန်
မကြွဖြစ်တော့ဘဲ စစ်ကိုင်းတောင်မှာ
ပင် သီတင်းသုံးတော်မူပါ၏။ နောင်
သောအခါ၌ အရှင်အရိယဝံသ ဆရာ
တော်က ထိုရဟန်းတော်လေး၏ ဗျတ္တိ
ကို ဘုရင်မင်းခေါင်အား ပြောကြား
သဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ဘွဲ့တံဆိပ်
တော်ကို အလှူခံ ရရှိလေ၏။

ဤသို့အားဖြင့် ရေငံဆရာတော်ကြီး
၏ ပညာဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ပူဇော်
သောအားဖြင့် **“မထိသာရမဗ္ဗူ
သာဠိကာ အဖွင့်ကျမ်း”**ကြီး ပြီးစီး
အောင်မြင်သွားလေသည်။

ကျမ်းတော်ကြီး ရေးပြီးသည့် ညဉ့်
မှာပင် သိကြားမင်းက တိတ်တဆိတ်
ယူဆောင်သွားလေ၏။ ထပ်မံ၍
အသစ် ရေးရလေ၏။ ရေးပြီးတိုင်း
လည်း ထပ်မံ ခိုးယူပြန်လေ၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် အစမှ အဆုံး
စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရေးသားခဲ့ရလေ
ရာ စာသား၊ ပုဒ်၊ ပါဠိ မကျန် တစ်ပါးမျှ
မလွဲ ရေးသားနိုင်လေသည်။

သက္ကဒေဝါ သိကြားမင်းက ဆရာ
တော်ကြီး၏ ဉာဏ်ပညာစွမ်းရည်နှင့်
သီလ သမာဓိတို့ကို စမ်းသပ်ခြင်း
ဖြစ်သည်ဟု ဆရာတော်ကြီး ဦးဝါသံ
က မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

သုံးကြိမ်မြောက် ယူဆောင်ထား
သော ကျမ်းတော်ကြီး အားလုံးကို
သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် ဆင်းသက်၍
**“သမန္တပါသာဒိကာ အရှင်မဟာ
အရိယဝံသဓမ္မသေနာပတိ”** အရှင်
မြတ်အား ပြန်လည် ပေးအပ်ခဲ့လေ
သည်။

ထူးပိုရာရားဒါယကာ အင်းဝဘုရင်
နရပတိမင်းကြီးက **“အရင်မဟာ
အရိယဝံသဓမ္မသေနာပတိ”** အရှင်
မြတ်အား ပူဇော်သောအားဖြင့်

◆ အရိယဝံသဆရာတော်ကြီး စာတက်လားစဉ်
ကမ္ဘာ့ဌာနတောင်ကလေး ဆောက်လုပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော ဇရာ
◆ အရိယဝံသဆရာတော်ကြီး စင်္ကြံလျှောက်လှမ်းလျှိုသော
လမ်းကလေး၏ အမှတ်တံဆိပ်ဇရာ

ထိုအောင်မြေဌာနတွင် စေတီတစ်ဆူ
တည်ထားလေသည်။

စေတီတော်တွင်လည်း ဇီကာ
ကျော်တစ်ဆူကိုလည်း ဌာပနာထား
ယောကြောင့် စေတီတော်၏ ဘွဲ့ကို
လည်း **“သိကြားကျဘုရား၊ သိကြား
ကျစေတီ”**ဟူ၍ ယနေ့တိုင် သမိုင်း
တွင်နေလေသည်။

နေရာဌာနမှာလည်း အလွန်
အေးချမ်းလှသည့် အောင်မြေဌာန
ကောင်း ဖြစ်လေ၏။ မူလက မန်ကျည်း
ပင်အုပ်အုပ်ကြီးများ ဝိုင်းရံလျက် ရှိနေ
သောကြောင့် **“မန်ကျည်းတောချောင်း”**

ဟု တွင်ခဲ့ပါသော်လည်း ဆရာတော်
ကြီး၏ ထူးခြားပြောင်မြောက်လှသော
ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် မူလ အမည်အစား
**“အရိယဝံသချောင်း၊ သိကြားကျ
ဘုရား”**ဟူ၍သာ သာသနာ့အလင်းကို
ထွန်းလက်စေခဲ့ပါ၏။

တစ်ရံရောအခါ ဘုရင်မင်းခေါင်
ကြွရောက်တော်မူ၍ အရိယဝံသ
ဆရာတော်ကြီးထံ တရားနာတော်မူ
ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက တရားပေး
ပြီးနောက် **“စစ်ကိုင်းနှင့်အင်းဝ
ရေလမ်းခရီးအတွက် ယာဉ်စွန့်ကို
ချမ်းသာစေ”**ဟု အလှူခံပါသည်။

ကြေးငြားစာစောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရင် နှလုံးအားတိုးပေးသော ကြေးငြားစာ

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တိုင်
ဝဂ္ဂဝင် Y ဝမ်မြေရှာ
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄
တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ ဗြူနယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရင်
နှလုံးအားတိုးပေးသောကြေးငြား
စာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်ဆုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရင် နှလုံးအားတိုးပေးသောကြေး
ငြား နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရပန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး၊
အမြို့မြို့ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးပျော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်ခေါ် အတွင်းသားမြစ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြာင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ **ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဝါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။** လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ **ထေးဖက်နား လေဝန်းလေပြတ်ရောဂါများ** နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးရှူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း
စဝ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ပင် ဝိရောဓိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အချို့
အဆိပ် အဆီးအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
ဖိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ-မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျှင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရင်နှလုံးအားတိုးပေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မှုပေးခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူးစွဲ
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်း၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေခဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်စွာ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း မြန်မာ့ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရှင်း
တန်ခိုးရင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၁၉၂) ရောဂါ(လမ်း) (ည)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ဗုန်း- ၀၉ ၈၆၅၂၂၅၊ ၀၉ ၂၅၀၀၀၀၀၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်

ဝက်ဟောကျောင်း

မြောက်ကျောင်း ဘုရားအစုများမှ

ရွေးချယ်ရာများ

၂

၆၅၅၆၅၆

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ် အဆက်

ခေါင်းလောင်းမှောက် ပတ်လည်တွင် ဘီလူးပန်းဆွဲများအစား ညောင်ရွက်များ တန်ဆာဆင်ထားသည်။ စေတီတစ်ဆူ၌မူ ကြာပူပုံကို ထူးခြားစွာ တန်ဆာဆင်၏။ ဤစေတီ တစ်ဆူသာ ကြာပူပုံ တန်ဆာဆင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထူးခြားသော စေတီတည်ပုံအဖြစ် ရှစ်မြှောင့်ကြယ် အုတ်ဖိနပ်ခံကာ အထက်၌ အပိုင်းပုံ ပစ္စယံများဖြင့် ဖွတ်စေတီ တည်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

စေတီစုအလယ်တွင် ရှေးဟောင်း သိမ်နေရာတစ်ခု မြင်ရသည်။ ကြမ်းပြင် အုတ်ပြားခင်း၍ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် ဝတ္ထင်ခုံအရာ ရှိသည်။ တင်ပျဉ်ခွေ နှစ်ပွားတော် ပူဇော်ခဲ့ပေမည်။ သိမ်နိမိတ်ကျောက်ပြားတိုင်များအရ ပုဂံဆတ်ကာလခန့်က သိမ်ဖြစ်ကြောင်း နှစ်ဆရာသည်။

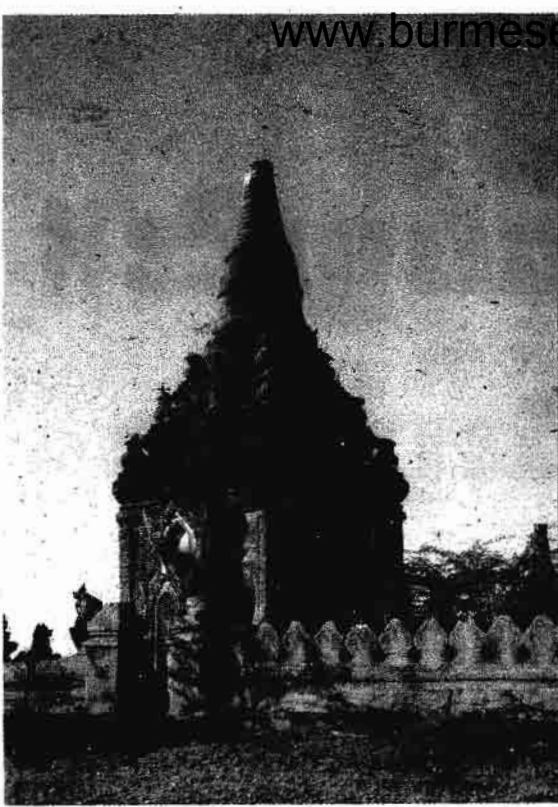
စေတီများအစု၏ တောင်ဘက် မနီးဝေးတွင် ရဟန်းများ သီတင်းသုံးခဲ့ကြသည့် အုတ်ကျောင်းကြီးများ တွေ့ရသည်။ အထက်ပိုင်း ပြိုပျက်၍ ချုံနွယ် ဖိတ်ဆိင်းများ ဖုံးလွှမ်းထားကြသည်။ နေနှင့် စလေတို့တွင် တွေ့ရသော

၁- ဝက်ဟောကျောင်း ဘုရားများကို အဝေးမှ မြင်ရပုံ
၂- ဝက်ဟောကျောင်းဘုရားများ

အုတ်ကျောင်းများနှင့် ပုံစံတူလေသည်။ စေတီများ ပုံစံအသွယ်သွယ်အရ မြင်တွေ့ရသော သိမ်၊ ကျောင်း၊ မြောက်ကျောင်းသည် ပုဂံခေတ်နှောင်း

• ကုလားစတုရင်္ဂနိဝေတီ

• ဘင်ဝေသကလက်ရာ ကုရဝိတံဘဲ

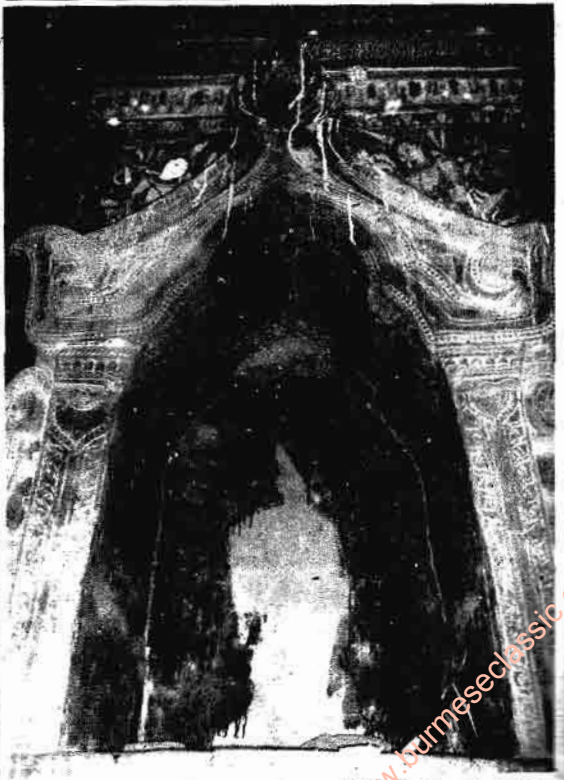

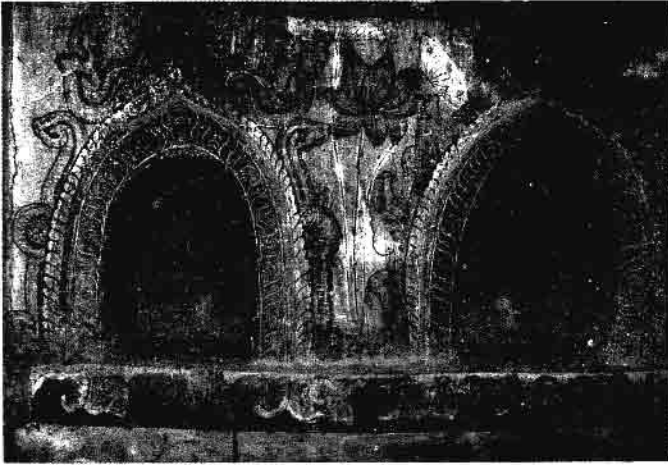
• ကုလားစတုရင်္ဂနိဝေတီ ထိပ်လောင်းထောက်နှင့် ကလသားတို့များ

• ရုပ်ပွားကျိတ်တကသော မုင်လိုက်

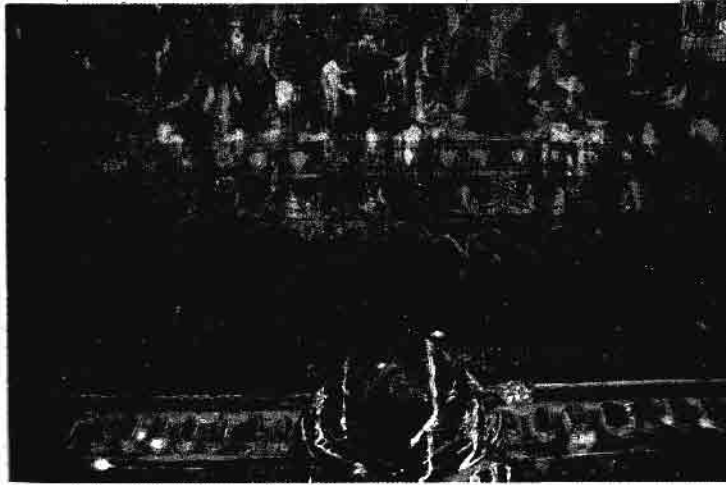
• ကျ နုဏ္ဏရာဇ်မြို့စံဂရင်း

◆ နိဂုံ မှတ်တမ်းများ

◆ မဏ္ဍိုင်ထိပ်မှ တူရားရှင်တား မင်း ဗိသုဒ္ဓား
ပရိသတ်ပူဇော်သည့် ထေးတရားပန်းချီ

◆ ထေယျန္တရာ ဆင်လှူတော်မူ လှူဆောင်စားဆင်ယင်မှု

◆ လှိုက်နိဂုံ

စာတင်သရုပ်ဖော် ထေးတရားပန်းချီများ

ပိုင်းမှ စ၍ ရဟန်းတော်များ သီတင်းသုံး၍ စာဝါသင်ယူရာ နေရာဖြစ်ပွယ်ရှိသည်။

မြို့တော်၊ လူနေအိမ်ခြေတို့နှင့် အလှမ်းဝေးသဖြင့် အရည်ဝါသီတောကျောင်း ဖြစ်ပုံရသည်။ စေတီပုံဟန် အမျိုးမျိုးက ခေတ်အဆက်ဆက် တည်ဆောက် လှူဒါန်းကြသဖြင့် စုံလင်စွာ ဖူးတွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

မပျက်မယွင်း ကျန်ရစ်သမျှ ဆေးရေးပန်းချီများမှာ အင်းစခေတ်လက်ရာများ ဖြစ်ကြသည်။ အုတ်ကျောင်းများကား ပုဂံခေတ်ကပင် ဆောက်လုပ်ခဲ့ဟန်ရှိသည်။

ကျောက်စာ၊ ဓေစာ၊ မင်စာ အထောက်အထားများ မတွေ့ရသဖြင့် ပုဂံခေတ်တောကျောင်းကိုလည်း စတင် ထူထောင်ခဲ့သောပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ သာသနာပြုရာဌာနဟု တထစ်ချ မဆိုနိုင်ချေ။ ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ သာသနာ

www.burmeseclassic.com

ပြုခဲ့သော တုံတောကျောင်းရှိ စေတီများနှင့် ဆင်တူသည်ကိုလည်း သတိပြုမိသည်။ တုံတောကျောင်းမှာ တုံရွာအနီး တည်ရှိသည်။ ယခု မြောက်ကျောင်းအနီးတွင်မူ ကျေးရွာအိမ်ခြေမတွေ့ရချေ။ ဝက်တောကျောင်းအနီး၌လည်း ကျေးရွာမရှိပါ။ လယ်ကွက်များ တူးဖော် ထွန်ယက်ကြရာ အိမ်ရာဟောင်း အထောက်အထား အိုးခွက်အကွဲစများ၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ မတွေ့ကြရဟု သိရသည်။

ထို့ကြောင့် ဝက်တောကျောင်းသည် ကျေးရွာကို အမှီပြု၍ ခေါ်တွင်ခြင်းမဟုတ်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိသည်။ သံဃာတော်များ ပရိဝါသ်ဆောက်တည်ရာကျောင်း၊ ဝတ်တော်ကျောင်းမှ ဝက်တောကျောင်း ဖြစ်လာနိုင်ခြေ ရှိသည်ဟု တွေးဆလျက် မြောက်ကျောင်းဘုရားများမှ ထွက်ခွာ၍ ဝက်တောကျောင်း ဘုရားများအစုသို့ ဦးတည်ခဲ့ကြသည်။

ဝက်တောကျောင်းဘုရားများ

မြောက်ကျောင်း ဘုရားကုန်းမှ အလာ ကုန်းထိပ်တစ်ခုသို့ ရောက်သော် ဝက်တောကျောင်း ဘုရားအစုကို ပုဂံရှုခင်းသဖွယ် လှမ်းမြင်ရသည်။

ဘုရားများအစုသို့ ရောက်သောအခါ ကုလားကျောင်း လိုက်တစ်ထပ်ပါ စေတီတစ်ဆူနှင့် မြေစိုက်စေတီများ ဝန်းရံလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

လိုက်ပါစေတီကြီးမှာ လေးမျက်နှာ မှစ်လေးခုနှင့် ကုလားကျောင်းအထက်ပစ္စယံ သုံးဆင့်ပေါ်၌ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။ ခေါင်းလောင်းပတ်လည်တွင် ကြားဖူးများ တန်ဆာဆင်ထားသည်။ ပစ္စယံထောင့်စွန်းများတွင် ကလသာအိုးများ တင်

၈၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့ပုဂံ

◀ အကြီးစိုက်ဘုရား
မျောက်
▶ အသီးထွက်
မျောက်

◀ သင်္ဃာတော်
လမ်းလျှောက်ရင်းစားဘုရား
မျောက်
▶ အကြီးစိုက်ထိုင်၍
အသီးစားထား
မျောက်

အနောက်ပိုင်းကပ် တံတားအထက်မှ စားကိုင်းရုပ်ရုပ် ကျင်းကန်ဝမ်းနှင့် ဆင်တူသော စားကိုင်းရုပ်ရုပ်

ထားသည်။

မှစ်တံတားများမှာ စိုင်းပေါင် ရာမမီးလျှိုကို သစ်ရွက်ကနုတ်များဖြင့် စီခြယ်ထား၏။ အောက်ခြေအနားကို ရေလှိုင်းသဏ္ဍာန် အင်္ဂတေကွက် ဖော်သည်။ အင်းဝခေတ် ဗိသုကာဟန်ဖြစ်သည်။

အတွင်းမဏ္ဍိုင်မှ မှစ်လိုဏ်လေးခုတွင် စံပယ်တော်မူသည့် ရုပ်ပွားတော်များ ကင်းမဲ့နေသည်။ လိုဏ်နံရံတွင်လည်း မှစ်ကပ်ငယ်များ တွေ့ရသည်။

ဗဟိုမဏ္ဍိုင်ထိပ်ပိုင်းတွင် နံရံ ဆေးရေးပန်းချီများ တွေ့ရသည်။ ဘုရားရှင်အား မင်း၊ မိဖုရား၊ မှူးမတ်များ ရှိခိုးပူဇော်နေဟန် ကနုတ်ပန်းများ ဝန်းရံရေးခြယ်ထားသည်။ အစိမ်း၊ အပြာဆေးရောင်များ ကောင်းမွန်စွာ တွေ့ရသည်။ အလင်းရောင် ရာသီဥတုနှောင့်ယှက်မှု နည်းပါး၍ ဆေးစပ်ပညာနည်းစနစ်များလည်း တိုးတက်ကောင်းမွန်လာသည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

နံရံအထက်တွင် ဇာတ်၊ နိပါတ်တော် သရုပ်ဖော် ပန်းချီများ ရှိသည်။ ထောင့်ရာမင်းသည် ကလိဂံရာဇ်ပြည်

ဆင်ဖြူတော် လှူခန်းစသည်ဖြင့် ကမ္မည်းစာများ ရေးထိုးထားသည်။ အင်းဝခေတ် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို ခန့်မှန်း သိရှိနိုင်သဖြင့် ထိုသို့ ဆင်လှူခန်း ပန်းချီပုံအချို့ကို အနီးကပ် မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြပါသည်။

ဣဒြားရုပ်ပုံများ

စေတီလိုဏ် အနောက်ဘက်မှစ်တံခါးဝတွင် တံခါးစောင့်ရုပ်သဖွယ် မျောက်ရုပ်များ ရေးခြယ်ထားသည်။ သစ်သီးဆွတ်ဟန်၊ သစ်သီးစားဟန်၊ အကိုင်းပေါ်တက်၍ သစ်သီးဆွတ်ဟန်၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ စားဟန်၊ လမ်းလျှောက်လျက် လက်တစ်ဖက်မှ သစ်သီးပိုက်ကာ တစ်ဖက်မှ ပလုတ်ပလောင်းစားနေဟန် စသဖြင့် စုံလင်စွာ ရေးခြယ်ထား၏။

စာတန်း ကမ္မည်းမရှိပါ။ ကျွန်းနက်ကို သစ်သီးစားနေသော မျောက်ရုပ်ပုံစံထုကာ သဗ္ဗဒွေတစ်ထောင်၊ သရဏာဂုံတစ်ထောင်၊ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းတစ်ထောင်စုတ်၊ ဆောင်ထားက စားရေရိက္ခာမပူမပင်ရဟု ကျော်အောင်စံထား

သရဏာဂုံတစ်ထောင်သည်

ဤစေတီမှ သစ်သီးစားဟန် မျောက်ရုပ်များကား မည်သည့် ရည်ရွယ်ချက်ရှိမှန်း မသိရပေ။

အနောက်ဘက်ဆင်းတု ပူဇော်ရာမှစ်တံကဲအထက်နံရံတွင် စားကိုင်းနတ်ရုပ်ကို တွေ့ရသည်။ တရုတ်ဟန်နွယ်သည်။

ရန်ဘေးအနှောင့်အယှက်များ နှိမ်နင်းရသော နတ်၊ ကျင်းကန်ဝမ်းနတ်မင်းရုပ်နှင့် တူနေသည်။ အဝင်မှစ်အထက်ပေါင်းရုံးအနီး မြင်းမိုရ်ပိတ်မှတင်းပုတ်ကိုင်းဘီလူး၊ တံကဲအနီးမှစားကိုင်းဘီလူး၊ မုတ်ဆိတ်ဖားဖားလက်ဗလာနှင့် တံခါးစောင့်နတ်ရုပ်တို့မှာလည်း တရုတ်ပြဇာတ်များမှ ဇာတ်ကောင်များနှင့် ဆင်တူနေသည်။

နံရံထက်မှ ဆေးစိမ်းအားပြု ရေးဆွဲထားသော နဂါးမှာလည်း တရုတ်နဂါး ဖြစ်နေလေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရန်ကင်းတိုင်းအထက်ပိုင်း ထန်းတောင်မြို့နယ်၊
ပေါက်တန်း ဒီပဲတန်းရွာထဲရှိ
လာဘာကျွေးကော်တော်တော်

ရန်ကင်းတိုင်းအထက်ပိုင်း ထန်းတောင်မြို့နယ်၊
ပေါက်တန်း ဒီပဲတန်းရွာ
ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက် ကောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးစုဗ္ဗိယ

ရွှေပြည်သာမြို့၊ ထန်းခြောက်ပင်
ကျွေး ရွှေစင်တတ်ပုံတိုက်မှ ကိုသန်းနိုင်
၏ အကူအညီဖြင့် ရွှေပြည်သာမြို့
အနောက်ဘက် တစ်ဖက်ကမ်း ပေါက်
တန်းဒီပဲတန်းရွာ သာသနာပြုဆရာ
တော် အရှင်နန္ဒိယနှင့် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင်
ရင်းနှီးခွင့် ရခဲ့လေသည်။

ဆရာတော် အရှင်နန္ဒိယသည်
ပေါက်တန်းရွာဇာတိဖြစ်ပြီး ၁၃၀၃
ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၀)ရက်နေ့
စနေနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။

အသက်(၁၂)နှစ်အရွယ်မှ စ၍
သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ခဲ့သည်။

ပေါက်တန်းဒီပဲတန်း ပရိယတ္တိ
စာသင်တိုက်ကို တည်ထောင်ထားကာ
တပည့်စာသင်သား ကိုရင်များထံတွင်
နုလုံးသားကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသူ
ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် သွားရောက်စဉ် ၁၉၉၅
ခုနှစ်က စာသင်သား ကိုရင် နှစ်ဆယ့်
ခုနှစ်ပါး ရှိနေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။

၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျော်စလှ

ပေါက်တန်းဒီပဲတန်းရွာ သာသနာပြုဆရာတော်

အရှင် နန္ဒိယ

ခိုးခြင်သည်

ဇာတ်လမ်းပါး ပုတီးစိပ်နည်း

ဆရာတော်ကား ဓမ္မာစရိယပေါင်း
မြောက်မြားစွာကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။ တပည့် သံဃာများ၏
ဓမ္မာစရိယ အဆောင်လက်မှတ်များကို
စိ၍ချိတ်ထားရာ တိုင်လုံးရေ (၂၅၆)လုံး
ရှိသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအပြည့်
ပင်ဖြစ်၏။

ဤသည်ကို မြင်နေခြင်းသည်ပင်
ဆရာတော်အား ကြည်နူးပီတိစိတ်ကို
ဖြစ်စေသည်လား။

ဆရာတော်သည် သဘောကောင်း
ကာ ခင်မင်ဖွယ် ကောင်းပါသည်။

ထိုနေ့က ဆရာတော်ကျောင်း ၁၇ရား
ခန်းရှိ တန်ခိုးကြီး စန္ဒာသူရိယ ရုပ်ပွား
တော်ကို လိုက်လံပြသပါသည်။

‘အာတော် ဒီဘုရားဟာ ထူးခြားစွာ
အဓိဋ္ဌာန်ပြုလုပ်လိုလို အောင်မြင်ခဲ့တယ်
ဘုရားရဲ့ လက်ယာဘက်မှာက ဒေါ်ပုံ
ထွင်းထားပြီး လက်ဝဲဘက်မှာ ယုန်တံဆိပ်
ထွင်းထားတယ်။

နေ့လဆုံပါတော့... ‘နေ့လဆုံ နှစ်ပါးဆို
သိကြားကုယ်တိုင် မယုယောကံစား’ လို့
ရှေးက စာဆိုရှိတယ်။ အာတော် တစ်ခု
အဓိဋ္ဌာန်ပြုပေါ့’

ကျွန်တော်လည်း ရင်ထဲက အတောင့်တဆုံး ဆန္ဒတစ်ခုကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော် ဦးစီး တည်ထောင်ထားသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ပညာရေးအားလည်း လေ့လာခဲ့ပါသည်။ ပြီးသော် ပေါက်တန်းဒီပဲကုန်းရွာ ကျက်သရေဆောင် လောကဂူဥာမဏီ စေတီတော်သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ပါသည်။

ဘုရားသို့ အဝင်လမ်းတွင် နှစ်ရှည် ကုက္ကိုပင်ကြီး တစ်ပင်နှင့် ထန်းပင်ကြီး တစ်ပင်အနီးမှ ဖြတ်သွားရကာ လွန်စွာ ချမ်းမြေ့လှပါသည်။

'အကာတော် ဒီထန်းပင်နဲ့ ကုက္ကိုပင်ကို အဝင်လမ်းမှာ စိုက်ထားတာဟာ လေးနက် တယ်ကွယ်'

'ဘယ်လိုများ လေးနက်တယ်ဆိုတာ အမိန့်ရှိပါဦး ဘုရား'

'ကုက္ကိုက တနင်္လာနံလော ထန်းက စနေနံပေါ့။ တနင်္လာနဲ့ စနေနဲ့ဆိုတော့ နဝင်းပေါ့'

ကုက္ကို ထန်း
၂ + ၇ = ၉(နဝင်း)

ထိုနေ့က ဆရာတော်နှင့် ကျွန်တော် စကားတွေ အများကြီး ပြောဖြစ်ပါသည်။

"စကား စကား ပြောပါများ စကား ထဲက ဇာတ်ပြ" ဆိုသကဲ့သို့ စကား ပြောရင်းမှ ကျွန်တော်သည် ပုတီး သမားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော် သိသွားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယခု ဖော်ပြမည်ဖြစ်သော လွန်စွာ အကျိုးထူးသည့် ဇာတ်လေးပါးပုတီးစိပ်နည်းအား ချီးမြှင့်လိုက်ပါသည်။

ဇာတ်လေးပါး ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်စင်နည်းမှာ "အန္တော ဂဗ္ဘေ စရေ

စေတီတွင် စိပ်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာတော်ပေးသော ဂါထာမှာ...

'ဗုဒ္ဓါ နန္ဒလာဘဿ အတ္ထိ တထာ မေ ဟောတု'

အနက်အဓိပ္ပါယ်

ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
အနန္တလာဘဿ - အဆုံးမရှိသော လာဘ်ရှိသည်။ အတ္ထိ-ထင်ရှားမသွေ ဖြစ်ပါ၏။

တထာ-ထို့အတူ၊ မေ-အကျွန်ုပ် အား၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ပုတီးစိပ်ရန်မှာ...

* * *

ရက်	ထောင့်အာရပ်	ပုတီးပတ်
ပထမရက်	တနင်္ဂနွေထောင့်	၁၆-ပတ်(အန္တောပတ်)
ဒုတိယရက်	စနေထောင့်	၁၆-ပတ်(အန္တောပတ်)
တတိယရက်	တနင်္လာအရပ်	၃၄-ပတ်(ဂဗ္ဘေပတ်)
စတုတ္ထရက်	ကြာသပတေးအရပ်	၃၄-ပတ်(ဂဗ္ဘေပတ်)
ပဉ္စမရက်	အင်္ဂါထောင့်	၂၀-ပတ်(စရေပတ်)
ဆဋ္ဌမရက်	ရာဟုထောင့်	၂၀-ပတ်(စရေပတ်)
သတ္တမရက်	ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်	၃၈-ပတ်(ဝံသေပတ်)
အဋ္ဌမရက်	ရာဇဂုထောင့်	၃၈-ပတ်(ဝံသေပတ်)
နဝမရက်	ဂြိုဟ်ပင်ရှစ်ပါးစေတီ	၉-ပတ်(ဂုဏ်တော်ကိုးပါး)
၉-ရက်(နဝင်း)	၉-နေရာ(နဝင်း)	၂၂၅-ပတ်(နဝင်း)

ဝံသေ" ဟူသော ဇာတ်ကြီး(၄)ပါး ဇာတ်သက်အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိမိ နှစ်သက်ရာ စေတီပုထိုး ဘုရား တစ်ခုခုရှိ၍ အန္တောမှ စကာ အစဉ် အလိုက် ဆရာတော်ပေးသော ဂါထာကို စိပ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ စိပ်ခြင်းသည် (၈)ရက်တိုင် ဖြစ်ပါသည်။ ဇာတ်သက်(၄)ပါး ကုန်သလို...ဂြိုဟ်(၈)ခွင် ပြီးပါသည်။

(၉)ရက်မြောက် နောက်ဆုံးနေ့တွင် မူ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စမ်းချောင်း မြို့နယ် ကိုးထပ်ကြီးဘုရားမှ ဂြိုဟ်ရှစ်ပါး

လွန်စွာ ထူးခြားသော ပုတီးစိပ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်အနေနှင့် ဒီထက်ပို၍ ရှင်းပြချင်ပါသေးသည်။ သို့ရာတွင် မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာကို ငဲ့ကွက်သောအားဖြင့် ယခုလောက် ထိသာ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော် ဤထူးခြားသည့် ပုတီး စိပ်၏အကျိုးကို ကိုယ်တွေ့ ခံစားနေရပါပြီ။ ဒါကြောင့် ချစ်စွာသော စာဖတ် ပရိသတ်ကြီးထံ ပါရမီမဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာမှ တစ်ဆင့်...

ကျော်စေယျ
နက္ခတ္တရာဇင်္ဂြိုဟ်ပုဂ္ဂလင်းစရ

ပုဂံပုဂံ - ၀၁၁၄၂၀၁၀၀၀၀၀ လိုင်စင် ၇၂၅၁၁၁ တတလစတီ (၁၃၁)

နှလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင် မုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

ဆရာကိုယည်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အဆက်ရှုကျပ်ပြီး မောတယ်များ၊ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးခုန်ရာက အောင်တယ်။ ကိုယည်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နှလုံးရောဂါပါ။ နှလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝဇီဝတက်လောင်ပြီး နှလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နှလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ။

နှလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါစား။ ဆက်ပြောပါဦး။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်ဝက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နှလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတီနှလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပျံခြင်း၊ အသက်ရှုကျပ်မောခြင်း၊ နှလုံးခုန်ရာမှ အောင်ခြင်း၊ မြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်ပတ်ခြင်း)၊ နှလုံးခုန်ရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွဲဆလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွဲအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်ရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယည်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော်ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ပဲ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ပိုင်းရက်လောက်ပဲရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယည်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နှလုံးသွေးကြောကျဉ်ခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှုမဝခြင်း၊ အသက်ရှုကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နှလုံးအားဆေးအောင်ခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နှလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးမဝခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ အိပ်မပျော် စားမဝ၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယည်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးဖွဲ့မီးကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆီကု၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

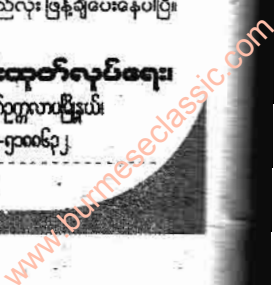
ဝင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဗိုလ်ထုတော်လှုပ်ရေး

အမှတ်-(၇/၃၇)ဗဟိုလမ်းမကြီး၊ ပျောက်ဂူရွာ၊ ဟင်္သာတမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်းထ-၆၉၁၀၇၊ ၀၉-၅၁၀၈၆၂

မြိုင်မြိုင် ဖောင်ယုံတင့်

နဘူးကျင်း ရန်ကင်းတောရ

စင်္ကြံ

ဆရာတော် ဦးတိဿရာ

အား ကြည်ညိုပူဇော်မှုခံရ (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

သို့သော် တောရသည် လူနေ အိမ်ခြေ၊ ရွာ (လင်ခုံမယားဖက် ညဉ့် အိပ်ညဉ့်နေ နေထိုင်သည့်အိမ် တစ်အိမ် ရှိပါက အကျုံးဝင်၏။) မှ ကုလလေး တာ (လေးတောင်အရှည်ရှိသော လေး ဖြင့် တိုင်းသောအကွာအဝေး) ငါးရာ အကွာ (အတောင် ၂၀၀၀ = ၃၀၀၀ပေ) အပြင်ဘက်၌ ရှိရမည်ဆို၏။

ဥပမာ အရှင်မဟာသီလဝံသ လက်ကတွင်...

'အညကင် ထောင်ရအောင် ရွာကိုရှောင် ၍ လေးထောင်တာမြတ်၊ အစွန်းလွတ်၍ ကိုင်းလွတ်ကျွေးကျွေး၊ ကုလလေးတာ ပြန် ငါးရာတွင် သင်္ချာမှန်လှ တကောသဖြင့် ဟု စပ်ဆိုထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ခုနစ်တောင်ရှိသော "မြန်မာတာ"ဖြင့် တိုင်းထွာခြင်း မဟုတ်ဘဲ လေးတောင်ရှိသော "ကုလ လေးတာ"ဖြင့် တိုင်းထွာလျက် (၃၀၀၀)ပေ ထက်ပို၍ ဝေးကွာသော နေရာတွင် တောရ ဆောက်တည်ကြ ကြောင်း သိမှတ်ရသည်။

မဟာတိဿရာစေတီနှင့်

ကျောက်စာများ

မဟာသီလကျောင်းဝင်း၏ အရှေ့ ထောင်ထောင့်ကုန်းမြေတွင် မဟာ ထိဿရစေတီတော်ကြီးကို ဖူးမြင်ရ သည်။

ဆရာတော် အရှင်တိဿရာသည်

အစွန်းလွတ်ကျွေးကျွေး နေရာ

(၂၂-၄-၂၀၀၄)နေ့တွင် ပျံလွန်တော် မူရာ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို (၅)ရက်ကြာ ပူဇော်ထား၍ (၂၆-၄-၂၀၀၄)နေ့တွင် အန္တိမအဂ္ဂိ ဈာပနသဘင် ကျင်းပပူဇော်

ကာ အစိုးတော်ဓာတ်များကို ဌာပနာပြု ပူဇော်ခဲ့သည့် စေတီဖြစ်သည်။ လက်ရှိဆရာတော် ဦးတိဿရာ (ထိုစဉ်က ရန်ကုန်ဆရာတော်ဟု ခေါ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း ရေး

◆ ဟောတိဿရာထော်

သာမန်လက်ခံရင်ခွယ်

ကြသည်။) ဦးဆောင်၍ ဒကာ ဒကာမများ မ,တည်ငွေ သိန်း(၄၀) ကျော်ဖြင့် တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

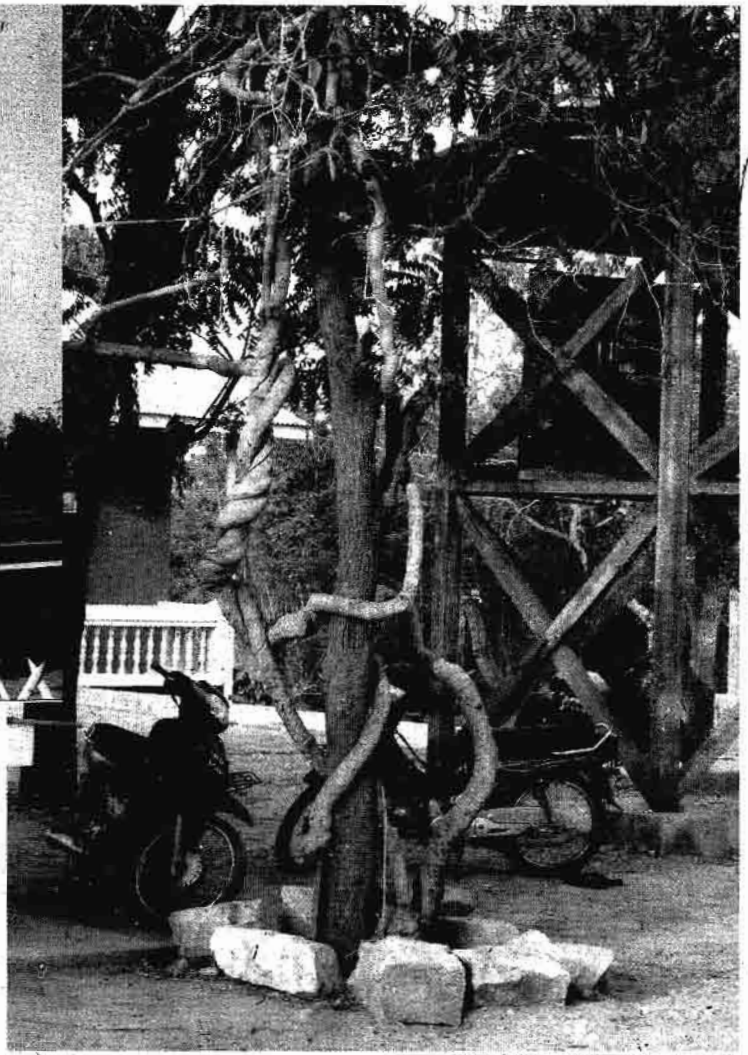
ဤစေတီတော်မှ ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူးသည်ကို ရဟန်းရှင်လူအများ အကြိမ်ကြိမ် ဖူးတွေ့ရသည်ဆို၏။

ဤစေတီ၌ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြု၍ဆုပန်လျှင် လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝသည့် အထောက်အထားများရှိသည်။ (မောင်ပန်းမွှေး၏ မြန်မာနိုင်ငံ ရဟန္တာနှင့် ရဟန်းထူးများစာအုပ် စာမျက်နှာ(၁၄၃)မှ ထုတ်နုတ်သည်။)

ယင်းစေတီ၏ အရှေ့ဘက် အခြေတွင် ကျောက်စာတန်ဆောင်း တည်ရှိသည်။

ဆရာတော်ဦးတိဿရ ပြုစုခဲ့သည့် ကျမ်းများမှ ပါဠိစာများကို ကျမ်းအလိုက် ကျောက်ထက်အက္ခရာတင်

၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နှုတ်ဆက်ဂါရဝ

ကာ ကျောက်စာချပ်ရေ (၅၀)ချပ်ကို စိုက်ထူထားသည်။

စစ်အပြီးကာလတွင် ပိဋကတ်ကျမ်းစာများ စစ်ဒဏ်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရာ မန္တလေးရှိ မင်းတုန်းမင်း၏ ကုသိုလ်တော် ကျောက်စာများကို အားပြုခဲ့ရသည်ဟု ကြားသိခဲ့ရသည်။

ဆရာတော် ဦးတိဿရ၏ ပါဠိကျောက်စာ ချပ်များသည်လည်း နောင်အနာဂတ်တစ်ချိန်တွင် များစွာ ကျေးဇူးပြုနိုင်လိမ့်မည်ဟု မှန်းဆရလေသည်။

ထို့နောက်တွင် နဘူးကျင်းရန်ကင်း တောရမှ ပြန်ထွက်လာရာ တောရအဝင်ကုန်းမြေ၌ အုတ်တံတိုင်း ခတ်ထားသော ဆရာတော်၏ အထိမ်းအမှတ် ကျောက်တိုင်ကို တွေ့ရသည်။ ကျောက်တိုင်တွင် "ဆရာတော် ဦးတိဿရ၏မော်ကွန်းလွှာ" ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ကမ္ဘည်းထိုးထားသည့် ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် (၈၃)နှစ်၊ ဝါတော်(၆၃)ဝါအရ ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း(၆)ရက်

(၂၂-၇-၂၀၀၄) ည(၈)နာရီ (၂၅)မိနစ်
ပျံလွန်တော်မူ၍ (၂၆-၇-၂၀၀၄) ရက်
နေ့ နေ့လယ်(၁)နာရီတွင် တေဇော
ဈာပနသဘင် ကျင်းပပူဇော်ရာ နေရာ
ဖြစ်ကြောင်း ပါရှိလေသည်။

ဆရာတော် ဦးတိဿရသည် ဝိနယ
ဂရုကုဏ်၊ ဂန္ထကာရကုဏ်တို့နှင့်
ပြည့်စုံသော ကြည်ညိုဖွယ် ဆရာတော်
ကြီးဖြစ်ကာ ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ
အောင်မြင်သော သမ္မတ္တိသိမ်ဖြစ်မှသာ
ထိုသိမ်တွင် ရဟန်းဖြစ်ကြသော သံဃာ
များသည်လည်း ရဟန်းစစ်များ ဖြစ်ကြ
လိမ့်မည်ဟု ကြောင့်ကြမကင်း နှလုံး
သွင်းလျက် သိမ်သမုတ်ခြင်းကိစ္စကို
အလေးထား အားပေးချီးမြှောက်ခဲ့
သည်။

သိမ်ပေါင်း (၁၇၀)ပြည့်မြောက်
အောင် ဦးဆောင်သမုတ်ပေးခဲ့သူ၊
နဝကမ္မဝတ္ထုဋေ ကိုင်ခံသာယာမှု
မရှိသူ ရဟန်းထူးတစ်ပါးဖြစ်လေရာ
တိပိဋက ယောဆရာတော်ကြီးကပင်
လျှင် (၁၅-၃-၁၉၉၅)နေ့တွင်...

“သာသနာတော်မှာ အလွန်
ကြည်ညိုစရာကောင်းတဲ့ တောရ
ဆရာတော်ကြီးပါ” ဟု ချီးကျူး
မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်ဟု သိမှတ်ရ
လေသည်။

ဤသို့ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ကြည်ညို
ဆည်းကပ်သူ ပေါများ၍ ဝိနည်း
လေးစားသည့် ဓုတင်ဆောင် ရဟန်း
ထူးဖြစ်သော ဆရာတော်
အရှင်တိဿရအား ကိုယ်တော်တိုင်
ဖူးတွေ့ခွင့်ရခဲ့သည့် ဖြစ်စဉ်ကလေးအား
နိဂုံးပူဇာအဖြစ် တင်ပြပါမည်။

၂၀၀၀ပြည့်နှစ်လွန် ကာလ
ရွှေစက်တော်ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပချိန်
ဖြစ်သည်။ မကွေးမြို့ သမာဓိဆိတ်ကိုင်
ဦးဆတ်ဝင်းလှိုင်၏ ကူညီမှုဖြင့် မကွေး

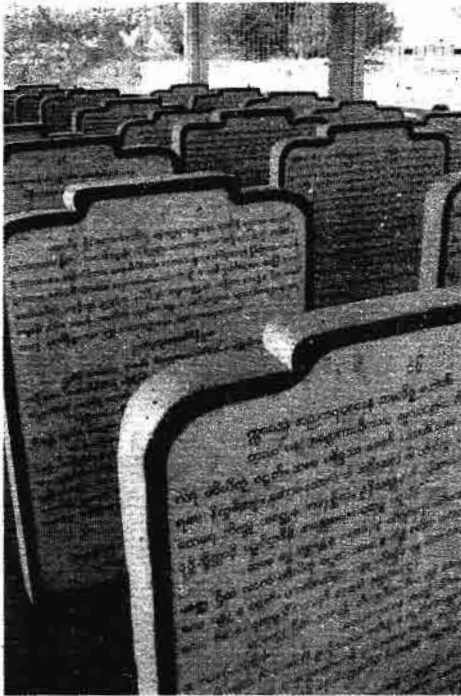
◆ နာဘူးကျွမ်းတော၍ အောင်မြေမှု လက်ယာရင်ဖွယ်

မင်းဘူးဒေသ စာပေမှတ်တမ်းပြု ခရီး
ဆန်းဖြစ်ခဲ့ရာ ရွှေစက်တော် ကုန်းတော်
သို့လည်း သွားရောက်ပူဇော်ဖြစ်ခဲ့
သည်။

ရွှေစက်တော်ပူဇော်မှုတွင် သာသနာ
အကျိုးဆောင် ဦးမျိုးမြင့်သိန်းက လို
လေသေးမရှိ ကူညီပေးသည်။ အထက်
ဇက်တော်ရာမှ ပြန်ဆင်းလာသောအခါ
သူက လက်ဆွဲ၍ ကျောင်းခန်းတစ်ခု

အတွင်းသို့ ဦးဆောင်သွားသည်။
‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
‘ရမည်းသင်းဆရာတော် ရောက်နေ
သတဲ့။ ရဟန္တာလို့ သမုတ်ကြတယ်’
‘ဆရာတော်နဲ့ပတ်သက်ပြီး နောက်
ခံဖြစ်စဉ်တွေသိရမှ ပူဇော်ရေးသားတာ
ကောင်းတယ်’

ကျောင်းခန်းအတွင်း၌ ရဟန်းရှင်လူ
ပရိသတ် များပြားလှသဖြင့် အခန်း

၎င်းကော့ဘာသာရပ်

၎င်းကော့ဘာသာရပ်

ထောင့်တစ်နေရာ၌ နေရာယူ ဝတ် ဖြည့်ကန်တော့ရသည်။

ထိုအခါ အနီးရှိ အသက်(၇၀)ခန့် ဦးလေးက ဤသို့ ပြောပြသည်။

‘ရည်းသင်း နဘူးကျင်းတောရ လယ်စေး ထန်တယ်ဆောရတောမှာ သီတင်းသုံးတယ်။ ပိုးအရင် ၁၂၄ ခုနှစ်လောက်က ရွှေစက် တော်တော်စောင့်လိုက်ရမှာ ဆော့ကြမ်း လွန်းလို့ သံဃာပုဂ္ဂိုလ် ၁၀၀ လောက်ကြာ ခဲ့တာ။ ဒီဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးလို့ အနာလိုရင် ယဉ်ပါးသွားပြီ။

ဆရာတော်ကြီးက ရည်းသင်း နေပြည် တော် တစ်ကုန်း နေပြည်တော် လယ်စေး ဝယ်တွင်း ရေတာရှည် စကားနတ်ဖောက် ပြန့်ပွားစေတဲ့မှာ ဆော့(၂၀)ခုလောက် တူထေပိပြီး ဝှောင်းဆောင်တောရ သံဃာ တာည့်တွေနဲ့ လွှဲဖွဲ့ခဲ့တယ်။

သာသနာတော် အစွန့်ရှည်ဖို့ ဆော့ရတင် ဆောင်သံဃာတွေကို ဦးဆောင် လမ်းပြတာ ပါ။ ကောင်းကင်ကုန်းပျံနိုင်တဲ့ ရဟန္တာလို့ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြတယ်’

သို့လျှင် ကြားသိရသော် လည်း ထေရုပ္ပတ္တိနှင့်တကွ နောက်ခံ ဖြစ်စဉ်တော်တို့ကို မေးလျှောက်ခွင့်ရရန် မဆို ထားနှင့် အနီးကပ်ဖူးမြော်ရန်ပင် မလွယ် လှသော ပရိသတ်ထုကြီးကြောင့် ဦးချ ကန်တော့ကာ လှည့်ပြန်မည်ပြုစဉ် ဆရာတော်ကြီးက မျက်နှာကို တည့် တည့်ကြည့်၍ ‘ဒကာ ဘာအခက်ခဲ များရှိလို့ မေးချင်တာလဲ’ ဟု လှမ်း၍ မိန့်တော်မူလေသည်။

‘တင်ပါ့ တပည့်တော်မှာ ဘာ အခက်အခဲမှ မရှိပါဘုရား။ ရွှေစက် တော် ဘုရားဖူးလမ်းညွှန်ဆောင်းပါး ရေးဖို့ ရောက်လာတာပါ။ အရှင်ဘုရား ကြွ ရောက်နေတယ်ကြားလို့ လာပြီး ဖူးမြော်တာပါ ဘုရား’

ဟု နှုတ်ထွက် ငလျှောက်ထားပြီး နောက်...

‘အရှင်ဘုရားရဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိနဲ့ သာသနာပြုခရီးကို မှတ်တမ်း တစ်စောင် တင်ဖွဲ့ရေးသားချင်ပါတယ်’ ဟူ၍ စိတ်တွင်းမှ လျှောက်ထားမိ သည်။

‘အင်း ညောင်လွန်းဆရာတော်ကြီးရဲ့တည့်

တစ်ပါးက ညောင်လွန်းတောရ ပျောက်ပျက် သွားမှာကို ကြောင့်ကြပကင်းလို့ ဝါယုပျက် သတဲ့။ ဆရာတော် ဦးဇေတဝိက ပါရှင် ပျက်တန်လျှင် ပျက်မယ်။ စည်ကားချိန်တန် ရင် စည်ကားမယ်။ ထိုရှင် ဝါယုနဲ့ တောရကို အစွန့်ရှည်အောင် ဖွမ်းသာဘူးလို့ မိန့်တော် မူပါတယ်။

ဒီလိုပါပဲ ပြတ်ဘုရားရဲ့ သာသနာတော် ထွန်းကားစေမှာ အချိန်တော် အခါလင့်ရင် ဒကာကူညီခွင့် ရမှာပါ’

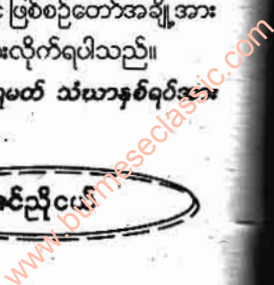
ဟူ၍ မိန့်တော်မူလေသည်။

ထိုစဉ်က ဒီဂျစ်တယ်ကင်မရာရှိ ရိန်းစိုင်းဒါခေါ် အပျော်တမ်း ဖလင်သုံး ကင်မရာကလေးဖြင့် နယ်လှည့်ရစဉ် ဖြစ်ရာ အဝေးမှနေ၍ ဆရာတော်၏ ရုပ်လွှာကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြု ပူဇော် ခွင့် မရခဲ့ချေ။

ယခုသော် အချိန်တော် အခါသင့်ပြီ (ဟု ယူဆမိသဖြင့်) ဖြစ်၍ ဆရာတော် ၏ရုပ်ပုံလွှာနှင့် ဖြစ်စဉ်တော်အချို့အား ပူဇော်ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

သမုတီ ပရမတ် သံဃာနှစ်ရပ်အား ဦးတင်လျက်...

ဝင်ညိုငယ်

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ

မြန်မာ့ပျောက်ကင်းမှု

ဆရာဦးလှိုင်
(အကြောပညာရှင်)
[တံတားဦး၊ အင်းဝ]

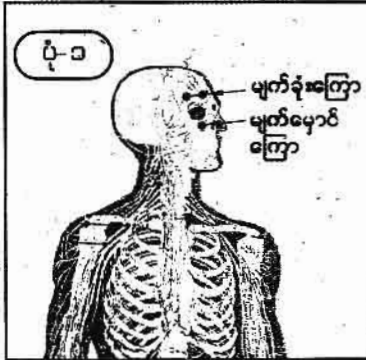
လေဖြတ်ပြီး လျှာရှည်နေ၍
ကုမရသော်

ကျွန်တော် (၃၈)လမ်း၊ ၈၂x၈၃ ကြား မန္တလေးမြို့တွင် ဆေးခန်းဖွင့် လျက်ရှိရာ ကျွန်တော်၏ ဆေးခန်းသို့ ရေဦးမြို့မှ ဆရာဦးလှိုင်နှင့်အတူ ပါ လာသော အသက်(၃၅)နှစ်ခန့်ရှိသော အမျိုးသမီးအား “ဘာဖြစ်တာလဲ” မေးတော့...

‘ကျွန်မ မျက်နှာလေဖြတ်ပြီး လျှာက သိပ်မလှုပ်ဘဲ ရှေ့ကို အနည်းငယ်ရှည် ထွက်နေလို့ လျှာကို မကိုက်မိစေဖို့ အမြဲတမ်း သတိထားပြီး နေရပါတယ်’ လို့ ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ ဝေဒနာ ရှင်ကို ဆရာဦးလှိုင်က ကုသမပေး ဘူးလားမေးတော့ ဦးလှိုင်မှ...

‘ဆရာရယ် ကျွန်တော် ကုသပေး တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် “လျှာ” က မိမွေးတိုင်း၊ ဖမွေးတိုင်း မဟုတ်ဘဲ အနည်းငယ် ကျန်နေလို့ပါ။ ပြီးတော့ ဆရာက လေဖြတ်လို့ “လျှာ” တိုတဲ့ အကြောင်းရေးပြီး လေဖြတ်လို့ “လျှာ” ချည်တဲ့အကြောင်း မရေးလို့ ဆရာထံ လာရောက်ပါတယ်’

လို့ ပြောသဖြင့်...
‘ကဲ... ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဦးလှိုင်ရဲ့ ဒီမိန်းကလေးရဲ့ လက္ခဏာက လေ ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာလား၊ သလိပ်

ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာလား။ သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာ လား။

‘လို့ မေးတော့ ဦးလှိုင်က... ‘ဆရာရေးထားတဲ့ လေကြောင့် ဖြစ်တဲ့လက္ခဏာ၊ သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်တဲ့လက္ခဏာ၊ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ် တဲ့လက္ခဏာ ဒီသုံးမျိုးမှာ လေကြောင့် ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာပဲ။’

လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာက တော့ သွားရည်ယိုမယ်၊ အလွန်ကိုက်ခဲ မယ်၊ ကိုယ့်တုန်လှုပ်မယ်၊ ခံတွင်းမဟ နိုင်ဖြစ်မယ်၊ နှုတ်ခမ်းရောင်မယ်။ အဲဒီ လက္ခဏာကတော့ လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာပဲ။

သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာ ကတော့ မျက်နှာဝါမယ်၊ ဖျားမယ်၊ ရေငတ်မယ်။ အဲဒီလက္ခဏာက သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်တာပဲ။

သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လက္ခဏာ ကတော့ တွေဝေမိန်းမောမယ်၊ လည် ချောင်း၊ ဦးခေါင်း၊ လည်ကုပ်ရောင်မယ် ဆိုပြီး ဆရာရေးထားတာကို ဖတ်ရ

တယ်’
‘လို့ ပြောသဖြင့်...

‘ကဲ... ဆရာဦးလှိုင်က ကျွန်တော့်ရှေ့ မှာ ဒီမိန်းကလေးကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် သေချာကျနစွာ အကြောပြင်ပေးပါဦး’ လို့ ကျွန်တော်က ပြောတော့...

‘ဆရာရယ်... ဇနီးမှာကတည်းက ကျွန်တော်ကလို့ မပျောက်တာ၊ အခု ကျွန်တော် မန္တလေးမှာကုလဲ မပျောက် နိုင်ပါဘူးဆရာ’

‘လို့ ပြောသဖြင့်... ‘ကဲ... ဦးလှိုင် ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ရဲ့ ပညာကို ယူထားတော့ ဒီပညာကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကုသ စမ်းပါ။ ပျောက်ကို ပျောက်ရမယ်’ ဆိုပြီး မိန်းကလေးကို အကြောပြင် ခိုင်းပါတယ်။

‘ဆရာဦးလှိုင်လေဖြတ်ပြီး “လျှာ” တိုတဲ့ ဝေဒနာရှင်ကျတော့ “လျှာ” ကို ဘယ်လိုအရာဝတ္ထုနဲ့ ပွတ်သလဲ’

‘လို့ ကျွန်တော်က မေးတော့... ‘ဝမ်းကြီးသည်းခြေ၊ ခါးသား ဆေးများဖြင့် “လျှာ” ကို ပွတ်ပေး

တယ်'

'ဆေးကလဲ ခါးတယ်၊ စပါးကြီး သည်းခြေကလဲ ခါးတော့ မျိုချမှာလား၊ ထွေးပစ်မှာလား'

မေးတော့...

'ထွေးပစ်မှာပေါ့ ဆရာရယ်'

'အဲဒီလိုထွေးပစ်တော့ ဝင်နေတဲ့ "လျှာ" က အပြင်ကို မထွက်ဟော့ လား။ အခု ခင်ဗျား ဝေဒနာရှင် "လျှာ" ရှည်နေတဲ့ မိန်းကလေးကိုတော့ ပျားရည်၊ ရှောက်ရည် ဆတူရော ပြီး "လျှာ" ကိုပွတ်ပေးရင် လျှာက (၃)ရက်အတွင်း နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်မှာပါ။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ပျားရည်က ချိုတယ်။ ရှောက်ရည်က ချဉ်တယ်။ ချိုတာ၊ ချဉ်တာကို "လျှာ" ပွတ်ပေးရင် မျိုချတာနဲ့ "လျှာ" က ပြန်ဝင်သွားမှာပဲ။

စကားကြိုတုန်း ပြောရဦးမယ်။ အလွန်ကျော်ကြားတဲ့ တိုင်းရင်းဆေး သမားတော်ကြီးမှာ တပည့်တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သမားတော်ကြီး မရှိတဲ့နောက် သမားတော်ကြီးရဲ့ ဆေးနည်းအတိုင်း ဖော်စပ်ပြီး ဆေးကုသတာ ဆေးက အစွမ်းမထက်ဘူး။

ဆေးက အစွမ်းမထက်တော့ အခြား သမားတော်များကို ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးများသွားပြတော့ မင်းရဲ့ဆေးတွေက ညက်အောင်မှ မထောင်းတာ ပြောတော့ နောက်တစ်ခါ ဆေးကို ညက်အောင် ထောင်းပြီး ကုသပေးမယ့် ဆေးက အစွမ်းမထက်ပါဘူး။

ဒီတော့ နောက်တစ်ခါ ဆေးကို ထပ်ပြတော့ မင်းဆေးက နဲ့အောင်မှ မရွေတာလို့ ပြောပြပါတယ်။ ဒီတော့ ပညာအလွန်ကျယ်ပြန့်သလို အကြောပညာကလဲ အလွန်နက်ရှိုင်းတယ်။

၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒါကြောင့် ရှေးသမားတော်ကြီးတွေက လက်နှိပ်တစ်ချက်ဟာ ဆေး(၁၀) ခွက်နဲ့ ညီမျှတယ်လို့ ပြောတယ်။

အရာရာကို အကြောပညာချည်း အားမကိုးဘဲ ရှေးသမားတော်များရဲ့ လက်သုံးစကားအရ အကြောပညာဟာ ထွန်ခြစ်နဲ့တူတယ်။ ဆေးပညာဟာ တံမြက်နဲ့တူတယ်။ အဲဒါကို သေချာမှတ်ထားပါ။

ကဲ...အခု ဝေဒနာရှင်ကို ခင်ဗျားရဲ့ အကြောပညာ နှိပ်ကွက်များကို ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါဦး'

၁။ ဝေဒနာရှင်အား တပ်ပျဉ်ဆွဲ ထိပ်ပါ။ ပျက်ပျက်ကြောကို ဖိနှိပ်ပြီး ရင်ဘတ်နဲ့ ဦးခေါင်းထိတဲ့ အထိ တွန်းပြီး လက်ခလယ်ဖြင့် အထက်ကို ဆွဲထားပါ။

၂။ "ပျက်ခဲကြော" ယင်းအကြောကို လက်ဖြင့် ဖိချ၍ လက်ပဖြင့် ပျက်ခဲအပေါ်မှ အကြောများကို ဖြိုတွန်းပါ။

၃။ "ပါးအာရုံကြော" ယင်းဝေဒနာရှင်အား ပါးစပ်ဟစ်၍ အတွင်းမှ "လျှာ" ကို လက်မက အပေါ်ထပ်ထားပြီး လက်ညှိုးက အောက်ကထားပါ။

ပါးရွံ့သောဘက်ကို ဆွဲ၍ လုပ်ပေးပါ။ ဝေဒနာရှင်အား ပက်လက်အိပ်စေ၍ ပျက်နာပေါ်ရှိ အကြောများကို ဖိစိပြီး ဖွယ်ပါ။

၄။ လေဖြတ်သော ဝေဒနာရှင်အား ကြပ်ထုပ် (သို့မဟုတ်) ရေငွေ့ပုလင်းဖြင့် လိုပိပေးပါ။ ကျွန်တော် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၂၃၉) မှာရေးထားတဲ့ မျက်နှာလေတစ်ခြစ်၊ ဖြတ် ဝေဒနာကုသနည်းမှာ...

လေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်ကြောင့် မျက်နှာ လေတစ်ခြမ်း ဖြတ်ပြီဆိုလျှင် နှိပ်ကွက်ကတော့ အတူတူပါပဲ။ မှတ်သားထားဖို့ကတော့ လေဒေါသပြုရင်

လေလမ်းလွှဲတဲ့ နည်းနဲ့ လိုပိလိုပိပြီး ပြုပြင်ပေးရမယ်။

သည်းခြေဒေါသ ဖြစ်ရင်တော့ ဖွဖွပြီး ဖော်ဖော်ပေးတဲ့ နည်းနဲ့ ပြုပြင်ပေးရမယ်။ သလိပ်ဒေါသဖြစ်ရင်တော့ ခြေခြေခြေ ပေးတဲ့ ပြုပြင်နည်းနဲ့ ပြုပြင်ပေးရမယ်။

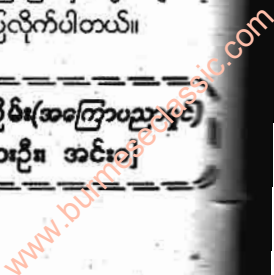
'ဦးလှမြင့်ရေ လေဖြတ်ပြီး "လျှာ" တိုတဲ့ ဝေဒနာရှင်ဖြစ်စေ၊ "လျှာ" အနည်းငယ်ရှည်တဲ့ ဝေဒနာရှင်ဖြစ်စေ လက်သုံးဆေးကတော့ စပါးကြီး သည်းခြေ (သို့မဟုတ်) အလွန်ခါးတဲ့ ဆေး၊ ပျားရည်၊ ရှောက်ရည် ရောစပ်ထားတဲ့ဆေး ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုပါ။ မျက်နှာလေဖြတ်တဲ့ ဝေဒနာရှင်အား အကောင်အထုံး ဆေးနည်းကတော့...

- ၁။ သက်ရင်းကြီးဖြစ် (၅) ကျပ်သာ။
- ၂။ တောရောက်ဖြစ် (၅) ကျပ်သာ။
- ၃။ ညှပ်ဖြစ် (၅) ကျပ်သာ။
- ၄။ ဖျောက်ဆိပ်ဖြစ် (၅) ကျပ်သာ။
- ၅။ သနပ်ပါးဖြစ် (၅) ကျပ်သာ။
- ၆။ နံ့သာဖြူ (၆) ကျပ်သာ။
- ၇။ ကရက်ပက် (၆) ကျပ်သာ။

ဆေး(၇)မျိုးကို အမှုန်ပြု၍ တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် လိမ်းပါ။

ဒါလောက်ဆိုရင်တော့ ဆရာဦးလှမြင့်လဲ နောက်ထပ် ပညာတိုးလို့ ကျွန်တော်လဲ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သို့ ဝါသနာရှင်များ၊ ဝေဒနာရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် ရုပ်ပုံကာချပ်နဲ့ တကွ အကြောပြင် နှိပ်ကွက်များကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဆရာဦးလှညိမ်း(အကြောပညာပွင့်) [တံတားဦး၊ အင်းဘ]

ကျော်ဌာဆောင်ပါ။

အသည်းရောဂါအတွက်ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၈၁၃ Y ၀၁၀၆၇၂) (တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂)

ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်ခွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံ့လပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံ့လပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူနိုင် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိုးဆုံးမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းထောင့်၏ ဖျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောက်ချင်စိတ်မျိုး ထင်ဆိုက်ထဲမှလေသံများ တဂျုံးဂျုံး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အညာအရေများ ပါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ရဲပါဝမ်းချုပ်၍ ချိ ဆီ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်ပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ချိလေး၏။ လူကသာယိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်တလေးကသာ ပူထင်နေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစားအစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့မှသာ ခေတ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆရာဝန်များတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးဝါးများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို ကျွန်တော်တော်နိုင်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဆေးဆေး ဆင်ဆိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာကျောစွာ ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် နီးစပ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နုတ္တိတုံ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေခဲသံအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးစာစစ်လက်တွေ့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စ် ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်”ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါသက္ကတောတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း
ဖျင်းနှင့် အောင်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂါးအတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကုန်လို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး”လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စ်လေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ”ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စ်ကိုး အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စ်အနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ချော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စ်ထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ ပေးပါ။
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ
သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤ**မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့်
မကင်းနိုင်သူများ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါး
လိုက်ပါသည်။

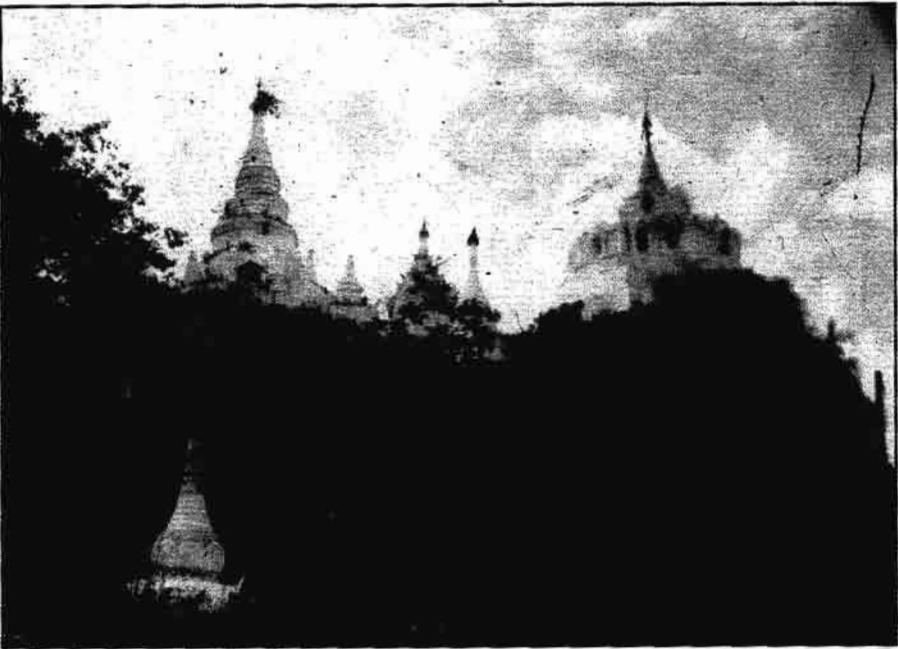
ဦးအိုက်စ် (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း- မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သန့နာ(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉၅၁၀၃၁၊ ၀၉၅၇၂ ၄၃၀၉၄

ရမ်းပြည်နယ်ပြန်ချိရေး-
အမှတ်(ဥ/၉) ဘူကလမ်း၊ ရပ်ကွက်-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၉၊ ၀၉၄၇၂ ၂၂၁၃။

စိမ်းစို အုံ့ခိုင်းနေ
 သော တောအထပ်
 ထပ်နှင့် မြင့်မောက်စွာ
 ဝိုင်းရံထားသောတောင်
 စွယ် တောင်တန်းတို့
 ကြား မိုးနဲမြို့ကလေး
 ၏ အလှသည်ကား
 လွမ်းမောဖွယ်ရာပင်။
 မိုးနဲမြို့သည် ရှမ်း
 ပြည်နယ် တောင်ပိုင်း
 လွိုင်လင်ခရိုင်တွင်ရှိပြီး
 ရှမ်းပြည်နယ်၏ မြို့
 တော် တောင်ကြီးမြို့
 မှသည် ခရီးစခွဲပါလျှင်
 တိုပုံ။ ဝိုင်းပွန်း၊
 လွိုင်လင်၊ နဂွံစန် မြို့
 များကို ကျော်လွန်ပြီး
 ဒါက မိုးနဲမြို့သို့ ရောက်
 ရှိပေမည်။

▲ အနယ်နယ် အရင်ရပ်မှ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ အစဉ်သဖြင့်
 လာရောက် အားထုတ်လေ့ရှိသော ဆင်တောင်တော်တော်

ရဲမင်း
 (ချယ်ရီမြေ)

မိုးနဲမြို့မှ ရှမ်းမြို့ကလေးများ

၏ အပိုက်ကို ဣကြရာပယ်

ဦးအောင်ဇေယျ (အလောင်းဘုရား)
 ထိုင်းနိုင်ငံသို့ စစ်ချီသည် (ယခု ပြည်
 ထောင်စုလမ်းမကြီး)ပေါ်တွင် တည်ရှိ
 သည်။
 မိုးနဲမြို့သည် မြို့ငယ်ကလေး
 ထစ်မြို့ဖြစ်သော်လည်း စေတီပုထိုး
 မြောက်မြားစွာရှိလျက် မြို့၏မြောက်
 ဘက်မှ စတင်ရေတွက်ပါလျှင်
 ထစ်ဆယ်နှစ်ပါးဂူစေတီ၊ နန်းဦး
 စေတီ၊ မြေတော်စေတီ၊ စိန်တောင်
 ဆောင်းစေတီ၊ မောင်ခိုင်မောင်နိုင်
 ဆေးတော် မြောက်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီ၊
 ထောင်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီ၊
 ဆုထောင်းပြည့်စေတီ၊ ရွှေကျောင်း
 ဆာ်စေတီ၊ ဆင်တောင်စေတီ၊
 နေိုင်မြေစေတီ၊ ဦးရွှေအောင်စေတီ၊
 နေိုင်မြေစေတီ။

ကျောင်းတော် အတွင်းရှိ
 သူရဲကောင်းတော်တော်

◆ ဦးအောင်ဇေယျ(အလောင်းဘုရား)၏ နာခံတော် စစ်ကဲကြီးဦးရွှေအောင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဦးရွှေအောင်ထေရီတော်

◆ ဦးရွှေအောင်ထေရီအတွင်းမှ နာခံတော် စစ်ကဲကြီး၏ ရုပ်တု

◆ လွိုင်ငါမြို့ ထေရီတော်

ချမ်းသာကြီးစေတီ၊ ကျောင်းတုံစေတီ၊ လွိုင်ဆယ့်စေတီ၊ တံခွန်တောင်စေတီ၊ ကောင်းမှုစစ်ဗိုလ်စေတီ၊ သာခေါင်ကျောင်းစေတီများ ရှိပြီး ဖော်ပြပါ စေတီများမှာ မိုးခဲမြို့ပေါ်တွင် တည်ထားကိုးကွယ်သော စေတီပုထိုး များဖြစ်သည်။

ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှု မရှိသည့်မြို့ငယ်ကလေးတစ်မြို့ ဖြစ်သော်လည်း ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားတို့မှ မိမိတို့ မြို့ကလေးကို ဒုတိယပုဂံဟု ထင်စားနေမှုမှာ ယနေ့တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။

ဒေသခံများအနေဖြင့် ထိုကဲ့သို့ ဒုတိယပုဂံဟု တင်စားခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုနေမှုကိုလည်း ငြင်းပယ်စရာ မရှိ။ ရေးသားဖော်ပြသည့် စေတီများအပြင် ဘွဲ့အမည်မဲ့ စေတီပုထိုးပေါင်းများစွာ တည်ထားကိုးကွယ်မှုကို ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့နေရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤခရီးကို ၁၉၉၆ ခုနှစ်က သွားရောက်စဉ်က အတွေ့အကြုံများ ဖြစ်

ပါသည်။ ရုံးပိတ်ရက်တစ်ရက်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုသည် ဆင်တောင်စေတီသို့ ဘုရားဖူးထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဆင်တောင်စေတီသည် မြို့၏ အနောက်မြောက်ဘက် ဥယျာဉ်ရပ်ကွက်တွင်ရှိပြီး တောင်ပေါ်တွင် တည်ထားကိုးကွယ်သည့် စေတီဖြစ်ကာ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ အစဉ်သဖြင့် လာရောက်တရားအားထုတ်လေ့ရှိသော စေတီဖြစ်ပါသည်။

ထိုတောင်ပေါ်မှ ကြည့်လျှင် မြို့၏ ရှုခင်းအလှကို လွှမ်းခြုံမြင်တွေ့ရပြီး စိမ်းစိုနေသော လယ်ကွင်းပြင်နှင့် လှေကားထစ်စိုက်ခင်းတချို့ မိုးသားတိမ်လိပ်တို့အကြား တစ်ခိုင်ခိုင် ပြေးလွှားနေသည့်အလား မြင့်မောက်မောက် တောင်တန်းပြာကြီးတို့၏ အလှ၊ ဟိုးဝေးဝေးတွင် မြင်တွေ့နေရသော ပန်းချီကားအသွင်နှင့် ထုံးဖြူဖွေးဖွေး တောင်ပေါ်စေတီလေးများ၏ ကြည့်ညိုဖွယ်ရာတို့ကို လွှမ်းခြုံမြင်တွေ့ရပေ

သည်။

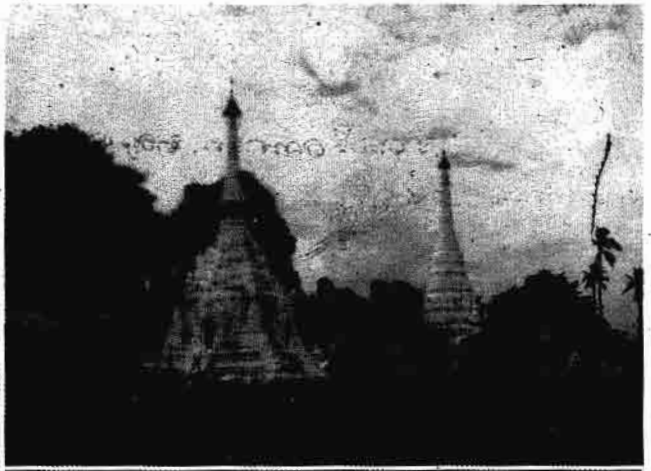
ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုသည် တောင်ပေါ်ရှိ စေတီနှင့် ရုပ်ပွားတော် ခြေရာတော်တို့ကို ကြည့်ညိုဖူးမြော်ပြီး ထိုဆင်တောင်စေတီပေါ်မှ မြင်တွေ့နေရသော ရှုခင်းများကို ငေးမောရင်း ခြေတော်ရာအနီး အုတ်ခုံလေးတွင် ခေတ္တ ထိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

မြို့၏အလယ်တွင် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့ရသော ဦးအောင်ဇေယျ (အလောင်းဘုရား)၏ နာခံတော်စစ်ကဲကြီး ဦးရွှေအောင်မှ ယာယီစစ်စခန်းချစဉ် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ဦးရွှေအောင်စေတီ။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် မိုးနဲစော်ဘွားကြီး စ(ဝိ)ခုံစံ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် လွိုင်မြေစေတီ။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၄၂ ခုနှစ်တွင် မိုးနဲစော်ဘွားကြီး စ(ဝိ)ရွှေမြတ်ကျော် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် တောင်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီနှင့်

ပုံပြင်ဆန်ဆန် ဇာတ်လမ်းအသွင်ဖြင့် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးဂူစေတီ၏ သမိုင်း

◆ သာသနာ့ဦးစီးဌာန

◆ ရန်ကင်းတော်

ကြောင်းတချို့ကို တင်အောင်ဝင်း (ရှေ့နေ)မှ လေ့လာသိရှိထားသမျှ ကျွန်တော့်အား ရှင်းပြနေဆဲ တောင်ပေါ်မြေ၏ လေအနေတို့တွင် ယိမ်းနွဲ့ဆော့ကစားနေသည့်အလား ဆည်းလည်းလေးများ၏ ဂိုက်ခတ်မြည်ထွက်သံကို အမှတ်မထင် နာပျော်ဖွယ်ကြားလိုက်ရ၍ ကျွန်တော်တို့အားလုံး စေတီထီးတော်မှ ဆည်းလည်းလေးများ၏ ချိုလွင်သံသာ လာရာ အရပ်ဆီသို့ စူးစိုက်ကြည့်လိုက်မိကြပါသည်။

‘ကိုတင်အောင်ဝင်း အဲဒါ မြောက်နက်ကျိပ်ရှစ်ဆူနော်’

‘ဟုတ်တယ် ကိုရဲ့၊ ဒီမြို့ရဲ့ ဉာဏ်တော်အမြင့်ဆုံး စေတီတော်တွေထဲမှာ ထစ်ဆူအပါအဝင်ပေါ့။ သမိုင်းဝင်စေတီထစ်ဆူဖြစ်သလို တန်ခိုးလဲကြီးတယ်။

အရိပ်မထွက်ဘူး။

စေတီရဲ့အရှေ့ဘက်မှာ ကားလမ်းနီထယ် မဟုတ်လား။ ညနေ(၃)နာရီ (၄)နာရီ အနောက်ဘက်နေ ရောက်တဲ့အချိန် စေတီအရိပ်ဟာ ကားလမ်းဆီမှာ မရှိဘူး။

မြို့ရဲ့ အရှေ့ဘက် (၅)ဖာလုံ လောက်ဝေးတဲ့ နေရာမှာ ကျွန်းပျောအနည်းငယ်နဲ့ အင်းတစ်ခု ရှိတယ်။ စေတီရဲ့ အရိပ်ဟာ အဲဒီအင်းထဲမှာပဲ ပေါ်တယ်။ နေသာတဲ့နေ့တိုင်း ဘယ်အချိန်ပဲဖြစ်ဖြစ် စေတီရဲ့ အရိပ်ကို မတွေ့မြင်ကြရဘူး’

‘ဟုတ်လား ကိုတင်အောင်ဝင်း။ အဲဒီစေတီရဲ့ အရိပ်ကို ကျွန်တော် ဖူးချင်တယ်’

‘အခုလို ရာသီမျိုးမှာ သွားရခက်တယ်ဗျာ။ ဆောင်းနဲ့ခွေရာသီ တစ်နေ့နေ့မှာ သွားဖူးကြတာပေါ့’

ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိနေသည့် ဆင်တောင်စေတီနှင့် အရိပ်မထွက်သည့် မြောက်နက်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီမှာ (၂)ဖာလုံနီးပါးမျှသာ ဝေး၍ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုသည် တောင်ပေါ်မှဆင်းကာ အရိပ်မဲ့ မြောက်နက်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီသို့ ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အရိပ်မဲ့စေတီသို့ ရောက်သည့် အချိန်မှာ နံနက်(၉)နာရီသာ ရှိသေး၍ စေတီ၏အရိပ်ကို အနောက်ဘက်တွင် ရှာခဲ့ကြပါသည်။ လူစုခွဲ၍ တံတိုင်းပေါ်မှ ကြည့်သည်။

ဘေးဘယ်ညာတွင် ကြည့်သည်။ မတွေ့ရပါ။ ထို့နောက် စေတီအတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြပါသည်။

စေတီအတွင်းတွင် ဘုရားဖူးတချို့ကို တွေ့ရပြီး ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်း တစ်စုသည်လည်း မိမိနှင့်ဆိုင်ရာ မွှေးနံ့အရပ်ထောင်းများတွင် ဘုရားဝတ်ပြု ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ပြီး ပြန်လည် လူစုကြသောအခါ သူငယ်ချင်း ကိုမြတ်ဝင်းနှင့် ကိုက်ရွှန်(အဘိဓမ္မာ)တို့မှာ ယခင်ကတည်းက သိကျွမ်းရင်းနှီးဟန်ရှိသော သံဃာတော်တစ်ပါးနှင့် စကားပြောနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော် အနာဆို့ ရောက်စဉ် ဆင်တောင်စေတီသို့ ဘုရားဖူး သွားရောက်ရာမှ ဒီစေတီသို့ ရောက်ရှိ အရိပ်ရှာခဲ့ကြပုံကို သံဃာတော်အား ရှင်းပြပြီး သံဃာတော်မှာ စိန်တောင်ကျောင်းတိုက်မှ ကိုရင်ကြီးပီမလ ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုမြတ်ဝင်းမှ အသိပေးမိတ်ဖွဲ့ပေးမှုကြောင့် စေတီတော်နှင့် ပတ်သက်၍ သိလိုသမျှအား လျှောက်ထားမေးမြန်းခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

မြောက်နက်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီတော်မှာ မိုးနဲမြို့၊ နာလောင်ရပ်ကွက်၊

➤ အဆိုခွဲ မြောက်ဘက်ရှိရှင်ထူး စေတီတော်မြတ်ကြီး

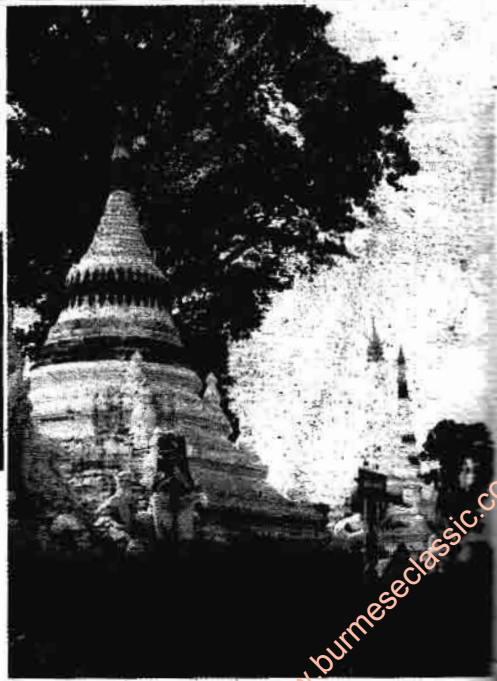
➤ ဦးထွန်းအောင်စေတီတော်အား အကျယ်ဖျက်ဆီးရာမှ ပူးထွေးရုံ

➤ ရန်ငြိစေတီတော်

ပြည်ထောင်စုလမ်းမကြီး ဘေးတွင် ရှိပြီး ဉာဏ်တော်(၁၂၀)ပေရှိကာ အရံ စေတီတော်များ ဝန်းရံလျက် အောက်ခြေပစ္စယံတွင် (၂၈)ဆူသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များအား လိုဏ်ဂူဖွဲ့လျက် တည်
၁၈၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထားပါသည်။ စေတီတော်အား စတင် တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ခုနစ်သက္ကရာဇ်ကို အတိအကျ မသိရသော်လည်း သီရိဝမ္မာ

◀ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ ဂန္ဓင်မြောင်းတော်တော်တွင် အမှတ်တရ

◄ မြောက်နှစ်ကျိပ်ရှင်ဆူ စေတီတော်၏ သမိုင်းတစ်ချို့ကို ရှင်းလင်းပြောပြသည့် ကိုဦးကြီးမိမိလ

သောကမင်းတရားကြီး တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သော စေတီပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်အနက် တစ်ဆူ အပါအဝင် ဖြစ်သည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ ပြည့်နှစ် တွင် မိုးနဲစော်ဘွားကြီးစ(ဝ)လားခမ်းက မူလထီးတော်ကြီးအား ပထမဆုံး အကြိမ် ပြုပြင်လှူဒါန်းကာ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၀၄၁ ခုနှစ်တွင် စော်ဘွား ကြီး စ(ဝ)ဆေစုံက စေတီအား ပြုပြင် နှင်းမံကာ ၁၀၄၆ ခုနှစ်တွင် မဟာအရံ ထံတိုင်းကြီးကို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်း ခဲ့ကြောင်း...

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၁၆ ခုနှစ်တွင် မြေလျှင်ဒဏ်ကြောင့် အနည်းငယ် ချို့ယွင်းခဲ့သော စေတီတော်ကြီးအား စော်ဘွားကြီးစ(ဝ)ကျော်စွာမှ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၅ ခုနှစ်တွင် ပြုပြင်လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း...

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၂ ခုနှစ်တွင် မိုးနဲစော်ဘွားကြီး စ(ဝ)ခုံပုံ ထီးတော် ကြီးအား အသစ် ပြုလုပ်လှူဒါန်းခဲ့ပြီး သက္ကရာဇ် ၁၂၅၂ ခုနှစ်တွင် စော်ဘွား

ကပ်လှူ ပူဇော်ထားရှိကြောင်းကို ကိုရင်ကြီးဝိမလမှ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြပေးပါသည်။

‘ကျုပ် လေ့လာသိရှိထားတာ ကတော့ ဒီလောက်ပါပဲ ဒကာကြီး’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား’
‘တစ်ချိန်တုန်းက ကျုပ်လဲ ဒကာကြီးတို့လို ဒီစေတီတော်ရဲ့ အရိပ်ကို ရှာခဲ့ဖူးပါတယ်။ စေတီရဲ့ အရိပ်ဟာ ဒီပရိုက်မှာ မရှိဘူး ဒကာကြီး။ စေတီရဲ့ အရှေ့ဘက် ပြန့် (၅)ဖာလောက်ထောင့်အထိမှာပေါ့။ နေသာတဲ့နေ့ နံနက်နဲ့ ညနေတယ်အချိန် မျိုးမှာပဲ ရှာရှာအရိပ်ကို မတွေ့ရဘူး ဒကာ ကြီး။ အဲဒါ ဒကာကြီးတို့ လက်တွေ့မြင်ရာပဲ အတိုင်းပဲ ယူတ်လား။ ထူးခြားမှု တစ်မျိုးပေါ့ ဒကာကြီးရယ်’

‘မှန်ပါဘုရား အရှင်ဘုရား ဒီစေတီ မှာ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ကုသိုလ်ယူနေကြ လား ဘုရား’

‘နေ့တိုင်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဒကာကြီး။ ဝိပိရီ မွေးနေ့ နံနက်တိုင်း ဒီစေတီတော်မှာ တံမြက်လှည်း ဆီဖိလှူ ပန်း ရေရမ်းကပ်

လှူပြီး ကုသိုလ်ပြုပျော် ကိုရင်ကြီး၏ စကားစ ပြတ်သည်နှင့် စေတီတော်သို့ မော့ကြည့်လိုက်မိပါ သည်။ ဆည်းလည်းလေးများ၏ နာပျော်ဖွယ် သံသာလေးများကို ကြား နေရဆဲ။

မြူမှုန်နှင်းတို့ ကင်းစင်သော်လည်း မိုးသားတိမ်လိပ်တံချို သည် ခပ်နိမ်နိမ် တွင် တစ်ခိုပ်ခိုပ် ပြေးလွှားလျက် မှန်စိ ထားမှုကြောင့် တဖျပ်ဖျပ် တောက်ပ နေသော ရောင်ပြန်အလင်းတန်းများ ကွန်မြူးကာ စေတီတော်အား ကြည့်သို့ စွာ ဖူးတွေ့ နေရပါသည်။

ထူထပ်သည့် တောတောင်ရေမြေ သဘာဝအလှနှင့် ထာဝရ စိမ်းစိုလန်း ဆန်း နုပျိုနေဆဲ မောမြေသို့ ယုဒသုတ ရှာမှီးလိုလျှင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တာဝန်အရ ပဲဖြစ်ဖြစ် အခါအခွင့်ကြုံလို့ အလည် တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့လျှင်ပဲဖြစ်ဖြစ် အရိပ်ပဲ့ မြောက်နှစ်ကျိပ်ရှင်ဆူ စေတီ တော်မြတ်ကြီးနှင့် သမိုင်းဆိုင်စေတီ ပုထိုးပေါင်းများစွာ ဖူးမြော်ကြည့်သို့ လေ့လာနိုင်ဖို့အတွက် ဒုတိယ ပုဂံဟု တင်စားမွမ်းခြယ်နေဆဲ တောင်ပိုင်း ရှမ်းပြည်နယ်မှ မိုးနဲမြို့ကလေးသို့ အရောက်လှမ်းခဲ့ပါလို့ မြူစင်ရိုးသား သည် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားများ ကိုယ်စားဖိတ်ခေါ်ပါရစေ။

ရဲမြင့်ဦး (ရယ်ချီမြေ)

သူရီး၊ ဇားပြန်နှင့် ကက်ကင်းဇာတ်

‘လက်ပံပြင်းလား ရောက်နဲ့ပဲ’

ဟု ကက်ကင်းဇာတ်၏ သဘောကို ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ကြားဖူးခဲ့သည်။ လက်ပံပြင်းကို ကြွေးလေးနှင့် ဖင်ရည်ကို မြင်းဟူးနွယ်(မြင်းသွေး)ဖြင့် ခိုက်ထားသည်။ ဣတိဟင်္ဂါ ဝိသုဒ္ဓိ ထောက်ပံ့မှုနှင့် ဣတိဟင်္ဂါ ထာဝရဇာတ်တို့ကို ဆိုကြသည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ်က စာရေးသူ ပုံရွာ ကောလိပ်တွင် မြန်မာစာအိမ်ကဖြင့် စာပေးစာယူ တက်စဉ်ကဖြစ်သည်။

မြန်မာစာဌာနမှူး ဆရာဦးတင်မြင့်သည် စလေးဦးပုည၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြောပြရင်း ဆက်စပ်ပြီး ဗေဒင်အကြောင်းကို ရောက်သွားသည်။

ထိုအခါ ဆရာ၏ စကားထဲတွင် ကက်ကင်းဇာတ် အကြောင်းလည်း ပါလာ၏။ ဆရာက ဤသို့ ဆို၏။

‘ဓာတ်ပြန်ကက်ကင်း ဘေးရန်ကင်း တဲ့ကွ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် တချို့ ဆိုရင် သူတို့လုပ်ငန်းရဲ့ အမည်ကို ကက်ကင်းသဘောနဲ့ ပေးလေ့ရှိတယ်။

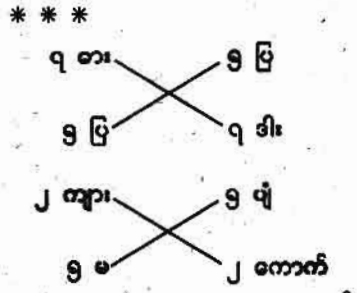
ဥပမာပြောရရင် “ကျားပျံ မကောက်” ဆေးလိပ်ကိုကြည့်။ အိမ်တွေမှာ ဓားပြတိုက်မှာ ကြောက်ရင်လဲ ပုလင်းလေးလုံးထဲမှာ ပြဒါးထည့်ပြီး အိမ်လေးထောင့်မှာ တစ်လုံးစီမြှုပ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဝင်းလေးထောင့်မှာ မြှုပ်ကွ။ အဲဒါ ကက်ကင်းဇာတ်ပဲ’

ဆရာ၏စကားကြောင့် ကျွန်တော် အတွေးနယ်ချဲ့မိတော့သည်။ ထိုအခါ ကက်ကင်းသဘောတရားကို အောက်

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခွဲတွင် ဖော်ပြပါ

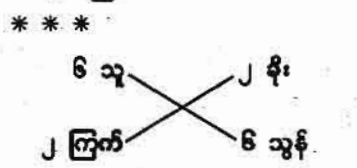
ပါအတိုင်း ခွဲခြားလေ့လာကြည့်မိသည်။

စာရေးသူ ပညာရေးလောကသို့ ရောက်သောအခါ ပုံရွာမြို့ အရှေ့ဘက်ရှိ အရာတော်မြို့နယ်တွင် တာဝန်ကျခဲ့သည်။ စာရေးသူ နေထိုင်ရာ ဝက်ခဲရွာ သာသနာ့ကာရိကာရုံကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော်က ကက်ကင်းဇာတ်နှင့် ပတ်၍ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြန်ပါသည်။

‘ကိုယ့်နေအိမ်မှာ သူရီးအန္တရာယ်ကင်းချင်ရင် ကြက်သွန်နီဥ လေးလုံးကို အိမ်ဝင်းလေးထောင့်မှာ တစ်လုံးစီ ဖောက်ထိုးမြှုပ်ရတယ်’

ဆရာတော်၏ စကားကြောင့် ကျွန်တော် ဆက်လက်စဉ်းစားမိပြန်တော့သည်။

ဧရွာသို့ ကျောင်းပိတ်သောအခါ မိမိ၏ ဓာတ်ရွာဖြစ်သော မြောင်းမြ

မြို့နယ်၊ ရွှေပန်းရွာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ရွာသို့ ရောက်သောအခါ ဦးဘထွန်းဒေါ်တင်ကြည့်တို့၏ “ကုမ္ပဏီကဇေး” တွင် ညစဉ် စကားဝိုင်း၌ ရောက်တတ်ရာရာများကို ဆွေးနွေးလေ့ ရှိကြသည်။

ထိုအခါ ဦးလေးဦးဘရှင်၏ စကားထဲတွင် ဓားပြကာကွယ်နည်းနှင့် ပတ်သက်၍ “ကက်ကင်းဇာတ်” ဟူသော စကားလုံး ပါလာသည်။

‘ဓားပြနှင့် ကြောက်ရင် ကက်ကင်းဇာတ်နဲ့ ကာကွယ်တာက ပိုပြီးကောင်းတယ်။ ကက်ကင်းဇာတ် ဆိုတာက ပထမအနေနဲ့ ပိတောက်သားနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ လှည့်ပင်ပေါင်း (ပုံတောင်း) အပျက်ကို ရှာရမယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီ လှည့်ပင်ပေါင်းကို ပိတ်နဲ့ ရုပ် ထုရမယ်။ ထုတဲ့အခါမှာလဲ ပိတ်နဲ့ရုပ် လေးရုပ် ထုရမယ်။ ပိတ်နဲ့ရုပ် လေးရုပ်ကို လဲ နောက်ပိုင်းက အပေါက်ဖောက်ပေးရမယ်။

အပေါက်ဖောက်ပြီးရင် “ပြဒါး” ထည့်ပေးရမယ်။ ပိတ်နဲ့ရဲ့အပေါက်ထဲမှာ ပြဒါးထည့်ပြီးရင် ပိုင်ချိုးနဲ့ ပိတ်လိုက်ရမယ်။ ကိစ္စအားလုံးပြီးရင် အိမ်ဝင်းလေးထောင့်မှာ ပိတ်နဲ့ရုပ် တစ်ရုပ်စီ လိုက်မြှုပ်၊ ပြီးရင် အကောင်ရပ်စုံပြီး ဒါတွေဟာ ရှေးဟောင်းနည်းတွေပဲ။ ဒီနည်းအတိုင်း လုပ်ထားရင် ဓားပြလဲ ပျက်စည်နိုင်သေး တယ်။ ထိုထိုက်ရင်တောင် အဲဒါဖျက်တာ ဒုက္ခရောက်တယ်ထင်’

ဦးဘရှင်၏ စကားကြောင့်
ကက်ကင်းငါးဆင့်ကို ဆက်လက်
ဆန်းစစ်မိပြန်ပါတော့သည်။

သက်သော ရိုးရာနည်းဟောင်းများကို
တင်ပြအပ်ပါသည်။
တစ်ခုတော့ ရှိပါသည်။ သူခိုးစားပြ

အိမ်သူအိမ်သားများ မသိစေရပါဟု
ဆိုပါသည်။ ဤအချက်ကိုလည်း
သတိထားရပေမည်။

* * *

(၇)စား ၅ ဖြ ၅ ၆ (၇)တောက်	(၇)စား ၅ ဖြ ၅ ၆ (၇)ဒေါင်း	(၇)စား ၅ ဖြ ၅ ၆ (၇)တုံး	(၇)စား ၅ ဖြ ၅ ၆ (၇)ဒါး	(၇)စား ၅ ဖြ ၅ ၆ (၇)ဒိုင်
ပထမအဆင့်	ဒုတိယအဆင့်	တတိယအဆင့်	စတုတ္ထအဆင့်	ပဉ္စမအဆင့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်
သူတို့အား ကက်ကင်းဓာတ်နှင့် ပတ်

ကာကွယ်နည်း ကက်ကင်းဓာတ်
အစီအရင် ပြုလုပ်ရာတွင် မိမိမှအပ

ချင်းတွင်း မောင်ဝေမင်း

သိသူများက မြေကြားပေးပါ

မကြာသေးမီက စာရေးသူထံသို့
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ရောက်လာသည်။
သူ့တွင်ရှိသော အဆောင်ရပ်ကလေး
တစ်ရပ်ကို ပြသသည်။

အောက်ခံ ဆင်ရုပ်အနက်ကလေး
ပေါ်တွင် အပေါ်မှ ရှင်သီဝလီရုပ်တု
ဖြူဝင်းဝင်းလေးနှင့်ဖြစ်သည်။ ကိုင်
တွယ်ကြည့်သောအခါ အတော်
လေးလေးနှစ်နှစ်ရှိသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က
ရှင်းပြပေးသည်မှာ...

‘အောက်ခံဆင်ရုပ်က ကြေးနက်အစစ်
အပေါ်က ရှင်သီဝလီရုပ်တုက ကြေးဖြူ
အစစ်ပျ’

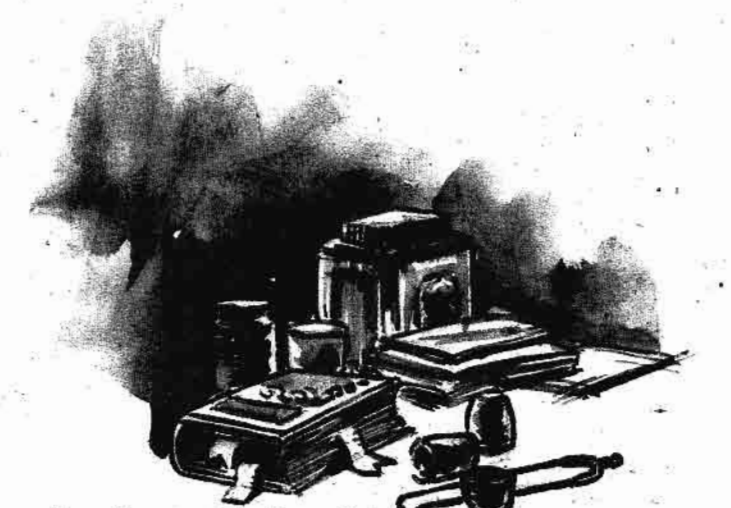
ဟု ဆိုသည်။ “လာဘ်ရွှင်၊

**ဇုန်နာပွင့်၊ စီးပွားရေးအခြေခိုင်မာ
စေသောအဆောင်”** ဟုလည်း သိရ
သည်။ စာရေးသူမှာ ထောက်ခံသည့်
အနေဖြင့် ပြု၍ ခေါင်းညိတ်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် စာရေးသူ၏ ခေါင်းထဲတွင်
ယနေ့ထိ တွေးနေမိသည်မှာ **ကြေးနက်**
ကိုစွပ် ဖြစ်သည်။

မြေကြီးမှ ထွက်သော သဘာဝ
သယံဇာတပစ္စည်းထဲတွင် ကြေးဖြူ၊
ကြေးနီ၊ ကြေးဝါ သာလျှင် တွေ့ဖူး၊
မြင်ဖူး၊ ကြားဖူးခဲ့ပါသည်။ ကြေးနက်
တို့မူ မတွေ့ဘူး၊ မမြင်ဘူးပါ။

ဖြေထွက် ကြေးနက် ဖိပုဂ္ဂို

ဖြေထွက်သော ကြေးနက် အမှန်
ဓာတ်သိရှိရန် သိသူများက မြေကြားပေး
ဆောင်ပေးပါ။

ထို့အပြင် စာရေးသူ လေ့လာသိရှိ
မှတ်သားထားဖူးသည်မှာ **ကြေးနီနှင့်
ဆေးဒန်** ရောနှော၍ ဖိုထိုးလျှင်
ကြေးနက်ကို ရရှိစေသည်ဟု လေ့လာ
ဖူးသဖြင့် ကြေးနက်ဆိုသည်မှာ ထိုသို့
ဖန်တီးလုပ်ကိုင်မှု ရရှိသော ပစ္စည်း
လား။ သူ့သဘာဝ မြေမှထွက်သော
သီးခြား ကြေးနက် ရှိနေသေးသလား
သိလိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြလျက် ရှိပါ

သည်။
အကယ်တန္တ ဖန်တီးသော
ကြေးနက်လည်း ရှိသည်။ မြေမှထွက်
သော ကြေးနက်အစစ်လည်း ရှိသည်
ဆိုပါလျှင် အကျိုးသွား အာနိသင်
သက်ရောက်မှုများကို ပညာရှင်
သုတေသီများက ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်
မြေကြားပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်
ပါသည်။

ကိုကျေးတော(ရောင်ခြည်သစ်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်ရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀ ၅)

ကြော်ငြာနှင့် ပြုချက်အမှတ် တစဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မင်္ဂလာပါ ဆရာ'

မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေ့များလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့'

ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဖော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်နိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲတာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညထိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နိပ်ခိုင်းနေတာ တွေ့တာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ'

ဒါဆိုရင် ဦးဖော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

ဟုတ်ကို ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

ညော်... ဦးဖော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်နိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေးပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

ဦးဖော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီပဲပါ'

စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ'

ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတ်မှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မပြုခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျောအဆစ်နစ်ချခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချာပါဒရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား မှီဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ'

'ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ'

အာရှမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊ သွက္ကမုတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပိန္နဲနယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၈၄

ဦးဖော်ထွန်း

ရွှေမင်းခံ ပေါ်တော်မူကုန်းတော်မူ

သာသနိက အဆောက်အအုံများ (၂)

စင်ချိုလယ်

ယခင်ပုဒ် အဆက်

သိမ်သမုတ်သောကာလ (သာလွန်မင်းလက်ထက်) ရွှေနန်းတော်ရှိရာ အင်းဝမြို့ဆီသို့ညွှန်သော အရပ်ညွှန်းဖြစ်ကာ မူလရည်ရွယ်ချက်ကို မသိခဲ့ရပါ။

ဘီလူးများမှာ နောက်ကျောဘက်လည်ကုပ်အောက်တွင် ညောင်ရွက်ဝန်းသဏ္ဍာန် အဆင်တန်ဆာ ပါရှိ၏။ သာမန်ဘီလူးများ မဟုတ်ကြပါ။

နတ်မူမည်သော ကုမ္ဘဏ်များ ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်းဆိုသည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိသည်။

အင်းဝတံခေတ်ကာလ (သာလွန်မင်းလက်ထက်)တွင် နန်းတော်ကဲ့သို့ အရေးကြီးသော အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ရန် တောမှ သစ်များ ခုတ်ရွှေ့ သယ်ဆောင်လာပြီးနောက် အသုံးမပြုမီ ပူဇော်ဖွယ်များဖြင့် ဘီလူးမင်းအား ပူဇော်ပသကြသည်။ ပြီးမှ ပုရောဟိတ်များက မန္တန်ရွတ်ဆို ရေစင်လောင်းကာ ဆေးကြောအသုံးပြုလေ့ရှိကြသည်။

သာလွန်မင်းလက်ထက် အင်းဝနန်းတော်အတွက် သစ်များ စီရင်ပုံကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ၏။

ရွေးချယ်ပြီးသော သစ်များကို ရေချကာ မင်းညီမင်သား ဖော်ဘွားခေါ်ခံ သူဌေးသူကြွယ် မှူးကြီးမတ်ရာ ဆင်သည် မြင်းသည်တို့က လှေကြီးလှေငယ်များကို ဗုံမောင်းနှင့်တကွ

ထိုင်ထက်မူ အုတ်အုတ်အုတ်အုတ်

ထိုင်ထက်မူ ရုပ်ပွားရုပ်တုများ

တီးမှုတ်မြူးထူးလျက် “မဟာမော်” တိုင်အောင် ဆန်၍ကူးသော် နန်းတော် (ဆောက်ရန် ရွေးထားသော) သစ်များသည် အလိုလို ရှေ့သို့ အလျင်လွန်၍ ကူးကြသည်။

ကြက်ယက် အရှေ့အင်းပြင်တွင်

လှေတက်က မြူးလျက် အဝမြို့ မာန်အောင်ထိပ်တွင် ထားရ၏။

ထိုသစ်များကို အချို့အဆိမ့် အစေ့အစုံ ကြံ့ ငှက်ပျော့ အုန်းသီး၊ ပန်း၊ နံ့သာ၊ တံခွန်၊ ဆီမီး၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက်၊ တန်ဆောင်တို့ဖြင့် ဘီလူးမင်းအား

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သပဌ

www.burmeseclassic.com

◆ ဘုရားရှင် ဆွမ်းတင်ပေးပေးရန်

◆ မြို့နေသော သာတာရှင်တို့

မန္တန်ရွတ်၍ အစာပေးပြီးမှ အရင်း လက်လေးသစ်၊ အဖျားလက်လေးသစ် ရွှေလွှာငွေလွှာတို့ဖြင့် ဖြတ်၍ အမြိန် အရသာ ထီးတံခွန်တို့ဖြင့် ဘီလူးမင်း အားပို့၏။

ပုရောဟိတ်တို့က ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား လက်ယာရစ် ခရုသင်းတို့ဖြင့် မန္တန်ရွတ်၍ စင်စွာဆေး၏။ **(မှန်နန်း ရာဇဝင် တတိယတွဲ စာမျက်နှာ ၂၂၇ မှ စ၍ ၅၅၂)**

ဤသို့ စီရင်ခြင်းကို “တောစ” ပယ်သည်ဟုဆို၏။ သိမ်တော်ဝန်းကျင် အရပ်ရစ်မျက်နှာတွင် တွေ့ရသော ဘီလူးမင်းခေါ် ကမ္ဘာ့ထိရစ်များသည် တောစခေါ် တောမှ အနှောင့်အယှက် မကောင်းသော အာနိသင်များ ပျောက်သစ် နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

ပျက်စေရန် ရည်ရွယ်သွန်းလုပ်လေသည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

ဘီလူးရစ်များမှာ ကြောက်မက်ဖွယ် အဆင်းကိုမဆောင် ပြုံးရယ်နေသော ချစ်စဖွယ်ဟန်ပန်များ ဖြစ်ကြသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ စာပေခရီးစဉ်များတွင် လေ့လာဖွယ်များကို ညွှန်ပြအကြံပေး လေ့ရှိသည့် စိန်ကုန်းရပ်ကွက်နေ မိတ်ဆွေကြီး ဦးအောင်မျိုးမြင့်(၇၄)နှစ်က ဤသို့ ပြောပြခဲ့သည်။

‘ကျွန်တော် စစ်ထွက်တစ်ယောက်ပဲ မြန်မာနိုင်ငံနေရာ အတော်များများကို ရောက်ဖူးပါတယ်။ ဧရာဝတီတော်ပူကုန်းက ဘီလူးရှစ်ကောင်ရှိတဲ့ သိမ်ဖျိုး တယ်နေရာမှာမှ ပထွေခဲ့ဖူးတူး။

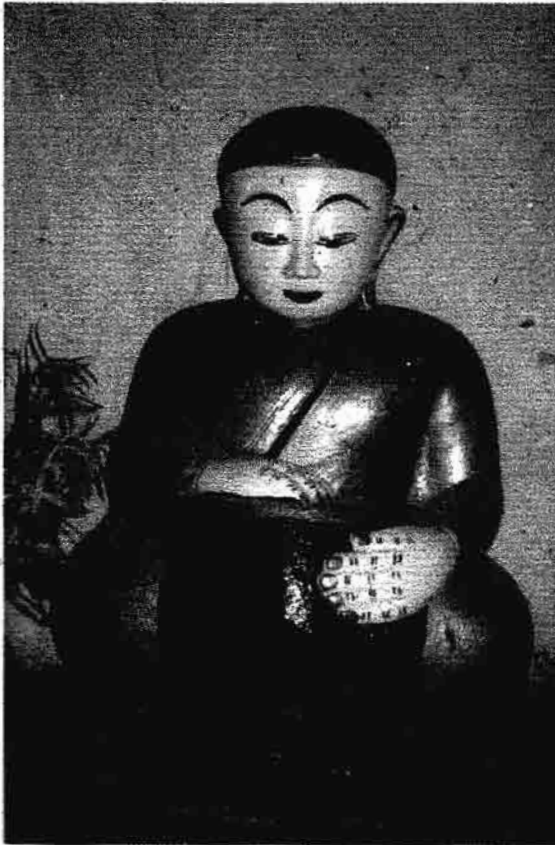
စစ်ကိုင်းက ဘီလူး စောင့်ရှောက်တဲ့မြို့

ခပ်ပူ၊ ဘီလူးပု သာပန်ဘီလူး ပဟုတ်ဘူး။ သောတာပန် ဘီလူးတွေ။

ပြတ်စွာတရားရှင် ဝါတော်(၂၀)အရမှာ ရှင်အာနန္ဒာနဲ့ ကောင်းကင်ခရီး ကြိုပြန်စဉ် အခု စစ်ကိုင်းမြို့ သောတာပန်ရုပ်ကို ရောက်လာပြီး ဘီလူး(၅၀၀)ကို ထရားဟော ရေခွက်တော်ပူတယ်။

ဘီလူး(၂၉)ဦးက သောတာပန် တည်ထား အိမ်နေရာမှာ နောင်အခါ စေတီတည် ကိုးကွယ်ကြတော့ လေးကျွန်းဟန်အောင် စေတီလို့ တွင်တယ်။ ဘီလူး(၂၉)ဦး သောတာပန်တည်တဲ့အပြင် သောတာပန်စေတီလို့လဲ ခေါ်ကြတယ်’

‘ကျွန်တော် ရောက်ဖူးတယ်။ စစ်ကိုင်းကနေ ဝတ်ချက်မင်းကွန်းဘက် သွားတဲ့လမ်း သရက်တစ်ပင်ဆိပ်နား

◆ စာညွှန်ကြည့်သော မျက်နှာဟာရိုင်း သာတာ ရုပ်တု

◆ ကျောင်းတော်တွင်က ထိုင်ရာ၊ ကျောက်လှေစဉ်

က စေတီ မဟုတ်လား။ ဘုရားရှင်ကို ဝန်းရံပြီး တရားနာနေတဲ့ ဘီလူး (ဥစ္စ)ကောင်ရုပ်တု သွန်းလုပ်ထား တယ်'

'ဟုတ်တယ် ဒါကြောင့် သာမန် ဘီလူးမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာပါ။ သုခိုက်သမားတွေကို ပိုပြီး ကူညီ စောင့်ရှောက်ပေးကြတယ်။ ဒါတွေ ကြောင့် ရွှေမင်းပံပေါ်တော်မူက ဘီလူးရုပ်ကောင်သိမ်မှာ ကောင်းမှု ချီ သစ္စာပြုပြီး လိုရာဆုတောင်းရင် ငြိည့်သတဲ့။ လိုက်ပို့ပေးပါ ဆိုရင်လဲ ငယ်။ ကျွန်တော်မှာ စက်ဘီးရိုပါ တယ်'

ထို့အပြင် ထိုသိမ်တော်တွင် သစ္စာ ဆုပန်၍ ပြည့်ဝကြသူများကို

အမည်၊ အလုပ်အကိုင်၊ နေရပ်လိပ်စာ များနှင့်တကွ ကြားသိရလေသည်။

သိမ်အတွင်းတယ်

သိမ်တော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက် လေ့လာကြည့်ညိုသောအခါ ပ လွှင် ထက်တွင် ဘူမိပဿမုဒြာဖြင့် စံပယ် တော်မူသော ညောင်ရမ်းခေတ်လက် ရာ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို မှူးတွေ့ရသည်။

သိမ်အတွင်း၌ အင်္ဂုဇာများ ကွာ၍ မူလ အုတ်စီလက်ရာကို ကောင်းစွာ လေ့လာနိုင်သည်။ နှစ်ကာလ ကြာမြင့် ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ပြိုကျပျက်စီးမှု ဒဏ်မှ ကာကွယ်နိုင်ရန် ထောင့်မှန်ချိုး သံအင်ဂလန်များ ခံ၍ ငါးမူးလုံး

သံချောင်းများ ပိုက်ကွန်ရက်ကာ ပေါင်းကူး ခုခံပေးထားသည်။

အချို့နေရာများတွင် အပေါ်ထည် အုတ်ထု၏ အလေးချိန်ကြောင့် သံကွန်ချာမှာ ပိပြားနေသည်ကို တွေ့ရ သည်။

နံရံပတ်လည်တွင် အလျားလိုက် အုတ်ထပ်စီကာ ပေါင်းကူးခုံး အမိုး နေရာ၌ ထောင်လိုက်အုတ်နှင့် သပ် အုတ်များ ညှပ်လျက် အပ်ထိုးမဝင် အောင် စီထပ်ထားသည့် ရှေးမြန်မာ ဗိသုကာ အုတ်စီလက်ရာများကို ပီပြင် စွာ လေ့လာနိုင်သည်။

သိမ်တော်မှသည်

ညောင်ရမ်းခေတ် ဆရာတော် နာဗ္ဗတ္တဓမ္မာဓိဋ္ဌိယမဂ္ဂဇာတိ ၁၀၉

အရှင်အနန္ဒဝေသည် တောင်ဘီလာ ဆရာတော် အရိယာလင်္ကာရ၊ တီလောကာလင်္ကာရ၊ တောင်ငူ လောကုတ္တရာဆရာတော်တို့နှင့် မဟာ မြတ်မုနိရင်ပြင် သုဝမ္မာရေဝံသံ သာလွန် မင်း မေးလျှောက်သည့် ကောလီဇာတ် သတ်ဖြတ်ခြင်း အပိုက်ပြေ အစီ အရင်ကို အညီအညွတ် တိုင်ပင် ဖြေကြားပေးတော်မူကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်သည် လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ခြာ ကျွမ်းကျင်တော်မူရာ ဆရာတော် သမုတ်စီရင်သည့် ဤသီလနှင့် ဘီလူး ရုပ်တုများမှာ နက်နဲသော အကြောင်း ရှင်းစွာ ရှိနိုင်ကောင်းသည်ဟု ယူဆ ဖြစ်သွားသည်။

သုတေသနပြု ဖော်ထုတ်နိုင်ပါက မြန်မာ့လောကီပညာအတွက် အထူး အထောက်အပံ့ ပေးနိုင်ပေလိမ့်မည်ဟု တွေးဆရသည်။

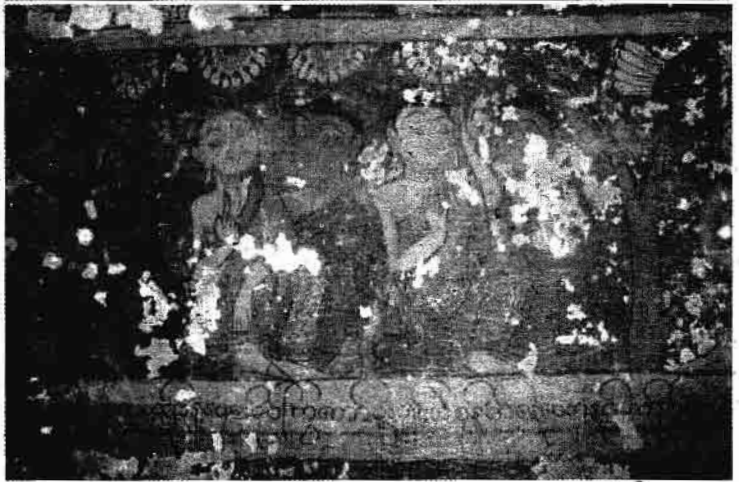
သိမ်တော်တွင်းရှိ မြတ်စွာဘုရား အား ရှိခိုးကန်တော့ပြီးနောက် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်များ အရင်းပြု တိုင်တည်ကာ သိမ်တော်နှင့်တကွ ပေါ်တော်မူ ကုန်းတော်နေ သတ္တဝါ ဝေနေယျ အပေါင်းအား ကုသိုလ်အဖို့ အမျှပေးဝေခဲ့သည်။

ထို့နောက် စစ်ကိုင်း နန်ဦးတိုက်သစ် မှ ဦးပဉ္စင်းဩဘာသ အကြံပေးသည့် အတိုင်း စနေထောင်ရှိ ရွှေထုပ်ပိုက် ဘီလူးမင်းထံသွားကာ စီးပွားလာဘ် လာဘ် တိုးပွားစေသည့်ဂါထာကို (၂၃) ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့သည်။

ဤဂါထာကို ရာဇာအမည်ပါသော ဘုရားစေတီ (ဥပမာ ရာဇမဏိစူဠာ စေတီ)တွင်လည်းကောင်း၊ ရာဇာ အနက်ဆောင်သည့် သိကြားမင်း (နတ်တို့သနင်း)၊ ခြင်္သေ့မင်း (သား တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘုရင်)၊ မြို့ရွာအရှင်

ဘုရားရှင် ဥပသလတောသို့ကြွစဉ်

ဘုရားရှင် နန်းမင်းကို ခြောက်ခန်း

စသည်တို့အား ရည်ရွယ်ဦးခိုက်၍ ပူဇော်နိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ယခုမြင်တွေ့ရသော ဘီလူးရုပ်များ မှာ ဘီလူးမင်း(သာမန်ဘီလူးထက် မြင့် သော)ဖြစ်လေရာ ရွှေထုပ်ပိုက် ဘီလူး မင်းထံ နိမိတ်ကောင်းယူ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

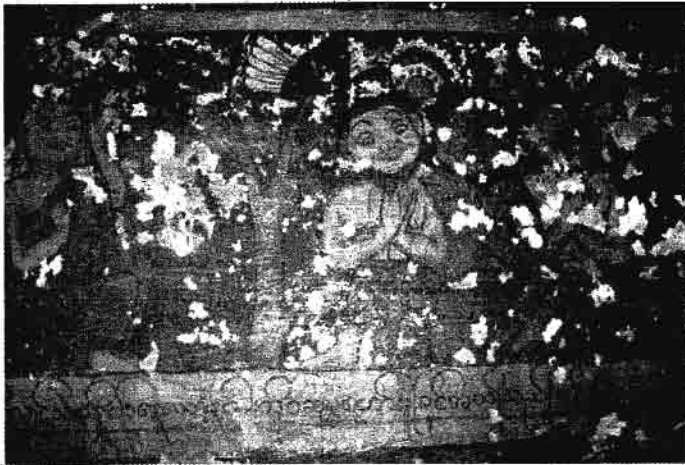
ကြက်သွန်ခင်းဆရာတော်
အုတ်ကျောင်း

ဘီလူးရှစ်ကောင်သိမ်တော်၏ နံရံ တိုင်းအပြင် မြောက်ဘက်ကပ်လျက်

တွင် ပြိုပျက်နေသော အရိုးအိုးစေတီရှိ ၏။ ကြက်သွန်ခင်းဆရာတော် အရှင် ပါသံယ၏ အရိုးအိုးစေတီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော်ဦးကုန္ဒက၊ က မြောက် ဘက် မနီးမဝေးရှိ ကြက်သွန်ခင်း ဆရာတော်၏ အုတ်ကျောင်းနေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ အလျားပေ (၄၀၀) အနံပေ (၂၅၀)ခန့်ရှိသော ရှေးအုတ်ချပ် များဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည့် ကျောင်းဝင်းအုတ်တံတိုင်းကို ဖေဖွဲ့ရ သည်။

www.burmeseclassic.com

သံဃာ့စာရင်း

သင်္ဃာတိုက်အတွင်း၌ တရားရုံး

အုတ်တံတိုင်း လေးဖက်အနက် အရှေ့နှင့် တောင်ဘက် အုတ်တံတိုင်း သာကျန်ရှိ၏။ မူလအုတ်ကျောင်းမှာ လည်း လှေကားခုံနေရာမျှကို ချို့များ ပိတ်ဖုံးလျက်မြင်ရ၏။ အနီးဝန်းကျင်၌ နေထိုင်ကြသူများက အုတ်များကို တူး ဖော် ယူငင်ကြသဖြင့် ဤမျှသာ ကျန်ရှိ သည်ဆို၏။

မူလအုတ်ကျောင်းတွင် တောင်၊ မြောက်နှင့် အနောက်ဘက်လှေကား သုံးစင်းပါဝင်ကာ “သုံးထပ် ဇေတဝန် ရွှေကျောင်းတော်” ဟု တွင်ကြောင်း သိရသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းအမည် တွင်ခြင်း တား စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ “ဇေတ” ဘီလူးမင်း တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဇေတဝန်စေတီအနီး ဘုရင်ဆောက် လှူသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို “တိဿာသနဇေတဝန်” အား လှူဒါန်း ခဲ့သဖြင့် ပထမဇေတဝန် ဆရာတော် အရှင်တိဿာသနဇေတဝန်၏။

ဒါယကာမင်းကြီးအမည်ကို မသိရ သော သာလွန်မင်းလက်ထက်တွင် အရှင်တိဿာသနဇေတဝန်အရှင်

“အနန္တဇေတဝန်” က ဆက်ခံသဖြင့် ဒုတိယ ဇေတဝန်ဆရာတော် အရှင်အနန္တဇေ တွင်၏။

အင်းဝခေတ် ညောင်ရမ်းမင်းဆက် (၁၀)ပါး၏ နောက်ဆုံးဘုရင် ဟံသာဝတီ ရောက် မင်းလက်ထက်တွင် အရှင် အနန္တဇေတဝန်တပည့် ကြက်သွန်ခင်းရွာ ဇာတိ၊ အရှင်ပါသံယ ဆက်ခံသဖြင့် တတိယဇေတဝန်ဆရာတော် တွင်၏။

ဇေတဝန်ဆရာတော်အား ကုန်း ဘောင်ခေတ် မြေဒူးမင်းခေါ် ဆင်ဖြူရှင် မင်းတရားက ဤနေရာတွင် ကျောင်း ဆောက်လှူရာ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း တော်ဟု တွင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဆရာတော်၏ဇာတိကို စွဲ၍ ကြက်သွန် ခင်းကျောင်းဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြ သည်။

ဇာတိယ ဇေတဝန်ဆရာတော်ခေါ် ကြက်သွန်ခင်းဆရာတော်သည် မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၀၅၅ ခုနှစ်တွင် ထီးချိုင့်မြို့ နယ်၊ ကြက်သွန်ခင်းရွာတွင် ဖွားမြင်ခဲ့ သည်။

ညောင်ရမ်းမင်းဆက် မင်းရဲကျော် ထင်ခေါ် ဝမ်းဘဲအင်းစံ မင်းလက်ထက်

တွင် ဖွားမြင်ခြင်းဖြစ်၏ နံတော်တနလာ ဖြစ်သည်။

အရွယ်ရောက်၍ သာမဏေပြု သောအခါ ရှင်ပုဏ္ဏဘွဲ့မည်ရ၍ ရဟန်း ဖြစ်သောအခါ အရှင်ပါသံယ ဘွဲ့မည် တွင်၏။ ဟံသာဝတီရောက်မင်း ဆက် ကပ်သော သီရိမဟာဂုဏာဒိပါသံယ မဟာဓမ္မရာဇဂုရုဘွဲ့ တံဆိပ်တော် လက်ခံရရှိသည်။

အင်းဝမြို့တော် အနောက်ဘက်ရှိ ကြက်သွန်ခင်းကျောင်းတွင် သီတင်း သုံးရာမှ ဆရာတော်ဖြစ်သူ ဒုတိယ ဇေတဝန်ဆရာတော်အနန္တဇေ လွှဲအပ် တော်မူသဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းကို ဆက်ခံရသည်။

ရွှေလ ဆက်ပတ်ပါရန်

စင်ညိုငယ်

ဂါထာတစ်ချက်

ခွေးအတွက်

ကျွန်ုပ်သည် ဗေဒင်ဟောခြင်း၊ ဇာတာဖွဲ့ခြင်း၊ လက်ဖွဲ့စီရင်ခြင်း၊ ဂန္ထိရ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းဖြင့် အလုပ်ရှင်လျက် ရှိသည်။

တစ်နေ့သ၌ ဗေဒင်ဟောခန်းသို့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာ လေသည်။ မွေးနေ့ ခုနှစ် သက္ကရာဇ် အချိန် မွေးရာပါဒေသ စသည်တို့ဖြင့် တွက်ချက်၍ ဟောပြောလေသည်။

ထိုသို့ ဟောပြောနေစဉ် လက္ခဏာ ကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးလေသည်။ ထိုအခါ နှလုံးလမ်းကြောင်းမှ လမ်းကြောင်း ငယ်ကလေးများသည် အောက်သို့ (၇)ကြောင်းခန့် ဖွာ၍ ဆင်းနေသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ထို့ကြောင့် သံယောဇဉ် တွယ်တာ တတ်သူဖြစ်ကြောင်း၊ သံယောဇဉ် ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခံရသူဖြစ် ကြောင်း၊ ယခုလည်း ဒုက္ခရောက်နေ ကြောင်း...

ခွေးကလေး၊ ကြောင်ကလေးက စပြီး သံယောဇဉ် တွယ်တာတတ်သူ ဖြစ်ကြောင်း (အင်္ဂါစွာ)ကို အဟောခန်း ၌ စနေအချိန်ရောက်၍ တနင်္လာသမီး သည် ခြေ(၄)ချောင်းအတွက် စိတ် သောကရောက်ကြောင်း စသည်ဖြင့် စိကာပတ်ကုံး ဟောပြောရလေသည်။

ဟောပြောမှု ပြီးသောအခါ ထိုအမျိုး သမီးက...

'ဆရာဟောပြောတာတွေ မှန်ပါ တယ် ဆရာ၊ လူ ဒုက္ခရောက်တာတော့ ရောက်ရောက်ပါဆရာ။

အိမ်မှာ မွေးထားတဲ့ ခွေးကလေး ဒုက္ခရောက်နေလို့ပါဆရာ၊ သူ့အတွက် ဗေဒင်တွက်လို့ ရဦးမလားဆရာ'

'ကျုပ် တစ်ခါမှ ခွေးကို ဗေဒင် မတွက်ခဲ့ဘူး။ ခွေးကို ဗေဒင်တွက်တဲ့ သူလဲ မကြားဖူးပါဘူး။ အခုနက

ဟောလိုက်တဲ့ အထဲမှာ ပါသွားပြီ မဟုတ်လားဗျာ။

ကဲ... အိမ်က ခွေးက ဘယ်လိုဖြစ် တာလဲ၊ လင်းစမ်းပါဦး'

'ဒီလိုပါ ဆရာ... အိမ်က ခွေးမှာ ဘယ်သူက ဓားနဲ့ခုတ်လိုက်မှန်း မသိ တဲ့ဒဏ်ရာက အနာဖြစ်ပြီး လောက် တွယ်နေတယ်။ ဘယ်လိုမှ ကုလို့ မရသေးဘူးဆရာ၊ ကျွန်မလဲ ဇာနည်နဲ့ လောက်တွေနုတ် အရက်ယုံလောင်း ထည့်၊ ခဏပဲပဲ ဆရာရယ်'

စသည်ဖြင့် ခွေးအကြောင်းကို ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းပမာ စိတ်ရှည်ရှည် နားထောင်ရလေတော့သည်။ ခွေး သည် သစ္စာရှိကြောင်း၊ လိမ္မာကြောင်း ရေမသောက်ဘဲ ပြောလေသည်။

'ကဲ...တော်ပါပြီ၊ ဒါဆိုလဲ ကျုပ်လဲ သိပါပြီ။ ကျုပ် အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ် ပေးလိုက်မယ် မဟုတ်လား'

ထို့နောက် ကျွန်ုပ် ဘဝတွင် ဂန္ဓာရီ ခရီးစဉ်ဖြင့် ဂန္ထိရအဓိဋ္ဌာန်များ ဝင်ခဲ့စဉ် လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်လောက်ကအဖြစ် သွား၍ သတိရလေသည်။ သို့နှင့်...

'ကဲ ခင်ဗျားခွေးကို ကျုပ် အတတ်နိုင်ဆုံး အကူအညီပေးလိုက်မယ်။ ထန်းရွက်ကိုရှာ နွားသဏ္ဍာန် ကံတံကြေးနဲ့ညှပ် ပြီးရင် ချည်နှောင်အိမ်ချည်နဲ့ချည်၊ ကိုယ့်ဆင် ထပြီး ခွေးရဲ့လည်ပင်းမှာ ဆွဲကြိုးပုံသဏ္ဍာန် ဆွဲပေး။ အဲဒီနွားရုပ် ပြတ်ကုသွားတာနဲ့ လောက်တွေလဲ ထွက်ကျကုန်လိမ့်မယ်။ ရွတ်ရမယ် ဂါထာက "ဥ ဗြတ္တာရိ ဗြတ္တာပ ယဂ္ဂဏယာဟ" အဲဒီဂါထာကို (၃၇)အုပ်ရွတ် ပြီး ခွေးလည်ပင်းမှာ ချည်ပေးပေတော့' ဟု ပြောဆိုပြီး ပေးလိုက်လေသည်။

(၃)ရက်လောက် ကြာသောအခါ ထိုအမျိုးသမီးနှင့် သူ၏ အမျိုးသား ကိုပါ လမ်း၌ တွေ့ရလေသည်။ ထိုအမျိုးသားက...

'ဆရာရေ... အိမ်က ခွေးကလေး တော့ လောက်တွေ မရှိတော့ဘူး။ အနာလဲ သက်သာလာပြီ။ ဆရာ့ကို ကျေးဇူးတင်တယ်။ လက်ဖက်ရည် တိုက်ပါရစေ'

'ခင်ဗျားကျေးတာတော့ ကျေးဇူး တင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် မအား သေးဘူးဗျာ'

ဟု ပြောဆိုပြီး ထွက်လာခဲ့လေရာ အမျိုးသမီးကို ဇနီးမောင်နှံတို့သည် ပြုံးပြုံးကြီး နောက်က ကြည့်နေလေ တော့သည်။

ဂန္ထိရဂါထာဖြင့် အနာကင်း၍ ဘေးရှင်း စေသော်၊

ခင်ညီ(ပေါက်ခေါင်း)
ဒုက္ခတ္ထဝေဒလက္ခဏာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား။ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် မကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Construction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး ထိတ်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံတာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော ထီးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခုံးများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအိမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ၊ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နေတဲ့ ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ် လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျ၊ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့၊ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

www.burmeseclassic.com

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ငွေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်တာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့်မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

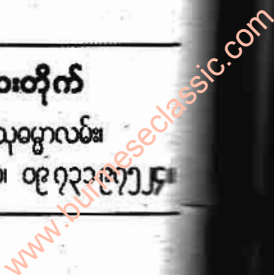
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မုည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၂၇၅၂။

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သည့် ညွှာလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက်သုံးဆယ်ကျော် အမျိုးသား တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလက်ဖဝါးပြင်ကို ဂရုတစိုက်ကြည့်ရှု လေ့လာစစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

၁။ ပြည်ပနှင့် ပြည်တွင်းဆိုလျှင် ယှဉ်သည့်နေရာမှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ပါက ပိုပြီး အကျိုးပေး ယှဉ်နည်း။

၂။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ထပ်မံတိုးချဲ့ လုပ်ကိုင်ပါက အောင်မြင်နိုင်ခြင်းရှိမည်လား။

၃။ စားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်းဖွဲ့စည်း စီးပွား တိုးတက်နိုင်မလား။ မိမိတို့၏အခြေများကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြား စာရွက်လွှတ်မှာ

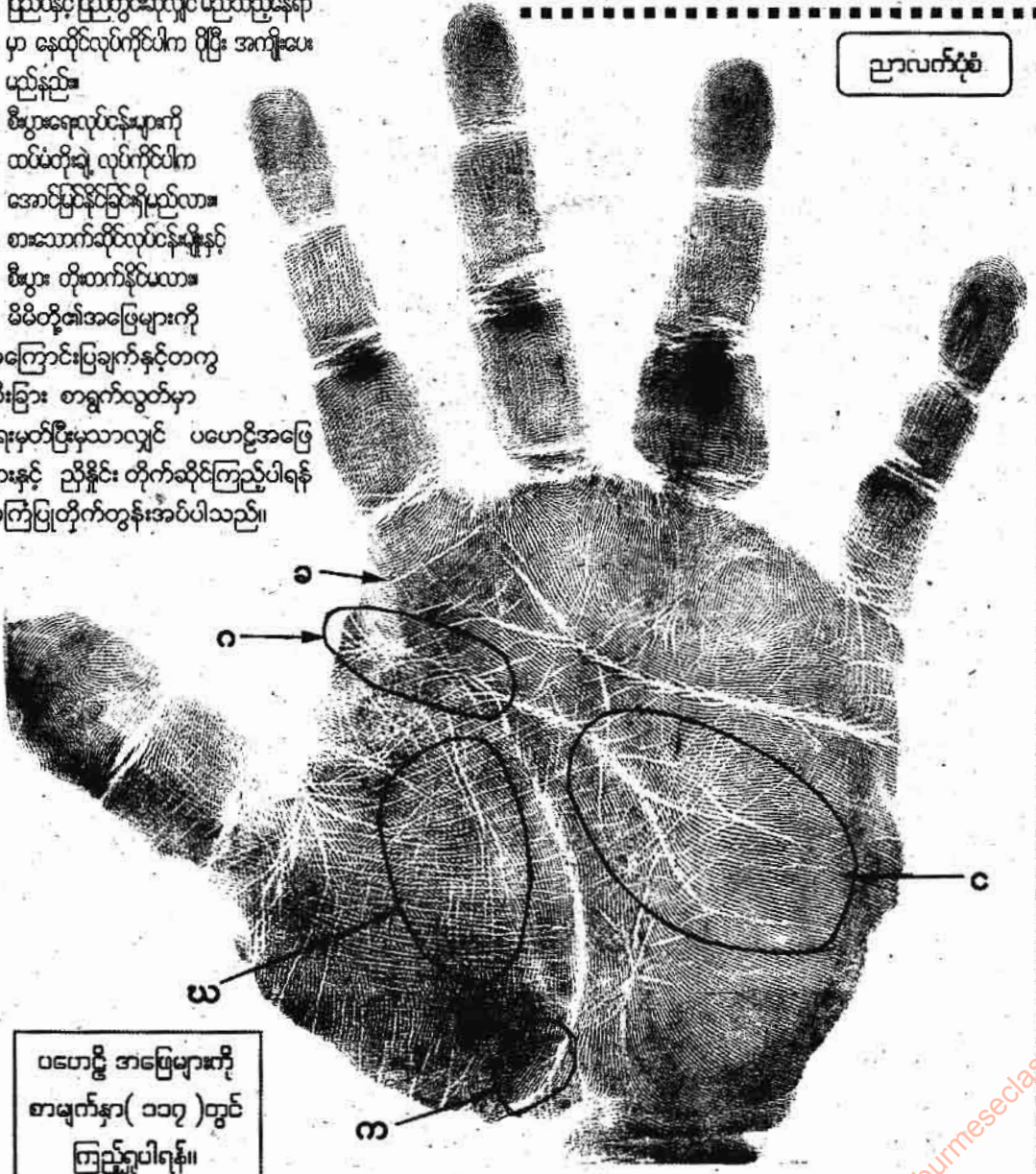
ရေးမှတ်ပြီးမှသာလျှင် ပဟေဠိအဖြေများနှင့် ညှိနှိုင်း တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါရန် အကြံပြုတိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

လက်ဖဝါးပုံစံ

အဖြေညှိကြစို့

သရဖူကြီးနိုးကျော်မြင့် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

ညွှာလက်ပုံစံ

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ (၁၁၇) တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

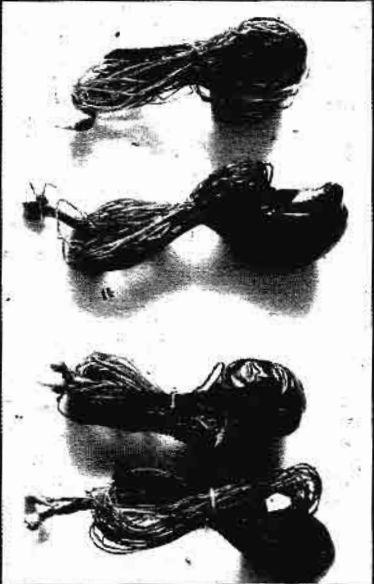
ဝမ်းကြီးသည်းခြေ ချွမ်း

ဒုံးစာနိုး

မော့ကံ
(တံတားရွာ)

စပါးကြီးသည်မြေသည် အလွန် အစွမ်းထက်ပြီး ဘက်စုံ အသုံးဝင်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ကြုံသူများက မဂ္ဂဇင်းများတွင် ရေးသားကြသည်ကို ဖတ်ရပါသည်။

ဆောင်းပါး(၁)ပုဒ်တွင် လေဖြတ်၍ ပါးရွဲပြီး လျှာတိုဝင်ကာ စကားမပြောနိုင်သူကို ဆရာဝန်များက လက်လျှော့ရသည့်အချိန်တွင် ဆွေမျိုးတစ်ဦးက စပါးကြီးသည်းခြေကို အမှုန့်လုပ်ပြီး လျှာပေါ်တွင် ပွတ်ကာ လျှာကို သုံး၊ လေးကြိမ်ခန့် ဆွဲထုတ်ရာ သိသာလာသဖြင့် နောက်ရက်များတွင်လည်း နေ့စဉ် ပြုလုပ်ပေးသောအခါ ရက်အနည်းငယ်အတွင်း ပါးရွဲ လျှာတိုခြင်း လုံးဝကောင်းသွားပြီး စကားလည်း ကောင်းစွာ ပြောနိုင်ကြောင်း ဖတ်ဖူးပါသည်။

ကျွန်တော်သည် စပါးကြီးသည်းခြေကို ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းလှမြို့ရှိ တိုင်းရင်းဆေး ဆရာကြီးဦးဘရီတံတွင် ပထမဆုံး စတင် မြင်ဖူးပါသည်။

ဆရာကြီးက ကျွန်တော့်ကို စပါးကြီးသည်းခြေအခြောက်တစ်ခုကို ပြုပြီး သည်းခြေမှ ရှည်ထွက်နေသော (၆) လက်မခန့်ရှိ အမျှင်လေးတစ်ခုကို ပြုကာ...

'စပါးကြီးသည်းခြေ အစစ်ဆီရင် ဒီလို ညှိကြီး ပါရတယ်' ဟု ပြောပါသည်။ ထိုညှိကြီးဖြင့် လူတိုရွာနတ်တို့၏ ခြေရာကို "ညှိ" သည်ဟု ကြားဖူးပါသည်။

စပါးကြီးသည်းခြေ ရရှိပုံ

၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော်သည် ကချင်ပြည်နယ် အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနတွင် လက်ထောက် ညွှန်ကြားရေးမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်

နေစဉ် လုပ်ငန်းတာဝန်ဖြင့် နေပြည်တော်သို့ သွားရာ စည်ပင်ညော်ရိပ်သာတွင် တည်းခိုပါသည်။

ညနေခင်း တစ်ခုတွင် အသက်(၂၀) ဝန်းကျင်ရှိ ကရင်တိုင်းရင်းသူလေး တစ်ယောက်သည့် ပလတ်စတစ်ခြင်းထဲတွင် ပစ္စည်းတချို့ ထည့်ကာ တည်းခိုခန်းများသို့ လှည့်လည်ရောင်းချနေသဖြင့် "ဘာရောင်းတာလဲ" ဟု မေးရာ...

'ဆေးမြစ်စုံနဲ့ စပါးကြီးသည်းခြေ' ဟု ပြောပါသည်။ ခြင်းထဲမှ စပါးကြီးသည်းခြေအခြောက်(၂)ခုကို ယူပြီး ပြုပါသည်။

တစ်ခုက အတော်ကြီးပြီး တစ်ခုက သေးပါသည်။ အကြီးတွင် (၈)လက်မခန့် ရှိသော ညှိကြီးပါရှိပြီး အသေးတွင် (၆)လက်မခန့် ရှိသော ညှိကြီး

ပါရှိပါသည်။ "ဘယ်ကရလဲ" ဟု မေးရာ...

'သမီးအဖေက ဖာပွန်မှာ ဆင်ဦးစီး လုပ်တယ်။ အဖေ မနေ့ကပြန်လာတော့ စပါးကြီး သည်းခြေနဲ့ ဆေးမြစ်တွေ ပါလာလို့ လိုက်ရောင်းနေတာ။ သမီးနဲ့ အဖေက စည်ပင် ပျိုးပွဲမှာ အလုပ် လုပ်တယ်။

အဖေပြောတာက စပါးကြီးသည်းခြေ ဆိုတာ အဖို့နဲ့အဖ (၂)ပျိုးတွဲသုံးရင် ပိုအစွမ်းထက်တယ်။ ဒီအကြီးက အဖိုသည်းခြေ ဒီအသေးက အမသည်းခြေလို့ အဖေက ပြောတယ်'

ဟူ၍ မိန်းကလေးငယ်က သူ့သိသမျှ ရှင်းပြပါသည်။ အဖိုသည်းခြေ၊ အမသည်းခြေ ဟုတ်မဟုတ်တော့ ကျွန်တော်လည်း မခွဲခြားတတ်ပါ။

ရောင်းဈေးကိုမေးရာ (၂)ခု (၆၀၀၀) ကျပ်ဟု ဆိုသဖြင့် တန်သောဈေးဖြစ်သောကြောင့် ဈေးမဆစ်ဘဲ ဝယ်လိုက်ပါသည်။

မြစ်ကြီးနားပြန်ရောက်လျှင် အဆိုပါ စပါးကြီးသည်းခြေ (၂)ခုကို ပုလင်းငယ် တစ်လုံးထဲတွင် ထည့်ကာ မှန်ညှင်းဆီဖြင့် စိမ်ပြီး သိမ်းထားလိုက်ပါသည်။

ကိုယ်တစ်ခြင်း

လေဖြန်းသလို ဖြစ်လာ

ကျွန်တော်သည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် ပါတီစုံဒီမိုကရေစီ အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲတွင် ပြည်နယ်ကော်မရှင်

အဖွဲ့ခွဲ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအရ အတွင်းရေးမှူး တာဝန် ထမ်းဆောင်ရပါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌ မှာ ရုပ်ပုံဆွဲရေးအဖွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။

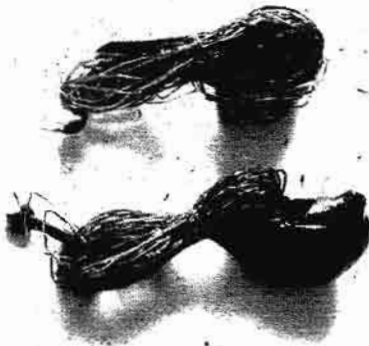
၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလတွင် နေပြည်တော်ဗဟိုကော်မရှင်၌ သင်တန်းတက်ပြီးနောက် ရွေးကောက်ပွဲ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေး လုပ်ငန်းများကို မနားတမ်း ဆောင်ရွက်ရပါတော့သည်။

ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေး လုပ်ငန်းများအဖြစ် မဲစာရင်းများ ပြုစုခြင်း၊ မဲဆန္ဒနယ်မြေများ သတ်မှတ်ခြင်း၊ မဲရုံနေရာများ သတ်မှတ်ခြင်း၊ မဲပုံး၊ ဆန္ဒမဲလက်မှတ်အမျိုးမျိုး၊ မဲရုံသုံးပစ္စည်းအမျိုးမျိုး၊ ကော်မရှင်သုံးပုံစံအမျိုးမျိုး ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ လွှတ်တော်အဆင့်ဆင့်၏ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ အမည်စာရင်းတင်သွင်းခြင်း...

စိစစ်ခြင်း၊ ဗဟိုကော်မရှင်သို့ ထောက်ခံပေးပို့ခြင်း စသည့် များပြားလှသော လုပ်ငန်းများကို ပြည်နယ်ကော်မရှင် အတွင်းရေးမှူးအနေဖြင့် ကျင့်ပြည်နယ်တွင်းရှိ (၁၈)မြို့နယ်အတွက် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ရသည့်အခါ နားချိန်ပင် မရှိတော့ပါ။

နေ့စဉ် နံနက်(၈)နာရီမှ ည(၁၀)နာရီထိ စာရေးစားပွဲမှ မထတမ်း ဆောင်ရွက်ရသောအခါ ကျွန်တော်၏ ညာဘက် လက်ပြစ်တစ်ခြမ်းသည် လေးလံခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ကျဉ်းခြင်း၊ လက်ဖျားတုန်လာခြင်း၊ ဖွည်းတစ်ခုခုကို ကိုင်လျှင် မြဲမြံစွာ မကိုင်နိုင်ဘဲ လွတ်ကျခြင်း စသော လေဖြတ်ရောဂါ၏ လက္ခဏာ တွေ့လာရပါသည်။

ရောဂါတိုးလျှင် စာရေးနေရင်းပင် ဆက်မရေးနိုင်တော့ဘဲ အလုပ်ကို ခပ်ထားရသည်အထိ ဖြစ်လာပါသည်။ ပြည်နယ်ရုံးနားတွင် ပြည်နယ်

ဆေးရုံကြီးလည်း ရှိသဖြင့် ဆေးရုံကြီး၌ ဆရာဝန်ကြီးများက ကြပ်မတ်ကုသပေးပါသော်လည်း အလုပ်မှ (၁)ရက် နား၍ပင် မရဘဲ နေ့စဉ် လုပ်နေရသဖြင့် သက်သာလိုက် ပြန်ဖြစ်လိုက်နှင့် ရက်ရှည်လာပါသည်။

ထို့နောက် မြစ်ကြီးနားပြည်နယ် တိုင်းရင်းဆေးရုံကြီးတွင် ပြသရာ လက်ပြစ်ကို ဆေးစည်းပေးပြီး သောက်ဆေးများ ပေးသော်လည်း သက်သာလိုက် ပြန်ဖြစ်လိုက်နှင့် ရက်ရှည်လာပါပြီ။

ရွေးကောက်ပွဲလည်း နီးကပ်လာပြီဖြစ်၍ ကော်မရှင်လုပ်ငန်းများကို နေ့အချိန်တွင် သာမက ညတစ်ဝက်ဖြစ်စေ၊ မိုးလင်းထိဖြစ်စေ မပြတ်လုပ်နေရသည်ဖြစ်ရာ အလုပ်က အရေးကြီး ရောဂါက ပိုဆိုးနှင့် အလွန်စိတ်ဆင်ခြေသော နေ့ရက်များ ဖြစ်ပါသည်။

စပါးကြီးသည်းခြေအစွမ်းကို ပထမအကြိမ် ကိုယ်တွေ့ကြုံခြင်း

ထိုသို့ ကိုယ်တစ်ခြမ်း လေဖြန်းသလို နာကျင်ကိုက်ခဲနေလျက်နှင့် နေ့ည မနားတမ်းလုပ်နေရာ ဒီရောဂါ ပျောက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲဟု စဉ်းစားပါသည်။ ထိုတွင် မဂ္ဂဇင်းများတွင် ပါရှိသည့် စပါးကြီးသည်းခြေအကြောင်း ဆောင်း

ပါးများကို သတိရသဖြင့် မုန့်ညင်းဆီ စိမ်းထားသော စပါးကြီးသည်းခြေ ပုလင်းကိုယူပြီး ရှုံးမှ စာရေးဖြစ်သူ ကိုဝင်းရွှေ(ယခု တွေ့/အုပ်အရာရှိ)က ကျောကုန်းတစ်ခုလုံးကို မုန့်ညင်းဆီဖြင့် ဖိ၍ လိမ်းပြီး နှိပ်နယ်ပေးပါသည်။

နံနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ်တစ်ကြိမ် ညနေတစ်ကြိမ် လိမ်းပါသည်။ စ၊ လိမ်းသည်နှင့် သိသိသာသာ သက်သာလာသဖြင့် နေ့စဉ် တစ်နေ့(၃)ကြိမ် ဆက်လိမ်းရာ ရွေးကောက်ပွဲနီး၍ နေ့ရောညပါ အလုပ် လုပ်နေရသော်လည်း ရောဂါမှာ တိုးမလာဘဲ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပို၍ပင် သက်သာလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဆေးရည်ကိုလည်း နေ့စဉ် လိမ်းနေရာ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၇)ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည့် ရွေးကောက်ပွဲကြီး မလိုင်မိကယ် ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တစ်ခြမ်း လေဖြန်းသလို ဖြစ်နေသော ရောဂါသည် အပြီးအပိုင် ပျောက်ကင်းသွားပြီး ယခု စာရေးသည့် (၅)နှစ်ကျော်သည်တိုင် ထိုရောဂါသည် လုံးဝ ပြန်မဖြစ်တော့ပါ။

စပါးကြီးသည်းခြေအစွမ်းကို ပထမအကြိမ် ကိုယ်တွေ့ကြုံခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စပါးကြီးသည်းခြေအစွမ်းကို ဒုတိယအကြိမ် ကိုယ်တွေ့ကြုံခြင်း

ကျွန်တော်သည် ၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင် ရောဂါတိုင်းဒေသကြီး၊ လပွတ္တာခရိုင် အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပါသည်။

မြစ်ကြီးနားမြို့တွင် အသုံးပြုခဲ့သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၅

မှန်ညင်းဆီ စိမ်းထားသည့် စပါးကြီး သည်းခြေပုလင်းသည် ကျွန်တော်နှင့် အတူ ပါလာသည်။

ပူပြင်းလှသော ဧပြီလ နေ့တစ်နေ့ တွင် လပွတ္တာခရိုင်တွင်း ပါရှိသော မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့သို့ လုပ်ငန်းတာဝန် ဖြင့် ညအိပ်ခရီး သွားပါသည်။

မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့တွင် တည်းခို သော ရေယာဉ်ရုံးခိပ်သာတွင် ညအချိန် အလွန်ပူလှသဖြင့် မတ်တတ်ပန်ကာ ကို ခုတင်နောက်ခြေ(၂)ချောင်းနား တွင် ထားပြီးအိပ်ပါသည်။

ပန်ကာလေသည် ခြေဖဝါး(၂)ခုကို တစ်ညလုံး ရိုက်ခတ်နေပါသည်။ နောက်တစ်နေ့ ညနေတွင် လုပ်ငန်းများ ပြီးဆုံး၍ လပွတ္တာသို့ ပြန်လာရာ မည်သို့မျှ မဖြစ်ပါ။

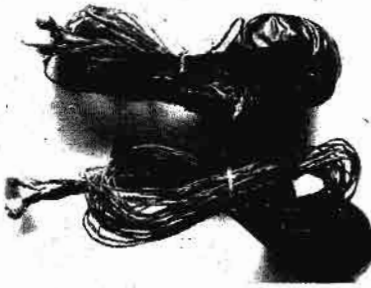
လပွတ္တာတွင် (၁)ညအိပ်ပြီး နောက် တစ်နေ့ အိပ်ရာထတွင် ကျွန်တော့် ခြေဖဝါးနှစ်ခုသည် လမ်းလျှောက် သောအခါ ကြမ်းပြင်နှင့် ထိလိုက်တိုင်း မခံနိုင်အောင် နာကျင်ပါသည်။

လမ်းလျှောက်လိုက်တိုင်း ခြေဖဝါးမှ နာကျင်မှုသည် ဦးခေါင်းထိပင် "ဒိန်းခနဲ ဒိန်းခနဲ" ရောက်ပါသည်။

လမ်းပင် ရဲရဲမလျှောက်ရဲသဖြင့် ရုံးခန်းထဲ၌ပင် တစ်နေ့ကုန် ထိုင်၍ အလုပ် လုပ်နေရပါသည်။ တစ်ည အိပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် မသက်သာသဖြင့် ဆေးတိုက်တွင် ပြရာ ဆေးထိုးဆေးသောက် ဆောင် ရွက်စေပါသည်။

နောက် (၂)ရက်ကြာသည်ထိ မပျောက်ပါ။ လမ်းမြန်မြန် မလျှောက် နိုင်သေးပါ။

ထိုအခါ မြစ်ကြီးနားမှ ယူလာသော မှန်ညင်းဆီစိမ်းထားသည့် စပါးကြီး

သည်းခြေပုလင်းကို သတိရ၍ ထိုဆီ ကို ဒူးမှ ခြေဖဝါးထိ ဖိ၍ လိမ်းပေးပါ သည်။

စ,လိမ်းပြီး နောက်နေ့တွင် သက် သာလာသဖြင့် နေ့စဉ် တစ်နေ့(၃)ကြိမ် လိမ်းပေးရာ (၃)ရက်အကြာ၌ပင် ခြေချတိုင်း မခံနိုင်အောင် နာကျင်နေ သော ကျွန်တော်၏ ခြေဖဝါး(၂)ဖက် သည် နာကျင်မှု လုံးဝ ပျောက်သွားပြီး ပုံမှန်အတိုင်း လမ်းပြန်လျှောက်နိုင် ပါသည်။

စပါးကြီးသည်းခြေ၏ အစွမ်းကို ဒုတိယအကြိမ် ကိုယ်တွေ့ကြုံခြင်းဖြစ် ပါသည်။

စပါးကြီးသည်းခြေအစွမ်းကို တတိယအကြိမ် ကိုယ်တွေ့ကြုံခြင်း

လပွတ္တာမြို့တွင် ကျွန်တော်နှင့်အတူ လိုက်နေသော အသက်(၁၆)နှစ်အရွယ် ရှိ တူဖြစ်သူသည် လူငယ်တို့ သဘာဝ ဘောလုံးကန်ဝါသနာ ပါသဖြင့် ညနေ တိုင်း ဘောလုံးကန်ပါသည်။

တူဖြစ်သူသည် လူကောင်က သေးသေး ခါးနွဲ့နွဲ့နှင့် အားအင် ပြည့်ဝ သူ မဟုတ်သောကြောင့် ဘောလုံးကန် တိုင်း လူကြီးများကြားတွင် သူပင် နာကျင်လာသည်က များပါသည်။

တစ်ညနေ ဘောလုံးကစားရင်း လူကြီးတစ်ယောက်၏ ခြေထောက်နှင့် ထိခိုက်မိရာ သွေးပူစဉ်က မသိသာ သော်လည်း ညအိပ်ချိန် ရောက်သော

အခါ ခြေခွင်သည် ရောင်ကင်းနေပြီး ထိလိုက်တိုင်း နာနေပါသည်။

အရိုးကြောင့် နာတာလား အကြောကြောင့် နာတာလား မသိပါ။ ထွန်းရွှေဝါလိမ်းပြီး အိပ်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် အိပ်ရာထ တွင် ခြေထောက်မှာ ပိုမိုရောင်ကင်း နေပြီး လမ်းပင် ကောင်းကောင်း မလျှောက်နိုင်တော့ပါ။ ဆေးရုံသွားပြ ရန်ခေါ်ရာ လူငယ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မာန်ကလည်းရှိသဖြင့် သတ္တိနည်းသည် ဟု ထင်မှာစိုးသောကြောင့်...

'ဒီလောက်နဲ့ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ခံနိုင်ရည် ရှိပါတယ်'

ဟု ပြောပြီး ဆေးရုံကို ခေါ်၍မရပါ။

"ခံနိုင်ရည်ရှိပါတယ်" ဟုသာ ပြော သော်လည်း လမ်းပင် မလျှောက်နိုင် တော့သဖြင့် အိပ်ရာထ လှဲနေပါ သည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်က...

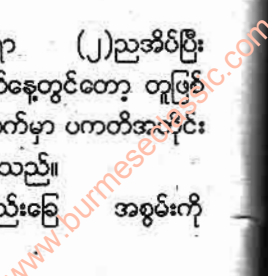
'ဆေးရုံ ယွှားချင်လဲနေ အတ လေဖြတ် ယိုဖြတ်တန်းက လိမ်းတဲ့ ဒီစပါးကြီးသည်းခြေ ဆီကို မကြာမကြာ လိမ်းပေးတာ အနီးရာ အကြောရာ အားလုံးကောင်းတယ်'

ဟု ပြောပြီး ပေးလိုက်ရာ ချက်ချင်း ပင်လိမ်းပြီး ခြေခွင်ကို ခြေစွပ်(Angless) ဖြင့် စွပ်ထားလိုက်ပါသည်။

ထိုနေ့တွင် (၃)ကြိမ် လိမ်းပြီး ညအိပ်ရာ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ရောင်ကင်းနေသည်များ လျော့သွား ပြီး ဖြည်းဖြည်းစွာ လမ်းပြန်လျှောက် နိုင်ပါသည်။

ဆက်လိမ်းရာ (၂)ညအိပ်ပြီး (၃)ရက်မြောက်နေ့တွင်တော့ တူဖြစ် သူ၏ ခြေထောက်မှာ ပကတိအလုံးစုံ ကောင်းသွားပါသည်။

စပါးကြီးသည်းခြေ အစွမ်းကို

တတိယအကြိမ် ကိုယ်တွေ့ ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အစွမ်းထက်လှသည့် စပါးကြီးသည် ခြေပုလင်းကို မပျောက်ပျက်အောင် ယနေ့တိုင် ကျွန်တော် သိမ်းထားပါသည်။

စပါးကြီးသည် ခြေ

အစစ်ရရန်

လျှန်စွာခက်ခဲ

စပါးကြီးမြေသည် မြေပွေး မြေဟောက်တို့ကဲ့သို့ ပေါပေါများများ တွေ့ရသည့် မြေမျိုးမဟုတ်ပါ။ တွေ့ရန် ခက်ခဲပြီး တွေ့လျှင်လည်း ကြင်နာ တတ်သော မြန်မာလူမျိုးတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကြောင့် သတ်ဖြတ်ခြင်း မပြုဘဲ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်သို့ ပို့ပေးခြင်း ဖိစိတဒါနအဖြစ် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ပေးပို့လှူဒါန်းခြင်းတို့ကြောင့် စပါးကြီးသည် ခြေအစစ် ရရန်မှာ လွန်စွာ ခက်ခဲပါသည်။

ရောဝတ်တိုင်းဒေသကြီး အတွင်းရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း အချို့တွင် ရွာသားများ ဖမ်းမိ၍ လာရောက် လှူဒါန်းထားသော စပါးကြီးမြေများကို တွေ့ဖူးပါသည်။

စပါးကြီးသည် ခြေ အသုံးဝင်ပုံသည် ကျွန်တော်ရေးပြသည်ထက် များစွာ အသုံးဝင်ပါသည်။ အသုံးပြုနည်းအား ထုံးကို ကျွန်တော် မသိပါ။ လေ့လာရန် လိုပါသေးသည်။

ကျွန်တော်အနေဖြင့် ကိုယ်တိုင် အသုံးပြုခဲ့သော စပါးကြီးသည် ခြေ၏ အစွမ်းများကို စာဖတ်သူများ သိရှိနိုင်ရန် မေတ္တာရှေ့ထား၍ မျှဝေပေးလိုက် ဖြစ်သည်။

မောင်ကံ(တံထားရွာ)

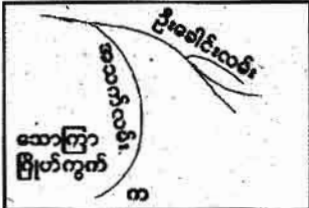
စာမျက်နှာ (၁၀၃) မှ အဆက်

လက္ခဏာပဗေဒ အစဉ်များ

၁။ ပြည်ပနှင့် ပြည်တွင်းဆိုလျှင် ပြည်တွင်းမှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင် ပါမှ ပိုပြီး အကျိုးပေးနိုင်ပါမည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက်လမ်းကြောင်းအရင်းက ပြည်တွင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော သောကြာဂြိုဟ်ကွက် အောက်ခြေသို့ ကျော်တိုက်တိုးဝင် အဆုံးသတ်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ "က" အက္ခရာ

* * *

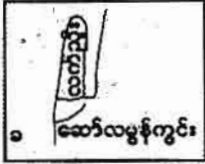

၂။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ထပ်မံ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ပါက အောင်မြင်နိုင်ပါမည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံမှာ ကျယ်ပြန့်သော ဝါယောလက်ပုံစံနှင့် လက်ချောင်းတို၊ လက်ဖဝါးရှည်၊ တေဇော လက်ဖဝါးပုံစံ ပေါင်းစပ်ထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းခွဲများစွာကို နေရာဒေသ အနှံ့အပြားတွင် တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်သော လက်ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကွက်မှာ စိမ့်ခန့်ခွဲမှု ကျွမ်းကျင်ထူးချွန်စေသည့် ဆော်လမွန်ကွင်းသင်္ကေတလည်း ထင်ရှားပါရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ "ခ" အက္ခရာ

* * *

၃။ စားသောက်ဆိုင် လုပ်ငန်းမျိုးနှင့် စီးပွားတိုးတက်နိုင်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းတို့ အဖျား

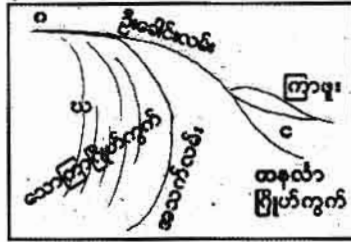
တွင် (၁) လက်မခန့်ပူးခြင်း "ဂ" အက္ခရာကြောင့် စေ့စပ်သေချာ စိစစ်သည်။ ဝိတ်အေးတတ်သော ပင်ကို ဗီထွင်ခြင်းကြောင့် ပြောဆိုဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်မည်။

အစားအသောက်၊ အချက်အပြုတ်နှင့် ဆိုင်သန့်ရှင်းရေး၊ ဝန်ထမ်းများ တာဝန်ကျေရေးတို့ကို ကောင်းစွာ စနစ်တကျ ဖန်တီးပေးနိုင်မည်။

အသက်လမ်းကြောင်း အတွင်းဘက် သောကြာဂြိုဟ်ကွက်မှာ ထောင်လိုက်လမ်း များစွာရှိ၍ ဖောက်သည်များကို ဆွဲဆောင်နိုင်မည်။ "ယ" အက္ခရာ

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အဆုံးမှာ ကြာပူပုံ အဖြောင့်နှင့် တနင်္လာဂြိုဟ်ဘက် ကျော်ဆင်းကာ လက်ဖဝါးစောင်းဘက် ပြန်ဖြောင့်သော လမ်းမျိုးရှိ၍ လက်တွေ့ကျသော၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းများ ဖန်တီးတီထွင်နိုင်စွမ်းများ ပေါင်းစပ်ထားသည့် ဗီဇပေါင်းစုံခြင်း "င" အက္ခရာတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

* * *

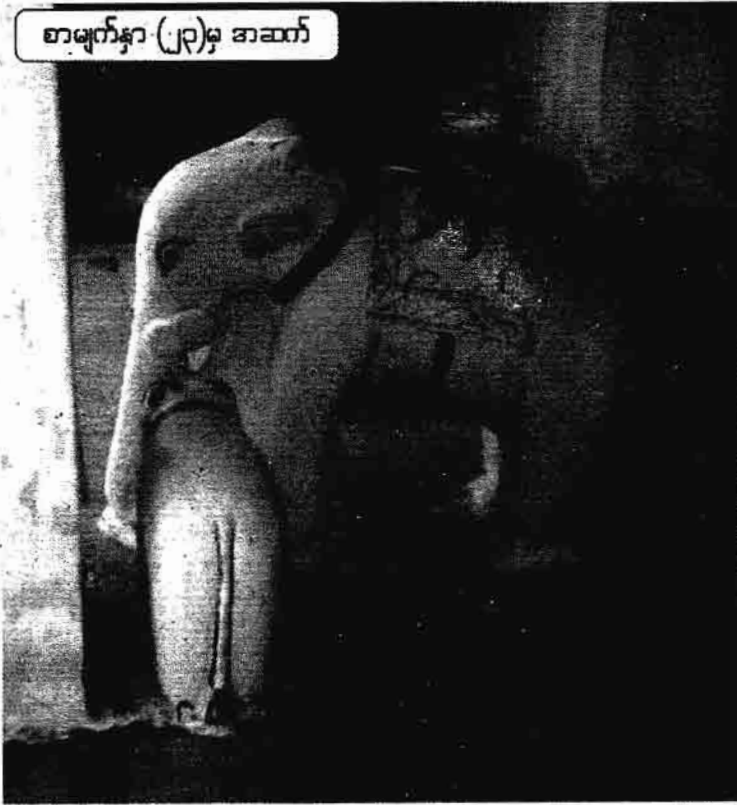
မှတ်ချက်။ အထက်ပါ လက္ခဏာရှင်အမျိုးသားသည် မြန်မာနိုင်ငံ အထက်ပိုင်း၊ အောက်ပိုင်းတို့တွင် စားသောက်ဆိုင်ခွဲများစွာ ဖွင့်လှစ်လုပ်ကိုင် အောင်မြင်နေသူ ဖြစ်ပါသည်။

(လက္ခဏာပညာသုတ ထိုးပွားကြပါစေ)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၂၃) မှ အဆက်

◆ ဇိုလ်လူ့ခံခြင်းဖြင့် လျော်စေပျောက်သည်ဟု အယူရှိကြသော ထင်ယဉ်လာအာမိဉ်

- ၆။ တောင်ပေါ်ပြာညိုလျှင် အရပ်လေးမျက်နှာ ရှောင်သာယာပူ ဖြစ်တွေ့ရခြင်း။
- ၇။ တောင်ပေါ်တွင်ရှေ့က နွာလာသုသာန်ကြီး ရှိရာ ကျောပေါ်တွင် ပဲတစ်ခွံတင်၍ အရှေ့ဘက်သို့ စုန်ဆင်းရာ ပဲဖိတ်စဉ်သော ကြောင့် ယခုထက်တိုင် ပဲဖိတ်ကုန်ဟု တွင်နေသည်။ ကျောက်ခွားကြီးဖြစ်သောနေရာ ယင်း ကျောက်ကို လမ်းအလုပ်သမားများ ထွဲခွာ ပိတ်နန်းကောင်နှင့် ကြက်(၂)ကောင် ပေါ်လာ၍ အလွတ်ပြေးခဲ့ရဖူးသည်။
- ၈။ ချိုမင်း၏ တာဝု ရှုန်ကင်းတောင် ကူးသန်းရာ ရန်ကင်းသာ။
- ၉။ အထက်ခြေတော်ရာ အောက်ခြေတော်ရာ ဖန်ရွှေစက်တော်ပဟ တည်ထားကိုးကွယ်ထားခြင်း။
- ၁၀။ တောင်ဘက်ခြေတော်ရာ တိုက်တွင်းမှာ

၁၁၈ နဂရဏာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လေးကျွန်းစကြာရှင်ဘုရား။
 ၁၀။ မြောက်နားလျှောက်တွင် ရှင်းပင်လာဘာဘုရား။
 ၁၂။ ဘုရားပေါ်မှ ဆင်ယဉ်သားအာမိဉ်ပြီး ကျန်းမာရေးအတွက် ဖိနပ်ပျိုဝင် ရောဂါကင်းစင်ခြင်း။
 ၃။ ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာတွေ ကြောင့်လဲ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ တန်ခိုးကြီးမားသမိုင်းဝင်ဘုရားတစ်ဆူအဖြစ် ကျော်ကြားလှတယ်။
 ဆရာတော် ဦးတေဇာသာရမှ စိတ်ရှည်စွာဖြင့် ရှင်းပြတော်မူသည်။ စာရေးသူ ငယ်စဉ်က ဘုရားပင့်ပူဇော်ကြရာမှ ပြန်လည် ပေးပို့ဆောင်ရွက်တိုင်း တောင်တော်ဝေါ်မှ ဆင်ယဉ်သားအမိ အရပ်ဗိုက်အောက်အတွင်း ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်စိနားက မျက်စိနိပ်နယ်ခြင်း။

ဗိုက်နာက ဗိုက်နိပ်ပေးခြင်း၊ ခြေလက်နာက ခြေလက်အား နိပ်နယ်ပေးခြင်း ပြုလုပ်သော ဆင်ယဉ်သားအမိအရပ်အားလည်း မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။
 မုဋ္ဌောစေတီအား ဖူးမြော်ကန်တော့ရင်း အနောက်စောင်းတန်းမှ ဆင်းခဲ့ကြသည်။

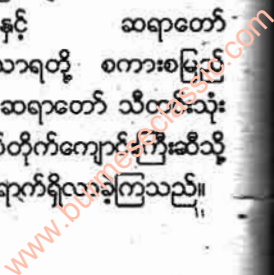
'သားဆုပန် ရွှေချိုးတောင်ဘုရားလို့ တင် မဟုတ်ဘူး။ မိုးကောင်းဘုရားလို့လဲ ခေါ်ကြပြန်တယ်။ အညာဒေသဆိုတော့ မိုးရှားရေရှား မိုးနည်းရပ်ဝန်းဒေသ မဟုတ်လား။

ဒီ ဒက္ခိဏာသာခါဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကို ပင့်ဆောင်ပူဇော်ရင်း မိုးရွာတဲ့ သာကေတွေ့ လက်တွေ့တွေ့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့တွေ မကွေး၊ ရေနံချောင်း၊ ချောက်၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ စလေ၊ ဆိပ်ဖြူ၊ မြို့တွေမှာ ကိုးကွယ်ပူဇော်ပင့်ဆောင်ရင်းနဲ့ သက်သေထူခဲ့တယ်။

'ပတ်ဝန်းကျင်ကျေးရွာတွေ ဖြစ်တဲ့ ရှားပင်၊ လင်းတကိုင်း၊ အိုးတွင်းရွာ၊ ဒဝါး(၅)ရွာဖြစ်တဲ့ (ဘိုးတွင်း၊ ဆင်နှပ်ကျင်း၊ ပန်းပဲ၊ မင်းကန်၊ ဒဝါး)ရွာတွေ အားလုံးကလဲ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပူဇော်ခဲ့ကြတယ်။

ဒီရွှေချိုးတောင်တော်မှာ ပွဲတော်အနေနဲ့ ဘုရားပွဲတော်ရက်က သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၂)ရက်နေ့မှာ ကျင်းပခဲ့တယ်။ ကဆုန်လပြည့်နေ့ဟာ မဟာဗောဓိညောင်ရေညွှန်းပွဲနဲ့ သံဃာဒါန ဆွမ်းလောင်းပူဇော်ပွဲ၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်(၉)ရက်နေ့က ချိုးမင်းစေတီပူဇော်ပွဲနှစ်စဉ် ကျင်းပတယ်။

စာရေးသူနှင့် ဆရာတော် ဦးတေဇာသာရတို့ စကားစမြဲ ဖြောဆိုရင်း ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ (၂)ထပ်တိုက်ကျောင်းကြီးဆီသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။

'ဆရာတော် တစ်ခုပြောဖို့ ကျန်သွား
တယ်။ သီပေါမင်းကြီးရဲ့ တောင်ညာစံ
ဒေဝီ မဟေသီမိဖုရားကြီးပင့်လို့ နန်း
ထော်မှာ သီတင်းသုံး စံပယ်နေရတဲ့
"ရှင်ပင်မဟာဒက္ခိဏသာခါ နန်းဦး
ဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရား" ဟာ
ရွှေခန်းတော်မှာ မပျော်ပိုက်ကြောင်း
ရွှေချိုးတောင် ဆရာတော် ခင်ကြီး
ဘူတာကို ၁၂၅၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလ
တစ်ညတည်း (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင်
အိပ်မက်ပေးတယ်။

ဒါနဲ့ ဆရာတော် ခင်ကြီးဘူတာက
ဒက္ခိဏသာခါဆုတောင်းပြည့် ဘုရား
ကို ပြန်လည်ပင့်ဆောင်ပြီး မုဋ္ဌောစေတီ
တွင်း ပြန်လည်တည်ထား ကိုးကွယ်ရ
ပြန်တယ်။

ဒီဘုရားမှာ လူတွေဟာ မိမိ
အားသန်ရာ ယုံကြည်မှုလေးတွေ
ရှိနေကြပြန်တယ်။

- ၁။ သမထနဲ့ ဝိပဿနာများ အာရုံရ
လွယ်ခြင်း။
- ၂။ မိုးကောင်းဘုရားဟု ယုံကြည်ခြင်း။
- ၃။ သားသမီးခြွေရံကိစ္စ ပြည့်စုံစေ
သည်ဟု ယုံကြည်ခြင်း။
- ၄။ ဘုရားမျက်နှာတော် မြင်ရ၍ ရွှေ
သင်္ကန်းကပ် လှူဒါန်းလိုခြင်း။
- ၅။ ရောဂါဥပဒ်အတွက် ဆုတောင်း
လျှင် ဆေးဆရာ တွေ လွယ်ခြင်း။
- ၆။ ရောင်ခြည်တော် ဖူးမြင်ရခြင်း။
- ၇။ ပညာရေးကိစ္စ ဆုတောင်းပြည့်
ခြင်း။
- ၈။ စီးပွားရေးကိစ္စအောင်မြင်ခြင်း။
- ၉။ ရန်ဘက်များကို အောင်နိုင်ခြင်း။
- ၁၀။ ဂန္ဓာဓိဓနိလမ်းမှ ဓာတ်စေလွှတ်၍
ရောက်လာကြခြင်း။
- ၁၁။ နတ်စေလွှတ်၍ ရောက်လာကြ
ခြင်း။
- ၁၂။ ဤနယ်မြေတွင် သာသနာစောင့်

နတ်များ အထူးစောင့်ရှောက်ခြင်း။
၁၃။ ဓာတ်တော်မွေတော် ကိန်းဝင်
ပျော်စံရာဟုလည်း ယုံကြည်ကြ
ခြင်း ဖြစ်တယ်'

ဆရာတော်၏ လေ့လာထားသော
ရွှေချိုးတောင် သားဆုပန် မိုးကောင်း
ဘုရား၏ ထူးခြားမှုများကား များပြား
လှသည်။ ဗဟုသုတစုံလှသည်။

ဆရာဆန်းလွင်(မြန်မာစာ)၊ ဆရာ
ရေနံမြေကျော်သူ၊ ဆရာတော် ဦးကုန္တ
ဝံသ၏ တောင်တော်သမိုင်းစာတမ်းတို့
၏ အကိုးအကားများနှင့် ပေါင်းစပ်
ကြည့်ပါက ထူးဆန်းအံ့ဖွယ် သမိုင်းဝင်
စေတီအဖြစ် ခိုင်မာစွာ တည်ရှိနေသည်
မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

▲ 'ဆရာတော်အထူး ဝိညာဉ်တောင်
ရှင်ပင်မဟာသာခါ နန်းဦးဆုတောင်း
ပြည့်စုံရာနဲ့ ဟင်သက်ဖို ဘာများ
ဆီနဲ့ ရှင်သီသားလဲဘုရား'

○ 'ပုဂံ၊ ပုပ္ပိ၊ မကွေ့၊ မြသလွန်း၊
မင်းဘူးဘုရားဖူးရင်း ငွေးချိုနဲ့ မဝေး
လှတဲ့ ရေနံချောင်းသွား ကားလမ်း
ဘေးမှာ သွားရေလာရေး လွယ်ကူ
ပြီး မဝေးလွန်းတာမို့ သမိုင်းဝင်
ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်ပြီး တန်ခိုးကြီး
ဆုတောင်းပြည့်တာမို့ စီးပွားရေး
အခက်အခဲရှိသူများ၊ လုပ်ငန်း
အခက်အခဲရှိသူများ၊ သားသမီး
မရရှိသူများ လာရောက်ဆုတောင်း
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ကြပါတယ်။

သာသနိက အဆောက်အအုံများ
ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလိုပါကလည်း
ဆရာတော်ထံ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်
နိုင်ကြောင်း ပြောပါရစေ'

▲ 'ဆရာတော်ရဲ့ အကျွန်ုပ်တို့လေး
တွေ ခြောက်လှိုက်...'

○ 'သရဏဂုံသုံးပါး(၃-ပတ်)၊ ဂုဏ်
တော်ကိုးပါး(၉-ပတ်)၊ သဗ္ဗဒွေ
တစ်နေ့ အခေါက်(၃၀၀) ရွတ်ပွား

ခြင်းနဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ သာသနာပြု
လုပ်ငန်းမှာ ပြည့်စုံစေတယ်'
စာရေးသူ အညာတစ်ခေါက် သွား
ရောက်ခဲ့စဉ်က ချောက်မြို့နယ်၊ ငွေးချို
"ဇီးပွားရွာဦး" တွင် တည်ထားကိုးကွယ်
ထားသော "ငွေးချိုတောင်၊
မိုးကောင်းဘုရား၊ သားဆုပန်ဘုရား"

အမည်သညာ အမျိုးမျိုးဖြင့် ပညတ်
ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ထားသော သမိုင်းဝင်
"ရှင်ပင်မဟာဒက္ခိဏသာခါ နန်းဦး
ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား" ၏ ထူးဆန်း
အံ့ဖွယ်ရာတို့ဖြင့် ပြည့်စုံကနေရာ
ဘုရားလောင်း ချိုးမင်း ဖြစ်ခဲ့စဉ်က
ကျင့်လည်ကျက်စားခဲ့သော ရွှေချိုး
တောင်တော်မြတ်သို့ သွားရောက်
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ပါကြောင်း အကျိုး
မျှော်၍ နှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်။

- အင်္ဂါအာကား
- ရေနံမြေကျော်သူ ရေးသော
"ရွှေချိုးတောင် မုဋ္ဌောစေတီနှင့်
သိကြားမင်း ဆက်ကပ်သော
ဆုတောင်းပြည့် ဒက္ခိဏသာခါ
ဘုရား"
- ရေနံမြေကျော်သူ ရေးသော
"မြေလတ်ဒေသမှ ဘုရားများ"
- ဆန်းလွင်(မြန်မာစာ) ရေးသော
"ဗုဒ္ဓတန်ခိုးရတနာမိုး"
- ဆန်းလွင်(မြန်မာစာ) ရေးသော
"အံ့ဖွယ်ထူးခြား မိုးဘုရား"
- ဆရာတော်ဦးကုန္တဝံသ ရေးသော
"ရွှေချိုးတောင်တော်သမိုင်း"
- ဆရာတော် ဦးတေဇာသားရ၏
ကိုယ်တွေ့ ပြောပြချက်များ။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချီမဆုံ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတယ်”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၀၅၇၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆ၀က(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊ ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

စကြာမင်း

စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်

အမှတ်-၀/၆၆၆၊ သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊
သန္တာမှတ်တိုင်ဆန်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ဖုန်း-၇၂၂၅၄၁

ခရီးယာယီ အသွားအလာများ နေရာသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခရီးက အပြန် ကျန်းမာရေးအရ လည်းကောင်း နှစ်လကျော်ကြာ မထိုင်ဖြစ်ခဲ့သော စာရေးစားပွဲ၊ ကုလားထိုင်များဆီသို့ မောင်အံ့တစ်ယောက် ကြိုးစားထိုင်မိ သည်။

ထိုနှစ်လတာအတွင်း ရောက်ရှိလာ သည့် ဖိတ်စာလေးများကို စားပွဲပေါ်၌ အစီအရီ တွေ့ရပါ၏။ ရှင်ပြုနားသ အလှူတော်မင်္ဂလာနှင့် ထိမ်းမြား မင်္ဂလာဖိတ်စာများသာ အများဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဖိတ်စာများကြားတွင် ထူးခြား သည့် ဖိတ်စာလေးကို တွေ့ရ၍ အသာ အယာ ဆွဲယူဖတ်မိသည်။

“ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနေမိန္ဒ၏

(၂)နှစ်ပြည့် နှစ်ပတ်လည် ရည်ရွယ်ချက်အရ ဖိတ်ကြားစွာ” ကမ္ဘာ့ထူးထူးတို့ ဖိတ်စာလေး ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဪ...ဘာလိုလိုနှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရား ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန် တော်မူခဲ့သည်မှာ (၂)နှစ်တောင် ပြည့်ခဲ့ပါပြီကော။

ဆရာတော်၏ ကျေးဇူးတော်များကို ပြန်လည် တွေးတောရင်း လွန်ခဲ့သော နှစ်(၃၀)ကျော်ကာလဖြစ်သည့် အတိတ် ၏ အရိပ်များကို ပြန်လည် လွမ်းဆွတ် တမ်းတမိပါတော့သည်။

* * *

မောင်အံ့ ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် ကယား ပြည်နယ်၊ လွိုင်ကော်မြို့သို့ ရောက်ရှိ စဉ် ၁၉၈၂ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်ကာလ များက လွိုင်ကော်မြို့မှာ ယခုလို စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးမှု မရှိသေးပါ။ မြို့မှ (၅)မိုင် ကျော်လျှင်ပင် လုံခြုံရေးကန့်သတ် နယ်မြေ ဖြစ်ပါသည်။

အံ့တစ်ယောက်

သိဒ္ဓိသယ်ပါး ဖြစ်စာရေး

ရွှေတိဂုံဘုရား

မောင်အံ့တို့ ဝန်ထမ်းများ နေထိုင် ခဲ့ရသော အိုးအိမ်ဦးစီးဌာနပိုင် တိုက် (၆)လုံးတန်းဆီသို့ ထိုစဉ်က မြို့ မြောက်ဘက် အစွန်ဆုံးတွင်ရှိပြီး ယင်း ၏မြောက်ဘက်တွင် ရဲကင်းစခန်းလေး တစ်ခုနှင့် ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးသာ ရှိပါ တော့သည်။

[ယခုအခါ မောင်အံ့ နေခဲ့ဖူးသော တိုက်(၆)လုံးကို ပျက်၍ အသစ် တိုက်ခန်းများ ဆောက်နေပြီ ဖြစ် သလို၊ အသစ်အသစ် ဆောက်လုပ် ပြီးသော တိုက်ခန်းအသစ်များ၊ သုံးထပ်တိုက်ခန်း၊ အသစ်များဖြင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလျက် ရှိနေပါပြီ။]

ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးကို ကျော်ပါက “ကြိုဆိုပါ၏” ဟူသော မြို့၏ ဆိုင်း ဘုတ်လေးသာရှိပြီး၊ ထိုမှ မိုင်ဝက်ခန့် အကွာတွင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနေမိန္ဒ သီတင်းသုံးရာ “မြို့ဦးကျောင်းတိုက်” တည်ရှိပါသည်။

ထိုစဉ်က နှစ်ကေခန့် ကျယ်ဝန်း သည့် မြေပေါ်တွင် သစ်သား နှစ်ထပ်

ကျောင်းလေးဖြင့် ဆရာတော်တစ်ပါး တည်းသာ ကေစာ ကျင့်သုံးနေထိုင် သည့် အချိန်ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် ခရစ်နှစ် ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ပြီး ခမည်းတော်ဦးပု၊ မယ်တော်ဒေါ်စိန်ပွင့်တို့၏ တတိယ မြောက် ရင်သွေးရတနာ ဖြစ်သည်။

မွေးဖွားရာဇာတိမှာ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီး၊ အရာတော်မြို့နယ်၊ သစ်ချို ကျေးရွာဖြစ်သည်။ ရဟန်းဘဝသို့ ရောက်စမှပင် လွိုင်ကော်မြို့သို့ ရောက် ရှိခဲ့ပြီး မင်းကျောင်းတိုက်ကြီးတွင် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်တို့ကို သင်ကြားနာယူ အားထုတ်ခဲ့သည်။

မြို့ဦးကျောင်းတွင် ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အဖြစ် သီတင်းသုံးနေစဉ် စာပေးစာယူ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား များအား မြန်မာစာ၊ ပါဠိနှင့် အင်္ဂလိပ်စာ ဘာသာများကို သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

လွိုင်ကော်တက္ကသိုလ် ဖွင့်လှစ်ပြီး သည့်အခါမှာလည်း ပါမောက္ခချုပ် ဆရာကြီးဦးစိန်ဦး အပါအဝင်

တက္ကသိုလ် ဆရာ/ဆရာမများ၏ အားထားမှုဖော် ကိုးကွယ်ရာ ဆရာ ဒကာများအဖြစ် ဘဝနတ်ထံ ယုံလွန်ချိန်ထိ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

မောင်အံ့တို့၏ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြပါဦးမည်။ မောင်အံ့တို့ဟု ဆိုရခြင်းမှာ တိုက်(၆)လုံးတန်းတွင် အတူနေ တစ်ဌာနတည်းမှ ဝန်ထမ်း(၅)ဦးရှိ၍ ဖြစ်ပါသည်။

လူပျိုလူလွတ် ဝန်ထမ်းများ ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ သောက်သောက် စားစားနှင့် တစ်ပတ် (၂၀)ရက်ကျော်လျှင် ရသည့် လစာလေးများမှာ တစ်ကျပ်မျှ မကျန်အောင် ကုန်ကြပါ တော့၏။

ထိုအခါ မောင်အံ့တို့၏ အားကိုးရာမှာ မြို့ဦးကျောင်းဆရာတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ နံနက်လင်းသည်နှင့် မျက်နှာသစ်ကာ တိုက်(၆)လုံးအခန်းမှ မြို့ဦးကျောင်းသို့ ခြေကျင် ယွန်းကြပါသည်။

ကျောင်းဝေယျာဝစ္စကိုလုပ်၊ နံနက်စာနှင့် နေ့လယ်စာများကိုပါ တပေါင်းတည်း စားပြီး (၂)ခိုင်းခန့် ဝေးသည့် ရုံးသို့ ချီတက်ကြပါသည်။ ညနေရုံးဆင်းပြန်တော့လည်း တိုက်ခန်းကို မပြန်သေးဘဲ ဆရာတော်ကျောင်းကို ညစာအတွက် တန်းသွားကြပါသည်။

ဆရာတော်မှာ ငြိငြင်မှု၊ တွန့်တိုမှု လုံးဝမရှိဘဲ တပြုံးပြုံးနှင့် ပီတိဖုံးကာ ရှိသမျှ စားဖွယ်ရာများကို ချကျွေးသည့် အပြင် ကျက်သရေခန်းထဲမှ ဆန်ကို လိုသလောက် ယူစေကာ ညစာ ချက်စေခဲ့ပါသည်။

ဤသည်မှာ တစ်နှေး တစ်ည၊ တစ်ခဏ မဟုတ်ပါ။ လစဉ် ရက်(၂၀) ကျော်လာပြီဆိုလျှင် ဆရာတော်၏

ဒါနတစ်ခုလို ဖြစ်နေပြီး ၁၉၈၇ ခုနှစ် ရောက်၍ မောင်အံ့ ဖားဆောင်းမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရချိန် ထိ ဖြစ်ပါသည်။

ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သော်လည်း ဆရာတပည့် ဆက်ဆံရေးကား မပျက်ခဲ့ပါ။ လျှင်ကော်ကို ရောက်သည့်အခါတိုင်း ဆရာတော် ဦးတိုက်ရှိခိုးမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်ကြီးသည် မောင်အံ့တို့၏ ကျေးဇူးရှင်အစစ် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဆရာတော်မှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများကို ကျွေးမွေးပြုစုရုံမျှမက လူ့စရိုက်နှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ ဆုံးမသွန်သင်မှုများလည်း ပေးခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း မောင်အံ့တို့မှာ လူငယ်ပီပီ အသောက်အစားများ ရှိခဲ့ရာ ဆရာတော်က သင်ခန်းစာယူဖွယ်ရာ နည်းယူစရာများဖြင့် ဗုဒ္ဓအဆုံးအမ တရားဓမ္မများကို သွန်သင်ညွှန်ပြပေးခဲ့သဖြင့် မောင်အံ့တို့ လူ့မိုက်တစ်စု မိုက်ဇာတ်များ တစ်ခန်းရပ်ခဲ့ရသည်။

ဆရာတော်သည် သူတစ်ပါးအား တရားပြ သွန်သင်ဆုံးမတတ်သလို သူကိုယ်တိုင်လည်း ဝိပဿနာအလုပ်များကို တစ်နေ့မပျက် အားထုတ်ခဲ့သည်။

အချိန်ရလျှင် ဓူတင်အကျင့်မြတ် (၁၃)ရပ်ကိုလည်း စီးဖြန်းလေ့ရှိသည်။ တချို့ဒကာများကဆိုလျှင် **“ဆရာတော်ကြီးမှာ သိဒ္ဓိပေါက်နေပြီ”**ဟု ပြောဆိုသည်ကို ကြားရသည်။

အလျဉ်းသင့်သဖြင့် ဒကာတို့၏ ယုံကြည်မှုအချို့ကို တင်ပြပါဦးမည်။ တစ်ညနေ မောင်အံ့တို့ ညစာအတွက် ချက်ပြုတ်နေကြစဉ် ဆရာတော်ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်နေသော ဒကာ တစ်ယောက် ရောက်လာပါသည်။

‘ဒကာကြီး မောင်သစ်(အမည်ရင်း မဟုတ်ပါ။) နေဝင်မိုးချုပ် ဘာကိစ္စများ ရှိလို့တုန်းကွ၊ အံ့မယ် လက်ထဲမှာလဲ ဘာတွေလဲ... များလှပါလားဟ’

‘မှန်ပါဘုရား... ဆရာတော်ပေးတဲ့ ဂဏန်းလေးကို ထိုင်းထီထိုးတာ ပေါက်လို့ လှူဖွယ်ပစ္စည်းလေးတွေ လာကန်တော့တာပါ ဘုရား’

‘ဟဲ့... မင်းကို ဘယ်တုန်းက ဂဏန်းပေး လို့လဲကွ၊ ဒီအလုပ်တွေ ပါ မလုပ်ရပါလား မောင်ရာ၊ ဒီလိုလောင်းကစားလို့ ရတဲ့ငွေနဲ့ ယယ်လာတဲ့ အလှူပစ္စည်းတွေကိုလဲ လက်မံဘူး၊ ပြန်ယူထား’

‘အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ဘုရား၊ အရင်အပတ် တပည့်တော် လာတုန်းက အရှင်ဘုရားကို အသိမပေးဘဲ တပည့်တော် စိတ်ထဲက အဓိဋ္ဌာန်ပြီး ဂဏန်းတောင်းကြည့်ပါတယ် ဘုရား။

ဘုန်းဘုန်းက တပည့်တော်ကို ထူးထူးခြားခြား ပေါက်ပေါက်ဆုပ် ချကျွေးတာကို အတိတ်ယူပြီး ထိုးလိုက်တာ ပေါက်တာကြောင့် ဝမ်းသာလွန်းလို့ လာလှူရတာပါဘုရား။

ဘုန်းဘုန်း စရဏအားကောင်းပြီး သိဒ္ဓိပေါက်နေပြီလို့ ယုံကြည်တာကြောင့် ကြည်ညိုလွန်းလို့ပါဘုရား’ ဆရာတော်ကြီးမှာ လွန်စွာ ဒေါသထွက်ပြီး လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို လက်မခံဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မောင်းထုတ်ခဲ့သည်ကို ကြုံခဲ့ရဖူးပါသည်။

(၅)နှစ်တာမျှ ဆရာတော်၏ ကျွေးမွေးထောက်ပံ့မှုကို ခံယူရင်း ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထဲတွင် ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည့် ဒေသသို့ မသွားမီ ဆုံးမဩဝါဒများ ခံယူရန် ဆရာတော်ထံ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

‘ဒကာမောင်အံ့ လာကွယ်၊ မင်းလဲ

ပြောင်းရွှေ့ရတော့မယ်ဆိုတာ ဘယ်ရက်လောက် သွားမလဲ။ ဘုန်းဘုန်းက ဘာတွေ ချီးမြှင့်ရမလဲကွ'

ဟု အပြုံးနှင့် ဆီးကြိုခဲ့သည်။

'ဘာမှ မလိုတော့ပါဘူး ဘုရား။ ဘုန်းဘုန်းရဲ့ ပဋိသန္ဓာရစကား ချီးမြှင့်တာနဲ့တင် တပည့်တော် အားရှိလှပါပြီ ဘုရား။ ပြောင်းရွှေ့ရမယ့် ဒေသကလဲ ဒီပြည်နယ်ထဲမှာဆိုတော့ လျှင်ကော်ရောက်တိုင်း ဘုန်းဘုန်းဆီ အမြဲလာပြီး ဦးခိုက်နေမှာပါဘုရား။

တပည့်တော် တစ်ခုတော့ တောင်းခံလိုပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော် သွားမယ့်ဒေသက လုံခြုံရေး စိတ်မချရတာမို့ အရဲအတား တရားတော်များ အဆောင်ကောင်းများ ချီးမြှင့်ပေးပါလို့ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ဘုရား'

'အေး... ဓမ္မဗျာပါကွယ်။ အချိန်တိုင်း အခါတိုင်း နေရာတိုင်းမှာ ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်အားထားပါ။ အနန္တအနန္တဝိပီးကို မပေ့ပါနဲ့။

အနံ့အနားဆိုတဲ့အတိုင်းပဲ ဖရိုတ်တော်၊ တရားတော်တွေကို အမြဲ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍယ်ပါ။

နောင် သံသရာအတွက်လဲ ဒါနု သီလ၊ ဘာဝနာ အလုပ်တွေကိုလဲ တတ်စွမ်းသမျှ လုပ်ဆောင်ပါလို့ ဘုန်းဘုန်းက အမှာစကား လက်ဆောင်ကောင်းတွေ ပေးလိုက်ပါတယ်'

'ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ဘုရား။ အခုလို ကြိုတုန်း တပည့်တော် သိချင်ရချင်တဲ့ သိဒ္ဓိပိုင်းဆိုရင် တရားများနဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုတွေကို ရှင်းပြစေချင်ပါတယ်ဘုရား။

ဒကာတွေက ဘုန်းဘုန်းကို သိဒ္ဓိပေါက်နေပြီလို့ ယုံကြည်နေကြလို့ အခုလို လျှောက်ထားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား'

'အင်း... ဖောင်အုံတို့က ဘုန်းဘုန်းကို

အရမ်း အထင်ကြီးနေကြတာကို ဘုန်းဘုန်း ဘာသိပ္ပံ မပေါက်သေးပါဘူး။ အေး... ဒါပေမယ့် (၁၀)ပါးသော သိဒ္ဓိတန်ခိုးတွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ တို့များရဲ့ မြတ်စွာဘုရား အရှင် မြတ်ကြီးကိုတော့ အပြုအမူအညီအညွတ် ဖုတ်တယ်ကွ။

သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ရှိပြီးဂါထာဆိုတာလဲ အထင်အရှား ရှိပြီးသားပါလေ။ အဲဒီ သိဒ္ဓိတင်ဂါထာနဲ့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တန်ခိုးတော်၊ ဂုဏ်တော်တွေကြောင့် ဘုန်းဘုန်းရဲ့ လုပ်ကိုင်ပြောဆို ကြံစည်သမျှ အဆင်ပြေချောမော ပြီးပြောက်ခဲ့တာပါ။ ဒါတွေကို မြတ်ပြီး ဘုန်းဘုန်းကို သိဒ္ဓိပေါက်နေတယ်လို့ ယူဆနေကြဟန် တူပါရဲ့ကွယ်'

'မှန်လှပါ ဘုရား... ဘုန်းဘုန်းအနေနဲ့ အပန်းမကြီးဘူးဆိုရင် တန်ခိုးထက်မြက်လှတဲ့ ဒီသိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးဂါထာတော်ကို ချီးမြှင့်ပေးဖို့ လျှောက်ထားအပ်ပါတယ် ဘုရား'

'ကဲ...ကဲ...ငါ့တပည့်ကြီး လိုချင်လှတယ်ဆိုရင်တော့ ဘုန်းဘုန်း ချီးမြှင့်ပေးပါမယ်။ ဒီဂါထာက သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဘုရားရှင်ကို ရိုနှိုးကန်တော့တဲ့ ဂါထာပါပဲ။ တန်ခိုးဂုဏ်တော်ကတော့ အလွန်ကြီးတာပေါ့။

ဒီဂါထာကို မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညစသဖြင့် (၉)ခေါက်စီရွတ်ပါ။ အားတဲ့

အချိန်၊ သတိရတဲ့ အချိန်တိုင်း ရွတ်ပွားနေရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။ ကြာသမျှ ဆန္ဒတွေ ပြည့်စုံပြီး လုပ်သမျှ မုချအောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။

အန္တရာယ်ဟူသမျှ ကင်းပစေမယ်ဆိုတာတော့ အထူး မပြောလိုတော့ပါဘူး။ အေး...တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ငါးပါး သီလတော့ အထူးလုံခြုံပါလို့ မှာလိုက်ပါရစေ။ ကဲ...လိုက်ရေးပေတော့'

သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ဂါထာတော်

သမာဓိ ဉာဏဝိပျာဏ အဓိဋ္ဌာန ဝိက္ခမ္ဘာ၊ မနောယာ ဝိယာက္ခန္ဓိ၊ တထာကမ္မ ဝိပိကဏ ဝိဇ္ဇာယာ ပုညတော၊ ပယောဂ ပစ္စယိဒ္ဓိတိ၊ အဂ္ဂပတ္တံ ဒသိဒ္ဓိနံ၊ ပါဝိဟေရံ ကရုဏေ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဉာဏဝိပျာဏ** = ညနဝိပဗရာ
- အဓိဋ္ဌာန** = အဓိတ်ထာန
- ဝိက္ခမ္ဘာ** = ဝိကုဗနာ
- ဝိယာက္ခန္ဓိ** = ဝိယာအိတ်ဝိ
- ကမ္မ** = ကမ်မ
- ဝိဇ္ဇာ** = ဝိတ်ဇာ
- ပုညတော** = ပုန်ညတော
- ပစ္စယိဒ္ဓိတိ** = ပစ်စယ်တိတ်တိ
- အဂ္ဂပတ္တံ** = အက်ဂပတ်တ်
- ဒသိဒ္ဓိနံ** = ဒသိတ်ဝိန်
- ပါဝိဟေရံ** = ပါတ်ဟေရံ

အနက်

- ၁။ **သမာဓိဉာဏဝိပျာဏ** - သမာဓိ ပျံ့နှံ့ခြင်း အရှိန်အဟုန်ကြောင့်ဖြစ်သော တန်ခိုး=သမာဓိဝိပျာက္ခန္ဓိ။
- ၂။ **အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ ပျံ့နှံ့ခြင်း** အရှိန်အဟုန်ကြောင့် ဖြစ်သော တန်ခိုး = ဉာဏဝိပျာက္ခန္ဓိလည်းကောင်း။
- ၃။ **အဓိဋ္ဌာနဝိက္ခမ္ဘာ** - အဓိဋ္ဌာနခြင်း အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်သော တန်ခိုး= အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ။

www.burmeseclassic.com

၄။ မိမိရင်အဆင်းမှတစ်ပါး အထူးထူး
သော ရုပ်အဆင်းကို ပြုလုပ်ဖန်
ဆင်းနိုင်သောတန်ခိုး=ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ
လည်းကောင်း။

၅။ မနောမယာဇီယာက္ခန္ဓိ-ဈာန်စိတ်
ဖြင့် ပြီးသောတန်ခိုး=မနောမယိဒ္ဓိ။

၆။ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော
တန်ခိုး=အရိယိဒ္ဓိလည်းကောင်း။
တထာ-ထိုမှတစ်ပါး။

၇။ ကမ္မ ဝိပါကဏ - ကံ၏အကျိုး
ကြောင့်ဖြစ်သောတန်ခိုး=ကမ္မဝိပါက
ဒိဒ္ဓိလည်းကောင်း။

၈။ ဝိဇ္ဇာမယာ-အတတ်ပညာကြောင့်
ဖြစ်သောတန်ခိုး=ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိလည်း
ကောင်း။

၉။ ပုညဝတော-ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်
ကံ လွန်ကဲသောသူ (ဝါ) ကောင်းမှု
အရှိန် ဘုန်းကံကြီးသောသူ၏
တန်ခိုး = ပုညဝတောက္ခန္ဓိလည်း
ကောင်း။

၁၀။ ပယောဂပစ္စယိဒ္ဓိ -သင့်လျော်စွာ
ပြုမှုအားထုတ်ခြင်း စသည်
အကြောင်း အထောက်အပံ့ကြောင့်
ဖြစ်သောတန်ခိုး=ပယောဂပစ္စယ
က္ခန္ဓိလည်းကောင်း။

က္ကတိ-ဤသို့၊ ဒေသိဒ္ဓိနိ-ဆယ်ပါး
သော က္ခန္ဓိတို့တွင်၊ အဂ္ဂပတ္တိ-အထွတ်
အထိပ်သို့ ရောက်တော်မူသော၊ ပါဠိ
ဟေရံ-အံ့ဖွယ်အမျိုးမျိုး တန်ခိုးပြာဋိ
ဟာကို၊ ကရံ ကရန္တံ-လူနတ်အများ
ဗြဟ္မာများတို့ ထင်ရှားမသွေ မြင်ငြား
စေရန် ပြုဖန်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ နပေ-ရိုရိုးပါ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စုစင်နှင့် ပါရမီပစ္စုစင်
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ ဝေဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိဟ
ဂုဏ်ထူး) ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယ
၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စုစင်

ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

‘မှန်လှပါ ဘုရား၊ ဂါထာတော်ကို
တော့ ရပါပြီဘုရား။ အနက်အဓိပ္ပါယ်
ကို သိရရင်ဖြင့် အကျိုးအန္တရာယ်
ဘုရား။ ဒါကြောင့် အနက်ပါ ရှင်းပြ
ပေးစေချင်ပါတယ် ဘုရား’

မောင်အံ့၏ ထပ်ဆင့်လျှောက်
ထားမှုအပေါ် ဆရာတော်က ရေနှေး
ကြမ်းတစ်ခွက်ကိုသောက် ချောင်း
တစ်ချက်ဟန် နှုတ်အာရှင်ပြီးနောက်...

‘ဈာန်သမာပတ် ဉာဏ်တန်ခိုးတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဆောက်တည်
ရသည့် အဓိဋ္ဌာန်ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံ
သော၊ အထူးထူးသော တန်ခိုးတော်တို့
နှင့် ပြည့်စုံသော စိတ်အကြံကို ပြီး
မြောက်စေသည့် တန်ခိုးတော်နှင့်
ပြည့်စုံသော...

လောကဝံတရားတို့မှ ကင်းဝေးရာ
အရိယာသူတော်စင်တို့၏တန်ခိုးတော်
နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အတိတ်ကုသိုလ်ကံ
ဘုန်းလက်ရုံးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ လုံ့လ
အားထုတ်မှုနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊
ထိုသဒ္ဓိဆယ်ပါး စာနိဒ္ဓိတော်များနှင့်
ပြည့်စုံ၍ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အရှင်မြတ်
ကြီးကို ထိုတပည့်တော်သည် ရိုသေ

မြတ်နိုး ရိုရိုးပါ၏ ဘုရား’
ကဲ... ဒါကတော့ သိဒ္ဓိဆယ်ပါး
ဂါထာတော်ရဲ့ အနက်အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်း
ပါပဲ။ ဒီအနက် သိထားပြီး နှလုံးသွင်း
နိုင်ရင် ပိုကောင်းတာပေါ့။

ဟု ရှင်းပြမိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။
မြို့ဦးကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ
နေမိန္ဒ ချီးမြှင့်ပေးသော သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး
ဂါထာတော်ကို မိန့်မှာချက်နှင့်အညီ
နံနက်၊ နေ့ည (၉)ခေါက်စီ ရွတ်ပွား
ပူဇော်မှုကို နေ့စဉ် ဝတ္တရားတစ်ရပ်
အနေဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့
သည်ကို ရိုးသားစွာ ဝန်ခံပါသည်။

သို့သော် သတိရသည့် အခါများတွင်
ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ဘုရားဂုဏ်တော်များနှင့်
တွဲကာ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်းများကို
အခါအားလျော်စွာ ဆောင်ရွက်ခြင်း
ကပင် မောင်အံ့တစ်ယောက် ယခုချိန်
တိုင်အောင်ပင် ကြီးမားသော အခက်
အခဲ ပြဿနာ အန္တရာယ်များ ကြုံတွေ့
ရခြင်းမျိုး မရှိခဲ့ဘဲ ဘဝကို အေးချမ်း
သာယာစွာ လျှောက်လှမ်းနိုင်ခဲ့ပါ
ကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

သို့ပါ၍ စာရှုသူ သူတော်စင်များ
အနေနှင့် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့
ပြီဖြစ်သော ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒ
မိန့်မှာ လမ်းညွှန်ချက်တို့နှင့်အညီ
ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်
သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုး အကျိုးခံစားနိုင်ကြပါစေ
ကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် တိုက်
တွန်းတင်ဆက်အပ်ပါသည်။

[ဆရာတော်ကြီး ညွှန်ပြသည့်
ဘုရားဂုဏ်တော်များနှင့် သိဒ္ဓိ
ဆယ်ပါး အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကို ဆက်
လက် တင်ပြသွားပါမည်။]

အံ့ကြွယ်

ရေဆိုသည်မှာ ထွက်ပေါက်ရှိမှ သန့်ရှင်း၏။ ကြည်လင်၏။ ထို့အတူ ဓာတ်လေးပါးနှင့် တည်ဆောက် ထားသည့် လူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း အစာသစ်ဝင်ဖို့ အရေးကြီး လိုအပ်သလို အစာဟောင်းထွက်ဖို့ လည်း အရေးကြီး၏။

သို့သော် လိုအပ်သည်ထက်ဝင်ပြီး လိုအပ်သည်ထက် ထွက်ပြန်ရင်လည်း ဒုက္ခရောက်တတ်၏။

ထိုသို့ အစာမကြေ၍ အစာသစ် လက်မခံခြင်း၊ အစာကြေလွန်း၍ လွန်ကဲ စွာ ဝမ်းသွားခြင်းတို့ သက်သာပျောက် ကင်းစေရန် ဆေးထိုး၊ ဆေးစားလုပ် သည့်အခါ ဖြစ်စေ ဗမာဆေးဝယ်စားလျှင် ဖြစ်စေ ငွေကုန်ဦးမည်။

ယခုအစီအမံကား ငွေမကုန်ဘဲ သက်သာပျောက်ကင်း၏။ ဒုက္ခလည်း မများပါ။ ဗမာဆေးနှင့် ယင်းအစီအမံ များကို ယုံကြည်မှုနည်းသော စာရေးသူ သည် အကြောင်းကွဲတစ်ခုနှင့် အလွန် ခေါင်သော ရွာတစ်ရွာသို့ရောက်ရင်း ရေပြောင်းအစာပြောင်းနှင့် တွေ့ပြီး ဝမ်းတွေ ဒလဟောသွားနေ၏။

ဆေးခန်းလည်းမရှိ၊ အင်္ဂလိပ်ဆေး လည်း ဝယ်မရနှင့် အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်နေ၏။

နောက်ဆုံး ရွာအသိမိတ်ဆွေတွေ အကူအညီနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းဆရာ တော်၏ကျောင်းမှ အစီအမံတွေ ကြောင့် ထိုဝမ်းသွားခြင်းရောဂါ ပျောက်ကင်းသက်သာခဲ့၏။

ဝမ်းသာခြင်း၊ ကျေးဇူးတင်ခြင်းနှင့် အတူ ထိုထူးဆန်းသော အစီအမံကို စူးစမ်းလိုစိတ်များ ယိုမိတ်လာ၍ ဆရာ တော်ဆိုသွားပြီး ချဉ်းကပ်တောင်းယူခဲ့ ပါ၏။

သို့သော် လွယ်လွယ်နှင့်တော့မရ

ဝမ်းကိုက် ဝမ်းသွားရောဂါ

ပျောက်စေသောအစီအမံ ဝါထာစွမ်းအင် သိစေချင်

အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ တောင်းယူမှ ရသလို သည်အစီအမံ ပြုလုပ်ပေး သည့်အခါတွင်လည်း...

- ငွေကြေးဖြင့် မပြုလုပ်ပါ။
- ယာတ်ကို မပျော်ကိုးပါ။
- စိတ်စောနာ ကောင်းပါမည်။
- ပညာကို တန်ဖိုးထားပါမည်။
- ယလိုအပ်ဘဲ သည်ပညာရပ်ကို လက်ဆင့် ဟက်ပါ။

စသော ကတိများပေးပြီးမှ တန်ဖိုး ရှိရှိရခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

စာရေးသူနည်းတူ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေလျှင် ချမ်းသာ သုခရစေနိုင်ရန် ယခုတော့ ဤနည်း ဤအစီအမံကို တစ်ဆင့် ဇီဝိတဒါန ပြုလိုက်ရပါ၏။

အစီအမံပြုလုပ်နည်း

၁။ ယခု အစီအမံပြုလုပ်တော့မည် ဆိုလျှင် ကိုယ်လက်သန့်ရှင်း၍ သီလကို စင်ကြယ်ပါစေ။

၂။ အပ်ချည်လုံးမှ ကြိုး(၇)ချောင်း ဝမ်းခိုက်ပတ်လောက်ရှု ဖြတ်ယူပါ။

၃။ ယင်း အပ်ချည်ကြိုးကို ဘုရားစင် ရှေ့မှာ...

‘ဥံ ဗုဒ္ဓသက္က၊ ဝပ္ပသက္က၊ သံဃသက္က၊ ဖရဏသွားဟ’

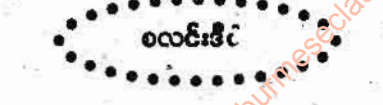
ဟု ထိုဂါထာကို (၃၇)ခေါက်ရွတ်

ပြီး ခါးမှာချည်ပေးပါ။ ထိုသို့ခါးမှာချည် ၍ ပါးစပ်က အစာတွေ အန်ထွက်လျှင် ဤနည်းအတိုင်း အပ်ချည်မျှင် (၇)ချောင်းနှင့် အထက်ပါဂါထာ (၃၇)ခေါက်ရွတ်ပြီး ထိုကြိုးကို လည်ပင်းမှာ စီပေးလိုက်ပါ။

ဝမ်းသွားခြင်း၊ ဝမ်းကိုက်ခြင်း၊ အထက်လှန်အောက်လျှော ရောဂါ ဝေဒနာများ ဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းပါလိမ့် မည်။

ဘေးရန်ကင်းကွာ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ကြပါစေ...

စာရိတ္တကျွန်းလျာကွက်

ကြည့်ပါ။

❖ လက်သန်းသေးပြီး တိုနေပါတယ်။ (A.A)

ဒါကတော့...

- ❖ ရှက်ရွံ့ပယ်။
- ❖ ဆင်ခြင်တဲ့ အားနည်းပယ်။
- ❖ သားသီးနည်းပါးပယ်။
- ❖ အကင်းပါးပူဖိုတူ။
- ❖ တဲ့တို့ပြောတတ်ပယ်။
- ❖ နာလည်မှုလွယ်ပယ်။
- ❖ လှူရှေ့ညွှန်ပယ်။
- ❖ လောကထိတ် မပြုတတ်ဘူး။
- ❖ ပရိယာယ်မဟာကင်းပယ်။
- ❖ ဘုဘောက်ကာလိ ဖြစ်ပယ်။

❖ စကားပြော မပြေပြစ်နိုင်ဘူး။

❖ ရှင်းရှင်းတွင်းတွင်း ပြောပယ်။

စသည်ဖြင့်

ဟောပြောလိုရပါတယ်။

လက္ခဏာရှင်ရဲ့

အမေးကို ကြည့်ပြီး

အဖြေပေးလိုက်ရုံပါပဲ။

ဗဟုသုတ အလို့ငှာ

တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ

အတ္ထာနံ ရက္ခတိ

ဦးသော်ခင် (ဟာသာတ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဂျစ်တယ်
(စက်မှု-၀)

'ဟေ့... ကိုညွှန်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 လာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုညွှန်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တုံး'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ခွဲကြဲပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 ရိုး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'
 'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ရတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွှန်လှိုင်
 (စည်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဝကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'
 'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆို ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'
 'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညွှန်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးနိုပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 ဒူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အခိုးဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရုန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ဆရာပါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'
 'ဇက်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 နိုပါတယ် ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မပြုခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေမောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၂၃၇

ကြောမင်းပေါင်း

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပါ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ့်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်၊ ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာပြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ယုံပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ။

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့။

ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ။

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောကကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
ကြောမင်းဆေးပျက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗမာလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှု-၁)

ရွေးထုံးစဉ်လာ ဝါထာနှင့်

ကုသိုလ်ယတြာ

စော်မြင် (မြင်းခြံ)

'ဝင်းနိုင် ခုနက စကားပြန်ပြောဦး' ဟု အနည်းငယ် အသံမာမာဖြင့် ဆရာဦးအောင်သန်း ပြောလိုက်သည်။

'ဆရာ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ကျွန်တော်တို့ ပြန်မာလူမျိုးက အလှူဒါန လက်နဲ့ပုကွာ ဆိုသလို ရာသီအလိုက် ဘုရားပွဲတွေ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆွမ်းလောင်းတာ၊ တတ်အား သမျှ တောင်နပ်ဆဲလှတွေပုကွန် တိရစ္ဆာန် တွေရော ကုသိုလ်တွေ ပြုနေလျက် ကျွန်တော်တို့ ပြန်မာလူမျိုးတွေက ဘာဖြစ် လို့လဲ ပွဲပြုကုနေရလဲ ဆရာ'

ဟု ထပ်မံ ပြောလိုက်သည်။

'ဘယ်လို ပြောတာလဲ ဝင်းနိုင်၊

မြန်မာနိုင်ငံမှာ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ လူမျိုးဆိုတာ ကံနဲ့ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ရမှာ၊ လှူဒါန်းတိုင်း ချမ်းသာ လိမ့်မယ်လို့ မှတ်နေလား။

ပထမ ကုသိုလ်အကြောင်းတရားကို လုပ်ထားနိုင်မှ ဒုတိယကုသိုလ်ရဲ့ အကျိုးတရားကို ရရှိမှာ၊ မင်းက ခုရေတွင်းတူး ခုရေကြည်ကို လိုချင်လို့ ဘယ်မှာ ရနိုင်မှာတဲ့'

ဟု ဆရာကြီးက ပြောလိုက်၏။

'အားမလို အားမရ ကျွန်တော် ဖြစ်နေလို့ပါဆရာ'

ဟု မျက်နှာငယ်ငယ်လေးဖြင့် ဝင်းနိုင်က ပြောလိုက်သည်။

'ဘာများ အားမလို အားမရ ဖြစ်နေ တုန်း၊ ပြောကြည့်လေ'

'ဪ...ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံက ထေရဝါဒနိုင်ငံ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ အလုပ်တွေ အားထုတ်နေတဲ့နိုင်ငံ၊ ဒါတောင်မှ လူအတော်များများ ဆင်းရဲ

တွင်းကြီးထဲက မထွက်နိုင်တာကို စဉ်းစားမိလို့ပါဆရာ'

'မင်း အတော်ခက်ဦးမယ့် ကောင်ပဲ' ဟု ဆရာကြီးက ငေါက်ဆတ်ဆတ် ပြောလိုက်၏။

'ဘာများ ခက်ဦးမှာလဲ ဆရာ' ဟု ဝင်းနိုင်က မေးလိုက်သည်။

'မင်းတို့ ဝါတို့က ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်တဲ့ ကာမတုံ့သား သီလအားနည်းတယ်၊ သီလ အားနည်းရင် ကိုယ်ကျင့်တရားက ဘယ်မှာ ရှိပတုံး

ခုဘဝမှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ များများ လုပ်နေပေမယ့် အတိတ်ဘဝက အကုသိုလ် အကျိုးပေးတွေ မင်း ပြင်နိုင်လား၊ ကံ၊ ကံရဲ့ အကြောင်းနဲ့ အကျိုးပေးကို နားလည် ထားလား'

ဟု ဆရာကြီးက မေးလိုက်လေ၏။

မောင်ဝင်းနိုင်သည် စကားတစ်ခွန်း မှု ပြန်ပြီးမပြောနိုင်ဘဲ ဆွံ့အနေသူ ကဲ့သို့ ဆရာကြီး၏ မျက်နှာကို ကြည့်

နေလေ၏။

'ဘယ့်နှယ်လဲ ဆရာမေးတာ ပြောဦး' ဟု ဆရာကြီးက ထပ်ဆင့်မေးမြန်း လိုက်ပြန်ရာ...

'ဆရာပြောတဲ့ ကံနဲ့ကံရဲ့ အကြောင်းတရား အကျိုးတရားကို ယဿိဘူဆရာ၊ ကျွန်တော် သိတာက တတ်နိုင်သမျှ ဆွေးနွေးစာလေးနဲ့ လူတွေ လှူနေကြတာ ပြင်နေရတော့ တို့ပြန်မာတွေ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေက အကျိုးပေးတဲ့ ဘာကြောင့် ဆင်းရဲတွင်း နက်နေကြလဲ

လုပ်ထားတဲ့ ကုသိုလ်တွေ ဘယ်ရောက် နေလဲ ကောင်းကျိုးပေးတော့ရယ်လို့ စိတ်မှာ ကသောက်ကရောက် ဖြစ်နေလို့ပါ ဆရာ' ဟု ပြောလိုက်သည်။

'နတ္ထိဒိန္နံလို့ ဟောတဲ့အတိုင်း မင်း နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တော့မယ် ဝင်းနိုင်'

'နတ္ထိကဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘာလို့ သဘောလဲ ဆရာ'

'မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း နတ္ထိကဒိဋ္ဌိဖြစ်ရမယ့်အတိုင်း သုဗ္ဗ

www.burmeseclassic.com

ကံတရားလျှင် အကြောင်းခံ၊ အမွေခံ၊
ကံလျှင်မိမိဥစ္စာ၊ ကံတရားလျှင် မှီခို
ရာရယ်လို့ အကြွင်းမဲ့ လက်ခံပြီး
ယုံကြည်ထားရမှာ၊ လျှာဒါန်းပေးကမ်းမှု
တွေ အကျိုးမပေးဘူးလို့ ထင်မှတ်တာ
ကို နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ ခေါ်တယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရ၏။
ဝင်းသည်နိုင်သည် နတ္ထိကဒိဋ္ဌိဆို
သော စကားကို မကြားဘူး၍လား
မသိ၊ သူ၏စိတ်၌ သို့လော သို့လော
စဉ်းစားနေပုံရှိသည်။

'ဒါဖြင့် ဆရာရယ်၊ တတ်နိုင်သမျှ
ကောင်းမှုတွေ လုပ်နေပါလျက် ဘာ
ဖြစ်လို့ ကောင်းကျိုးကို မရသေးတာ
တုံး'

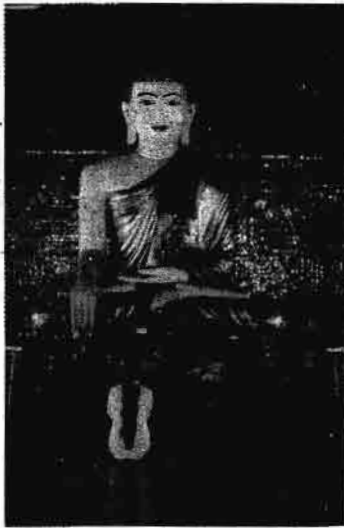
ဟု မောင်ဝင်းနိုင်က မေးလိုက်
သည်။

ကံတရားလေးပါး အကြောင်းနှင့်
အကျိုး နားမလည်သူတိုင်း မောင်ဝင်း
နိုင်လို စိတ်အတွေး ဖြစ်မည်ကား
မလွဲပေ။

ကံလေးပါးတို့၏ အကြောင်းနှင့်
အကျိုးဆက်တို့ကို ဘယ်က စ၊ ပြောရ
မည်ကို အစပျိုးရခက်သောကြောင့်
ကျွန်ုပ်သည် အိုက်စပ်ပူလောင်စိတ်
ဖြစ်လာ၏။

မိမိအနေဖြင့် စင်ကြယ်သော
လျှာဖြယ်ပစ္စည်း၊ မလျှာခင် လျှာပြီး
နောက် စေတနာ ပြည့်စုံပါမှ အလျှာခံ
ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
ရဟန္တာ စသော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရမည်ကို
သာမန်မျှ သိထားသည်။ သူ့စိတ်ကို
အာရုံပြောင်းဖို့ စဉ်းစားပြီး နောက်...

'ကံ...မောင်ဝင်းနိုင် ကံတရားကိစ္စ
မှာ ဆရာရော မင်းပါ ခြေခြေမြစ်ခြစ်
သိကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ကံကိစ္စက
ကြီးကျယ်လွန်းနေတယ်။ ချမ်းသာ
ဆင်းရဲအကြောင်းကို ဆရာက မဖြေ

ရှင်းနိုင်မှတော့ မင်းဆို ဝေးလေပေါ့'
ဟု ပြောလိုက်ရ၏။

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ'
ဟု မောင်ဝင်းနိုင်က ပြောလိုက်သည်။
မောင်ဝင်းနိုင်သည် ကံကိစ္စကို
နောက်ထပ်ပြောလိုစိတ် ရှိဟန်တူ
သည်။

ကျွန်ုပ်က သူ၏အနီးမှ ထကာ
ဆေးပေါ့လိပ်ကို မီးညှိလိုက်သည်။

အဝေးသို့ ကြည့်ပြီး ဆေးလိပ်ကို
ဖွာနေလိုက်သည်။ စကားဖြတ် အာရုံ
လွှဲခြင်းကို နားလည်သောကြောင့်
လားမသိ နှစ်ဦးလုံး တိတ်ဆိတ်သွား
သည်။

ခဏကြာသော်...

'မောင်ဝင်းနိုင် ဆရာဆီလာခဲ့တာ၊
အလည်သက်သက်ပဲလား'

ဟု ကျွန်ုပ်ကပင် စပြီး မေးလိုက်
သည်။

'ကိစ္စလေးနည်းနည်းတော့ ပါလာ
တယ် ဆရာ၊ ဆရာ့ကို မေးရဦးမယ်'
'လာပြန်ပြီလား ဝင်းနိုင်၊ အမေးစမ်း
ကများလှခဲ့ပြန်လား၊ ဘာများ မေးဦး
မှာလဲ'

'ကျွန်တော့်ရဲ့ မိခင်က ဒီနှစ်မှာ

ကျန်းမာရေးက တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု
ခဏခဏ ချုံ့ချာတယ်။ ဆေးခန်းလဲ
မကြာမကြာ သွားနေရတာ၊ ကျန်းမာ
ရေးကောင်းလာနိုင်တဲ့ နည်းလေးတစ်ခု
လောက် တောင်းချင်လို့ ဆရာဆီ
လာခဲ့တာ'

'လာခဲ့မှတော့ ပေးမှာပေါ့။ ကျန်းမာ
ရေးကောင်းအောင် နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုရ
မယ့် ဂါထာမန္တရားကို ယူမှာလား၊
ကိုယ်မှာဆောင်ထားရမယ့် အင်း
လက်ဖွဲ့ကို ယူမှာလား၊ ဒါမှမဟုတ်
ကျန်းမာရေး ကောင်းစေတတ်တဲ့
ကုသိုလ်ယတြာနည်းကို ယူမှာလား'

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်၏။

'စိတ်ထဲ ရှင်းအောင်း မေးပါရစေ
လား ဆရာ'

'မေးလေ ဘာမေးချင်တုံး'

'ဂါထာကို ရွတ်ဆိုလို့ ကျန်းမာရေး
ကောင်းဖို့ကို ရနိုင်လား ဆရာ'

'ရရှိတယ် မောင်ဝင်းနိုင်၊ မောရထုတ်
ဖိတ်တော်မှာ တွေ့အိမ်မင်း နံနက်၊ ညနေ
ဝယ်မှာဂါထာကို ရွတ်လို့ ဘေးနန်းကင်ပြီး
အသက်ရှည်စွာ နေရတယ်လို့ပါတယ်။

ဒုဋ္ဌဂါထာဖမ်းကြီးတို့ သထုံပြည်ဝှေ့စေတီ
ဖမ်းတို့ စစ်ကိုင်းစည်လှကျော်ထင်မင်းတို့လဲ
ဂါထာရွတ်ခဲ့တဲ့ အထောက်အထားရှိတယ်'
ဟု ကျွန်ုပ်က မောင်ဝင်းနိုင်ကို
ပြောပြလိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော့်
မိခင်အတွက်ဆို ဂါထာကော ကုသိုလ်
ယတြာပါ နှစ်မျိုးလုပ်ပေးပါ ဆရာ'

'အင်း...ယတြာဆိုရင် ကြာဦးမှာ
ဝင်းနိုင်'

'ဒါဖြင့် ဆရာရယ်... ဂါထာနဲ့
ကုသိုလ်ယတြာကို ပေးပါဆရာ'

ကျွန်ုပ်သည် မှတ်စုစာအုပ်ကို
ယူလိုက်ပြီး မောင်ဝင်းနိုင်၏ မိခင်
ဇာတာ ပုံစံကို အတန်ကြာမျှ ရှာဖွေ

ကြည့်ရသဖြင့်...

'မောင်ဝင်းနိုင် မိခင်ဇာတာမှာ မွေးနံနဲ့ လက်ကြိုဟ်ထက်မှာ ကောဇာ စနေကြိုဟ်က စီးထားသလို သုံးတန်ပေါ်နိစ်ကို ကြည့်ပြန်တော့ မွေးနံက တိုင်ခြေမြေလူးကို ရောက်နေတော့ ကျန်းမာရေးက ညံ့ရောပေါ့ ဝင်းနိုင်။

ရာသီဥတု အစားအသောက် အသွားအလာ မဆင်ခြင်လို့ကတော့ ဒါထက် ကျန်းမာရေးက ဆိုးရွားလာနိုင်တယ်'

ဟု ကျွန်ုပ် ပြောလိုက်ရသည်။

'ဆရာ ပြောသလိုဆို ကျန်းမာရေးက ညံ့ဦးမှာပေါ့'

'ဟုတ်တယ် ဝင်းနိုင်၊ ကျန်းမာရေးက ရရှိကံရမယ် နှစ်ပ'

'ဒါဖြင့် ဆရာ ကျန်းမာရေးကောင်းနိုင်မယ် နည်းလမ်းကို ပြောပြပါဦး'

ဟု မောင်ဝင်းနိုင်က တောင်းလိုက်သည်။

'စနေဂြိုဟ်အတွက် ရှေးထုံးစံလွှာကုသိုလ်ယဏ္ဍက ရွံ့ဖျက်ထူထပ် သွားလာလို့ ခက်တဲ့နေရာမှာ မြေပွေ့ခြင်း၊ တံတား (ပျံပြားချ၊ ပါးလုံးချ) ခပ်ပေးခြင်း၊ လမ်းပေါ်ရှိ အမှိုက်ဆွဲသစ်ခက် စတာတွေကို မိခင် ကျန်းမာရေးကောင်းစေရန် ဆုတောင်းရင်းလင်းပေးခြင်း၊ ရေလှေခြင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများက ကြီးမားသော အကျသိုလ်ကံများ မပါမရှိရင် ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ကျန်းမာရေးအညံ့ကို ဟန့်တားလို့ ရတယ်။ အသက်အန္တရာယ်ကို မကျရောက်နိုင်ဘူး' ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရ၏။

မောင်ဝင်းနိုင်သည် ကျွန်ုပ်ပြောသော စကားတို့ကို အဝေးသို့ မကြည့်ဘဲ မျက်လွှာချပြီး ဂယနဏ မှတ်နေပုံကို တွေ့မြင်ရသည်။

'ဆရာပြောတာ မှတ်မိရဲ့လား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

'ဒီလောက်တော့ မှတ်မိပါတယ် ဆရာ'

ဟု ခေါင်းညိတ်ပြီး ဖြေလိုက်သည်။

'နောက် ဂါထာနည်းကို မှတ်လိုက်ဦး'

'ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါဆရာ'

'ခု ပြောမှာက ဂါထာပဲ။ ဂါထာဆိုတော့ အလွတ်မှတ်နိုင်ပါ့မလား'

ဟု ကျွန်ုပ် မေးလိုက်သည်။

'အလွတ်တော့ ကျွန်တော် မှတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆရာ၊ ဆရာ ပြောပြတာကို နောက်ကလိုက်ပြီး ရေးမှတ်ပါရစေ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

'အေး... ရတယ်၊ ဘောလ်ပင်နဲ့ စာရွက်ကို ထုတ်လိုက်'

မောင်ဝင်းနိုင်သည် အိတ်ကပ်ထဲမှ စာရွက်ရှည်နှင့် ဘောလ်ပင်ကို ထုတ်လိုက်ပြီး အသင့်ရေးဟန် ပြုလိုက်သည်။

'ကဲ လိုက်ပြီးရေး အဋ္ဌာရသဟတ္ထုဗျေဝေါ.....'

ဟု ကျွန်ုပ် ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

'ဟိုး...ရပ်ပါဦးဆရာ'

'ဘာဖြစ်လို့တုံး'

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရသည်။

'ကျွန်တော် ဆရာရွတ်ဆိုသံကို မရေးမတတ်သလို ဖြစ်နေတယ်'

'ခေတ်ပညာတတ် လူငယ်ကစ်ယောက် ဖြစ်လင့်ကစား ပါဠိစာပေကို များများမဖတ်ဘူးရင်၊ ဖတ်ဖူးသော်လဲ အလေ့အကျင့် မရှိသေးပါက မှန်အောင်ရေးနိုင်ဖို့မှာ မလွယ်ကူလှ'

ဟု ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက်သော်လည်း အသံမှာ ထွက်မလာခဲ့။

မောင်ဝင်းနိုင်ဆီက ဘောလ်ပင်နှင့် စက္ကူကို ယူလိုက်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ရေးနေလိုက်သည်။

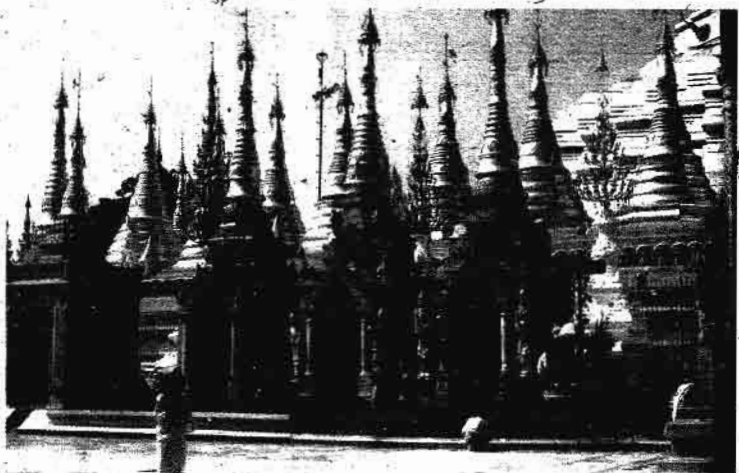
- ၁။ အဋ္ဌာရသ ဟတ္ထုဗျေဝေါ၊
- ဂေါတမော သကျဝဇ္ဇနော၊
- သဗ္ဗညု သဗ္ဗတိလကော၊
- သဗ္ဗလောက သုပ္ပဒေါ၊
- ၂။ သဗ္ဗဒ္ဓေါ သဗ္ဗဝပ္ပာနံ၊
- ဘဂေဟိ ဘာဂျဂါယုဏော၊
- ဝိဇ္ဇာစရထသပ္ပန္နော၊
- သောတ္ထု ရောဂုံဒေတုနော၊

အနက်

- ၁။ သကျဝဇ္ဇနော - သာကီဝင် မင်းတို့၏ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော၊
- သဗ္ဗညု - အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော၊
- သဗ္ဗတိလကော - ခပ်သိမ်းသော လောက၏ မှန်ကူသဗ္ဗယ် ဖြစ်တော်မူသော၊
- သဗ္ဗလောကသုပ္ပဒေါ - အလုံးစုံသော သတ္တလောကအား ချမ်းသာကို ပေးတော်မူသော၊
- ဂေါတမော - ဂေါတမအနွယ်ဖွား မြတ်စွာဘုရားသည်၊
- အဋ္ဌိရသဟတ္ထုဗျေဝေါ - ဉာဏ်တော်တွက်စစ် ဆယ်ရှစ်တောင် မြင့်တော်မူပါပေ၏။

- ၂။ သဗ္ဗဝပ္ပာနံ - ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို၊
- သဗ္ဗဒ္ဓေါ - ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ

သိတော်မူသော **ဘဂေဟီ** - ဘဂ
 ဆိုငြား ဘုန်းခြောက်ပါးတို့နှင့်၊
ယုတော - ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊
ဘဂျဝါ - ဘုန်းကျက်သရေ ရှိတော်
 မူသော၊ **ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော** -
 သုံးပါးရစ်ဖြာ မြတ်ဝိဇ္ဇာနှင့် ကျင့်ရာ
 မှား ဆယ်ငါးပါးသော စရထနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ **နော** - အကျွန်ုပ်တို့အား၊
သောတ္တရာရာဂျံ - ချမ်းသာယွင်း
 ကျန်းမာခြင်းကို၊ **ဒဒါတု** - ပေးတော်
 မူပါစေသတည်း။

**[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဝင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဝင်း
 တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
 အောင်ရွှေ မွေစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
 ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဇင်ဘာထုတ်-ဒီဇန်ကာလ
 ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)] မှ ပြန်ဆိုပေး
 ပါသည်။]**

- မောင်ဝင်းနိုင်သည် ကျွန်ုပ် ရေးနေ
 သမျှကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသော်
 လည်း ဖတ်တတ် ရွတ်ဆိုတတ်မည့်ပုံ
 မရ ဖြစ်နေမှန်းကို သဘောပေါက်မိ
 သဖြင့် ...

“မောင်ဝင်းနိုင်” ဟု ခေါ်လိုက်ရ
 သည်။

“ဗျာ...ဆရာ” ဟု သူက စာရွက်ကို
 ငုံ့ကြည့်လျက် ထူးလိုက်၏။

‘အောက်က ပါဠိကို မြန်မာရွတ်သံ
 လေး ရေးပေးရဦးမလား’

ဟု မေးလိုက်ရပြန်သည်။

‘အဲဒီလိုဆို ကောင်းမှကောင်းပေါ့
 ဆရာ’

ကျွန်ုပ် မြန်မာအသံထွက်တတ်ရန်
 အောက်မှာ ဆက်ရေးရပြန်သည်။

၁။ အံထာရသ ဟတ်ထုတ်ဗေဝီ
 ဂေါတမော သက်ကျုတ်စန္ဒော၊
 သတ်ဗင်ည ယတ်ဗတ်လကော

သတ်ဗလောက သုခပ်ပဒေါ
 သပ်ဗုတ်ထိ သတ်ဗဗင်္ဂမာနံ၊
 ဘဂေဟီ ဘာဂျဝါယုတော၊
 ဝိတ်တစရထ သပ်ယန်နော၊
 သွတ်ထရာ ရောဂုံ ဒဒါတုနော၊
 ရေးပြီး စာရွက် မောင်ဝင်းနိုင်ရှေ့
 သို့ တိုးပေးလိုက်သည်။

‘ဒီလိုရေးတော့ ရွတ်ဖတ်နိုင်ပါ့မလား
 မောင်ဝင်းနိုင်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ရနိုင်ပါပြီ ဆရာ’

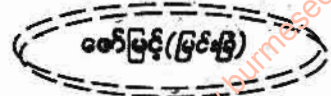
‘အဲဒီဂါထာက ရှင်တော်ဂေါတမ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ ဂါထာ အဓိပ္ပာယ်ပါ သိချင်ရင်
ဥပ္ပါဒ်ထက္ခိ မြန်မာပြန်ထဲမှာ ပါတယ်၊
 ရှင်တော်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကို
 သောက်တော်အရမ်း အလင်းထိုင်း ပန်း
 အမွှေးထိုင်တို့ကို ပနက်ခဲ့သမှာ ကပ်လျှ
 ပူဇော်ပြီး မောင်ဝင်းနိုင်ရဲ့ ဒီခပ်ကို အနည်း
 ဆုံး ခုနစ်ရက်လောက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါစေ။
 ဗုဒ္ဓ၏ ဘုန်းစာအုပ်တော်ကြောင့် မကောင်း
 သော ဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်ပြောင်း ဂြိုဟ်သွား
 ဂြိုဟ်ပျက် ဂြိုဟ်ဝင်သော ဘေးအန္တရာယ်
 တို့ကို ကာကွယ်ထားခြင်းပြီး ကျန်းမာရေး
 ကောင်းလာမယ်’

ဟု ပြောပြီး စတားကို ရပ်လိုက်
 သည်။ မောင်ဝင်းနိုင်သည် ကျေနပ်
 သော မျက်နှာဖြင့် ကြည့်နေ၏။

လူတိုင်း ကျန်းမာရေးကောင်း၍
 အသက်ရှည်ရှည် နေလိုကြသည်။
 မည်သည့် ကျန်းမာရေးအညံ့ကိုမှ
 မဖြစ်ချင်ကြ။ ရုပ်နှင့်နာမ် ရှိထားသော
 သူများအတွက် အခါခပ်သိမ်း ကျန်းမာ
 ရေး မကောင်းနိုင်ပေ။

ရစ်မသည် မိမိဥက္ကံကို စောင့်၏။
 စာမရီသည် မိမိအငြီးကို စောင့်၏။
 အမိသည် ချစ်စွာသော သားကို စောင့်
 ၏။ ထိုနည်းတူစွာ **ရုပ်နာမ်နှစ်ချက်
 မပျက်တည်ရေးအတွက် မိမိ
 အသက်ကို ဉာဏ်ပညာဖြင့် စောင့်ရ
 မည်မှာ** မိမိ၏တာဝန်ဖြစ်သည်။

ဉာဏ်ပညာမှတစ်ပါး ကုသိုလ်
 ယတြာများနှင့်ဖြစ်စေ၊ ဗုဒ္ဓမုဒေါဋ္ဌ ဖရိတ်
 တော်များနှင့်ဖြစ်စေ၊ လောကီပညာရပ်
 ဖြစ်ကြသော အင်း၊ မန္တန်၊ ဂါထာတော်
 များနှင့်ဖြစ်စေ အခါခပ်သိမ်း အနာ
 ကင်းပြတ် ဥပဒိကင်းစေး အန္တရာယ်
 မရှိ ချမ်းသာခြင်း ရှိနိုင်သော နည်းလမ်း
 အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် မိမိအသက်ကို
 ရှည်အောင် စောင့်ရှောက်နေထိုင်ကြ
 ရမည်ဖြစ်ရာ...။

ဘဝထက်လမ်း စိန္တာရ စာတ်ပညာစာပန်း

(၂)

မြန်မာ့အလင်း
ဗဟိုတိုင်း
(တဆ-၄၁၉)
ပိဏ္ဍိတရတိုင်း
စာတ်ပညာစာပန်း

စာရေးသူသည် မြို့သစ်ရောက်ပြီး ဒုက္ခသုက္ခမျိုးစုံ ရောက်နေသည့်အချိန် တိုင်းရင်းမြန်မာ ဆေးဆရာတာဝန်ပဲ့ ရပ်တည်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက် ပြီးသည့်နောက် ပြဒါးဓာတ်ရည်ကို တောဖောမီး၌ ပူတန်ပူ၊ အေးတန်အေး၊ မီးကစားပေး ဆိုထားသော စာတ်ပညာ ပညာအဖြေကိကျမ်း၏ ဖွင့်ဆိုချက် အတိုင်း မီးကစားပေးခြင်းကြောင့် ငွေစလေး နည်းနည်းပါးပါး တင်လာတာ ကို အကြောင်းပြုပြီး အဂ္ဂိရတ် ဓာတ် ပညာအပေါ်၌ အစွဲကြီးစွဲကာ နေ့စဉ် နေ့တိုင်းငွေဝင်ရလေအောင် လေဖိုမီး နှင့် အားထုတ်လုပ်ကိုင်ပါသည်။

စာရေးသူသည် အဂ္ဂိရတ်ဓာတ် ပညာကို လုံးဝ နားမလည်ခဲ့ပါ။ မြို့တွင်း နှာ ဆေးခန်းဖွင့်စဉ်အခါကဆိုလျှင်

အဂ္ဂိရတ်ဖိုထိုးသည် အနားတောင် သိ၍သွားမကြည့်ခဲ့ပါ။ အဂ္ဂိရတ်ဖို ထိုးသည် ဆိုသည်နှင့် ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ် ထိုးကြတာပဲဟု အောက်မေ့မိပါသည်။ ဆရာ့ပိတ်ဆွေ ပန်းထိမ်ဆရာတစ်ဦး ပြောဖူးပါသည်။ ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ် ဖိုထိုး သည် ဆိုသည်မှာ ပန်းထိမ်ဆရာတွေ မှ ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ်ထိုးတာ အမှန်ပါဟု ပြောဖူးပါသည်။

ပန်းထိမ်ဆရာ၏ စကားကို သံယောင်လိုက်ပြီး "ဟုတ်မှာပါ။ ပန်းထိမ်ဆရာတွေမှ ခြေနှင်းလေဖိုမီးနဲ့ ရွှေလဲဖြစ်တယ်၊ ငွေလဲဖြစ်တယ်" ဟု ပြောမိပါသည်။

ပြဒါးမီးကျင့်စဉ် ပူတန်ပူ အေးတန် အေး ကျင့်စဉ်လေးကို ငွေဝင်ရလေ

အောင် လေ့ကျင့်နေသည့်အချိန် အခြား အခြားသော အဂ္ဂိရတ်ဖို ထိုးနေကြကုန်သည့် ရှင်လူ ရဟန်း ရသေ့ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တွေ့ဆုံသည့် အခါမှာ သူတို့၏ ပြောဆိုရုတ်ဖတ်သည့် အဂ္ဂိရတ်ဓာတ်လင်္ကာ လက်တွေ့ လုပ်ရတ်များကိုလည်း အမြင် ဗဟုသုတပွားများရအောင် လေ့လာ ပြီး လိုတာယူ ဝိုတားယယ်၍ သုတ ပညာ ပွားများလာအောင် ဆောင်ရွက် ရပါသည်။

လူအများစုက အဂ္ဂိရတ်ဖိုထိုးသည် ဆိုလျှင် အထင်သေသည့်စိတ်နှင့် ကြည့်တာ ခံရပါသည်။ ဘာဖြစ်လာ မလဲတော့မခံပါ။ လောလောဆယ် တော့ လုံဝယ်ဖို့ ငွေပေးရ၊ မီးသွေးလို ၍ ငွေပေးရနှင့် တစ်ပြားမှ မဝင်လာ သည့်အပြင် အိတ်ထဲမှာရှိသည့် ငွေကို သာ ထုတ်ထုတ် ပေးနေ၍ ဖိုထိုး တာကို ဖွတ်သတ္တဝါနှင့် သတ္တန်ထား ပြီး ပြောနေကြတာကို ကြားနေရပါ သည်။

အဂ္ဂိရတ် တေးထပ်တစ်ခုကလည်း ရေဖွဲ့ထားပြန်ပါသေးသည်။ 'ဆာ်ဘင်နာသျှတ်နဲ့ ဒန်သွပ်ကိုသေ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၃

အောင် စိန်ဆေးအင်း ကန်လက်ရှောင်
ဉာဏ် သက်ရောက်တတ်တဲ့ အတူပူ
ဂုဏ်မှာ ပုလကို ထိုးကြစားနဲ့ ။ ဟုတ်နဲ့နဲ့
ဖြစ်ကြီး ရှာသည်။ ညစ်နီးသာပျောက်တဲ့
ရှစ်ကိုခါ ဝါးကိစ္စပေါ်စောက်လွှဲသနေရောင်
ငွေသာကုန် ဗေထုံကွဲပါလို့ ပြောလုံလဲ
မလောက်နိုင်အောင် ။ ကုတ်ကတ်လို့
လုပ်ရတ်ဘောင်မှာ ဟုတ်ဟတ်အောင်
မဆွယ်ကြပါနဲ့။ ဆယ်တာထိတော်မူနေမှ
မဖြူ ။ ဘဝင်ကပ်လို့ ထင်မှတ်သူတွေ
ရင်ဘတ်မှ ပုလွန်းလို့နော်

စာရေးသူကတော့ ဘယ်လိုပင်
ပြောပြော၊ ရေးရေး သိမ်ငယ်သောစိတ်
မဖြစ်ပေါ်ပါ။ ဝိဇ္ဇာခရ အဂ္ဂိရတ်ဓာတ်
ပညာအပေါ် အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်သည့်
အပြင် အဂ္ဂိရတ်ဖိုတိုးနေကြကုန်သော
ရှင်လူရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်ထူးအပေါင်းတို့
ကိုလည်း အထူးလေးစားကြည်ညို
လျက်ရှိပါသည်။

အဂ္ဂိရတ်ဖို မီးကစားနေစဉ်အခါမှာ
အကုသိုလ်ကင်းစသာ စိတ်အစဉ်ရှိနေ
ခြင်း၊ ရွှေဖြစ်၊ ငွေဖြစ် ဖြစ်ရမည်
ဟူသော စိတ်နှင့် ထိုးခြင်းမဟုတ်မှတ်
“ငါထိုးတဲ့ဓာတ် ဘယ်လိုဖြစ်လာ
မလဲ၊ ဘယ်လိုရပ် ပြောင်းလဲသွား
မလဲ” ဆိုတဲ့ စိတ်သာရှိခြင်းကြောင့်
လောဘစိတ် အပြည့်အဝ ဖြစ်ပေါ်
မနေခြင်း

တေဇောမီး၏အရောင် မီးတောက်
အပြောင်းအလဲကိုသာ မမှိတ်မသုန်
စိုက်၍ကြည့်နေခြင်းကြောင့် (တေဇော)
မီးကသိုဏ်းကျင့်စဉ်နှင့် သဏ္ဍာန်တား
၍ စိတ်အစဉ် မလွင့်ပါးခြင်း၊ တည်ငြိမ်
ခြင်း၊ စိတ်သမာဓိကို ထူထောင်နိုင်
သကဲ့သို့ စိတ်တည်ငြိမ်လာခြင်း ဖြစ်
သောကြောင့် လေးစားမိခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ရှေးဝိဇ္ဇာခရ ဆရာတော်များ ရေး
၁၃၄ နက္ခတ္တဇရာင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း

သားထားသော ဓာတ်ကျမ်းစာပေ
အစောင်စောင်တို့၏ စာမြက် စာဖွက်
ဓာတ်အခေါ်အဝေါ်များ အစရှိသည်တို့
ကို အဓိပ္ပါယ်ပေါ်အောင် မဖော်နိုင်၊
အချို့ မသိခြင်း၊ နားမလည်ခြင်းများ
ရှိနေပါသည်။

ဤသဘောတရားကို ကြည့်ရုံဖြင့်
ရှေးဝိဇ္ဇာခရ ဆရာတော်များ၏ ဉာဏ်
ရည်ဉာဏ်သွေး၊ သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာ၊ ကတိ၊ သစ္စာ၊ မေတ္တာ၊
ကရုဏာ၊ စိတ်တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်မှု
များကို စာရေးသူတို့ အဂ္ဂိရတ်လိုက်
စားသူ အများစု လိုက်မမီခြင်းကြောင့်
မဖြစ်တာဘဲဟု နှလုံးသွင်းမိပါသည်။

ထူးခြား အောင်မြင်ပြီးမြောက်သော
ဝိဇ္ဇာခရ အဂ္ဂိရတ်ဓာတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ
လည်း ရှိကောင်းရှိနိုင်ပါသည်။ စာရေး
သူတို့ မတွေ့မကြုံရသေးတာလည်း
လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်နေ့တစ်လံ ပုဂံ
ဘယ်ပြေး ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းခြင်း
သည် စ၍ အောင်မြင်သောနေ့ဖြစ်
သလို ရှေ့အမှားများကို ပညာယူ၍
ရှေ့သို့ ကြိုးစားရာ၏ ဟူသော ဆုံးမစာ
အတိုင်း...

မဟာဘူတဓာတ်ကျမ်းအလား...
'အသွယ်ဟု အိမ်သူမဖြစ်'
'လှိုက်နှံ့ငွေ အတူမနေ'
ဟူ၍ လည်းကောင်း...

'သူတော်ချင်းချင်း သီတင်းလွေ့လွေ့'
'ရွှေရွှေချင်းထပ် မြတ်၏'
ဟူ၍ လည်းကောင်း...
'အဂ္ဂိယတ္တံ ကရောတီတိ အဂ္ဂိယတ္တံ'

ဟူသော ပရိဘာသာနာရ
တေဇောမီး၌ အားထုတ်တတ်
ခြင်းကြောင့် အဂ္ဂိရတ်မည်၏
ဟူ၍ (နာရဒ) အစရှိသော
ရှေးဘုရားအလောင်း ရသေ့မြတ်တို့မှ
ရေးသားထားကြကုန်၏။

“အသွင်မတူ အိမ်သူမဖြစ်”
“လူခိုက်နှင့်ငွေ အတူမနေ” စာစကား
ဂုဏ်အရ ပြဒါးသည် အရည်ဓာတ်ဖြစ်
သောကြောင့် အခဲဓာတ် အမာဓာတ်
မီးရင့်သော ဓာတ်များနှင့် ပေါင်းဖက်၍
မရနိုင်။

ထို့ကြောင့် ပြဒါးအရည်ဓာတ်ကို
လက်ချား၊ ယမ်း၊ ဆား၊ ဇဝက်သာ အစရှိ
သော အမာအခဲများနှင့် ပေါင်း၍
ပူတန်ပူ၊ အေးတန်အေး၊ မီးကစားဖေး
လုပ်၍ မရနိုင်ကြောင်းကို ဆိုလိုပါ
သည်။

“သူတော်ချင်းချင်း သီတင်း
လွေ့လွေ့”၊ “ရွှေရွှေချင်းထပ် မြတ်၏”
စာစကားဂုဏ်အရ အမာအခဲဓာတ် ဖြစ်
သော ယမ်း၊ ဆား၊ ဇဝက်သာ၊
ကျောက်ချဉ်ဓာတ်များကို အရည်
ဓာတ်ဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပြီး (ဝါ)
အရည်ဖျော်ပြီး ယင်းအရည်ဓာတ်ကို
ပြဒါးအရည်ဓာတ်နှင့် ပေါင်းဖက်၍
ပူတန်ပူ၊ အေးတန်အေး၊ မီးကစားဖေး
သော ပြဒါးတေဇောမီးကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါ
သည်။

ပြဒါးဓာတ်ကို ဓာတ်ကျမ်းအသီးသီး
မှ ရုပ်လည်းသည်မှာ နာမ်လည်း
သည်မှာ ဟူ၍ ရုပ်ဓာတ် နာမ်အသီး
နှစ်ပါးကိန်းသော ဓာတ်အဖြစ်
ညွှန်းဆိုကြပါသည်။

ပြဒါးဓာတ်အရည်ကို အခြား ဓာတ် သားများနှင့်ရောပြီး အမာအခဲ ဘဝသို့ မပြောင်းလဲခင် ပြဒါးအရည် သက် သက်ကို နှာခံဓာတ်ဟူ၍ သတ်မှတ်ပြီး သွပ်ဓာတ်၊ နာဓာတ်၊ ဂျွတ်ဓာတ်၊ ဘင်ဓာတ်များနှင့် ရောနှောပေါင်းစပ် သွားပါက ရုပ်ဓာတ်ဟူ၍ ယူဆကြပါ သည်။

စာရေးသူသည် ကျောက်ချဉ်ကို ရေတွင်ဖျော်၍ ကျောက်ချဉ်ရည် ဖြစ် သွားပါက လုံဇောက်အတွင်းသို့ ပြဒါး ထည့်ပြီး အပေါ်မှ ကျောက်ချဉ်ရည် လုံပြည့်အောင် ထည့်၍ မီးအပူပေး ပါသည်။

ကျောက်ချဉ်ရည် လုံဇောက် အတွင်း ထက်ဝက်ခန့် လျော့သွားပါက ထပ်၍ ကျောက်ချဉ်ရည် ဖြည့်ပေးခြင်း ဖြင့် ပြဒါးဓာတ်လည်းပူ၊ ကျောက်ချဉ် ရည်လည်းဆူ၊ ထိုမှ ကျောက်ချဉ်ရည် အေး ထပ်ဖြည့်ပေးခြင်းကြောင့် ပြဒါး ဓာတ်လည်းအေး၊ ကျောက်ချဉ်ရည် လည်းအေးသော (ပူတန်ပူ အေးတန် အေး) မီးကစားပေးသော နည်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

- ဓာတ်ကျမ်းအလို...
- သဝဇ္ဇ - မြေဓာတ်ခိုင်မာခြင်း
- သဘော
- ပြဒါး - သောမ
- ကျောက်ချဉ် - သောမ
- ပြဒါး - ဓာတ်မ
- ကျောက်ချဉ် - ဓာတ်မို
- ဟူ၍ ခွဲခြားပြပါသည်။
- ထုပ်ရတ်အတတ် တစ်ဖက်ကမ်း
- ထပ်ထပ်မြောက်တော်မူကြကုန်သော
- ချက်ရပ်ပေါက် ဆရာတော်များသည်
- အခြားဓာတ်သဘာဝတို့ကို
- အောင် စီရင်ရေးသားတော်မူ

ခွဲကြကုန်သော ဓာတ်ကျမ်းအစောင် စောင်တို့မှာ နောင်လာနောက်သားတို့ မမှားမယွင်း ထင်လင်းစွာ သိမြင်ကြစေ ခြင်းငှာ အကျဉ်းစုရုံး၍ မိမိတို့ လုပ်ထုံး ထွက်လမ်းနှင့်တကွ ထွက်ရပ်ပေါက် အောင်မြင်ကြသည့် အနက်တွင် ဆရာ တော် ရှင်မထီးမှာ ကြီးမားသော အကြံ အစည်ဖြင့် သံနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက် အောင်မြင်၏။

သထုံဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိသည် ဓာတ်လေးပါး ကို စီရင်၍ ထွက်ရပ် အောင်မြင်တော်မူ ၏။ ဘေသဇ္ဇဆရာသည် သာမဏ ကျောက်ဆေးဒန်ဖြင့် ဆုံးခန်းတိုင် ရောက် အောင်မြင်တော်မူ၏။

စရကဆရာသည်လည်း ပြဒါးပြာ စား၍ ပေါက်မြောက် အောင်မြင်တော် မူပြီ။ ဝနက္ကပုဏ္ဏားကျော်သည်လည်း လေးဘော်ဗေဒင်၊ ဂြိုဟ်ခွင်ရှစ်ခု၊ ကောက်မှုမလွဲ(ဓာတ်တွဲပြဒါး)နှင့် ထွက် မြောက်သည်တဝ။ ဂေါဏစက္ခု လုတ်ရတ်မှုကျော်ကြား၊ ဓာတ်ပြဒါးနှင့် ထွက်မြောက်လေ၏။

သမ္ပဒ္ဓရာဇ်ရာဇာ နာနှင့်ပြဒါး၊ ပေါင်း ထားလုပ်ဆောင်၊ ထွက်ရပ်အောင်၏။ တောင်ဖီလာတွင် ထေရ်အရှင်မှာ သစ်ပင်သစ်ဥ၊ မူလစုနှင့် ချုပ်မှုပြဒါး၊ ထွက်ရပ်သွား၏။ မမှားစုံစေ၊ ရသေ့

ဦးအောင်၊ လုပ်ဆောင်ဓာတ်လမ်း၊ ဖမ်းသည့်နဂါးပတ်၊ ထွက်ရပ်ဆုံးတိုင်၊ အပြီးတိုင်၏။

ဆရာ ငါမှာ နာသေကစ၊ ပြဒါးကြ အောင်၊ လုပ်ဆောင်ထွက်ပြီး၊ ဦးရွှေဝ လည်း၊ သေလာနာဂ၊ သတ္တုရသဖြင့် ထွက်ကြ ပျော်ပျော်။ ဦးပိန်ကျော်မှာ လေးဖော်ဓာတ်ဝ၊ တွဲဖက်ကြ၍ လုပ်ရတ်ထွက်ကိန်း၊ ဦးစိဉ်းမှာ မတိမ်း မမှား၊ သံပြဒါးနှင့် နှစ်ပါး ပေါင်းစပ် ထွက်ရပ်မြောက်၏။

စဉ့်ပါဘုန်းမော်၊ ဆရာတော်မှာ ဘော်သေထုံတင်၊ ပြဒါးစင်ကို ယူငင် လုပ်ဆောင်၊ ထွက်ရပ်အောင်၏။ ဇိနုနောက်တစ်ချက်၊ ဆရာနက်မှာ အချက်ကျစွာ၊ ချော်ဆင်ခါဖြင့်၊ ဖမ်း ရာပြဒါး၊ စီရင်ငြားက၊ တောဖျားမြိုင်ပြီ၊ ထွက်ရပ်ခို၏။

ထိုမှတစ်ဖြာ၊ နက္ခတ်ဆရာ၊ ဦးဖြိုး မှာကာ၊ ပြဒါးကိုချုပ်၊ နွေးနွေးပြုတ်၍၊ လုပ်ရတ်ရှည်ကြာ၊ ထွက်ရပ်ပါ၏။ ဟောမာဂနိုင်၊ စိမ့်မြိုင်ခိုခို၊ တောရိပ်ညို တွင်၊ ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိများ၊ ထွက်ရပ်သွားသို့ ရေးသားကျန်ရစ်၊ ကျမ်းဆိုညစ်၍၊ အနှစ်ကိုရှု၊ အကာကိုပြစ်၊ ရသာ စစ်ကို၊ သုံးရစ်စေငှာ၊ ဖွေရှာပေါင်းရုံး၊ ကမ္ပည်း၍ နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါသတည်း။

လူနတ်မြဟာသတ္တဝါအများ ချမ်းသာ သူဝ ပွားနိုင်ကြပါစေ။

မြန်မာသမားတော် မင်းတင်မောင် (တဆ-၄၁၉) ဝိဇ္ဇာရေဂန္တီရ ဓာတ်ဆေးပညာရှင် တိုင်းရင်း(ဖိဝက) အထူးကုဆေးခန်း

စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ်

တိုင်ရင်းဆေးဖုတ်ဖုတ်အမှတ်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး
ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲခွဲ တန်း တိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချန်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမမားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ညံ့ နေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကုသီးတယ်။ ခုတော့ အံ့ညံ့ဘနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရဲ့ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှာတာနဲ့ သွေး ကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင် တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက် ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရိုနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်လဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲ မနေနို့၊ မမကိုလဲ ပြောအံ့လေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီ လောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့ များများသာထည့်” “ဟား ဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတို့ကိုတုန်းလို အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ် ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မုန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကို” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

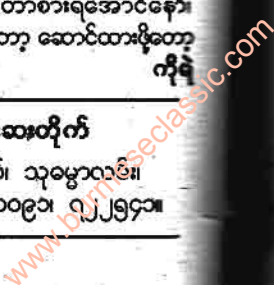
ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုး ကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်း အုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းထိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ် ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂) နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုး စာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပ တော်၊ တစ်သားလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲ့ကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုး ရောဂါဟာ ပိန်းကြာချက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာ ခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုမ္မာလဒီ၊
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ကျွန်းဗာပါစေ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

ဆရာဦးသီဟ

(တဆ-၀၃၇၈၀)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

နုလုံးလေးဖက်နာ

နုလုံးအဆီဖုံး ရောဂါကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြောက်မြေ မော်လမြိုင်

နုလုံးဟာ စိတ်ရဲ့ တည်ရာဖြစ်တာကြောင့် သာဓက သည်းခြေရဲ့ တည်ရာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားမှုအာရုံတွေ မှန်သမျှဟာ နုလုံးမှာ လာပြီး ဖြစ်ပေါ်ရပါတယ်။

နုလုံးဟာ ဓမ္မဗျာဓိသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဝေ့၊ ည မပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ဓမ္မာကိုယ်တွင်က သက်စောင့် စော်သန္တရာတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

နုလုံးရောဂါ အမျိုးမျိုးရှိတဲ့အနက် နုလုံးနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါနဲ့ နုလုံးအဆီဖုံးရောဂါတွေအကြောင်း ဆွေးနွေးဖို့ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသီဟက တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးဦးဝင်းလေးနဲ့ တိုင်းရင်းဆေးဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းတို့ရဲ့ သား ဖြစ်ပါတယ်။

ဆေးကုသက် (၁၀)နှစ်ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးဆွေးနွေးခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

■ ဒီတစ်ဖက် ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးမှာ တတော့ နုလုံးလေးဖက်နာရောဂါနဲ့ နုလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းများကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ မူလ နုလုံးရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ပြော

ဆရာ ဦးသီဟ(တဆ-၀၃၇၈၀)

ပြောမီ ဆရာ*
○ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊ အာဟာရ ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင် စားသောက်မှုမရှိတဲ့အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ ရောဂါပါ။
အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ နုလုံးဟာ စိတ်ရဲ့ တည်ရာ ဖြစ်တာကြောင့် သာဓက သည်းခြေ တည်ရာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားမှုအာရုံတွေ မှန်သမျှဟာ နုလုံးမှာ လာပြီး ဖြစ်ပေါ်ရပါတယ်။
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေဟာ ပရိဒေဝမီး တောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်

တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။
■ *နုလုံးလေးဖက်နာ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ထက်မြက် ပြောပြသွားမိဦး*
○ နုလုံးလေးဖက်နာ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင် စားသောက်မှုမရှိခြင်းကြောင့် နုလုံးသွေးကြောတွေ အဆီဖုံးပြီး သွေးကြောတွေ ကျဉ်းမြောင်းလာပါတယ်။
နုလုံးရဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်တွေ အားနည်းလာတဲ့အခါ အဆီအစေး၊ မလအညစ်အကြေးတွေဟာ သွေးကြောတွေ အရိုးအဆစ်တွေမှာ ပိတ်ဆို့ကုန်

ပါတယ်။

ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်း၊ နေ့အချိန် အအိပ်များခြင်းစတဲ့ ကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ ချို့ဆိပ်၊ ဖန်၊ ခွဲစတဲ့ အစာအာဟာရတွေ လွန်ကဲစွာ

စာသောက်တဲ့ အာဟာရသည်များ

ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သလိပ်ဓာတ်များ၊ အဆီအစားဓာတ်များ တစ်စထက် တစ်စ ပွားများလာစေပါတယ်။

အဲဒီ အဆီ၊ အစေး၊ သလိပ်ဓာတ်များလာမှုကြောင့် ခြင်ဆီဓာတ်၊ သုက်ဓာတ်တွေ ဖြစ်ပွားမှု နည်းသွားပြီး အဆီသာ ဆက်လက် တိုးပွားလာပါတယ်။

တစ်စထက် တစ်စ တိုးပွားလာတဲ့ အဆီတွေဟာ မလဓာတ်နဲ့ မကွဲတော့ဘဲ ရောနှောကြီးပွား များပြားလာတဲ့ အခါ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အကြောပေါက်၊ အသားပေါက်၊ အရိုးပေါက်တို့မှာ မလအခိုးအမျိုးမျိုးတို့ ဝင်ရောက် အပြစ်ပြုကြပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အရိုးအဆစ်အဆက်တွေ နာခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားများ ကျဉ်ခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထမှာ ခြေဖဝါးများ နာခြင်း ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် တေဇော+ဝါယောတို့ အကျဉ်းကျဉ် ပိတ်ဖွဲ့သွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို တေဇော+ဝါယော အခိုးအငွေ့များ ပိတ်ဖွဲ့သွားခြင်းကြောင့် နှလုံးသွေးဟာ ပုံမှန်လည်ပတ်စီးဆင်းမှု မပြုနိုင်တော့တဲ့အတွက် သွေးထဲမှာ ပါတဲ့ အဆီအစေး၊ အနယ်၊ အနှစ်၊ မလ အညစ်အကြေးများဟာ စီးဆင်းရာ တစ်လျှောက် အပြစ်ပြုကြပါတယ်။ အဓိကအားဖြင့် ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်၊ ဒူးခေါင်းတွေ ရောင်တင်း ကိုက်ခဲလာ

သွေးကပြစ်တဲ့
အညစ်အကြေးတွေနဲ့
အဆီကပြစ်တဲ့
အညစ်အကြေးတွေ
ကြောင့်
နှလုံးမှာ ...

တတ်ကြပါတယ်။

အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်ကိုက်ခဲတဲ့ အဲဒီလေးဖက်နာဟာ နှလုံးကို အခြေခံပြီး ဖြစ်ပွားတဲ့အတွက် **နှလုံးလေးဖက်နာ**လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ အထက်မှာ ပြောခဲ့တာတွေဟာ နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါကို လက္ခဏာများကိုထက်ပြီး ခြေခြေပေးပြီး ထာရာ

- နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါ လက္ခဏာများကတော့...
 - ၁။ ဘယ်ဘက်ရင်ဘတ် အထက်နား စူးအောင့်ခြင်း၊
 - ၂။ မောပန်းခြင်း၊
 - ၃။ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊
 - ၄။ ရင်လေးခြင်း၊
 - ၅။ နှလုံးတုန်ခြင်း၊
 - ၆။ ခြေဆစ်လက်ဆစ်နာခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊
 - ၇။ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးတင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊
 - ၈။ နံနက်အိပ်ရာထချိန်တွင် ချက်ချင်း လမ်းလျှောက်မရဘဲ သွေးပူလာမှ လမ်းလျှောက်၍ ရခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာများဟာ နှလုံးလေးဖက်နာ ရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါ ကာကွယ်ထာရာထာရာနည်းများကို ထက်ပြီး ခြေခြေပေးပြီး

○ နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်ဖို့ဆိုရင် ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား

လေးပါးကို ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဧတုးသဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ လောင်မီးကိုလေသာကို ငြိမ်းသတ်နိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။

နှလုံးရောဂါ မဖြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ခြင်းဟာ နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါမဖြစ်အောင် ကာကွယ်နိုင်ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ်နံနက်စောစော လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ မပြင်းထန်သော ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုများ ပြုလုပ်ခြင်း၊ အချို့အဆိပ်၊ အဖန်၊ အခွဲ စတဲ့ အစာအာဟာရများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

အထူးသဖြင့် စားအုန်းဆီ၊ အချိုမှုန့်သုံးစွဲခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ ရသ (၆)ပါး မျှတအောင် စားသောက်ရပါမယ်။ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်အောင် ကျင့်ကြံနေထိုင် စားသောက်ရပါမယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း နေထိုင်ကျင့်ကြံ စားသောက်မယ်ဆိုရင် နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါအကြောင်း ထွေးထွေးတတ်နောက် နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ အကြောင်း ထက်လက် ထွေးထွေးနာ ခြစ်တဲ့အတွက် နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ခြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို သိပါကထာရာ

○ နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့ လူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အသားဓာတ်၊ အသွေးဓာတ်၊ အဆီဓာတ်၊ အရည်

တတ်ဆိုတဲ့ ဓာတ်(၄)မျိုးရှိပါတယ်။
အဲဒီတော်(၄)မျိုးထဲက အံသဂ္ဂိမီးဟာ မိမိတို့ရဲ့ အစိတ်အပိုင်း အားလျော်စွာ ကြေညက်ခြင်းကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရပါတယ်။

အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ချက်မရှိခဲ့ရင် အသားမှာတည်တဲ့ အံသဂ္ဂိမီးဟာ ပျော့ညံ့ပြီး ကြေညက်အောင် မချက်နိုင်တဲ့အတွက် အသားနဲ့မလ ကွဲပြားအောင် မဖြစ်စေနိုင်တော့ပါဘူး။

အဲဒါကြောင့် အညစ်အကြေးတွေဟာ ပြင်ပကို ထွက်ခွင့်မရတော့ဘဲ သွေးနဲ့ရောပြီး၊ နှလုံးမှာ ရပ်ပတ် တွယ်ကပ်နေတာကို နှလုံးအဆီဖုံးခြင်းလို့ ခေါ်ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

သွေးကဖြစ်တဲ့ အညစ်အကြေးတွေနဲ့ အဆီကဖြစ်တဲ့ အညစ်အကြေးတွေကြောင့် နှလုံးမှာ အဆီဖုံးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ရုပ်စိုရုပ်ဝသူတွေ ဖြစ်တာ များပါတယ်။

ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ အုန်းနို့၊ နွားနို့၊ ထောပတ်၊ ကြက်ဥ ဘဲဥ၊ စားအုန်းဆီ၊ အသားဆီ၊ ဆီကြော်မုန့်မျိုးစုံ၊ ဒံပေါက်ထမင်း၊ ထောပတ်ထမင်းများကို လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်း၊ အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ကို လွန်ကျူးစွာ သုံးစွဲခြင်း ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်း၊ နေအချိန် အအိပ်အထိုင်များခြင်းစတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

■ *နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများကို ဆက်ပြီး ပြောပြပေးမိဦး*

○ *နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါရဲ့ လက္ခဏာမှာကတော့...
၁။ ငိုက်ပျဉ်ခြင်း၊
၂။ ဖုလောင်ခြင်း၊
၃။ ရေသောက်များခြင်း၊

နှလုံးရဲ့ ခွမ်းဆောင်ချက်တွေ
အားနည်း
ဟုတ်အခါ
အဆီအစေး
မလ အညစ်အကြေး
တွေဟာ...

- ၄။ မေ့လျော့တတ်ခြင်း၊
- ၅။ မူးဝေခြင်း၊
- ၆။ အစားအသောက်မပျက်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများဖြစ်ပါတယ်။
- *နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းများကို ဆက်ပြီး ပြောပြပေးမိဦး*
- *နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းများကတော့ ဝက်သား၊ ငါးမြင်း၊ ငါးတနံ၊ အုန်းနို့၊ ထောပတ်၊ စားအုန်းဆီ၊ အသားဆီ စတဲ့ အဆီအစေးများသော အစားအစားများကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ဖို့လိုပါတယ်။ အရက်ဘီယာ၊ ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်နဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါးများကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် သွေးဆိုးရောဂါ၊ ဆီချိုရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါမဖြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ် နိုင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။
- နေ့စဉ် နံနက်စောစော ပုံမှန်လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု တစ်မျိုးမျိုး ပြုလုပ်ခြင်းများဟာ နှလုံးအဆီဖုံးခြင်းရောဂါအတွက် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

အစာလဲဆေး ဆေးလဲအစာဆိုသလို ရာသီပေါ် အသီးအနှံများ ဖြစ်တဲ့ ပန်းသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ထောပတ်သီး၊ ဖရဲသီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊ စပျစ်လီး၊ စတော်ဘယ်ရီသီး၊ ကမ္မလှသီး၊ ကွဲကောသီး၊ နာနတ်သီး၊ သရက်သီးမှည့်၊ သင်္ဘောသီးမှည့် စတဲ့ အသီးအနှံများကို အလျဉ်းသင့်သလို စားသောက်ရပါမယ်။

ဣသား၊ ဖွတ်ရိယာ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သောကာ၊ ဟန်ဟန စတဲ့ ညစ်ညူးတဲ့ အကုသိုလ်စိတ်များ ယှဉ်းရှားပြီး ကာမဂုဏ် လွန်ကဲခြင်းကို ဆင်ခြင်ရပါမယ်။

နေ့စဉ် ပြောချင်တာကတော့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မှုတအောင် နေ့စဉ် စားသောက်သွားမယ်ဆိုရင် နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါ၊ နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါသာမက ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း ပြောချင်ပါတယ်။

■ *ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ*
○ *ဆရာညီညီဟန့် ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးသိတ်

ကျန်းမာပါစေ တိုင်းရင်းဆေးကုသနန်း
အမှတ်(၈)၊ ဇေယျာလမ်း၊ (၁၀)ရပ်ကွက်၊
တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း- ၈၄ ၄၂၀၀ မိမိ ၇၈၈ ၈၄ ၇၀၀ ၈၅၀၀
၈၄ ၅၅၅ ၉၇၀၀

ရန်ကင်းနှင့် မြန်မာ့ဓလေ့

သံကောင်းအတွက် နည်းလမ်း

ဒီအောင်ကြည်
(မြန်မာအောင်)

“ပြဒါသေ တစ်ဆွေ-သံသေလျှင် တစ်ပြည်” ဆိုတာ ကြားဖူးကြမှာပါ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သံလမ်းအမျိုးမျိုးကို ထိုးစမ်းကြည့်ဖူးပါသည်။ သံကောင်းကောင်းရှိသူတွေ လုပ်နိုင်ကြဖို့ အပန်းမကြီးသည့် သံနည်းလမ်းကို လက်ဆောင်ပေးချင်ပါသည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်လောက်က ဖြစ်ပါသည်။ ဒီနည်းကို ကြခင်းမြို့နယ်၊ အင်းကောက်ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ရရှိတာပါ။ ရရှိပုံ ရရှိနည်းကလည်း အင်းလေးဆရာတော်က ကြခင်းသံဘို့ ဆရာတော်ထံ ကျေးဇူးရှိသည့်အတွက် ကျေးဇူးဆပ်သည့် အနေနှင့် မိမိကိုယ်တိုင် လုပ်ကိုင်အောင်မြင်ခဲ့သည့် သံလမ်းကို သံကောင်းကောင်းရလျှင် လုပ်ပါရန် စာရေးပါသည်။

အဲဒီစာကို လူကြိုက်က အင်းကောက်ဆရာတော်ထံ ဆက်ကပ်ပါသည်။ သံဘို့ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးမှ ရောက်လာသည့် စာဆိုတော့ အရေးကြီးလျှင် ချက်ချင်းသွားပေးနိုင်ရန် ဖောက်ဖတ်လိုက်တော့ အဲဒီသံလမ်း ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါသည်။

ဒီသံလမ်းကို အင်းကောက်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ထိုးကြပါသည်။ သံကောင်းကောင်း မရသည့်အတွက် တချို့သံသည် တစ်လုံနှစ်လုံနှင့်၊ တချို့သံကျတော့ သုံး၊ လေးလုံနှင့် ပြာဖြစ်သွားကြသည်။

နောက်ဆုံး ဆရာတော် တပည့်တစ်ဦး ပေးလိုက်သည့် ပဲခူးသံကျတော့

မှပဲ ခုနစ်လုံပြည့်အောင် ခံတော့သည်။ ဆေးနှင့်သံကို ခုနစ်လုံထိုးပြီး နောက်ဆုံးထိုးပြီးသည့် လုံခွဲထဲမှာ ဘော်နဘော်ကောင်း ငါးမူးသားထည့်ကျင်းလိုက်တော့ ဘော်သည် မယုံနိုင်လောက်အောင် ဝါသွားခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်လုံ သံကိုထိုးပြီး လုံခွဲတွင် ဘော်ထည့်ကျင်းလိုက်သည့်အခါ ဘော်သည် မည်းသွားပါသည်။ ဒီတော့ ဆရာတော်ရော ကျွန်ုပ်တို့ပါ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်ကုန်ကြပါသည်။ ဆရာတော်က ဘယ်လို အမိန့်ရှိသလဲဆိုလျှင်...

“ဒီလောက် အလုပ်ကြီး လုပ်ပြီးကာမှ တစ်ခါပဲ ဝါတယ်ဆိုတော့ ဒီနည်းဟာ အားမကိုးထိုက်စူးဟု မိန့်ဆိုပါသည်။

ယင်း ဘော်အနက်လုံးလေးနှင့် သံလုံးကို ဆွမ်းဟင်းခွက် အဟောင်းကလေးထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်ပါသည်။ ဒီနည်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အိုးစားကွဲခဲ့ရပါပြီ။

နောက် (၂)လလောက်အကြာ မြန်အောင်ရေနံမြေမှ ထန်းတပင် အစမ်းတွင်းစခန်းသို့ ရေနံတာဝန်ဖြင့် ပြန်ရောက်ခဲ့ရာ အင်းကောက်ဆရာတော်ကြီးအား သွားရောက် ကန်တော့ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်နှင့် ဓာတ်အကြောင်းများ ပြောကြရင်း ယခင် ကျွန်ုပ်တို့

ထိုးခဲ့သော သံလုံးကို ဆရာတော် ဆက်ထိုးဖြစ်၊ မထိုင်ဖြစ်ကို မေးလျှောက်ကြည့်ရာ ဆရာတော် ဘာမှ မလုပ်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။ သံလုံးအား ကြည့်ချင်ကြောင်း လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်က ဆွမ်းဟင်းခွက် အဟောင်းလေးအား လက်ညှိုးထိုးပြပြီး “အဲဒီထဲမှာ ရှိတယ်” ဟု မိန့်ဆိုပါသည်။

ဆွမ်းဟင်းခွက် အဖုံးဖွင့်ကြည့်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ ကျင်းထားခဲ့သော ဘော်အနက်လုံးလေး တစ်လုံးသာ တွေ့ရှိရပေသည်။

ဒီတော့မှ ဆရာတော်လည်း ဓာတ်လုံးပျောက်ဆုံးကြောင်း သိတော့သည်။ ကျွန်ုပ် ဘော်အမည်းလုံးလေးအား အသေအချာ ကြည့်တော့မှ ကျွန်ုပ်တို့ ကျင်းထားသည့် ဘော်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်မိသိရှိလိုက်ပါသည်။

အနီးအနားမှာ သံလုံး တွေ့လို တွေ့ငြား ရှာကြည့်ရင်း မှတ်ကျောက်တစ်ခုကို တွေ့ရတော့ ဆွဲယူလိုက်ပြီး အမှတ်မထင် ဘော်အမည်းလုံးလေးအား မှတ်တိုက်ကြည့်မိသည်။ ကျွန်ုပ် အံ့အားသင့်ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော်ဘက် လှည့်၍...

‘ဒါ...တပည့်တော်တို့ ကျင်းထားတဲ့ ဘော်ပါနော်’

ဟု အတည်ပြုရန် လောင်းခံလျှောက်ကြားလိုက်ရာ ဆရာတော်

က...

'အာကြီးကလဲ အနက်ဆိုလို့ ဒီတစ်လုံး
တည်ရှိတာဟာ'

'ဒီမှတ်ကို ကြည့်ပါဦး ဘုရား'
'ဟာ...'

ဆရာတော်ထံမှ အာမေဓိတ်ပြုသံ
ကြားလိုက်ရပြီး...

'မှားကုန်ကြပြီ... မှားကုန်ကြပြီ... ကျုပ်
တတ်လုံးပေါ်မှာ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာဟာ
အပြင်အရောင်တစ်ခုတည်း ကြည့်ပြီး
ဆုံးဖြတ်တယ်။ ပထမဘက်က ဝါတယ်။
ဒုတိယဘက်က မည်းတယ်။

မှတ်နဲ့ တစ်ချက် မပေးဘူး။ ဒါက ပထမ
အမှား။ ဒုတိယအမှားကတော့ သံလုံးကို
ပစ်တောင်း ပစ်လက်ခတ် ထားမိတယ်တု
ယွားပြီ... သွားပြီ'

ဆရာတော်သည် ခေါင်းတဆတ်
ဆတ်ညိုတ်ရင်း မိမိကိုယ်မိမိ ပြောဆို
နေတဲ့သို့ ရေရွတ်လျက် ရှိပေသည်။
ဤနည်းလမ်းကို ကျွန်ုပ်တို့ နောက်
ထပ် လုပ်လိုပါသော်လည်း သံကောင်း
မရ၍ မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

သံနဲ့ သံကောင်းရှိပြီး အဂ္ဂိရတ်
မိတ်ဆွေများအတွက် အဖိုးနည်းပြီး
အကျိုးကြီးသော သံလမ်း မူရင်းမူမှန်
အား လုပ်ကိုင်နိုင်ကြစေရန် လက်ဆင့်
တမ်းအပ်ပါသည်။

* * *

ရေယယ်သံ၊ ကုန်းသယ်သံ

ခြံသံ၊ ပထဝီမုဒသံ၊

သတ်အေး၊ ချပ်အေး

- ဆား (၇) ကျပ်သား
- ထက်ချား (၅) ကျပ်သား
- ထန် (၅) ကျပ်သား
- ထမ်း (၄) ကျပ်သား
- ဆောက်ထုံး (၇) ကျပ်သား
- ဆောက်ထုံး (၄) ကျပ်သားကို ရေ

နင့် တစ်ညညှိစိပ်ပါ။ ယင်းထုံးရေကြည်
(၁၀) ကျပ်သားခန့်ကို သံဒယ်တွင်
ထည့်၊ ကျန်ဆေးလေးပါးအား အမှုန့်
ထောင်း၊ သံဒယ်တွင် ထည့်ပြီး မီးပြင်း
ပြင်းနှင့် ချက်ပါ။

ကန့်ဆီ ကြည်လာမည်။ မခြောက်
တခြောက်အနေကို ကြည့်ပြီး မီးဖိုပေါ်မှ
ချ၊ အေးလျှင် လေလုံသော ပုလင်းဘူး၊
ဖန်ဘူးနှင့် ထားပါ။

ယင်းဆေးနှင့် သံလေးတူ (၇) လုံ
ထိုးပါက သံကောင်းလျှင် ကျန်ပါလိမ့်
မည်။ ယင်း (၇) လုံထိုးပြီး လုံခွဲတွင်
ဘော်ထည့်၍ ကျင်းပါက (၇) မှူးရေ
ဝါလိမ့်မည်။ ကြေးနီကို ကျင်းပါက
ဖြူ၍ ဘော်ဖြစ်၏။ ဤကား လုံကျင်း
စားရပ်ပေတည်း။

ဇုတ်ပေါ်လမ်း

ယင်းဇုတ်ပေါ်လမ်းကား (၇) လုံ ထိုး
ပြီးသော သံသေကို သံပရာရည်နှင့်
နမ်းဆီ ရောပြီး (၁၂) ကြိမ် ထောင်း
ပါ။ ထောပတ် (၁၂) ကြိမ်၊ ဝက်ဆီ (၁၂)
ကြိမ် လှူ၏ကျင်ငယ်ရည်။ နွားနက်
ကျင်ငယ်ရည် နှစ်မျိုးပေါင်းပြီး အရက်
ချက်သကဲ့သို့ ပေါင်းဆဲယူပါ။

ယင်းပေါင်းဆဲရည်တွင် (၁၂) ကြိမ်၊
ပျားရည်မှာ (၁၂) ကြိမ် လောင်းသည်
ရှိသော် အသမ္ဘိန္ဒနတ်လုံး ဖြစ်တော့
၏။

နာ(၁) ပိဿာကို အရည်ကျို
အရည်ဖြစ်လျှင် ဓာတ်လုံး ပစ်လိုက်ပါ
က နာပေါ်မှာ ဓာတ်လုံး ပေါ်ထွက်လာ
၏။ ညှပ်နှင့် ဓာတ်လုံးကို ပြန်ယူထား။
နာသည် ရွှေအစစ်ဖြစ်ရ၏။ ဤကား
ပေါ်လမ်းတည်း။

ပြာလမ်း

ဇုတ်ပေါ်လမ်းမှ ပြာလမ်း တက်လို
သော် သံသေ(၄) ပိဿာ၊ ရွှေ(၄) ပဲ

သား ဓာတ်(၂) ပါးပေါင်း၊ မီးပြင်းနာ
နာထိုး ထုံးခြောက်ကျ၏။

ယင်းထုံးခြောက်ကို ထုကြိတ်ခြေ၍
ပြဒါးလေးတူသွင်း ဖွဲတစ်စိတ်ကစ၍
တစ်တင်းခွဲထိအောင်ဖုတ် ပြာကျ၏။
ယင်းပြာ(၂) ရွှေ နာ(၁၀) တွင်ပစ်
သုဝဏ္ဏဖြစ်၏။

အာယုသိဒ္ဓိ

အာယုသိဒ္ဓိကို အလိုရှိသော် ယင်း
ပျားရည် တစ်ပိဿာမှာ ပြာ(၃) ရွှေ
ခန့်ထည့်၊ နာနာမွှေ၊ ညှပ်နက်
တစ်ဖွန်းစား၊ ရေဝအောင်ချိုး၊ တစ်နေ့
စားလျှင် တစ်လအတွက် တားဆီးနိုင်
၏။ ဉာဏ်နှင့် ချင့်ချိန်၍ စားလေ။
ဤကား အာယုပလ၊ အာယုသိဒ္ဓိလမ်း
တည်း။

* * *

ဤနည်းလမ်းသည် လမ်းကြီး၊
လမ်းငယ်၊ လမ်းသွယ်၊ လမ်းချို၊
အမျိုးမျိုး ပြထားသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့
လုပ်ကိုင်ဖူးသည်မှာ ဘော်ဝါသည်
အထိပင် လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးပါ၏။

သံကောင်း၍ (၇) လုံအထိ အထိုဆဲ
လျှင် အမှန်ပင် ဘော်ဝါသော လမ်းဖြစ်
ပါသည်။ သံ၏ အဆီသည် ဘော်ကို
ဝါစေတတ်သော ဆိုးဆေး ဖြစ်ပါ
သည်။ ယုံမှားမရှိလင့်။

ကိုယ်တိုင်ထိုးစမ်းပြီးသော နည်း
လမ်းကို အရင်းခံအတိုင်း လက်ဆင့်
ကမ်းလိုက်တာပါ။ လိုချင်လျှင် ဝိုပြင်ပြီး
ဖောက်ချလုပ်လိုက်စမ်းပါ။ အကြောင်း
တရားနောက်မှ အကျိုးတရားရှိပါ
သည်ဟု ပြောဆိုလိုရင်းဖြင့်...

အဂ္ဂိရတ်သုတေသီတို့ နှလုံးစိတ်ဝမ်း
ငြိမ်းချမ်းကြပါစေသော်...

ဦးအောင်ကြည်(မြန်ဆောင်)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ငွေကြေး
လာဘ်လာဘများ ရွှင်လန်းအဆင်ပြေ
ကြစေရန် ပြုနိုင်သော ယတြာ အပြင်
အဆင်ဖြစ်သည်။

● **ပိဿရာသီဗွား(မတ်လ ၂၀ရက်မှ
ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)**တို့
သည် ဩဇာညွန့်(၆)ညွန့်၊ ဥသျှစ်
ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ရဲယိုညွန့်(၆)ညွန့်နှင့်
ဖယောင်းတိုင် (၃)တိုင်တို့ကို
တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏
သောကြာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

● **ပြိဿရာသီဗွား(ဧပြီလ ၂၀ရက်မှ
မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)**တို့
သည် သီဟိုဠ်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ရွက်လှ
ပန်း(၈)ရွက်၊ ပိတောက်ညွန့်(၈)ညွန့်
နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၆)ပန်းကန်တို့ကို
စနေနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏
တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

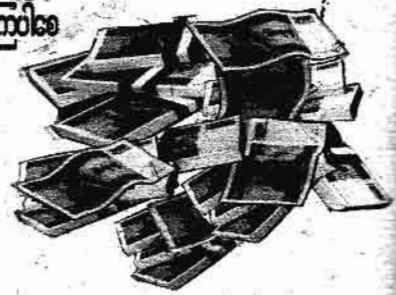
● **မေထုန်ရာသီဗွား(မေလ ၂၀ရက်
မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့
သည် ခရေညွန့်(၂)ညွန့်၊ မာလကာ
ညွန့်(၂)ညွန့်၊ သပြေ(၂)ညွန့်နှင့်
တံခွန်ကြက်လျှာ(၈)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူး
နေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်
တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ကရကဋ်ရာသီဗွား (ဇွန်လ ၂၀
ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ရက်အတွင်း
မွေးသူ)**တို့သည် ကံကော်ညွန့်(၁)
ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁)ညွန့်၊ နင်းဆီ
ပန်း(၁)ပွင့်နှင့် သောက်တော်ရေ
(၂)ခွက်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့
တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး
ဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **သီဟိုဠ်ရာသီဗွား(ဇူလိုင်လ ၂၂ရက်
မှ ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်အတွင်း
မွေးသူ)**တို့သည် အုန်းလက်(၄)
ရွက်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၄)ညွန့်၊ ကံကော်
ညွန့်(၄)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်
(၁)တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီ
တစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ
ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

လာဘ်လာဘ

ရွှင်လန်းကြပါစေ

● **ကန်ရာသီဗွား (ဩဂုတ်လ ၂၂ရက်
မှ စက်တင်ဘာလ ၂၀ရက် အတွင်း
မွေးသူ)**တို့သည် ရဲယိုညွန့်(၆)ညွန့်၊
ဥသျှစ်ညွန့်(၆)ညွန့်၊ သပြေညွန့်(၄)
ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၄)ပန်းကန်
တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ
၏ ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆု
တောင်းပါ။

● **တူရာသီဗွား (စက်တင်ဘာလ ၂၂
ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက်
အတွင်းမွေးသူ)**တို့သည် သီဟိုဠ်
ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဖီး(ဆီး)(၃)ညွန့်၊
ပိတောက်ညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် တံခွန်
ကြက်လျှာ(၆)ခုတို့ကို စနေနေ့တွင်
စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ
ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ဗြိတ္တာရာသီဗွား (အောက်တိုဘာ
လ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်
အတွင်းမွေးသူ)**တို့သည် ဩဇာညွန့်
(၉)ညွန့်၊ ရဲယိုညွန့်(၉)ညွန့်၊ သပြေ
(၉)ခက်နှင့် သောက်တော်ရေ(၃)
ခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီ
တစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ
ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ခေရာသီဗွား (နိုဝင်ဘာလ ၂၂
ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက် အတွင်း
မွေးသူ)**တို့သည် ငှက်ပျောသီး(၇)
လုံး၊ သီဟိုဠ်ဆန်(၇)စေ့၊ နမ်းယို
(၇)ယုက်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၅)တိုင်
တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ
၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

● **မကာရာသီဗွား (ဒီဇင်ဘာလ ၂၀
ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း
မွေးသူ)**တို့သည် ပိတောက်ညွန့်
(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀)ရွက်၊
သပြေ(၁၀)ခက်နှင့် ဆွမ်းတော်(၇)
ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့တွင်
စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ
ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ကံရာသီဗွား(ဇန်နဝါရီလ ၂၀ရက်
မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက်အတွင်း
မွေးသူ)**တို့သည် ဝှယ်တော်ညွန့်(၅)
ညွန့်၊ အုန်းလက်(၅)ရွက်၊ သပြေ
(၅)ခက်နှင့် တံခွန်ကြက်လျှာ(၁၀)ခု
တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီ
တစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

● **မိန်ရာသီဗွား (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉
ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း
မွေးသူ)**တို့သည် ပေါက်ပေါက်(၃)
ပန်းကန်၊ ဖီး(ဆီး)ယို(၃)ပန်းကန်၊
သီဟိုဠ်ဆန်(၃)ပန်းကန်နှင့် သောက်
တော်ရေ(၅)ခွက်တို့ကို တနင်္လာနေ့
တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စာနင်္ဂနွေဂြိုဟ်
တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

ငွေကြေးအခက်အခဲများ ပြေပျောက်
လွယ်ကူသွားပါလိမ့်မည်။

ထက်မင်းကျော်ဗွား

စာမျက်နှာ (၇၉) မှ အဆက်

ဘုရင်မင်းခေါင်ခပ်မခိတ်သာနေလေ၏။
အင်းဝသို့ဖောင်တော်စီး၍ အပြန်ခရီး
တွင် ရွှေကြက်ယက်အနီး ရောက်လျှင်
ဖောင်တော်၏ တက်မကို မိကျောင်း
ကြီးက ခဲထားခြင်းကြောင့် ဖောင်တော်
မရွေနိုင် ရှိနေလေ၏။

အတိုင်အပင်ခံ ပညာရှိများက...
'ဆရာတော်ကြီး အလိုအတိုင်း ရေယာဉ်ညွှန်
အလှူပေးပါ၏'

ဟု ဟစ်အော်လှူစေသည်တွင်မှ
မိကျောင်းက တက်မကို လွှတ်လိုက်
လေသည်။

မင်းကြီး နောက်တစ်ကြိမ်
ကြွရောက်တော်မူစဉ်တွင် သိကြားကျ
စေတီရှိ မဟာဗောဓိညောင်ပင်၏
အရွက်များကို စီးတော် ဆင်မယဉ်သာ
က ချိုးဖဲ့စားသောက်လေ၏။

ထိုဗောဓိပင်ကြီး၏ အရိပ်မှာပင်
ဆင်မယဉ်သာ လဲပြိုကျသွားလေ၏။
အသက်ရှုရိုက်ခြင်းလည်းလုံးဝမရှိတော့။

အရိယဝံသ ဆရာတော်ကြီးက
သစ္စာပြု မေတ္တာရေ သွန်းပေးတော်မူ
သောကြောင့် ဘုရင်မင်းမြတ်၏
စီးတော်ဆင် အသက်ချမ်းသာရာ ရရှိ
လေသည်။

ဘုရင်မင်းခေါင်လည်း စီးတော်
ဆင်မ၏ တန်ဖိုးနှင့် ညီမျှသော
ဆင်လမ်းမကို ဖောင်တော်နားရာ
အထိမြစ်ကမ်း တိုင်အောင်
အောက်ဖျာစီခင်း၍ အခိုင်အမာ
တည်ဆောက်ပေးလေ၏။ ဆင်ဖိုးလေးဆူ
တည်တော်မူ၏။

ဤရွှေဘုံမျှ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ
တို့ဖြင့် ထူးခြားပြောင်မြောက်လှ
သော ဆရာတော်ကြီးအား ထူပါရုံ
မက သဘာဝဘုရင်နရပတိက
အလှူပေးသောကြောင့် သိကြားမင်း

သိကြားကျစေတီတော် ယိုဏ်

အင်းဝတော်ယမင်းထံ၌ စီးတော် ဆင်မ ရတနာက ဘိုဘိုကြီး၏ မဟာဗောဓိပင်
အရွက်အား စားသောက်ပြီးမှ ထေရ်တော်ကြီး၏ မေတ္တာဖြင့်
ပြန်လည် ဘုရင်မင်းမြတ်က လှူဒါန်းခဲ့သော တကျောက်လမ်းကလေး

ကြီး ဆင်းသက်၍ ပြန်လည်ပေးအပ်
သော "မဏိသာရမဂ္ဂျသာဓိကအဖွင့်
ကျမ်းကြီး" ကို ဌာပနာပြု၍ စေတီတော်
တစ်ဆူ တည်ထားပူဇော်လေ၏။

စေတီတော်၏ ဘွဲ့တော်ကိုလည်း
"သိကြားကျဘုရား၊ သိကြားကျ
စေတီတော်" ဟု ဘွဲ့မည် သမုတ်ခဲ့
လေသည်။

သိကြားကျစေတီတော်မှာ သက္ကရာဇ်
၈၈၈ ခုနှစ် သို့ဟန်ဘွား၏ ၈၀၀၀၀၀၀
ဥသျှစ်ထုက်နှိး ဆိုက်လာစဉ်မှာပင်
သို့ဟန်ဘွား၏ ဖျက်ခင်းခြင်းမှ ကင်းဝေး
ခဲ့ရ၏။

သဘာဝရာသီဥတုများ၏ ဘေး

ဒဏ်၊ တောမီး၏ ဘေးရန်နှင့် ငလျင်
တို့၏ ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်းတို့မှ
ကြိုကြိုခိုင်ခိုင် ပယ်ရှားနိုင်ခဲ့သော
အောင်မြေစေတီတော်ဖြစ်ပါပေသည်။
ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ ဓမ္မဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်တော်
တို့ဖြင့် ထုံမွမ်းလျက် တည်ရှိနေခြင်းမှာ
အထင်အရှားပင် ဖြစ်လေတော့၏။

ပုံဟန်တော်မှာ

လိုဏ်ဂူပေါက် (၄) မျက်နှာ ရှိနေ
ဟန် ပုထိုးစေတီတော် ဖြစ်လေ၏။
အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာပြု လိုဏ်ဂူ
တော်အတွင်း အင်းဝခေတ် အနုညာ
ဖြင့် "ဘူမိဓဿ" ရုပ်တုတော်မှာ

◆ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဆိုင်ရာ အင်္ဂလိပ်သံသယ သိပ္ပံနည်းကျစစ်ဆေးမှု
ယခင်က တွေ့မြင်ခဲ့ရခြင်း

◆ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဆိုင်ရာ အင်္ဂလိပ်သံသယ သိပ္ပံနည်းကျစစ်ဆေးမှု
နဂါးတောင်

အားတော်ဆယ်ပါးဖြင့် ကိန်းဝင်စံပယ်
တော်မူပါသည်။

ကျန်ရှိသော အနောက်ဘက်၊
မြောက်ဘက်နှင့် တောင်ဘက်တို့တွင်
မုခ်သဏ္ဍာန်များဖြင့် တန်ဆာဆင်
ထားရှိလေ၏။ ထိုမျက်နှာသုံးဖက်တွင်
သိကြားမင်း၏ ဖောင်ကြွပန်းတော့
လက်ရာများကို စီမံထားရှိလေသည်။

ဘုရားဆောင်၏ အထက်၌ ပစ္စယံ
သုံးဆင့် တင်ထားသော်လည်း ပထမ
ပစ္စယံတွင် ပဒေသာကြာသွတ်အိုး
များဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။
တတိယပစ္စယံ၌ အရံရွှေစေတီများ
နှင့်သာ အပူဖောင်းထားပါ၏။ ရွှေ
ခေါင်းလောင်းကိုယ်ထည်တွင် ရွှေခါး
စည်းဖြင့် အထက်အောက်နှိုး၍
ပန်းကနုတ်များ ထားရှိလေ၏။

သိကြားကျဘုရား၏ ဖောင်ရစ်များ
ကို အလယ်ဗဟိုချက်မတွင် ဘုရားရှင်
အား ရည်ညွှန်း၍ ရဟန္တာကြီးရှစ်ပါးတို့
ဖြင့် အရပ်ရစ်မျက်နှာကို ဖော်ပြထားရှိ
လေသည်။ ရေငံဆရာတော်ကြီးသည်
ကျေးဇူးဆပ်ခိုင်းရာတွင် ဗုဒ္ဓဂုဏ်
ကျေးဇူးနှင့် သံဃကျေးဇူးတော်ကို
ပေါ်လွင်ထင်ရှားပါပေ၏။

ဘုရား(၉)ဆူ အစီအမံတွင်...
၁။ အလယ်ဗဟိုချက်မတွင် ဖောထိပင်နှင့်
၁၅၆ နဂါးကျဆောင်ခြင်းမဂ္ဂဇင်း

- ဘုရားရှင်
 - ၂။ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်တွင် တနင်္ဂနွေ
သား အရှင်ရာဟုလား၊
 - ၃။ အရှေ့အရပ်တွင် တနင်္လာသား အရှင်
ကောဇ္ဈာည၊
 - ၄။ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်တွင် အင်္ဂါသား
အရှင်ရာဇာ၊
 - ၅။ တောင်အရပ်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးသား အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ၊
 - ၆။ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်တွင် စနေ
သား အရှင်ဥပါလိ၊
 - ၇။ အနောက်အရပ်တွင် ကြာသပတေးသား
အရှင်အာနန္ဒာ၊
 - ၈။ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်တွင် ရာဟု
သား အရှင်ဂပပုတိ၊
 - ၉။ မြောက်အရပ်တွင် သောကြာသား
အရှင်ဟောဂ္ဂလာန်၊
- အရှင်မြတ်တို့အား လောကီအကျိုး၊
သံသရာအကျိုး စီးပွားအလိုငှာ
လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ကြလေသည်။
ယနေ့ခေတ် မျက်မြင်အနေအထား
မှာ မန်ကျည်းပင်အုပ်များ၊ လျှော်ဖြူ
ပင်ကြီးများ၊ သန်းဒဟတ်၊ အင်ကြင်း
နှင့် တရုတ်စံကားပင်များက ဥယျာဉ်
သဖွယ် လှပအေးမြနေလေ၏။

သိကြားမင်းကြီးကိုယ်တိုင် သီလ၊
သမာဓိ၊ ပညာ (၃)ရပ်ကို အထူးပြု

သောကြောင့် ဗုဒ္ဓစည်။ ပညာစည်။
တို့ဖြင့် ထုံမွမ်းပြည့်ဝသော “ပညာ
အောင်မြေ” ဖြစ်လေတော့သည်။

သိကြားကျဘုရား၏ အရှေ့အရပ်
တွင် ဆင်ရှင်စေတီတော်၊ တောင်ဘက်
အရပ်တွင် ဆင်ဖိုးစေတီတော်၊ မြောက်
ဘက်အရပ်တွင် ဆင်ဖိုးစေတီ(ခေါ်)ဥမင်
ကိုးဆယ်စေတီတော်နှင့် အနောက်
ဘက်တွင် ရေငံစေတီတော်၊ ဆွမ်းဦး
ပုညရှင်စေတီတော်များ၏ ဗဟိုချက်
အောင်ပန္နက် အောင်မြေ၌ တည်ရှိလေ
ရာ တောင်ဆင်းလမ်း၏ ဘေးတွင်
အလွယ်တကူ ဝင်ရောက်ကြည့်ညိရင်း
ဗောဓိပင်ရကွစိုးကြီးထံ ဆုပန်နိုင်ကြ
လေသည်။

- မိုးခြင်းကိုးကား**
- ◆ သာသနာလက်ရကျမ်း
 - ◆ စစ်ကိုင်းသာသနာဝင်ကျမ်း
 - ◆ မှန်နန်း တ-တွဲ
 - ◆ အင်္ဂလိပ်များ၏ သမိုင်းနေရာကျမ်း
 - ◆ သပြေပြသောင်း၏ ဘုရားများ
 - ◆ အရှင်ကောပုဒိဝရတို့ကျမ်းများကို ရှိငြိမ်ပါ
သည်။

အဝေရာ ဘေးမခ အေးမြချစ်သာ
ကြပါစေ။

ဆရာတို့အားအောင်မြင်
(ဥပဒေတွဲ)
[လက္ခဏာပေးခင်ပညာသုတေသီ]

စီးပွားဥစ္စာ

ချမ်းသာကြွယ်ဝလာသူတစ်ဦး၏ လက္ခဏာနှင့် လျှို့ဝှက်ချက်

“စီးပွားရေးအခြေအနေပဲ သိရင်တယ်။ အခု
ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ၊ လာမယ့် တစ်နှစ်အတွင်း
ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်မလဲ၊ ဘယ်လို လုပ်ငန်းများ
အကျိုးပေးဆုံးမလဲ၊ ဘာ လုပ်သင့်သလဲ”
အသက်(၄၀)ဝန်းကျင်၊ တရုတ်-
မြန်မာကပြားလို့ ယူဆရတဲ့ အမျိုးသား
တစ်ဦးက လက္ခဏာ စစ်ဆေးခံရင်း
အထက်ပါ မေးခွန်းကို မေးမြန်းခဲ့တာ
ဖြစ်ပါတယ်။

• လက္ခဏာပညာနဲ့ ဟောပြောသူ
အဖို့၊ လူတစ်ဦးရဲ့ စီးပွားရေး အခြေ
အနေ သိလိုရင်၊ အတိတ်ပါရမီကို
ညွှန်ပြတဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးကို အရင်
ကြည့်ဖို့ မမေ့သင့်ပါဘူး။

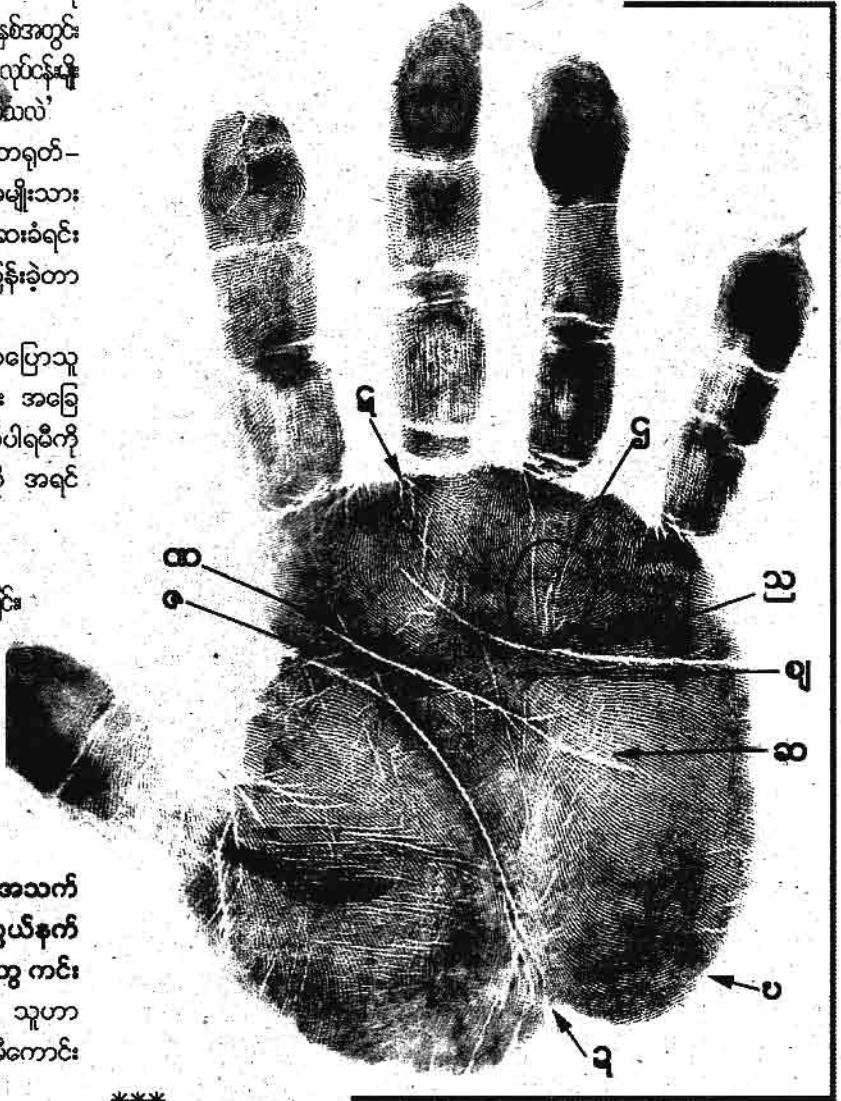
- ၁။ ကျန်းမာ သန်စွမ်းခြင်း
- ၂။ ဉာဏ်ရည် ထက်မြက် ထူးခြားခြင်း
- ၃။ လှုပ်ရှား တက်ကြွ ကြိုးစားခြင်း
- ၄။ စေ့စပ် သေချာခြင်း
- ၅။ ချမ်းသာကြွယ်ဝနိုင်ခြင်း

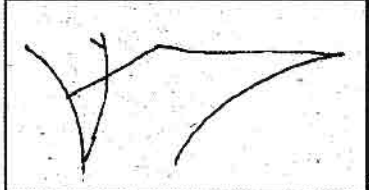
အဲဒီ အချက်(၅)ချက်ဟာ
ပစ္စုပ္ပန်စီးပွားရေးအတွက်
သိပ် အရေးကြီးပါတယ်။

ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်က အသက်
လမ်းကြောင်းဟာ သေးသွယ်နက်
ရှိုင်းပြီး၊ အဖျက်ဥပစ်လမ်းတွေ ကင်း
ရှင်းနေတယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာ
ကျန်းမာသန်စွမ်းသူဖြစ်ဖို့ ပါရမီကောင်း
ရှိတယ်။ (က)

ဉာဏ်လမ်းကြောင်းဟာ တစ်ဆစ်
ချိုးကွေ့ပြီး အရင်းမှာ တြိဂံဖြစ်နေတာ
တွေ့ရတယ်။ ဒါက ဉာဏပလယုဂ်
ရပြီး ထူးခြားထက်မြက်တဲ့ ဉာဏ်ရည်
ရှိကြောင်း သိနိုင်ပြီ။ (ခ)

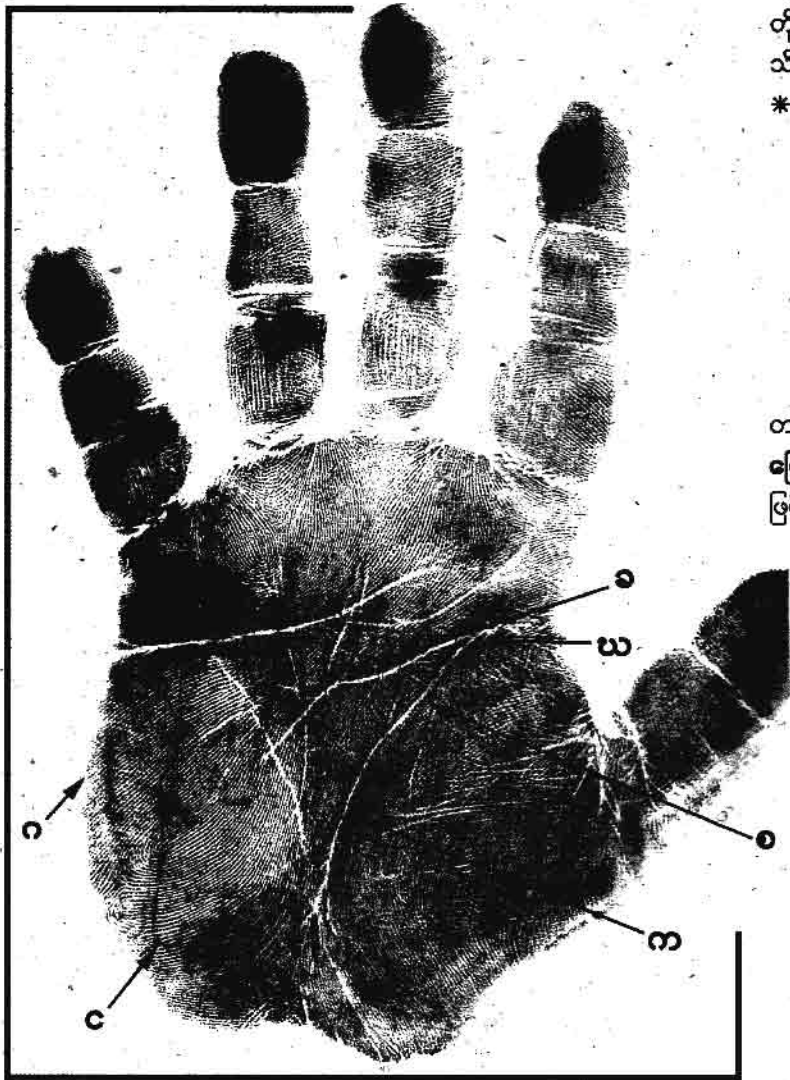
F.19A, April, 2017.

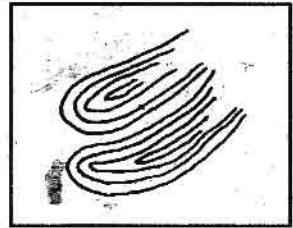

လက်ခလယ် လက်ချောင်း အရှည်
(၇)စင်တီ၊ လက်ဖဝါးအရှည် (၁၀)
စင်တီ၊ ကွာခြားမှု(၃)စင်တီ၊ အကောင်း
ဆုံး တေဇော လက်ဖဝါးပြင်။ လက်ကြ
လှုပ်ရှားကြိုးစားတဲ့ဘက်မှာ နံပါတ်-

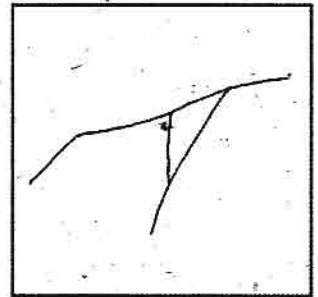
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

တို့အတွက် အတိတ်ပါရမီရှိကြောင်း သိနိုင်ပါတယ်။ (င)

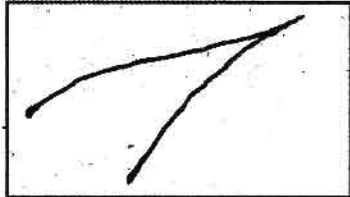

အသက်လမ်းကြောင်းပေါ်က ထိုး တက်တဲ့ လမ်းခွဲဟာ ဦးခေါင်းလမ်း ကြောင်းနဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး တြိဂံကြီးလို ဖြစ်နေတယ်။ ရတနာဘာဏ်တိုက်လို့ တင်စားကြပါတယ်။ ငွေကြေး ပစ္စည်းဥစ္စာ စုဆောင်းရရှိမှု အတွက် အာမခံချက် ဖြစ်တယ် လေ။ (စ)

ဝမ်း။
လက်ဖနောင့်ပိုင်းကလဲ အပြင်ကို ပိုင်းပြီးထွက်နေတယ်။ လုံ့လဝီရိယ ကြီးမားကြောင်း ထင်ရှားတာပေါ့။ (ဂ)
အသက်လမ်းကြောင်း အဖျားနဲ့ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းအဖျားဟာ (၁) စင်တီမီတာ အရှည်လောက် ထိစပ် ပူးကပ်နေတယ်။ ဒါဟာ ဘယ်အလုပ် ပဲဖြစ်ဖြစ် သေချာစဉ်းစားဝေဖန်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ အလုပ်လုပ်ရင် စေ့စပ် သေချာခြင်းတို့အတွက် ပါရမီခံကောင်း ခင်နာ နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှိကြောင်း ညွှန်းဆိုတယ်။ (ဃ)

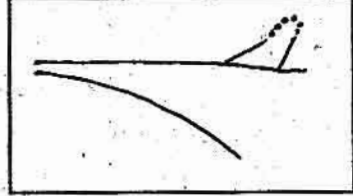
တနင်္လာဂြိုဟ်ခံပေါ်မှာ ထူးခြားတဲ့ ဓမ္မနှစ်ထပ်ရှိနေတယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနဲ့ အကျိုးပေးခြင်း၊ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝနိုင်ခြင်း

ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်အရ လက္ခဏာ ရှင်ဟာ စီးပွားရေးအခြေအနေ ချမ်းသာ ပြည့်စုံဖို့ အတိတ်ကံ ပါရမီရှိနေပြီပေါ့။ ပစ္စုပ္ပန် လက်ရှိကာလမှာ စီးပွားရေး ပြည့်စုံဖို့ဆိုတာ ညာလက်ဖဝါးမှာ စစ်ဆေးရဦးမယ်။
၁။ အတွေးအခေါ်ကောင်းကို လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်တတ်ခြင်း
၂။ ကိုထွင်စွန့်စား လုပ်ကိုင်ခြင်း
၃။ ဦးစီးခေါင်းဆောင်နိုင်ခြင်း
၄။ အပျော်အပါးကို စွဲ ကင်းရှင်းခြင်း
၅။ ကံကောင်းခြင်း

အထက်ပါ အချက်(၅)ချက်နဲ့ ပြည့်စုံမှ ပစ္စုပ္ပန်ကာလမှာ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှု ရှိနိုင်ပါမယ်။

လက္ခဏာရှင်ရဲ့ ညှာလက်ဖဝါး ဦးခေါင်းလမ်းဟာ ဖြောင့်တန်း ရှည် လျားပြီး အဆုံးမှာ သရဖူလို ဖြစ်ပေါ်စ ပြုနေတယ်။ (ဆ)

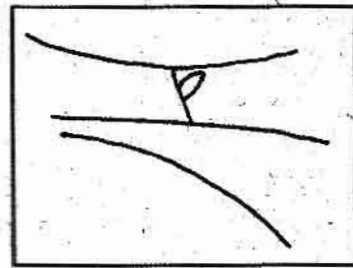
အတွေးအခေါ်ကောင်းခြင်း၊ လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်မှု လုပ်ပြန်ခြင်းနဲ့ သင်္ကေတ ဖြစ်ပါတယ်။

အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ ဦးခေါင်း လမ်းကြောင်းတို့ဟာ အများမှာ (ဝ.၅) စင်တီမီတာလောက် သင့်လျော်ရုံ ကွာဟနေပြီး အသက်လမ်းရော ဉာဏ် လမ်းကြောင်းပါ အချက်လမ်းကင်း ခြင်း၊ ဖြောင့်တန်းရှည်လျားခြင်းတို့ ရှိတယ်။ (ဇ)

ထွက်လပ်စွာ တွေးခေါ်လုပ်ကိုင်၊ တီထွင် စွန့်စားခြင်းနဲ့ သင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။

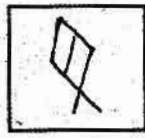
ဦးခေါင်းလမ်းနဲ့ နှလုံးလမ်းကြားက ကွန့်ရအောင်လဲဟာ ထူးခြားပါတယ်။ တီထွင်စွန့်စားလုပ်ကိုင်မှုတွေ၊ ခန့်ခွား လာမှုတွေမှာ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းပြီး အောင်မြင်မှု များပြားစေပါတယ်။ (ဈ)

အသက်လမ်းကြောင်း အတွင်း ဘက်သောကြားပြားနဲ့ လမ်းကြောင်း များနဲ့ သံဆန်ခါကွက်နည်းပါးပြီး နှလုံးလမ်းဟာလဲ လမ်းခွဲလမ်းခြား ရှင်းလင်းနေတယ်။ သောကြာခါးပတ်ရဲ့ အရိပ်အယောင်လဲ မရှိဘူး။ (ည)

ဒါဟာ အသောက်အစား၊ အပျော်အပါး ဝိသဲမှု၊ ချစ်မှုအရာ နည်းပါးခြင်း၊ ကင်းရှင်း ခြင်းနဲ့ သင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။

လက်ခလယ်အောက် စနေ ဂြိုဟ်နဲ့ မှာ ကံကောင်းမှတ် ရှိနေတယ်။ (ဋ)

ငွေ သိန်းပေါင်းများစွာ ချမ်းသာကြွယ်ဝစေ နိုင်တဲ့ မင်္ဂလာအခြေအနေပါပဲ။

အခု ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ။ ဘယ် လုပ်ငန်း အကျိုးအပေးဆုံးလဲ ဆိုတဲ့ အချက်ကို သိနိုင်ဖို့၊ ညှာလက်ဖဝါး ပြင်ကို စစ်ဆေးရပါတယ်။ လက်သူ ကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့ပေါ်မှာ နှလုံးလမ်းနဲ့ကပ်လျက် ထောင်လိုက် မျဉ်းပတ်(၃)ချောင်း တွေ့ရတယ်။ တစ်ချောင်းက ဖြောင့်တန်းရှည်လျား တယ်။ နှစ်ချောင်းက တိုပြီး၊ တွန့်လိမ့် နေကြတယ်။ (ဌ)

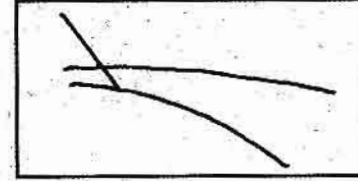
အသက်လေးဆယ်ကျော်မှာ မူလလုပ်ငန်း အပြင် လုပ်ငန်းခွဲ လုပ်ငန်းသစ် နှစ်မျိုးလောက် ပြောင်း ခရမ်းမျိုးလုပ်ကိုင်မယ်။ မအောင် မြင်ဘူး။ မူလလုပ်ငန်းပဲ ကောင်းပါတယ်။ အသက်လမ်းကြောင်းဟာ တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်နဲ့ဘက်ကို လမ်းခွဲတွေ ထွက်နေ တယ်။ (ဍ)။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့ပေါ်မှာလဲ

ဗွေတစ်ခု ရှိတယ်။ (ဎ)

ဒါတွေဟာ နိုင်ငံရပ်ခြား ကူညီပေးသွားလာ ဆက်သွယ်ရောင်းဝယ်မှုပျိုးနွံသာ အကျိုး စီးပွား ဖြစ်ထွန်းပယ်လို ညွှန်ပြချက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အသက်လမ်းကြောင်းက ခွဲတက်တဲ့ လမ်းခွဲဟာ ဉာဏ်လမ်းကို ဖြတ်ကျော် ပြီး လက်ညှိုးရင်း ကြာသပတေးဂြိုဟ် နဲ့မှာ ရောက်ရှိနေတယ်။ ဒါဟာ အကြီး အကဲဖြစ်ခြင်း၊ ဦးစီး ခေါင်းဆောင် နိုင်မှု စွမ်းရည်ရှိခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ် ရရှိတယ်။ (ဏ)

အဲဒီအချက်တွေကြောင့် ပြည်တွင်းမှာ လုပ်သားဝန်ထမ်းများနဲ့ လုပ်ငန်း တည်ထောင် ပြီး ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ် ပြည်ပကို တင်ပို့ ရောင်းချတဲ့ လုပ်ငန်းမျိုး(သို့မဟုတ်)ပြည်ပက မှာယူတင်သွင်းတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ပြည်တွင်းမှာ လုပ်သားတွေနဲ့ ပြန်လည် တပ်ဆင် ပြုပြင်ဖြန့်ဝေ ရောင်းချတဲ့ လုပ်ငန်း မျိုး အကျိုးပေးပါမယ်။

ကွန်ဗက်ဟာ ငယ်စဉ်က သိပ်ဆင်းရဲ ဖွဲ့တော့ပါတယ်။ အရွယ် ရောက်လာတော့ ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်ပါတယ်။ လောကမှာ ချမ်းသာတဲ့သူ နည်းတယ်။ ဆင်းရဲသူများ တယ်။ ဒီတော့ အများနဲ့ ပထမအောင် နေထိုင်လုပ်ကိုင်ရင် ချမ်းသာမယ် ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုး ပေါ်လာပါတယ်။

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယက္ခ (တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ

(ဒုတိယပိုင်း) (၆)

ယခင်လမှ အဆက်

လျှို့ဝှက်သိုင်းပညာ

“လျှို့ဝှက်သိုင်းပညာကို” သိုင်းသမားတိုင်း လိုချင်ကြပါသည်။ “ငါ့ဆရာက ငါ့ကို လျှို့ဝှက်သိုင်းပညာတွေ သင်ပေးသွားတာ” ဟုလည်း ခပ်ကြွားကြွားလေး ပြောတတ်ကြပါသည်။

တပည့်တွေရှိသည့်အနက် သူ့ကိုပဲ အချစ်ဆုံး၊ သူ့ကိုပဲ ပညာအပေးချင်ဆုံး ဟု တပည့်ချင်းမှာ ခေါင်းတစ်လုံး ပိုသာချင်သူတွေကလည်း အများကြီးပါ။

ပညာသင်ယူသူ အချင်းချင်း သူက ဆရာ၏ လျှို့ဝှက်ပညာတွေ ပိုတက်သည်ဟု ပြောချင် ဂုဏ်ယူချင်သူတွေကလည်း အများကြီး။

ဆရာကြီး ဦးချစ်သန်း၏ သိုင်းတပည့်တွေထဲမှာလည်း သိုင်းပညာသက် အနှစ်သုံးဆယ်လောက် ကွာသူတွေက ကျွန်တော့်အား သူ့ကို ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းက လျှို့ဝှက်သိုင်းပညာတွေ သင်ပေးသွားတယ်ဟု ခပ်ကြွားကြွားလေး လာပြောသူတွေကို ကျွန်တော်က လက်ပိုက်ပြီး ခပ်ပြုံးပြုံးလေး နားထောင်နေရုံမှ တစ်ပါး တခြားဘာမှ မရှိပါ။

၁၄၈ နက္ခတ္တရာဇင်မြတ်ဗုဒ္ဓ၏

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

အဲဒီလျှို့ဝှက်သိုင်းပညာကို ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းက သင်ပေးသွားတယ်လို့ ပြောသည့်သူတွေဟာ သိုင်းလောကမှာ သိုင်းဆရာ၊ သိုင်းသမားတစ်ယောက်အဖြစ် ပြောင်ပြောင်မြောက်မြောက် နာမည်တစ်လုံးနှင့် ဖြစ်မလာကြပါ။

ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းထံမှ လျှို့ဝှက်သိုင်း ပညာဟု ပြောရမလား၊ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့ သင်ပေးသွားသည့် “ကြံ့ပေး” ပညာဟုပဲ ပြောရမလား မသိသော သိုင်းပညာနည်းစနစ်သုံးခုကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်က ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းသည် ပညာရေးဌာန လူငယ်ရေးရာဌာနခွဲတွင် စည်းရုံးရေးမှူး(သိုင်းပညာနည်းပြချုပ်)အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့တွင် ကျောင်း ဆရာ၊ ဆရာမများအား သိုင်းဆရာဖြစ်သင်တန်း သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့ရပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးချစ်သန်း၏ လက်ထောက်ဆရာများအဖြစ်...

၁။ ကိုပြည်သိမ်းလေး။

၂။ ကိုထွန်းစိန်(မင်းယက္ခ)။

၃။ ကိုဇော်ဝင်း (နောင်ယဉ်ကျေးမှုကဏ္ဍဝင်ဌာန၊ သိုင်းနည်းပြဆရာ)။

၄။ မဥမ္မာ (မမြမြ၏ညီမ) တို့ဖြစ်ကြပါသည်။

တစ်ရက်တွင် သင်တန်းနားသောကြောင့် ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ကိုပြည်သိမ်းလေး၊ ကိုဇော်ဝင်းနှင့် မဥမ္မာတို့ ဘားအံမြို့အတွင်းသို့ လျှောက်လည်ကြပါ

သည်။

ကျွန်တော်က လျှောက်မလည်ချင်၍ သင်တန်းတည်းခိုဆောင်တွင် နားနေခဲ့ပါသည်။ နံနက်စာစားပြီး ကျွန်တော်ဝါသနာ ထက်သန်သော တုတ်ရှည်သိုင်းကို ကစားရန်အတွက် တုတ်ရှည်တစ်ချောင်းကို ဆွဲပြီး သင်တန်းကျောင်းဘေးရှိ တောင်ကုန်းလေးပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့၏ ပင်မပညာဖြစ်သော ရှမ်းကြီးတုတ်သိုင်းကို အစအဆုံး ပြန်၍ လေ့ကျင့်ပါသည်။

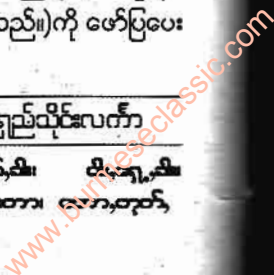
ထို့နောက် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ဆရာကြီးဦးထွန်းစော (မဟိဒ္ဓိသိပ္ပံ) ပေါင်းစပ်တီထွင်ထားသော တုတ်ရှည်ကွင်းဆက်တစ်ရာကို လေ့ကျင့်ပါသည်။

ရှမ်းကြီးတုတ်ရှည်သိုင်းကို သိသူများလည်း ရှိပါသည်။ တချို့ ဆရာများ မသိရှိကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် မသိရှိသေးသူများ သိရှိရန်၊ သိလိုသူများ သိရှိရန် ရှမ်းကြီးတုတ်ရှည်သိုင်း အမည်များ(မ-စဉ်များဟု ခေါ်လေ့ရှိပါသည်။)ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ရှမ်းကြီးတုတ်ရှည်သိုင်းပုဂံ

‘ဦးထွန်းစော’၊ ‘ဦးကျော်စွာ’၊ ‘ကျားကျား’၊ ‘ဦးထွန်းစော’၊ ‘လက်တက်’

ကဏ္ဍ၊ တုတ်၊ ခြမ်း၊ ဝန်း၊ အင်း၊ ထောင်၊ ဆုတ်၊ ထင်၊ ထိုး၊ နှံ

- ၁။ ထီး ထီးထောင်တုတ် (ဝါ) ထီးတုတ်
- ၂။ ဇော် ဇော်ဂျီတုတ် (မြောက်ထားစဉ်)
- ၃။ လက် လက်ဟန်ချီတုတ်
- ၄။ မီး မီးပတ်နတုတ်
- ၅။ ဝါး ဝါးကျိတ်လိပ်တုတ်
- ၆။ ရှေ့ ရှေ့ပြီးနောက်ပြီးတုတ်
- ၇။ မီး မီးပတ်နတုတ်
- ၈။ ကျား ကျားအုပ်တုတ်
- ၉။ ကျား ကျားလှန်တုတ်
- ၁၀။ စ စွယ်လှံထိုးတုတ်
- ၁၁။ ဝါး ဝါးကျိတ်လိပ်လှံထိုး
- ၁၂။ တော တောရမ်းကြီးရှေ့ထွက်တုတ်
- ၁၃။ တော တောရမ်းကြီးနောက်ထွက်တုတ်
- ၁၄။ တုတ် တုတ်ထောက်ကြောင်လိပ်တုတ်
- ၁၅။ ကျား ကျားပြီးဆွဲတုတ်
- ၁၆။ တုတ် တုတ်ကျော်တုတ်
- ၁၇။ မြင်း မြင်းစီးတုတ်
- ၁၈။ ဝန် ဝန်ထပ်ပတ်ပိုးတုတ်
- ၁၉။ အုပ် ချိုင်းတုတ်ခေါင်းအုပ်တုတ်
- ၂၀။ တောင် တောင်ဝှေးထောက်တုတ်
- ၂၁။ ခုတ် သင်္ဘောစက်ခုတ်တုတ်
- ၂၂။ ဆင် ဆင်းနားမောင်းတုတ်
- ၂၃။ ထိုး လှံထိုးမြေကာတုတ်
- ၂၄။ ခုံ တောရမ်းကြီးခုံတုတ်

တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။
 ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၊ ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းတို့၏ တုတ်ရှည်သိုင်းအပြင် အင်းလေးတုတ်သိုင်းဟူသော ပညာရပ်လည်း ရှိပါသေးသည်။
 ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း အင်းလေးဒေသမှ သိုင်းပညာ မဟုတ်ပါ။ တောင်ငူခရိုင်၊ အင်းလေးရွာရှိ ဆရာကြီးဦးရစ်ဇာယ်၏ သိုင်းပညာ ဖြစ်ပါသည်။
 ဇာတိအလွန်မှာ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အင်းလေး တုတ်ရှည်သိုင်း လက်က

* ထိုး၊ တက်၊ ထုတ်၊ သိမ်း၊ ညှပ်၊ ရင်း၊ ချား၊ ပက်၊ ခြမ်း၊ ပတ်၊ ဆော်၊ က၊ ထောက်၊ နောက်၊ ထမ်း၊ တုတ်ရှည်အခြေသတ် *

- ၁။ ထိုး လှံထိုးမြေကာတုတ်
- ၂။ ကော် လှံကော်ထိုးတုတ်
- ၃။ ထုတ် ချိုင်းတုတ်ခေါင်းအုပ်တုတ်
- ၄။ သိမ်း ခြေသိမ်းခေါင်းအုပ်တုတ်
- ၅။ ညှပ် ဝါးကျိတ်လိပ် ချိုင်းညှပ်တုတ်
- ၆။ ရင်း အရင်းဆွဲသက်သက်တုတ်
- ၇။ ဖျား အဖျားဆွဲသက်သက်တုတ်
- ၈။ ပက် ပက်လက်ကျော်ဂိုနိုတုတ်
- ၉။ ပြန် ပက်လက်ကျော်ပြန်ထိုး
- ၁၀။ ဟတ် ခြေသိမ်းခေါင်းအုပ် မီးပတ်စွယ်တုတ်
- ၁၁။ ဇော် ဇော်ဂျီတုတ်ထမ်း (လက်နှစ်ဖက်မြောက်လျက်)တုတ်
- ၁၂။ က ကုလားမချေးတန်းတုတ် (ချေးတန်းတုတ်ဟုလည်း ခေါ်သည်)
- ၁၃။ ထောက် တောင်ဝှေးထောက်တုတ်
- ၁၄။ နောက် နောက်ပြီးပြန်ထိုးတုတ်
- ၁၅။ ထပ် ဆက်ရက်ရန်ခြေထပ်တုတ်

အင်းလေး တုတ်ရှည်သိုင်းနှင့် ရှမ်းကြီးတုတ်ရှည်သိုင်းတို့မှာ ကစားကွက်ချင်း၊ တုတ်နည်းချင်းတူသည်ကို တွေ့ရလိမ့်မည်။ အင်းလေးတုတ်ရှည်သိုင်းက “ခြောက်ကွက်ပက်လက်၊ ခြောက်ကွက်လ၊ ခြစ်၊ ခြောက်ကွက် ပ-စောက်” ဟုခေါ်သော ၆-ကွက်ကို မူတည်၍ လှေကျင့်သည်။
 အင်းလေးတုတ်ရှည် သိုင်း၏ ထူးခြားချက်မှာ (တုတ်-မ-စဉ်) များတွင် အသုံးချတိုက်ကွက်များကို ထည့်သွင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပမာအားဖြင့် ဇော်တုတ်ထမ်း လက်မြှောက်လျက် အနေအထားမှ တိုက်ခိုက်နည်း (၁၁) နည်းရှိသည်။
 တောင်ဝှေးထောက် ဆိုလျှင်လည်း

သင်ရိုးခြောက်ကွက် တတ်မြောက်သည်နှင့် တောင်ဝှေးထောက် တိုက်ချက် (၂၆) ချက် ရှိပေသည်။
 ယင်းအချက်များကို သိသူ နည်းပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် သိထားသမျှကို သိရှိလိုသူတို့ သိရှိနိုင်ရန် တင်ပြရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလက “အင်းလေးသိုင်း” နှင့် “ခြေစောက်ထောင် သိုင်းပညာ” တူသည်ဟု “နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်” ဘွဲ့ရသောကြောင့် ယင်းအကြောင်းကို ခြေစောက်ထောင်ဆရာကြီး ဦးမြသီးနှင့် ဆရာကြီး ဦးခင်ထွန်း (ကွယ်လွန်) တို့၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ အင်းလေးသိုင်းပညာနှင့် ခြေစောက်ထောင်သိုင်းပညာရပ်တို့ကို နက္ခတ္တဗေဒခြည်ပစ္စည်းတွင် (၆) လတာမျှ နှိုင်းယှဉ်ရေးသားခဲ့ဖူးပါသည်။

ဆရာကြီးဦးရစ်ကယ်ထံမှ ဆင်းသက်လာသော သိုင်းပညာရပ်များ ဖြစ်ကြသောကြောင့် တုတ်သိုင်းမ-စဉ်ဇော၊ ဝားသိုင်းမ-စဉ်များပါ တူညီကြပါသည်။

နောက်ပိုင်း ဆရာများ၏ အတွေ့အကြုံ ပညာသဘာတို့ကြောင့် ခြေစောက်ထောင်သိုင်းပညာမှာ (၆) ကွက်တွင် ချွန်းတစ်ခေါက် ထည့်၍ ခြေကို ခြေစောက်အတိုင်း တည်မ၍ ခြေချလျှင်ခြေထိုးပြီး ခြေဆန့်ချသည့်အတွက် ကစားကွက်ချင်း၊ ခြေအယူအဆချင်း မတူတော့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သိုင်းပညာရပ်နည်းများစွာ ရှိသည့်အနက် တုတ်ရှည်သိုင်းကို ဝါသနာအပါဆုံး အကြိုက်နှစ်သက်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

ကြီးတွင် တုတ်ရှည်သိုင်း ယှဉ်တိုက် ပြကွက်ကို ပြသလေ့ ရှိပါသည်။ ထို တုတ်ရှည်တိုက်ကွက်ကို ဆရာကြီး ဦးဆင်မောင်(၁၉၄၈ ခုနှစ် တွတ်လပ် ရေးဆွဲ အထိမ်းအမှတ် သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကြီးတွင် ဓားတစ်လက်သိုင်းယှဉ် တိုက်ပြိုင်ပွဲ၊ တုတ်ရှည်သိုင်း ယှဉ် တိုက်ပြိုင်ပွဲ၊ ဓားနှစ်လက်သိုင်းယှဉ် တိုက်ပြိုင်ပွဲတို့တွင် ရွှေတံဆိပ်နှစ်ဆူ နှင့် ငွေတံဆိပ်တစ်ဆူ ရရှိခဲ့သူဖြစ် သည်။)က သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးခဲ့ပါ သည်။

ကျွန်တော်နှင့် တွဲဖက်ကစားသူမှာ ကိုအောင်သောင်း(ယခု မဟာရန်ကုန် တွင် နာမည်ကျော်ဆဲဖြစ်သော သင်္ချာ အောင်သောင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ကျွန်တော် တုတ်ရှည်သိုင်းများကို လေ့ကျင့်ပြီး၍ သစ်ပင်ရိပ်တွင် ထိုင်၍ အမောအပန်းဖြေနေစဉ် သစ်ပင်များ ကြားမှ ဆရာကြီး ဦးချစ်သန်းက တုတ်ရှည်တစ်ချောင်းကို တောင်မှူး ထောက်သလို ထောက်ရင်း ထွက်လာ ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း အံ့အားသင့်သွား ကာ ထိုင်နေရာမှ ရုတ်တရက် ထရပ် လိုက်ပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးချစ်သန်း က...

‘မောင်ထွန်းစိန်က တုတ်ရှည်သိုင်းကို တော် တော်လေးကစားနိုင်တာပဲ။ အေးသင်ရိုး ကွက်တွေကို ကြော်ညက်အောင် ရှိကစား နိုင်သလို အသုံးချ တိုက်ကွက်နည်းစနစ်ကို လဲ တက်ပြောကရုယ်။’

ဒါကလဲ တစ်ဖက်လူနဲ့ ယှဉ်တဲ့အခါမှာ မထင်မှတ်တဲ့အချိန်မှာ လှုပ်တစ်ပြက် တိုက် နိုင်ရမယ်။ ကဲ...လာ ဆရာ မင်းကို အသုံးချ တိုက်ကွက်(၃)ကွက်လောက် သင်ပေးမယ်။ ဆရာလုပ်သလို လိုက်လုပ်’

ဟု ဆိုကာ ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းက

သစ်ရိပ်များကျနေသော မြေကွက်လပ် လေးသို့ ထွက်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ဆရာ့နောက် မှ လိုက်သွားခဲ့ပါသည်။ ဆရာက အသုံးချ တိုက်ကွက်သင်ပေးမည်ဆို၍ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်မိပါသည်။

‘တုတ်ရှည်ရင်း ယှဉ်တိုက်ပယ်ဆိုရင် အများ အားဖြင့် ညာသန်တွေပျားတော့ ဘယ်ခြေ သင်ပြီး (ဘယ်ခြေကို ပျားပျားပြီး) အသင့် ပြင်တတ်ကြတယ်’

ဟု ပြောပြီး ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းက ဘယ်ခြေခင်ပြီး ဘယ်လက်ပက်လက်၊ ညာလက်မှောက်လျက် အနေအထား ဖြင့် ဘယ်တုတ်စအရှည်ကို ရှေ့မှထုတ် ထားပြီး အသင့်ပြင်ထားလိုက်ရပါ သည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ဆရာ့ပုံစံ အတိုင်း ဘယ်ခြေခင်း၍ တစ်ဖက် မှောက် စာစ်ဖက်လှန်ကိုင် နည်းဖြင့် ဘယ်တုတ်စအရှည်ကို ရှေ့သို့ ထုတ် ထားပါသည်။ ဆရာကြီးက...

‘မင်းအနေနဲ့ ဘယ်စ အရှည်နဲ့ ဖြစ်ဖြစ် ညာစကို အရှည်ချဲ့ပြီး အဲဒီ ညာစအရှည်နဲ့ ဆရာ့ကို ဖိတုတ်ချက်ဖြစ်စေ စလွယ် တုတ်ချက်ဖြစ်စေ ရိုက်ချလိုက်’

ဟုပြောရာ ကျွန်တော်ကလည်း ဆရာမှာသည်အတိုင်း ဘယ်တုတ် စအရှည်ဖြင့် ခေါင်းပေါ်မှ ဖိုးရိုက်ချ လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော့်တုတ်စ မြေကြီးကို ရိုက်မိ

လိုက်သည်နှင့် ကျွန်တော့်ခေါင်းမှာ ပူခနဲ ဖြစ်သွားပါသည်။ ခေါင်းတော့ မကွဲပါ။ မှတ်လောက်အောင် တော် တော်လေး နာသွားပါသည်။

ဆရာတုတ်ချက်က - ကျွန်တော့် ခေါင်းကို ထိလိုက်၍ “ဒေါက်”ခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ ကျွန်တော့်ပါးစပ်မှ လည်း “အား”ဟူ၍ အော်သံမှာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထွက်ပေါ်လာပါ သည်။

ဆရာက လက်ကို တအားဖိမရိုက် ဘဲ လက်ကိုထိန်း၍ ခပ်ဖွဖွလေး ရိုက်လိုက်ဟန် တူပါသည်။ ဆရာက “ကဲ...ဆရာပြောသလို လိုက်လုပ်” ဟု ဆိုကာ...

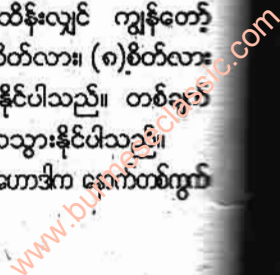
‘တစ်ဖက်လူနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်နေတဲ့အခါမှာ တစ်ဖက်လူ မိုက်မိုက်လေးအောင် ညာတုတ်စ (တုတ်အရင်းပိုက်)ဖိရိုက်ညာတက် ပေါ်ရင်း နားကို ချဲ့ပြီး ညာလက်ကို မှောက်ကိုင် ထားနာကနေ ညာလက်ကို ပက်လက်လှန် ပြီး ကိုင်လိုက်ပါ။’

တစ်ဖက်လူက မိမိကို ရိုက်ချလိုက်တာနဲ့ မိမိရဲ့ ဘယ်ခြေကို ညာခြေနောက်ကို ရုတ်တရက် ဆုတ်ပြီး ဘယ်လက်ကိုတွတ် တုတ်ရင်းစကို ညာတစ်ဖက်တည်း ကိုယ့်ပြီး လက်ပြန်အုပ်ပြီး ရိုက်ထည့်လိုက်’

ဟု ပြောရင်း ဆရာက ဘယ်ခြေ ကို ညာခြေနောက်သို့ ရောက်အောင် ရုတ်တရက် ဆုတ်လိုက်ပြီး တုတ်ရင်း ကို ညာလက်ပက်လက် အနေအထား ကိုင်ပြီး လက်ပြန်ရိုက်ချလိုက်ပါသည်။

အခုမှ ကျွန်တော်ခံလိုက်ရသော အကွက်ကို သိလိုက်ရပါသည်။ ဆရာ သာ လက်မထိန်းလျှင် ကျွန်တော့် ခေါင်းမှာ (၄)စိတ်လား၊ (၈)စိတ်လား မသိ ကွဲသွားနိုင်ပါသည်။ တစ်ခုလဲ တည်းနှင့် သေသွားနိုင်ပါသည်။

ကဲ...လာ မဟာဒါက လောက်တစ်ကွက်

ဒီလိုကွက်က ပြင်ဆန်လို သတိထားပြီး ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း လုပ်ရမယ်။ ခေါင်းကွဲ သွားနိုင်တယ်။ လည်ပင်းကို ပြင်ပြင်ဆန် ဆန် ထိခိုက်နိုင်တယ်။ ပါးရိုးပေးရုံတွေ ကျီးသွားနိုင်တယ်'

ဟု ပြောပြီး ဘယ်ခြေခင်းပြီး တစ်ဖက်မှောက် တစ်ဖက်လှန် အနေ အထားနှင့် တုတ်ကို ကိုင်ထားပါသည်။

'ကဲ...မင်းကို ဆရာက ဘယ်တုတ်စ အရှည်နဲ့ ထိုးလိုက်တဲ့အခါ မှာ မင်းက ဘယ်တုတ်စအရှည်နဲ့ ဆရာတုတ်ကို အပြင်ကနေ အတွင်းဘက်ကို ခပ်ပြင်း ပြင်းလေး ခတ်ထုတ်လိုက်'

ဟု ပြောပြီးသည်နှင့် ဆရာက ဘယ်တုတ်စအရှည်ဖြင့် ကျွန်တော် မျက်နှာကို လှမ်းထိုးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ထိုစဉ်က အသက်(၂၆)နှစ်သာ။ သန်တုန်းပြန် တုန်း ကျင့်အားကောင်းတုန်း အရွယ် ဖြစ်၍ ကျွန်တော်မျက်နှာသို့ ဝင်လာ သော ဆရာဘယ်တုတ်စ အရှည်ကို ကျွန်တော် ဘယ်တုတ်စအရှည်ဖြင့် အားကုန်ခတ်ထုတ်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော် ခတ်ထုတ်လိုက်သော တုတ်ချက်ကြောင့် "ထောက်" ခနဲ မြည် သံနှင့်အတူ ကျွန်တော်နားထဲတွင် "ဖိုး" ခနဲ ကြားလိုက်ရပြီး ဆရာ ဘယ် တုတ်စသည် ကျွန်တော် ဘယ်ဘက် လည်ဘေးကို လာထိ၍ အသက်ထွက် မတတ် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သွားပါ သည်။

ဆရာသာ လက်မထိန်းလိုက်လို့ စာတော့ ကျွန်တော်ဘယ်ဘက် ထည်မင်း ဘေး၊ နားထင်၊ ပါး၊ မေးရိုး တို့မှာ ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာ ရရှိသွား နိုင်ပါသည်။ ထိုနည်းကို အလွန်လည်း ကြောက်သလို အလွန်လည်း ကြောက် သွားပါသည်။

ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းက...

'ဒီညိုက သူ့ရဲ့ ခတ်ထုတ်လိုက်တဲ့ အားရယ် မိမိရဲ့ ဘယ်ခြေ နောက်သို့တက် ပြီး ညာဘက်မှ လည်ခိုက်တဲ့ "တွက်" အားရယ်... အားနှစ်အားကို ပေါင်းလိုက်တဲ့ အတွက် ဒီညိုကို မသိရင် သတိပထား မိရင် တစ်ဖက်လှည့် ပြင်ပြင်ဆန်ဆန် ထိခိုက်ခံရနိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် အချင်ချင် လေ့ကျင့်ရင် သတိ ထားပြီးကျင့်ပါ။ "အား" ကို ထိန်းပါ။ အားကို အကုန်မထုတ်ပါနဲ့'

ဟု သတိပေးပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးချစ်သန်းက...

'အခု တစ်နည်းကတော့ သူ့အားကို ပြန်အသုံးချသွားတာပဲ။ သူ့အားပြင်းလေ သူခံရလေပဲ။ ကဲ...လာ'

ဟု ခေါ်ကာ ကွက်လပ်တွင် ဘယ် ခြေခင်းပြီး ဘယ်စအရှည်ဖြင့် အသင့် ပြင်ထားပါသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း "ငါတော့ ဘယ်လို ခံရဦးမှာလဲ" ဟု တွေးတော ကာ ခပ်ကြောက်ကြောက်ဖြင့် ဆရာ အား ရင်ဆိုင်လိုက်ပါသည်။

ဆရာကြီးက သူ့၏ ဘယ်တုတ်စ အရှည်ဖြင့်(တုတ်ရင်းညာစကို) ညာ တစ်ဖက်တည်းဖြင့်ကိုင်ကာ ကျွန်တော် ညာဘက်လည်ပင်းဘေးသို့ လက်တစ် ဆန့် ထိုးထည့်လိုက်ပါသည်။

တုတ်ရှည်သိုင်းသမား တို့၏ အလေ့အကျင့် အတိုင်း တုတ်ကို အဝင်မခံဘဲ ဘယ်စအရှည်ဖြင့် အပြင်မှ အတွင်းသို့ ခတ်ထုတ်လိုက်ရာ ဆရာ၏ ဘယ်တုတ်စ အရှည်သည် ကျွန်တော်၏ ညာဘက်နားရင်းသို့ ရိုက်မိသွားပါ တော့သည်။

ကျွန်တော်လည်း လေးဖက်ပစ်ကျ ကာ လက်မှ တုတ်လည်း လွတ်ကျ သွားပါသည်။ ထိုလိုက်စက တော် တော်လေးနာသော်လည်း ပါးစပ်ဟန် နှင့် ထမင်းစားနိုင်ပါသေးသည်။ ညနေ ဘက်ကျတော့ ပါးစပ် မဟန်တော့ပါ။

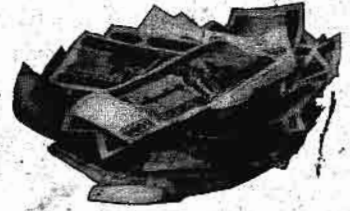
ကျွန်တော်က ဝင်လာသော ဆရာ တုတ်စကို ကြောက်ကြောက်နှင့် အားကုန်ခတ်လိုက်သောကြောင့် ကိုယ့် အားပြင်းသလောက် ကိုယ်ပြန်ခံရ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒီလိုနှင့် ကျွန်တော်သည် မမျှော် လင့်ဘဲ ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းကိုယ်တိုင် သင်ကြားပေးလိုက်သော တုတ်ရှည် သိုင်းအသုံးချ သိုင်းကွက် သုံးကွက်ကို ရရှိလိုက်ပါသည်။

[လျှို့ဝှက်သိုင်းပညာကို ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းကို သင်ပေး လိုက်သည်ဟုတော့ မပြောရဲပါ။ ဂုဏ်မယူရဲပါ။ သင်တန်းတွင် သင်ပေး ရန် အခွင့်မသာသော နည်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။ လျှို့ဝှက်ဂုက်၊ မဂုက် ဂုက် ကျွန်တော်ကတော့ ရလိုက်ပါ သည်။]

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ (တိုက်ပွဲဝင်)

ကံကြမ္မာ

ဧပြီလတွင်...

✦ ကြက်နှစ်ပွား

ငွေကြေး ကံကောင်း၍ ထိုကံစမ်းမဲများ ဆွတ်ခူးရရှိနိုင်ကြသည်။ ရပ်ဝေးနယ်ခြားရောက် ဆွေမျိုးသာချင်းများ ထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ လက်ခံရယူ ရှိသည်။

အထွတ်ထွက် ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေး ထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။ ကျောက် ကပ်၊ ဆီးအိမ်နှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာ များ ဂရုစိုက်ပါ။

✦ မှားနှစ်ပွား

ဝေပန်ပြစ်တင်ခြင်း ခံရတတ် သည်။ မိတ်ဆွေ သားချင်းတို့အတွင်း မြစ်ပွားသည့် ကိစ္စပြဿနာများကို တာဝန်ခံ ယူခြင်းဖြင့် ဒုက္ခ၊ ဆုံးရှုံးမှုများ ကြုံရဖွယ်ရှိ သည်။

ဝမ်းဗိုက်နှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ ကြုံတင်ကာကွယ်ပါ။ တွင်းထွက်ပစ္စည်းများ ဓာတ်သတ္တုများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေး အကျိုးအမြတ် ရနိုင်သည်။

✦ ကျားနှစ်ပွား

အမွေအနှစ်ခံစားရကိန်း ရှိသည်။ နေအိမ်၊ ဂေဟာသို့ ဂုဏ်သရေရှိ ဧည့်ကောင်း စောင်ကောင်း များ ရောက်လာတတ်သည်။

မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သူမကလေးကွဲ ပေါ်ပေါက်မည်။ သစ်တော ထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးနိုင်သည်။ မျက်စိနှင့် အမြင်အာရုံကြောဆိုင်ရာ ရောဂါ များ သတိထားကာကွယ်ပါ။

✦ ယုန်နှစ်ပွား

သုတေသနလုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးမည်။ ဈေးကွက်သစ်၊ ကုန်စည် သစ်များ ရှာဖွေသင့်သောကာလဖြစ်သည်။

မရောက်ဘူးသေးသည့် နေရာဒေသများ သို့ ရောက်ရှိလိမ့်မည်။ စက္ကူ၊ အထည် အလိပ်များနှင့် ဆက်စပ်၍ ငွေကြေးအမြတ် အစွန်းရရှိနိုင်သည်။ အသည်းနှင့်ဆိုင်သော ရောဂါများ သတိထားပါ။

✦ နဂါးနှစ်ပွား

မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ စားကောင်း သောက်ဖွယ် ရရှိမည်။ သွားနှင့် ခံတွင်းဆိုင် ရာ ဒေဝနာများ ကြုံတင်ကာကွယ်သင့် သည်။ ကြေး၊ သံ၊ သတ္တုပစ္စည်းများနှင့် ပတ် သက်၍ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။

ခလုတ်ကန်သင်း၊ ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ခဲ များကြောင့် သွေးသံထွက်ယိုကိန်းရှိသည်။

✦ မြွေနှစ်ပွား

ရာထူး အလုပ်အကိုင် တိုးတက်နိုင်သည်။ ဆွေမျိုး ဒိတ်သင်္ဘောများက အလေးထား ဆက်ဆံ ခြင်းကို ခံရမည်။ ပြောစကား ဆိုစကား အောင်မြင်သောကာလဖြစ်၍ အောင်သွယ်၊ စေ့စပ်ဖျန်ဖြေသူအဖြစ် ဦးဆောင် ဆက် သွယ်ပေးရတတ်သည်။

ဖန်ထည်၊ မှန်ထည်ပစ္စည်းများ အကျိုး ပေးမည်။ နှလုံးနှင့်ဆိုင်သော ဝေဒနာများ သတိပြုပါ။

✦ မြင်းနှစ်ပွား

အပြောအဆို စကား များယွင်း၍ အမှုပေတတ်သည်။ မိမိနှင့် သက်ဆိုင်မှုမရှိသော ကိစ္စများတွင် ဝင်ရောက် စပ်စုခြင်း၊ စွက်ဖက်ခြင်းတို့ကို ဆင်ခြင်ပါ။

အဖျော်ယမကာ သောက်သုံးဖွယ် ပစ္စည်းများကြောင့် ဥပဒေရောက်နိုင်သည်။ ငွေထွက်ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း ရဖွယ်ရှိသည်။

✦ ဆိတ်နှစ်ပွား

နေအိမ်သို့ သူခိုးသူဂုတ် မကောင်းကြံ သူများလာရောက် ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ လူယုံ၊ ကိုယ်စားလှယ် များကို သတိထားပါ။ ကံတိုက်လုပ်ငန်း၊ လောင်းကစားလုပ်ငန်းများကြောင့် ငွေကြေး ဥစ္စာ လျော့ပါးဆုတ်ယုတ်နိုင်သည်။

အရိုးအကြောဝေဒနာများ သတိပြုသင့် သည်။ ဆိုးဆေး အဖျော်ယမကာတို့ကြောင့် ငွေကြေးဝင်ကိန်း ရှိသည်။

✦ မျောက်နှစ်ပွား

ကြံစည်လုပ်ကိုင်မှုများ အဆင်ပြေ အောင်မြင်သော ကာလဖြစ် သည်။ ရေရှည် စီမံကိန်းများအတွက် အကောင်အထည် ဖော်သင့်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ကြေးမြီးနှင့် ငွေစာရင်းဟောင်း များမှ ငွေကြေးပေါ်ပေါက် လက်ခံရမည်။ အမျိုးသားအတာရှင်တို့ ဇနီးဝင်ကိန်း ရှိသည်။ အမျိုးသမီးတို့မှာ ယောက္ခမထံမှ အထောက်အပံ့ ရရှိနိုင်ကြသည်။

✦ ကြက်နှစ်ပွား

ငွေကြေး အမြောက်အမြား လက်ခံရတတ်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်သွက်လက်ချိန်ဖြစ်သည်။ ရပ်ဝေး မြေကြီးမှ စီးပွားကုန်သွယ်ဖက်များ ရောက်ရှိ လာမည်။

လျှပ်စစ် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေး ထက်သန်သောကာလ ဖြစ် သည်။ အူသိမ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ကြုံတင် ကာကွယ်ပါ။

✦ မြွေနှစ်ပွား

ဩဇာအာဏာ မြင့်မားချိန် ဖြစ်သည်။ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဘောများ၏ အရေး ကိစ္စများတွင် ပုဏ္ဏားတိုင်း ခုံသမာဓိ လူကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူ ပြောဆိုပေးရတတ် သည်။

ပရဟိတ အများအကျိုးဆောင်၍ ကိုယ့်ဆိုင် ဗဟိုရုများ လစ်ဟင်းဖျော်ဖျော် ရှိ သည်။ စွမ်းအင်၊ လောင်စာ၊ မီးဖိုဆောင် ပစ္စည်းများနှင့် ဆက်စပ်၍ အကျိုးပေးသန် သောကာလ ဖြစ်သည်။

✦ ကြက်နှစ်ပွား

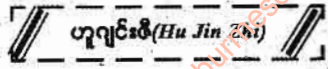

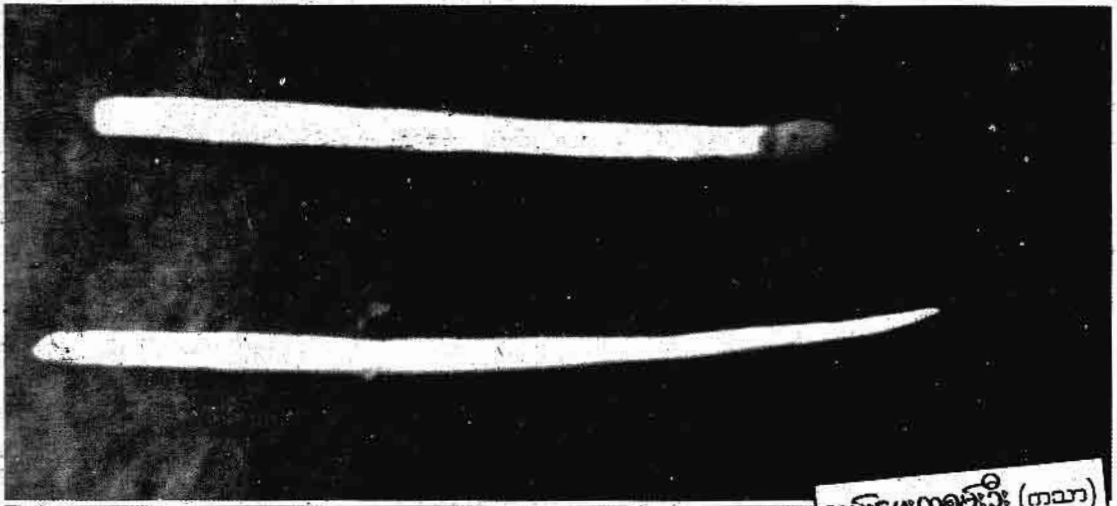
ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲ အခဲပြဿနာများ ပြေလည်ရှင်းလင်းသွား လိမ့်မည်။ မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများထံမှ အကူအညီများ ရရှိနိုင်သည်။

သစ်၊ ဝါး၊ ကြံခံထည် ပစ္စည်းများ အကျိုး ပေးသော ကာလဖြစ်သည်။ အသည်းနှင့် သည်းခြေဆိုင်ရာ ရောဂါများ ခံစားရဖွယ် ရှိသည်။ လက်ကိုင်ဖုန်း၊ ရုပ်သံစက်များ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ မှေးမှိန်နေသူတို့ သည် သက်ကြီးဆိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦးအား ထီးဦးထုပ် စသည် အသုံးအဆောင် တစ်ခုခုကို မှဒုဟူနေတောင် ပေးလှပါ။ ပါပ အဆိုးများ လျော့ပါးအေးချမ်းသွားပါလိမ့် မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစို့

ကမ်းနူးဖူးကစမ်းဦး (ကသာ)

ရေဆင်စွယ်

ရေဆင်စွယ်

ကိုဇော်ထိုက်သည် ကသာမြို့၊ အမှတ်(၁၀)ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ပြီး ထိုစဉ်အခါက ကသာမြို့နယ်၊ ကြက်ခြေနီတပ်ဖွဲ့တွင် တပ်စုမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူ ဖြစ်သည်။

ကိုဇော်ထိုက်နှင့် သူငယ်ချင်းမြို့သူ ကိုကျော်မင်း (မင်းလယ်ရွာ ရယက စာရေးတို့နှစ်ဦးသည် အကြောင်းကိစ္စ တစ်ခုဖြင့် ဝန်းသိုမြို့သို့ ၂၀၀၂ ခုနှစ် နှစ်ဦးတိုင်းက ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။

ဝန်းသိုမြို့တွင် သစ်တောဦးစီးဌာန ဆင်ဦးစီးဟောင်းဖြစ်သူ ဦးဒုံးကြီး၏ နေအိမ်တွင် တည်းခိုကြသည်။ ဦးဒုံးကြီးသည် ထိုစဉ်က အသက်(၇၀) ကျော်ခန့်ရှိပြီး သန်မာဖျတ်လတ်ဆဲပင် ရှိသေးသည်။

ထိုသို့ တည်းခိုနေကြစဉ် ဦးဒုံးကြီးက မြန်မာနိုင်ငံအနောက်ပိုင်း တနင်္သာရီတွင် ဆင်ဦးစီးအဖြစ် လုပ်ကိုင်စဉ်က နေ့ဟောင်းနောင်းဖြစ်များကို ပြောကြားရင်း ရေဆင်အကြောင်း စကား စပ်မိကြသည်။

ဦးဒုံးကြီးက...
'ရေဆင်သတ္တဝါ အပူနီတကယ်ကြောင်း အရွယ်အစားမှာ ကြွက်နှင့်ဆင်ပြီး ကြွက်

သာသာခန့်ကြောင်း ရေဆင်ရှိလှည့်ချောင်း၊ မြစ်အင်းအိုင်များသို့ ဆင်ကြီးများ မြတ်မောင်ဆင်း၍ ဖရကြောင်း နောက်သို့သာ ပြန်ဆုတ်ပြေးကြောင်း...

ရေဆင်၏ အနံ့ကို ရရှိ၍ ဖြစ်ကြောင်း ရေဆင်တွင် နှာမောင်းအစွယ် အင်္ဂါအစုံ အလုပ်ပါကြောင်း ရေဆင်စွယ်နှင့်ထိုပိပါက ဆင်ကြီးများ တပြည်းဖြည်းပိန်ခုံ၍ သေဆုံးကြောင်း...

ဂှက်ပျောပင်နှစ်ပင်ကို ခါးလယ်မှ စားဖြင့် ခုတ်၍ တစ်ပင်ပေါ်တွင် ရေဆင်စွယ်ကို တင်ထားပါက ထိုအပင်သည် အလယ် အူတိုင်ညွန့် ထွက်လာတော့ဘဲ သေဆုံးသွားကြောင်း ကျန်ဂှက်ပျောပင်မှာ အလယ် အူတိုင်ညွန့်ထွက်လာကြောင်း စသဖြင့် ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်ရာများ ပြောပြခဲ့သည်။

ကိုဇော်ထိုက်နှင့် ကိုကျော်မင်းတို့မှ ဦးဒုံးကြီးအား "ရေဆင်စွယ်ကို ယခု တွေ့ချင်လျှင် တွေ့နိုင်ပါမည်လား"

ဟု စုံစမ်း မေးမြန်းခဲ့သည်။ ဦးဒုံးကြီးမှ ဝန်းသိုမြို့ အနောက်ဘက်(၄)မိုင်ခန့်အကွာ လက်ပန်ကျင်းကျေးရွာ၌ ယခင်က ဆင်ဦးစီးအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသူ ဦးအုန်းဖေထံတွင် ရေဆင်စွယ်တစ်စုံတော့ရှိကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။

ကိုဇော်ထိုက်နှင့် ကိုကျော်မင်းတို့၏ အကူအညီ တောင်းခံချက်အရ ဦးဒုံးကြီးသည် လက်ပန်ကျင်းကျေးရွာသို့ လိုက်ပို့ပေးခဲ့၏။

လက်ပန်ကျင်းကျေးရွာ ဦးအုန်းဖေ၏ နေအိမ်တွင် ဦးအုန်းဖေနှင့် စေတနာ့ဆုံပြီး လာရင်းကိစ္စကို ပြောပြခဲ့ရာ ဦးအုန်းဖေမှ ယွန်းအစ်ငယ်ကလေးဖြင့် တည့်သို သိမ်းဆည်းထားသည့် ရေဆင်စွယ် တစ်စုံကို ထုတ်ပြခဲ့သည်။

တစ်ချောင်းမှာ ခါးလယ်မှ ကျိုးနေပြီး တစ်ချောင်းမှာ အကောင်းကတိ ရှိသည်။ ရေဆင်စွယ်မှာ အရှင်းတုတ်ပြီး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင်း ၁၅၃

အများဘက်သို့ သေးသွယ်ချွန်ထက် သွားသည်။ တကယ် ဆင်စွယ်ကြီးများ ၏ ပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

အလျား (၂) လက်မခန့် ရှိသည်။ အရွယ်အစားမှာ လက်ချုပ်အပ် အကြီးသာသာခန့် ရှိသည်။ ဓာတ်ပုံ တွင် မီးခြစ်ဆံနှင့် နှိုင်းယှဉ် ဖော်ပြ ထားပါသည်။

ကိုဇော်ထိုက်သည် ရေဆင်စွယ် ကလေးအား စိတ်ဝင်စားလှသဖြင့် ရောင်းချပေးပါရန် ဦးအုန်းဖေ ပြော ကြားခဲ့သည်။

ဦးအုန်းဖေက မိမိ ဆင်ဦးစီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်စဉ် ဆင်များကို ထိန်းခဲ့ သော ပစ္စည်းဖြစ်၍ မရောင်းချနိုင် ကြောင်း ငြင်းဆန်ခဲ့ပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကိုဇော်ထိုက်၏ အတန်တန်တောင်းပန်မှု ဦးခုံးကြီး၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်တို့အရ ဦးအုန်းဖေ က...

‘မောင်ရင်တို့ တကယ်စိတ်ဝင်စားပြီး ပြတ်နီးနယ်ဆိုရင် ဆင်စွယ်အကျိုးလေး တစ်ခုတော့ ယူသွားကြပါ။ ရောင်းတော့ မစားကြပါနဲ့’

ဟု ဆိုပြီး ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ခွင့်ပြုခဲ့ သည်။

ကိုဇော်ထိုက်သည် မိမိတွင် ပိုက်ဆံ ပြည့်စုံစွာ အဆင်သင့် မပါလာခဲ့သဖြင့် ကိုကျော်မင်း(ထိုစဉ်က မင်းလယ်ရွာ

ရယက စာရေး)ထံမှ ငွေတစ်သောင်း ခေတ္တ ချေးယူပြီး ဦးအုန်းဖေအား ကန်တော့ကာ ရေဆင်စွယ်အကျိုး ကလေးတစ်ခုအား ယူဆောင်ခဲ့ပါ သည်။

ဦးအုန်းဖေ ရေဆင်စွယ် ရရှိခဲ့ပုံမှာ ချောင်းတစ်ခုအတွင်းသို့ ဆင်အား ဖြတ်မောင်းစေရာ ဆင်မှာ နောက်သို့ ဆုတ်နေသဖြင့် ချောင်းအနီး ပတ်ဝန်း ကျင်တွင် ရှာဖွေသည်။

ထိုအခါ ချောင်းကမ်းပါးတစ်နေရာ တွင် အရိုးကျနေပြီဖြစ်သည့် ရေဆင် အသေတစ်ကောင်အား တွေ့ရှိသဖြင့် ထိုရေဆင်၏ အစွယ်အား ရယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိုဇော်ထိုက် ကသာသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိပြီးနောက် ၎င်းပျောပင်နှင့် စမ်းသပ်ရာ ၎င်းပျောပင်မှာ ညှိုးပုပ်၍ သေဆုံးသွားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ဆင်စခန်းနှင့် အလှမ်းကွာဝေးသဖြင့် ဆင်နှင့် မစမ်းသပ်ရသေးပါ။

ရေဆင်စွယ်အကြောင်း ဗဟုသုတ ရှာဖွေသူများ သိရှိစေရန် နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

(ဖြစ်ရပ်မှန်ပြောပြသည့် ကိုဇော် ထိုက်အား ကျေးဇူးမှတ်တမ်းပြု လျက်...)

ကမ်းနဖူးကစမ်းဦး(ကသာ)

ဓာတ်ရူပ... သုတေသီ... ဝါသနာရှင်များအဖို့...

ဤဆောင်းပါးမှာ ၃၀-၄-၂၀၁၂ ခုနှစ် နွေဈာန် ရောက်ရှိလာသော စာမူဖြစ်ပါသည်။ အခွင့်သောင့်၍ မဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုမှ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတ်ရူပချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာချက်နာ (၁၄၇) မှ အဆက်

ဆင်ကြွေအများကို လေ့လာတတ်အခါ ပီထွန်းစွာ ကြိုးစားအားထုတ်ပုံ အား နှစ်တယ်၊ ရှာဖွေရာမှ တွေ့ရကဲ့ အားလုံး ကို ဖြစ်စေ ထက်ဝက်ကျော်ကို ဖြစ်စေ ပြီးလျှင် အပျက်အပျက်စွာ တွေ့ရ ပြန်တတ် ကြတယ်။ အချို့ကိုလဲ တစ်နိမိတ်ထားကြကုန်

ဦးအုန်းဖေ ကိုဇော်ထိုက်က ထင်ခဲ့တဲ့ လူတွေနဲ့ မတူဘဲ ထင်ကြားဆောင် ကျင့်ရတဲ့ အဖွဲ့ အလုပ်လုပ်တယ်။ အလုပ်တစ်ခု တွေ့တတ်တင်ပုံ ရှာလုပ်တယ်။ ခါးပိုက်စားရိုက်၊ ဖျားပိုက်ရိုက်၊ ဝေပျာပင်တယ်။ သူ့မှာအားလုံးလုပ်ငန်းမျိုးမှာ သူ့မှာ မလုပ်နိုင်တာ၊ မလုပ်တာ၊ မလုပ်အောင် တာဆောင်တဲ့ ပီထွန်းပျက်ကြီးတယ်။ ငွေ ကုန်တင်ဆောင်ရင် တစ်ဆောင်လဲ သုံးတယ်။ ထင်ခဲ့တဲ့ ဆယ်ပုံ တစ်ပုံ လောက်နဲ့ ရုပ်ပုံကြီးအောင် အသုံး အစွဲ ကုန်လုပ်ခဲ့ရတယ်။

ပူပာ ကိုယ်မှာ ကိုယ်ပိုက်ကား ဝယ်ဖို့ ခိုလောက်တဲ့ ဆွေကြီးအောင် ရှိပေမယ့် ချက်ချင်း ဝယ်ဖို့ကား ကိုယ်ပိုက်ကားရ မှုန့်ဖို့ထက် (၅)ဆယ်လောက် ပိုလှူလာမှ ဝယ်ဖို့တယ်။ ရှာဖွေကြိုတဲ့ ငွေကို လုပ်ငန်း တိုချ ရင်းနီးပေပေပေ အများဆုံးသုံးပြီး ကိုယ်နေကိုယ်တာ ပိုင်ခဲ့ပေအတွက် အနည်းဆုံး သုံးတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဟာ အချို့မှာ ကြွယ်ဝချင်သလိုပဲ အဆင့်အတန်းကို ရောက်ရှိခဲ့တာပါ။

ကျွန်ုပ်ရဲ့ လက္ခဏာ ဟောပြောမှု တို့စွဲ ပြီးဆုံးချိန်မှာ ထိုလက္ခဏာရှင် အမျိုးသားက သူ့ဘဝရဲ့ တစ်စိတ် တစ်ဒေသကို အခုလို ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်များအနေနဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝ ပြည့်စုံချင်ကြရင်ဖြင့် သူ့ညွှန်ပြခဲ့တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး အောင်မြင် တိုးတက်နိုင်ကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြိုးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
[လက္ခဏာဖေဒင်ပညာသုတေသီ]

၁၃၇၉ ခုနှစ် နှစ်သစ်မှာ

ခွန်ရက်သားသမီးများ ကံကောင်းပြီးရင်း

ကောင်းကြလေပြီ

စောင့်ရှောက်
(ကျိတ်လတ်)

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၉ ခုနှစ်သို့ ရောက်ရှိ၍ လာခဲ့ပါပြီ။

၁၃၇၉ ခုနှစ်၏ မူလဘူထ မဟာဘုတ်မှာ (၀)ကြွင်း မဟာဘုတ် ဖြစ်ပါသည်။

၀ ကြွင်း မဟာဘုတ်

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

(၀)ကြွင်း မဟာဘုတ်နှစ်တွင် သောကြာဂြိုဟ်သည် အထွန်းဌာန၊ တနင်္လာဂြိုဟ် သိုက်ဌာန၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် ရာဇဌာနတို့တွင် အသီးသီး ရပ်တည်၍ နေပါသည်။

အထွန်းဌာန၏ သဘောမှာ ကျော်စောထင်ရှားမှု၊ ထွန်းလင်းထောက်ပံ့မှု၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးမှု၊ အောင်မြင်မှု၊ စီးပွားဖြစ်ထွန်းမှု၊ ဘုန်းကြီးမှု၊ နာမည်ကောင်းရမှုတို့ ဖြစ်သည်။

သောကြာဂြိုဟ်၏ ပရိယာယ်မှာ တုန်သည်ကြီး၊ သီလ၊ သာသနာ၊ ခရီး၊ သစ်...အစရှိသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဌာနနှင့် ဂြိုဟ်ပရိယာယ်ကို ပေါင်းစပ်၍ ဟောချက်ထုတ်ရသော်...

ယခု ၁၃၇၉ ခုနှစ်၌ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတွင် ကုန်သည်ကြီးများ စီးပွား အလွန်ဖြစ်ထွန်း ပွင့်လန်းလာကြမည်။ အထွန်းဂြိုဟ်သည် မြင့်မြတ်သောဂြိုဟ်ဖြစ်သဖြင့် ယနေ့ ကုန်သည်ကြီးများတို့သည် အများပြည်သူအကျိုး၊ နိုင်ငံအကျိုးကို အထူးတလည် ကြည့်ရှုလာကြမည်။

အကျင့်သီလ၊ စရထအားကောင်းသော လူ၊ ရဟန်း၊ သူတော်စင်၊ သူတော်ကောင်းများ ပေါ်ထွန်းလာကြမည်။ သာသနာတော်ကြီး နေလိုလလို ထွန်းတောက်မည်။

ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးဆွဲလော့မှု ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ အထူးအောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။

ပြုန်းတီးနေသော သစ်တောများ တစ်ကျော့ပြန် ပြန်လည် ရှင်သန် ထမြောက်ပြီး စိမ်းစိုအံ့ပိုင်းနေသော သစ်တောကြီးများ မြန်ပြည်အနှံ့ ပြန်လည် ဖူးလွမ်းလာကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

သိုက်ဌာန၏ သဘောမှာ အေးငြိမ်းချမ်းသာမှု၊ ရွှင်လန်းအောင်မြင်မှု၊ မြင့်မြတ်တိုးတက်မှု၊ အကြံအစည်ကြီးမှုတို့ဖြစ်သည်။

တနင်္လာဂြိုဟ်၏ ပရိယာယ်မှာ ပွဲစား၊ ဟောပြောရေး၊ ကား၊ ကျောက်၊ ငွေ၊ အလှူ၊ မိခင် အစရှိသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဌာနနှင့် ဂြိုဟ်ပရိယာယ်ကို ပေါင်းစပ်၍ ဟောချက်ထုတ်ရသော်...

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတွင် ပွဲစား အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းများ အေးအေးချမ်းချမ်း၊ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဖြင့် ကောင်းနေမည်။ ဟောပြောပွဲများ နေရာအနှံ့ ပေါများလာမည်။

ကားကုမ္ပဏီအသစ်များ၊ ကားကောင်းများ တိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာမည်။ ကျောက်မျက်တူးဖော်ရေး လုပ်ငန်းများ ထူးထူးခြားခြား ကျောက်ကြီးများ တူးဖော်ရရှိမည်။

ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဘဏ်လုပ်ငန်းများ အဆင်ချောမည်။ အလှူဒါနပြုသူများ များပြားလာပြီး အလှူအတန်း ဖြောသံ၊ စည်သံတည်ညံ့ ဖြစ်မည်။

မြန်မာနိုင်ငံကြီး၏ မိခင်ကဲ့သို့ နေသောသူသည်လည်း အေးချမ်းသာယာဘေးကင်းစွာ မြင့်မြတ်သော လုပ်ဆောင်ချက်များဖြင့် တိုးတက်မှုများ ဝေဆာနေမည်ဖြစ်ပါသည်။

ရာဇဌာန၏ သဘောမှာထက်မြက်မှု၊ မင်းကျွမ်းဝင်မှု၊ လာဘ်ပေါများမှု၊ အောင်မြင်မှု၊ လှုပ်ရှားမှုတို့ဖြစ်သည်။

ကြာသပတေးဂြိုဟ်၏ ပရိယာယ် မှာ မိတ်ဆွေ၊ အမတ်၊ ပညာ၊ ဘာသာ ရေး၊ ဆရာ၊ မိန်းမ၊ (လူမျိုး၊ ပရိယာယ်) မြန်မာ...အစရှိသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဌာနနှင့် ဂြိုဟ်ပရိယာယ် ကို ပေါင်းစပ်၍ ဟောချက်ထုတ်ရ သော်...

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတွင် ထူးချွန်ထက်မြက် ဩဇာကြီးမားသော မိတ်ဖက်နိုင်ငံများ တိုးပွားလာမည်။ ဝန်ကြီး၊ အမတ်များ၏ ထိရောက်သော စွမ်းဆောင်မှုများ ထမြောက်ဖြစ်ထွန်း လာမည်။

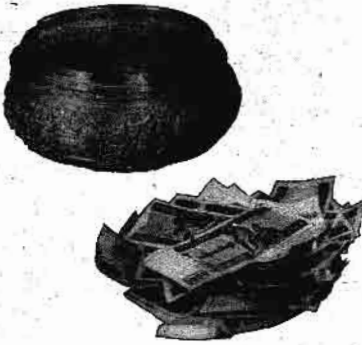
မှန်ကန်၍ ထိရောက်သော ပညာ ရေးကဏ္ဍ မြင်မားပေါ်ထွန်းလာမည်။ နည်းပညာများ တိုးတက်မည်။ ပညာ ရှင်များ များစွာ ပေါ်ထွက်လာမည်။

ဘာသာရေး လုပ်ငန်းစဉ်များ၊ ဘာသာရေးပွဲတော်များ ပျံ့နှံ့ပြန့်ပွား စည်စည်ကားကား ဖြစ်လာမည်။ ထူးချွန်ထက်မြက်သော ဆရာကောင်း များ ပေါ်ထွက်လာပြီး မြတ်ဆရာပူဇော် ပွဲများ မြန်ပြည်အနှံ့ တွင်တွင်ကျယ် ကျယ် တိုးတက် ပြန့်ပွားဆောင်ရွက် လာကြမည်။

မိန်းမသားများ၏ အခွင့်အရေး၊ အခန်းကဏ္ဍများ အရေးပါလာပြီး ထက်မြက်ထူးချွန်သော မိန်းမသားများ ပေါ်ထွက်လာမည်။

မြန်မာလူမျိုးများ၏ ကံကြမ္မာများ လည်း ထက်ထက်မြက်မြက် ဖြစ်လာ ကာ အရာရောက်လာကြမည် ဖြစ်ပါ ကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း သတင်း ကောင်းပါး ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်ကလည်း ယခု ၁၃၉ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံ သားများအပေါင်း ဘေးကင်းရန်ရှင်း အန္တရာယ်ကင်းစွာဖြင့် မကောင်းသော

အညံ့များ ကင်းစင်လွင့်ပျောက်၍ ကံပွင့် ကံမြင့်စေကာ...

ကံကောင်းပြီးရင်း ကံကောင်း အောင် မေတ္တာစေတနာ ရှေ့ထား၍ တစ်နှစ်တာအတွင်း ဆောင်ရန်၊ ရှောင် ရန်နှင့် အစွမ်းထက်ယတြာများကို မြန်မာ့ရိုးရာ ဆန်းကျမ်းဗေဒပညာဖြင့် သေသေချာချာ စိစစ်တွက်ချက်၍ ရေး သား တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစား လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်း၊ ကံ အကောင်း ကြီးကောင်းကြပါစေ။

အန္တရာယ်ရှင်း ဘေးကင်း၍ ကိုယ် စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာရမ်းသာစွာဖြင့် လိုရာဆန္ဒဟူသမျှ တစ်လုံးတစ်တည်း ပြည့်ဝကြပါစေသတည်း။

(အဟောပိုင်းတွင် မွေးနံ့ဂြိုဟ် ပရိယာယ်တစ်ခုတည်းကိုသာ ရွေး ချယ်၍ ဟောပေးထားပါသည်။ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် ယတြာ များကိုသာ ဦးစားပေး တင်ပြသွား ပမည်ဖြစ်ပါသည်။)

တနင်္ဂနွေသားသမီး

စိတ်ဓာတ်ကျ၊ စိတ်လေစိတ်မော၊ စိတ်ဒေါသထွက်စရာများ ကြုံတွေ့ရ တတ်သည်။ အကောင်းမလာခင် အဆိုးများ ရှေ့ကပ်သောကိန်း ဖြစ် သည်။

အဆင်ပြေ ကံကောင်းနေရာမှ ရုတ်

တရက် ပြဿနာပေါ်ခြင်း၊ အတိုက်အခံ များပေါ်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်းတို့ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

ပြီးမှ အဆင်ပြေ ပြန်ကောင်းမည်။ ပြဿနာရှာလိုစိတ်တို့ ပေါ်တတ်သည်။ အလုပ်ကိစ္စ၊ အိုးအိမ်ကိစ္စ၊ အတိုက် အခံပေါ်၊ ရန်ပေါ်၊ စိတ်ဆင်းရဲ ငြိုငြင်ရ တတ်သည်။ ဖခင်၊ ကြီးကဲသူတို့နှင့် အဆင်မပြေဖြစ်မည်။ ယင်းတို့၏ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ရမည်။

အိမ်ထောင်ရေး ရန်တကျက်ကျက် ဖြစ်နေမည်။ အိမ်ပြင်အိမ်ဆောက် မဆောင်ရွက်သင့်သေးပါ။ အင်း၊ အဆောင်တို့ အဝင်မခံသင့်ပါ။

အိမ်ထောင်ဦးစီးသည် ပြဿနာများ ပေါ်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်း ကြုံမည်။ စက်ပစ္စည်းများ ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ စာရွက်စာတမ်းများ ပျောက်ရှုတတ် သည်။ အစွပ်အစွဲ အတိုင်အတော ခံရတတ်သည်။ အောက်လက်ငယ်သား တို့ ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင် နှင့် ပြဿနာပေါ်မည်။ ခင်ပွန်းအတွက် စိတ်ငြိုငြင်ရမည်။

ဆောင်ရန်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ၊ စနေ ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက် များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေး ပါ။ [မှတ်ချက်။ ။ ပူးတွဲဇယားဖြင့် အသုံးချရန်]

မကောင်းသောအညံ့များ လျော့နည်း

ပပျောက်ရန်

- ❖ ငါး(၂၄)ကောင် လွှတ်ပါ။
- ❖ သူတောင်းစားကို ပဲကြော်(၅)ခု ကျွေးပါ။
- ❖ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို အုန်းခြေသုတ် ခုံ လှူပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ❶ တနင်္ဂနွေအရပ်မှနေ၍ သပြေ(၂၁) ညွန့် ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ❷ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို သင်္ဘောသီး(၆) စိတ် ကပ်လှူပါ။
- ❸ ဘုန်းကြီးကို ဖိနပ် လှူပါ။
- ❹ ကိုရင်ကို ဆီး(၆)ယို- ကပ်လှူပါ။
- ❺ “သမ္မုဒ္ဒေ” ဂါထာကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ❻ “အရဟံ သိဒ္ဓိ” ကို ပုတီး (၉)ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီး

ရပ်ဝေးဒေသ အကျိုးပေးမည်။ တည်ငြိမ်နေသော ကံကြမ္မာများ တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်လည်နိုးထ ကောင်းမွန်လာမည်။ အစစအရာရာ အနေအထားများ တဖြည်းဖြည်း ပြန်လည် ကောင်းမွန်လာမည်။

ရပ်ဝေးမှ ငွေတို့ ဝင်လာမည်။ ဧည့်သည်များလည်း ရောက်လာမည်။ မိခင်၊ အစ်မတို့ထံမှ အကျိုးပြု ကူညီခံရမည်။

ရတနာရှိသော ငွေများ တဖြည်းဖြည်း ပြန်လည်ရရှိလာမည်။ ငွေကြေး ကူညီမေမှုများ ခံရမည်။ တစ်ရပ်တစ်ရွာတွင် ချစ်သူတွေ့တတ်သည်။ ကားအဝင်ကံ နှိုသည်။

ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ အကျိုးပြု ကူညီထားမည်။ အနုပညာအသံထွက် ဝတ္ထု၊ ဖိမ်ပံ့စွည်းတို့ ဝင်လာမည်။

ခရီးဝေး သွားလာရမည်။ သူတော်စင် သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ဆုံတွေ့ရမည်။ နီးနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ချမ်းသာ စရာများ ကြုံတွေ့ရမည်။ စကား ကောင်းများ ပြောဆိုရမည်။ အစား အသောက်ကောင်းများ စားသောက်ရမည်။ အလုပ်ကိစ္စ မင်္ဂလာကိစ္စ ပြုမှု ခေတင်ရွက်ရတတ်သည်။ ကျောက်တို့ ဝင်လာမည်။

အောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ငွေရှာရန်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ စနေ ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးပါ။ [မှတ်ချက်]။ ပူးတွဲဇယားဖြင့် အသုံးချရန်]

မကောင်းသောအညံ့များ လျော့နည်း

ပပျောက်ရန်

- ❖ သူစိမ်းကလေးများကို နာနတ်ယို ကျွေးပါ။
- ❖ သူတောင်းစားကို ဆန်ထုပ်(၃)ထုပ် လှူပါ။
- ❖ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း မကောင်းသူ (သို့မဟုတ်) သိုး(သို့မဟုတ်) သမင်ကို အစားအစာကျွေးပါ။
- ❖ ဆရာတစ်ဦးကို လိမ္မော်သီး ဒါနပြုပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ❶ သောကြာအရပ်မှနေ၍ အုန်းပန်း၊

အုန်းပူးများ ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။

- ❷ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို ကြံရည် ကပ်လှူပါ။
- ❸ ဘုန်းကြီးကို မြေပဲကြော် ကပ်လှူပါ။
- ❹ ကိုရင်ကို အာလူးကြော် ကပ်လှူပါ။
- ❺ “အောင်စကြာ” မန္တန်ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ❻ “အရဟံ ဗုဒ္ဓေါ” ကို ပုတီး (၉)ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီး

ရောဂါဟောင်း၊ အနာဟောင်း၊ ဝေဒနာဟောင်းတို့ ဆရာသမား ကောင်းတွေ့ပြီး သက်သာပျောက်ကင်း လာမည်။ ထင်မှတ်မထားသည်များ ထပ်ဖြစ်တတ်သည်။ ဖြစ်လာသည်က အကောင်းတွေဖြစ်မည်။

အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်း ပြဿနာများကြားမှ အဆင်ပြေ လွတ်မြောက်လာမည်။ မုဆိုးဖို/မတို့၏ အကျိုးပြု ကူညီမှုကို မထင်မှတ်ဘဲ ရလာမည်။

စက်ပစ္စည်းအဟောင်း၊ ရှေးဟောင်း စိန်တို့ ဝင်လာမည်။ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အဆင်ပြေလာမည်။ ကျိတ်၍ ချိုးကျိုးခံလာရမည်။ ညီငယ်၊ ညီမငယ်တို့ အဆင်ပြေ တိုးတက်လာမည်။ အပြိုင်အဆိုင် မလိုသူတို့ ရှိသော်လည်း ကျော်လွှားအနိုင်ရမည်။

အခက်အခဲ၊ ပြဿနာများကြားမှ ခင်ပွန်းသည် အဆင်ပြေလာမည်။ အောက်လက်ငယ်သားဟောင်းများ ၏ အကျိုးပြု ကူညီခံလာရမည်။

အခက်အခဲဖြစ်နေသော ငွေကြေး ကိစ္စများ အဆင်ချောလာမည်။ မိခင်၊ အစ်မတို့အတွက် စိတ်ချမ်းသာလာ ရမည်။ လျှို့ဝှက်အချစ်ရေးများ အဆင်ပြေလာမည်။ အခက်အခဲကြားမှ

အလှူဒါနပြုရတတ်သည်။

ဆောင်ရန်

သောကြာ၊ စနေ ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ၊ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ၊ အကျိုးမပေးပါ။ [မှတ်ချက်။ ။ ပူးတွဲဇယားဖြင့် အသုံးချရန်]

မကောင်းသောအညွှန်းများ ဖျောက်ရန်

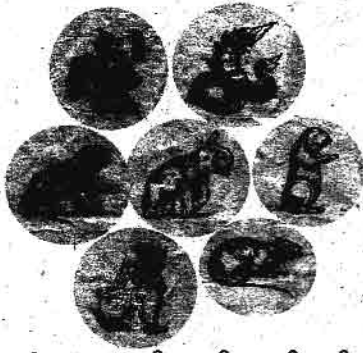
- ❖ သူစိမ်းကလေးများကို ဖရုံယိုကျွေးပါ။
- ❖ သူတောင်းစားကို အုန်းယို(သို့မဟုတ်) အာလူးကြော် ကျွေးမွေးပါ။
- ❖ ဝက်(သို့မဟုတ်)လိပ်များကို အစာသွားကျွေးပါ။
- ❖ ဆရာတစ်ဦးကို ကြက်ဥဒါနပြုပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ☉ တနင်္ဂနွေအရပ်မှနေ၍ သစ်ခွ(၆)ခိုင် ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ☉ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို နွားနို့ကပ်လှူပါ။
- ☉ ဘုန်းကြီးကို ဆေးခါးလှူဒါန်းပါ။
- ☉ ကိုရင်ကို သရက်ယို ကပ်လှူပါ။
- ☉ “ထဟီ ထဟီ” အစချီ ဂါထာကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပါ။
- ☉ “ဆုဂတော သိဒ္ဓိ” ကို ပုတီး (၉) ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး

ညီအစ်ကိုမောင်နှမ သားသမီးတို့
၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထံမှ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။ လာဘ်လာဘတို့ ရွှင်လာမည်။ ချူချာတတ်၊ ရောဂါဘယများတတ်သော်လည်း စိုးရိမ်စရာမရှိပါ။

မျှော်လင့်မထားသည်များ ဖြစ်လာတတ်သည်။ ဖြစ်လာသည်က အကောင်းတွေဖြစ်မည်။ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။

ရွှေထည်ဟောင်းတို့ လက်ဆောင်ရမည်။ သားသမီးတို့၏ ပညာရေးကောင်းလာမည်။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ စီးပွားရေး အဆင်ပြေလာကြမည်။ မိတ်ဆွေများနှင့် အဆင်ပြေမည်။ သင်တန်းတက်ရတတ်သည်။ အတွေးအခေါ်ကောင်းတို့ ပေါ်လာမည်။ မိန်းမသားတို့နှင့် အဆင်ပြေမည်။ ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ဖြစ်မည်။

ပေါင်ထားသော ရွှေတို့ ပြန်ဝင်လာမည်။ အနုပညာလုပ်ငန်းများ၊ ရေထွက်ကုန်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ ရွှေဆိုင်လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေလာမည်။ ရေလမ်းဖြင့် ဆရာ့ဇာတ်ဖူး၊ ဘုရားဖူးခရီးများ သွားလာရတတ်သည်။

ဆောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ၊ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ၊ အကျိုးမပေးပါ။ [မှတ်ချက်။ ။ ပူးတွဲဇယားဖြင့် အသုံးချရန်]

မကောင်းသောအညွှန်းများ ဖျောက်ရန်

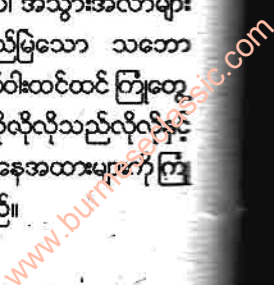
- ❖ စာလွှတ်ပါ။ စာကလေးများကို အစာကျွေးပါ။
- ❖ သူတောင်းစားကို သင်္ဘောသီး(၆)စိတ် ကျွေးမွေးပါ။
- ❖ ခွေး(သို့မဟုတ်) ကျီးကန်းများကို အစာကျွေးပါ။
- ❖ ဆရာတစ်ဦးကို နို့ဆီတူး လှူဒါန်းပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ☉ သောကြာအရပ်မှနေ၍ အာလူးကြော်တစ်ပန်းကန် ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ☉ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို အုန်းဆွမ်း မကြာခဏ ကပ်လှူပါ။
- ☉ ဘုန်းကြီးကို ပန်းသီး ကပ်လှူပါ။
- ☉ ကိုရင်ကို လိမ္မော်သီး ကပ်လှူပါ။
- ☉ “၂၄ ပစ္စည်း” ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ☉ “ဗုဒ္ဓေါသိဒ္ဓိ” ကို ပုတီး(၉)ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီး

အငြိမ်မနေရ၊ လှုပ်ရှားမှုများနေတတ်၊ အိမ်မကပ်၊ အသွားအလာများနေမည်။ မတည်မြဲသော သဘောတရားတို့ကို မျက်ဝါးထင်ထင် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ ဟိုလိုလိုသည်လိုလိုနှင့် မရေရာသော အနေအထားများကို ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

ကံကောင်းခြင်းနှင့် ကံဆိုးခြင်းကို ယှဉ်တွဲ၍ ကြုံတွေ့ရမည်။ မတင်မကျ စိတ်ဒွိဟဖြစ်စရာတို့ ပေါ်မည်။

မိတ်ဆွေ၊ ဆရာသမားတို့ စိတ်ထား မူမမှန်တတ်ပါ။ ပညာရေးတွင် စိတ်ဝင် စားလိုက်၊ မဝင်စားလိုက်ဖြစ်နေမည်။

အတွေးအခေါ်တို့ ဝေဝါးနေတတ် သည်။ ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများ လုပ် ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်ကွက်လိုက်ဖြစ်နေမည်။ မိမိအပေါ် ကောင်းတစ်လှည့် ဆိုး တစ်လှည့် ဆက်ဆံတတ်သော ကြီးကဲ သူတို့နှင့် ဆုံတွေ့ရမည်။

လုပ်ငန်းများ ကောင်းလိုက်၊ မကောင်းလိုက် ဖြစ်နေမည်။ ဖခင်၊ အစ်ကိုတို့နှင့် တည့်လိုက်၊ မတည့်လိုက် ဖြစ်နေမည်။

ဝဲ၊ ပိတ်၊ မြေထည်၊ ဒိုက်ဘာ၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေလိုက်၊ မပြေလိုက်ဖြစ်နေမည်။

ဆောင်ရန်

(ပထမကောင်း) သောကြာ၊ (ဒုတိယကောင်း) တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နွေသား များ၊ နွေရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေး မည်။

ကျွန်ုပ်တို့

ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နွေသားများ၊ နွေရက်များ၊ အရပ်ထောင့် များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်း များ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုး ပေးပါ။ [မှတ်ချက်] ။ ပူးတွဲယော ဖြင့် အသုံးချရန်

တော်ဝင်သောအရာများ

ပျောက်ရန်

◆ ဦးခေါင်းမကောင်းသူကို အစား

အစာ ကျွေးမွေးပါ။
❖ သူတောင်းစားကို ဝက်သားဟင်း (၄)တုံး ဒါနပြုပါ။

❖ စာသင်ကျောင်းများကို တံမြက်စည်း လှူပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

⊙ တနင်္ဂနွေအရပ်မှနေ၍ သစ္စာပန်း များ ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။

⊙ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို သကြားသာကူ ကပ်လှူပါ။

⊙ ဘုန်းကြီးကို ဆေးဝါးလှူဒါန်းပါ။

⊙ ကိုရင်ကို ငှက်ပျောသီး ကပ်လှူပါ။

⊙ “သီရိသဒ္ဓိ” ဂါထာကို နွေစဉ် သက် စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

⊙ “အရဟံ သီဒ္ဓိ” ကို ပုတီး(၉)ပတ် နွေစဉ်စိပ်ပါ။

သောကြာသားဆွမ်း

အစစအရာရာ အနေအထား ကောင်းနေပါသော်လည်း သောက ဗျာပါဒများကတော့ တွေ့ကြုံနေရမည်။ အဆိုး၊ အညံ့များ အနည်းငယ်ရေ့က ခံပြီးမှသာ အကောင်းကြုံရတတ်သော နှစ်ဖြစ်သည်။

ဇနီး၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အတွက် ပူပင်သောက တွေ့ရတတ်သည်။ အစားအသောက် အဆင်မပြေ ဖြစ် တတ်သည်။

ခရီးသွားလျှင် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စရာတို့ ကြုံမည်။ အနုပညာ အသံ ထွက်ပစ္စည်းများ၊ ဖိမ်ခံပစ္စည်းတို့ ပျက်တတ်သည်။

ရေတွင်း၊ ရေပိုက်၊ ရေနွှဲပတ်သက် ၍ သောကမအေး ဖြစ်တတ်သည်။ ရွှေတိုဝင်လာလျှင် စိတ်ညစ်စရာ ကပ်ပါ လာမည်။

ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ သားသမီးတို့ အတွက် ရတက်မအေး ဖြစ်နေရမည်။

သစ်၊ သံ၊ သွပ်၊ ခရီးဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းများ သောကနှင့်ယှဉ်၍ အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။

ဆောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နွေသားများ၊ နွေရက် များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ကျွန်ုပ်တို့

တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး ဆိုင် ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နွေသားများ၊ နွေ ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသ များ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်း များ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးပါ။ [မှတ်ချက်] ။ ပူးတွဲယောဖြင့် အသုံး ချရန်

မတော်ဝင်သောအရာများ

ပျောက်ရန်

❖ သူတောင်းစားကို ကိတ်မုန့်ကျွေး မွေးပါ။

❖ မျက်စိမကောင်းသူကို ဆေးဝါး လှူဒါန်းပါ။

❖ ဆိတ်(သို့မဟုတ်) စာကလေးများ အစာကျွေးပါ။

❖ သူစိမ်းကလေးများကို သရက်ယို ကျွေးပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

⊙ သောကြာအရပ်မှနေ၍ သပြေ(၆) ညွန့်၊ အုန်း(၁)ညွန့် ပေါင်း၍ ဘုရား ရှင်ကို ကပ်လှူပါ။

⊙ အိမ်မှ ဘုရားရှင်အား အုန်းသီးစိတ် ကို သကြားဖြူး၍ ကပ်လှူပါ။

⊙ ဘုန်းကြီးကို လက်ဖက်ရည် ကပ် လှူပါ။

⊙ ကိုရင်ကို ထန်းလျက် ကပ်လှူပါ။

⊙ “အောင်စကြာ” ပန္နက်ကို နွေစဉ်

သက်စေ့ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပါ။

❶ “အရဟံ” ကို ပုတီး (၉)ပတ် နေ့စဉ် စိပ်ပါ။

စနေသားသမီး

စိတ်လေး စိတ်တို၊ စိတ်ဓာတ်ကျ၊ စိတ်ဒေါသထွက်စရာများ ကြုံတွေ့ရမည်။ ထင်မှတ်မထားသော ကိစ္စများ ထဖြစ်တတ်သည်။ စိတ်မတည်မငြိမ်ဖြစ်မည်။ မကောင်းသောဘက်များသို့ စိတ်များ ယိုင်နေတတ်သည်။

သူများအတွက် အသက်ရှင်နေရသကဲ့သို့ ခံစားရမည်။ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ ဘာမဆို အကြိမ်ကြိမ် ကြုံမည်။

အိမ်မှ ထွက်ချင်စိတ် များနေမည်။ အိမ်မှ မကောင်းသောပုံစံ အနေအထားဖြင့် ထွက်ရတတ်သည်။ မီး၊ အပူလျှပ်စစ် သတိထား ကိုင်တွယ်ပါ။

သူခိုး၊ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါရန် ဂရုစိုက်ပါ။ နတ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိစ္စများ မမေ့မလျော့ မပေါ့ဆရပါ။ အတိုက်အခံ၊ အနှောင့်အယှက်၊ ရန်တို့ များနေမည်။

ဥပဒေနှင့် မလွတ်သောကိစ္စများ ရှောင်ပါ။ အမှုအခင်းဖြစ်ပွားလျှင် ရုံးမည်။ လူမျိုးကွဲများနှင့် ပြဿနာပေါ်မည်။

ကိုယ်ဝန် ဆောင်ထားသူများ အန္တရာယ် ရှိသည်။ ထမင်းစားပျက်မည်။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ အနာတရတို့ ဖြစ်မည်။ အလုပ်သမားများ ပြဿနာရှာပြီး ထွက်သွားမည်။ လောဘကြီးလျှင် မှားမည်။ ထင်ပေါ်အောင်နေလျှင် အန္တရာယ်ရှိသည်။

ဆောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်၊ ထောင့်များ၊ မြို့

၁၆၀ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ၊ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ၊ အကျိုးမပေးပါ။ [မှတ်ချက်။ ။ ပူးတွဲဇယားဖြင့် အသုံးပြုရန်]

မကောင်းသောအညွှန်းများ၊ လျော့နည်း

ပပျောက်ရန်

❷ ဝက်(သို့မဟုတ်) လိပ်များကို အစာသွား ကျွေးပါ။

❸ သူတောင်းစားကို ခွားနှိတ်ပါ။
❹ ဆိတ်သား (၃)တုံး (သို့မဟုတ်) စမူသာ (၃)ခု ခွေးကျွေးပါ။

ကံပွင့်ကံမြှင့်ရန်

❺ တနင်္ဂနွေအရပ်မှနေ၍ သီဟိုဠ်(၆)ညွန့် ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
❻ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို သီဟိုဠ်စေ့ ကပ်လှူပါ။
❼ ဘုန်းကြီးကို ကျောက်ကျော ကပ်လှူပါ။
❽ ကိုရင်ကို မက်မန်းသီး ကပ်လှူပါ။
❾ “သမ္မုဒ္ဓေ” ဂါထာကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
❿ “သုဂတောသိန္ဒီ” ကို ပုတီး (၉) ပတ် နေ့စဉ် စိပ်ပါ။

ဘဝအစစ် လှကြပါစေ။

အောင်နန္ဒစံ(ကျိက်လတ်)

	အရပ်/ထောင့်	မြို့/ဒေသ	ကုန်ပစ္စည်း/လုပ်ငန်း	ဂဏန်း	အရောင်
တနင်္ဂနွေ	အရှေ့မြောက်	အပျောက်အပျက်	အိုး၊ အုတ်၊ ပုဆိုး၊ အိမ်ဆောက်ပစ္စည်း၊ အုန်းသီးထွက်ပစ္စည်း	၀	အနီ
တနင်္လာ	အရှေ့	ကျိက်ထိုက်ရိုးယား	ကျောက်၊ ကျွဲကြံ့၊ ကွမ်းကွဲ၊ ယာ၊ ငွေထည်၊ ဝါးမြောက်၊ ကုန်မြောက်	၂/၉	အဖြူ
အင်္ဂါ	အရှေ့တောင်	စစ်ကိုင်းစင်ကာပူ	ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ယာ၊ စာအုပ်၊ စာရေးကိရိယာ၊ စက်ပစ္စည်း	၃	အဝါနီ၊ နီညို
ဗုဒ္ဓဟူး	တောင်	လှိုင်သာယာလာအို	ရွှေ၊ ရေလုပ်ငန်း၊ ရေလှေ၊ လက်ဖက်၊ ထက်စက်ရည်၊ ရုပ်ရှင်	၄/၈	အစိမ်း၊ ရွှေအို
ကြာသပတေး	အနောက်	မန္တလေး၊ ပလေးရှား	ပဲ၊ ပိတ်၊ မြို့၊ ယာရေးအိမ်ဆောက်ပုံ၊ ဖိထည်၊ ဖန်၊ ဖွဲ့၊ ဖရုံ၊ ဖယောင်း	၅	အဝါနီ၊ အပြာနီ
သောကြာ	မြောက်	သာစည်၊ ဟော်လန်	ထစ်၊ သံလွင်၊ အသံထွက်ပစ္စည်း၊ ဟင်းစားထောက်ဆိုင်၊ အိမ်ဆောက်ပုံ	၆	အောက်အိမ်ဖြူ၊ အစိမ်း၊ အနီ၊ အပြာ၊ အဝါ၊ အနီ၊ အစိမ်း၊ အပြာ
စနေ	အနောက်တောင်	တောင်ကြီး၊ လှိုင်	ထီး၊ ဝိနပ်၊ နှစ်၊ နို့၊ အထည်၊ ဝါး၊ ထက်ထွေ၊ နီ၊ ထင်း	၇/၀	အနက်၊ နက်ပြာ

ပွဲဖူးတော်

ပေစာမှုက ပညာယူ

၁၂-ခွင် ဗေဒင်ပညာဟောတိုင်း

၁၉၉၈ ခုနှစ်ခန့်က သိမ်ဇော်မှ ဦးညွန့်တင်က ရှေးဟောင်းပေစာ တစ်ခုပေးခဲ့သည်။ ဦးညွန့်တင်မှာ သိမ်ဇော် စစ်တောင်း၊ ကျောက်မှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။

သို့သော် ဝန်ထမ်းတာဝန် ထမ်းဆောင်နေ ရင်း သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ တရားကျင့်ကြံ မှုများ ရှေးဟောင်းပညာရှင်များ သမိုင်း ရာထုပ် ရွှံ့ရ ပညာရှင်များ လေ့လာလိုက်စား ကျင့်ကြံခဲ့သည်။

ဦးညွန့်တင်မှ ရရှိခဲ့သော ရှေးဟောင်းပေစာကို ပေးအပ်လေ့လာစေခဲ့ သည်။ ပေစာမှာ ဟောင်းနွမ်းနေပါ ဖြစ်။ ပေစာကို လေ့လာသောအခါ ရှေးဟောင်း ဆေးပညာရပ်များ၊ (၁၂) ခွင် ဗေဒင်ပညာ ဟောကိန်းများ ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆေးပညာရပ်များကို ချန်လှပ်ကာ (၁၂)ခွင် ဗေဒင်ပညာ ဟောကိန်းကို ဖော်ပြရေးသားပါသည်။

ပေစာမူအရ...

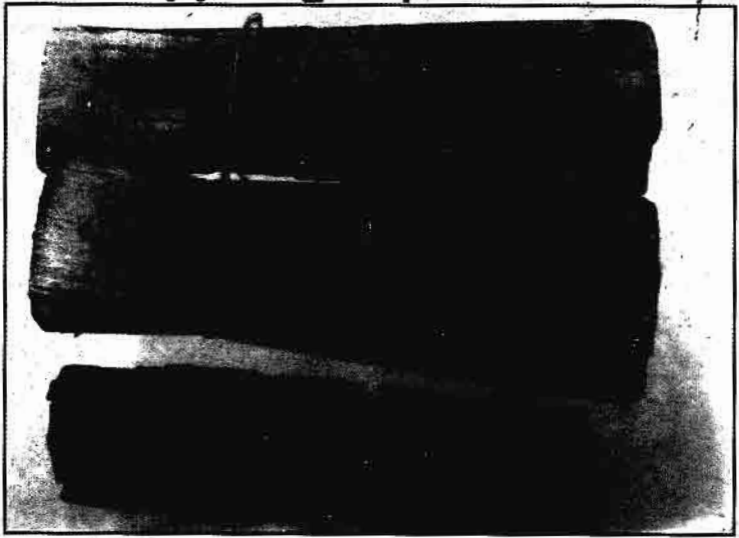
အသက်ကိုတည် (၁၂)ခု စာပါ။
၁ကြွင်းလျှင်...

(၁)ကြွင်းလျှင်

မြတ်ဗွဲ့ဘုရား ထားစိမ့်နှင့် ရွှေပလ္လင် ကို ထားမြှင့်တော်မူသည့်တိုင်း ခြစ် သည်။ (မှတ်ချက်-ပေစာမှ တာသနာများ ကို ယခုဆန်း မြန်မာစာအရ ခြစ်ရေး ထားပါသည်။)

ထိပါးပေးသောကို သုတသောမ ဝေ တွေ့၍ ပုံပြင်ဆုံးရာ နာယူ၍ ခြည် ရွာထီးနန်းကို အုပ်စိုးရသည်။ တက္ကသို လ်သော၏ ဝေညှိတော် နတ်ရွာစံ၍ ထီးနန်းကို ထက်ခံရရှိသည်။ နောက် နတ်ရွာစံခွင့်ကိုနှင့် သိုက်ကြံသည်။

နရပတိစည်သူက ဖျှေဒီပါကျွန်းကို လှည့်လည်တော်မူရာ သစ်ကနက် ရွှေဟောင်းကို ရသည်။

ရှေးဟောင်း ပေစာတိုက်မှ ပေစာများ

သို့ပါ၍ ဤသို့ (၁)ကြွင်း အချိန် အခါတွင် ဇာတာရှင်သည် ဆရာ ကောင်း သမားကောင်း တွေ့မည်။ တရားဘာဝနာ အားထုတ်ရမည်။ လုပ်ငန်း အဆင်ပြေ အောင်မည်။ နေရာထိုင်ခင်း အိုးသစ်အိမ်သစ် ဝင် မည်။ ရာထူးရမည်။ ရာထူးတက်မည်။ သခင် ကျန်းမာရေး ညံ့မည်။ မျက်နှာ ပွင့်လန်းနေသည်။ စန်းပွင့်သည်။ အိမ်ထောင်ကျကိန်း ရှိသည်။

ခရီး သွားလာရမည်။ လာဘ်လာဘ အောင်မြင်ခြင်း တွေ့ကြုံမည်။ လှောင်၊ လှည်းဝင်၊ ရွှေဝင်၊ ခြေနှစ်ချောင်းဝင်၊ ခြေလေးချောင်း ဝင်မည်။ မင်း၊ အကြီး အကဲ ချီးမြှင့်မြှောက်စားခံမည်ဟု ဟော ပါသည်။

(၂)ကြွင်းလျှင်

ကာဠာမိတ်ကို ယုံစိတ်၍ မဟာ အထွ တော်များစီ ရောက်ရာ အဖြစ်တင်၍ သည်။

မိန်းမပွေပိုက်မှု ပေါ်သည်။ မိန်းမနှင့်

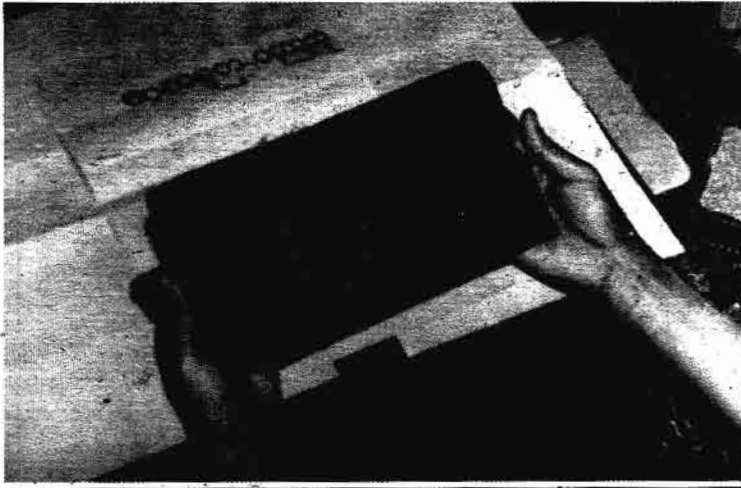
စကားပြောဆိုရမည်။ မိန်းမ ဝင်လျှင် လက်မခံနှင့်။ လူအများ ကဲ့ရဲ့မှု၊ ဝေဖန် မှု၊ အပြစ်တင်မှု ခံရမည်။ အလုပ် အကိုင်ကို တစ်ပိုင်းတစ်စ ရပ်တတ် သည်။ သတိပြုပါ။

လောကီ၊ လောကုတ္တရာနှစ်ရပ် သော အလှူဒါန၊ ကိစ္စရပ်များ ပြုရ မည်။ အလုံးစုံကို ဆင်ခြင်မှုဖြင့် ပြု လုပ်ပါ။ ဇာတိရပ်မြေသို့ ပြန်ရကိန်း ရှိသည်ဟု ဇာတာရှင်ကို ဟောပါသည်။

(၃)ကြွင်းလျှင်

ကမာရမင်းသား တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ အဋ္ဌာရာဇ(၁၀)ပါး အတတ်သင်္သန် သွား ရာ လမ်းဆီ၌ ဘီးပူနှင့် ထွေ့ရန် ခြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ထိုကိန်းအရ ပညာသင်သူ များ အဖျက်အဆီးတွေ့မည်။ မိန်းမ အဖျက်ရှိသည်။ အတတ်ပညာရပ်များ သင်ကြားရမည်။ မိန်းမကြောင့် ငွေကုန် ကြေးကျများမည်။ အရှက်တကွ အကျိုးနည်းဖြစ်မည်။ ဝိန်းမနှင့် အမှု နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၁

ပေမာယုက ပညာယူနေစဉ်

ပွေ့မည်။ စုတ်လည်းရှိသည်။ ရန်လည်း ရှိသည်။

သို့သော် ကူညီမည့်သူ၊ မ၊စသူ ပေါ်မည်။ အခက်အခဲများကြားမှ အောင်မြင်မှုရမည်။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ပညာ ထားကာ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ပါဟု ဇာတာရှင်ကို ဟောပါသည်။

(၄) ကြွင်းလျှင်

ထေရ်အဖြစ်ဖြင့် ဝင်ပါထောင် ။ ထေရ်၊ ကာကွယ်ရေး၊ စတုရန်းပုံကို လှူဒါန်းခြင်း၊ မိမိတို့အား သင်တန်း ပေးပို့ပေးသော အချိန်ကိန်း ဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်း အဆင်မပြေမှု ရှိသည်။ ရာထူးဌာန ကျဆင်းတတ်သည်။ လောကုတ္တရာ တရားအားထုတ်မှု ကိစ္စအောင်မြင်မည်။ စီးပွားချမ်းသာ နည်းပါးမှု တွေ့ကြုံမည်။ ဇနီးသား မယား အထောက်အကူ ရရှိမည်။ ဥစ္စာပစ္စည်း ဆုံးရှုံးမည်။ သားသမီး ကျန်းမာရေး ညံ့မည်။

အရပ်တစ်ပါး ထွက်တတ်သည်။ လင်မယား ကွဲကွာမှု ဖြစ်မည် သတိပြု ပါ။ သားသမီးအတွက် သောကပေါ် မည်။ သူတော်ကောင်းတရားအားထုတ် ရမည်ဟု ဇာတာရှင်ကို ဟောပါသည်။

(၅) ကြွင်းလျှင်

ကဏ္ဍ၊ ဖာလီ အောင်အောင် (၂) သောက် ခြောက်နန်း၊ မင်းထင်မြင် ခြောက်နန်း ဖြစ် သည်။

ထို့ကြောင့် မိသားစု ပျော်ရွှင်မှုကိန်း ရှိသည်။ ခြေတော်တော်၊ ငြိမတော်တော် ပြန်လည်ရရှိမည်။ ဆုံးပြီထင်သော အကြွေး ပြန်ရ ပျောက်ဆုံးပစ္စည်း ပြန်တွေ့မည်။

ခြေ(၄)ချောင်း၊ ခြေ(၂)ချောင်း ဝင် မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ရာထူးရမည်။ ထို၊ ရွှေငွေ ရတနာပစ္စည်း ရရှိတတ် သည်။ လုပ်ငန်းအောင်မြင်မည်။ ရန် အောင်မြင်မည်။

စီးပွားတက်မည်။ လူကြီး၊ အကြီး အမှူး၊ မ၊စကူညီမည်။ အခြေအနေ အားလုံး ကောင်းမွန်တိုးတက်မည်ဟု ဇာတာရှင်ကို ဟောပါသည်။

(၆) ကြွင်းသော်

အောင်မြင်(၄)ဦးကို အဖျားထိ လှူဒါန်း၍ သန္တာန်အောင်အောင်ထောင် တာ မောင်တွင်းကျအောင် လုပ်ကိန်း ဖြစ် သည်။

သို့ပါ၍ လုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်မှုတွင် အစစ သတိရှိပါ။ အရှက်တကွ အကျိုး နည်းဖြစ်မည်။ တရားတပေါင် ဖြစ်

တတ်သည်။ အချုပ်အနှောင် ခံရမည်။ မိန်းမထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်း အန္တရာယ် မကင်းတတ်ပါ။ မိန်းမနှင့် ရောထွေး ဆက်ဆံမှု သတိပြုရမည်။ ငွေကုန်ကြေးကျများမည်။ နေထိုင် ပြောဆိုမှု သတိပြုပါ။

ပညာမာန ထား၍ နှမော်နမဲ့ မနေ သင့်ပါ။ အခြားသူများကို အထင်မသေး မိပါစေနှင့်။ အခက်အခဲတွေ့ ရင်ဆိုင်ရ တတ်သည် ဟူ၍ ဇာတာရှင်ကို ဟောပါ သည်။

(၇) ကြွင်းသော်

သိက္ခာမင်္ဂလာ၊ တောထွက်ခန်း၊ မောင်ဆံတော့ သိက္ခာတော့ကို ခြံ သည်။

သို့ပါ၍ အချင်းချင်း ဥက္ကဋ္ဌကွာ ဖြစ်မည်။ အိမ်ထောင်ပျက်ကိန်း၊ မမြဲ ကွဲကိန်း တွေ့ကြုံမည်။ အလုပ် အကြံ အစည် အောင်မြင်မှု တွေ့ကြုံမည်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မတည်မငြိမ် ဖြစ်တတ် သည် သတိပြုပါ။

အမှုဟောင်းပေါ်မည်။ ခိုက်ရန် ဒေါသ ဖြစ်မည်။ သူတစ်ပါး အနှောင့် အယှက်ပေါ်မည်။ လောကုတ္တရာ လုပ်ငန်းကိစ္စ အောင်မည်။ လောကီ ကိစ္စသတ်နှင့် နေထိုင်ပြောဆို လုပ်ကိုင် ပါ ဟူ၍ ဇာတာရှင်ကို ဟောပါသည်။

(၈) ကြွင်းသော်

(၈) မင်း နတ်တို့၏ နတ်ထီး၊ မိစ္ဆာက ကိုင် သန်လျှောက်တို့ကို ကျွေးမည်။

ထို့ကြောင့် လေနာ၊ ရင်နာ၊ ဝမ်းနာ ရောဂါဖြစ်မည်။ စိတ်ညစ်ညူးမည်။ အပျော်အပါး လောင်းကစားမှု ကိစ္စများ မည်။ လောကီစီးပွားလုပ်ငန်း အကြံ အောင်မည်။ သို့သော် အန္တရာယ် မကင်းတတ်ပါ။

ရန် အောင်မြင်ကိန်း ရှိသည်။ မိမိ၊ ဖလာ ခိုးရာ အိမ်တွင်းနတ် ပသပူဇော်မှု ပြုပေးရမည်။ ဘုရားစေတီ တံတိုင်း

ကြီးကို ရွှေသင်္ကန်း ကပ်ပေးပါ။ ကတိ သစ္စာရှိခြင်းဖြင့် လုပ်ငန်း အောင်မည်ဟု ဇာတာရှင်ကို ဟောပါသည်။

(၉) ကြွင်းသော်

သုတရားလမ်းစဉ်သား၊ စိဉ္စိယကွမ်း၊ လေးနှင့် ပစ်၍ အထိတ်တက်အစဉ် နှာကုလ၊ ပါရိကာ မှော်မခြင်ဘို့ သားသိသွား ငို ခြေနှင့် သိကြားမင်းဆင်း၍ မ၊ သည်။ သား ရှင်ထေရ်သီလော၊ တွေအိုးလို သလေး၊ မှော်မခြင်သီလော ထေရာ သားထွေးအိုးထမ်းလာတာ မြင်လိုသည် ဟုသောကီနိုး ကုသသည်။

သို့ပါ၍ မိဘကို လုပ်ကျွေးသမှု ပြု ရမည်။ မိတ်သက်ဟ ပေါများမည်။ ဝမ်း၊ ရင် ဥပဒိဖြစ်မည်။ မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရမည်။ ကယ်မ၊ သူ၊ ကူညီသူ ပေါ်မည်။ ယုဘဉာဏ် အကျိုး ခံစားရမည်။ စီးပွားဥစ္စာ အလိုဆန္ဒ အောင်မြင်မည်။ ဘဝတိုးတက်မှု လမ်းစ တွေ့မည်။ ထိပေါက်တတ်သည်။ အနာရောဂါဟောင်း ပျောက်ကင်းမည်။ ရန် အောင်မြင်မည်။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေ သာယာမည် ဟူ၍ ဇာတာ ရှင်ကို ဟောပါသည်။

(၁၀) ကြွင်းသော်

နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကန္တာရ၊ ယက္ခတို့ကို အစိုရသော စားကြောင်းကို ယာကထာ စင်္စယိုး သူမြည်သူရွာသို့ ပြန်လွှားရာ အိုးထိန်း၊ ဖျာရက်၊ စားထောက်ထက် လုပ်ကုသည့်ကိန်း ဖြစ်သည်။

သို့ပါ၍ အခက်အခဲ အန္တရာယ် များမည်။ နေရာဒေသ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ရတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေ မတည်ငြိမ် ဖြစ်မည်။ အလုပ်အကိုင် အပြောင်းအရွှေ့ များ မည်။

စိဉ္စိယ အကျိုး ခံစားရသော်လည်း ထုပ်ငန်း ထင်မြင်သလောက် အကျိုး မပေးပါ။ စိတ်ညစ်ညူးမှု ကြုံမည်။ မိန်းမအတွက် ဗျာပါမကင်း ရှိမည်။

ခရီးဝေးမှ ပြန်ရတတ်သည်။ ငွေကြေး မမြဲသေးပါ။ လုပ်ငန်း မှန်းချက် နှမ်း ထွက်မကိုက်သေးပါ ဟူ၍ ဇာတာရှင် ကို ဟောပါသည်။

(၁၀) ကြွင်းသော်

ယုက္ခား၊ နှာပျောက်ရှာရာ အသားပစ် ဘီးလှမ်း ထွေ့ထုတ်နိုး ကိန်းကုသသည်။

သို့ပါ၍ ငွေကုန်ကြေးကျ များမည်။ ဥစ္စာပစ္စည်း ပျောက်မည်။ အခြေ (၄) ချောင်း အနာအဖျား၊ အသေအပျောက် ရှိသည်။ သောကာများမည်။ ပေးထား သော ကြွေးမြီများ ခက်ခဲ ကြန့်ကြာနေ မည်။ မိန်းမရန်အတွင်း ကျရောက် တတ်သည်။

ငွေကြေး ဆုံးရှုံးမည်။ မချစ်၊ မနှစ် သက်သူများ၊ ဒုက္ခပေးမည့်သူများ တွေ့ ကြုံမည်။ လုပ်ငန်း တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်နေမည်။ ရည်ရွယ်ချက် တခြား ဖြစ်နေတာ တခြား ဖြစ်မည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ အိမ်ထောင်ကျကာ စိတ်ဆင်းရဲ သောကများမည်။ နေရာ ဒေသ ပြောင်းရွှေ့ရမည်။ အိုးသစ် အိမ်သစ် ဝင်မည်ဟု ဇာတာရှင်ကို ဟောပါသည်။

(သုည) ကြွင်းသော်

ထိရိသာမင်း၊ လူသားစားစိဉ္စိ ဗုဒ္ဓမတ်တို့က မြည်ရွာက နှင်ထုတ်သော ကိန်းဖြစ်သည်။

သို့ပါ၍ မလုပ်သင့်သော အလုပ် များ၊ ဥပဒေမကင်း လုပ်ငန်းများ အကျိုး မပြုပါ။ အစားအသောက်များ သတိနှင့် ဆင်ခြင် စားပါ။ အစားကြောင့် ရောဂါ ရမည်။ အန္တရာယ်ဖြစ်မည်။

လက်အောက်ငယ်သား မကောင်း ကြံစည်မည်။ အပြိုင်အဆိုင်ကိစ္စများ ပေါ်မည်။ စီးပွားရေး ကျဆင်းတတ် သည်။ အလုပ်အကိုင် ရာထူးကျဆင်း မည်။

အခက်အခဲများ တွေ့တတ်သည်။ ဇောတာ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန်မာန တရားများကို ထိန်းသိမ်းကာ တရား ဘာဝနာ ပွားများပါ။ စိတ်နှလုံး မှသာ မယာ ရှိမည်။ မိမိ၌ ဥပဒ်ရောက်မည်။ အကိုက်အခဲ၊ အနာအကျင့် ဖြစ်မည်။

ခရီးသွားလာနေမှု များပြီး အကျိုး ပေးခရီး နည်းပါးမည်။ အစစ သတိ ထား လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါ ဟူ၍ ဇာတာရှင်ကို ဟောပါသည်။

ရွေးဟောင်းပေစာမှ (၁၂) ခွင် ဟောကိန်းမှာ ဤသို့ ဖော်ပြထားပါ သည်။ မူရင်း ပေစာအရ စာသားများ မှာ ရှေးစာသား ဖြစ်သည်။ သို့ပါ၍ အတတ်နိုင်ဆုံး မြန်မာစာ အရေး အသားဖြင့် ပြန်ရေးသားရပါသည်။

တွက်နည်း

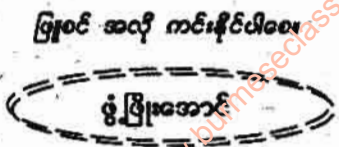
တွက်ချက်လိုသော သူသည် အသက်ကို တည်ရမည်။ (၁၂) နှင့် စား၍ရသော အကြွင်းကို မှတည်ကာ ကြည့်ရန် ညွှန်ထားသည်။

ဥပမာ...

(၃၆) နှစ်ရှိသူဖြစ်လျှင် (၁၂) စားသော် သုညကြွင်း၏။ သုညကြွင်း အဟောကို ကြည့်ကာ ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန် သတိ ပြုနိုင်သည်။

(၄၀) နှစ်ရှိသူဖြစ်လျှင် (၁၂) စား သော် (၄) ကြွင်း၏။ (၄) ကြွင်း အဟောကို ကြည့်ရန် ဖြစ်သည်။

သို့ပါ၍ မိမိတို့ ဇာတာကို မိမိတို့ ကိုယ်ဘိုင် တွက်ချက်စမ်းကြည့် လေ့လာနိုင်ရန် ဖော်ပြ ရေးသားလိုက်ရ ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာရုပ်ပုံများ

ရွေးခေတ် ရခိုင်ရိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးစံမှ ဦးစိုင်းလက်ရာများ (၁၄)

ပန်းချီလှ (ရှေးဟောင်းသုတေသန)

*** * * [ပုံ-၆၆]**
 ပုံ(၆၆)ပုံဆွဲ ဦးစိုင်းလက်ရာသည် ထူထွန်းသိမ်မွေ့ထိုးတော်ကြီးဝင်ဝ လိုက်ပတ်လမ်း လက်ဝဲဘက် ကျောက်နံရံ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွနံပါတ် (၆၆) လက်ရာမှ ကူးယူရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။
 မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွလက်ရာကို ဘုရားမုခ်ငယ် နံပါတ်(၃၆) လက်ယာဘက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။
 မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၄၆)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၂၈) စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၉) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ခါးလယ်လောက်တွင် ကျောက်ဆက် အက်ကွဲလျက် အဝတ်အဆင် တန်ဆာများ ချောမွတ်နေသည် တွေ့ရှိရပါသည်။
 ဆံထုံးခွဲစည်းပုံမှာ ဆံထုံးကို နောက်တွင် ထုံး၍ ဆံထုံးအလုံးကို ညာဘက်တွင် ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤဆံထုံး ထုံးပုံမျိုးကို နောက်ဆွဲ ဆံထုံး ထုံးပုံဖြစ်သည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။
 မျက်နှာလုံးသွယ်ပြီး နားနှစ်ဖက် ကားကာ နားတောင်ဝန်းကြီးများ ပန်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မျက်ခုံးမှာ စင်ရော်တောင်ပုံပုံဆွဲသည်ဟန် တွေ့ရှိရပြီး မျက်လုံး၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ် အားကောင်းသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။
 လည်ပင်းတွင် လည်ရစ် သုံးရစ် ပေါ်လွင်လှပါ၏။ တဘက်ကို ရင်ဘတ်မှ ပတ်၍ ပန်းနှစ်ဖက်တွင် တင်ကာ တဘက်စွန်ဖက်ကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ အောက်သို့ ဖြန့်ချထားပါ၏။
 ဘယ်ဘက်လက်တွင် တံတောင်ဆစ်မှ ကွေး၍ လက်ဖျားမြှောက်ကာ ပန်းဖူးတစ်ဖူး ကိုင်ထားပါသည်။ ညာဘက်လက်ကို အောက်သို့ချ၍ တောက်ထားပါ၏။

ရင်သားအရာ ဖော်ထားပါသည်။ အင်္ကျီကို တင်ပါးဖုံးအောင် ဝတ်ထားပါ၏။ အင်္ကျီအောက်စမှ ခါးကြိုးစ နှစ်ပင်ကို ပေါင်ပေါ်တွင် ချ၍ တင်ထားပါ၏။ ခါးကြိုးစ အဖျားကို ပန်းဖူးသဏ္ဍာန် အလှဆင်ထားပါ၏။ ထုတ်အခေါက်ကို ဒူးပေါ်တွင် ဖော်ထားပါသည်။

ခြေဖနောင့်ကို တင်ပါးတွင် ထောက်၍ ခြေဖျား ကော့ထောက်ကာ ဒူးကို ဘယ်ဘက်သို့ လှည့်၍ ထိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤပုံ(၆၆) အမျိုးသမီးဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ နောက်ဆွဲ ဆံထုံး ထုံးပုံဖြင့် ဝတ်ဆင်ထားသော အမျိုးသမီးလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုမှာ ရိုးရှင်းလှသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

**** * [ပုံ-၆၇]**

ပုံ(၆၇)ပုံဆွဲ ဒီဇိုင်းလက်ရာသည် လည်း ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီး ဝင်ဝ လိုက်ပတ်လမ်း လက်ဝဲဘက် ကျောက်နံရံ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၆၉)လက်ရာမှ ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ဘုရား နှစ်ငယ်(၃၆)၏ လက်ဝဲဘက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၃၇)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၃၂) စင်တီမီတာခန့်နှင့် ချပ်ကြွအထူ (၈) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ဆောင်းတော်ချောမွတ်ပြီး မျက်နှာ နှစ်ဖက်ပြီး ပြုံးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အဆင်တန်ဆာများလည်း ပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ရင်ဘတ်

အောက်တွင် ကျောက်ဆက် အက်ကွဲပြီး ဟနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဟောင်းတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အနေအထားမှာ အထက်ငယ်ပြီး အောက်ဘက်ကြီးသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အောက်ပိုင်းတွင် ဟောင်းလုံးပြာကြီးဖြင့် ခံထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဟောင်းတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အနေအထားအရ ခွင်ဆရာဟောင်းတော် ဖွဲ့စည်းပုံဟု သိရှိရပါသည်။ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ် ပေါ်လွင်လှပါ၏။ နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းဝန်းကြီး ပန်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လည်ပင်းတွင် လည်ရစ်သုံးရစ် ဖော်ထားပါ၏။ တဘက်ကို ညာဘက်ပခုံးတွင် တင်၍ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ အစွန်းနှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ ဖြန့်ထုတ်ထားပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်ကို ပူး၍ အဖျားမြောက်ကာ ညာဘက်သို့ ထုတ်ထားပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်စလုံးတွင် လက်ကောက်ပြားကြီး တစ်ဖက်တစ်ကွင်း ဝတ်ဆင်

ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ခါးတွင်လည်း ခါးပတ်ပြား တစ်ပြားပတ်ထားပါ၏။ ဣန္ဒြေကာပြားကြီး တစ်ခုကို ပေါင်ပေါ်တွင် အပြားလိုက် တင်ထားပြီး အခြား အစတစ်စကို ခြေဖျားထိ ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဖနောင့်ကို တင်ပါးတွင် ကပ်ပြီး ခြေဖျား ကော့ထောက်ကာ ညာဘက်သို့ လှည့်၍ ထိုင်ထားပါသည်။ ဟောင်းတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အနေအထားအရ ဤပုံ(၆၇)ပုံဆွဲ ဒီဇိုင်းလက်ရာကို ခွင်ဆရာ ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှု လက်ရာတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

**** * [ပုံ-၆၈]**

ပုံ(၆၈) ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာသည် ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီး၏ လက်ဝဲဘက် ကျောက်နံရံမှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၇၀) လက်ရာမှ ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲ လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤပုံဆွဲ မူရင်းကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွလက်ရာကို ဘုရားမုခ်ငယ်(၃၇) လက်ယာဘက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့်(၄၈) စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၂၀) စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၈) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်ကို တိုင်းတာ တွေ့ရှိရပါသည်။

မူရင်းရုပ်ကြွတွင် ရင်အုပ် အောက် ကျောက်ဆက် အက်ကွဲနေပြီး ညာဘက် တံတောင်ဆစ် ကျိုးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အဝတ်အဆင် တန်ဆာများလည်း ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ မျက်နှာလုံးသွယ်ပြီး ခပ်ပြုံးပြုံး အနေအထားမျိုး တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ(၆၉)၏ ဆံထုံးဖွဲ့စည်းပုံ အဆင်အတိုင်း နက္ခတ္တရာဇဝင်ခြေထိုးရင်း ၁၆၅

လေးဆင့်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အထက်ဆုံးအဆင့်မှာ ဖွင့်ဖတ်များသဏ္ဍာန် ဖွဲ့စည်းထားပါ၏။ ဒုတိယအဆင့်မှာ ပထမအဆင့်ထက် ပိုကျယ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဒုတိယအဆင့်ထက် တတိယအဆင့် ပိုကျယ်ပါ၏။ တတိယအဆင့်ထက် စတုတ္ထအဆင့် ပို၍ ကျဉ်းသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ မျက်နှာမှာ လုံးသွယ်ပြီး နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းလုံးများ ပန်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်အားကောင်း ပေါ်လွင်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ လည်ပင်းတွင်လည်း လည်ရစ် သုံးရစ် ဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဘယ်ဘက်ပန်းတွင် ပုဆိုးပိုင်း (တဘက်)ကို တင်ထားပြီး တဘက်ပတ်စတစ်ဖက်ကိုဘယ်ဘက်တံတောင်ဆစ်အောက်တွင် ဖြန့်ကား၍ ချထားပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်ကို ပူး၍ ညာဘက်သို့ လှည့်ကာ လက်ဖျားတောင်ထားပါ၏။ ပူးထားသော လက်ဖျားတွင် ပန်းဖူးတစ်ဖူးကိုင်၍ ဘုရားပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။ ခါးတွင် ခါးကြိုးတစ်ပင် ပတ်ထားပါ၏။

ခါးကြိုးစ အစွန်းနှစ်ဖက်ကို ပေါင်ပေါ်တွင် တင်ထားပါသည်။ ခါးကြိုးစအဖျားကို ပန်းဖူးသဏ္ဍာန် အလှဆင်ထားပါသည်။ အင်္ကျီကို တင်ပါးဖုံးအောင်ထိ ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထဘီစအောက်နားကို ခြေချင်းဝတ်လျောက်တွင် အရစ်ဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ခြေဖောင့်ကို တင်ပါးထွင်ကပ်၍ ခြေဖျားကော့၍ ထောက်

ကာ ဒူးကို ဘယ်ဘက်သို့ လှည့်ထုတ်၍ ထိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဆံထုံးဖွဲ့စည်းပုံ အနေအထားအရ ဤပုံ(၆၈)ဒီဇိုင်းလက်ရာ ဆံထုံးပုံကို နှစ်ဖက်ခွေဆံထုံး ထုံးပုံ ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ဤဒီဇိုင်းလက်ရာ ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုမှာ ရိုးရိုးနှင့် ယဉ်ယဉ် ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှု အနေအထားမျိုးသာ တွေ့ရှိရပါသည်။

*** * * [ပုံ-၆၉]**

ပုံ(၆၉) ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာသည် လည်း ထုတ္တန်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီးဝင်ဝလိုက်ပတ်လမ်း လက်ဝဲဘက် ကျောက်နံရံမှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၃၁)လက်ရာကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ဘုရား မုခ်ငယ်(၃၄)လက်ဝဲဘက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့်(၄၅)စင်တီမီတာ၊ အကျယ်(၂၉)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၁၀)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ခါးအောက်ပိုင်း၌ ကျောက်ဆက်အက် ကွဲနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ မျက်နှာလုံးဝန်းပြီး မေးဇွေခွက်နေပါသည်။

ပုံ(၆၉) ပုံဆွဲလက်ရာ၏ ဆံထုံး ထုံးပုံအနေအထားမှာ ဘေးဘက်တွင် စောင်း၍ ထုံးထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အဆင့်သုံးဆင့်ဖြင့် ထုံးထားပါသည်။ အရင်းဆံရစ်ကို အကြီးဆုံး တွေ့ရှိရပြီး ဒုတိယဆံရစ်မှာ အငယ်ဆုံး တွေ့ရှိရပါသည်။

တတိယဆံရစ်မှာ ဒုတိယဆံရစ်ထက် ပိုကြီးသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဆံထုံးအထက်တွင် ဆံခေါက်ကွင်း တင်ထားပြီး ဆံထုံးအောက်တွင် ဆံဖျားကို အရှည်ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မျက်ခုံးနှစ်ဖက်မှာ စင်ရော် တောင်ပုံခတ်သည်ဟန် တွေ့ရှိရပြီး မျက်လုံးနှစ်လုံးစလုံးတွင် အထက်မျက်ရစ်ဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

နှာခေါင်းမှာ ပေါ်လွင်လှပြီး ပါးစပ်တည်ငြိမ်စွာ ပြူးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ လည်ပင်းတွင်လည်း လည်ရစ်သုံးရစ် ပေါ်လွင်လှပါ၏။ နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းလုံးဝန်းကြိုးများ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

ပန်းနှစ်ဖက်တွင် တဘက်ကို တင်၍ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း တဘက်ဖြင့် ရစ်ပတ်ထားပါသည်။ ညာဘက်လက်ကို မြှောက်၍ ပန်းဖူးတစ်ဖူး ကိုင်ထားပါသည်။ ဘယ်ဘက်လက်ကို အောက်သို့ချ၍ တဘက်စ တစ်ဖက်ကို ကိုင်၍ တဘက်စအဖျားကို ဖြန့်ထားပါသည်။

ညာဘက် တဘက်စကိုလည်း ညာဘက်တွင် ဖြန့်ချထားပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်စလုံးတွင် တစ်ဖက်လက်ကောက်လေးကွင်းစ ဝတ်ဆင်

ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။
တဘက်ကို အစင်းကြောင်းများဖြင့်
အလှဆင်ထားပြီး အဖျားကို ကန့်လန့်
ဖြတ် ဖောင်းပြားတစ်ခုပေါ်ကာ ဆံဗြိတ်
အစင်းကြောင်းများဖြင့် အလှဆင်ထား
သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ခါးကြိုးစနစ်ဖက်ကို ပေါင်ရင်းပေါ်
တွင် ချထားပြီး အဖျားကို အဆစ်ခံကာ
ပန်းဖူးသဏ္ဍာန် ဖော်ထားပါသည်။
တဘက်အခေါက်ကိုခါးကြိုးစနစ်အလယ်
မှ အောက်ဘက်သို့ ဖော်ထားပါ၏။

တင်ပါးကို ခြေမျက်စိနား ရောက်
အောင်ထိ ဝတ်ထားပါသည်။ ခြေဖျား
နှစ်ဖက်ကို ညာဘက်သို့ လှည့်၍ ရပ်
နေပါသည်။

ဆံထုံး ထုံးပုံအရ ဤပုံ(၆၉) ဆံထုံး
ထုံးပုံကို “က” ယင်ဆံထုံး၊ ထုံးပုံ
ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ဤအမျိုး
သမီးဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုမှာ ရိုးသလိုနှင့်
ဆန်းနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

*** * * ပုံ-၇၀ ***

ပုံ(၇၀) ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာသည်
ထည်း ထူထွန်းသိမ်ပုထိုးတော်ကြီးဝင်ဝ
ထိုက်ပတ်လမ်း လက်ဝဲဘက်
ကျောက်နံရံမှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ
နံပါတ်(၇၂)လက်ရာကို ကူးယူရေးဆွဲ
ထားသော ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင်
ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ဘုရား
ဆင်လက်ယာဘက်တွင် တွေ့ရှိ
ရပါသည်။ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ
ပုံ(၇၂)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်
(၇၂) စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ
(၁၂) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ မျက်နှာ
အောက်ပိုင်း ပြူးနေပါ၏။

ရှင်း ကျောက်ဆစ်လက်ရာ၌
ဆင်တန်ဆာများ ချောနေသည်ကို
တွေ့ရှိရပါသည်။ လည်ဆစ်တွင်လည်း

ကျောက်ဆက် အက်ကွဲနေသည်ကို
တွေ့ရှိရပါသည်။

ဆံထုံးဖွဲ့စည်းပုံမှာ အဆင့်လေးဆင့်
ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားကို တွေ့ရှိရပါသည်။
အထက်ဆုံးအဆင့်မှာ ကြာပွင့်ဖတ်များ
သဏ္ဍာန် ဖန်တီးထားပြီး ဒုတိယအဆင့်
မှာ အထက်ဆုံးအဆင့်ထက် ပိုကျယ်
သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဒုတိယအဆင့်ထက် တတိယ
အဆင့် ပိုကျဉ်းသည်ကို တွေ့ရှိရပါ
သည်။ တတိယအဆင့်ထက် စတုတ္ထ
အဆင့် ပိုကျဉ်းပါ၏။ ဤဆံထုံးဖွဲ့စည်း
ပုံမျိုးကို နှစ်ပတ်ခွေ ဆံထုံး ထုံးပုံဟု
သိရှိရပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းဝန်းကြိုး
များ ပန်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ
သည်။ မျက်ခုံးမှာ စင်ရော် တောင်ပံ
ခတ်သကဲ့သို့ တွေ့ရှိရပါ၏။ မျက်လုံး၊
နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်များ အားကောင်းလှ
ပါသည်။ ဝေးစေ့ချွန်ပါ၏။ လည်ပင်း
တွင် လည်ရစ်သုံးရစ် ဖော်ထားပါသည်။
တဘက်ကို ဘယ်ဘက်ပန်းတွင်
တင်၍ပတ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ

သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို အဖျားပူး၍
အောက်သို့ အနည်းငယ်ချကာ
တံတောင်ဆစ်မှ ကျေး၍ လက်နှစ်ဖက်
ကို အဖျားပူး၍ ထောင်ထားပါသည်။
ပူး၍ထောင်ထားသော လက်နှစ်
ဖက်ထဲတွင် ပန်းဖူးတစ်ဖူး ကိုင်၍
ဘုရားပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။
တဘက်စ တစ်စကို ဘယ်ဘက်
တံတောင်ဆစ်အောက် ဘေးနားတွင်
ကား၍ ဖြန့်ထားပါသည်။

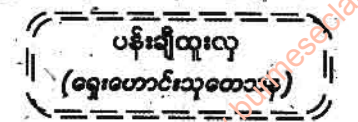
ခါးတွင် ခါးကြိုးတစ်ပင် ပတ်ထား
ပါ၏။ ခါးကြိုးစ နှစ်စကို ပေါင်ပေါ်တွင်
ချထားပါသည်။ ခါးကြိုးစ အဖျားကို
ပန်းဖူးသဏ္ဍာန် အလှဆင်ထားပါ
သည်။

အင်္ကျီကို တင်ပါးဖုံးအောင် ဝတ်ဆင်
ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထဘီ
အခေါက်ကို ပေါင်ပေါ်တွင် ဖော်ထားပါ
၏။ ခြေဖောက်ကို တင်ပါးတွင်ကပ်၍
ခြေဖျားကော့ထောင် ထောက်ထားပါ
သည်။

ထဘီကို ခြေချင်းဝတ်လောက်တွင်
အရစ်ဖော်ထားပါသည်။ ခူးကုပ်၍
ဘယ်ဘက်တွင် လှည့်ထိုင်ကာ ဘုရား
ကန်တော့နေသည့် အနေအထားမျိုး
တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤအမျိုးသမီး ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုမှာ
ရိုးရိုးလေးသာ တွေ့ရှိရပါသည်။
အထက်ဖော်ပြပါ ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာ
များမှာ မြောက်ဦးခေတ်လယ်၏
ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှု စံနမူနာထိုက်သော
ရခိုင်ရိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှု ဒီဇိုင်း
လက်ရာများပင် ဖြစ်ပါသည်။

အနန္တောအနန္တဂါးပါးကို ထာဝရ
ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့လျက်...

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

ကျန်းမာရေးအတွက်

အကြံပေးချက်

ကျွန်ုပ်တို့၏ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရှိရေး (မတ်လ ၂၁ ရက် မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွားသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ သုံးဆောင်ပါ။

● **တေဇောဓာတ်စာ** ။ ။ ခြေပွေး၊ ခြေဟောက်သား၊ ငါးခြေမ၊ ငါးဖမ်းမ၊ ငါးတနံ၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ငါးကြင်၊ ငါးသလောက်၊ ကြောင်သား၊ ကြက်သား၊ ရှဉ့်သား၊ ကြက်သား၊

ရဲယိုသီး၊ သဘောသီးမှည့်၊ ဩဇာသီး၊ ဒူးရင်းသီး၊ စောင်းလျားသီး၊ မနန်းသီး၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်ချဉ်သီး၊ ဆီးချဉ်သီး၊ ကနစိုးသီး၊ လက်လှုပ်ချဉ်ချိုးစုံ၊ မုန်လာဥ၊ ရှိ၊ မှူး၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ ငရုတ်ကောင်၊

ငရုတ်သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ တောင်သလွန်ရွက်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ပေါက်ပန်းနီ၊ ကြိတ်မုန်ရွက်၊ ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်၊ ချဉ်ပေါင်း၊ ကန့်ချဉ်နီ၊ လဲလွန်ရွက်၊ ဝါရွက်၊ ထန်းလျက်၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကို၊ ဝ၊ ဥ၊ အညှဉ်၊ ဝိလောပီနီ၊

● **ဝါယောဓာတ်စာများ** ။ ။ ငါးနူး၊ ငါးခြင်း၊ ငါးခြစ်ချင်း၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ လိပ်ဥ၊ ငှက်ဥ၊ ငှက်ဥ အပျိုးချို၊ မာလာ၊ ပုတတ်စာ သရက်ကင်း(ဥ)၊ ရွေးတောက်ရွက်၊ သပွတ်ခါးရွက်၊ ကြောင်လျှာ၊ ကင်ပွန်း၊ တမာရွက်၊ သဘောသီးရင်း၊ တမာရွက်၊ ရှားစောင်းခါး၊ လက်ဖက်၊ ကန့်ဇာလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲလီ၊ ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ မုန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ကစောခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ ဟင်းနုနယ်၊ စပါးလင်း၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ထန်းလျက်၊ မုန်ညင်းခါး၊ ကနဇော၊

ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကင်ပွန်းရွက် စသည်တို့မှာ တေဇော၊ ဝါယော ရောနှောပါဝင်သဖြင့် ချဉ်ချိန်စားသောက်ရန် ဖြစ်သည်။

◆ **ပြီဿရာသီဥစ္စာ (ဧပြီလ ၂၀ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာကို ချဉ်ချိန် စားသောက်သင့်သည်။

● **ပထဝီဓာတ်စာ** ။ ။ ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခါးသား၊ ဆတ်၊ ချေ၊ သမင်း၊ ဒရယ်သား၊ ဆိတ်သား၊ ဝက်ပေါင်းသား၊ အမဲ(ခွားသား)၊ ဖွတ်သား၊ ပုတတ်သား၊ လင်းမြွေသား၊ ပုရစ်၊ ပလူ၊ ငါးခူ၊ ငါးကြင်၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးစင်စပ်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးမြွေထိုး၊ ငါးရှဉ့်ပုစွန်၊ ဆိတ်နို့၊ နွားနို့၊ ထောပတ်၊ ပိန်းဥ၊ ကိုင်းဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကန့်ရွန်ဥ၊

ဥသွန်သီး၊ တူညင်းသီး၊ မာလကာသီး၊ ဒူးရင်းသီး၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ပိုးစာရွက်၊ မုန်လာဥ၊ ကောက်ညင်း၊

ရွှေဖရုံသီး၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်း၊ ပဲကြီး၊ သစ်ကြားသီး၊ အုန်းသီး၊ ဒန့်သလွန်သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ စားတော်ပဲ။

● **အာပေါဓာတ်စာ** ။ ။ ကြွသား၊ ကြွသား၊ ရေမြွေသား၊ ရေကြက်သား၊ ဝက်သုံးဆတ်သား၊ လိပ်သား၊ ခရု၊ ကဏန်း၊ ကန့်ကမာ၊ ဗျိုင်းသား၊ ငန်းသား၊ ဘဲသား၊ ဖားသား၊ ငါးလင်ပန်း၊ ငါးပတ်၊ ငါးဖမ်း၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရဲ၊ ငါးဆက်၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကကုရုံ၊ ကဘီလူး၊ ကသပေါင်း၊ ကသပိုး၊ ငါးသလဲထိုး၊ စပုစ်သီး၊ ဆီချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊ သရက်သီး၊ သဘောသီးနူး၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ ကျောက်ဖန်သီး၊ ပုံလှသီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ နာနတ်သီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ ကနဇော၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ သပွတ်သီး၊ ရေထိကန့်၊ လယ်ပတူ၊ အောင်မဲညို၊ ရေညိုကျောက်ပွင့်၊ တော်သလင်းဖူး၊ ရေသရက်ကင်းညွန့်၊ နံနံ၊ ဂေါ်ဇီထုပ်၊

ဆိတ်ဖူး၊ မုန်ညင်းဖြူ၊ ပုံးရည်ကြီး၊ ကြံရည်၊ အုန်းရည်၊ မဲလီကြီး၊ ဖလံတောင်ဝေ၊ စားတော်ပဲ၊ မင်းကွတ်သီး၊ ငါးခူ၊ ငါးပတ်၊ စားတော်ပဲတို့မှာ ပထဝီ၊ အာပေါဇောနှောပါဝင်သဖြင့် ချဉ်ချိန်သုံးဆောင်ပါ။

◆ **မေထုန်ရာသီဥစ္စာ (မေလ ၂၀ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြု စားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်စားသုံးပါ။

◆ **ကရကဏ်ရာသီဥစ္စာ (ဇွန်လ ၂၀ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အဓိကပြုဆည်း၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ စားသောက်ပါ။

◆ **သိမ်ရာသီဥစ္စာ (ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြု စားသောက်၍ ဝါယောဓာတ်စာကို သတ်ပြုဆင်ခြင်ပါ။

◆ **ကန်ရာသီဥစ္စာ (ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အဓိကသုံးဆောင်၍ အာပေါဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ထူရာသီဥစ္စာ (စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ပြီဥရာသီဥစ္စာ (အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက် အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အဓိက စားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ခိုင်းပါ။

◆ **ဝေရာသီဥစ္စာ (နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်၍ ဝါယောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

◆ **မကာရာသီဥစ္စာ (ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၅ ရက်အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အဓိကထား၍ အာပေါဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ စားသုံးရန်ဖြစ်သည်။

◆ **ကိုရာသီဥစ္စာ (ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈ ရက် အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြု သုံးဆောင်၍ တေဇောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်ပိုဝါရန်ဖြစ်သည်။

◆ **မိန်ရာသီ (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်မှ မတ် ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသွားသူ)** တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အဓိကထား၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့၍ စားပါ။

အာရာဇာရာသီနှင့် ပြုတ်ပြုတ်ပါ။

◆ ကရိုက်ထူးပါတောင်ပိုင်လက်တက်

စောင့် (LL,B)

ပဒေသရာဇ်ခေတ်တွင် မုတ္တမ မဏ္ဍလာ၊ ပုသိမ်မဏ္ဍလာ၊ ဟံသာဝတီ မဏ္ဍလာဟုခေါ်ဆိုသော ရာမညတိုင်းကို အုပ်ချုပ်စိုးစံခဲ့သည့် မွန်ရှင်ဘုရင်များ အနက် စစ်အင်အား အတောင့်တင်းဆုံး၊ ဘုန်းတန်ခိုးအကြီးဆုံးဟု သတ်မှတ်ခံရသည့် ရာဇာဓိရာဇ်မင်းသည် ဟံသာဝတီမင်းဆက်တွင် (၁၉)ဆက် မြောက်ဖြစ်ပြီး မြန်မာသက္ကရာဇ် ၇၄၅ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်၍ ၇၈၅ ခုနှစ်တွင် နတ်ရွာစံခဲ့သည်။

ထိုမင်းလက်ထက်တွင် အင်းဝဘုရင် မင်းခေါင်နှင့် နှစ်(၄၀)ကြာ စစ်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့ရသည်။

အထူးသဖြင့် အင်းဝဘုရင် မင်းခေါင်၏ တပ်များ ဟံသာဝတီကို တိုက်ဖျက် နေ့ အကြိမ်ကြိမ် ချီတက်စစ်ဆင်လာသည်ကို ရာဇာဓိရာဇ်မင်းက အကြိမ်ကြိမ် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက် အောင်မြင်နိုင်ခဲ့

ကျောက်အေးပါး အောင်မြေတွင်

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်

◆ ကရိုက်ထူးပါတောင်ပိုင်ကျောင်း

www.burmeseclassic.com

ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရာဇာဓိရာဇ်မင်း၏ စစ်ပွဲများ အောင်မြင်ခြင်းအတွက် လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုမှာ စစ်ပွဲဆင်နွှဲခါနီးတိုင်း အောင်မြေ့နင်းခြင်း၊ စေတီဘုရားတွင် အောင်အံဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဟံသာဝတီနယ်အတွင်း ရာဇာဓိရာဇ်အောင်အံဓိဋ္ဌာန် ဝင်သော အောင်မြေ့နင်းသော ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်များစွာ ရှိခဲ့ပါသည်။

ယခု ဖော်ပြမည့် ကျိုက်ဒေးပါးမှာ ရာဇာဓိရာဇ်မင်း၏ အောင်မြေ့နေရာ ထူးတစ်ဋ္ဌာန ဖြစ်ပါသည်။ ကျိုက်ဒေးပါးကို ယခုအခါ သိရှိသူ၊ ရောက်ဖူးသူ နည်းပါးလှသဖြင့် တည်ရှိရာ နေရာကို အတော်ရှာရပါသည်။

သဲလွန်စအဖြစ် မှော်ပီဆရာသိန်းကြီး၏ ရှေးဖြစ်စာတမ်းစာအုပ် စာမျက်နှာ(၁၉၉)နှင့် (၂၀၀)တို့မှာ ဖတ်ရှုရပါသည်။

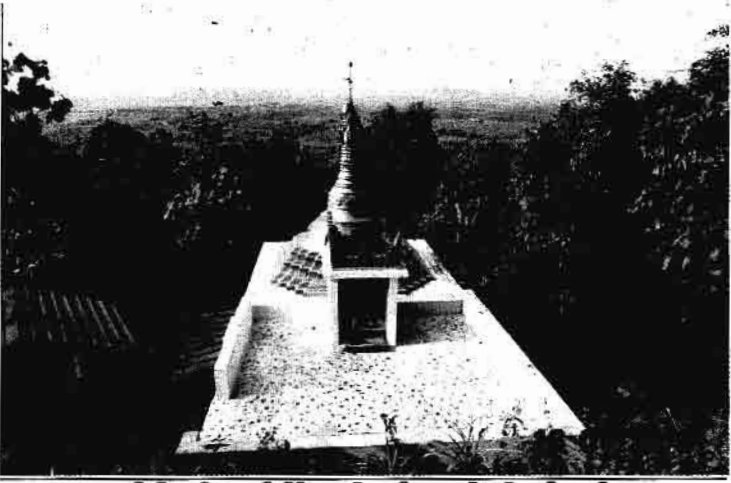
ဒုန်ကလွန်းပြည်မြို့၏ အနောက်ဘက် ချောင်းဖျားခရီး မြန်မာတစ်တိုင်ခန့်အကွာတွင် ကျိုက်ဒေးပါး၏ ကုန်းပြင်မြို့နှင့် ဘုရားစေတီနှစ်ဆူကို တွေ့သည်။

ကုန်းထိပ်မှာတစ်ဆူ၊ အနိမ့်မှာတစ်ဆူ တည်ထားလေ၏။ ယင်းက အထက်ချောင်းဖျားခရီး မြန်မာ တိုင်တစ်တိုင်ခန့်အကွာမှာ ပန်းကျော်ချောင်းကို တွေ့သည်။ နှစ်ကျွေလည်ခေါ်ကြသည်။ ဤနေရာ၌ ရာဇာဓိရာဇ်မင်းနှင့် အင်ထုရင်မင်းတို့ စစ်ပြိုင်သော နေရာဖြစ်၏။

ထိုနေရာကား ဇိုင်းကန်ပြင် နယ်အတွင်း ကျန်၏။ ကျိုက်ဒေးပါးကုန်းမှာ ရာဇာဓိရာဇ်စီးတော်ပူသော ဆင်ဖြူကုန်းအနောက် မြန်မာခန့်တစ်တိုင်ဝက်ကွာ ကျောက်အိုးကြီး ကျောက်အိုးကလေးစခန့်ရှိသည်။

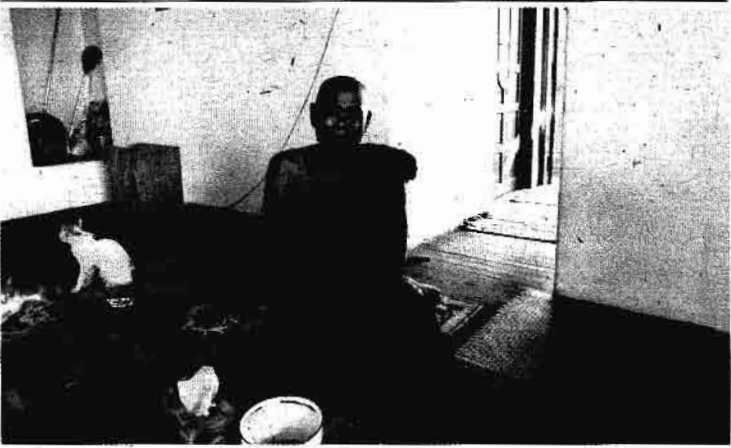
ဂဝံကျောက်သားရေတွင်းကဲ့သို့ ရှိသည်။

၁၇၀ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ထိပ်တောင်ထောက်မှ အံဓိဋ္ဌာန်ပုထိုးစေတီ

ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ထိပ်ကျောင်း ဆရာတော်

ရာဇာဓိရာဇ်မင်း၏ စစ်သည်တပ်သား အပေါင်းတို့သည် ယင်းကျောက်အိုးတွင်းက ရေကို အနို့ပြုကြရသည်။ ရေလည်း အလွန် ကောင်းသည်။

ယင်းအထက် ပဲခူးမြို့နှင့် သုံးဆယ်ချောင်း ဖောင်းလင်းချောင်းတို့ဆုံသော ရေဝေကြီး စခန့်ရှိ၏။ ဇိုင်းတွယ်မြို့ အနောက်မြောက်ကျန်၏။ ဤဖော်ပြသော နေရာတို့သည်ကား ရာဇာဓိရာဇ်မင်းနှင့် အင်ထုရင်တို့၏ စစ်ပြိုင်ကြသော စခန့်ချည်းဖြစ်လေ၏။

ထိုသဲလွန်စအတိုင်း ကျွန်ုပ်နှင့် မိသားစု ကိုယ်တိုင်မော်တော်ကားဖြင့် လိုက်လံရှာဖွေပါသည်။ အင်းတကော်မြို့နယ်အတွင်းရှိ တောင်သုံးလုံးမှ

ဒေသခံ အဓိဋ္ဌာန်ပုထိုးလံတစ်ဦးက တောင်သုံးလုံး မြသိန်းတန်ဘုရား၏ ရာဟုထောင့်မှ အဝေး(၅)မိုင်ခန့်အကွာရှိ တောင်ကုန်းတစ်ခုကို ညွှန်ပြ၍ ထိုတောင်မှာ ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ဟူ၍ ပြောပြသည်။

ထိုနည်းတူ ဒုန်ကလွန်းပြည်မြို့ ဟောင်း(ယခု ဗြူးလေးစွန်း) မရမ်းပင်ဆိပ်ကျောင်း ဆရာတော်ကို မေးမြန်းသောအခါ မရမ်းပင်ဆိပ်ကျောင်း၏ အနောက်ဘက် (၇)မိုင်ခန့်အကွာတွင် ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ကုန်းနှင့် ဘုရား၌ ကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သွားသောအခါ ဖောင်းကြီး

-ပဲခူး ဆက်သွယ်ထားသော ကြီးလေးကြီး လမ်းဘေးတစ်နေရာတွင် တောင်ကုန်းပေါ်မှ စေတီတော်တစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် စုံစမ်းကြည့်ရာ ကျိုက်ဒေးဗျတ်တောင်ကုန်းနှင့် ကျိုက်ဒေးဗျတ်စေတီဟူ၍ သိခဲ့ပါသည်။

ကျိုက်ဒေးပါးကို ရှာမတွေ့ပါ။ နောက်တစ်ပတ် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ဝိုင်းတွင် လှည်းကူးမြို့နယ်၊ ဝိုက်ကြီးခဲကျေးရွာ မဟာဝိစိတာရာမ စာသင်တိုက် ပဓာန နာယက ဆရာတော် ဒေါက်တာ ဘဒ္ဒန္တ ဓေဝတာလင်္ကာရ (အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ) အား သွားရောက်ဖူးမြော်စဉ် ဆရာတော်၏ တပည့် ဦးပဉ္စင်း ပညာနန္ဒက လိုက်ပို့သဖြင့် ကျိုက်ဒေးပါးသို့ အဆင်ပြေချောမောစွာ ရောက်ရှိပါတော့သည်။

ဖောင်ကြီး-ပဲခူး ဆက်သွယ်ထားသော ကြီးလေးကြီးလမ်းအတိုင်း မော်တော်ကားဖြင့် သွားရောက်ရာ ရဲမှန်တပ်မြို့၏ မြောက်ဘက်တည့်တည့်လောက်တွင် လမ်းလေးခွဆုံ တစ်နေရာ ရှိပါသည်။

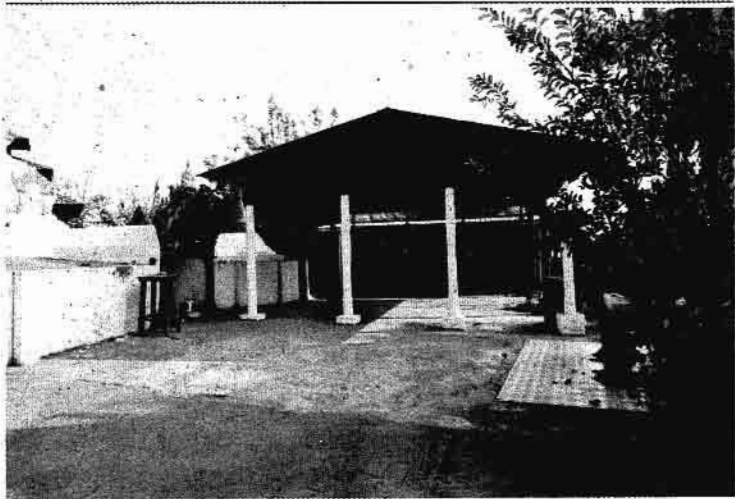
မြောက်ဘက်သို့ ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း ဆက်သွားရသည်။ တောင်ကုန်း အတက်အဆင်းများစွာကို ကွေ့ကောက်ဖြတ်သန်းပြီးမှ လမ်းဘေးတစ်နေရာ ကားလမ်း၏ လက်ယာဘက်ခြမ်းမှာ ကျိုက်ဒေးပါးဘုရားသို့ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ် တွေ့ရသည်။

ထိုနေရာမှာ အိမ်ခြေအနည်းငယ်ရှိပြီး ကျွဲတဲရွာဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ထိုနေရာမှ မြေသားလမ်းအတိုင်း ကုန်းတက်ကုန်းဆင်းများကို ဖြတ်သန်းမောင်းနှင်ပြီး ကျိုက်ဒေးပါတောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိသည်။ ထိုနေရာမှာ အိမ်ခြေအနည်းငယ် တွေ့ရပြန်သည်။ ဒန်းနီရွာဟု သိရသည်။

ကျိုက်ဒေးပါတောင်ထိပ်စေတီအား လက်ညှိုးညွှန်ပြနေဟန် မြင်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်

ကျိုက်ဒေးပါတောင်ထိပ်စေတီ ရုပ်ပြင်တော် အာရုံစံတန်းတော်

တောင်ခြေမှ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ မော်တော်ကားလမ်း မြေသားလမ်းအတိုင်း မောင်းတက်သွားရာ တောင်စောင်းပြန့်တစ်နေရာတွင် ကားရပ်နားရသည်။ ဘယ်ညာ တောင်ကုန်းစောင်းတွင် ကျောင်းရေရပ်အချို့ရှိသည်။ ကျိုက်ဒေးပါး အောက်ကျောင်းဖြစ်ပြီး ဤတောင်ခြေအနီး “ဝါးထားရွာ” ဇာတိ ဦးနန္ဒက သက်တော်(၃၅)နှစ်

ဝါတော်(၃၅)ဝါ သီတင်းသုံးသော ကျောင်းဟု သိရသည်။ ထိုနေရာမှာ တောင်ထိပ်ဘုရားရင်ပြင်သို့ အင်တေခင်း သွပ်မိုးစောင်းတန်းလမ်းအတိုင်း တက်သွားရာ တောင်ထိပ်ရောက်ခါနီး လမ်းညာဘက်စောင်းမှာ ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ပေါ်ကျောင်းကို တွေ့ရသည်။ စောင်းတန်းလမ်း၏ ဘယ်ဘက်

◆ ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ထိပ် စေတီတော်ရံဖြင့် အကျောက်မှ ထောင်တော်ထောင်ခြေရှိ လွန်ပြည့်အောင်များဆီ၊ အတက်အဆင်းပြသော ရှေးဟောင်း ဂင်ကျောက်တံဆင်းပမ်းကို ညွှန်ပြနေသော အရှင်ညွှန်နှင့်
◆ ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ထိပ် အကျောက် ရံဖြင့်မှ ယခင်စေတီတော်ထောင်တင်သူ ရှိခဲ့သောနေရာ

ဘေးတွင် အောက်ခြေလိုက်ထိရရှိသော စေတီဝယ်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။
ကျိုက်ဒေးပါး ကျောင်းအနီးတွင် လူတစ်ဖက်မက ကြီးမားသော သပြေပင်ငှက်တို့ကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည်။ ယခုအချိန်ထိ သပြေညွန့်များ စိမ်းစိမ်းစိုစိုထွက်နေဆဲဖြစ်သည်။ ရာဇာဓိရာဇ်ဘုရင် အဓိဋ္ဌာန်နှင့် စိုက်ပျိုးခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

၁၅၂ ဒုက္ခရာဇာဓိဋ္ဌာန်ခြေထဲမှအနီး

ကျိုက်ဒေးပါး တောင်ပေါ်ကျောင်းတွင် လက်ရှိ သီတင်းသုံးနေသော ဆရာတော်ကို ဝင်ရောက်ဖူးမြင်ပါသည်။ ဆရာတော်မှာ ဘဒ္ဒန္တတေဇိန္ဒာဖြစ်၍ သက်တော်(၈၀)၊ ဝါတော်(၂၉)ပါရှိပြီ။ ထားဝယ်ခရိုင် လောင်းလုံမြို့နယ်၊ သပြေရှောင်ရွာဇာတိဖြစ်ပြီး ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ပေါ်သို့ ယောဂီဝတ်ဖြင့် ရောက်ရှိအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရာ (၆)နှစ်ကြာမှ

ရဟန်းဝတ်သဖြင့် ကျိုက်ဒေးပါးတွင် စုစုပေါင်း(၃၅)နှစ်ကြာပြီဟု သိရသည်။
မြို့ရွာဒေသ အတော်များများမှာ ဘုရားဟောင်းပြုပြင်ခြင်း၊ ဘုရားသစ်/တည်ခြင်းများဖြင့် ကုသိုလ်ယူခဲ့ကြောင်း အတူနေဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးသုမနသက်တော်(၆၂)နှစ်၊ ဝါတော်(၆)ဝါက ပြောပြပါသည်။
ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ စိန်ကုလားကုန်းရွာဇာတိဖြစ်သော ဦးသုမနမှာ ဤကျိုက်ဒေးပါးဆရာတော် ပန်းတနော်မြို့တွင် ဘုရားလာတည်စဉ် လူဝတ်ဖြင့် လိုက်လာပြီး (၁)ဝါသာဝတ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားရာမှ ယခု (၆)ဝါရှိပြီဟု သိရသည်။

အင်းတကော်မြို့နယ်၊ သာယာကုန်းရွာမှ သက်တော်(၅၁)နှစ်၊ ဝါတော်(၁၁)ဝါရှိ ဦးပဉ္စင်းဦးပညာသီရိလည်း ဤတောင်ပေါ်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးကြောင်း သိရသည်။

ကျိုက်ဒေးပါးကျောင်း ဆရာတော် ဦးတေဇိန္ဒာ ဤတောင်ကို ရောက်ရှိစက ဤနေရာမှာ သီတင်းသုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်လုံးဝမရှိဘဲ ခေတ္တခဏ အဓိဋ္ဌာန်လာဝင်သူမျိုးသာ ရှိခဲ့ကြောင်း၊ စေတီတော်မှာလည်း ယိုယွင်းပျက်စီးနေကြောင်း၊ ကျောင်းကန်ရေပဲလည်း မရှိကြောင်း၊ တောင်တက်ကားလမ်းလည်း မရှိဘဲ လူသွားလမ်းမျှသာရှိကြောင်း၊ တောဆင်ရိုင်းအုပ်များ မကြာခဏ တောင်ထိပ်ပေါ် တက်ရောက်လာသဖြင့် သစ်ပင်ခြုံငုံပေါ်မှာ လင့်စင်ထိုးပြီး နေခဲ့ရဖူးကြောင်း...

နောက်ပိုင်းတွင် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများခြင်းဖြင့် တောဆင်ရိုင်းကြီးများနှင့် အဆင်ပြေခဲ့ကြောင်း၊ ယခုလည်း မကြာမကြာ တောဆင်ရိုင်းများ ရောက်လာကြောင်း၊ အန္တရာယ် ဘာမှ

မပြုဘဲ ပြန်ဆင်းသွားကြောင်း စသည်ဖြင့် ဆရာတော်မှ မိန့်ကြားပါသည်။

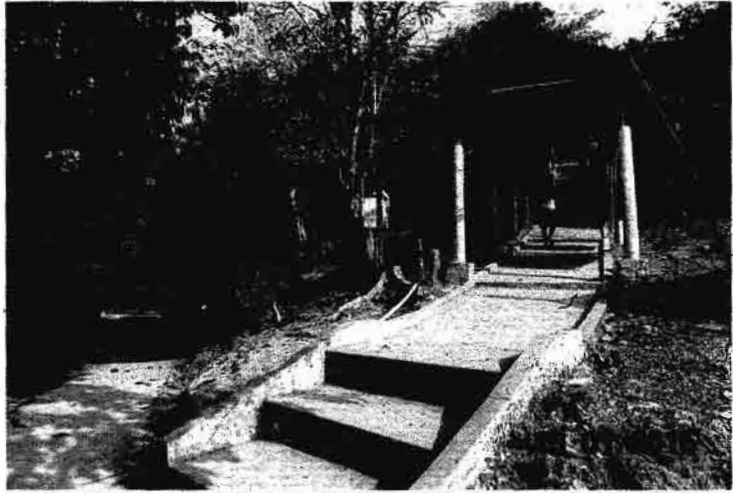
ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ပတ်လည် (၂) မိုင်ခန့်တွင် အုတ်ဖိုရွာ၊ တောင်လုံးပြောင်ရွာ၊ မော့ပြေရွာ၊ တုံအင်းရွာ၊ ထီးလေဖိုးရွာ၊ ဝါးဒမရွာ စသည်တို့ရှိပြီး ကျိုက်ဒေးပါးတောင်၏ အရှေ့ဘက် တောင်ခြေကပ်လျက်မှာ လဝွန်းပြင်ဆည်ကြီးရှိသည်။ တောင်ဘက်တွင် လဝွန်းပြင်ချောင်းရှိသည်။ တောင်ကုန်းထိပ်မှ တောင်ခြေပတ်လည်သို့ ရှုခင်းများ အလွန်လှပါသည်။

ဆရာတော်အား ဦးချရိုးရိုးပြီး ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်သို့ ကျွန်ုပ်တက်ခဲ့ရာ လိုက်ပို့ပေးသော ဦးပွင်းဦးပညာနန္ဒနှင့် ဦးပွင်းဦးသုမနတို့က ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လိုက်ပါပြီး ကျွန်ုပ် သိသင့်သည်တို့ကို လိုက်လံပြသ ရှင်းပြကြပါသည်။

ကျိုက်ဒေးပါး ရင်ပြင်တော်သို့ ရောက်သည်နှင့် အနောက်ဘက်ရင်ပြင်မှာ စေတီတော်ကို လက်ညှိုးညွှန်ထားဟန် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ရင်တော်မူတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။

အနောက်တောင်ဘက်တွင် အာရုံခံတန်ဆောင်းနှင့် ဇရပ်တစ်ဆောင် ရှိသဖြင့် ထိုအာရုံခံမှာ ခေတ္တထိုင်၍ ကျိုက်ဒေးပါးစေတီတော်ကို ဦးချရိုးရိုးဝတ်ပြုပူဇော်ပါသည်။ မေတ္တသုတ်ရွတ်ဖွားခြင်း အဓိဋ္ဌာန်လည်း ဝင်ခဲ့သည်။ တောင်ထိပ်တွင် စေတီတော်ကို သပ္ပယ်စွာ ဖူးမြင်ရသည်။ အရံစေတီငယ်များ ထီးတော် မတင်ရသေးပါ။

ကျိုက်ဒေးပါးစေတီတော်ရဲ့ ထီးတော်ကို တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်း ထီးတော်ပွဲ ကျင်းပပြုလုပ်လှူဒါန်းတာ အစဉ်အလာပဲ။ ဒီနှစ် တပေါင်းလပြည့်မှာ လာခဲ့ပါပြီ။ သာယာကို ပြင်ဖူးအောင်လို့ ကျိုက်ဒေးပါးဆရာတော်က အတန်

◆ ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ဘက်ထိပ် ဘုရားရင်ပြင်သို့ အောက်လမ်းတော်တန်
◆ ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ထိပ်ပတ်လည် အရှေ့ဘက်အစွန်ရှိ ယင်ဘုရင်ကြီးရုပ်ပွား လိုက်ပို့ထားတော်မူ သာသနိကအထောက်အပံ့အစို့

18 01 2018

တန် ဖိတ်မန္တကပြုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျိုက်ဒေးပါးစေတီ ရင်ပြင်တော်ပတ်လည်တွင် ရုပ်ပွားတော်၊ ရုပ်တုတော်များစွာ ဖူးမြင်ရပါသည်။

တောင်ကုန်းထိပ်ရင်ပြင်မှာ အရှေ့အနောက် ပေ(၂၀၀)ခန့်ရှည်၍ တောင်မြောက်အကျယ် ပေ(၅၀)ခန့်သာ ရှိပါသည်။

ဒီစေတီတော်အောက်မှာ ဟိုတုန်းက လိုဏ်ဂူကြီးရှိတယ်။ လူတွေဝင်ရင် အန္တရာယ်ရှိလို့ ဆရာတော်က အသေပိတ်

ပစ်လိုက်တယ်။ အောက်က လိုဏ်ဂူက ကံကျောက်တုံကြီးတွေနဲ့ စနစ်တကျ သေချာလှုပ်ထားခဲ့တာ။

စေတီတော်ရင်ပြင် အရှေ့ဘက်တွင် အနည်းငယ်နိမ့်သော နေရာတစ်ခုတွေ့ရပြီး အောက်ခံကံကျောက်တုံးများနှင့် ရှေးဟောင်းအုတ်ပြားအပိုင်း အစအချို့ကို တွေ့ရှိရသည်။

ဒီနေရာမှာ ဟိုတုန်းက စေတီတော်တစ်ဆူရှိခဲ့တယ်။ တောင်ကုန်းထိပ်မှာတစ်ဆူ၊ မှာတစ်ဆူ စုစုပေါင်းနှစ်ဆူပေါ့။ ပြီးမှ ကံနေလို့

◆ ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ကုန်းထိပ်အထပ်မြင့်တွင် တွေ့ရသော နီရို

ကတ္တရာလမ်းဘေးမှ မြင်ရုံ

◆ ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ထိပ်ကျောင်းဘန်ရှိ

လူတစ်ယောက်ကကြီးသော သစ်မြေပင်တစ်ခုကို

ဆရာတော်က တစ်ဆူကိုဖျက်ပြီး နှစ်ဆူ တစ်ဆူပေါင်းလိုက်တာပါ။

ဦးပဉ္စင်း ဦးသုမနက ရှင်းပြပါသည်။

ကျိုက်ဒေးပါးမှာ မွန်တိုင်းရင်းသား ဘာသာစကားဖြစ်၍ ကျိုက်=ဘုရား စေတီ၊ ဒေး=တောင်ကုန်း၊ ပါး=၂ ဖြစ်ရာ ကျိုက်ဒေးပါး၏ မြန်မာလို အဓိပ္ပါယ်မှာ “တောင်ကုန်းဘုရား နှစ်ဆူ” ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားနှစ်ဆူ ကုန်းဟုလည်း ခေါ်နိုင်သည်။

ယခုတော့ ဘုရားစေတီတစ်ဆူ တည်းသာ ရှိတော့သဖြင့် ကျိုက်ဒေးပါး မခေါ်နိုင်တော့ပေ။ ပဌာန်းဆက်ပါရမီ ရှင် ဗုဒ္ဓဘာသာသူတော်စင်များမှ မူလ နေရာတွင် စေတီတော်တစ်ဆူ ပြန် တည်ပေးနိုင်ကြလျှင် ကောင်းလေစွဟု ကျွန်ုပ် ဆန္ဒပြုမိပါသည်။

ယခင်စေတီဟောင်းတစ်ဆူ ရှိခဲ့ သော နေရာမှ အရှေ့ဘက် မနီးမဝေး တွင် တောင်ဘက်သို့ ဂဝံကျောက်တုံး ကြီးများ စီထပ်ပြုလုပ်ထားသော

လှေကားထစ်လမ်း ရှိကြောင်း၊ ထိုဂဝံ ကျောက်လှေကားမှာ တောင်ခြေ လဝွန်းပြင်ချောင်း ကမ်းပါးအထိ (၂)မိုင်ရှည်လျားကြောင်း ဦးပဉ္စင်းဦးပညာနန္ဒမှ ရှင်းပြပါသည်။ ရှေးက ဟံသာဝတီဘုရင် ရာဇာဓိ ရာဇ်တောင်ပေါ်သို့ အတက် အဆင်း ပြုသော မင်းတက်လမ်းဖြစ်ပေမည်။ လဝွန်းပြင်ချောင်းအတိုင်း လဝွန်းမြည်း မြို့သို့ ရေလမ်းဖြင့် ရှေးက သွားလာ ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ထိပ် အရှေ့ ဘက်အစွန်းတွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူ စံကျောင်းတော်နှင့် နံကရိုင်း မယ်တော် နတ်နန်းဆောင်တို့ရှိသည်။ ဒီအရှေ့ဘက်တောင်စောင်းမှာ လိုဏ်ဂူကြီး ရှိတယ်။ ဘုရင်ကြီးလှိုင်းတယ် ဦးပဉ္စင်း အရှင်ပညာနန္ဒမှ ရှင်းပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရာဇာဓိရာဇ်မင်းကြီး ယာယီစံနေသော လိုဏ်ဂူဖြစ်ပေမည်။ ဤနေရာမှ အရှေ့ဘက် (၅)မိုင်ခန့် တွင် လဝွန်းမြည်းမြို့ဟောင်းကို လည်းကောင်း၊ တောင်သုံးလုံးကို

လည်းကောင်း၊ ဟံသာဝတီမြို့ဟောင်း ကို လည်းကောင်း ခပ်ရေးရေး လှမ်း မှော်ကြည့်နိုင်သည်။

တောင်စူးစူးတွင် ကျိုက်ဒေးဗျတ်၊ ကျိုက်ဒေးပိ၊ ကျိုက်ဒေးစတိုးတို့ကို ခပ်ရေးရေးလှမ်း၍ ဖူးမြင်နိုင်သည်။

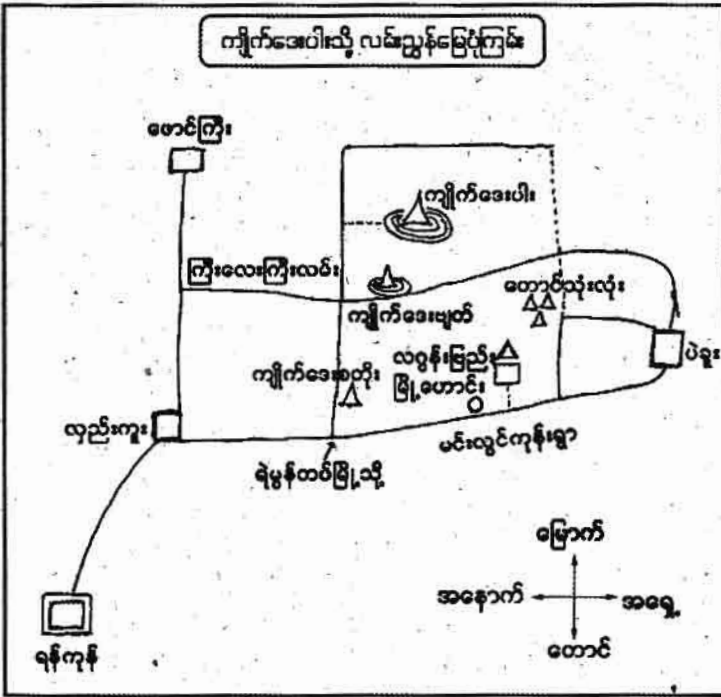
ဒီလိုဏ်ဂူထဲက ကြက်တွန်းသံကြားရင် ဟတ္တုပြားထွက်တယ်။ ဟတ္တုပြားပျက်ရှင်ထွက် တယ်ဆိုလို့ သိုက်ဆရာတွေ ဆော့ဆော့ လာရှာကြလို့ အဲဒီဂူကြီးကိုလဲ ပိတ်လိုက်ရ တယ်။

ကျွန်ုပ်က ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ထိပ် အရှေ့ဘက်စွန်းမှ အောက်ခြေသို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်ရာ လဝွန်းပြင်ဆည် ခေပြင်ကျယ်ကြီးကို ရှောင်းအလှအပြစ် တွေ့မြင်ရပါသည်။

ရန်ကုန် မြို့သူမြို့သားများအတွက် သောက်သုံးရေပေးပို့နေသော လဝွန်း ပြင်ဆည်ကြီးကို ရန်ကုန်သူ ရန်ကုန် သားများ တစ်ခါတစ်ခါ လာရှေးခတ် ကြည့်စေချင်ပါသည်။

အခု ဒီတောင်ပေါ်မှာ ပြုံးရတဲ့ ရုပ်ပွား တော်၊ ရုပ်တုတော်၊ ဓမ္မာတော်၊ အာနိ

www.burmeseclassic.com

ရွာသွေး အိမ် လှေပါ ကျေးဇူး

စာရေးသူ၏ အသိ မိတ်ဆွေ တောင်သူကြီး ဦးထွန်းကြိုင် သည် သူ၏ ခိုင်းခွားကြီးကို ထွန်ယက်ရာ၌ စိတ် မရည်သဖြင့် ခါးကိုတုတ်နှင့် ပြင်းထန် စွာ ရိုက်ပစ်လိုက်သည်။ သူ၏ ဒေါသကြောင့် ထိုသို့ စိတ် လိုက်မာန်ပါ ပြုမူလိုက်သောကြောင့် နောက်ဆက်တွဲ ဆိုးကျိုးမှာ သူ၏ ခိုင်းခွားကြီး ဆီးသွားသောအခါ သွေးပါ လာလေ၏။

ဦးထွန်းကြိုင်သည် အတွေ့အကြုံ ရှိပေသော ခွားမွေးမြူရေးမှာ ပါသနာပါ သော တောင်သူကြီးဦးလှိုင်ထံ သွား ရောက် အကြံဉာဏ်တောင်းလေ၏။ နောက်ဆုံးတွင် တောင်သူကြီး ဦးလှိုင်၏ အကြံပေးချက်အတိုင်း သူ၏ခိုင်းခွားကြီးကို ကုသလိုက်ရာ (၂)ရက်မျှအကြာတွင် သူ၏ခိုင်းခွား ကြီးမှာ စွဲကပ်နေသောဆီး၌ သွေးပါ ရောဂါသက်သာပျောက်ကင်းသွားကြောင်း စာရေးသူအား ပြောပြပေးပါသည်။ တောင်သူကြီး ဦးလှိုင်ထံမှ ရပြီး ဦးထွန်းကြိုင်ကုသခြင်းသောနည်းမှာ... ဆီး၌ သွေးပါရောဂါဖြစ်နေသော ခွား၏ခါး ကို ရေအေးများဖြင့် လောင်းပေးရမည်။ ပြီးလျှင် ကျောက်ချွန် (၆) သားကို မြင့်စွာ ရွက်ရည်နှင့် စပ်ပြီး တိုက်ပေးရပါမည်။ ဆေးနည်းလွယ်သလောက် အစွမ်း ထက်လွယ်ကြောင်း ဦးထွန်းကြိုင်၏ ပြောပြချက်အရ တင်ပြပေးလိုက်ရပါ သတည်း။

နတ်မောက်မြို့နယ် ဘော်အိုင် ကျေးရွာမှ တောင်သူကြီး ဦးထွန်း ကြိုင်အား ကျေးဇူးတင်လျက်...
ဆရာ သညာမှူး

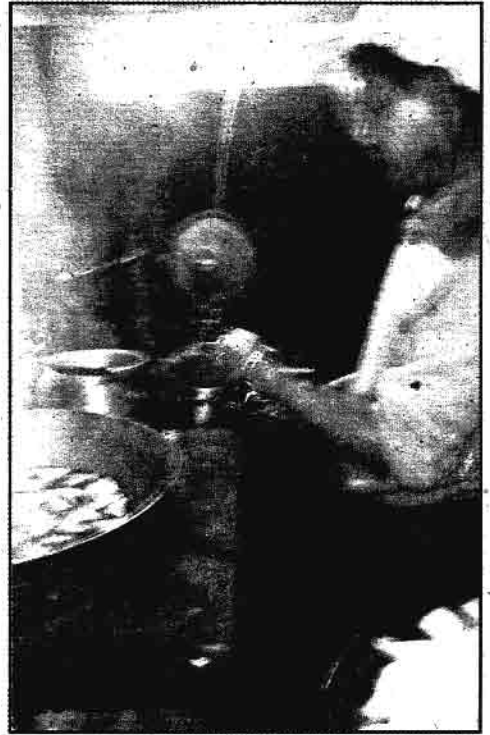
တန်ဆောင်၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ တောင်တက် စောင်တန်း၊ တောင်တက်မော်တော်ကား လမ်း၊ ဆိုတာတွေ အားလုံးမှာ လက်ရှိ ဆရာတော် ဦးတေဇိန္ဒရဲ့ ဦးဆောင်မှုနဲ့ တပည့်အားတွေ စုပေါင်းကုသိုလ်ပြုထား ကြတာပါ။ လိုက်ပို့သော ဦးပဉ္စင်း အရှင်ပညာ နန္ဒက ရှင်းပြမိန့်ကြားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျိုက်ဒေးပါးတောင်ကုန်း ဝန်းကျင် တွင် ရှေးဟောင်းစေတီတော်များ ခို့သေးကြောင်း သိရသည်။ ကံကောင်းလျှင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ခူင်၏ သွားတော်ဓာတ် ဌာပနာထား သော စေတီတော်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ ရလိမ့်မည်ဟု အာရုံတွင် ပေါ်နေသည်။ ထို့ပြင် မှော်ဘီဆရာသိန်းကြီး၏ စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသော ကျောက် အိုးကြီး ကျောက်အိုးလေးစခန်း၊ ခုနစ် တွေ့၊ ပန်းကျော်ချောင်း စသည်တို့ကို ထည်း ကိုယ်တိုင်တွေ့ချင်သည်။ ကျိုက်

ဒေးပါးသို့ နောက်ထပ်လာစရာ အကြောင်းတွေ ရှိပါသေးသည်။ မွန်ဘုရင် ရာဇာဓိရာဇ်မင်း၏ စစ် အောင်မြေနေရာထူး တစ်ဌာနဖြစ် သော ကျိုက်ဒေးပါးသို့ တစ်ခါ တစ်ခေါက် လာရောက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရင်း၊ ဘုရားဖူးရင်း လဂွန်းပြင်ဆည်နှင့် လဂွန်းပြင်ချောင်းတို့၏ သဘာဝအလှ ကို အပေါ်စီးမကြည့်ရှုရင်း အင်းဝ ဘုရင်မင်းခေါင်နှင့် ဟံသာဝတီဘုရင် ရာဇာဓိရာဇ်တို့၏ စစ်မြေပြင်ကို သမိုင်း အမြင်ဖြင့် ကြည့်ရှုခံစားရင်း အကျိုး ထူးများ ရရှိခံစားနိုင်ကြစေရန် ဖော် ထုတ်လမ်းညွှန် ပေးလိုက်ရပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အညွှန်နဲ့ ခံနိုင်အောင်

ကသာမြို့ရပ်ကွက်(၈) နတ်ကြီးကျွန်းမှ
တနင်္သာကြော်သူ

စာရေးသူမှာ ဆေးသုတေသီ တစ်ယောက်ပါ။ တိုင်းရင်းဆေးကို ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ဝါသနာပါခဲ့ကြလို့ သွေးကပေးသော ပညာအဆက် ရှိခဲ့တယ်။ ပညာတတ်ဘွဲ့ရ တိုင်းရင်းဆေးဆရာတော့ မဖြစ်ခဲ့ရပါ။
ညော်ကြော်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို အိမ်တိုင်းမှာ အသုံးပြုကြပါတယ်။ ဆီသန့်နဲ့ကြော်သူတို့အတွက် ကျန်းမာရေးထိခိုက်မှု နည်းပေမယ့် ဆီဆိုးများကို အသုံးပြုတာကတော့ လူတို့ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆိုးကျိုးကို ဖက်ထားသလို ရောဂါရနိုင်ပါတယ်။

ညော်နဲ့ရရင် မီးနေသည်။ ဝက်ခြံပေါက်နေသူ၊ အနာမန်းထနေသူ တို့ တကယ်ပင် လူနာကို သိသောင့်သိသာ ဒုက္ခပေးနိုင်ပါတယ်။

စာရေးသူ နိုင်ဘာလဆောင်း မနက်(၄)နာရီ လမ်းလျှောက် ထွက်ပြီး အပြန်မှာ ကသာမြို့ရပ်ကွက်(၈) နတ်ကြီးကျွန်းရွာမှ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ အကြော်ကြော်နေကြတဲ့သူတွေ ယခု ရှိနေပါတယ်။ တစ်ဖက်က စမူဆာ ကြော်တယ်။ တစ်ဖက်က ပဲကြော်၊ ဘူးသီးကြော်၊ ငှက်ပျောသီးကြော်တို့ကို ကြော်တဲ့ အကြော်သယ် ရှိပါတယ်။ အကြော်ကြော်တဲ့သက်တမ်းဟာ အနှစ်(၁၅)နှစ်ထက် လျော့မည်မဟုတ်သောသူ ဖြစ်နေတော့ စိတ်ဝင်စားနေပြီး ပညာရှာမိပါတော့တယ်။

ညော်ဆရာတို့ ကျွန်တော် မေးမိတာ ခွင့်လွှတ်ခွင့်ပြုပြီး ဖြေပေးပါလား။ ညော်ဆရာ...ညော်ကြော်နေတာ ကျန်းမာရေး အတွက် မကောင်းဘူး

- 'ကိုထွေးရေ... ကျွန်တော် ညော်နဲ့ မတည့်ပါဘူး'
- 'မတည့်ဘဲ ဘာဖြစ်လို့ ညော်ကြော်တဲ့အလုပ် လုပ်နေရတာလဲ'
- 'စားဝတ်နေရေးအတွက် ကိုယ်တတ်တဲ့ပညာနဲ့ အသုံးချနေရတာပါ'
- 'ဘာအတွက်ကြောင့် ဘာဆေးရှိလို့... ယခုအချိန်ထိ မဖျားမနာဘဲ နှစ်ရှည် ညော်ကြော်နိုင်တာလဲ'
- 'ဆရာထွေး သိသာနဲ့ မေးနေပြန်ပြီ။ ဆရာလုပ်နေတဲ့ သူတစ်ယောက်က ကျွန်တော်လိုလူကို မေးနေတာပဲ အံ့ကြမိတယ်'
- 'ပညာဆိုတဲ့ ပညာဟာသေတဲ့အထိ လိုက်လို့ မကုန်နိုင်ပါဘူး။ ပညာကုန်တတ်တဲ့ဆရာ လောကကြီးမှာ မရှိသေးပါဘူး'
- 'ဆရာထွေးကတော့ လုပ်ပြန်ပြီ'

ဘာဆေးတွေသုံးပြီး ညော်နဲ့ ခံနိုင်ကြတဲ့ အကြော်သည်တို့ဆီက ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးကောင်းတစ်လက်ရရှိခဲ့တာမို့ ဆေးနည်းကိုတော့ အများသိရအောင် စာရေးသူ ကျွန်တော်ကပဲ ဆရာကြော် အကြော်ဆရာဆီမှ ရရှိသောဆေးနည်းမှာ...

“ပုဏ္ဏား ရှိန်ကို နေ့စဉ်(သို့မဟုတ်) သုံးရက်စာပါ။ ဆင်းတုံးပွယ်ပြတ်ရည် ဖြစ်ဖြစ် ထူပြီရေခဲစိမ်းထားတာဖြစ်ဖြစ် ဆားအနည်ငယ်ထည့်ပြီး သောက်ရပါတယ်။

သာဂချေး(ကသာမြို့)

လိပ်အင်းတစ်ကွက် ခေတ္တပေးစာသံ

ဒီးခင်မောင်သန်း (အ.မ.က-ပဒန်းတန်း)

▲ လိပ်အင်းဖြင့် လက်တွေ့ကျသရေပုံ
လိပ်အင်းတစ်ကွက်ဖြင့် ထောင့်စိုက်သူ ဦးစောပာမိ
● ထောင့်စိုက် သီတင်စဉ်ရာ ထောင်စိုက်မှုတန်ဖိုးထားကြီး

ကြပါသည်။
ယခု ပျောက်တင်နေကြသော ထောင့်စိုက်မှုမှာ သီးနှံ၊ သီးနှိုက်၊ ခူးနှံ၊ နှိုက်၊ အထောက်အကူမရှိ အခြားအမျိုးအမည်မရှိသော ထောင့်စိုက်မှု ပျောက်တင်နေကြပါသည်။

အနှစ် နှစ်ဆယ်လောက် အောင်သော ဝေဒနာမှာ လိပ်အင်းကြောင့် ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း သိရပါသည်။ လိပ်အင်းတစ်ကွက်ဖြင့် ရောဂါမျိုးစုံကို လက်တွေ့ကျကျ ထူးထူးဆန်းဆန်းပျောက်ကင်းလျက်ရှိပါသည်။ ထို့နောက် ထိုနည်းစဉ်ကို သိလိုကြောင်း ရဟန်းတော်ကို ခွင့်တောင်းရာ လိပ်အင်းချစ်စိတ်နည်းကို သိခဲ့ရပါသည်။ လိပ်အင်းကို ပုံပါအတိုင်း ပေရွက်တွင် ချပါ။ ပြီးလျှင် အင်းဆန်ဂါထာဂတ်ဖြစ်သော “ဥုံ ပုထုသီးထောချာခြာချာ”ဖြင့် အသက်သွင်းပါ။ လိပ်အင်းကို နှစ်ချပ်ထပ်ပါ။

နက္ခတ္တဗေဒနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာရေး ဝိညာဉ်ရေးရာ

အပိုင်းမင်းကြောင်း သာသနာ့ နယ်မြေကြီးမှာ လိပ်အင်းတစ်ကွက်ဖြင့် သတ္တဝါတွေကို ကယ်တင်ရင်း သာသနာပြုနေသော ရဟန်းတော် ဦးစောပာမိနှင့် ၁၅၅၅ ခုနှစ်လောက်က ဆုံဖြစ်ခဲ့ပါသည်။
ပေရွက်ပေါ်မှာ လိပ်အင်းချပြီး ဆေးကုပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ကုသပုံတို့ လေ့လာကြည့်ရာတွင် လိပ်အင်းကို စောပာမိ(၂)ချပ်မှာ ချပြီး ထိုအင်းနှစ်ချပ်တို့ ထပ်ပြီး ထိုအင်းနှစ်ချပ်ကိုပူးပြီး

ကြီးဖြင့် သံသပ်ရပ်ချပ်ထားပါသည်။ ကုသရာတွင် ရောဂါဖြစ်သည့်နေရာကို ဆီအနည်းငယ် သုတ်ပါသည်။ ပြီးလျှင် လိပ်အင်းကို တင်ပြီး မီးခဲဖြစ်နေသော ထင်းစဖြင့် (၅)လက်မအကွာမှ ထားပြီး အင်းရွေပေးရပါသည်။ အင်းနှင့် လူနာကို မီးစဖြင့် မထိပါ။ သို့ရာတွင် ဝေဒနာရှိသော နေရာသို့ အင်းရောက်ရှိသွားလျှင် မခံနိုင်အောင် ပူလောင်နာကျင်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ဝေဒနာ ပျောက်ကင်း

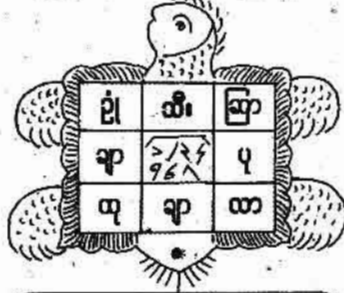
(၁၀၈)စက်လက္ခဏာတော် အင်းကို
မိုင်းကိုင်းစက္ကူတွင် ချ၍ ပြာချပြီးတိုက်
ပါ။ လိုအပ်လျှင် အသုံးပြုရန် ဖြစ်ပါ
သည်။ အင်းအသက်သွင်းရန် ဂါထာ
မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ဗျူဒီပါ ကျယ်စွာပတ်ကုန်း ကျွန်းလုံကို
စောင့်တုံကြံ ယက္ခဒေဝါ နတ်တကာတို့
ဘုရားအာဏာ တရားအာဏာ သံဃာ
အာဏာ အာဏာတော်နှင့် စက်အာဏာ
ကြောင့် မကြာထုတ်ချင်း ရောက်စေသော်။
ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း မကျန်ကြွင်းအောင်
ဝိသိအင်းကို သွင်းရန်အသက် ဝါရင်ငွေနှင့်
ပွေဟ်ကာအင်းအသက်ချက်ရင်းဝင်စေသော်။
ဝင်သည့်အင်းအသက် အာဏာစက် ဘဝင်
ထုတ်ချင်း ဆတ်စေသော်။ ဝါအင်းရာဇာ
ရာဇင်းကြီး ထိပ်ကစီး တောင်ကြီးရန်စံလုံး
ပြန်ပြန်ကြောစေသော်။ မြင်မိရ်တောင်
ကြီး ဖျောင်းဖျောင်းကျိ၍ တောထဲလိပ်
သဲကျောက်ဖျာရော ရောက်ပါ၏။

ကောင်းကင်မှာ စန္ဒာလမ်း ဆင်းဆ
ဥဒ္ဓါလေကပ်လေနှင့် အတတ် မတ်တတ်
သေ ဥဒ္ဓါသာ တံခိုင်း ဘိုးကလာသည်
ထက်ကောင်းကင်က အင်းပြတ်တုန်းခေါင်
ဝါအကျိုးတို့၍ဆောင် တောက်လောဝိရ်နီ
စက် ထိန်ထိန်လက် ဘဝင်ထုတ်ချင်း ဆတ်စေ
သော်။

အင်းဆန်ဂါထာတော်

ဥံ ပု ထ သီး လာ ခာ ဆြာ ခာ

ပေရွက်တွင် ချထားသည့် လိပ်အင်းပုံ

ဗွှာ-သောက-အင်း-ဝ-ရာဇာ-
ဦးညို-ခေမာ-သုတ-ဝေရီ(ခေပုတ်
စေက်ခန့်)

၇	၈	၆	၁၀၈	၆၁
၆၀	၁၀	၁၂	၈၈	၆၈
၈၀	၄၈	၁၂/၃၄ ၄၆၈	၂၄	၄၈
၁၀၀	၄၆	၆၈	၈၁	၃၁
၈၃	၈၆	၃၆	၄၁	၁၄

(၁၀၈)စက်လက္ခဏာတော်အင်း

အင်းဆန်သွင်းရာတွင် အလွယ်
တကူ ပြုလုပ်နိုင်ရန် ပုံစံနမူနာကို
အောက်တွင် ရေးဆွဲပြလိုက်ပါသည်။

ဦးညို ခေမာ သုတ ဝေရီ
၁၃ ၂၅ ၆၇ ၄၈

ဗွှာ ၇၅	၇	၁၂	၁	ဆောက ၆၂
၁၃	၂	ဦးညို	၆	၁၀
၈	ဝေရီ		သော	၁၆
၃	၁၄	သုတ	၁၀	၅
ရာဇာ စု	၉	၄	၁၅	အင်းဝ ၁၄

သင်၏ဘဝ သာယာပါစေ။

ဦးခင်မောင်သန်း
(အ.မ.က-ပခန်းတန်း)

စာမျက်နှာ (၁၇၉)မှ အဆက်

ဝိယသွား၏။ မလိုက်စားပါနှင့်။ ယင်း
နေရာမှာ အစိတ်မျှ မျက်စိနှင့် မကြည့်
ပါနှင့်။ အကြံမျက်တတ်ပါသည်။
သောက်လည်း သောက်ကောင်း၏။
ထို့နောက် ဓာတ်လုံးကို သိမှာမြှုပ်
တစ်လထား။ ညမှာ လက်ဝါးပေါ်တင်
၍လုံး။ ရေစိမ်း နံနက်ဆယ်၍လုံး။
နေလှန်။ အထက်နည်းအတိုင်း လုပ်
လေ။
မကြာမကြာချိန်၍ကြည့်။ ဓာတ်လုံး
သည် လက်လေးသစ်ခန့် အရောင်
ထွက်၏။ အရောင်ထွက်လျှင် တန့်၊
မထွက်လျှင် ပြန်ထားဦး။
အရောင်ထွက်လျှင် ပုံကြီးရွှေကိုခွာ၊
၍ မိုင်းကိုင်းစက္ကူတွင်ထည့် ရွှေအလယ်
က ဓာတ်လုံးကို မြှုပ်၍ တစ်ညထား။
လင်းလျှင် ရွှေကုန်၏။ မကုန်လျှင်
ထပ်မံ၍ထား။
ကုန်လျှင် ပျားရည်အစစ် တစ်ရွေး
သားကျွေး။ ထိုပျားရည်အန်လျှင် ခွားနီ
တစ်ရွေးသားကျွေး။ ခွားနီအန်လျှင်
တန့်။
ထို့နောက် ကိုယ်အလိုရှိသောအခါ
ပုရိုက်ခေါက် ရွှေတစ်ပျားသားနှင့်
ဓာတ်လုံး အတူထပ်၍ထား။ ရွှေပြာ
အန်၏။ မအန်လျှင် ထပ်၍ထားဦး။
အန်လျှင် ယင်းပြာကို ဘော်ဘင်နာ
မှာပစ်။ ဝိတူပတူ ဖြစ်၏။
သိဒ္ဓိထွက်လမ်းကြံသော် ရွှေ(၁၂)
ဆိုင်းကို (၁၂)ရက်ကျွေး။ သိဒ္ဓိပေါက်
ထွက်၏။ ထွက်လျှင် တရားကို အား
ထုတ်ပါလေ။
ဣဒ် စေ ပုည သဗ္ဗညုဇာတသ
ပစ္စယောဟောထု၊
ပညာဒိကော ဘဝါပေဟိ၊
နေ အေ လာ

နေသူရိန်တတ်လမ်း၊ ဓာတ်လမ်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မှ ပညာရှင်များ ခင်ဗျာ။ ဤပညာလမ်းစဉ်ကို ထည့်သွင်းရေးသားလိုက် ရေးပါ။ ကျွန်တော် အနေနှင့် ဝါသနာရှင် လူအပေါင်း ပညာပါရမီ ဖြည့်ဆည်းခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ပညာရှင်တစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

ဤပညာလမ်းစဉ်ကို ရေးသားမည်ဟု ရည်ရွယ်ချက် မရှိပါ။ **နေသူရိန်တတ်လမ်း၊ ၁၉၉၈ခုနှစ် (၁)ပိုင်းနှင့် ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဇွန်လတွင်ပါသော နေသူရိန်တတ်လမ်း၊ (၂) ရေးသူ (ဦးအောင်)နှင့် ၁၉၉၄ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ၊ စာမျက်နှာ(၉၅)တွင်ပါသော အဂ္ဂိရတ်ပညာနှင့် နေသူရိန် တတ်စခန်း (ဒေါက်တာ ဝင်းကျော်ရေး) ဆောင်းပါးများ ဖတ်မိ၍ နေသူရိန်လမ်းသည် အင်မတန် ကောင်းလှပါလားလို့ ဝမ်းသာဝမ်းမြောက်မိပါသည်။**

သို့နှင့် စာရေးသူ၏ နေသူရိန်လမ်းစဉ်ကို ရေးသားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစာရေးသူတို့၏ လမ်းစဉ်များကို ကျွန်တော်မှတ်စုတွင်လည်း ကူးယူရေးသား မှတ်တမ်းပါသည်။

ပညာရှင်၊ ဆရာရှင်အပေါင်းတို့သည် ဤပညာလမ်းစဉ်ကို လွယ်လွယ်နှင့် ဖော်ပြရကောင်းလား စသည်ဖြင့် အပြစ်တင်ခြင်းမှ ခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်ပါသည်။

ဤပညာလမ်းစဉ်ကို ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်၊ မှန်၊ မမှန်ကိုတော့ မိမိ၏ကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်နှင့်သာ စိစစ်၍ ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်းသာ ပြောကြားလိုပါသည်။

သို့သာသနာတော် ရတနာတော် ဖော်ပြခြင်းနှင့် နှစ်ဖက်ဖက်ဆိုင်ရာပညာစာရေးသူအနေဖြင့် မအောင်မြင်သေးပါ။ ဉာဏ်ကြီး ပါရမီကြီးသူတို့ လုပ်ကိုင်ကအောင်မြင်စေရန်ရည်ညွှန်း၍ နဂိုမူလ မူရင်းလမ်းစဉ်အတိုင်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သုတခဲနည်းနှင့် နေသာဒပြဒါးလမ်း

၂။ နေသာဒပြဒါးလမ်း
သုတ(၁) ကျပ်သားကို ဘော်(၄)ပဲ သားနှင့် ကျောက်ပျဉ်မှာ အသာအသာသွေး သုတခဲ၏။

ထိုသုတခဲကို **သံပရာရည်**တွင် တစ်လစိမ်၊ **မဖောက်ထုံးရည်**တွင် တစ်လစိမ်၊ **မန်ကျည်မှည့်ရည်**တွင် တစ်လစိမ်၊ **မစင်တွင်** သုံးလစိမ် နိဗ္ဗန္ဓတတ်ဖြစ်၏။

ထိုသုတခဲကို ရေစိမ်၍သောက်သော် အာယုဗေဒပညာ၏ အရောင် ပြုံးပြုံးပျက်ပျက်ထွက်၏။ ကြေးဖြစ်စေ၊ ခဲဖြစ်စေ၊ ဘော်ဖြစ်စေ၊ ဘင်ဖြစ်စေ ယင်းဓါတ်များကို ကျို၍ပစ် ရွှေဖြစ်၏။ မြေမှစ၍ အဆိပ်

နေ သူ ရိ န်

ရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုကဲခဲလျှင် ကိုက်သောနေရာကို တင်၍ထား စုပ်၏။ ပြီးလျှင် ယင်းဓာတ်လုံးကို နွားနို့သော်လည်းကောင်း၊ ဆန်ဆေးရည်သော်လည်းကောင်း ထည့်၍စိမ်လျှင် အဆိပ်ထွက်၏။

စုန်းနတ်တစ္ဆေ ဗုတ်ကဝေတို့ကို ရေစိမ်၍ပေးလျှင် ပြေးကုန်၏။ ဉာဏ်ရှိတိုင်း သုံးလေ။ ပျားရည်ထောပတ်၌ စိမ်၍သာ သောက်ရလျှင် သဗ္ဗသိဒ္ဓိပြီးခြင်းရှိ၏။

နည်းသိမှန်စွာ အဇ္ဈဂေါဏ ရှိသမျှကို တစ်စမကြွင်း မရှင်းမပို့ လက်ဆိုင်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးမြတ်တည်း။

၁။ သုတခဲနည်း(နေသူရိန်လမ်း)

ပြဒါး(၁)ကျပ်သား၊ ဘော်(၄)ကျပ်သား ကျောက်ပျဉ်မှာ ရေနှင့်သွေး၊ အခြောက်လှန်း သုတခဲ၏။ ယင်းအခဲကိုလက်ဝါးပေါ်တင်၍ အသာအယာလုံး မာ၏။

ပြီးလျှင် သံပရာရည်မှာ (၇)ရက်စိမ်ပြီးလျှင် ရေမှာ တစ်ဖန်စိမ်၊ နေကို သဲတစ်ပြည်မှာ လက်လေးသစ်ခန့်မြှုပ်၍ နေမှာလှန်း၊ နံနက်တစ်ခါ၊ ညတစ်ခါ လက်ဝါးပေါ်မှာ တင်၍လုံး။

အထက်ပါနည်းအတိုင်း (၂၁)ရက် နေလှန်းလေ၊ ပြီးလျှင် ချိန်၍ကြည့်၊ မူလတည်ရင်း မလျော့စေနှင့်၊ လျော့လျှင် သုတထပ်၍သွင်း၊ အပိုစာလောက်တိုးလျှင် သာ၍ကောင်း၏။

ထိုအခါ ဓာတ်လုံးသည် လက်(၂) သစ်ခန့် အရောင်ထွက်၏။ ယင်းဓာတ်လုံးစိမ်သော ရေကို မျက်နှာသစ်

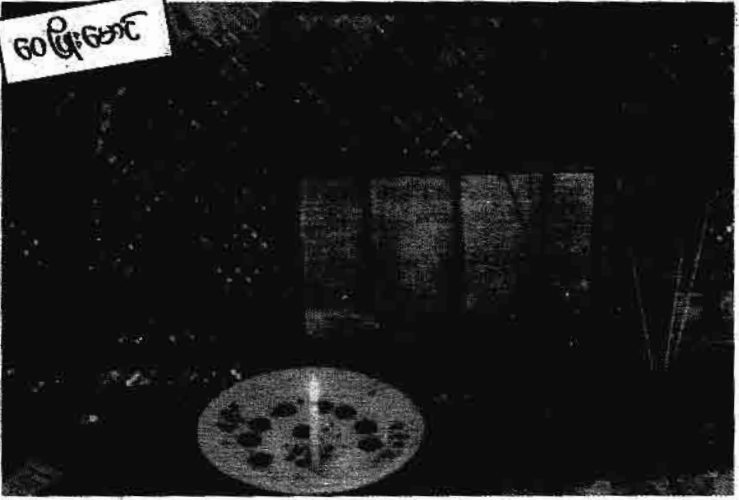
လောကီဝိဇ္ဇာ ပညာရှင်ကြီးများ ကိုယ်တွေ့အရ ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုကို လက်ဆင့်ကမ်း ပညာအမွေ ခံယူခဲ့ကြ ရသည်။ **စိတ်စွမ်းအင် သိဒ္ဓိဝင်မှန် အစီအရင်**ကို လေ့လာ ဆည်းပူးခွင့် ကြိုဆိုခဲ့ရသည်။

စိတ်စွမ်းအင် သိဒ္ဓိဝင်မှန်အစီအရင်

ဝေဖွဲ့အောင်

သိဒ္ဓိဝင်မှန် အစီအရင်

○ **မှန်လေးထောင့်** (သို့မဟုတ်) **မှန်အိုင်** ဖြစ်ရမည်။ ရေမွှေးနဲ့ နေတိုင်း မှန်ရံထိပ်မှာ “အောင် ပုဇွန်၊ အောင်ပွေး၊ အောင်သံဃော” ဆိုပြီး ထိပ်ရဲ့ ညာဘက် လက်သူကြွယ်နဲ့ ရေးရတယ်။
ဘောလံပင်အနီ၊ အနက်၊ ဆော့ပင် အနီ၊ အနက် တစ်ခုခုနဲ့ မှန်ပေါ်မှာ နာမည်ရေးရတယ်။ မောင်/မ/ဦး/ဒေါ် ထည့် မရေးနဲ့။ ဥပမာ- **မြင့်အောင်၊ မိုးမိုးမြင့်** ဆိုသလိုပဲ နာမည်ပဲ ရေးရ တယ်။

သိဒ္ဓိဝင် မှန်အစီအရင် စိပ်ထားတဲ့

နောက် “လာဘ်လာဘ” ဆိုပြီး စာ(၃)ကြောင်း ပထမဦးဆုံးအပတ် **မိမိပွေးနေမှာ** ရေးရမယ်။

“စီးပွားရေး”ဆိုပြီး စာ(၃)ကြောင်း ဒုတိယအပတ် **မိမိပွေးနေမှာ** ရေးရ တယ်။

“ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတာနာ”ဆိုပြီး စာ (၃)ကြောင်း တတိယအပတ် **မိမိ ပွေးနေ** မှာ ရေးရမယ်။

ဒီတော့ တစ်ဦးချင်း စီရင်မှုမှာ မှန်ပေါ်မှာ ဒီလိုပုံစံ ဖြစ်ရမယ်။

တစ်ဦးချင်း မှန်ပေါ်တွင်
(အမည်.....)

လာဘ်လာဘ စီးပွားရေး ပစ္စည်းဥစ္စာနာနာ
လာဘ်လာဘ စီးပွားရေး ပစ္စည်းဥစ္စာနာနာ
လာဘ်လာဘ စီးပွားရေး ပစ္စည်းဥစ္စာနာနာ
ဒီလိုပုံစံ ရေးပြီးတာနဲ့ မိမိ ညာဘက် လက်သူကြွယ်လက်ကို ရေမွှေးဆွတ် ပြီး မှန်ထိပ်ကို လက်ထောက်ပြီး

အမိန့်ပေး ပြောရတယ်။

လက်ထောက်အမိန့်ပေး ပြောရန်

ပထမအပတ်
‘ကျွန်ုပ်(…) ယုံကြာချေသောအား ဖြင့် ကျွန်ုပ်(…)မှန်ပေါ် တည်ရှိသည့် အတွက် ကျွန်ုပ်၏ “လာဘ်လာဘ” တို့သည် ကျွန်ုပ်ထံ မှန်မှန်ဝင်လာ ရရှိပါစေသော’

ဒုတိယအပတ်
ဒုတိယပတ်မှာ “စီးပွားရေး”ဟု “လာဘ်လာဘ” နေရာမှာ အစားထိုး ရွတ်ဆိုရမယ်။

တတိယအပတ်
“စီးပွားရေး”နဲ့ “လာဘ်လာဘ” အစား “ပစ္စည်းဥစ္စာရတာနာ” လို့ ပြောင်းရွတ်ပြီး ပြောင်းရေးရမယ်။ ဒါက တစ်ဦးချင်း လုပ်ဆောင်မှုပါ။ တကယ်လို့ **နန်းမောင်နံ(၂)ဦး ထုပ်**

ဆောင်လိုသူတွေအတွက် စီရင်စီမံ နည်းပညာလဲ ရှိတယ်။

ဖနီးမောင်နံလုပ်ရန် အစီအရင်

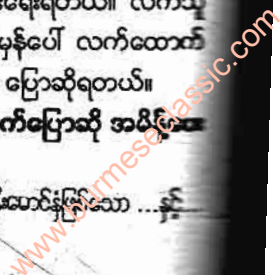
ပထမပတ်တွင် ယောက်ျားရဲ့ မွေးနေ့မှာ ယောက်ျားကိုယ်တိုင် မင်နီ၊ မင်နက်၊ ဆေးနီ၊ ဆေးနက်နဲ့ နာမည် ရေးရမယ်။

ညာလက်သူကြွယ်နဲ့ ရေမွှေးဆွတ်ပြီး မှန်အပေါ်ဆီနေရာမှာ “အောင်ပုဇွန်၊ အောင်ပွေး၊ အောင်သံဃော” ဆိုပြီး ရေးရမယ်။

အဲဒီအောက်က နာမည်ရေး အောက်မှာ “လာဘ်လာဘ” ဆိုပြီး စာ(၃)ကြောင်းရေးရတယ်။ လက်သူ ကြွယ်လက်နဲ့ မှန်ပေါ် လက်ထောက် လို့ အမိန့်ပေး ပြောဆိုရတယ်။

လက်ထောက်ပြောဆို အမိန့်ပေး ရန်

‘ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်မှုဖြင့်...’

ယတြာချေသောအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီး
မောင်နှံ မှန်ပေါ်တွင် တည်ရှိသည့်အတွက်
ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ “လတ်လာတ”
တို့ ကျွန်ုပ်တို့ထံ မှန်မှန်ဝင်လာ ရရှိပါစေ
သား’

ပထမပတ် နမူနာပုံစံ

“အောင်ဗုဒ္ဓေါ၊ အောင်ဓမ္မော
အောင်သံဃော”

ကျားအမည်..... (မောင်/မ/ဦး/ဒေါ်
အမည်.....) မထည့်ရ)

လတ်လာတ
လတ်လာတ
လတ်လာတ

ဒုတိယအပတ်

အစီအရင် ပြုလုပ်ရန်

ဒုတိယပတ်မှာ ဇနီးရဲ့ မွေးနေ့မှာ
ဇနီးကိုယ်တိုင် ညာဘက် လက်သူ
ကြွယ်ကို ရေမွှေးဆွတ် “အောင်ဗုဒ္ဓေါ၊
အောင်ဓမ္မော၊ အောင်သံဃော” ဆိုပြီး
မှန်ထိပ်ဆုံးမှာ ရေးပါ။ ပြီးရင် ဇနီး
မောင်နှံ နာမည်ရေးပါ။ အောက်မှာ
“**စီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး**”
ဟု စာ(၃)ကြောင်း ရေးပါ။ လက်သူ
ကြွယ်လက်ထိပ်နဲ့ မှန်ပေါ်ထောက်
အမိန့်ပေး ပြောဆိုရမယ်။

အမိန့်ပေး ပြောဆိုရန်မှာ...

‘ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်သော ...နှင့်...
ယတြာချေသောအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီး
မောင်နှံ မှန်ပေါ်တွင် တည်ရှိသည့်အတွက်
ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ “စီးပွားရေး” တို့
ကျွန်ုပ်တို့ထံ မှန်မှန်ဝင်လာ ရရှိပါစေသား’

ဒုတိယပတ် နမူနာပုံစံ

“အောင်ဗုဒ္ဓေါ၊ အောင်ဓမ္မော
အောင်သံဃော”

ကျားအမည်..... (မောင်/မ/ဦး/ဒေါ်
အမည်.....) မထည့်ရ)

လတ်လာတ စီးပွားရေး
လတ်လာတ စီးပွားရေး
လတ်လာတ စီးပွားရေး

တတိယအပတ်

အစီအရင် ပြုလုပ်ရန်

တတိယပတ်မှာ ယောက်ျားကိုယ်
တိုင် ယောက်ျားမွေးနေ့မှာ အထက်က
အတိုင်း စီမံပြုလုပ်ရမယ်။ မှန်ပေါ်မှာ
ရေမွှေးနဲ့ “အောင်ဗုဒ္ဓေါ၊ အောင်
ဓမ္မော၊ အောင်သံဃော” ဆိုပြီး ထိပ်
မှာရေး။ ရေမွှေးလက်သူကြွယ်ဆွတ်
ရေးရန်။

ဘောလံပင် မင်နီ၊ မင်နက်၊ ဆေးနီ၊
ဆေးနက်ဖြင့် ကျားအမည်၊ မအမည်
ရေး၊ ပြီးရင် “**ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာ**”
ဆိုပြီး စာ(၃)ကြောင်းရေးရမယ်။ ရေး
ပြီးရင် ညာလက်သူကြွယ်နဲ့ မှန်ကို
ထောက် အမိန့်ပေး ပြောဆိုရမယ်။

အမိန့်ပေး ပြောဆိုရန်မှာ...

‘ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ.....
ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာ
တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံ မှန်မှန်ဝင်လာပါစေ
သား’

ဟု ပြောဆိုအမိန့်ပေးပါ။

ဒီလို ပထမပတ် ယောက်ျား အစီ
အရင်ပြုလုပ်၊ ဒုတိယပတ် ဇနီး အစီ
အရင်ပြုလုပ်၊ တတိယပတ် ယောက်ျား
ပြန်အစီအရင်ပြုလုပ်၊ ယောက်ျားလုပ်
တဲ့အခါ သူ့ရဲ့မွေးနေ့ မိန်းမ(ဇနီး)လုပ်
တဲ့အခါ သူ့ရဲ့မွေးနေ့ မှာ လုပ်ရပါမယ်။
အဲဒီလို (၃)ပတ် အစီအရင် ပြုလုပ်
ပြီးတာနဲ့ ထူးခြားတဲ့ လတ်လာတ၊
စီးပွားရေး၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာတွေ
မှန်မှန်ဝင်လာပါမယ်။

ရက်တဲ့ တိုက်တက်တဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာ
နဲ့ လတ်လာတတွေကို (၃)ပုံ (၁)ပုံ
(ဒေါ်ဟုတ်) (၄)ပုံ (၁)ပုံ အကျဉ်း

ကောင်သူ သာသနာပြုပေးဖို့ မထည့်ပါ။
မိမိတို့ကို ထုံခြောက်ပြီး အစိတ်အပိုင်းထား
ရပါတယ်။ မိမိတို့ကို မိတ်ဆွယ်အောင် သိရှိစွာ
မှန်မှန်စားနပ် ခြံခြောက်ပါ။

တတိယပတ် နမူနာပုံစံ

“အောင်ဗုဒ္ဓေါ၊ အောင်ဓမ္မော၊
အောင်သံဃော”

ကျားအမည်..... (မောင်/မ/ဦး/ဒေါ်
အမည်.....) မထည့်ရ)

လတ်လာတ စီးပွားရေး၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာ
လတ်လာတ စီးပွားရေး၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာ
လတ်လာတ စီးပွားရေး၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာ

▲ ‘ဟုတ်တဲ့ ထော...ရှင်ပါဦး၊ တစ်ဆင့်
ပေးဖို့ ကျွန်ုပ်တို့တောင်း၊ နေရာမှာ
ပိုပိုထည့်ပေးပါ။ စီရင်မှု ပါထား
လား’

○ ‘ရေမွှေး ဖွင့်ပိတ်လို့ရတဲ့ ပုလင်းဆို
ပိုကောင်းတယ်။ ရေမွှေးကို ဒီဂါထာ
တွေနဲ့ မန်းရတယ်။

“ဥှံ ဝယ် ဝယ်၊ လာတံ ဝယ်၊ ဝန် ဝယ်
ဝယ် ဝယ် ဥှံ ဝယ်”

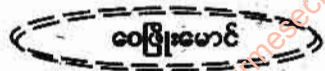
“အောင်ဗုဒ္ဓေါ၊ အောင်ဓမ္မော၊ အောင်
သံဃော”

“လာတံ ဝယ်-ဝန် ဝယ် ဝန် ဝယ်-လာတံ
ဝယ်၊ နာမော ဗုဒ္ဓိယ-မေ-သိဒ္ဓိ သဗ္ဗ
အောင်သိဒ္ဓိ”

ဒီဂါထာတွေနဲ့ (၂၁)ခေါက် ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်ရပါတယ်’

သို့ပါ၍ အများပြည်သူ (၇)ရက်
သားသမီးအပေါင်း လတ်လာတ
စီးပွားရေး၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာ တိုးပွား
ကာ စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ၊
သာသနာပြုလုပ်ဆောင်နိုင်ရန် စိတ်
စွမ်းအင် သိရှိစွာ မှန်အစီအရင်ကို
ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

[ဆရာတို့အောင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါ
သည်။]

ရေးမယ် ရေးမယ်လို့ ကြံရွယ်ထားပေမယ့်လဲ အလုပ်မအားလပ်လို့ မရေးဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအဟောင်းတွေ ပြန်ကြည့်မိရင်း ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ မြင့်သိန်း (ထားဝယ်)ရဲ့ “အစာအဆိပ်ဖြေဆေး”ကို ဖတ်လိုက်ရတော့ ရေးတော့လို့ တိုက်တွန်းလိုက်သလိုပါပဲ။

ကြက်မောက်ဆူးပျံ (သို့မဟုတ်) ကျွဲနွားခေါင်းချိတ်ပင်သည် လမ်းနံဘေးတွင် အလေ့ကျွဲပေါက်သော အပင်များဖြစ်ပါသည်။

အပွင့်မှာ ကြက်မောက်ပွင့်နှင့် ဆင်ဆင်တူသော်လည်း ရင့်လာသည့်အခါ ငှက်တောင်ပံကဲ့သို့ ဆူးများ ကော့ပျံနေသည့်သဏ္ဍာန် ရှိပါသည်။

ကျွဲနွားများ၏ နှာခေါင်းတွင် အလွယ်တကူ ချိတ်ပါနိုင်သောကြောင့် ကျွဲနွားခေါင်းချိတ်ပင်ဟု ခေါ်ပါသည်။

ကျွဲနွားခေါင်းချိတ်ပင်သည် အလွန်ဆေးဖက်ဝင်သောအပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးဘုရင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

လမ်းဘေးတွင် အလေ့ကျွဲပေါက်သော ဆေးဖက်တွင် ကျွဲနွားခေါင်းချိတ်ပင်များ အလဟဿ မဖြစ်တော့ဘဲ မိမိအတွက် မိမိအိမ်သား ရောင်းရင်းများအတွက် အကျိုးရှိစေမည့် ဆေးနည်းကောင်းများကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မရှိသတ်များ လက်ထဲသို့ လက်ဆင့်ကမ်းလိုက်ချင်ပါရဲ့...

ကျွဲနွားခေါင်းချိတ် (သို့မဟုတ်)
ကြက်မောက်ဆူးပျံ ရုက္ခမူဆား
ပြုလုပ်ပုံအဆင့်ဆင့်

ကျွဲနွားခေါင်းချိတ်အပင် ပဉ္စငါးပါးကို နေပူပူတွင် ခြောက်သွေ့အောင် လှန်းပါ။

၁၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြက်မောက်ဆူးပျံ

(သို့မဟုတ်) ကျွဲနွားခေါင်းချိတ်

ရုက္ခမူဆား

ပြုလုပ်နည်းနှင့် ခွမ်းအားသတ္တိများ

မလိမ္မော်ပင် (ခေါ်လမြိုင်)

ခြောက်သွေ့ပြီးနောက် အောက်ခံသံဒယ်အိုးထဲတွင် မီးရှို့ပါ။ အားလုံး ပြာဖြစ်သွားသည်အထိ မီးရှို့ပါ။

ပြာများကို အအေးခံ၍ စဉ့်အိုးထဲသို့ နို့ဆီဘူးဖြင့် ချင်ထည့်ပါ။

ပြာ(၁)ပြည်ကို ရေ(၂)ပြည်ဖြင့် စိမ်ထားပါ။ (၂-ရက်၊ ၃-ရက်ခန့် စိမ်ထားရန်)။

အပိုက်ကင်း၍ ကြည်လင်သော ပြာရည်ကို ရရန် ရေစစ်ဖြင့် အထပ်ထပ် စစ်ယူရမည်။

ယင်းပြာရည်များကို ရုက္ခမူဆားချက်ရန် စတီးအိုး(သို့မဟုတ်)စတီးခွက်တွင် ထည့်၍ မီးပြင်းပြင်းဖြင့်ကျိုပါ။ **[ကြွေရည်ဆုတ်လေ့ဖြင့် သုံးကထစ်ခါသာ အသုံးပြုနိုင်သည်။]**

ကျိုခါစတွင် မီးပြင်းပြင်းဖြင့်ထိုးပါ။ ပြာရည်များ အရည်ပျစ်လာ၍ ခန်းခါနီးတွင် မီးလျှော့ထိုးပါ။ မီးမျှဉ်းမျှဉ်းဖြင့် ဆားများကို ခန်းခြောက်ပါစေ။

ဆားခဲများကို အအေးခံ၍ အေးလာသောအခါ လေလုံလုံ ပုလင်းထဲသို့ ထည့်၍ သိမ်းထားနိုင်ပါသည်။

ရုက္ခမူဆား ဆားချက်လုပ်ပုံ ပြီးပြန်တော့ အသုံးချပုံလေးများလည်း သိထားရန် လိုအပ်ပါသည်။

ကျွဲနွားခေါင်း ရုက္ခမူဆားသည်

ကျွဲနွားခေါင်းချိတ်ပင်(သို့မဟုတ်) ကြက်မောက်ဆူးပျံနှင့်

အဆိပ်ဖြေဆေးဖြစ်သလို များများစားမိက အဆိပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးတိုတန်ဆေးလွန်ဘေး ဆိုသကဲ့သို့ အနာနှင့်ဆေး သင့်လျော်သလို ချိန်ဆစားသုံးရန် လိုပါသည်။

ဆေးကောင်းလျှင် သန်းခေါင်ဆာဆိုရိုးစကား ရှိပါသည်။ ရုက္ခမူဆားကို ငရုတ်ကောင်း(၂)ခဲ

ခန့် တစ်နေ့ (၃)ကြိမ်မှ (၅)ကြိမ်အထိ နေ့စဉ်ပုံမှန်သောက်ပေးပါက အများ တကား အဖျားတကား အဖျားတွင် ဘုရင်ဖြစ်သော ငှက်ဖျားရောဂါကို အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေပါ သည်။

အေးသော ဒေသများတွင် ငှက်ဖျား နှင့်အတူ အဖြစ်များသည့် မက် ကလောင်ရောဂါအတွက် အပ်ဖြင့် ဖောက်စရာမလို၊ သွေးခြည်ဥအောင် ခြစ်စရာမလိုဘဲ ဤရုက္ခမူဆားကို နေ့စဉ် သောက်ပေးရုံနှင့် ပျောက်ကင်း စေနိုင်ပါသည်။

ချောင်းဆိုးရင်ကျပ် အဆုတ်အအေး ပတ်သူများအတွက် သံပရာရည်နှင့် သောက်ပေးက ပျောက်ကင်းနိုင်ပါ သည်။

သွေးကြောလေကြော ပိတ်၍ ထုံနာကျဉ်နာဖြစ်ပါက လေးညှင်းပွင့် တို့ ရေစိမ်၍ ဆေးနှင့်သောက်ပါ။ ဒီသလင်ဥကိုထုထောင်း၍ သတ္တုရည် နှင့် ဆား၊ ငရုတ်ကောင်း (၂)စေ့ (၃)စေ ခန့်ဖြင့် သောက်ပါ။

သွေးလေချုပ်၍ ကိုက်ခဲကာ ကြောတင်း အကြောတက်သူများ အတွက် ပျားရည်တစ်ဖွန်းတွင် ငရုတ် ကောင်းစေ့ (၃)စေ့ခန့် ဖျော်၍သောက် သုံးပါက သွေးကြောလေကြောများ ပွင့်၍ လေတဖြူးဖြူးလည်ကာ ကိုက်ခဲ မှု လျော့ပါးစေပြီး အကြောတက်ခြင်း တို့ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အမျိုးသမီးများ မေ့တာငုတ်ခြင်း၊ ထိန်ခြင်းနှင့် မေ့တာလာချိန်တွင် ခြောက်ခြင်း၊ ဆီးစပ်ကိုက်ခြင်း၊ သွေးနှင့် သာမကွဲဘဲ သွေးလေများ ပွနေခြင်းတို့ အတွက် ဤဆားကို တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် နှစ် ငရုတ်ကောင်း နှစ်စေ့ခန့် စားပေး ခြင်းဖြင့် နှင်းနှိပ်စရာမလိုဘဲ မေ့တာ

များ ပုံမှန်လာကာ ပုံမှန်လှုပ်ရှား သွားလာနိုင်ပါသည်။

ထိခိုက်ဒဏ်ရာ သွေးထွက်သံယို များအတွက် ဤရုက္ခမူဆားကို ထည့် ပေးခြင်းအားဖြင့် အနာရင်းခြင်း၊ ရောင်ရမ်းခြင်း၊ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း မရှိဘဲ အမြန်ဆုံး အနာကျက်သည့် မြန်မာ့တိုင်းရင်း (တင်ချာလီရီးဆေး ဖြစ်ပါသည်။)

လက်ဖက်ကဲ့သို့ စားပြီးလျှင် ငိုက် အောင်ခြင်း၊ အစာမကြေခြင်း၊ သွေး ချုပ်ခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မျက်လုံး ကြောင်သူများအတွက် ဖြေဆေးတစ် လက်အဖြစ် ငရုတ်ကောင်း (၂)စေ့ခန့် စားသုံးပါက လက်ဖက်၏ ဆိုးကျိုးများ ပျောက်ကင်းပြီး လက်ဖက်ကို အရသာရှိရှိ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။

အစားမှားခြင်း၊ အစာအဆိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ မတည့်သော အစာများကို စားမိပါက ဤဆေးကို ငရုတ်ကောင်း စေ့ (၃)စေ့မှ (၅)စေ့အထိ စားသုံးနိုင် ပါသည်။

ဝမ်းသွားသူများကို တစ်နေ့ (၅)ကြိမ် (၇)ကြိမ်ထိ ရောဂါအလိုက် တိုက်နိုင်ပါသည်။

ဝမ်းချုပ်သူများကို တိုက်ပါက လေတဖြူးဖြူးလည်ကာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဤဆေးကို အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါ များ ကိုက်ခဲပါက လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် အဆိပ်တက်မှုကို ပျောက်ကင်းချမ်းသာ စေနိုင်ပါသည်။

အနာများ၊ အကြိတ်များ ရောင်နေ ပါက ပျားရည်နှင့် ရုက္ခမူ ရောစပ်၍ ကပ်ထားပေးခြင်းဖြင့် အနာပိန်လာပေ မည်။

အပြေးသမားများအတွက် ဆေးကို

ပုံမှန် ပြေးခြင်းဖြင့် အမောအပန်း ခံနိုင်၍ ခွန်အားကို တိုးစေပြီး သွက်လက် ပေါ့ပါးလျှင်မြန် ဖျတ်လတ်စေပါသည်။

လေထိုးလေအောင် ငိုက်နာခေါင်းမူး ရောဂါများအတွက် ဆေး (၃)ခွက် အပြင် ပိုမတိုက်ရဘဲ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာစေပါသည်။

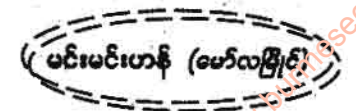
မိုးတွင်း၊ ဆောင်းတွင်း ရေချိုးရန် အလွန်ကြောက်သူများ အလွန်ချမ်း တတ်သူများအတွက် ရေမချိုးမီ တစ်ကြိမ်၊ ရေချိုးပြီးတစ်ကြိမ် ရေနွေး ဖြင့် သောက်ပေးခြင်းဖြင့် အအေးဒဏ် ကို ကြိုကြိုခံနိုင်ကြောင်း ဆေးကို လက်တွေ့သုံးစွဲကြည့်ပါက ဆေးက သက်သေခံပါသည်။

ဤဆေးကို နေ့စဉ် စားသုံးက သွေးလေညီညွတ်၍ သွက်သွက် လက်လက် ဖျတ်လတ်ပေါ့ပါးသွားလာ နိုင်သလို လေဖြတ်ထားသူများ စားသုံး ပါက သွေးလေညီညွတ်၍ ပြန်လည် ကျန်းမာလာနိုင်ပါသည်။

ဆီးနီခြင်း၊ ဆီးဝါခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီးအောင်ခြင်း၊ ဆီးခဏခဏသွား ခြင်း၊ ဆီးတစ်စက်စက်ကျနေခြင်း၊ ဆီးကျောက်တည်ခြင်းများ အတွက် နေ့စဉ် တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် ရေအေးဖြင့် သောက်သုံးခြင်းအားဖြင့် ဆီးရောဂါ မှန်သူများကို ကိုယ်တွေ့ပျောက်ကင်းခဲ့ ကြောင်း ရဲရဲကြီး အာမခံပါသည်။

ဤဆေးကို ဖော်စပ်၍ အိမ်တွင် သုံးရန် အမြဲထားစေရန် တိုက်တွန်း လိုက်ရပါသည်။

အနာမဲ့သူ ရှင်ပါကူကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါ လို၏။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွင်း

ရွှေကန်များ၊ ရွှေချွန်များ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက် ဝိုးလင်းအိပ်ရာမှ ထုတ်ဖန်စိန်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။ စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့... ဟု ထိုထိုရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသော နေ့ရက်များကို သေချာကနသိရှိစေရန် အင်ဗွီဒါစေတနာရှေ့ထားလက်ဆောင် ပါးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကိုမူ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

ဇူလိုင် (၈)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည်ဆိုပါစို့။ (၈)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၄)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၇)ရ၏။ ယင်း (၂၇)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂ + ၇ = ၉ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူ အတွက် ဇူလိုင်(၈)ရက်နေ့တွင် (၉)ဂဏန်းကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

- ၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ယိုဝ်းစားအကျိုးအပြစ်များ တိုးထွက်လာခြင်း ဖြစ်ရတတ်၏။
- ၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းချက်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။
- ၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။
- ၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာများ ကြုံရတတ်၏။
- ၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းမောတသယံ အခြေအပျက်များ တိုးထွက်လာခြင်း ဖြစ်ရတတ်၏။
- ၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ ပထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။
- ၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ခြင်း ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက်ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
- ၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေးပညာရေး ဆရာယာဇာနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

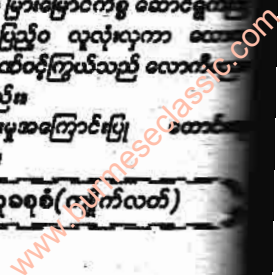
❖ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ❖

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
30	၈					1 6
2	3	4	5	6	7	8 9
9	10	11	12	13	14	15 ၂
16	၃	၄	၅	၆	၇	၈ ၉
23	၁	၂	၃	၄	၅	၆ ၇ ၉

မိတ်ဆွေအာနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်းရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၄၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်တော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရွာင်၊ ကောင်းဆောင်ကာ မြှားမြှောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်လျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလှလှက ကောင်းအလယ် ဝုဏ်တော်ကြွယ်သည် လောကီအကျိုးတည်း။
ကောင်းမှုအကြောင်းမျှ မကောင်းပြည့်ပါစေ။

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ် ၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထား

ဒီဝဲယင်းဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိ၏

မိတ်စာတ်(၄)ပါးကျင့်စဉ်

ဆရာတော်ကြီး (စစ်ကိုင်းတောင်)

ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိ၏ မိတ်စာတ်(၄)ပါး ကျင့်စဉ်တော်(၁)တွင် ဥဿ၊ စိန်ပန်း၊ ဒန်းလှ၊ ကိုရာ ပုတီးဖြင့် ကျင့်စဉ်တို့ကို ရှေ့ဆောင်ထား၍ ဖော်ပြပြီးဖြစ်သောကြောင့် ထိုကျင့်စဉ်တော်ကို အားထုတ်ပြီးခဲ့သူများ အတွက် အထူးရည်ရွယ်၍ ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကျင့်စဉ်(၁)ကို အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အားမထုတ်ခဲ့သူများ အတွက်လည်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အားထုတ်နိုင်ပါသည်။

သရဏဂုံ(၃)ပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသော သီလကို မြဲမြံစွာ ခံယူထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သူတော်ကောင်းများ အတွက် အထူးအကျိုးပြုသော ကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါသည်။

မိတ်စာတ်(၄)ပါး ကျင့်စဉ်(၁)ဖြင့် အာရုံထူးခြားချက် ရရှိလျှင်ဖြစ်စေ၊ မရရှိသည်ဖြစ်စေ ယခုကျင့်စဉ်ကို ဆက်လက် အဓိဋ္ဌာန်တင် အားထုတ်သင့်ပါ၏။ အာရုံထူးခြားခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ပိုမို၍ ထက်မြက်စေပါလိမ့်မည်။

တက္ကသိုလ်ကြီး၌ ပထမနှစ်အောင်မြင်ပါက ဒုတိယနှစ်ကို ဆက်လက်ကြိုးစားရမည်သည်။ မလွဲမသွေပင် အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်သို့ ဝင့်ကြားစွာ ရောက်ရှိပေလိမ့်မည်။

ဆက်လက် မကြိုးစားလျှင်တော့ “ဇော်ကန်လန်” ဖြစ်သွားပေတော့မည်။ အမြင့်သဘင် ရွှေဘိုတင်မောင်၏

ရှင်သေးပွဲတစ်ခုတွင် “ဇော်ကျီ” အခန်း၌ ကြိုးဆွဲဆရာက ဇော်ရုပ်ကို ကြိုးဆွဲပြီး လိုက်ကာပေါ်မှ လွှားခနဲ ချလိုက်လေ၏။

ဇော်ရုပ်မှာ ကြိုးတစ်ပင်ပြုတ်၍ တောင်ငှေး မထမ်းနိုင်ဘဲ စူပါမင်းလို အလျားလိုက် လေတွင်ဝဲနေရာ မတ်ရပ်လည်းမဟုတ်။ ဇောက်ထိုးလည်း မဟုတ် ဖြစ်နေသောကြောင့် ကြိုးဆွဲဆရာက လှပစွာ လဟာပြင်တွင် ဝဲယုံစေ၍ သိမ်းဆည်းပြီး အခြားသော တောရုပ်ဖြင့် အစားထိုးရလေ၏။

ရွှေဘိုတင်မောင်က “အဲဒါပေါ့ကိုရင်ရဲ့...ဇော်ကန်လန်ဆိုတာ ဘာမှ မကောင်းဘူး။ အထက်မရောက်၊ အောက်မရောက် မှောက်ခဲ့ကြီး” ဟု ဆိုခဲ့ဖူးလေသည်။

လှေကားတစ်ထစ် တက်ပြီးမှတော့ ငုတ်မိထက်တိုင် တက်နိုင်ဖူးရောက်

အောင် ဓာတ်ပေါက်ဖို့ ကြိုးကုတ်အားထုတ်စေချင်ပါ၏။

အောင်ပမိတ်စာတ်

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါက မင်္ဂလာရှိသော တနင်္ဂနွေနေ့ကို ရွေးချယ်ပါ။ အမြဲတ္တစုတ်၊ ရက်ရာဇာနှင့် ကြိုဆုံသော ရက်မြတ်ကို စတင်ပါ။

အောင်မြေလောက၊ အောင်မြေရွှေဘုံ၊ အောင်ချမ်းသာ အစရှိသည့် အောက်ဓာတ်ပါသော သမိုင်းဝင် စေတီတော်များကို ရွေးချယ်ပါ။ မိမိတို့ အရပ်ဒေသဖြင့် မရှိပါလျှင် ရှေးဟောင်း တန်ခိုးကြီး သက်တော်ရှည် စေတီတော်၏ “တနင်္ဂနွေထောင့်” ကို ငါ့ဘင်နိုင်ပါ၏။

နံနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း မိမိ စတင်အားထုတ်မည့် တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာတော် အဆက်မပြတ် ရွတ်ဖတ်၍ သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ်ပြုပါ။ အားထုတ်ရာ အဆင်သင့် ဖြစ်ပါက နေရာယူ၍ ပေါက်ပေါက် ကြံဖြန့်ထားပါ။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်းကြီး၊ ဆရာအရှင် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ စေတီတော် အစောင့်အရှောက်များ၊ မိမိယုံကြည်လေးစားအားကိုးသော နတ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ခြုံတော်ရှင်တို့အား ပင့်ဖိတ်ပါ။

မြတ်စွာဘုရားအား ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းပါ။

❖ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်းကြီးအား အုန်း(၆)ညွန့်

❖ ကြာသပတေးဂြိုဟ်မင်းကြီးအား မေပြု
ဖန်း(၁၃)ပွင့်
စုပေါင်း၍ အလှူဒါနပြုပါ။
(အုန်းပန်း ရရှိပါက အုန်းပန်းတစ်စိုင်
ကို တနင်္ဂနွေနှင့်ကြာသပတေး ဂြိုဟ်မင်း
တို့အား ချည်ရွယ်အပ်နှံ လှူဒါန်းနိုင်လေ
သည်။)

စတင်၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်နိုင်ပါပြီ။
“မိမိ၏ ရေ့တွင် ရေသန့်တစ်ဘူး
ကို ဖွင့်၍ ရေစင်အဖြစ်ထားရှိပါ”
အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံမှာ...

‘တပည့်တော် ... နေ့သားသည်။ ယနေ့ကို
အစထား၍ ယခုနေရာ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင်
တစ်ရက်လျှင် ပုတီး (၂၅)ပတ် (၂၅)ရက်တိုင်
အောင် အားထုတ်ပါမည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်
မြတ် အပေါင်းတို့အား ဒါနပြု၍ အထိပေး
ပါ၏။

တပည့်တော်အား အောင်မြင်စွာ အား
ထုတ်နိုင်ပါက အောင်ပတတ်၏။ အကျိုးကို
ရရှိရပါစေသား’

အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးပါက “မေတ္တ
သုတ်” (၇)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
စိတ်မငြိမ်သက်ပါလျှင် သမာဓိအား
မွေးလိုက်ပါ။

ပုတီးစိပ်ရန်ဂါထာ
‘ဪဝေါ အရဟံ ဂုမေ နာထော’
တစ်ခေါက်ရွက် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍
ပုတီး(၂၅)ပတ် စိပ်ပါ။ ပြီးစီးအောင်မြင်
ပါလျှင် မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း၊
စရဏအစို့၊ ဒါနအဖို့တို့ကို အမျှဝေပါ။
လိုအပ်ရာ ဆုတစ်ဆုတောင်းပါ။

ယနေ့အတွက် အဓိဋ္ဌာန်မပျက်
ကြောင်း သစ္စာဆိုပါ။ ရေစင်တော်ကို
သောက်ပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့အား
ရှိသေစွာ ပြန်ပို့ပါ။

ကျင့်စဉ်တော်မှာ စာစကားအရသာ
များပြားသည် ထင်ရသော်လည်း မိနစ်
၁၀၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၃၀)အတွင်း အချိန်တိုအတွင်း ပြီးစီး
ပါသည်။

အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ဂါထာတော်
ဟရံ ယက္ခံ ဂံ ဧတရံ
စိဉ္စယဏဉ္စ သစ္စကံ
နာဂံ ဟံ ဝိနော ဝိနိ
ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ယက္ခံ = ယက်ခံ
စိဉ္စယဏဉ္စ = စိန်စယနင်စ
သစ္စကံ = သစ်စကံ
မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ

အနက်
ဝိနော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မာရံ- မာရ်နတ်သားကို လည်း
ကောင်း၊ ယက္ခံ- အဋ္ဌာဝကဘီလူးကို
လည်းကောင်း၊ ဂံ- နာဋ္ဌာဂီရိ ဆင်
ပြောင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ စောရံ-
အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသူကို လည်းကောင်း၊
စိဉ္စယဏဉ္စ- စိဉ္စယာန မိန်းမယုတ်ကို
လည်းကောင်း၊ သစ္စကံ- သစ္စက
ပရိဒိုဇ်ကို လည်းကောင်း၊ နာဂံ-
နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းကို လည်းကောင်း၊
ဗဟံ- ဗကပြဗ္ဗာကို လည်းကောင်း၊
ဝိနိ- အောင်တော်မူလေပြီ၊ မေ-
အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်
ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏
ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ
[ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒါမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊
ဒီယဘာဏက - ဒီယနိကာယကောဝိဒ
(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]
သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ်၊ လုပ်အားဒါန
ကုသိုလ် ပြုလုပ်နေစဉ် အဆက်မပြတ်
ရွတ်ဆိုနိုင်ရန်အတွက် အလွတ်မရပါ

က ကျက်မှတ်ရွတ်ဆိုဖို့ လိုအပ်ပါသည်။
လွန်စွာရွတ်ဆို၍ လွယ်ကူလှသော
ဂါထာတော် ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် အဓိဋ္ဌာန်(၂၇)
ရက်စေ့ပါက နောက်တစ်နေ့ နံနက်
တွင် ကုလားမိတ်ဓာတ်ကို တစ်ဆက်
တည်း အားထုတ်ရပါမည်။ ထိုနေ့မှာ
“စနေနေ့”ဖြစ်ပါသည်။

ကုလားမိတ်ဓာတ်

စနေနေ့ နံနက်(၆:၀၀)နာရီမှ
(၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း။
စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်
တနင်္ဂလာအရပ်တွင် အောင်ခြင်းရှစ်ပါး
ဂါထာတော် အဆက်မပြတ် ရွတ်ဖတ်
၍ သန့်ရှင်းရေး ကုသိုလ်ပြုပါ။
အားထုတ်ရာ အဆင်သင့်ဖြစ်ပါက
နေရာယူ၍ ပေါက်ပေါက်ကြဲဖြန့်ထား
ပါ။

တနင်္ဂလာဂြိုဟ်မင်းကြီး၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်
မင်းကြီး ဆရာအရှင်များ၊ စေတီတော်
အစောင့်အရှောက်များ၊ မိမိလေးစား
ယုံကြည်အားကိုးသော ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်၊
နတ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မြို့တော်ရှင်တို့အား
ပင့်ဖိတ်ပါ။

မြတ်စွာဘုရားအား ပန်း၊ ရေချမ်း၊
အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ဆက်
ကပ် လှူဒါန်းပါ။

▲တနင်္ဂလာခြင်းမင်္ဂလာကြီးအား ကံထက်
ဥန်း(၁၅)ဥန်း၊
▲ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်မင်းကြီးအား ဝါဠုန်(၁၇)
ဥန်း

တို့ကို စုစည်း၍ အလှူဒါနပြုပါ။
မိမိ၏ရေ့တွင် ရေသန့်တစ်ဘူးကို
ဖွင့်၍ ရေစင်အဖြစ်ထားရှိပါ။ အဓိဋ္ဌာန်
တင်ပါ။

‘တပည့်တော် ... နေ့သားသည် ယနေ့ကို
အစထား၍ ယခုနေရာ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင်
တစ်ရက်လျှင် ပုတီး (၂၅)ပတ် (၂၅)ရက်တိုင်

အောင်အာထုတ်ပါမည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်
ပြတ် အပေါင်းတို့အား ဒါနပြု၍ အသိပေး
ပါ၏။

တပည့်တော်အား အောင်ပိုင်စွာ အား
ထုတ်နိုင်ပါက “ကုလားမိတ်တော်” ၏
အကျိုးကို ရရှိရပါမည်။

အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးပါက “မေတ္တာသုတ်”
(၇)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

စိတ်မငြိမ်မသက်ပါလျှင် သမာဓိ
အားမွေးလိုက်ပါ။

ပုတီးစိတ်ဂါထာ

‘ဪဩ အရဟံ ဂုဗေ နာထော’

တစ်ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ။
(၂၇)ပတ်စိတ်ပါ။ ပြီးစီးအောင်မြင်လျှင်
မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း၊ စရဏ
အဖို့၊ ကုသိုလ်ဒါနအဖို့တို့ကို အမျှဝေ
ပါ။ လိုအပ်ရာ ဆုတစ်ဆုတောင်းပါ။

ယနေ့အတွက် အဓိဋ္ဌာန်မပျက်
ကြောင်း သစ္စာဆိုပါ။

ရေစင်တော်ကို သောက်ပါ။

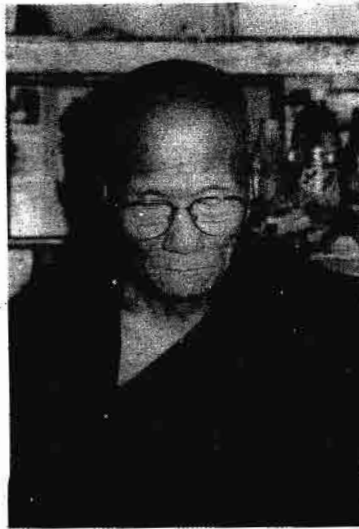
ပင့်ဖိတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို
ရိုသေစွာပြန်ပို့ပါ။

တနင်္လာအရပ်တွင် အဓိဋ္ဌာန်(၂၇)
ရက် ဆွေရောက်ပါက “ကုလားမိတ်”
ပြီးစီးပြီးဖြစ်၍ နောက်နေ့နံနက်
သောကြာနေ့တွင် “ဆွေသားမိတ်”
ဓာတ်ကို တစ်ဆက်တည်းအားထုတ်
ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်လေပြီ။

ဆွေသားမိတ်ဓာတ်

သောကြာနေ့ နံနက် (၆:၀၀)နာရီမှ
(၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း စေတီတော်
၏ အရှေ့တောင်ထောင့် အင်္ဂါအရပ်
တွင် နေရာယူရမည်။

အင်္ဂါထောင့်တွင် “အောင်ခြင်း
ရှစ်မိတ်တော်” အဆက်မပြတ်
ရွတ်ဖတ်၍ သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ်
ပြုရမည်။

အားထုတ်ရန်နေရာ အဆင်သင့်
ဖြစ်ပါက နေရာယူ၍ ပေါက်ပေါက်ကြဲ
ဖြန့်ပါ။ မြတ်စွာဘုရားအား ပန်း၊
ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်
ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ အင်္ဂါဂြိုဟ်
မင်းကြီး၊ သောကြာဂြိုဟ်မင်းကြီးတို့
အား ပင့်ဖိတ်ပါ။

▲ဇန်နဝါ. (၈)ဇွန်.၊

▲သီဇွန်. (၂)ဇွန်

တို့ကို စုစည်း၍ လှူဒါန်းပါ။
ဆရာအရှင်များ၊ စေတီတော်
အစောင့်အရှောက်များ၊ မိမိလေးစား
ယုံကြည် အားကိုးသော ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်၊
နတ်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မြို့တော်ရှင်တို့အား
ပင့်ဖိတ်ပါ။

မိမိရှေ့တွင် “ရေသန့်တစ်ဘုံး” ကို
ဖွင့်၍ ရေစင်အဖြစ် ထားရှိပါ။

အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ

‘တပည့်တော် ... နေ့သားသည် ယနေ့ကို
အစထား၍ ယနေ့နေရာအရပ်တွင် တစ်ရက်
လျှင် ပုတီး(၅)ပတ်၊ (၅)ရက်တိုင်တိုင်
အားထုတ်ပါမည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်ပြတ်
အပေါင်းတို့အား ဒါနပြု၍ အသိပေးပါ။
တပည့်တော်အား အောင်ပိုင်စွာ အားထုတ်
နိုင်ပါက “ဆွေသားမိတ်တော်” ၏ အကျိုး
ကို ရရှိပါမည်။’

အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးပါက “မေတ္တာသုတ်”
(၇)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ စိတ်ငြိမ်
သက်အောင် သမာဓိအား ရှိနေရပါ
မည်။

ပုတီးစိတ်ဂါထာ

‘ဪဩ အရဟံ ဂုဗေ နာထော’

တစ်ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍
ပုတီး(၂၇)ပတ် စိတ်ပါ။ ပြီးစီးအောင်မြင်
တိုင်း မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း၊
စရဏအဖို့၊ ကုသိုလ်ဒါနအဖို့ကို အမျှ
ပေးဝေပါ။ လိုအပ်ရာ ဆုတစ်ဆု
တောင်းပါ။

ယနေ့အတွက် အဓိဋ္ဌာန်မပျက်
ကြောင်း သစ္စာပြုပါ။ ရေစင်တော်ကို
သောက်ပါ။ ပင့်ဖိတ်ထားအပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရိုသေစွာ ပြန်ပို့ပါ။

ဤသို့အားဖြင့် အင်္ဂါထောင့်တွင်
အဓိဋ္ဌာန်(၂၇)ရက် စေ့ပါက
“ဆွေသားမိတ်” ဓာတ်ကြီး ပြီးစီးလေ
ပြီ။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ပြီးမြောက်သော
ကြောင့် ကြာသပတေးနေ့ နံနက်တွင်
တော့ “တော်ရင်းမိတ်ဓာတ်”
အတွက် အဆင်သင့် ဖြစ်နေလေတော့
၏။

တော်ရင်းမိတ်ဓာတ်

ကြာသပတေးနေ့ နံနက် (၆:၀၀)နာရီ
မှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း စေတီ
တော်၏ အနောက်တောင်ဘက် စနေ
ထောင့်တွင် “အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာ
တော်” အဆက်မပြတ် ရွတ်ဖတ်၍
သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ် ပြုပါ။

အားထုတ်ရန်နေရာ အဆင်သင့်
ဖြစ်ပါက နေရာယူ၍ ပေါက်ပေါက်ကြဲ
ဖြန့်ပါ။ မြတ်စွာဘုရားအား ပန်း၊
ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်
ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ ဇေန်ဂြိုဟ်
မင်းကြီး၊ ရာဟုဂြိုဟ်မင်းကြီးတို့အား

ပင့်ဖိတ်ပါ။

▲ ဝေပုဇွန်ပင်ကြီးအတွက် နှင်းပန်း (၁၀) ညွှန်း၊

▲ ရှားပုဇွန်ပင်ကြီးအတွက် အဝေရာ ညွှန်း (၁၂) ညွှန်း၊

တို့ကို ပေါင်းစည်း၍ လျှော်ခြင်းပူဇော် ရပါမည်။

ဆရာအရှင်များ၊ စေတီတော် အစောင့်အရှောက်များ၊ မိမိလေးစား ယုံကြည်အားကိုးသော ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်၊ နတ်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မြို့တော်ရှင်တို့အား ပင့်ဖိတ်ပါ။

မိမိရှေ့တွင် “**ရေသန့်တစ်ဘုံး**” ကို ဖွင့်၍ ရေစင်အဖြစ် ထားရှိပါ။

အာဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ

‘တပည့်တော် ... နေ့သားသည် ယနေ့ကို အထွေး၍ ယခုနေရာအရပ်တွင် တစ်ရက် လျှင် ပုတီး (၂၇) ပတ်၊ (၂၇) ရက်တိုင်တိုင် အားထုတ်ပါမည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် အပေါင်းတို့အား ဒီနပြု၍ အသိပေးပါ၏။ တပည့်တော်အား အောင်မြင်စွာ အား ထုတ်နိုင်ပါစေ၍ “**တော်ရင်းမိတ်တော်**” ၏ အကျိုးကို ရရှိပါစေသော’

အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးပါက “**မေတ္တာသုတ်**” (၇) ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ စိတ်ငြိမ် သက်အောင် သမာဓိအားပြုပါ။

ပုတီးစိပ်ငါထာ

‘ဪ၊ အနာပံ ဝဇ္ဇ နာထော’ တစ်ခေါက်ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး (၂၇) ပတ် (၂၇) ရက် စိပ်ရပါမည်။ ငြိမ်းစိအောင်မြင်ပါက မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း၊ စရဏအဖို့၊ ကုသိုလ် ဒါနအဖို့ကို အမျှပေးဝေပါ။ လိုအပ်ရာ ဆုတစ်ဆု တောင်းပါ။

ယနေ့အတွက် အဓိဋ္ဌာန်မပျက် ကြောင်း သစ္စာပြုပါ။ ရေစင်တော်ကို သောက်ပါ။

ပင့်ဖိတ်ထားအပ်သော နတ်မင်းကြီး

၁၈၈ နဂျက္ကဏေရင်မြို့စံမဂ္ဂရင်း

များ၊ ဆရာအရှင်များ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရိုသေစွာ ပြန်ပို့ပါ။

ဤသို့အားဖြင့် **စနေထောင့် အရပ် ဌာနတွင်** (၂၇) ရက် ပြည့်မြောက်ပါက **မိတ်တတ်လေပါ** (၂) ကျင့်စဉ်တော် ကြီးလည်း ပြီးမြောက်အောင်မြင်လေ တော့သည်။

မှတ်သားရန်

၁။ ကျင့်စဉ်တော် မှန်သမျှသည် ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်၊ ဓမ္မဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်၊ ဆရာ အရှင်တို့၏ ဂုဏ်တို့ဖြင့် ထုံမွမ်း ထားခြင်းကြောင့် သရဏဂုံ မပျက် အောင် လုံ့လပြုရပါမည်။

၂။ ငါးပါးသော သီလတော်မြတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားသော (၁၀၈) ရက် အတွင်း၌ မြို့မြို့ထားဖို့အတွက် သစ္စာ ပြုထားပါက ပိုမို၍ တောက်ပလာ ပါလိမ့်မည်။

အဓိဋ္ဌာန်တင် အားထုတ်ကြသော ပါရမီရှင်၊ သူတော်ကောင်းတို့အတွက် ယခု ကျင့်စဉ်တော်ကြောင့် ရက်ပေါင်း (၁၀၈) ရက် ကာလအတွင်း သီလ၏ အကျိုး၊ ကုသိုလ်ဒါန၏အကျိုး၊ မေတ္တာ အကျိုး၊ စရဏ၏အကျိုးတို့ကို ကြိမ်ဖန် များစွာ ရရှိနိုင်ကြလေ၏။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ထောင့်တွင် တစ်ရက် လျှင် ပုတီး (၂၇) ပတ်၊ (၂၇) ရက် စိပ်ရခြင်းကြောင့် ပုတီးပတ်ပေါင်း (၇၂၉) ပတ် စိပ်၍ ပူဇော်ပြီးလေပြီ။ ထိုအတူ တနင်္လာဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ် နှင့် စနေဂြိုဟ်တိုင်တို့တွင် (၂၇) ပတ်၊ (၂၇) ရက်စီ အားထုတ်ခဲ့သော ကြောင့်...

- ပုတီးပတ်ပေါင်း = ၂၇၀၆ ပတ်
- သရဏဂုံတည်ရာ = ၁၀၈ ကြိမ်
- သီလသံယူရာ = ၁၀၈ ကြိမ်
- ကုသိုလ်ဒါနအမှု = ၁၀၈ ကြိမ်
- မေတ္တာပေးစေမှု = ၁၀၈ ကြိမ်

မေတ္တာပေးစေမှု = ၁၀၈ ကြိမ်
ကာယဒါန = ၁၀၈ ကြိမ်

စုစုပေါင်း (၄၂၁) ကြိမ်တိုင်အောင် (၁၀၈) ရက်အတွင်း သီလအမှု၊ ဒါနအမှု၊ စရဏအမှုတို့ကို အောင်မြင်စွာ အားထုတ်နိုင်ခဲ့လေပြီ။

- ၀။ ကာယအားဖြင့် ပြုကျင့်သောအလှူ။
- ၀။ စိတ်ပစ္စည်းအားဖြင့် ပြုကျင့်သောအလှူ။
- ၀။ မေတ္တာအားဖြင့် ပြုကျင့်သောအလှူ။

ထိုအလှူကြီးများကို သူမတူအောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။ ဤကျင့်စဉ်တော်၏ အကျိုးကြောင့် မိမိ မမော်မုန်းခဲ့သော အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ၊ သီလပါရမီ၊ ဒါနပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီ၊ ဝီရိယပါရမီနှင့် ခန္တီပါရမီ တို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပြီး ဖြစ်နေလေ တော့သည်။

အောင်ပတတ်မိတ်အားဖြင့် အကြီး အမှူးဖြစ်ရခြင်း၊ အခြွေအရံပေါများခြင်း၊ နွေးထွေးစွာနေနိုင်ခြင်း၊ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းများနှင့် နေထိုင်ရခြင်း၊ အမျိုးအဆွေတို့အား အထောက်အပံ့ ပေးနိုင်ကြလေသည်။

ကုလားတတ်မိတ်ဖြင့် လုံခြုံအေး ချမ်းစွာနေရခြင်း၊ မိခင်နှင့်တူသော နတ် တို့မှ စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာများ တည်မြဲခြင်း၊ သောက်ရေး သုံးရေး မခက်ခဲခြင်း၊ ကျန်းမာစွာ နေထိုင်နိုင်ကြလေသည်။

ရွှေသားတတ်မိတ်ကြောင့် စိတ် ဆင်းရဲခြင်းမှ ကင်းဝေးစေ၏။ အများ သူငါတို့မှ ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် အတိုင် ပင်ခံရနိုင်၏။ လေကောင်းလေသန့်ကို ရှုရှိုက်ရာသကဲ့သို့ လန်းဆန်းရွှင်လန်း ခြင်း ဖြစ်စေနိုင်လေ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ရေမြေ ကောင်းမွန်သော နေရာမှာနေ အနားယူနေ ထိုင်ရတတ်လေသည်။

တော်ရင်းတတ်မိတ်ကြောင့် ပရ

ထူးထူးခြားခြား

ကြာခတ်ဝါး

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ စစ်ကိုင်းတောင်
ရိုးတန်းကြီးမြောက်ပိုင်း ထန်းတော
ကျေးရွာအုပ်စုအတွင်းမှာ တည်ရှိတဲ့
ဝင်္ဂဘာချောင်ကျေးရွာ သံယာ
အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာတော်
ဦးကောသရထံသို့ ရောက်ရှိလို့ သွားခဲ့
ပါတယ်။

ဝင်္ဂဘာချောင်ဆရာတော် ဦးကော
သရ အရှင်မြတ်ဟာ စာရေးသူနဲ့
ခင်မင်ရင်းနှီးကြတာမို့ စာရေးသူကို
မြင်လိုက်တာနဲ့ အားရဝမ်းသာစွာ
ဖြင့်...

‘စာရေးဆရာ ကြွလာတာနဲ့
အတော်ပဲ။ တပည့်တော်လဲ စာရေး
ဆရာကို ဓမ္မာနေတာ။ ဒီတစ်ခါ
ပျောက်ချက်သား ကောင်းလိုက်တာ။
ဘယ်တွေများ ဒေသစာရီကြွနေတော်
မူသလဲ’

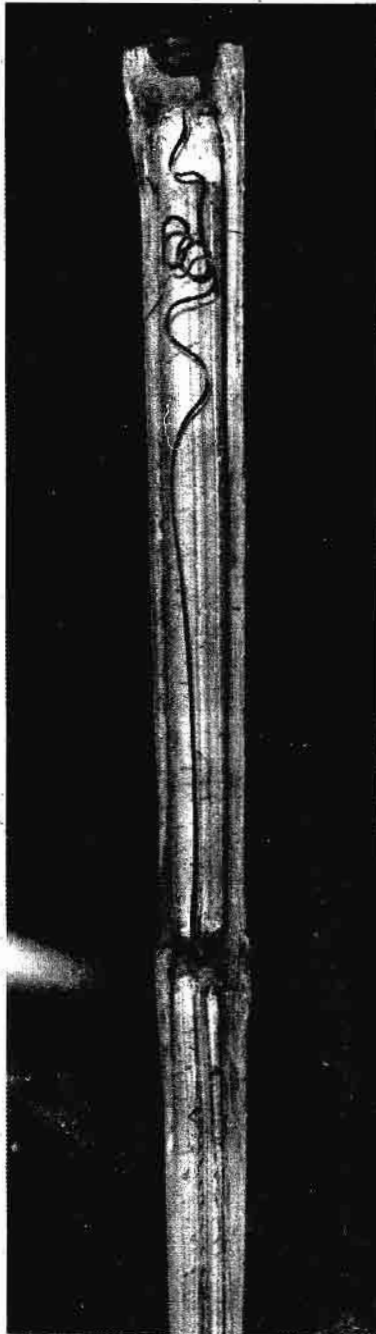
‘အင်း... တပည့်တော်လဲ တပည့်
တော် ဆရာတော်ကြီး ကျန်းမာရေး
သိပ်မကောင်းတာနဲ့ ဆရာတော်ကြီး
နေတဲ့ ကျောက်တာကျောင်းကို သွား
နေတာနဲ့ အရှင်ဘုရားဆီကို မရောက်
ဖြစ်တော့တာပါ။’

ဒါနဲ့... စောစောက အရှင်ဘုရား
ပြောလိုက်တဲ့အထဲမှာ တပည့်တော်
လာတာနဲ့ အတော်ပဲ။ တပည့်တော်ကို
မျှော်နေတယ်ဆိုတာက ဘယ်လို
အကြောင်းများ ရှိလို့လဲ ဘုရား’

‘သိပ်ရှိတာပေါ့ ဘုရား...တစ်နေ့က
တပည့်တော်ကျောင်း အနီးအနား
တစ်ဝိုက်က သဘာဝအတိုင်း ပေါက်
နေတဲ့ ဝါးရုံပင်တွေကို နည်းနည်း
အသုံးပြုလိုတာနဲ့ ကိုရင်တွေကို
လေး၊ ဝါးလုံးလောက် ကပ္ပိခိုင်းလိုက်
တယ်။’

အဲဒီဝါးလုံးတွေကို အဆစ် နှစ်ဆစ်

၁၉၈ နဂရပျာချောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

အရှင်ကျောရ
(စစ်ကိုင်း)

စီကနေ တိုင်းဖြတ်ပြီး အလယ်တည့်
တည့်ကနေ နှစ်ခြမ်းခွဲပြီး အသုံးပြုရာ
မို့ နှစ်ဆစ်ကျ ဖြတ်ပြီးတဲ့ ဝါးလုံးတွေ
ကို နှစ်ခြမ်းစီ နှစ်ခြမ်းစီ ဖြစ်အောင်
ခွဲလိုက်တယ်။

အဲဒီအခါမှာ အဲဒီဖြတ်ထားတဲ့
ဝါးလုံးတစ်လုံးထဲမှာ ထူးထူးဆန်းဆန်း
ဖြစ်နေတာ တစ်နေ့ တွေ့ရတာနဲ့
အရှင်ဘုရားကို ပြချင်လို့ မျှော်နေတာ
ဘုရား၊ ကဲ...ပြောနေတာ ကြာပါတယ်။
ဒီအနား ခဏထိုင်စောင့်ဦး၊ တပည့်
တော် သွားယူလိုက်မယ်’

ဆရာတော် ဦးကောသရဟာ
အဲသလိုပြောပြီး သူ တွေ့ထားတဲ့
ဝါးခြမ်းလေးကို ယူပြီးပြပါတယ်။

ဝါးအမျိုးအစားက ကြာခတ်ဝါးပါ။
အဆစ်နှစ်ဆစ် အကွာအဝေး ပြုပြီး
ဖြတ်ထားတာကို တွေ့ကြရပါတယ်။
အလျားအနေနဲ့ နှစ်ပေခွဲရှည်ပါတယ်။
လုံးပတ် သုံးလက်မကျော်ကျော် ရှိပါ
တယ်။ အဲဒီ ကြာခတ်ဝါးလေးကို
အလယ်တည့်တည့်ကနေ ထက်ခြမ်းခဲ့
ထားပါတယ်။

အဲသလို ခွဲခြမ်းထားတဲ့ ဝါးခြမ်း
အတွင်းပိုင်းမှာတော့ အရှင်မိုင်းအောင်
ကနေ ဝါးလုံးထဲမှာ ခိုင်လုံနံ့ကြီးလောက်
ရှိတဲ့ မာကျောမှုနဲ့ ဘုရားပင်မှာ ဆွတ်
ယင်တစ်ဆူပင်ဟာ အဆစ်ကနေ ခြောက်
လာပြီး ယိုစားပန်းယိုလေလေဟာ
ထွက်ပွားတက်ကာ ဝါး ခွဲ
အထက်ဆင့် အထက်ကို အပယ်အညှစ်
တည့်ကနေ ယောက်ဆွတ်လို့ အဲဒီ နှစ်

ဖန်ခါးသီးခေး

စားသုံးပေး

ဖန်ခါးသီးသည် လူတိုင်းနှင့်နီးစပ်သော အသီးတစ်မျိုးဖြစ်ပေသည်။ ဖန်ခါးသီးကို မြန်မာလူမျိုးတို့က အတိုအမြှုပ်တစ်ခုအနေဖြင့် အဓိကထား၍ စားသုံးလေ့ရှိကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

သို့သော် ဖန်ခါးသီးကို ဆေးဝါးအနေဖြင့် မည်သို့ သုံးစွဲရသည်ကိုမူ လူတိုင်းသိကြမည် မဟုတ်ပေ။

စာရေးသူအနေဖြင့် အလွယ်တကူ ရရှိနိုင်သော ဖန်ခါးသီးကို ဆေးဝါးအဖြစ် သုံးစွဲနိုင်သည်ကို မိမိနှင့် ရင်းနှီးသောတိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးများထံမှ သိရှိခဲ့ရသော ဗဟုသုတများနှင့် ပတ်သက်၍ စာရှုသူများ သိရှိကြစေရန် ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

ဖန်ခါးသီးကို နွားကျင်ငယ်ရည်ဖြင့် ပြုတ်၍စားပါက သွေးအားနည်းသော ရောဂါ၊ အရည်၊ အဖောအရောင်ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ကုသ၍မရသော နာတာရှည် အချဉ်၊ အဖော၊ အရောင်ရောဂါများအတွက် ဖန်ခါးသီးတို့ နွားနက်ကျင်ငယ်ရည်တွင် စိမ်၍ အသီးကိုလည်းစား၊ အရည်ကိုလည်း သောက်ရသည်ဟု သိရပါသည်။

နွားကျင်ငယ်ရည်ကို အသုံးပြုခြင်း၊ နွားကျင်ငယ်ရည်တွင် ထူးခြားသော အစွမ်းသတ္တိများရှိ၏။

အညာမှာ ပုစပ်၊ ငှက်၊ ငါးဖြင့် အစားကို ဖြစ်နိုင်သည်။ ဝမ်းဗီးကို တောက်ဆေး၍ ညက်ပညာကိုလည်း ပွားစေရန် အသုံးပြုရမည်။

ထို့ပြင် ဖန်ခါးသီးကို အသက်ရှည်အောင် သုံးစွဲနိုင်သော လျှို့ဝှက်သော နည်းတစ်ခုရှိ၏။ ယင်းဆေးဝါးကို အချို့က ဓာတ်ညှိဆေးကြီးဟု

လည်း ခေါ်ကြပါသည်။

ယင်းဆေးကြီးကို စားသုံး ပေးခြင်းဖြင့် ဆီးကိုင်း၊ လေထိုး၊ ဝမ်းကိုက်၊ လေအောင့်၊ ဒူးလာ၊ အကြောသေလိပ်ခေါင်း၊ ထုံနာကျဉ်နာ အကိုက်အခဲ၊ မျက်စိဝေ၊

မျက်ရည်ကျခြင်းစသော ရောဂါဝေဒနာများပျောက်ကင်းချမ်းသာသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထို့ပြင် ဆံမဖြူ၊ သွားမကျိုး၊ အသားအရည်မတွန့်၊ မျက်စိဝေခြင်းစသော အကျိုးတရားများကိုလည်း ခံစားနိုင်ကြပေသည်။

စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ တိုင်းရင်းဆေးဆရာတစ်ဦးထံမှ သိရှိခဲ့ရသော ယင်းဆေးနည်းကို စာရှုသူများ သိရှိနိုင်စေရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆေးနည်းအပြည့်အစုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ သီးဖြူသီး
- ၂။ ဖန်ခါးသီး
- ၃။ သင်္ဘောဖာလာ
- ၄။ အိမ်ပွေးသီး
- ၅။ နွားမြက်ရင်း
- ၆။ ဆင်တုံးဆွယ်
- ၇။ ရှက်ကောင်း
- ၈။ ကန်ကြတ်နီ
- ၉။ ကုံကော်ဝတ်ဆန်

အထက်ပါ (၉)မျိုးကို လေးပဲသားစီ စုဆောင်း၍ အမှုန့်ပြုလုပ်ပါ။ ထိုစုဆောင်းပြီးထားသော ဆေးအချိန်ထဲမှ ဆေးလေးပဲသားကိုယူပြီး သကြား (၂၅)ကျပ်သား ရောစပ်ရမည်။ သမအောင် အကြိမ်ကြိမ်မွှေပေးပြီး တစ်နေ့လျှင် ကွမ်းသီး(အခွံခွာပြီး) တစ်လုံးခန့် စားပေးရမည်။

ကုန်သွားပါက မူလဆေးလေးပဲသားကို သကြား(၂၅)ကျပ်သားနှင့် ထပ်မံရောစပ်၍ မှီဝဲနိုင်ပါသည်။

ယင်းဆေးနည်းမှာ လွယ်ကူစွာ ဖော်စပ်နိုင်သည့်ပြင် ငွေကြေးအကုန်အကျလည်း သက်သာ၍ လက်တွေ့လည်း အကျိုးများသောဆေးဖြစ်သဖြင့် စာရှုသူများအနေဖြင့် မိမိရောဂါဝေဒနာနှင့် သင့်လျော်သလို လွယ်ကူစွာ ဖော်စပ် သုံးစွဲနိုင်ကြစေရန် စေတနာမွန်ဖြင့် ရှာဖွေစုဆောင်းတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မြင်းကကုန်း-စိုးမြင့်

ပရိတ်ကြီး-(၁၁)သုတ်လာ ပုဗ္ဗဏှ
သုတ်အစ...

“ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ” ချိ
သောပုဒ်တွင် “ယောပါပဂ္ဂဟော-
အကြင်မကောင်းသော ကြိုဟ်အိမ်
စန်းကျ၊ ပါပသမသတ် ကြိုဟ်ပြတ်
ကြိုဟ်စင်၊ ကြိုဟ်နင်းကြိုဟ်စီးထွက်ပြီး
မငြိမ်း၊ စန်းအိမ်လွန်းပြတ် နက္ခတ်
ကြိုဟ်ယိုင်း၊ မခိုင်လှုပ်ရှား၊ မကောင်း
ထားသည့် တခြားတွင်းဆို၊ အကျိုး
မထင်၊ တစ္ဆေတောသု ဖမ်းယူစုန်း
သုတ်၊ ရုပ်မြှုပ်နံထား” ဟု ပါရှိသည့်
အနက် တစ္ဆေဖမ်းစားသည်၊ အစိမ်း
ပက်သည်၊ စုန်းပြုစားသည်ဟု အယူရှိ
တတ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအခါမျိုးတွင် လူကြီးများသည်
ရွာချခြင်းခလေ့ကို ပြုလုပ်တတ်ကြပါ
သည်။

ရွာချနည်းမှာ ရွာချမည့်နေရာသို့
ဆန်ကောတစ်ချပ် ယူသွားကာ ချခင်း
ရသည်။ ဆန်ကောအလယ်တွင် မြေ
ထမင်းအိုးဖုံးသော မြေစလောင်း
တစ်ချပ်ကို ပက်လက်လှန်လျက် တည်
ထားရသည်။

စလောင်းထဲသို့ ထမင်းနှင့် ဟင်း
ဖြစ်စေ အသားဟင်းချည်းဖြစ်စေ
ထည့်ရသည်။

ထို့နောက် ဆန်ကောပတ်ချာလှည့်
လျက် ရေဖြင့် စက်ဝန်းစည်းသားရ
သည်။

ရေစည်းဝိုင်းအပြင်တွင် ပြာဖြင့်
ဒုတ်ယစည်းဝိုင်း ပြုလုပ်ရသည်။

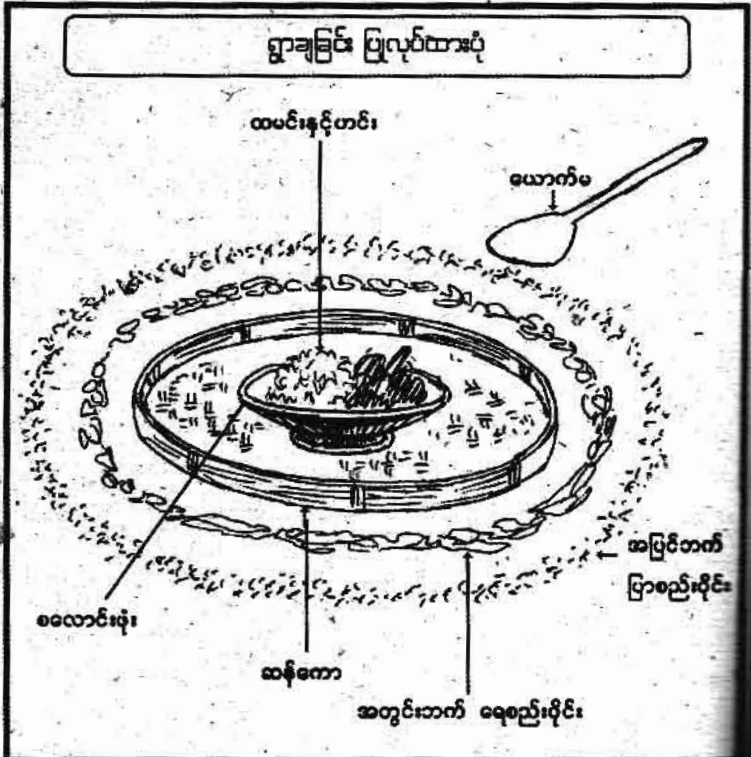
အားလုံး ပြီးစီးသောအခါ
ယောက်မဖြင့် သုံးချက်ခေါက်ကာ...
‘စားပါသောက်ပါ မေတ္တာနဲ့ ကျွေးပါတယ်။
မကောင်းသော ဘေးရန်များကို စောင့်ရှောက်
ပါ’

ဟူ၍ လည်းကောင်း...

၁၉၂ နက္ခတ္တဓရာင်မြညီမဂ္ဂဇင်း

ရွေးကူးကြီးများ

ရွာချခြင်းခလေ့ ပြုလုပ်နည်း

ပြထားသော ပညာများကို ဖယ်ရှားပေးပါ။
ပြောမှာဆိုမှာရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။
ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုပြီးလျှင်
မေတ္တာဗို့ရပါသည်။
မှတ်ချက်။ ။ အသုံး ပြုပြီးသော
ဆန်ကော၊ စလောင်း
စသည် အားလုံး တို့

အား လွှင့်ပစ်လိုက်သော
ပြန်လည်၍ ထား
ကောင်းပါ။

ယခု ကျွန်တော် မှာဝေပေးမယ့် “သဗ္ဗပုဗ္ဗဘာဂတရား”ဟာ အလွန် နိုးရှင်း လွယ်ကူလှပါတယ်။ ကျင့်ပွားလို့ အလွန် လွယ်ပါတယ်။ ပျော်မွေ့ဖွယ်လဲ ကောင်းပါတယ်။ အကျိုးကလဲ အလွန် ပဲ များလှပါတယ်။ လက်တွေ့ကျင့်ဖို့ မမေ့မလျော့ ကျင့်ဖို့လေးပဲ လိုပါတယ်။

ဒီတရားဟာ မြတ်စွာဘုရား ဟောညွှန်ခဲ့တဲ့ တရားဖြစ်ပါတယ်။ ထူးထူးခြားခြား လိုက်နာကျင့်ပွား အကျိုးများကာ အောင်မြင်ထင်ရှားခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ “ကျေးဇူးတော်ရှင် ဗိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး” ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးဟာ ဒီတရားတော်ကို ကိုယ်တိုင် ပေါက်ရောက်အောင် အားထုတ်ပြီးမှ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို နည်းပေး လမ်းညွှန်ခဲ့ပါတယ်။ သာသနာတော်ရဲ့ အကျိုး၊ သတ္တဝါတို့ အကျိုးကို အလွန် အံ့ဖွယ်ကောင်းအောင် စွမ်းဆောင်ပြနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကမ္ဘာကျော် “သဗ္ဗဒွေကပ်ကျော် စေတီတော်ကြီး”ဟာ ယနေ့တိုင် ထင်ရှားတဲ့ သာဓက တစ်ခုပါပဲ။

ကျွန်တော်ဟာ ယခင်က ဒီ တရားတော်ကို မသိခဲ့ပါဘူး။ ဗိုးညှင်း ဆရာတော်ကြီးရဲ့တပည့် “အရှင်သုမန (ဓမ္မာဝရိယ)ရေးသားတဲ့ ကျေးဇူးရှင် ဗိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာသာဝနာအညွှန်း” စာအုပ်ကို ဖတ်ရှု လေ့လာရတဲ့ အခါမှသာ သိခဲ့ရတာပါ။

အဲဒီ စာအုပ်ရဲ့ စာမျက်နှာ(၅၅) နား...

ဤမေတ္တာပေးခြင်းနဲ့သည် အပူကိစ္စ ဟူသမျှ အစိုအစပ်တို့မှာ မိမိတို့ကိစ္စ ဖြီးကြအောင် ပြုလုပ်သင့် ပြုလုပ်ထိုက် သောကြောင့် “သဗ္ဗပုဗ္ဗဘာဂတရား”ဟူ၍ ယည်ကောင်း

တံရောင်းလဟာတိရူပိ အောင်မြင်ရမည့်နေ့တိုင်း

ဆောင်ထားရမည့် သဗ္ဗပုဗ္ဗဘာဂတရား

ကောသလမြို့မြတ်စိန်

အဋ္ဌကထာဇီကာကို ဖွင့်ပြတော်မူသည့် ထုံးကျိန်လှထားကြ၍ နေရာတိုင်း တွေ့ရှိရ တိုင်းတို့မှာ မလစ်လပ်ကြအောင် အားသစ် ကြပါလေ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်း ပြောက်လိုသူတွေတို့ ဆိုပြီး ဖော်ပြထားပါတယ်။

အလုံးစုံ ပြုလုပ်ပြောဆို ကြစည် တွေ့ဆုံခြင်း စသော ကိစ္စအဝဝ မပြုခင် ရှေးဦးအစမှာ “မေတ္တာစိတ်လေးပွား ခြင်း”ကို “သဗ္ဗပုဗ္ဗဘာဂတရား” ပွားခြင်းလို့ ဆိုလိုပါတယ်။

ကိုယ်နဲ့ ဆက်ဆံပတ်သက်ရမယ့် လူ့နတ်၊ သတ္တဝါတို့အား ဦးစွာ “ချမ်းသာပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ” လို့ လေးလေးနက်နက် မေတ္တာပွား ခြင်းပါ။ ထူးထူးခြားခြား သမာဓိ ထူထောင်နေဖို့ မလိုပါဘူး။

အမှန်တကယ် ချမ်းသာစေချင်တဲ့ စိတ်နဲ့ မေတ္တာပွားပို့ခြင်းဟာ အလွန် ကောင်းတဲ့၊ လူပီသတဲ့ အလုပ်ပါ။ လူ တိုင်းလဲ လိုက်နာ လုပ်ဆောင်သင့်ပါတယ်။ မမေ့မလျော့ဖို့တော့ လိုပါတယ်။ လက်တွေ့ ကျင့်ကြည့်ရင် အကျင့်ရသွားပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ခရီးသွားတိုင်း အိမ်က အပြင်သွားတိုင်း မေတ္တာပွား သွားတာ အကျင့်ပါနေခဲ့လို့ ဒီလို ပြောနိုင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ တောင်တန်း နယ်ခြားသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသာရရဲ့ တရားတော်တွေ၊ စာအုပ်တွေ ဖတ်ရှုလေ့လာရာမှ “ခရီးသွား မေတ္တာပွားပို့နည်း” ကို ရခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနည်းကို နှစ်သက် သဘောကျပြီး လက်တွေ့ ကျင့်ပွားခဲ့ပါတယ်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်ကတည်းက ကျင့်ပွားခဲ့ တာ ယခုအခါ အိမ်က အပြင်ထွက် လိုက်တာနဲ့ မေတ္တာပွားမိလျက်သား ဖြစ်နေပါပြီ။ ပွားများပုံကတော့...

‘မိရဲ့ ရှေ့ကမ္ဘာရှိသော သတ္တဝါတွေ ဘေးရန်ကြောင့်ကြံ ဆင်းရဲကင်း၍ ချမ်းသာ ကြပါစေ ကောင်းကျိုး လိုရာသန့်ပြည့်ပါကြ ပါစေ’

‘မိရဲ့နောက်၌ ကျန်ခဲ့သော သတ္တဝါတွေ

ဘေးရန်ကြောင့်ကြ သင်္ခါကင်၍ ချမ်းသာ ကြပါစေ ကောင်းကျိုး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြ ပါစေ'

'ပါမိ ညာဘက်၌ ရှိကြကုန်သော သတ္တဝါ တွေ ဘေးရန်ကြောင့်ကြ သင်္ခါကင်၍ ချမ်းသာကြပါစေ ကောင်းကျိုး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ'

'ပါမိ ဘယ်ဘက်၌ ရှိကြကုန်သော သတ္တဝါ တွေ ဘေးရန်ကြောင့်ကြ သင်္ခါကင်၍ ချမ်းသာကြပါစေ ကောင်းကျိုး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ'

'ပါမိ အောက်အရပ်၌ ရှိကြကုန်သော သတ္တဝါတွေ ဘေးရန်ကြောင့်ကြ သင်္ခါ ကင်၍ ချမ်းသာကြပါစေ ကောင်းကျိုး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ'

'ပါမိ အထက်အရပ်၌ ရှိကြကုန်သော သတ္တဝါတွေ ဘေးရန်ကြောင့်ကြ သင်္ခါ ကင်၍ ချမ်းသာကြပါစေ ကောင်းကျိုး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ'

အဲဒီလို ပွားများပြီး သွားလာခဲ့တဲ့ အတွက် ယနေ့အချိန်ထိ ခလုတ်မထိ ဆူးမငြိဘဲ တွေ့တဲ့သူတိုင်းနဲ့ ခင်မင် အဆင်ပြေစွာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ခရီးစဉ်တိုင်း နီးနီး ဘေးကင်း မြန်ဆန် ခဲ့တာ များပါတယ်။

ကျွန်တော် ပြောချင်တာကတော့ ဒီကျင့်စဉ်ဟာ အလွယ်တကူ ကျင့် သွားလို့ရတယ် ဆိုတာပါပဲ။ မိုးညှင်း ဆရာတော်ကြီး ညွှန်ပြတာကတော့ ပိုပြီး ပြည့်စုံကောင်းမွန်လှပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးကတော့ "ဘယ်သွား သွား။ ဘာလုပ်လုပ် မေတ္တာကို အရင်ဦးဆုံး ပွားစေပါတယ်။ ဥပမာ မန္တလေးသွားမယ်ဆိုရင် မန္တလေးနဲ့ စစ်သမ္မု ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာ ကြပါစေ" လို့ အကြိမ်ကြိမ် ပွားစေပါ တယ်။ အမှုစေဖို့လဲ တိုက်တွန်းပါ သေးတယ်။

(စစ်သမ္မု ဆိုတာကတော့ မန္တလေးမှာ ရှိရှိသမ္မုသော သတ္တဝါ တို့ကို အာရုံပြုရမယ်လို့ ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။)

ကိုယ်သွားမယ့် မြို့ရွာ၊ ရပ်ကွက်၊ ဌာနတွေကို "နာမည်တစ်"ပြီး ကြိုတင် မေတ္တာပွားပို့သွားခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။

လုပ်ငန်းခွင်တွေမှာလဲ အလုပ်ရှင်၊ အလုပ်သမား၊ အကြီးအကဲ အောက် လက်ငယ်သား၊ ဆရာတပည့် စသဖြင့် ဆက်ဆံရသူအချင်းချင်း ဦးစွာ မေတ္တာ ပို့ပေးကြရမယ်။

'ဤအလုပ်နှင့် စပ်သမ္မု ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ'

လို့ အကြိမ်ကြိမ် မေတ္တာပွားပြီး အလုပ်လုပ်ကြပါလို့လဲ ဆုံးမခဲ့ပါတယ်။

ပြီးတော့ မနောက်မေတ္တာသာမက ဝစီကံ မေတ္တာလဲ အဓိက အရေးကြီး ကြောင်း၊ ဒါကြောင့် ချိုသာယဉ်ကျေး ပြောဆိုဆက်ဆံပေးကြဖို့ အခွင့်အခါ မသင့်ရင် မပြောဘဲ နေပြီး ပြောသင့်မှ ချိုချိုသာသာ ပြောကြပါလို့လဲ သတိ ပေးပါတယ်။

ပြီးတော့ ကာယာကံမေတ္တာကိုလဲ လက်တွေ့ကျင့်ဆောင်ကြဖို့ ထောက်ပြ ထားပါသေးတယ်။ ဆိုင်ရာလုပ်ငန်း ဌာနများမှာ တစ်စုံတစ်ဦး အရေးကိစ္စ ရှိက ထောက်ပံ့ကူညီကြဖို့၊ ကိုယ်အား ဉာဏ်အား ပစ္စည်းအားနဲ့ စွမ်းနိုင်ရာ ကူကြဖို့ နှုတ်၏စောင်မခြင်း၊ လက်၏ စောင်မခြင်း ပြုကြဖို့ နည်းပေးလမ်း ပြထားပါတယ်။

အလုပ်ရှင်နဲ့ အထက်လူကြီးတို့က အောက်လက်ငယ်သားတွေကို တစ်ခါ တစ်ရံ လက်ဆောင်ပေးခြင်း၊ ချီးကျူး ခြင်းလဲ လုပ်သင့်သလို၊ အောက်လက် ငယ်သားတွေကလဲ အချိန်ပို လုပ်အား

ပေးခြင်း၊ အလုပ်ကြိုးစားခြင်းတွေ ပြုလုပ်ကြခြင်းဖြင့် မေတ္တာဓာတ်တွေ ဖလှယ်သင့်ကြောင်း မိုးညှင်းဆရာ တော်ကြီးက စေ့စေ့စစ်စစ် သင်ပြပေး ထားပါတယ်။

အဲဒီလို ကံသုံးပါးမေတ္တာတွေကို ကျင့်ပွားခြင်းဟာ "သဗ္ဗပုဗ္ဗဘာဂ မေတ္တာ"ကို ကျင့်ပွားခြင်းပါပဲ။ တံကယ် လက်တွေ့ကျင့်ပွားရင်တော့ မိမိတို့ရဲ့ ကိစ္စအဝဝ ပြီးမြောက်ကြမယ်လို့လဲ မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။

မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီးက ထပ်ပြီး လမ်းညွှန်ပါသေးတယ်။

ပစ္စည်း အသုံးအဆောင် နေရာ ထိုင်ခင်းတွေကို ရတဲ့အခါတိုင်း၊ သုံး ဆောင်ရတဲ့အခါတိုင်းမှာလဲ မေတ္တာ ပွားကြဖို့ ညွှန်ပြပါတယ်။

'ဤတ္ထုပစ္စည်းနှင့် စပ်သမ္မု ချမ်းသာကြ ပါစေ ချမ်းသာကြပါစေ'

'ဤအစားအစာနှင့် စပ်သမ္မု ချမ်းသာကြ ပါစေ ချမ်းသာကြပါစေ'

'ဤအဝတ်အထည်နှင့် စပ်သမ္မု ချမ်းသာ ကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ'

'ဤစာအုပ်နှင့် စပ်သမ္မု ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ'

'ဤကာနှင့် စပ်သမ္မု ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ'

အကြိမ်ကြိမ်ပွားပါ။ ပြီးမှ သုံးဆောင် ကြပါလို့ အလေးထား မှာကြားခဲ့ပါ တယ်။

တစ်စုံတစ်ဦးနဲ့ဖြစ်စေ၊ လူအများနဲ့ ဖြစ်စေ တွေ့ဆုံတိုင်းမှာလဲ ကြိုတင် မေတ္တာပွားပို့ရန်လဲ ဆုံးမထားပါတယ်။

ဦးဖြူနဲ့ တွေ့ဆုံဖို့သွားရင်... 'ဦးဖြူ ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ' လို့ ပွားရမှာပါ။ လူအများဆိုရင်... 'သူတို့အားလုံး ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာ ကြပါစေ'

လို့ ပွားသွားရမှာပါ။ အကြိမ်များစွာ မေတ္တာပွားပို့ရမယ်လို့ သင်ပြခဲ့ပါတယ်။ ပြီးမှ ကိုယ်လိုရာ ပြောဆိုဆက်ဆံရ မယ်လို့ သင်ပါတယ်။

ဘုရားစေတီ အဆောက်အအုံများ သွားလျှင်လဲ အဲဒီနေရာတွေမှာ တန်ခိုး ကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ နတ်တွေ ရှိနိုင် ကြောင်း၊ သူတို့ကို ရည်မှန်းပြီး ကြိုတင် မေတ္တာရေစင် ဖျန်းဖို့လိုကြောင်း သတိ ပေးခဲ့ပါတယ်။

‘ဤစတီတော်နှင့် စပ်သမျှ ချမ်းသာကြ ပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ’

‘ဤအဆောက်အအုံကြီးနှင့် စပ်သမျှ ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ’

လို့ အကြိမ်ကြိမ် မေတ္တာပို့ပြီး အမှု စေရမယ်လို့ နည်းပြပေးပါတယ်။

အခြားသစ်ပင်ကြီး၊ တောတောင် ကြီးတွေ မြစ်ချောင်းပင်လယ်အင်းအိုင် တို့ကို သွားရင်လဲ ထို့အတူပင် မေတ္တာ ပို့ရန် အမှုပေးဝေရန် တိုက်တွန်းခဲ့ပါ တယ်။

မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီးက “မိမိတို့ သြဇာအာဏာ စူးရှအောင် နေ့စဉ် မေတ္တာပွားနည်း” ကိုလဲ ဟောကြားခဲ့ ပါတယ်။

မိမိတို့ အိမ်ခြံဝန်းရှိ လူနတ်သတ္တဝါ ရှိရှိသမျှတို့ကို အာရုံမိမိ စူးစိုက်ကာ...

‘တို့တစ်အိမ်လုံး ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာ ကြပါစေ’

လို့ (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် (၁၀)ပတ် စိပ်ရမယ်။

တစ်ဖန် မိမိတို့ ရပ်ရွာအတွင်းရှိ သတ္တဝါတို့ကို ပိုက်ကွန်ယက်နှင့် အုပ် သလို ဉာဏ်နှင့် မိအောင်အုပ်ကာ ပွားများရန်မှာ...

‘တို့တစ်ရွာလုံး ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာ ကြပါစေ’

‘တို့တစ်ရပ်ကွက်လုံး ချမ်းသာကြပါစေ’

ချမ်းသာကြပါစေ’

လို့ ပုတီး(၁၀)ပတ် နေ့စဉ် စိပ်ရမယ်။ ပြီးရင် မိမိတိုင်းပြည်အတွင်း ရှိရှိ သမျှ သတ္တဝါတို့ကိုလဲ ဉာဏ်ဖြင့် မိအောင်ဖမ်းပြီး...

‘တို့တစ်တိုင်းပြည်လုံး ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ’

လို့ ပုတီး(၁၀)ပတ် နေ့စဉ် စိပ်ရမယ် လို့ ထုတ်ဖော်နည်းပေးခဲ့ပါတယ်။

အမှန်တကယ် ချမ်းသာစေလို့လဲ စိတ်ရင်းနဲ့ ပွားများရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်အကျိုးထက် သူ့အကျိုး၊ အများ အကျိုး လိုလားစိတ်နဲ့ ပွားများရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နေ့စဉ် အားထုတ်ရင် လူနတ်ချစ်ခင် ခြင်း၊ နတ်များ စောင့်ရှောက်သဖြင့်

“ကြတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်း မြောက်” ခြင်း အကျိုးပြီးစေမယ်လို့ အတိအကျ မိန့်မှာခဲ့ပါတယ်။

မေတ္တာစွမ်းအား စူးရှထိရောက်တာ၊ တန်ခိုးအာဏာကြီးမားလာနိုင်လို့ အမြဲ မပြတ် ပွားများအားထုတ်ကြဖို့ မိုးညှင်း ဆရာတော်ကြီး တိုက်တွန်းသွားခဲ့ပါ တယ်။

မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီးဟာ ပြော သလိုလုပ်ပြီး လုပ်သလိုပြောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်

မြတ်ကြီးပါ။ အထူးသဖြင့် မေတ္တာ ကျင့်စဉ်ကို ပေါက်ရောက်အောင်မြင် အောင် ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံအားထုတ် ခဲ့ပြီးမှ လောကအကျိုး၊ သာသနာ့စတက် အကျိုး၊ ဒကာ၊ ဒကာမများရဲ့အကျိုးကို အားကြီးမာန်တက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါ တယ်။

ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့တဲ့ နည်းကောင်းလမ်းညွှန်တွေကို မမြင်း မချန် ချပဲ့ခဲ့ပါတယ်။ တပည့်သံဃာ တွေ၊ တပည့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို လက်တွေ့ကျင့်ကြံအားထုတ်ဖြစ်ခဲ့ပါ တယ်။

တရားတော်တွေ၊ ကျမ်းစာအုပ်တွေ လဲ ပြုစုပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဒီမေတ္တာကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ် သင့်ပါတယ်။ လက်တွေ့လက်ငင်း ကျင့်ပွားပါလို့လဲ အလေးအနက် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်ပါတယ်။

မငြိမ်းချမ်းတဲ့ ကမ္ဘာ၊ နာမကျန်းတဲ့ ကမ္ဘာကြီးနဲ့ မငြိမ်းချမ်းသေးတဲ့ မြန်မာ ပြည်၊ မအေးချမ်းသေးတဲ့ မြန်မာပြည် ကြီးကလဲ (မေတ္တာ)ကို တောင်းဆိုနေ ပါပြီ။

မေတ္တာကို ကျွန်တော်လဲ လိုချင်ပါ တယ်။ အသင်လဲ လိုချင်ပါတယ်။ လူ ဖြစ်စေ၊ နတ်ဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သတ္တဝါတိုင်း မေတ္တာကို လိုချင်ကြပါ တယ်။

မေတ္တာကို မတောင်းတာသူ မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ “သဗ္ဗပုဗ္ဗဘာဂ မေတ္တာထရား” ကို အမြဲထာဝရ လက်ကိုင်ထား ကျင့်ပွား ကြပါစို့။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

လင်းလေးနှင့် တိမ်

စာရေးသူ ငယ်စဉ်က မျက်လုံးတွင် သုံးကြိမ် သုံးခါတိတိ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ပထမအကြိမ်မှာ စာရေးသူ အသက်(၈)နှစ်ခန့်တွင် ဖြစ်ပါသည်။ သူငယ်ချင်းများနှင့် စစ်တိုက်တမ်း ဆော့ကစားကြရာက လှံစွပ်အစွန်း ကောင်းသည့် သူငယ်ချင်း၏ လက်ချက်ကြောင့် စာရေးသူ၏ ညာ မျက်လုံးကို ဝါးချွန်ဖြင့် အထိုးခံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်၏။

မျက်လုံးတစ်ခုလုံး နီရဲကာ သံနှင့် ရှုပ်ရှုပ် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဒုတိယအကြိမ်မှာ စာရေးသူ (၁၃)နှစ်သားအရွယ် သတ္တမတန်း ကျောင်းသားဘဝတွင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ဒေသတွင် ထိုစဉ်က လျှပ်စစ်မီး မရှိသေးသဖြင့် ညဘက် စာကြည့်လျှင် ရေနံဆီသုံး မီးအိမ် လေးဖြင့် စာကြည့်ကြရပါသည်။

စာကြည့်ပြီးသည်နှင့် မီးဘေးလုံခြုံ ရေးအတွက် မီးအိမ်ကို ငြိမ်းသတ်ထား ရပါသည်။

တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် စာ ကြည့်လိုသဖြင့် မီးထွန်းညှိရန် မှောင် ထဲတွင် မီးအိမ်လိုက်ရှာစဉ် မီးအိမ် ချိတ်ဆွဲသည့် သံချိတ်နှင့် စာရေးသူ၏ ဘယ်ဘက်မျက်လုံး ချိတ်မိပြီး စာရေး သူမှာ ချိတ်တွင် တန်းလန်း ဖြစ်နေ၏။

ငါ့မျက်လုံးတော့ ဆွဲသွားလောက် ပြီ ဟူသောအသံဖြင့် ဝမ်းနည်း ထိတ်လန့်စွာ တုန်လှုပ်မိပါသည်။

ဆေးခန်းတွင် ပြသသောအခါ မျက်ဖြူအိမ်တွင် အပေါ်ယံ မျက်လွှာ တွင်သာ အနည်းငယ် ပွန်းပဲ့ပြီး သွေး ခြည့်ညလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရ ပါသည်။

တတိယအကြိမ်မှာ စာရေးသူ (၁၅)နှစ်အရွယ် နဝမတန်းကျောင်းသား **၁၉၆၆ နဂျာနယ်** ရေးခြင်း

ဘဝတွင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းတွင် သူငယ်ချင်းများနှင့် ဘောလုံးကစားကြ ရာမှ စာရေးသူ၏ ဘယ်ဘက်မျက်လုံး ကို ဘောလုံး မတော်တဆ ထိမှန် ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ထိမှန်သည့် ဘောလုံး အရှိန်ပြင်း သဖြင့် မျက်လုံးမှာ ဖွင့်မရအောင် ပူး ရောင်ပြီး အောင့်လည်း အောင့်နေပါ သည်။

တစ်ပတ်ခန့် ကြာသောအခါ အရောင် လျော့သွားသော်လည်း မျက်နက်အိမ်အစပ်တွင် ဆန်ကွဲကျိုးခန့် တိမ်လေး ဖြစ်ကျန်ခဲ့ပါသည်။

ဖော်ပြပါ (၃)ကြိမ်စလုံးတွင် စာရေး သူ၏ ကြီးဒေါ်သည် စာရေးသူ၏ မျက်လုံးကို သူ၏ **လက်ခွဲတော် ဆေးတောင်ဝှေးဖြင့်** ထိရောက်စွာ ကုသပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ ကုသခဲ့စဉ် ၁၉၉၇ ခုနှစ် က (၄၀)ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ စာရေးသူ၏ မျက်လုံးနှစ်ဖက်စလုံးတွင် မည်သည့် ဒဏ်ရာ မည်သည့်တိမ်မျှ ထင်ကျန် မနေခဲ့ပါ။

စာရေးသူ၏ ကြီးဒေါ် အသုံးပြုခဲ့ သည့် ဆေးတောင်ဝှေးလေး ဤမျှ အစွမ်းထက်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ကြီးဒေါ် အသုံးပြု ခဲ့သည့် ဆေးတောင်ဝှေး ဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်ပါ။ **လက်မလုံးခန့်ရှိ လင်းလေးမြစ်(လင်းလေး၏ မြေ အောက်ပင်စည်ပိုင်းကို ဆိုလိုပါသည်)**

အရှည်တစ်မိုက်ခန့်ကို အလယ် တွင် ခဲတံလုံးခန့် အလျားလိုက် တိုးလျှို ပေါက် ဖောက်ကာ သန့်ရှင်းအောင် ဆေးကြောထားသည့် ဆေးမြစ်ဖြစ်ပါ

သည်။ ကြီးဒေါ်သည် ထိုဆေးမြစ်၏ အလယ်တွင် ဖောက်ထား သည့် အပေါက်ကတစ်ဆင့် စာရေးသူ ၏ ဒဏ်ရာရထားသည့် မျက်လုံးကို အာပူငွေဖြင့် မကြာခဏ မှုတ်၍ မှုတ်၍ ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လင်းလေးကို အချို့က လင်းနေဟု လည်း ခေါ်ကြပါသည်။ မြန်မာ့ပရဆေး ပင်များ စာအုပ်တွင်မူ လင်းလေးဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

လင်းလေးတွင် လင်းလေးအကြီးနှင့် အသေး(၂)မျိုးရှိရာ စာရေးသူ ယခု ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့် လင်းလေးမှာ **လင်းလေးအကြီး**ဖြစ်ပါသည်။

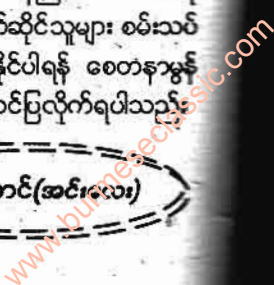
လင်းလေးအကြီးက အနံ့လည်း ပို၍ ရူးရှပြီး ဆေးစွမ်းလည်း ပို၍ ထက်ပါ သည်။

လင်းလေးကို အင်းအိုင် ချောင်း မြောင်းအစပ်တွင် သဘာဝ ပေါက်ပင် အဖြစ် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

မိမိတို့အိမ်ခြံဝင်းအတွင်းရှိ ရေတွင်း ရေကန်အနီး ရေဝပ်သည့်နေရာများ တွင် အလယ်တကူ စိုက်ပျိုး၍လည်း ထားရှိနိုင်ပါသည်။

လွယ်ကူ ထိရောက်ပြီး အန္တရာယ် ကင်းသည့် ဆေးနည်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်သဖြင့် တိုက်ဆိုင်သူများ စမ်းသပ် အသုံးပြုကြည့်နိုင်ပါရန် စေတနာအတိုင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကိုကိုမောင်(အင်းလေး)

ပာဏှင်အဖွဲ့

ဗိဗ္ဗာတနာ။ ။ နိုင်ငံခြားသား အထူးသဖြင့် အနောက်နိုင်ငံခြားသား များနှင့် ပူးတွဲ၍ ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ရသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ကြီးပွားမည်။

ဇိုဝ်ထီးတနာ။ ။ လုပ်ငန်း၊ ဌာန၊ နေရာပြောင်းရက်န်းရှိသည်။ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်သော နိုင်ငံခြားခရီးသွားရက်န်းရှိနေသည်။

အိမ်တွင်းတနာ။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းမည်။ မိသားတစ်စု အပျော်ခရီး ထွက်ရလိမ့်မည်။

အချစ်တနာ။ ။ အချစ်စစ်တို့မည်သည်မှာ မြောင့်ဖြောင့်ဖြူးဖြူး မရှိတတ်ပါ။ စိတ်အားငယ်ရန် မလိုပါ။ သူ့အချိန်နှင့်သူ သာယာ ချမ်းမြေ့ရပါလိမ့်မည်။

ပညာတနာ။ ။ အချစ်ရေးအဆင်မပြေတာနှင့် ပညာရေးကို မထိခိုက် ပါစေနှင့်။ စိတ်ညစ်နေနှင့်။ စိတ်ပျက်နေနှင့် ဘာမှ ခြစ်မလာနိုင်ပါ။

ကျန်းမာတနာ။ ။ လေထိုးလေအောင် ဖြစ်တတ်၍ လေပွစာများကို ရှောင်ပါ။ ဝမ်းရင်ကို အအေးမမိပါစေနှင့်။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၁၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျောင်းချီကုန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထီထိုးချီကုန်များ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထိုးချီကုန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ ။ ။ မိခင်ဖခင် (သို့မဟုတ်) သက်ကြီးရွယ်အို နှစ်ဦး အား နွားနို့ကို ထကြားထည့်၍ ပေါင်ပန်းဖြို ကျွေးမွေးပါ။

ပာဏှင်

ဗိဗ္ဗာတနာ။ ။ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီ၊ နိုင်ငံခြားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများနှင့် ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ရခြင်း(သို့မဟုတ်) ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်း ရရှိ အောင်မြင်မည်။

ဇိုဝ်ထီးတနာ။ ။ အေးအေးချမ်းချမ်း လုပ်ကိုင်ရမည်။ လုပ်ငန်း ဆိုင်ရာ အခွင့်ကောင်းများရရှိမည်။ လူကြီးများ၏ ချစ်ခင်မှုကို ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းတနာ။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဝင်ငွေကောင်းသဖြင့် မိသားတစ်စု အေးအေးချမ်းချမ်း ပျော်ပျော် ခွင့်ခွင့် နေကြရမည်။

အချစ်တနာ။ ။ ကြားစကားကို နားမယောင်ပါနှင့်။ မိမိတို့ချစ်ခြင်းကို ခွဲမည်သူများ ရှိနေသည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ယုံယုံကြည်ကြည် သစ္စာရှိရှိ ချစ်သွားဖို့သာ အရေးကြီးပါသည်။

ပညာတနာ။ ။ ချစ်လည်းချစ်ပါ။ စာလည်းကြိုးစားပါ။ အချစ်ရေး သောကကြောင့် ပညာရေးကို အထိခိုက်မခံပါနှင့်။ ကံညံ့လျှင် ဉာဏ်၊ ပီရိယ ကူမ ရမည်။

ကျန်းမာတနာ။ ။ ဦးခေါင်းမှူးဝတ်တံ၍ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူ သမီး ပျော်ရွှင်ကြည့်နူးဖွယ်ကောင်းသော တေးဂီတ၊ တေးသီချင်း များကို နားထောင်ပေးပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၁၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျောင်းချီကုန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထီထိုးချီကုန်များ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထိုးချီကုန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁)ရက် မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေတပတမ်း

ဆရာကျော်ခြည်

အထောင်ယတြာ။ ။ အိမ်ရှိအတူနေသူများအား ကော်ဖီ နှင့် ကိတ်ယုန် ကျွေးမွေးပါ။

အပို

ဗိဗ္ဗာတနာ။ ။ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ အိမ်မြေအကျိုးဆောင်၊ ကန်ထရိုက် လုပ်ငန်းများ ပုံမှန်လုပ်ကိုင်နေရမည်။

ဇိုဝ်ထီးတနာ။ ။ ငွေကြေးဆိုင်ရာ ပြဿနာပေါ်ကိန်း ရှိ၍ ငွေကြေးကိုင်တွယ် သုံးစွဲရသူများ၊ ငွေကြေးတာဝန် ရှိသူများ စာရင်းယေး အတိအကျထားပါ။ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားပါ။

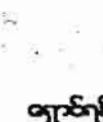
အိမ်တွင်းတနာ။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သား သမီးများ ပညာရေး၊ စီးပွားရေးကောင်းသော်လည်း ကျန်းမာရေးညံ့တတ်၍ သတိဖြင့် နေထိုင် စားသောက်ပါ။

အချစ်တနာ။ ။ အချစ်ရေးအဆင်ပြေမည်။ လူကြီးမိဘတို့ ကလည်း သဘောတူ ကြည့်ဖြူကြပါမည်။ ရုတ်တရက် အိမ်ထောင်ကျကိန်းရှိ၍ ဆင်ခြင်နေထိုင်ပါ။

ကျန်းမာတနာ။ ။ ဆီးရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ အပူအစပ်များ ကို လျော့စားပါ။ အရက်သောက်တတ်သူများ အရက် လျော့သောက်ပါ။ (သို့မဟုတ်) အရက်ဖြတ်ပါ။

ပညာတနာ။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေ၍ ပညာရေးကို လျစ်လျူမရှုပါနှင့်။ အိမ်ထောင်ကျလျှင် ပညာရေး ပျက်သွားတတ်၍ ဆင်ခြင်စဉ်းစားပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျောင်းချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထီထိုးချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထီထိုးချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စရှိလျှင် ယှဉ်ပြိုင်ရန်ကိစ္စရှိလျှင် ကလေးများကို ဆရာကလေးကျွေးပြုမှ ဆောင်ရွက်ပါ။

ဗုဒ္ဓပုဒ်

ဗိဗ္ဗာတနာ။ ။ လုပ်ငန်းချဲ့ထွင်ရန် ငွေကြေး လိုအပ်ချက်ရှိလျှင် ကူညီသူများကြောင့်(သို့မဟုတ်)ရှယ်ယာဝင်သူများကြောင့် ငွေကြေး အဆင်ပြေသွားမည်။

ဇိုဝ်ထီးတနာ။ ။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ အချိန်မီပြီးစီးရေး ကြိုးစား ရလိမ့်မည်။ မိမိအရည်အချင်းကို ပြလိက်ပါ။

အိမ်တွင်းတော်။ ။ မိဘများ ငွေကြေးတောင်းတင်းခိုင်းမာ၍ မိသားစုတစ်စု မတောင်းမတ မကြောင့်မကြ နေရမည်။

အာရုံစိုက်ရေး။ ။ ချစ်သူခိုင်းခိုင်းလည်နေမည်ကာလဖြစ်သည်။

ပညာရေး။ ။ အချစ်ရေးမှာ မျှော်ပါပြီး ဘဝ၏ အဓိကကျသော ပညာရေးကို မပစ်ပယ်လိုက်ပါနှင့်။ ချစ်လည်ချစ်ပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကိုယ်၊ လက်၊ ခြေထောက် အဆစ်အဖျက်များ နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်သည်။ ညဘက် ရေမချိုးပါနှင့်။ ရေချိုးချင်လျှင် ရေခန်းဖြင့် စိမ်းချိုးပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၁ ၄ ၇ ၉ ၁၂ ၁၄ ၁၇ ၁၉ ၂၂ ၂၄ ၂၇ ၃၀

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုကုသမှုများ။ ။ ၁ ၃ ၆ ၉ ၈ ဝဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ပိပိပျေနေတွင် အိမ်တွင် အတုနေသူများအား အနှိမ်နင်း(အနှိမ်ဆုံးဖြတ်) ကျွေးမွေးအပ်ပါ။

အိမ်တွင်းတော်

စိမ်းပွားရေး။ ။ တိုက်ခန်းအရောင်းအဝယ်၊ အိမ်ခြံမြေ အကျိုးဆောင် လုပ်ငန်းများ အလုပ်အကိုင်ကောင်းမည်။ အကျိုးအမြတ်များမည်။

အိမ်တွင်းတော်။ ။ စိတ်စေတနာကောင်းရှိပြီး ကူညီတတ်သော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကြောင့် မိမိတာဝန်ယူထားရသော တာဝန်များ လုပ်ငန်းများ အချိန်မီ ပြီးစီးမည်။

အိမ်တွင်းတော်။ ။ အိမ်ထောင်ဖက် ဝင်ငွေကောင်း၍ မိသားစုတစ်စု လိုချင်တာ ဝယ်နိုင်၊ သွားလိုရာ ရောက်နိုင်၊ စားလိုရာ စားနိုင်သောကြောင့် ပျော်ရွှင်စရာကာလလေးဖြစ်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ရှိချောပြီး စိတ်ထားကောင်းသည့် ချစ်သူနှင့်တွေ့မည်။

ပညာရေး။ ။ အချစ်ရေးကို ကောင်းသလို ပညာရေးတွင်လည်း ကံကောင်းပါသည်။ ကျောင်းစာမေးပွဲများ၊ သင်တန်းစာမေးပွဲများ ရှိလျှင် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုပါ။ အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ဆေးနား၊ အစားအသောက်များကို သတိထားစားပါ။ တွဲဖက်မစားသင့်သော အစားအသောက်များကို မစားပါနှင့်။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုကုသမှုများ။ ။ ၁ ၃ ၆ ၉ ၈ ဝဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ သံဃာတော်တစ်ပါးပါးအား ဝက်သာမာင်(၅)တံး လှူဒါန်းပါ။

ထောင်နိဂုံးများ

စိမ်းပွားရေး။ ။ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီ လုပ်ငန်းများနှင့် ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ခွင့်ရလိမ့်မည်။ ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ခွင့် မရပါက တစ်ဦးတည်းကိုယ်စားလှယ် ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းတော်။ ။ စိတ်ကောင်းနင်းကောင်းနှင့်သာ လုပ်ကိုင်ပါ။ မိမိကြိုးပမ်းအောင်မြင်မှုကို မနာလိုသူတစ်စုက ဒုက္ခပေးတတ်သည်။

၁၉၈ ၄ ကျမ္မာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အိမ်တွင်းတော်။ ။ တစ်မိသားစုလုံး ပျော်ရွှင်ရမည်။ အိမ်၏ ကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး အဆင်ပြေ၍ လိုအင်ဆန္ဒ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်မည်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး ကံကောင်းပါသည်။ လူကြီးမိဘများက သဘောတူကြည်ဖြူကြလိမ့်မည်။ ရုတ်တရက် အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ အချစ်ရေးကောင်းနေ၍ ပညာရေးတွင် မပေါ်ဆပါနှင့်။ ချစ်လည်းချစ်ပါ။ ပညာရေးကိုလည်း ကြိုးစားပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ လူပင်ပန်း၊ စိတ်ပင်ပန်း မခံပါနှင့်။ စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်အောင် နေပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုကုသမှုများ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈ ဝဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ စာသင်သား၊ ရဟန်းတစ်ပါးပါးအား ပြဌာန်းစာအုပ် (အနည်ဆုံး)တစ်အုပ် လှူဒါန်းပါ။

စိမ်းပွားရေး

စိမ်းပွားရေး။ ။ အလုပ်အကိုင်များ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ပူးတွဲဖက်စပ် ရှယ်ယာ လုပ်ကိုင်ခွင့် ရလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းတော်။ ။ တာဝန်များ၊ လုပ်ငန်းများ သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း အောင်မြင်စွာ ပြီးစီး၍ လူကြီးများ၏ ချီးကျူးခြင်းကို ခံရမည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ထပ်မံရရှိလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းတော်။ ။ မိသားစု၏ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး ကောင်းမည်။ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ်ရာ ကာလတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

အချစ်ရေး။ ။ အနေအထိုင် အပြုအမူကြောင့် ချစ်သံယစိတ် ဝင်တတ်သည်။ အနေအထိုင် အပြုအမူကို ပြုပြင်လိုက်ပါ။ သံသယများ ပြေပျောက်၍ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးရပါလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ နိုင်ငံခြားသို့ ပညာရေးခရီး သွားရကိန်းရှိသည်။ ရည်ရွယ်ချက်ရှိလျှင် ကြိုးစားလိုက်ပါ။ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေးဖက်နာ ဖြစ်တတ်၍ နားလည်တတ်ကွင်းသော သမားတော်များနှင့် တိုင်ပင်ကုသပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

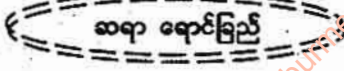
ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုကုသမှုများ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၈ ဝဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ဓမ္မနေနံနက်(၉)နာရီ(၁၅)မိနစ်အချိန်တွင် အိမ်တွင်းတော်တော်တော်တွင် ငါးပါးသီလံသံဖြင့် အရဟံ သိဒ္ဓိ တာဝံ ဟု ဝါထာတော်ကို အကြိမ်ခုနစ်ရာ ရွတ်ပွားပေးပါ။

ကျန်းမာ ရုတ်သားကြပါစေ

ပုထုဇဉ်များအဖို့ လိုအပ်ဆန္ဒကား ပညာသတ္တိအခါမျှ မပြည့်ဝနိုင်ပါ။ တစ်ခုထပ်ရလျှင် နောက်ထပ်တစ်ခု ပြန်လိုလာတတ်သည်။ နိဗ္ဗာန်ခရီးသို့ သွားကြသည့် သူတော်ကောင်းများနှင့်ကား ဆန့်ကျင်ဘက်ပင် ဖြစ်သည်။

အရွတ်သည် အသားမဟုတ်မှန်း သိသော်လည်း ပုထုဇဉ်လောကီသားများအဖို့ အရွတ်ကိုကား မစွန့်နိုင်သေး။ လောကီနယ်ပယ်၌ အခြံအရံနှင့် လိုအပ်ဆန္ဒပြည့်ဝရေးသည် အမှန်ပင် လိုအပ်ပါသည်။

စာရေးသူ ယခုရေးသားတင်ပြမည့် လာဘ်အဖွင့်မန္တန်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားဝတ်ပြုမီ ကိုယ်ခန္ဓာသန့်ရှင်းစေရန် ရေမိုးချိုးရပါမည်။ ရုပ်ခန္ဓာစင်ကြယ်သန့်ရှင်းပြီးသည့်အခါ စိတ်ခန္ဓာစင်ကြယ်ဖို့ လိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်ခန္ဓာအဖို့မူကား ဘုရားရှိခိုးဆီမီးပူဇော်ကာ ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ပရိတ်အားဖြင့် ဆောင်ရွက်ပြီးမှ ပန်းမွှေးတိုင်ကိုညှိပြီး လက်နှစ်ဖက်နှင့် လက်အုပ်ချီလျက် (၉)ကြိမ် ရွတ်ဖတ်ပြီး ပူဇော်ပါ။

- ဇယန္တော ဗောဓိယာ ပူလေ
- သက္ကနံ နန္ဒိဝုဗ္ဗနော
- ဝေပေ ဇယော ဟောတု
- ဇယာယု ဇယဟံလေ
- အပရာဇိတပဏ္ဍကေ
- သီသေ ပုထု ဝိပုက္ခလေ
- အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓိနံ
- အဂ္ဂပတ္တာ ပမောဒဘိ

ဇယန္တော = ဇယန်တော

လာဘ်ပွင့်ပန်း

လာဘ်ပွင့်ပန်း

ဤသို့ စီရင်ပါ

မောဓိယာနံ (အင်းတော်)

- သက္ကနံ = သက်ကျာနံ
- နန္ဒိဝုဗ္ဗနော = နန်ဒိဝတ်ဒနော
- ပဏ္ဍကေ = ပန်လင်ကေ
- ဝိပုက္ခလေ = ဝိပုတ်ခလေ
- သဗ္ဗဗုဒ္ဓိနံ = သပ်ဗုတ်ဂါနံ

အနက်

သက္ကနံ - သာကီဝီမင်းတို့၏။

နန္ဒိဝုဗ္ဗနော - အားရနှစ်သက်ခြင်းကို တိုးပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။

မောဓိယာ - မောဓိပင်၏။

ပူလေ - အနီးတစ်ခွင် အ, ပရာဇိတပဏ္ဍင်၌ ဇယန္တောယထာ - မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသကဲ့သို့။

ဝေပေ - ဤအတူသာလျှင်၊ (တေ - သင့်အား။) ဇယော - ဘေးရန်ခပင်း အောင်မြင်ခြင်းသည်။

ဟောတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။ (တုံ - သင်သည်။)

ဇယမင်္ဂလေ - အောင်ရာအောင်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာတို့ကို။

ဇယာယု - ခရီးရောက်အောင်၊ ပြီးမြောက် လျင်လျင် အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

သီသေ - မြေတို့၏ အထွတ်အထိပ်

ဖြစ်သော၊ ပုထု ဝိပုက္ခလေ၊ တင့်တယ်ထူးလွန် မြေမွန်မြေပြတ်ဖြစ်သော၊ အ, ပရာဇိတပဏ္ဍကေ - အ, ပရာဇိတမည်တွင် ပလ္လင်တော်၌ အဂ္ဂ, ပတ္တာ - ထွတ်ဖျားတိုင်မြောက် ဘုရားအဖြစ် သို့ရောက်တော်မူသော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ပမောဒဘိယထာ - အလွန် ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်တော်မူရသကဲ့သို့ (ဝေပေ - ဤအတူပင်၊ တုံ - သင်သည်။ အဂ္ဂ, ပုတ္တာ - အထက်တန်းသို့ တက်လှမ်းပေါက်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒသု - ဝမ်းမြောက်ပါစေသတည်း။)

ဤသို့ ဘုရားရှင်အား အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်ဖြင့် ပူဇော်ပြီးပါက သူရဿတီ မယ်တော်ကြီးအား အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာဖြင့် (၇)ကြိမ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ဝိဇ္ဇာက္ခယ သမ္ပုတ္တံ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ သုခိဝဟံ ဝိဂ္ဂေယျ နိသိတ္တာ ပံပါရောဂ သူရဿတီ အနက်

ဝိဇ္ဇာက္ခယ သမ္ပုတ္တံ - များစွာလုံးစုံ ဝိဇ္ဇာတတ်သုံးပုံတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ သုခိဝဟံ - များစွာသော သိဒ္ဓိအပေါင်းတို့ကို စွမ်းအားပိုင်ပိုင် ရွက်ဆောင်ခြင်းမှာ စွမ်းနိုင်ပေလှသော၊ သူရဿတီ - သူရဿတီမည်ရ နာမလျှည်း သူရဿတီ

ကျွဲ၊ နွားများအား

ရေခဲပူလောင်လော့မှာအထွက်

မတော်တဆ ထိခိုက်မိသွားတယ်ဆိုတဲ့ စကားက အပြောလွယ်သလောက် အခံရခက်ပါတယ်။ မတော်တဆဖြစ်ခြင်း အကြောင်းအမျိုးမျိုး ရှိပါတယ်။ အမျိုးမျိုးထဲမှာမှ ရေခဲပူလောင်ခြင်းလဲ တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ပါတယ်။

လူတွေကတော့ ခဏခဏ ရေခဲပူပူလောင်တတ်ကြပါတယ်။ မိမိရဲ့ ပေါဆမှုကြောင့်လဲ ပါပါတယ်။ သူများကြောင့် ဖြစ်ရတာလဲ ရှိပါတယ်။

အသိဉာဏ် ပြည့်စုံတဲ့လူတွေတောင် ခဏခဏ ရေခဲပူလောင်ရတာဆိုတော့ အသိဉာဏ်နည်းတဲ့ ကျွဲ၊ နွားတွေဆိုတော့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ရေခဲပူလောင်တာတွေ တွေ့ဖူးပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ရမည်းသင်းမြို့နယ်က ငရုတ်သီးအထွက် ကောင်းပါတယ်။ ငရုတ်သီးတွေ မှည့်ပြီးဆိုရင် အပင်က ဆွတ်ပြီး ရေခဲပူပြောရပါတယ်။

ငရုတ်သီးဆွတ်တဲ့ ရာသီရောက်ရင် အိမ်တိုင်းမှာ မိုးခြံဒယ်ကြီးတွေနဲ့ ရေခဲပူအိုးတွေ တည်ထားကြပါတယ်။ ကျွဲ၊ နွားတွေကလဲ ပြေးလိုက်လွှားလိုက်မို့ ရေခဲပူအိုးတွေနဲ့ မတော်တဆ တိုက်မိပြီး ရေခဲပူလောင်တဲ့ အနာတွေ ဖြစ်ကုန်တော့တာပဲ။

ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းကတော့ အမျိုးမျိုးပေါ့။ ဘာကြောင့်ပဲ ရေခဲပူ ၂၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပူလောင်လောင် ကျွန်တော် ပြောပြချင်တဲ့ ဆေးနည်းတိုလေးက ကောင်းလွန်းလို့ပါ။

ပထမဦးဆုံး လုပ်ရမှာက...
'ကွမ်းစားထုံးကို စိပ်ထားတဲ့ အပေါ်ပံ အရည်အကြည်နဲ့ အစ်ရာတစ်ခုလုံးကို လိမ်းပေးပါ။
ပြီးရင် ရေခဲပူသီးအပျဉ်ကို အရည်တွေ ညှစ်ထုတ်ပြီး အနာပေါ်ကို အံ့ပေးရပါမည်။ ဒီဆိုလျှင် ရပါပြီ။
နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ်ပေါ့။ ရေခဲပူလောင်တဲ့ အနာတွေ ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်။

ငွေသိန်း(တိ/ဓမ္မ/က)

စာမျက်နှာ (၁၉၉)မှ အဆက်

ရှင်နတ်သမီးသည်။ မေ မေ- ခန္ဓာ ယွက သမုတကို ငါ့ဟုခေါ်ဆို ကိုယ်ဟု သမုတ် အကျွန်ုပ်၏။ ဇီဝဇ္ဇေ- လျှာဖျာညှိ နီသီဒိတွာ - နေရေညပါ ဘယ်ခါမလပ် အမြဲမပြတ် နေထိုင် စောင့်ကြင်၍ မံ-ဘေးရန်လွတ်ကင်း ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိသော အကျွန်ုပ်ကို၊ ဓာရေတု - ချိုမေတ္တာ သွင်း နှစ်ကိုယ်ချင်း၍ ကိုယ်ချင်း ယှက်ကာ ဆောင်ခြင်းပြုလိုက်ပါတော့ သူရသထီ-သူရသထီ သီကီလုံညှိး ရှင်နတ်သမီး။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ မျှော့ရေယု(မဟာဝဂ္ဂါမိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃတာထက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယသိပုလ) မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

ပန်းလျှံရန်ကား နေ့သားအလိုက် အညွန့်ပန်းများကို (၉)ညွန့် ဘုရားလှူ ပါ။

- ၁။ တနင်္ဂနွေသား ကံကော်ပန်း
 - ၂။ တနင်္လာသား ဇွန်
 - ၃။ အင်္ဂါသား ခရေ့ချယား
 - ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသား သပြေ
 - ၅။ ကြာသပတေးသား သီးညွန့်
 - ၆။ သောကြာသား ခန်း
- (သို့မဟုတ်) ဒေါနပန်း
၇။ စနေသား အုန်းညွန့်
- ငွေလည်းရွှင် လာဘ်လည်း ရှင်စေ့ ရန် ဤအစီအရင်ကို ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရပါသည်။
- အာယု ဝတ္ထော သုတ်

ဟောင်ဗဟိန်း (အလဲတော်)

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ကုန်ခါနီးတွင် စာရေးသူသည် တစ်ရွာ တည်းနေ ဦးဝင်းနှင့် စကားလက်ဆုံ ကြပါသည်။

ဦးဝင်းက သူ၏ ဒဿမ(၄၀) အကျယ် အဝန်းရှိသော မြေကွက်ကို ငှက်ပျော ပင်များ စိုက်ပျိုးပြီးသည်မှာ တစ်လခန့် သာ ကြာသေးကြောင်း ပြောပြပါ သည်။

စိုက်ပျိုးပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပွင့်ဖြူ ဖြူနယ်၊ မင်းရွာမှာ နေထိုင်ကြသည့် ဦးကျော်ဆန်း၊ ကိုဖော်နှင့် ကိုချစ်စိုး တို့ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

သူတို့ ငှက်ပျောပင်စိုက်ပျိုးသော အဖွဲ့တွင် ဦးကျော်ဆန်းသည် ခေါင်း ဆောင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

မင်းရွာမှာ ပွင့်ဖြူမြို့ အရှေ့မြောက် နားရှိ မုန်းတံတားကြီး၏ အရှေ့ဘက် တွင် တည်ရှိပါသည်။ တံတား၏ အရှေ့ဘက်တိပ်မှ တောင်ဘက်သို့ သွားသော လမ်းအတိုင်း ဆင်းသွား လျှင် မင်းရွာသို့ ရောက်ပါသည်။

မင်းရွာသည် မုန်းချောင်းကမ်းပါး အမြင့်တွင် တည်ရှိပါသည်။ မင်းရွာရှိ တောင်သူများ၏ လယ်ယာကင်းမြေ များသည် မုန်းချောင်းကင်းမြေများ ဖြစ်သဖြင့် မြေကွက်များမှာ မြေဩဇာ ထက်သန်လှပါသည်။

စာရေးသူသည် ငှက်ပျောပင် စိုက် လို၍ ဦးဝင်းအား ငှက်ပျောပင် စိုက်ပျိုး ပေးသော ဦးကျော်ဆန်းတို့အဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါ သည်။ ဦးဝင်းသည် ဦးကျော်ဆန်းတို့ အဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်၍ တွေ့ဆုံပေးပါ သည်။

ဦးကျော်ဆန်းတို့အဖွဲ့သည် ဒဿ မ(၆၀)ခန့်ရှိ ငှက်ပျောပင်စိုက်မည့်

ငှက်ပျောဥယျာဉ် လက်တွေ့စိုက်ပျိုးခြင်း

စလင်း ဦးကျော်

အာတီပညာ

ငှက်ပျောပင်စိုက်ပျိုး နှစ်လနှင့် ငှက်ပျောပင်ထွက်တော့ပြင်ရာသာ မြစ်ကွင်း

မြေကွက်ကို တိုင်းတာကြပါသည်။ မြေကွက်တွင် ဝင်ဆုံမည့် ငှက်ပျောပင် ဦးရေကို တွက်ချက်ကြပါသည်။ ငှက် ပျောပင် တူးခါ၊ စိုက်ပျိုးခါ၊ သယ်ယူခ များကို တွက်ချက်ကြပါသည်။ နောက်နေ့ စိုက်ပျိုးမည့်နေ့ကို ချိန်းဆိုပြီး ငှက်ပျောပင်စိုက်ရန် ကျင်း များ တူးကြပါသည်။ နောက်နေ့တွင် မင်းရွာ ရှိ ငှက်ပျောဥယျာဉ်ခြံများထဲမှ ငှက်ပျော ပင်ငယ်များကို သားခွဲပေးကြပါသည်။ သားခွဲရသော ငှက်ပျောပင်ငယ် များကို ပုစဦးမှန်ထောင်ကာဖြင့် စာရေး သူ၏မြေကွက်ရှိရာ မန်ကျည်းပင်ပုရွာ သို့ သယ်ခဲ့ပါသည်။ စိုက်ပျိုးမည့် မြေကွက်အတွင်းသို့

ရောက်သောအခါ ငှက်ပျောပင်ငယ် များကို နေ့ချင်းပြီး စိုက်ပျိုးပေးကြပါ သည်။ စာရေးသူ၏မြေကွက်တွင် ငှက်ပျောပင်များ စိုက်ပျိုးပြီးသောနေ့ မှာ (၃၀-၉-၂၀၁၆)နေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ဦးကျော်ဆန်းတို့အဖွဲ့၏ ငှက်ပျော ပင်များ စိုက်ပျိုးသော နည်းစနစ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပထမဦးစွာ ငှက်ပျောပင် စိုက်ပျိုး မည့်မြေကွက်တွင် ကောက်စိုက်သမ များ ကောက်ပင်စိုက်ရန် ကြိုးတန်းဆွဲ သလို မြေကွက် တည်နေပုံ အနေ အထားကိုကြည့်ပြီး ကြိုးတန်းဆွဲပါ သည်။ ကြိုးတန်းကို မူသေထားပြီး (၈)တောင်အရှည်ရှိသော ဝါးခြမ်း

နှစ်ချောင်းဖြင့် လေးထောင့်စတုရန်း ကွက်များရအောင် ပန္နက်တိုင်များ ရိုက်ကြပါသည်။ (ပုံတွင် ပြထားပါသည်။)

ငှက်ပျောဥယျာဉ်တွင် လေဝင် လေထွက် ကောင်းအောင် ပန္နက်တစ် တိုင်လျှင် နှစ်ပင်[၂-ပင်]ကျ စိုက်ပျိုး ပေးပါသည်။

ပန္နက်တစ်တိုင်လျှင် ငှက်ပျောပင် နှစ်ပင် စိုက်ဖြစ်ရန် ပန္နက်တိုင်၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှ တစ်ပေစီ ခွာ၍ ကျင်း(၂)ကျင်းစီ တူးပါသည်။

ကျင်းအဝမှာ အချင်း တစ်ပေခန့် ထားပါသည်။ ကျင်းအနက်မှာ လက် တစ်နှိုက်(၂-ပေခန့်)အနက် တူးပါ သည်။

ငှက်ပျောစိုက်ရန် ကျင်းတူးရာ တွင် သတိပြုရမည်မှာ... ငှက်ပျော ကျင်းနှစ်ကျင်းကို ပန္နက်တိုင်၏ ထောင် ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တွင် တူးပါက အခြားငှက်ပျောပင် ကျင်းများကိုလည်း ထောင်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တွင်သာ တူးရပါသည်။

အကယ်၍ စတင်တူးသော ငှက်ပျောပင်ကျင်း နှစ်ကျင်းကို ပန္နက် တိုင်၏ အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက် တွင် တူးပါက ကျန်ငှက်ပျောပင်ကျင်း များကိုလည်း ပန္နက်တိုင်၏ အရှေ့ ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်တွင်သာ တူး ရပါသည်။

သို့မှသာ ငှက်ပျောပင်များ ညီညာ ဖြောင့်တန်းပြီး လေဝင်လေထွက် ကောင်းပါသည်။ မည်သည့်နေရာမှ ကြည့်ကြည့် ငှက်ပျောပင်များ ဖြောင့် တန်းနေပါသည်။

ကျင်းများထဲသို့ ငှက်ပျောပင်များကို မစိုက်ခင် မြေတွင်းအောင်း ပိုးများကို ကာကွယ်သော "ဖြူရာရစ်ဆေးမှုန့်"

၂၀၂ နက္ခတ္တရာဇာဓိမြစ်မဂ္ဂဇင်း

များကို ကျင်းများထဲသို့ ထည့်စေပါ သည်။

ဆေးထည့်ပုံမှာ ကျင်းတစ်ကျင်း လျှင် ဖြူရာရစ်ဆေးမှုန့် လက်ဖက်စား ဇွန်းနှင့် တစ်ဇွန်းစီ ထည့်ပါသည်။

ကျင်းတစ်ကျင်းလျှင် ငှက်ပျောပင် တစ်ပင်ကျ စိုက်ပျိုးပါသည်။ ကျင်းထဲ သို့ ငှက်ပျောပင်ကို တည့်မတ်စွာထား ပြီး ကျင်း၏ ဘေးနှုတ်ခမ်းမှ မြေသား များကို ကျင်းထဲသို့ တူးရွင်းပြားဖြင့် ပတ်ချာလည်တူးဖို့ပါသည်။

ထိုဖို့မြေများအား ငှက်ပျောပင်ကို ပတ်ချာလည်၍ မြေဖြင့် နာနာနင်း ပေးပါသည်။ ဤသို့ နင်းခြင်းမှာ ကျင်းအတွင်းသို့ ရေများ စိမ့်ဝင်ကာ ငှက်ပျောပင်ငယ် ခေါင်းမပုပ်စေရန်ဖြစ် သည်။

ငှက်ပျောပင်များ စိုက်ပျိုးပြီး ရက် (၂၀)ခန့်တွင် အလက်(အရွက်)များ မြောက်သွေ့သွားပါသည်။ အပင်အပေါ် ခွံများ မြောက်သွေ့ကာ ငှက်ပျောပင် ကလေးများ သေးလှီသွားပါသည်။ ငှက်ပျောပင်ကလေးများ သေသွား သည်ဟု ထင်ရပါသည်။

သို့သော် ငှက်ပျောပင်ကလေးများ မသေပါ။ တစ်လခန့်အကြာတွင် ရွက်နု ကလေးများ ထွက်လာပါသည်။ ထို အချိန်မှာ ငှက်ပျောပင်ကလေးများ၏ ပင်စည်အောက်ခြေကို နှစ်ပေခွဲခန့် အမြင့် ထားပြီး ဓား(သို့မဟုတ်) ထက် မြက်သော တံစဉ်တို့ဖြင့် ဖြတ်ပိုင်းပါ။ (နှစ်ပေနှင့် နှစ်ပေခွဲခန့် အမြင့်ရှိ သော ငှက်ပျောပင်တို့ကို ဖြတ်ရန် မလိုပါ။)

ရက်အနည်းငယ်ကြာလျှင် တန်း တန်းမတ်မတ် ရှိနေသော ငှက်ပျော ပင်ကလေးများမှ အရွက်အလက် ကလေးများ ညီညာစွာ ထွက်လာသည်

ကို တွေ့ရပါသည်။ စိမ်းစိုလှပသော ငှက်ပျောဥယျာဉ်လေး၏ အသွင်ကို ဆောင်နေပါသည်။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဦးကျော်ဆန်း ပြောပြသည်မှာ...

ငှက်ပျောပင်များမှာ အဖက်ခြောက်များ တွေ့ရင် လက်ဖျားနဲ့ ဆွဲပုဆိုး ပြုတ်ပါနဲ့ အပင်နာတတ်ပါတယ်။ ငှက်ပျောလက် ခြောက်များကို ရိုက်ဖြတ်ရာမှာ တံစဉ်ကို အသုံးပြုပါ။

ငှက်ပျောလက်ခြောက်ကို ဘယ်ဘက် လက်နဲ့ကိုင်ပြီး တံစဉ်ကို ညာဘက်လက်ဖြင့် ကိုင်ပါ။ တံစဉ်ကို အောက်မှ အထက်သို့ အလိုက်သင့်လျှန်ပြီး ရိုက်ဖြတ်ပါ။(ငှက်ပျော ယ် မနာစေရန် ဖြစ်ပါတယ်။)

ငှက်ပျောပင်များ ရေလိုပါက ရေသွင်းပေး ပါ။ ကန်သင်းပေါင် မရှိပါက ရေစုပ်စက်နဲ့ နေ့ပျက်ပေးပါ။ ရေသွင်းတဲ့အခါမှာ ရေပူအိုင် ဖို့ သတိပြုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

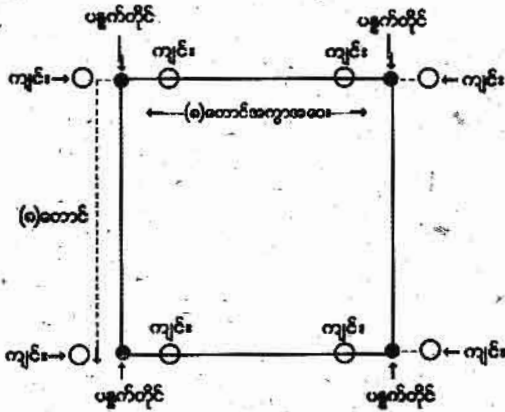
ကျန်းကျော ရေမတင်သောနေရာဟာ အပင်သန်ပြီး ရေလဲသော နေရာက ငှက် ပျောပင်တွေဟာ အပင်ပိတာတို့ အပင် အဖြစ်နေ့တာတို့ ဖြစ်နေတာကို တွေ့နိုင် ပါတယ်။

ပေါင်းမြက်သင်တဲ့အခါမှာ ပေါက်တူနဲ့ပဲ ရှင်းရှင်း ထွန်ထယ်တို့နဲ့ရှင်းရှင်း စိတ်ကြိုက် ပြုလုပ်လို့ ရပါတယ်။

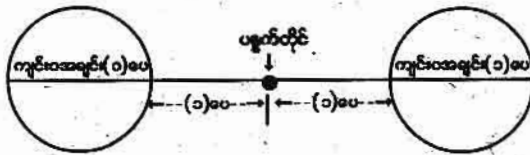
ငှက်ပျောဥယျာဉ်အတွင်းမှာ ပဲပင်လို အပင် ငယ်များကို ကြားညှပ်ပိုက်ပြီးလို့ ရပါတယ်။ ပြောင်းပင် နေကြာပင်လို လင်းခိုက်ကုစတဲ့ သီးနှံပင်တွေကိုတာ စိုက်ပျိုးခြင်း ရှောင်ပါ။ ငှက်ပျောပင် အဖြစ်နေပါတယ်။ ငှက်ပျောပင် များ ရှည်နဲ့တတ်ပါတယ်။

မြေဩဇာ ထက်သန်တဲ့ မုန်းချောင်း တိမ် ကိုင်းမြေများမှာ ငှက်ပျောဥယျာဉ် စိုက်ပျိုးကြရင် မြေအခြေအနေကို ကြည့်ပြီး ပန္နက်တိုင်ကို အသိတ်အကျ သင့်တော်သလို စိုက်ပျိုးပေးပါတယ်။

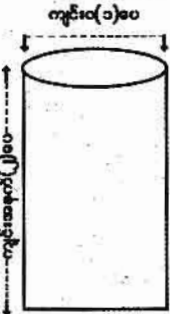
(ဂ)တောင် လေးထောင့်စတုရန်းကွက်တွင်
ငှက်ပျောကျင်းများ စာညှိနေပုံ

ပန္နက်တိုင်တစ်ခု၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင်
ဈေးထားသည့် ငှက်ပျောကျင်း(၂)ကျင်းစာညှိပုံ

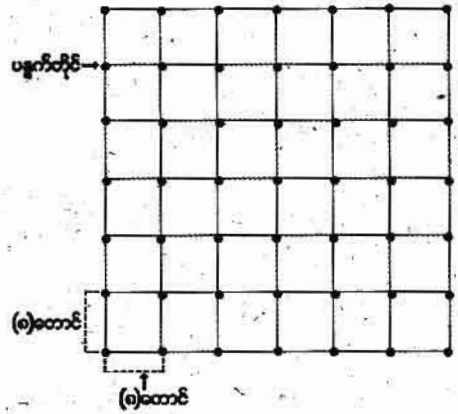

ငှက်ပျောကျင်းတစ်ကျင်း၏
စာညှိနေပုံအနေအထား

ပန္နက်တိုင်အကွာအဝေးကို အချို့
မြေကွက်များမှာ ပန္နက်တိုင်ကို တစ်တိုင်
တစ်တိုင် (၉)တောင်ခြားပြီး စိုက်ပေးပါ
တယ်။ အချို့မြေများကို (၁၀)တောင်၊
(၁၁)တောင်၊ (၁၂)တောင် စသဖြင့်
မြေဩဇာ ထက်သန်မှုကိုကြည့်ပြီး
ငှက်ပျောပင်ကို စိုက်ပျိုးပေးပါတယ်။

ငှက်ပျောပင်များ စိုက်ပျိုးမည့်မြေကွက်တွင်
(ဂ)တောင် အရှည်ပတ်လည်
စတုရန်းလေးထောင့်ကွက်များဖြစ်အောင်
ပန္နက်တိုင်များ စိုက်ထားပုံ

ငှက်ပျောပင်တွေ သားတက်တွေ
လိုက်လာတဲ့အချိန်မှာ ငှက်ပျောပင်ကြီး
တစ်ပင်မှာ အသန်ဆုံး သားတက်
(၂)ပင်သာ ချန်ထားပါ။ ကျန်တဲ့
သားတက်တွေကို တူးဆွပြီး ဖြတ်
ထုတ်ပစ်ပါ။ ဒါမှ ငှက်ပျောခိုင်မှာ
အဖီးများများ ကျမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
သားတက်ကို မဖယ်ထုတ်ဘူးဆို
ရင် ငှက်ပျောခိုင်မှာ အဖီးကျ နည်းမှာ
ပါ။ ရှေးဘိုးဘွားတို့ရဲ့ ဓလေ့ထုံးစံ
နည်းစနစ်အရ ငှက်ပျောခြံတစ်ခြံ စိုက်
ပျိုးပြီးဆိုရင် ခြံရဲ့ ထောင့်တစ်ထောင့်

မှာ သူငယ်ငှက်ပျောပင် စိုက်ပျိုးပေး
ပါတယ်။

အဲဒီလို စိုက်ခြင်းဟာ “ခြံထိန်း”
တယ်။ ခြံကို စည်ပင်အောင် ထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်တယ်လို့ သက်ကြီးစကား
သက်ငယ်ကြားကာ မှတ်သားခဲ့ရပါ
တယ်။

ထစ်သက်လုံး ပျော်ရွှင်လိုက ဥယျာဉ်
စိုက်ပျိုးပါ။

စလင်း ဦးကျော်

ကိုရာသီ တပို့တွဲလ ပေါက်လဲတို့
ဝေဆာပွင့်ဖူး ထူးတဲ့ရာသီဦးမယ်
ရွှေစေတီ နှံ့ပွဲနဲ့ အရက်ဦး အလှူ
ထမနဲ့ ဆွမ်းကပ်လှူပွဲ ကျင်းပလေပြီ။

မြန်မာ့(၁၂)လ ရာသီခွင်မှာ တပို့တွဲ
လနှင့် ထမနဲ့ပွဲ ခွဲ၍မရအောင် လိုက်
ဖက်ညီလှသည့် ချစ်စရာမြန်မာ့ ဓလေ့
ရိုးရာ အစဉ်အလာတစ်ခုအဖြစ်
ဖော်ညွှန်းပြနေသည့် လရာသီ ဖြစ်ပေ
သည်။

မူလ ရာသီအိမ်ရှင် ဝါယောဓာတ်ကို
အားဖြည့် ထောက်ကူပေးသည့်အနေ
ဖြင့် ကောက်ညှင်း၊ အုန်းသီးစိတ်၊
နှမ်း၊ ချင်း၊ မြေပဲ၊ ပဲသီး၊ နှမ်းသစ်စစ်စစ်တို့
ဖြင့် မြန်မာ့ရိုးရာ တိုင်းရင်းဆေးပညာ
အမြင်နှင့် စီမံလိုက်သည့် ဆေးဖက်ဝင်
ရာသီစာ ထမနဲ့သည်...

တေဇော၊ ပထဝီဓာတ်စာဖြစ်၍
စားသုံးသူတို့၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်မှာ မူလ
ရာသီ အိမ်ရှင်ဓာတ်ဖြစ်သော ဝါယော
ဓာတ်ကို ပံ့ပိုးအားဖြည့်ပေးခြင်း
ကြောင့်...

အလွန်အေးမြလှသည့် ဆောင်းလ
ရာသီ တပို့တွဲမှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင် သွေး၊
လေ၊ လှုပ်ရှားမှုကို အားကောင်းလာပြီး
အခိုးပွင့်၍ ကျန်းမာရေးကို အလွန်
အထောက်အကူ ပြုစေပါသည်။

“နာရည်ယိုရွဲ တပို့တွဲ” ဟု ဆို
ထားသည်ကို ဟန့်တားပေးနိုင်စေပြီး
အအေးမိ၍ နှာစေး၊ နှာရည်ယို
နှာခေါင်းပိတ်ခြင်းတို့ကို သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေသည့် ရာသီစာ ဆေး
ဖက်ဝင်ဓာတ်စာ “ထမနဲ့” ဖြစ်ပေ
သည်။

အရသာ စား၍ ကောင်းမွန်ပြီး
ရောဂါပျောက်စေခြင်းကြောင့် တပို့တွဲ
လတွင် လူတိုင်း ထမနဲ့ကို မဖြစ်မနေ
စားကြပါသည်။

၂၀၄ နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ

စာပို့တွဲလ

ထုံရာသီ (Aquarius)

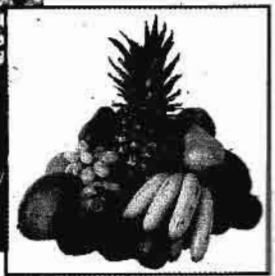

နက္ခတ်ဓာတ်စာ

ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်သည့် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ

သရာ မင်းဗွားသား

ကိုရာသီ တပို့တွဲလတွင် ယန်းနာ
ရင်းနှမ်း အထူးကျွေးကျက် အိမ်ကန်မှာ
ကျောက်အိမ်ကျွေးများ အထူး သတိပြု နေ
ထိုင်းရည် လာရသီဖြစ်ပေသည်။
သို့ဖြစ်၍ ရာသီအလိုက် ဓာတ်
အကြိုက် နေထိုင်စားသောက်နိုင်ကြစေ
ရန်အတွက်...

ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အစားအစာများ

မူလ ဝါယောဓာတ်ကို အကဉ်း
ကျ ပျက်ပြားစေနိုင်သော အဖန်၊ အချပ်
ဓာတ် လွန်ကဲသော အစားအစာများကို
အထူးဆင်ခြင်၍ စားသုံးရပါသည်။

မန်ကျည်းသီးအနု၊ သရက်ရွက်နု၊
ကြက်ပေါင်သီး၊ ပိန္နဲသီးအနု၊ ကိုင်းဥ၊
အင်ဥ၊ တောင်ပို့ပို့၊ ဘဲသား၊ ဘဲဥ၊
ငါးပြေမ၊ ကဘီလူးငါး၊
ငါးဖရဲငါး၊ ကလောဥ၊ ကင်းပုံခါး၊

ကြိမ်ခါးဖူး၊ ဂွေသီး၊ သင်္ဘောရွက်နု၊
ရွှေဖရုံသီး၊ ကြက်ဟင်းခါးသီး စသည့်
တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။

ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြု
ဆေးဖက်ဝင် စားသုံးသင့်သည့်
အစားအစာများ
အသီးအရွက်

ပုံမင်း၊ ဇရစ်ရိုး၊ မြက်ကြက်သွန်၊
မာလာဖူး၊ နန္ဒင်းဖူး၊ ခံတက်ချဉ်၊
ဟင်းဂလာချဉ်၊ တော်သလင်းနု၊
ကဒတ်ဥ၊ စိန္တဘော်ညွန့်၊ ကြာဟင်း
ရွက်၊ သပွတ်ညွန့်၊ ဂေါ်တခါးညွန့်၊
ပဲနီလေး၊ ပဲလိပ်ပြာ၊ ကုလား
ပဲစင်းငုံ၊ ချဉ်ပေါင်၊ သခွတ်ပွင့်၊ ထောင်
ပွင့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ဉာဏ်ပွင့်၊ ဥသီး

ရွက်၊ ဆန်ဆေးရွက်၊

မြင်းခွာရွက်၊ ကြိတ်မှန်ရွက်၊ ကန်ချုပ်နီ၊ ခရမ်းသီး၊ မြေပဲသီး၊ မရသီး၊ ကန်စွန်းရွက်၊ ကနဖော့၊ လယ်ပတူ၊ ပုစွန်စာရွက်၊ ပင်စိမ်းရွက်၊ ဖက်ဖယ်ရွက်၊ ပျဉ်းတော်သိမ်ရွက် စသည်တို့ကို စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အသားငါး

ကြက်သား၊ ငှက်၊ ခါ၊ ချိုး၊ ငှက်သား၊ စာကလေး၊ ယုန်သား၊ အမဲကျပ်တိုက်ခြောက်၊ ပြောင်သား၊ ဆတ်သား၊ ဒရယ်သား၊ တောဝက်သား၊ ပွေးသား၊ ဖြူသား၊ ဆိတ်သား၊ သိုးသား

ငါးဖောင်ရိုး၊ ငါးခွေးလျှာ၊ ကကူရံ၊ ကသပေါင်း၊ ကသမျှင်၊ ကကတစ်၊ ငါးကြင်းဖြူ၊ ရွှေစရေးငါး၊ ငါးရှဉ့်ကျပ်တိုက်ကင်၊ ငါးရဲ့ခြောက်၊ ငါးနုသန်း၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးစင်ရိုင်၊ ပင်လယ်မျှော့၊ ငါးလိပ်စွန်၊ ကင်းပွန်၊ ပြည်ကြီးငါး စသည်တို့ကို စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အချဉ်သီး

ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ ကင်ပလင်းချဉ်ရွက်၊ ညောင်ချဉ်ဖူး၊ ဇင်ပြွန်းသီး၊ ရေငန်းသီးချဉ်၊ မရန်းသီး၊ မန်းကျည်းမုည့်၊ ပအုန်းရည်၊ ထန်းရည်၊ ခါးအချဉ် စသည်တို့ကို အသုပ်ဟင်းပွဲများတွင် ထည့်သွင်းအသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့်

ကုံရာသီ တပို့တွဲလတွင် နှာစေး၊ နှာမွန်၊ နှာရည်ယို၊ အအေးမိ၊ အဆုတ်ပွ၊ မုင်ကျပ် ရောဂါများ စီးစားခဲ့ရသော်...

နှာပြုနှင့် တပို့တွဲလသီအဆန်ကို လွှမ်းမိုးမှုနှင့် နှာတံတိုက်ကို ပြကြသော

လိမ်းလမ်းပါး

သောက်ဆေးအာနေဖြင့်

လေးညှင်း(၁)ပွင့်၊ နာနတ်ပွင့်(၁)ပွင့်ကို ရေ ၆၀၀-ml ထည့်ပြီး ထက်ဝက်ခန့်ကျိပြီး တစ်နေ့(၃)ကြိမ်၊ အကြမ်းပန်းကန်(၁)လုံးခန့် သောက်ပေးခြင်းဖြင့် သက်သာစေနိုင်ပါသည်။

ကုံရာသီ တပို့တွဲလ

မိသားစု ကျန်းမာရေး

ထမင်းပွဲအတွက် ဆေးဖက်ဝင်

ဓာတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများ

[[၅]ရက်(၁)ပတ်စာ ဟင်းပွဲများ]

၁။ ငါးဆူဦးကော ရဲယိုရွက်သိပြန်ချက်

- ▲ ခံတက်ချဉ်သုပ်၊
- ▲ ပဲနီလေးဟင်းချို၊
- ▲ ငရုတ်သီးဆားထောင်း ဆီဆမ်း

၂။ ငါးနုသန်းကြော်နပ် ငရုတ်သီးစပ်ကြော်

- ▲ ခရမ်းသီးမီးဖုတ်သုပ်၊
- ▲ မဲဇလီဟင်းချို၊
- ▲ ငါးဆူငါးပိကောင်၊ ဗာလချောင်ကြော်၊

၃။ ဝက်သားသစ်တိုသီးချက်

- ▲ မြင်းခွာရွက်သုပ်၊
- ▲ ချဉ်ပေါင်မှန်ရောင်ဟင်းချို၊
- ▲ ငါးပိရည်ကျို တိုစရာအရံ

၄။ ငါးရဲ့စနီသလွန်သီးအချဉ် ဆီကျန်

ရေကျန်ချက်

- ▲ ဟင်းဂလာချဉ်ကြော် (ဝက်သားထည့်ကြော်)
 - ▲ ကန်ချုပ်နီဟင်းခါး၊
 - ▲ ပူဒီနာငရုတ်သီးဆားထောင်း၊
- ၅။ ငါးပုပ်ခြောက် အာလူးကုလားဟင်းအချဉ်ချက်

- ▲ ဝက်သားမှန်ညှင်းချဉ်ကြော်၊
- ▲ ကင်ပွန်ချဉ်ရွက်ဟင်းချို၊
- ▲ ရခိုင်ငါးပိထောင်း၊

၆။ ငါးစင်ရိုင်အိုးကပ်ချက်

- ▲ ရှောက်သီးသုပ်၊
- ▲ ဖလံတောင်ဝှေးကြော်ချက်၊
- ▲ ငရုတ်သီး တောင်လုံးကြော် ဆားဖြူ။

၇။ ဆိတ်ကလီစာ မဆလာဒီနီချဉ်နပ်ချက်

- ▲ ယိုးဒယားချဉ်စပ်ဟင်းချို၊
- ▲ သရက်သီးအချဉ်သုပ်၊
- ▲ ပုစွန်ခြောက် ဗာလချောင်ကြော်

အချို့ပွဲ

ထမနဲ၊ ကရေကရာ၊ ဟာလဝါ၊ ကျောက်ကျော၊ မြေပဲယို၊ ငှက်ပျောသီးပေါင်း၊ ကျောက်ဖရုံယို၊ စပျစ်သီးခြောက်၊ သီဟိုဠ်စေ့ကြော် စသည်တို့ကို တွဲဖက်၍ အချို့ပွဲ တည်ခင်းစားသုံးနိုင်ပါသည်။

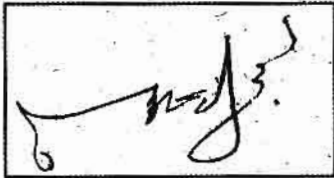
ယခု တင်ပြခဲ့သော (၇)ရက် (၁)ပတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများသည် ကုံရာသီ တပို့တွဲလအတွက် ရာသီအလိုက် ဓာတ်အကြိုက် ဆေးဖက်ဝင် ကျန်းမာရေး အကျိုးပြု "နုကုတ်ဓာတ်စာ ဟင်းလျာ" များ ဖြစ်ကြပါသည်။

စားသမျှ ဆေးဖက်ဝင်၍ ကျန်းမာကြပါစေ။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက်(၃၀)ကျော်၊ မကွေးဒေသခံ အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာနေ့ ဖွားမြင်ပြီး "အေးမြင့်" ဆိုသော နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးဖြင့် လက်မှတ်ရွေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

လက်မှတ်ပိုင်သူကုန်ညှိသည်။ ဇွန်လအောက်သင်္ဂဟ၊ အမှတ်သင်္ဂဟတို့ကြောင့် တာဝန်လုပ်ရုံ ထွက်ခွာနိုင်ခြင်း၊ ထွက်ခွာမှုများခြင်း၊ အစကောင်းလျှင်ပင် အမှတ်ပိုင် အမှားအယွင်း လုပ်မိပြီး အညံ့အဖျက် ဆုံးရှုံးခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်နှင့် ဝုဒ္ဓိစဉ် ချကြည့်လျှင်...

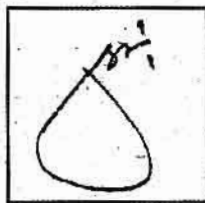
* * * [နံပါတ်-၁]

ဆရာကြီး ဦးကျော်မြင့်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

တနင်္ဂနွေရာဇဝါဒဖြစ်၍ တနင်္ဂနွေ+ ကြာသပတေးနာမည်မှာ ရာဇ+သိုက်ဖြစ်၍ ၇၅ + ၇၅ ဖြစ်သော်လည်း ပက္ခမိခြင်း နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ ဝုဒ္ဓိမှာ ဖြစ်၍ နာမည်ပေးမှားပါသည်။ ညှိပါသည်။

ဤနာမည်မျိုးတွင် နာမည်နှစ်လုံးတွဲ လက်မှတ်မထိုးသင့်ပါ။ နာမည်အစ မွေးနံ တနင်္ဂနွေရာဇဝါဒနဂ္ဂီ "အေး" ကိုသာ လက်မှတ် ရွေးထိုးသင့်ပါသည်။

* * *

"သထေး" ကို ထွေအိတ်ပုံ တည်တည်လှလှ ကြီးကြီးဆွဲ၊ အညွန့်တိုတို ထားသင့်သည်။ လက်မှတ်အောက်က ဖြည့်ပေးထားရပါ။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာတွင် ရွေးချယ်ပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ ပြင်ဦးလွင်ဒေသမှ အသက်သုံးဆယ်ခန့် အသားဖြူဖြူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

"ဆွေဆွေမြင့်" ဆိုသော နာမည်သုံးလုံးမှ နောက်ဆုံးစာလုံးကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာဖြင့် လက်မှတ်ရွေးထိုးထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုမြဲလက်မှတ်ပိုင်သူကုန် မကောင်းပါ။ ဇွန်လအောက်သင်္ဂဟ၊ အိတ်အောက်သင်္ဂဟ၊ အခြင်သင်္ဂဟ ကြားညှပ်သင်္ဂဟတွေကြောင့် ဇီပွားထူးမကောင်းတတ်ဘူး။

						နံပါတ်-၁			
	အပိတ်			၀		၂			
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၂	၅	၁*	၁	၀		
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	၆	၃	၄	၆	၅		
(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)						၄	၃		
						(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)			

(ဝုဒ္ဓိစဉ်)

၁၃၄၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၊ အင်္ဂါဖွား
ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာ
တိုင်စဉ်တွေ ချကြည့်လျှင်...

*** [နံပါတ်-၂]

	အဓိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

	၂	
၄	၀	၃*
၁	၅	၆

(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)

နံပါတ်-၂	
၄	၂
၃	၀
၆	၅

တတ်သည်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာ
တိုင်စဉ်ချကြည့်လျှင်...

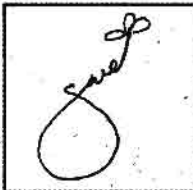
*** [နံပါတ်-၃]

ကြာသပတေး မရဏဖွားကို
ကြာသပတေး+တနင်္လာ+ တနင်္ဂနွေ
=မရဏ+ဘက်+အထွန်း= အနိဋ္ဌ+
အနိဋ္ဌ+က္ခန္ဓ နာမည်ဖြစ်သည်။
အနိဋ္ဌ(၂)လုံးပါနေ၍ နာမည်သိပ်
မကောင်းပါ။ အညံ့များနေသည်။
လက်မှတ်ရွေးထိုးရာတွင်လည်း ဘက်
ဌာနမှ တနင်္လာနံသင့် အက္ခရာစာလုံး

အင်္ဂါရာဇဖွားဖြစ်သူကို **အင်္ဂါအစ၊**
ကြာသပတေးအဆုံး နာမည်ပေးထား
တယ်။ ရာဇ+ဘက်=က္ခန္ဓ+အနိဋ္ဌ ဖြစ်
ပြီး နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှားနေတယ်။

အင်္ဂါနံအစစာလုံးကို ကြာသပတေး
ဘုမ္မိဂြိုဟ်အုပ်ထားတာလဲ မကောင်း
ပါဘူး။ ထိုးမြဲလက်မှတ် ရွေးထိုးထား
တာလဲ ဘက်(အပျက်)ဌာနက စာလုံးလဲ
ဖြစ် အမည်းရောင်နှစ်သက်တဲ့ "ဖိ+မ"
အက္ခရာလဲဖြစ်လို့ အချစ်ရေး၊
အိမ်ထောင်ရေးပါ ညံ့နိုင်တယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ နာမည်အစ စာလုံး
"ဆွေ" ကိုသာ လက်မှတ် ရွေးထိုးသင့်
ပါတယ်။

ပြည်ပနိုင်ငံခြားမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်
ဖို့ ကြိုးစားနေသူဖြစ်လို့ အောက်ခြေလုံး
ငွေအိတ်ပုံနဲ့ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်သံဆို
ပါတဲ့ ပန်ပွတ်ပုံကို လေးနက်က အလက်ပုံလေး
ဆွဲပေးသင့်ပါတယ်။

	အဓိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)

နံပါတ်-၃	
၁	၆
၅	၄
၃	၂

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ
တွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲ
လက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ မွန်ပြည်နယ်၊ ရေး
မြို့မှ အသက်(၄၆)နှစ်အရွယ် အမျိုး
သားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

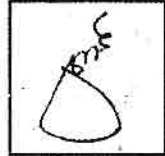
၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ၊

ကြာသပတေးသားဖြစ်ပြီး နာမည်
"မိုးကျော်အောင်" ဖြစ်သည်။ နာမည်
အလယ်စာလုံးနှင့် နောက်ဆုံးစာလုံးကို
နှစ်လုံးတွဲ လက်မှတ်ရွေးထိုးထားခြင်း
ဖြစ်သည်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် သိပ်မညံ့ပါ။
သို့သော် အစစာလုံး "ကျော်"
တနင်္လာကို အဆုံးစာလုံး "အောင်"
တနင်္ဂနွေအုပ်ထားခြင်းက မကောင်းပါ။
ကြိုးစားသလောက် ခရီးမရောက် ဖြစ်

ကိုအစထား၍ လက်မှတ်ထိုးခြင်း
မကောင်းပါ။

ဤနာမည်မျိုးတွင် နာမည်
နောက်ဆုံးစာလုံး "အောင်" ကိုသာ
လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်ပါသည်။

"သေထိုး" ကို ငွေအိတ်သင်္ကေတ
တည်တည်လှလှဆွဲရမည်။

ဤမျှနှင့်သာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ
အောင်မြင်ကျော်ကြား ရမ်းသာ
ကြီးများအောင်...

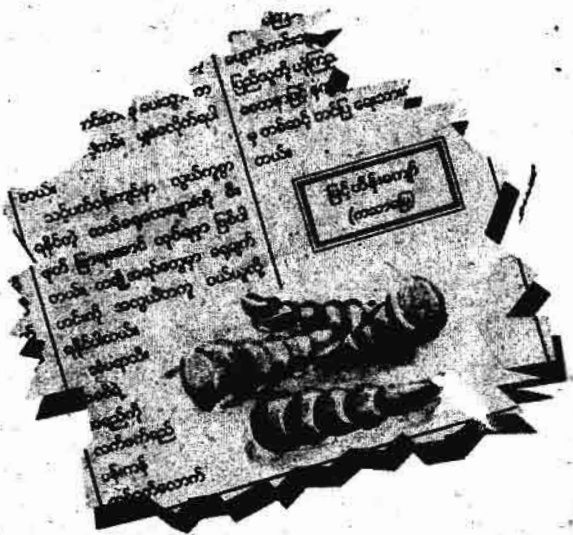
သရကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေအဖွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုလေသီ

နဂါးရောင်ရောင်ခြည်ပုံရင်း ၂၀၀၇

သွေးချို ဆီးချိုအတွက်

ဆေးကောင်းတစ်လက်

ဆရာဦးစန္ဒယ (ခေတ်မီအဘိဓမ္မာတောင်သာ)

သွေးချို ဆီးချိုနှင့် ပတ်သက်၍ သွေးချို ဆီးချို ဝေဒနာရှင်များအတွက် ဆေးငြီးတို့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်အဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

သွေးချို ဆီးချို ဝေဒနာရှင်တို့သည် အခြားသော ရောဂါများ ဝင်ရောက် နှိပ်စက်တတ်သောကြောင့် ရောဂါ ပေါင်းစုံတို့၏ စုပေါင်းရာ ဗဟိုဌာနဟု ပြောဆိုလျှင်လည်း မှားမည်မထင်ပါ။

ဆီးချို သွေးချို ဝေဒနာ ရှိခြင်း ကြောင့် အစားအသောက် အမဲန အထိုင်မှစ၍ စား၍ကောင်းသော ချိုဆိမ့်အရသာ ဟူသရွေ့ကို ရှောင် ကြဉ်ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူအနေနှင့် မိမိ တတ်စွမ်းသည့်ဘက်က တတ်နိုင် သရွေ့ လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းသော တိုင်းရင်းဆေးငြီးတို့များကို ရှာဖွေ စုဆောင်းပြီး စာရှုသူ ပရိတ်ထံသို့ အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်စေရန် စေတနာ မေတ္တာ ရှေ့ထား၍ တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သွေးချို ဆီးချို ဆေးငြီးတို့မှာ... ခရုဖင်ချွန်းခုနစ်လုံးကို ရအောင်

ရှာ၍ ရရှိပါက ယင်းခရုဖင်ချွန်းကို အိုးတစ်လုံးမှာထည့်ပြီး ရေနှင့် မိနစ် လေးဆယ်၊ ငါးဆယ်ခန့် ပြုတ်လိုက်ပါ။

ပြုတ်ပြီးသော ခရုဖင်ချွန်းကို အေး သွားသောအခါမှသာ ယင်းခရုဖင်ချွန်း ပါးစပ်နှင့် ဝမ်းထဲမှ အဆန်များကို ထုတ်ပစ်လိုက်ပါ။

ခရုဖင်ချွန်းပါးစပ်နှင့် ဝမ်းထဲမှ အသားစနှင့် အဆန် ထုတ်ပြီးသော အခါမှာ ယင်းခရုဖင်ချွန်း ပါးစပ်အတွင်း ထဲသို့ လူ၏ဆံပင် အပြည့်ထည့်လိုက် ပါ။

သိပ်ထည့်လိုက်ပြီးသော ခရုဖင်ချွန်း ကို အိုးသေးသေးမှာဖြစ်စေ၊ လုံသေး သေးမှာဖြစ်စေ ထည့်သွင်းပြီး ခရု ဖင်ချွန်းကို မီးကျွမ်းအောင် ဖွမ်းမှာဖြစ် စေ၊ မီးသွေးမီးမှာဖြစ်စေ ဖုတ်ရပါမည်။

မီးဖုတ်ပြီး၍ မီးကျွမ်းသွားသော ခရုဖင်ချွန်းကို နူးညံ့သွားအောင် အမှုန့် ကြိတ်၍ ထားရပါမည်။

ဆေးကို သောက်လိုသောအခါမှာ မီးဖုတ်၍ မီးကျွမ်းသွားသော ခရုဖင် ချွန်းတစ်လုံးအမှုန့်နှင့် သံပရာသီး အရည်နှင့် ရောစပ်၍ အဆုတ်သော

အခါမှာ သောက်ရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ရက်လျှင် ခရုဖင်ချွန်း အကြီး တစ်လုံးနှင့် သံပရာသီး အရည်တစ်လုံး နှုန်းထားဖြင့် ဆေးသောက်ရမှာ ဖြစ်ပါ သည်။ (၅)ရက်မှ (၇)ရက်အထိ ဆေး ဆက်၍ သောက်ကြည့်ပြီး သွေးချို ဆီးချိုကို ပြန်၍ စစ်ကြည့်လိုက်ပါ။ သွေးချို ဆီးချို မကျသေးပါက နောက် ထပ်(၂)ပတ်လောက် ဆေးပြန်၍ သောက်ကြည့်ပါ။

ဆေးသောက်စဉ် ကာလအတွင်း၌ အချိုရည်မျိုးစုံများ၊ အချိုဓာတ် ပါရှိ သော အစားအသောက်များ၊ အထူး သဖြင့် သရက်သီးမှည့်၊ ပိန္နဲသီး၊ ဒူးရင်း သီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ကျွဲကောသီး၊ ကြက်မောက်သီးနှင့် ဝဲကောက်ညှင်းများကို ရှောင်ကြဉ်ရပါ မည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ခရုဖင်ချွန်းသည် အမည်ရောင်၊ အနက်ရောင်ရှိ၍ အခွံထူပါသည်။ အရွယ်အစားမှာ အကြီးဆုံးမှာ လက်မသာသာ ရှိပါ သည်။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မြောင်းမြမြို့နယ်၊ ဝါးခယ်မမြို့နယ်၊ အိမ့်မြို့နယ် အသီးသီးမှ မြင်ရောင်း များ၏ ကမ်းနဖူး လမ်းစပ်တွင်

စာမူလိဒ်နာ (၂၉၄) သို့

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏

နောက်ဆုံးစကား

မြတ်ဗုဒ္ဓ

အလုပ်မည်မည်ရရ မရှိသဖြင့် ဘုရားခန်းရှိ ယက်လက်ကုလားထိုင် တွင် ထိုင်ရင်း ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင် ဗိုလ်တာရာ ရေးသားခဲ့သည့် “ပါရမီ စခန်းပညာလမ်း” စာအုပ်ကို ပြန်လည်ဖတ်ရှုနေမိသည်။

ကျွန်တော် ငယ်စဉ် အထက်တန်း ကျောင်းသားဘဝကပင် ဗိုလ်တာရာ ၏ တောင်တန်းကေရီ၊ ဂူနန်းရှင်၊ ကတိသစ္စာနှင့် ပါရမီစခန်း ပညာလမ်း စာအုပ်များကို ဖတ်ရှုခဲ့ရပြီး လွန်စွာ စိတ်ဝင်စား နှစ်ခြိုက်ခဲ့သည်။

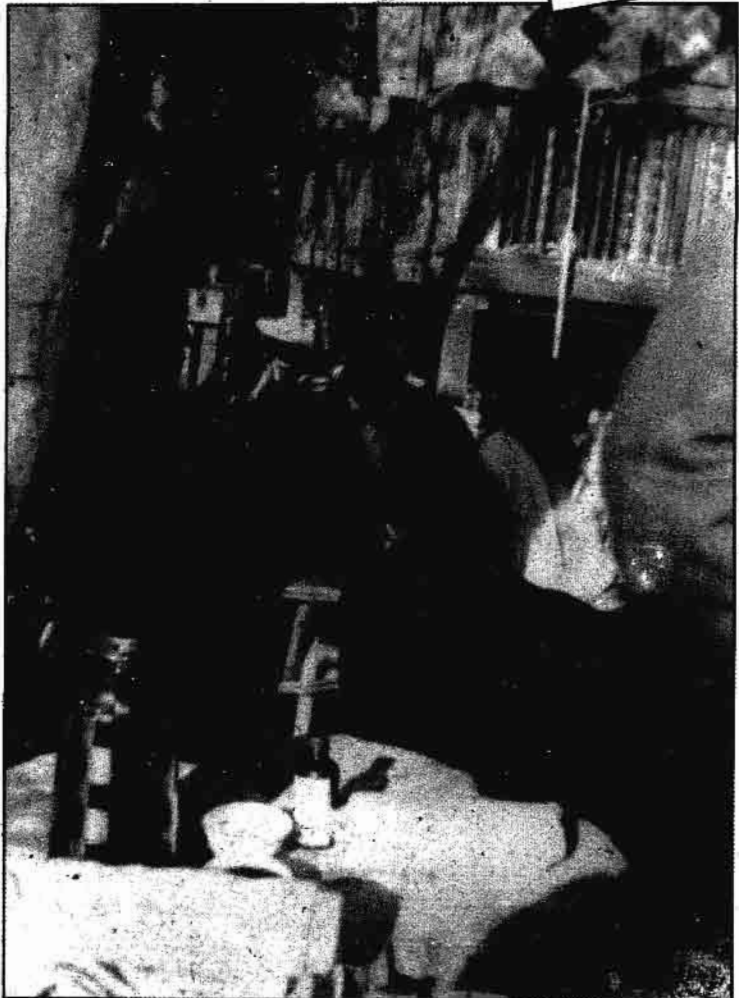
ဗိုလ်တာရာသည် ကျွန်တော့်ကို ပါရမီလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ “ကတိ သစ္စာ” စာအုပ်ဖြင့် သွယ်ဝိုက်တွန်းတင် ပေးခဲ့သည်။

ထိုစာအုပ်၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကျောင်းသားဘဝတွင် လွန်မြောက်၍ စီးပွားရေးနယ်ပယ်သို့ ရောက်လာသည့် အချိန်မှစပြီး ဘာသာရေး၌ စိတ်ပါ ဝင်စားစွာ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်လာ ခဲ့သည်။

သို့သော် နည်းလမ်းညွှန်ပြသည့် ဆရာသမား မရှိဘဲ ကြားဖူးနားဝဖြင့် သာ ဘာဝနာခန်း၊ ပါရမီလမ်းတို့ကို စမ်းတမ်းပါး လုပ်ဆောင်ခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် သာသနာပြုလုပ်ငန်း တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားနေကြသည့် ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို စိတ်ဝင်စားသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ရှိရာသို့ သွားရောက်လေ့လာဆည်းပူး လိုသည်။

ဗိုလ်တာရာ၏ ကတိသစ္စာစာအုပ်ကို
F.27A. April, 2017.

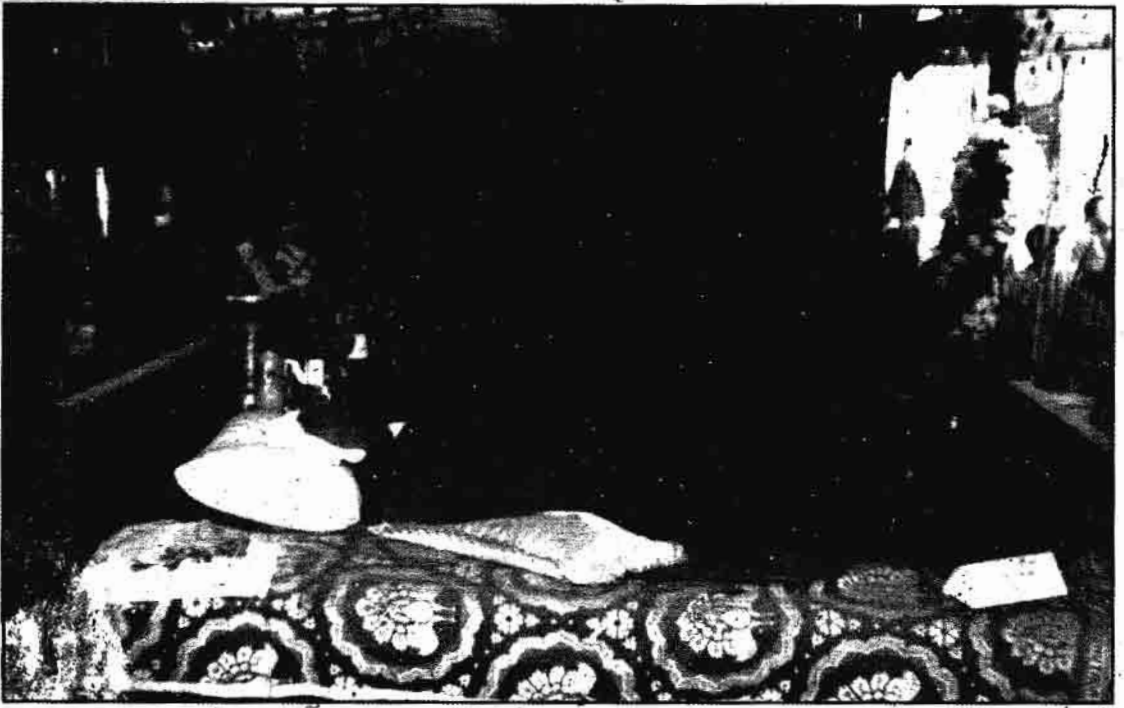
ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး၏ နောက်ဆုံး စာအုပ် ရေးသားရာတွင်

ဖတ်ရှုချိန်တွင် စမတောင်၌ အဖွဲ့ခွဲ၊ အဖေလူတို့မှာ မရှိကြတော့။

သို့ဖြစ်၍ ရင်းနှီးသူတစ်ဦး၏ လမ်းညွှန်ကျေးဇူးပြုမှုဖြင့် မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီး၊ မလှိုင်မြို့နယ်တွင် သာသနာပြုနေသည့် ရွှေပေါ်ကျွန်း

ဆရာတော်ကြီးထံမှောက်သို့ ရောက်ရှိ ကာ အန္တေဝါသိက တပည့် ဖြစ်လာခဲ့ရ သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ညွှန်ကြားသွန် သင်မှုကြောင့် ပါရမီလမ်းကြောင်းကို လျှောက်လှမ်းတတ်လာသည်။

မပုန်းမငို ကျွန်ုပ်တို့သည် တွေ့ဖွယ်ကျွန်ုပ်တို့အရာထောက်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ထောက်ကို သံသရာထောက်များ အလှည့်ကျ စောင့်ရှောက်နေကြရပါသည်။

ယခုမူ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်ချခဲ့သည်မှာ နှစ်နှစ်ခွဲမျှ ရှိခဲ့လေပြီဦး၏။ “အမိမဲ့သား ရေနည်းငါး” ပုမာ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ပေမည် ဆရာတော်ကြီး၏ လမ်းညွှန်မှုများမှာမူ ကျွန်တော်နလုံး သားတွင် အမြစ်တွယ် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်၍ အားမလျှော့တမ်း ဆက်လက် လျှောက်လှမ်းဖို့သာ လိုပေတော့သည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိလျှောက်လှမ်းနေသည့် လမ်းကြောင်းကို အထောက်အကူ ဖြစ်စေမည့် စာအုပ်များကို လေ့လာရန် လှန်လှော့ရှာဖွေရင်းမှ ပါရမီစခန်း ပညာလမ်း စာအုပ်ကို တွေ့၍ ပြန်လည် မြည်းစမ်းနေခြင်း ဖြစ်၏။ မေ့ပျောက် နေသည့် အကြောင်းအရာများကို ပြန်တွေ့လာရသည်။

ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဟူသည့် သာသနာသုံးရပ်တွင် ကျွန်တော်တို့ ၂၁၀ နာမဂ္ဂရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

လုပ်ဆောင်နေသည်က ပဋိပတ္တိ သာသနာဖြစ်သည်။ သမထ၊ ဝိပဿနာ ကို အခြေပြု၍ ပါရမီလမ်းကို လျှောက် လှမ်းကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ - လျှောက်လှမ်းရင်းက ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုးကို ဆောင် ရွက်ကြရသည်။ ဘုရားတည်၊ ကျောင်း ဆောက် စံသည့် ကိစ္စများကို ပြုကြ သည်။ ပါရမီစခန်း ပညာလမ်း နယ်ပယ် တွင် ရှေးကာလမှ ယခုအချိန်တိုင် အောင် “ကုဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိ၊ ထွက်ရပ် ပုဂ္ဂိုလ်” စသည့် စကားအသုံးအနှုန်း များ ရှိနေခဲ့သည်။ ကုဒ္ဓိ-တန်ခိုး၊ မဟိဒ္ဓိ-မဟာမဟိဒ္ဓိ - ကြီးမြတ်သော တန်ခိုး၊ သိဒ္ဓိ-ပြီးမြောက်ခြင်း၊ ထွက်ရပ် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပတ်သက်၍မူ အရှင်ထွက် အသေထွက်ကို အမျိုးမျိုး ဖွင့်ဆိုနေ ကြ၏။ ထို့ပြင် “နာမ်ကိန်းသည်”

ဟူသော စကားတစ်ရပ်ကလည်း ရှိနေ ၏။ ပါရမီစခန်း ပညာလမ်းဟု ဆိုသည် နှင့်အညီ ပါရမီလုပ်ငန်းစဉ်သည် လောကီကမ္ဘီရ ပညာရပ်များနှင့် ဆက်နွယ်မှု ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် လည်း အထက်ပါ စကားအသုံးအနှုန်း များနှင့် ပတ်သက်၍ ပါရမီစခန်း၊ ပညာလမ်းစာအုပ် (ဒုတိယအကြိမ်၊ ၈၁-၃၂၇၊ ၃၂၈)တွင် အဖေခွဲက ဗိုလ်တာရာကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။အရှင်ထွက်နဲ့ အသေထွက်ဟာ လှည့်ကွက်ကလေးတွေပေါ့။ နောက်ပါ ဟိုသတ်များပြားတဲ့ တပည့်(တပည့်)တွေ များ တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က နောက်လိုက်တပည့်တွေကို လုပ်ခဲ့တာပဲ။ သူတို့ ပျက်စီးအောက်မှာ သေပြီးတာပါ။ တရားဝင်သေတယ်ပေါ့ကွာ။ ဒါမှ နောက်ပါ

ဖက်တက်က သူတို့ဆရာသားတွေအပေါ်
မှာ... တို့ဆရာကြီး သေဆုံးအနိစ္စရောက်ပြီ
ဆိုပြီး ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ စိတ်ချပြီး လိုက်
ယှက်ကြမှာကိုး။

တော်တော်ကြာတော့ သေပြီဆိုတဲ့ ဆရာ
ကြီးကို တပည့်တွေက မပျော်လင့်တဲ့ တစ်
နေရာမှာ ဟက်ပင်းသွားတို့ဆီ၊ ဆိုပါကြပြန်
တာကလား။

အရှင်ထွက်ကျတော့ ဆီရှင်ရှင်ပဲ။
နာမကျန်းဖြစ်တာတွေ သေတာတွေ
တစ်ချက်မှ ပပကြတာ များတယ်။ သူတို့
ဘယ်အနိစ္စထွက်သွားတယ်၊ ဘယ်ရောက်
တယ်ဆိုတာကို အချင်းချင်းတွေကလွဲပြီး
ဘယ်သူကမှ မသိကြဘူး။

အဆုံးမှာတော့ ကိုယ်ပျောက်နေကြတယ်။
ဒီပြင် ဒေသတွေမှာ ကျန်ရစ်တဲ့ ပါရမီရှင်
ဖြစ်ပယ် ယှိုင်းလဲတွေကို လှည့်ပြီး ချွတ်ကြ
တရားဟောကြတယ်။ နိုင်ငံခြားတွေကိုလဲ
မကြာခဏ ထင်ကြ ထွက်ကြတယ်။

ဘယ်ကမှ သေယာဉ်လက်မှတ် သင်္ဘော
လက်မှတ် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် ခံစရာမလိုဘူး။
သိဒ္ဓိအမျိုးနွယ်နဲ့ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါ
လိုရာရောက်ကြတာကလား။

ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်တာရာ၏
စာအုပ်ကို ဖတ်နေရင်းမှ အထက်ပါ
အကြောင်းရင်းနှင့် အလားတူ ဖွင့်ဆို
ချက်တစ်ခုကို **ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာ
တော်ကြီး ခန္ဓာဝန်မချမီ ရက်ပိုင်း
လောက်က** မိန့်ကြားခဲ့သည်ကို
အမှတ်ရမိသဖြင့် မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို
ယူကြည့်လိုက်သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ အန္တိမဈာပနသို့
ကျွန်တော် ရောက်ရှိစဉ်က စခန်းနေ
ဝေနေယူတစ်ဦးဖြစ်သည့် **မရုတ္တုဗြူးမှ
ကိုအောင်ပွင့်**၏ ပြောပြချက် ဖြစ်ပါ
သည်။

ကျောင်းအရှေ့ဘက်ခြမ်း တနင်္ဂနွေ
ထောင့်ရှိ မသန်းအေး၏ လက်ဖက်ရည်

ဆိုင်တွင် ညဘက် လက်ဖက်ရည်
ထွက်သောက်ရင်း သူနှင့် ဆုံသဖြင့်
ကျွန်တော်က ဆရာတော် နာမကျန်း
ဖြစ်စဉ်က အကြောင်းကို မေးမြန်းမိ
သည်။

ကိုအောင်ပွင့်က သူသိသမျှ ရှင်းပြ
ရင်းမှ ဆရာတော်၏ နောက်ဆုံးစကား
ကို သူ့ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသည့်အတိုင်း
ယခုလို ပြန်၍ ဖောက်သည်ချခဲ့သည်။

‘ကျွန်တော် ဆရာတော် ခန္ဓာဝန်
မချမီ (၁၅)ရက်လောက်က ပြာသို
လဆန်း(၁၃)ရက်နေ့မှာ ဆရာတော်
တိုက်ထဲဝင်ပြီး ကန်တော့တယ်။
ဆရာတော်က ကျွန်တော့်ကို လှည့်
ကြည့်ပြီး...

“အော်ပွင့်ရေ တို့တစ်တွေ ကုန်းစုတ္တဝါ
ရှောင်တာကိုတောင် အပြစ်တင်လာကြပြီ
ကွ”

လို့ မိန့်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က...

“မှန်ပါ... တပည့်တော် ဒီကိုအလာ
မှာ လမ်းမှာ သံဃာတစ်ပါးနဲ့ တွေ့ပြီး
ဘာသဘောနဲ့ ရှောင်တာလဲလို့ အမေး
ခံခဲ့ရပါတယ်။ တပည့်တော်က...

ကုန်းနေတတ်တူသားချင်းမို့ ဖစားသင့်လို့
ပါ။ “ပဲယ စက္ကေ ကုတောဒဿ- အဿား
စာကြားသောသျှင် သနားကြင်နာခြင်သည်
အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း” လို့ ဘုရားအစရှိတဲ့
သူတော်ကောင်းတွေ ဆုံးမခဲ့လို့ပါဘုရားလို့
ပြန်လျှောက်ခဲ့ပါတယ် ဘုရား။”

လို့ လျှောက်တယ်။ ဒီတော့ ဆရာ
တော်က...

“အေး... မင်္ဂလာ အဖြေဟာ ဆီလျှော်ပါ
တယ်။ ဝိဇ္ဇာတွေ ထွက်ရလမ်း ကြုံကြတာ
နဲ့ ပတ်သက်လို့လဲ လူတွေက ရုပ်ခန္ဓာကြီး
ကျန်နေခဲ့ရင် အသေထွက် ရုပ်ခန္ဓာပေါ်
ပျောက်သွားမှ အရှင်ထွက် ဒီလို ပုဆနေ
ကြတယ်။ ဒါ ယုန်ဘုရား။

ဝိဇ္ဇာဟာ မှန်ရင် ရုပ်ကံလာပါကြီး။ ကျွန်ခွဲ

မကျန်ခဲ့ အရှင်ထွက်ချည်းပဲ။ ဝိဇ္ဇာသံဃာ
တွေကို အနိယာသံဃာလို ခေါ်တယ်။
သာယန် ပုထုဇဉ်ရဟန်းတွေ ပျံတော်မူသလို
လဲ မဟုတ်ဘူး။ ဘုရား ရဟန္တာတွေ ခန္ဓာဝန်
ချ နိဗ္ဗာန်ဝင်သလိုလဲ မဟုတ်ဘူး။

သူတို့က သေတာလဲမဟုတ်။ နိဗ္ဗာန်ဝင်
တာလဲ မဟုတ်တော့ ဒီလောက သံသရာ
ကြီးထဲမှာ မင်းတို့တစ်တွေနဲ့ အတူရှိနေ
တယ်။

မင်းတို့က ပြစ်ရတာနဲ့ ပြင်ရတာပဲ ခြားနား
တယ်။ နတ်တွေ ပြုဟောတွေလုပ်ပျံကွား
သူတို့နဲ့ မဟောဆက်သွယ်လို့ရတယ်။
ကျွန်တို့ပဲကြတယ်။ ကျွန်တို့ထက်ရှင်ပေါ့ပေ။
ဒီဝိဇ္ဇာတွေ နိဗ္ဗာန်မဝင်နိုင်တာက တရား
ကိစ္စ ပျဉ်းသေးလို့ချည်း မဟုတ်ဘူး။ တချို့
ဝိဇ္ဇာတွေက တရားကိစ္စ ပြီးသော်လဲ ခုပန်
ချက်က တားထားတာ ခံရလို့ မဝင်နိုင်တာ။
အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဟာ မသေပါဘူး။
ဒါကြောင့် ဝိဇ္ဇာတွေ အပြင်ဒဏ်တာ နိဂုံး
ချုပ်ပြီဆိုရင် ဘယ်လိုပဲထွက်ထွက် အရှင်
ထွက်လို့ ခေါ်ရမယ်။

အသေထွက်ဆိုတဲ့ သဘောက ဘုရား၊
ရဟန္တာတွေ ခန္ဓာဝန်ချ နိဗ္ဗာန်ဝင်ကြတာကို
ခေါ်တာ။ “**ခန္ဓာဝန်ထမ်း ပယ်ပန်းတုသူ၊
ဝန်ကိုပယ်ရာ အေးမြကြည်ဖြူ ခန္ဓာ
အငုတ်၊ ဖြစ်မြတ်မြတ်ချ၊ ခန္ဓာညစ်
အသစ်နောက်မယူ**” ဆိုတာလိုပဲ။ ဒီ
လောကကြီးကရာ သံသရာကပါ အပြီး
အိုင် ထွက်မြောက်သွားပြီမို့ သူတို့ရဲ့
ရုပ်ခန္ဓာ၊ နှာခံတတ်တွေဟာ အပြီးသတ်
အနေနဲ့ လုံးဝ ငြိမ်သွားပြီ၊ သေသွားပြီ။
သင်္ခါရဆိုတဲ့ ဘဝသစ် ခန္ဓာသစ် ဘယ်
တော့မှ မရတော့ဘူး။ အသစ်တစ်တတ်
အမြောက်ရပ်ကို ဆိုက်ကပ်သွားတာကြောင့်
အပြီးသတ် ချုပ်ငြိမ်ခြင်း(အသေထွက်)လို့
ခေါ်တယ်။ သံသရာ အပြီးအစိုင် ကျွတ်ပြီ
ထွက်ပြီပေါ့။ အပြီးသတ် အောင်ပွဲကြီးပါပဲ”
လို့ မိန့်ကြားခဲ့လေပါမိ။

ကျွန်တော် အဆိုပါ အကြောင်းရပ်ကို မှတ်တမ်းရေးစဉ်က ဆရာတော် အကြောင်း၊ စခန်းအကြောင်း သိလိုသည့်အချက်များကိုသာ လိုက်လံ မေးမြန်းစုဆောင်းနေသည့် ကာလဖြစ်သဖြင့် ရေးနုတ်၍သာ ထားသော်လည်း စေ့စေ့စပ်စပ် မဖတ်မီ မတွေ့မိခဲ့။ စာရေးရန် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှု ကလည်း မရှိသေးသဖြင့် မှတ်တမ်း စာအုပ်ထဲမှာပင် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ရှိနေခဲ့ရသည်။

ယခုမှ ထိုမှတ်တမ်းကို စေ့စပ်စွာ ဖတ်ရှုပြီး ပါရမီစခန်းစာအုပ်ပါ အချက်အလက်များနှင့် မ ဆက်စပ်တွေ့ယူကြည့်မိသည်။ သည်တော့မှ ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်ချုပ်ကို အလေးအနက် ပြန်သုံးသပ်မိ၏။

ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၁၃)ရက်နေ့တွင် ခန္ဓာဝန်ချခဲ့သည်။ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ခန္ဓာဝန် ချသည့်နေ့မှ စံကျောင်းတော် ကမ္မဋ္ဌာနဓမ္မလိုဏ်ဂူသို့ ပို့ဆောင်ဂူသွင်းမည့် တပို့တွဲလဆန်း(၁၃)ရက်နေ့ထိ (၁၆)ရက် တိုင်တိုင် အပူဇော်ခံ ထားရှိခဲ့သည်။

ရက်ရှည်ပူဇော်ခံနိုင်ရန် ဆေးထိုးခြင်း၊ ပြုဒါးသွင်းခြင်း စသည် လုံးဝ မပြုပါဘဲနှင့် အနံ့အသက်မရှိ၊ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊ ပကတိ ကျိန်းစက်နေသည့်အလား ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည်။

ခန္ဓာဝန် ချသည့်အတွက် အနီးရှိ တပည့်များကား သူ၏ရုပ်အောင်ကို မည်သို့မျှ မကိုင်ကြံထားရန်၊ မှန်သိပ်ဖြင့် ထည့်ထားရန်နှင့် အန္တိမဈာန် မကောင်းပရန် ကြိုတင် နှာကြားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ခန္ဓာဝန်ချသည်မှ ဓမ္မလိုဏ်ဂူသို့ ပို့ဆောင်ဂူသွင်းပြီးသည်အထိ မည်သူမျှ မထိမကိုင်မိကြစေရန်

တပည့်သံဃာတော်များက နေ့ရာညပါ အလှည့်ကျ တာဝန်ယူစောင့်ကြပ်ပေးခဲ့ကြသည်။

အန္တိမဈာန်သဘော သက်ရောက်စေမည့် ယေင်ကျူးခြင်း၊ ပွဲခံခြင်း လုံးဝ မပြုလုပ်ဘဲ ဆရာတော် ရှိစဉ်က နဲ့သို့ ဝင်ထွက်သွားလာ ဖူးမြော်ခြင်း သဘော ရှိခဲ့ကြ၏။

ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မူလ သတ်မှတ်ချိန် (၄)နာရီ (၁၅)မိနစ်အစား မွန်းလွဲ (၁၂)နာရီခွဲတွင် ဓမ္မလိုဏ်ဂူသို့ လျောင်းတော်မူသည့် ခုတင်နှင့်အတူ သံဃာတော်များ ဦးဆောင်မချီပြီး ဂူသွင်းခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ အနားကပ်ပြီး လက်သိပ်ထိုး အစီအစဉ် ပြောင်းလိုက်သည်ကို အဓိက ပါဝင်လုပ်ဆောင်နေကြသူများမှ အပ ကျန်ပရိသတ်အားလုံး မသိရှိလိုက်ကြရပါ။

ရုပ်ကလာပ်တော်ကို သယ်ဆောင်ဂူသွင်းသည်မှာလည်း ဆရာတော်တို့ကဝင်းခြံအတွင်း၌ဖြစ်၍ ဝင်းတံခါးပိတ်ထားပြီး အုတ်တံတိုင်း အကာအရံ ရှိနေသဖြင့် မမြင်မတွေ့နိုင်ပါ။

ဝေနေယျများ၊ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ လာရောက်ဖူးမြော်သူများသည် အချိန်လိုသေးသဖြင့် အနီးရှိ ဓမ္မသာလာ

ကျောင်းဆောင် (၁),(၂)တို့တွင် လည်းကောင်း၊ အချို့လည်း မိမိတို့ တည်းခိုရာ အဆောင်များတွင်လည်း ကောင်း ရှိနေကြသည်။

မွန်းလွဲတစ်နာရီခန့်တွင် ဆရာတော်၏ တိုက်ဝင်းတံခါး ပွင့်လာပြီး ဥပါသကာ ဝတ်စုံများ၊ နတ်ဗြဟ္မာ အဝတ်တန်ဆာများ ဝတ်ဆင်ထားကြသူအချို့ ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် ပရိသတ်များ ဝေဝေဝေ ဖြစ်ကုန်ကြ၏။

ကျွန်တော်လည်း သံသယဖြစ်မိ၍ ထိုသူများကို မေးကြည့်မိသည်။ ဂူသွင်းပြီးမြောက်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော် အပါအဝင် ပရိသတ်အားလုံး မချင့်မချဲ ဖြစ်ကြရပြီး အလိုမကျခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်းများနှင့် အတူ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုကြနှင့် ပွက်လောရိုက်ကုန်တော့၏။

နောက်မှ ဆရာတော်၏ အမှာစကားများကို သတိပြုမိပြီး ရှိပါစေတော့ဟူ၍ ကိုယ့်စိတ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြေသိမ့်လိုက်ရသည်။ လုပ်ဆောင်သူများအနေဖြင့် ဆရာတော်ဆန္ဒအရ အမှားအယွင်း မရှိရအောင် မလွှဲမရှောင်သာ ဆောင်ရွက်လိုက်ကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သူ့လျှောက်မည့်လမ်းကို နိမိတ်ပြစကားများဖြင့် ကြိုတင်ဖွင့်ဟခဲ့သကဲ့သို့ မိမိ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်ကိုလည်း တပည့်များ အားရဂုဏ်ယူဖွယ်ဖြစ်အောင် လက်တွေ့ လုပ်ဆောင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဤ ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်တွေးကြည့်ရင်း မှတ်ချက်ပြုမိပါတော့သည်။

မြတ်ထူးထက်

သွပ်ဖမ်းမိကု

အပိုင်း(၁)

မိုးမင်းစင်
(ရွှေနဝင်း)

အဂ္ဂိရတ် ဝါသနာရှင် သုတေသီ လောကမှာ ရှုပ်ခတ်(၉)ပါး အနက်မှ “သွပ်(Zinc)” ဓာတ်သည် ဝါသနာရှင် သုတေသီအများ အလွန်လိုချင်မက် မောလှသည့် Favourite အဖြစ်ဆုံး ဓာတ်ဖြစ်ပါသည်။

သွပ်ဓာတ်သေ ဓာတ်လုံးကောင်း ကောင်း လက်ဝယ် ပိုင်ဆိုင်ထားပါက ရွှေ၊ ငွေလိုရာ ပဒေသာ ဇာန်ရလေ တော့မည် ဆိုသည့် စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်များကို အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင် များ မက်ဖူးကြပေမည်။

သို့သော် လက်တွေ့ ဓာတ်ဖမ်း သွပ်ဓာတ်စခန်းမှာ အောင်ပန်းဆင်နိုင် သူ လွန်စွာ နည်းပါးလှပါသည်။

သွပ်ဓာတ်(၁)ပိဿာ ဖမ်း၍ သွပ် (၁)ရွေးသားလောက်ကိုပင် မီးထိုးခံ သွပ်သေဖြစ်ဖို့ရန် ရခဲပေစွ ဒုလ္လဘ ဖြစ်ကြရပေသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် (၁၃)နှစ်သား အရွယ်အဂ္ဂိရတ်ပိုး ဝင်ခဲ့သည်မှစပြီး ယခု အသက်(၅၀)ကျော် တိုင်အောင် လက်တွေ့ သွပ်ဓာတ်ကို နည်းအမျိုးမျိုး ပုံစံအထွေထွေတို့နှင့် ဖမ်းလာခဲ့သည် မှာ သွပ်ဓာတ်အစိမ်းများကို ပိဿာချိန် နှင့် တွက်ကြည့်ဖယ်ဆိုလျှင် ပိဿာချိန် (၃၀)ကျော် အထက်မှာပင် ရှိလိမ့်မည် ဟု ထင်ပါသည်။

သို့ပါသော်လည်း သွပ်ဓာတ်သေ ဓာတ်သား ကောင်းကောင်း (၁)ပဲ

(၁)ပူးရယ်လို့ မည်မည်ရရ မရရှိခဲ့တာ လက်တွေ့ပါ။

သွပ်ဖမ်းလိုက်တိုင်း ဖိုထဲမှာ “ဝင်းဝင်းပြောင်ပြောင်”နဲ့ သွပ်ခိုး တွေ ထွက်လာပြီး လုံခွက်ပဲ ကျန်ခဲ့တာ ချည်း ကြုံရပေါင်း များလေပြီ။

အဲဒီလို သွပ်ဓာတ်ကို ဖမ်းလိုက်တိုင်း ကုန်ရပေါင်းများလာတော့ သွပ်ဓာတ် ဖမ်းရမှာကို စိတ်ကုန်လာပြီး လက် မြှောက် အရှုံးပေးရတော့မည်ဟု ထင်နေပါသည်။

အဲဒီတုန်းမှာ သွပ်ဓာတ်ကို လွန်စွာ နိုင်နင်း ကျွမ်းကျင်စွာ ဖမ်းပြပေးနိုင်တဲ့ သွပ်ဖမ်းဝိဇ္ဇာဟုပင် ခေါ်ဆိုလောက် အောင် သွပ်ဓာတ်ဖမ်းရာတွင် စာရေး သူ ကိုယ်တွေ့ လက်တွေ့မျက်မြင် ဩချရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ဓာတ်ကြောင်းလေး ကို ဓာတ်အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်များ အတွက် တစ်ဆင့် ပြန်လည်တင်ပြပေး ချင်သည့် စေတနာဆန္ဒကြောင့် ဤ ဆောင်းပါးကို ရေးသားတင်ပြပေးလိုက်

ပါသည်။

တစ်နေ့မှာ အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာတူ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက သတင်းကောင်း တစ်ခု ယူလာခဲ့တာနှင့် ကြုံရပါတော့ သည်။

‘ဆရာရေး...သွပ်ဖမ်းဝိဇ္ဇာ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ကျွန်တော် တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဆရာစိတ်ဝင်စားရင် တစ်နေ့ လောက် သွားအကဲခတ်ကြတာပေါ့’ ဟု ဆိုလာလေသည်။

‘အိုး... ဒါဆိုရင်တော့ စိတ်ဝင်စား တယ်ဗျာ တစ်နေ့လောက် အချိန်ယူပြီး သွားကြတာပေါ့ဗျာ’

‘ဟုတ်ပြီလေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့ အလုပ် နားတဲ့ရက်မှာ သွားကြမယ်လေ’ ဝါသနာတူ မိတ်ဆွေနှင့် သူ ညွှန်း သည့် “သွပ်ဖမ်းဝိဇ္ဇာ” ဆိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်ထံ ရောက်ပါသည်။

လူပုံက တောသူတောင်သားပုံစံ၊ နှုတ်ခမ်းမွှေး ပါးမြိုင်းမွှေး ထူထူနှင့် ကွမ်းတစ်ပျစ်ပျစ်ဝါး၍၊ ပင်နီတိုက် ပုံကြမ်းကို အတွင်းခံအင်္ကျီပေါတ်

ဒုန်းဝတ်ထားပါသည်။

တိုက်ပုံလက်ကို တံတောင်ဆစ် အထိ ပင့်တင်ထားပြီး ဘိုးမင်းခေါင် တင်ပလွှင်ချိတ်ပုံစံနှင့် ထိုင်နေသည့် သက်လတ်ပိုင်းအရွယ်လောက် ရှိပေမည်။

စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေနှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ခင်မင်လေတော့ သူကပဲစပြီး...

'ဆရာရေ... ဆရာ သွပ်ဖမ်းတာ အလွန်တော်တယ်လို့ သတင်းကြားနေလို့ ဆရာဆီကို နည်းဆံ အကူအညီ တောင်းမလို့ လာတာပါ'

ဟု နှုတ်ဆက်ခွင့်တောင်းစကားဆိုလိုက်တော့...

'ဟာ...ရပါတယ်ဗျာ ကိုယ့် လူရင်းတွေပဲ၊ ကျွန်တော်တတ်တဲ့ ပညာနဲ့ မျှဝေကူညီပေးရမှာပေါ့။

ဘာလဲ ခင်ဗျားတို့လာတာ အခု သွပ်ဖမ်းသွားကြမလို့လား'

'ဟုတ်တယ် ဆရာရေ... ကျွန်တော်တို့ သွပ်ဓာတ်သေ ကောင်းကောင်း လိုချင်လို့ပါ ဆရာ။ သွပ်ဖမ်းဖို့ ဘာ ပစ္စည်းတွေလိုမလဲ သိချင်ပါတယ် ဆရာ'

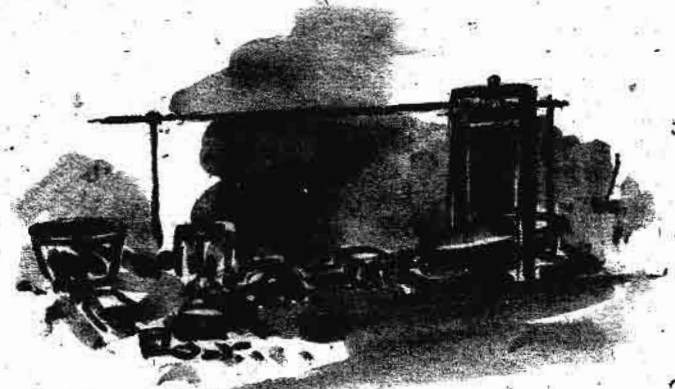
'ခင်ဗျားတို့က သွပ် ဘယ်လောက် သားလောက် ဖမ်းချင်လို့လဲ'

'ဆရာ... တစ်ခါဖမ်းရင် သွပ် ဘယ်လောက်သားအထိ အများဆုံးဖမ်းပေး နိုင်ပါသလဲ ဆရာ'

'ရပါတယ်... ခင်ဗျားတို့ သွပ်(၁၀၀)သား (၁၅)ကျပ်ထားလောက်ကို ကျပ် တစ်ကြိမ် တစ်ပီတည်းနဲ့ ဖမ်းပေးနိုင်ပါတယ်'

'ဟာ... ဒါဆိုရင်တော့ ဟန်ကြတာ ပေါ့ဆရာ၊ ဒါနဲ့ ပြဒါးလေးပါ ဖမ်းလို့ ရရင် တစ်ပါတည်း ဖမ်းပေးပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ် ဆရာ'

'အင်း... ပြဒါးတစ်ကြိမ် ဖမ်းရရင် နည်းနည်းအချိန်ပေး ရလေတော့... ဒီလို

လုပ်ကြရာ... သွပ်နဲ့ ပြဒါး ဆတူပေါင်းပြီး သွပ်+ပြဒါး ဓာတ်(၁)လုံးနဲ့ သွပ်ထီးတည်း (၁)လုံးစီ ဖမ်းပေးပယ်၊ ကဲ...ကျေနပ်ပြီ လား'

'ဟာ... အလွန်ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာရယ်၊ ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ တနင်္ဂနွေနေ့ အလုပ်နားရက်မှာ ဆရာ ဆီလာပြီး သွပ်ဖမ်းကြမယ်ဆရာ၊ အဆင်ပြေမယ် မဟုတ်လား'

'ရတယ်ဗျာ... လိုအပ်တဲ့ ဓာတ် ပစ္စည်းတွေကို ဗိုလ်အောင်ဒင်ဆီမှာ စာရင်းယူပြီး အသင့်သာ ပြင်လာခဲ့ကြ ပေါ့'

[ဗိုလ်အောင်ဒင် ဆိုသည်မှာ အသက်(၆၀)ကျော်အရွယ် အဂ္ဂိရတ် ဂျိုးကျပြီး ဓာတ်နှင့် ပတ်ဆက်လာ ထိုင် အတော်နှုံစပ်သည့် သွပ်ဖမ်း ဝိဇ္ဇာ ဆရာ၏တပည့်ရင်း ဖြစ်ပါ သည်။]

စာရေးသူတို့လည်း သွပ်တစ်လုံး သွပ်ပြဒါးတွဲ တစ်လုံးစီ ဆရာက ဖမ်းပေးမည်ဆိုတော့ ဝမ်းသာအားရ လိုအပ်သည့် ဓာတ်ပစ္စည်း စာရင်းကို ယူလာပြီး ဝယ်ယူစုဆောင်းရလေပြီ။

မှတ်မှတ်ရရ အနှစ်(၃၀)ကျော် ကာလက ဗိုလ်အောင်ဒင် ဆရာရေး ပေးလိုက်သည့် ဓာတ်ပစ္စည်း စာရင်း စာရွက်လေးကို ယခုတိုင် မှတ်စု စာအုပ် ထဲမှာ သိမ်းဆည်းထားခဲ့ပါသည်။

ဓာတ်ပစ္စည်းများကတော့...

- ၁။ သွပ်လက်ညှိုးသန်သန့် (၁၀)ကျပ်သား
- ၂။ သွပ်လက်ညှိုး(၅)ကျပ်သား + ပြဒါးသန့် (၅)ကျပ်သား
- ၃။ လက်ချား(၂၀)ကျပ်သား
- ၄။ ယမ်း(၁၀)ကျပ်သား
- ၅။ ဆား(၅၀)ကျပ်သား(၁)ထုတ်
- ၆။ ပဖောက်ထုံး(၂၅)ကျပ်သား
- ၇။ နံပါတ်(၁၂)ပင်လှ နှိပ်ထုပ်အကြီး(၃)လုံး [လိုတာက လို(၂)လုံး] (၁)လုံးက အပိုဆောင်း ထားတာ]

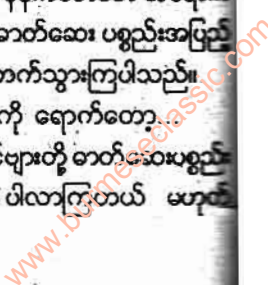
၈။ ပန်းပဲဖိသွေး(၃)တစ်စုံ (၁)အိတ်

စာရင်းပါ ဓာတ်ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူ စုဆောင်းပြီးတာနှင့် စနေနေ့မှာ စာရေးသူတို့က သွပ်လက်ညှိုး(၁၀) ကျပ်သားကို အရည်ကျိုပြီး (၁၀) ကျပ်သားအရွယ် သွပ်လုံး တစ်လုံး စုခဲထားပြီး သွပ်(၅)ကျပ်သား ပြဒါးရည်(၅)ကျပ်သားကို ဓာတ် (၂)ပါး ကောလီကျအောင် အရည်ဖျော် ပြီး အလုံးစုခဲထားလိုက်ပြီး အဆင်သင့် ပြင်ထားလေသည်။

ဆရာနှင့် ချိန်းထားသည့် တနင်္ဂနွေ နေ့ကျွေးတာ နံနက်စောစော အရောက် သွားကြပြီး ဓာတ်ဆေး ပစ္စည်းအပြည့် အစုံနှင့် ချီတက်သွားကြပါသည်။

ဆရာထံကို ရောက်တော့...

'ကဲ...ခင်ဗျားတို့ ဓာတ်ဆေးပစ္စည်း အစုံအသင့် ပါလာကြတယ် မဟုတ်

လား'

'ပါလာပါတယ်...ဆရာ'

'ဒါဆိုရင် ဘယ်ဟာကို အရင် ဖမ်းကြမလဲ၊ သွပ်+ပြဒါး ဖမ်းမလား၊ သွပ်ကို အရင်ဖမ်းမလား... ကြိုက်တာ စ၊ ဖမ်းပေးမယ်။

ဒါပေမယ့် ဓာတ်နှစ်လုံးစလုံးကို တစ်ခါတည်း လုံထဲထည့်ပြီး ကျုပ် အဆင်သင့် ပြင်ထားပေးမယ်။ ဖိုထိုးပြီး ဖမ်းတာက ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင် ဖိုဆွဲ ပြီး ဖမ်းရမှာနော်။

ကဲ... နံပါတ်(၁၂)လုံထဲကို သွပ် (၁၀)ကျပ်လားနဲ့ သွပ်ပြဒါးတွဲ (၁၀)ကျပ် သား (၁)လုံစီ အရင်ထည့်လိုက်ပါ။ ပြီးရင်...ကျုပ်ကိုပေး'

ထိုသို့ ပြောပြီး ဓာတ်ထည့်ထား သည့် လုံနှစ်လုံးကို ယူပြီး ဆရာက သူ့အခန်းထဲ ဝင်သွားပြီး မန်ကျည်းစေ့ ခန့်အရွယ် ဆေးမှုန့် မည်းမည်းလေး များကို ကော်ဖီဖွန်းဖျားလေးနှင့် ခပ်ပြီး ထည့်လိုက်ကာ ထိုဓာတ်လုံး(၂)လုံး တို့ စာရေးသူတို့ထံသို့ ပြန်ယူလာပြီး

ပေးပါသည်။

ထို့နောက် ကျန်ရှိနေသည့် ယမ်း၊ လက်ချား၊ ဆား၊ ထုံးမှုန့်များကို အစီ အစဉ်အတိုင်း ပါးစပ်က ပြောပြီး စာရေးသူတို့ကို ကိုယ်တိုင် ထည့်ခိုင်းပါ သည်။

စာရေးသူတို့လည်း ဆရာပြော သည့်အတိုင်း လက်မှန်းနှင့်ယူပြီး ဓာတ်ဆေးပစ္စည်းများကို ကိုယ်တိုင် ထည့်ကြပါသည်။

ပြီးလျှင် ဓာတ်အပေါ်က လက်ချား အခဲသေးလေးတွေကို လက်နှစ်လုံး လောက်အနေ ထည့်လိုက်၊ သူ့အပေါ် ကမှ ယမ်းကို လက်တစ်လုံးစာ ထပ် ဖြည့်လိုက်၊ ပြီးလျှင် ဆားကို လုံ နှုတ်ခမ်းသား လက်(၁)လုံးလောက် အလိုအထိ သိပ်ပြီး ထည့်ပါသည်။

ထို့နောက် ဆားပေါ်ကနေပြီး မဖောက်ထုံးမှုန့်ကို နောက်ဆုံး ဖြည့် ထည့်လိုက်ပြီး လုံကို ဇော်(၃)ထပ် မံလိုက်ပြီး အပေါ်က လုံငှား အဖုံးလေး အုပ်ပြီး ဖိုခွင်မှာ မီးနေမီးထားကို လုံခါး

တိုက် အနေထားပြီး ပြင်ခိုင်းပါသည်။ ဒီနေရာမှာ စာရှာသူ ဝါသနာရှင်များ မျက်စိထဲမှာ ထင်ရှားစွာ ပေါ်လွင်စေ ရန် ပြောရလျှင်...

ဟိုတုန်းက မင်းလှ နံပါတ်(၁၂) နှစ်ထပ်လုံကြီးမျိုးသည် လုံမျက်နှာဝ မှာ လက်(၃)ချောင်းစာ(၂-လက်မ) ခန့်ရှိပြီး လုံအရှည်မှာ (၇)လက်မ ရှိသည့် လုံကြီးမျိုးပါ။

ဒါလောက်ဆိုရင် လုံထဲမှာရှိသည့် ဓာတ်၏ အနေအထားနှင့် အပေါ်က ထည့်သည့် ဓာတ်ဆေးများ၏ အနေ အထားကို မြင်သာလောက်ပါပြီ။

[ရှေ့လတွင် သွပ်ဓာတ်နှင့်သွပ်၊ ပြဒါးတွဲဓာတ်တို့ကို မီးပေးမီးယူနှင့် ဓာတ်ဖမ်းပုံကို အသေးစိတ် တင်ပြ ပေးပါမည်။]

ဝါသနာရှင်များ ဆရာကောင်းဖိုလို့ အကြံကောင်း ကြံစည်နိုင်ကြပါစေ။

ဦးမင်းဇင်(ရွှေစုဝင်း)

စာမျက်နှာ (၂၁၆)မှ အဆက်

ကျွန်တော်ကို ကြော်ချက်ခိုင်းတယ်။ ကျွန်တော်က ထုံးစံအတိုင်း ရေစင်အောင် ဆေးကြောပြီး ကြော်ချက်လုပ်လိုက်တာပေါ့။ ပင်လယ်ဆားက အရမ်း ငန့်တော့ ငါးမန်းသားအရသာထက် ဆားအငန့်ဓာတ်က များနေတယ်။ စားမကောင်းဘူးပေါ့ဗျာ။

အဲဒီမှာ ပင်လယ်ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းမှာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသူ ကိုစံလှရောက်ရှိလာတယ်။ ကိုစံလှက ဒီငါးမန်း မငန့်အောင် ကျုပ်လုပ်ပြမယ်ဆိုပြီး အထက်ပါနည်းကို လုပ်ပြခဲ့တာပေါ့ဗျာ'

'ဆရာကျော် ကျွန်တော် မရှင်းလို့ တစ်ခုမေးဦးမယ်ဗျာ။ ငန့်နေတဲ့ ငါးမြောက်ထဲကို နောက်ထပ် ဆားထည့်လိုက်တော့ ခိုပြီး ငန့်သွားမယ် မဟုတ်လားဗျာ'

'ဒါကလဲ ဒီလိုရှိတယ်ဗျာ ပူပူဆားအငန့် ဓာတ်ကို နောက်ထပ် ဆားအငန့်ဓာတ်က ထပ်ယူတဲ့လဒ်မှာဖြစ်တယ်။ ရေခဲအပူဓာတ်နဲ့ စိပ်လိုက်တဲ့အခါ ယခင်ရှိခဲ့တဲ့ ဆားအငန့်ဓာတ်တွေ နည်းပါသွားတယ်။ ရေခဲနဲ့ စိပ်တဲ့အခါ အကြာကြီး စိပ်ထားလိုတော့ မဟုတ်။ ရေခဲအေးသွားလို့ရင် အငန့်ဓာတ်တွေ ပြန်ဝင်သွားတတ်တယ်။ ဒါကို သတိပြုရမယ်'

စာရေးသူမှ...

'ဆရာကျော် ခင်ဗျားကို ကျေးဇူး တင်တယ်ဗျာ။ အများအတွက် ဗဟုသုတ တိုးပွားကြစေဖို့ ဆောင်းပါးရေးပြီး အသိပညာ ဖြန့်ဝေလိုက်ပါရစေ'

[သည်နည်းစနစ်ကို လက်တွေ့ ပြသပြောပြပေးသော ဆရာကျော် ညွန့်(စစ်တွေ) ဝေဠုဝန်ရပ်ကွက်၊ မင်းလှမြို့၊ ဆား ကျေးရွာတင်အပ်ပါသည်။]

ခိုင်မင်း(မင်းလှ)

ငါးဆားနယ်

အငန်ဓာတ်များသော ငါးခြောက်များကို အငန်ပေါ့အောင် ပြုပြင် ချက်စားနည်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာဘတွင် သာယာဝတီခရိုင်၊ ရခိုင်မိသားစု ပဒေသာပင်မှ သံဃာတော် အရှင်သူ မြတ်များအား ဆွမ်းလှူဒါန်းရန် အလှူ ငွေများ ကောက်ခံလျက် ရှိကြသည်။

ထိုအခါ စိန်ကန့်လန့်ရွာ၌ နေထိုင် ကြသော (ဥက္ကဋ္ဌ)ဦးမြင့်စိုး၊ ခ.လ.ရ(၁) မှ ကိုအောင်ကျော်မြင့်၊ သစ်ထုတ်လုပ် ရေးမှ ဦးတင်ဦး၊ စာရေးသူနှင့် စာရေး ဆရာ ကိုကျော်ညွန့်(စစ်တွေ)တို့ ဆွမ်း ကျွေးလှူဒါန်းရန် ငါးတံခွန်ခြောက် ဝယ်ယူကြပါသည်။

ငါးတံခွန်ခြောက်များသည် ဆား နယ်ခြောက်များဖြစ်၍ ဆားအငန်ဓာတ် များနေသဖြင့် အခက်ကြုံနေကြသည်။

စာရေးသူက...

‘ဒီငါးခြောက်တွေ အရမ်းငန်နေ တော့ စားလို့ အဆင်ပြေမယ် မထင် ဘူးဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

ဆရာကျော်ညွန့်(စစ်တွေ)က...

‘ဆရာဗိုလ် ဒီကိစ္စ ကျွန်တော့် တာဝန်ထားပါ။ ဒီငါးခြောက်များ အငန် ပေါ့အောင် ကျွန်တော် ပြုပြင်တဲ့နည်း တွေ ရှိတယ်’

‘ဟုတ်ပါ့မလား၊ ဆရာကျော်ရေ ဒီလောက်ငန်နေတာ ဘယ်လိုပြုပြင် မှာလဲ ပြောပြစမ်းပါဦးဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ...

ဆရာကျော်ညွန့်(စစ်တွေ)က...

‘ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော် စကားနဲ့ ရှင်းပြမနေတော့ဘူးဗျာ၊ လာကြပါ လက်တွေ့လုပ်ပြမယ်’

ဟု ပြောပြီး ငါးတံခွန်ခြောက် တစ်ထွာ တစ်မိုက်ခန့်(၂)ရက်ကို ယူပြီး လက်(၂)သစ်ခန့် အတုံးလေးတွေ လုပ်ထားလိုက်သည်။

ပိုလစ် (မင်းဂျ)

ရေနွေးအိုးထဲ ရေ(၂)ခွက် ထည့် ပြီး ရေနွေးတည် ထားသည်။ ခဏ အကြာ ရေနွေး ပွက်ပွက်ဆူပြီ ဖြစ် ၍ ငါးခြောက်တုံး လေးများကို ခွက် တစ်ခုတွင် ထည့် လိုက်သည်။

ပြီးလျှင် နောက် ဆားအနည်းငယ် ထပ်ထည့်လိုက်သည်။ ရေနွေးကို ငါး ခြောက်တုံးများပေါ်သို့ လောင်းထည့် လိုက်ပါသည်။

စာရေးသူ...

‘ဟေ့ ဆရာကျော် ဒီလောက်ငန်နေ တဲ့ ငါးခြောက်ထဲကို နောက်ထပ် ဆား ထပ်ထည့်လိုက်တော့ ပိုပြီး ငန်မသွား ဘူးလား’

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

‘ဆရာဗိုလ် ဆန္ဒမစောနဲ့လေ ပြီးရင် မြည်းကြည့်ပါ’

ဟု ပြောပါသည်။ (၂)မိနစ်ခန့် အကြာ ငါးခြောက်တုံးလေးများကို ပြန် လည် ဆယ်ယူပြီး ရေသန့်ဖြင့် ဆေး ကြောလိုက်ပါသည်။

‘ကဲ ဆရာဗိုလ်တို့ ငါးခြောက် အငန် ဓာတ်ပေါ့အောင် ပြုပြင်တဲ့နည်းက ပြီး

သွားပြီ၊ ကြော်မှာလား၊ ချက်မှာလား ကြိုက်သလို စားသုံးလို့ရပြီ’

ဟု ပြောရာ စာရေးသူမှ ငါးခြောက် တုံးလေးတစ်ခုကို ယူ၍ မြည်းစမ်း ကြည့်လိုက်ပါသည်။

‘ဆားအငန်ဓာတ် မရှိတော့ဘူး ဆရာကျော်။ ခင်ဗျား တော်တယ်ဗျာ ဒီနည်းစနစ်ကို ရှင်းပြစမ်းပါဦးဗျာ’

‘ဒီလိုဆရာဗိုလ်ရေ... ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ဦးလေး ဦးထွန်းမောင်နဲ့ ပင်လယ်ပြင် ငါးဖမ်းတဲ့နေရာ(ပိုက်ဆီ) ကို သွားရောက်ခဲ့ဖူးတယ်။

အဲဒီမှာ ပင်လယ်ငါးတွေ မျိုး တွေ့ရတယ်။ ငါးဖမ်းလုပ်သားများ ငါး မျိုးစုံကို ရင်ခွဲ၊ မိုက်ခွဲ၊ ကျောခွဲ နှစ် မျိုး ပြုလုပ်ပြီးတော့ ဆားနယ် အခြောက် နေလှန်းထားကြတယ်။

ဦးလေး ဦးထွန်းမောင်က ငါး ခြောက်တစ်ကောင် ဝယ်လာ

ဖန်းတနော် ရာဇလတ်

၂၀၁၇

လွန်ခဲ့သော (၂၅)နှစ်ဝန်းကျင်က ဇရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်၌ “ရဟန္တာတစ်ပါး ထွက်ပေါ်နေတယ်” ဆိုသော မင်္ဂလာ စကားသံများ လျှံထွက်ခဲ့ဖူးသည်။

ရဟန္တာဟု ဒါယကာ၊ ဒါယိမကာများ နှင့် တပည့်သံဃာတော်များ၏ ရိုသေလေးစားခြင်း ခံခဲ့ရသော ဆရာတော် ဦးသုဇာတသည် ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ မရမ်းကျေးရွာအုပ်စု၊ ဗောဓိကုန်းရွာရှိ “စတုသစ္စဓမ္မဝိဟာရကျောင်း” ၏ ဦးစီးပဓာန နာယကဆရာတော် ဖြစ်သည်။

ဆရာတော် ဦးသုဇာတသည် ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ မရမ်းကျေးရွာရှိ “သဟပုညကာရီဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း” ၌ ရဟန်းသံဃာ ဖြစ်ခဲ့စဉ်က ဆရာသမားဖြစ်သော ဥပဇ္ဈာယ် F.28A. April, 2017.

ဒုးသန်ကျောင်း

ဟု လူသိများသော စတုသစ္စဓမ္မဝိဟာရကျောင်း

ဆရာတော်

ဦးသုဇာတ

၏ တူးခြားဆန်းကြယ် ကြည့်လိုဖွယ်များ

ဆရာတော်ထံ မိမိသည် သင်္ချိုင်းများတွင် “ဇုတင်” အကျင့် ကျင့်လိုကြောင်း ခွင့်ပန်ခဲ့ဖူးသည်။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်က...

“မောင်ပွင်း ဇုတင်အကျင့် ကျင့်တယ်ဆိုတာတော့ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆွမ်းအာဟာရကို ပြီးပြည့်စုံစားခြင်းဆိုတဲ့

တဏှာကို အရင်သတ်ပဲဦး ဟု သတိပေးခဲ့မှုကို သတိပြုဆင်ခြင်ကာ ဆွမ်းသက်သက်ကို ဆီမဆမ်းဘဲ ဆားသက်သက်ဖြင့် ဘုဉ်းပေးတော်မူခဲ့သည်။

ဆားဖြူးသော ဆွမ်းဖြင့်သာ ဘုဉ်းပေးနိုင်လာပြီဖြစ်သော ဟာပည့်၏

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁၇

www.burmeseclassic.com

အခြေအနေကို မြင်သည့် ဆရာသမားက ဆရာတော် ဦးသုဇာတကို...

'ဖော်ပုဂ္ဂိုလ် သင်္ချိုင်းတွေကို သွားပြီး စုစည်းအကျင့် ကျင့်လိုလျှင် ကျင့်စော့'

ဟု ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ထိုအခါမှ ဆရာတော်သည် သင်္ချိုင်း၌ စတင်ကျင့်သုံးသည်။ ဗောဓိကုန်းသင်္ချိုင်းကုန်းသည် မရမ်းသင်္ချိုင်းကုန်းဆိုကလည်း မမှား။ ထိုစဉ်က ထိုသင်္ချိုင်းကုန်းတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်း မရှိသေး။ စတုသစ္စ ဓမ္မဝိဟာရကျောင်းဟု မခေါ်သေး။

ဆရာတော်ဦးသုဇာတက သူ ဝူတင်ကျင့်သည်ကို လူမြင်မခံ။ သူ့အလုပ်သာ သူလုပ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဆရာတော်ဦးသုဇာတကို လူများက မမြင်သော်လည်း ဝိညာဉ်လောကသားများ ကမြင်သည်။ ဆရာတော်ဦးသုဇာတကလည်း ဝိညာဉ်လောကများကို မြင်သည်။

နွားရိုင်းသွင်းချိန်ရောက်ပြီး အမှောင်ရောက်ချိန်မှစ၍ ဆရာတော်ဦးသုဇာတက ပထမအကြိမ်များက လောလောလတ်လတ် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ထားသည့် မြေဖို့ထားသည့် မြေပုံများပေါ်ထိုင်ကာ ဝူတင်ကျင့်သည်။

လောလောလတ်လတ် မြေမြှုပ်ထားသည့် အလောင်းကောင်များ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အပုပ်နံ့ သိပ်မပြင်း။ သို့သော် သင်္ချိုင်းကုန်းဖြစ်၍ ဟိုမှသည်မှ လာသော လူသေပုပ်နံ့များက လှိုင်နေသည်။

စူးစူးရှရှ ပြင်းနေသည်။ အော့ချင်အန်ချင်စရာ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ဆရာတော်က သူ့အကျင့်၌သာ စူးနစ်စွာ ကျင့်ကြံခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဆရာတော်သည် မြေပုံအဟောင်းများပေါ် ထိုင်၍လည်း ဝူတင်ကျင့်ခဲ့သည်။ သင်္ချိုင်းသည်

ချုံပုတ်များ၊ သစ်ပင်ကြီးငယ်များရှိခြင်း၊ အညှီအပုပ်များရှိခြင်းကြောင့် ခြင်များ၊ ဖြုတ်ကောင်များ၊ မှက်ကောင်များက တဝီဝီမြည်သံမခဲ။ မျက်နှာရှေ့၌ တဝဲလည်လည် ရှိနေကြသည်။

မှက်ခြင်ယင်များ၏ ကိုက်ခံရမှုကို ဆရာတော်က သတိမပြု ဝူတင်အကျင့်ကို သတိအပြတ်မခံ။

ညဉ့်နက်လေလေ တောခွေးအူသံများ ကြားရလေလေ။ သည့်ကြားထဲ သစ်ရွက်ကြွေများကြား လျှောတိုက်သွားလာနေကြသော မြွေကြီးများကို ပင် မြင်ရသည်အထိ။ သို့သော် ဆရာတော်က သတိနှင့် အသိကို အလစ်အလပ် မပေးခဲ့။

ဝူတင်အကျင့်၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်နေစဉ် ဆရာတော်ဦးသုဇာတသည် သုံးလူ့ထွတ်ထားဂေါတမရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို ကြည့်ညိုရုံသေစွာ ဖူးမြော်ခဲ့ရသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရသောအခါ မြတ်စွာဘုရား မပွင့်ထွန်းမီ ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်ခါနီး အချိန်က မလျော့မတင်းသော အစွန်းမရောက်သည့် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ကျင့်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ခဲ့သည်ကို သတိရလိုက်သည်။

ထိုအခါမှ ဆရာတော်ဦးသုဇာတသည်...

'ဝါ ညတိုင်း ဝူတင်အကျင့် ကျင့်တာတော့ မှန်တယ်။ ဝူတင်အကျင့် ရုပ်နားချိန်မှာ ဝိညာဉ်လောကသားတွေကို တရားဆွေတွေ ဟောပြောပေးနေတာတော့ မှန်တယ်။

ဒါပေယျ... ဝါ ကျွန်းမာရေအတွက် တစ်အောင်တစ်နား လဲလျောင်းအညောင်းဖြေဖို့ တစ်နေ့တစ်ပိုက် အိပ်စက်အနားယူဖို့လဲ လိုသေးပါလား'

ဟု တွေးတောဆင်ခြင်မိသောအခါ ပျက်စီးနေသည့် အနည်းငယ် ခိုင်မာ

သေးသော လူသေကောင်များ မရှိတော့သည့် ခေါင်းပုဉ်များကို ယူကာ ကိုယ်တိုင် တစ်ပါးကျောင်းငယ်လေး ဆောက်လုပ် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုတစ်ပါးကျောင်းသည် ယခုအခါ စတုသစ္စဓမ္မဝိဟာရ ကျောင်းကြီး၏ အရှေ့ မျက်နှာစာအနီး၌ရှိသည်။ သို့သော် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဆောက်လုပ်ခဲ့သောကျောင်း မဟုတ်တော့။ တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည့် တစ်ပါးကျောင်းသစ် ဖြစ်နေပါပြီ။

တစ်ပါးကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးသော ဆရာတော်ကို လူတို့ မြင်ကြသော်လည်း ဆရာတော်က သင်္ချိုင်းမြေပုံများပေါ်ထိုင်ကာ ဝူတင်အကျင့် ကျင့်နေမှန်း မသိခဲ့ကြ။

ဆွမ်း၊ သက်န်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးဟူသော ပစ္စည်းလေးပါးကိုသာ စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။

ထိုအချိန်က စာရေးသူသည် မရမ်းကျေးရွာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရွာဖြစ်သော ဘုရားငူရွာရှိ အခြေခံပညာမူလတန်းကျောင်း၏ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေချိန်၊ ကျောင်းမိသားစုခေါင်းဆောင်၊ နယ်မြေဒုခေါင်းဆောင် စသည့် တာဝန်များ ယူနေချိန်ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့သ၌ ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ လက်ထောက်ပညာရေးမှူး၊ ဆရာဦးစောနိုင်သည် နယ်သို့ ကျောင်းစစ်ဆင်းပြီး စာရေးသူနှင့်အတူ ပန်းတနော်သို့ စက်ဘီးကိုယ်စီဖြင့် ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်က စာရေးသူတို့နယ်အမြင့်ဆိုင်ကယ်စီးသူ မရှိသေး။ ဆရာဦးစောနိုင်ရော စာရေးသူပါ ပန်းတနော်တွင်

နေထိုင်သူများဖြစ်၍ အတူတကွ ပြန်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

စတုသစ္စဓမ္မပီဟာရ ကျောင်းရှေ့ မြေသားလမ်းပေါ်တွင် မတ်တတ် တံမြက်စည်းကိုင်လျက် တံမြက်စည်းလှည်းနေသော ဆရာတော်ဦးသုဇာတကို မြင်သည်နှင့် စာရေးသူတို့ စက်ဘီးပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြသည်။

စာရေးသူတို့က ဆရာတော်ကို မြေပြင်ပေါ်ထိုင်ပြီး လက်အုပ်ချီကန်တော့ကြသည်။

‘ဒကာလေး ဘယ်သွားမလို့လဲ’

ဆရာတော်နှင့် စာရေးသူက မကြာခဏ တွေ့ဆုံခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဆရာတော်နှင့်ဒါယကာ သဘော ဖြစ်နေသည်မှာ ကြားပြီ။

‘ပန်းတနော် ပြန်မလို့ပါ ဘုရား’

စာရေးသူက ဆရာတော်၏ အမေးကိုဖြေပြီး ဆရာဦးစောနိုင်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

‘ဒါက... ဆရာဦးစောနိုင်၊

လက်ထောက် မြို့နယ်ပညာရေးမှူးပါ ဘုရား’

‘ဪ... လက်ထောက်ပညာရေးမှူးကိုး

ကောင်းပါဟယ်။ ပညာအလှူကိုတာ ကောင်းတဲ့အလုပ်ပဲ။ ပန်းတနော်ကို အတူတူ ပြန်မှာလား’

‘တင်ပါ... တပည့်တော်တို့က

ပန်းတနော်မှာ နေကြတာပါ ဘုရား’ ဆရာဦးစောနိုင်က ဆရာတော်ကို လျှောက်တင်ခဲ့ပြီး စာရေးသူတို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြတော့သည်။ ဆရာတော် ဦးသုဇာတနှင့် စာရေးသူတို့ စတုသစ္စဓမ္မပီဟာရကျောင်းရှေ့နားတွင် တွေ့ခဲ့သည်မှာ ညနေ လေးနာရီကျော်ရုံ ရှိသေးသည်။

ပန်းတနော်ကို မရောက်သေး။

အဝေးကပင် မြင်ရရှိခဲ့သေးသည်။ မြင်ရ

သော နေရာက ပန်းတနော်မြို့နယ်လုံး ဆိုင်ရာ ကျက်သရေဆောင် ဖြစ်တော်မူသော သမိုင်းဝင် ရွှေမြင်တင်စေတီတော်မြတ်ကြီးအနီး၌ ဖြစ်သည်။

ပုဂ္ဂန်ဆီရောင် နေရောင်က အမှောင်မရောက်သေး။ ရွှေမြင်တင်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ခြေတော်ရင်းကို စာရေးသူတို့ စက်ဘီးတွန်းဖြတ်ကျော်စဉ် ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်တွင် ဘုရားဝတ်ပြုပြီး ပြန်လည် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သော ဆရာတော်တစ်ပါးကို မြင်သည်။

‘ဟာ.....’

ဆရာဦးစောနိုင်နှင့် စာရေးသူတစ်ပါးတည်း အံ့အားသင့်သံ ထွက်သွားသည်။ အံ့အားမသင့်ခံနိုင်ရိုးလား။ မရမ်းရွာ အလွန်ဟောမိကုန်းရွာ စတုသစ္စဓမ္မပီဟာရကျောင်းရှေ့ အနီးတွင် တွေ့ဆုံခဲ့သော ဆရာတော်ဦးသုဇာတ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် တည်း။

စတုသစ္စဓမ္မပီဟာရ ကျောင်းဆောက်မည့် မျက်နှာစာ အရှေ့နားတွင် တစ်ပါးကျောင်းဖြင့် သီတင်းသုံးသောကြောင့်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် သုသာန်အနီးတွင် တစ်ပါးကျောင်းဖြင့် သီတင်းသုံးသောကြောင့် ဆရာတော်ဦးသုဇာတ

ကို “သုသာန်ကျောင်းဆရာတော်” ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သုသာန်ကျောင်း ဆရာတော်၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာကို ဆရာဦးစောနိုင်နှင့် စာရေးသူတို့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ တွေ့ခဲ့ကြရသကဲ့သို့ ဆရာတော် ဦးသုဇာတ၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ တွေ့ခဲ့သူတစ်ဦးလည်း ရှိသည်။ ထိုသူသည် ထိုအချိန်က မြေစာရင်းဌာန ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး နာမည်ကို “ကိုစောမုံ” ဟု ခေါ်ပါသည်။

ကိုစောမုံသည် တစ်ခါက သာမညတောင်ဆရာတော် ရှိရာသို့ သွားရောက်ပူဇော်ကန်တော့ကာ သာမညတောင်တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က သာမညတောင်ဆရာတော်က ဦးပဉ္စင်းကိုစောမုံကို...

“မောင်ပဉ္စင်း ဒီဆရာတော်ကိုသိလား” ဟု စာတတ်ပုံစာပုံရှိ သံဃာတော်တစ်ပါး၏ပုံကို လက်ညှိုးညှိတ်ပြီး ဇေးသည်။ စာတတ်ပုံစာပုံ သံဃာတော်များ ဆွမ်းတုတ်ပေးနေသည့်ပုံ ဖြစ်သည်။ ပြသော စာတတ်ပုံရှိ သံဃာတော် မျက်နှာက ထင်ထင်ရှားရှား ကိုစောမုံဆိုသော ဦးပဉ္စင်းက မြေကြားခဲ့ရသည်။

သိသလိုလိုပါပဲဘုရား၊ သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်များရဲ့ မျက်နှာတော်တွေက ဆင်းဆင်တူသလို ရှိတော့ သိတယ်လို့ တိတိကျကျ မပြောရဲပါဘူးဘုရား

သာမညဆရာတော်က ဇနာက်ထပ် ဇာတ်နိဂါးကို ပြောလျှင် ထိုဇာတ်နိဂါး သဒ္ဓါသိကြည်ညိုဖွယ် အကောင်းအကျိုး အလေးအနားတော်ကြီးနှင့် အထိတော်ကြီးနှင့် မနိမိမိအထက် အကောင်းကင်းတင့် ကျေးဇူးတင် တင်ကြီးစွာဖြင့် သဒ္ဓါသိကြည်ညိုဖွယ် သံဃာတော်အရှင်မြတ်တစ်ပါး၏ပုံ ဖြစ်သည်။

သာမညဆရာတော်က ထိုဆရာတော်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြီး...

'ဒီဆရာတော်ကိုတော့ မောင်ပဉ္စင်း သိမှာပေါ့'

ဟု မေးခဲ့သည်။

ထိုအခါမှ ကိုစောမုံက ပထမဇာတ်ပုံ ရှိ ဆရာတော်နှင့် ဒုတိယဇာတ်ပုံရှိ ဆရာတော်မှာ တစ်ပါးတည်း အတူတူ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုဆရာတော်မှာ မရမ်းကျေးရွာအုပ်စု၊ ဗောဓိကုန်းရွာရှိ "သူသာန်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုဇာတ" ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားဖြေကြားရာ သာမညဆရာတော်က အောက်ပါအတိုင်း မှာကြားခဲ့သည် ဟု ကိုစောမုံက စာရေးသူကို ပြောကြားခဲ့ဖူးပါသည်။

'မှန်တယ် မောင်ပဉ္စင်း... ဒီဆရာတော်က သူသာန်ကျောင်းဆရာတော်ပဲ၊ မောင်ပဉ္စင်းတို့ ပန်းတနော်ဘက်က လူတွေ ပြစ်ကွမ်းပေါက်လူတွေ ဒီသာမညဆရာတော်ကို လာကြရာက ဝေလဲစားတယ်၊ ပင်လဲ ပင်ပန်းတယ်၊ တွေလဲ အဆယောနဲကုန်တယ်။

နောက်ကို သာမညဆရာတော်အထိ မလာကြနဲ့တော့၊ အဲဒီသူသာန်ကျောင်းဆရာတော်

ဦးသုဇာတဆီပဲလွှာကြ၊ သူ့ကို ပူဇော်ကန်တော့ကြ၊ အဲဒီဆရာတော်လဲ တန်ခိုးကြီးတယ်၊ အစွမ်းထက်တယ်။

ကိုစောမုံ သာမညတောင်မှ ပြန်ရောက်ပြီးနောက် ပန်းတနော်မြို့နယ် သားများက မရမ်းအုပ်စု၊ ဗောဓိကုန်းရွာ သူသာန်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုဇာတထံ သွားရောက်ဖူးမြော်ကန်တော့ခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်က ရေကြောင်းလမ်းရှိသည်။ ပန်းတနော်သားများသာမက မအူပင်၊ ညောင်တုန်း၊ ခေဖြူ၊ ကျောင်းကုန်း၊ အိမ်မဲ၊ ပုသိမ်၊ ရန်ကုန် စသော မြို့များရှိ မြို့သူမြို့သားများပါ ကုန်းလမ်းရော ရေလမ်းပါ လာရောက်ခဲ့ကြသည်။

စတုသုဇာတပိတုရ ကျောင်း၏ မျက်နှာရှေ့ချောင်းရိုး ကမ်းနဖူးတွင် ဆိုက်ကပ်ထားသော စက်လှေများ၊ သင်္ဘောများမှာ ကြက်တောင်စိုက် ရှိခဲ့ဖူးသည်။

စာရေးသူနှင့် လက်ထောက်ပညာရေးမှူးဆရာဦးစောနိုင်က ဆရာတော် ဦးသုဇာတ၏ ကြည်ညိုရိုသေဖွယ်ရာကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖူးတွေ့ခဲ့ကြရသည်။

ကိုစောမုံက ဆရာတော်ဦးသုဇာတ၏ ကြည်ညိုရိုသေဖွယ်ရာ ဇာတ်ပုံကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည်။ စာရေးသူတို့နည်းတူ ကိုစောဒိုင်းမွန်းကလည်း ဆရာတော် ဦးသုဇာတ၏ ကြည်ညိုရိုသေဖွယ်ရာ ရုပ်ပုံလွှာကိုလည်း အိမ်မက်ထဲ၌ ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည်တကား။

လူရွယ်တစ်ဦးဖြစ်သော ကိုစောဒိုင်းမွန်းက လယ်သမား။ စိတ်ရင်းကောင်းသော်လည်း ဒေါသများသည်။ တစ်ခါက ချောင်းရိုးထဲရှိ ရေဖြင့် လယ်ထဲရေသွင်းသည်။ စက်ဖြင့် ရေတင်ခြင်းမဟုတ်။ ခန္တဖြင့် ရေတင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခန္တဖြင့် ရေတင်ရန် ချောင်းရိုးထဲ ဆင်းရသည်။ ထိုသို့ ရေတင်စဉ် သူ့ခြေထောက်ကို ငါးပူတင်းကိုက်သည်။ စိတ်ဆိုးပြီး ငါးပူတင်းကို မိအောင်ဖမ်းသည်။

သူ့ခြေထောက်ကို ငါးစင်စပ် ငါးကလေးများ ကိုက်သည်။ ဆူးတောင်များရှိသော ငါးစင်စပ်ငါးလေးများကိုလည်း ကိုစောဒိုင်းမွန်း အလွတ်မပေးဖမ်းသည်။

ထိုချောင်းရိုးတွင် ကျွဲများ ရေစိမ်တတ်သောကြောင့် ကျွဲများတွင် ကပ်တွယ်ခဲ့သော ကျွဲမျှောကြီးများက ချောင်းရိုးထဲ ပြုတ်ကျသည်။ ပြုတ်ကျသော ကျွဲမျှောကြီးတစ်ကောင်က သူ့ခြေထောက်ကို တွယ်၍ သွေးစုပ်သည်ကိုမြင်သောအခါ ကိုစောဒိုင်းမွန်း ဒေါသတော်တော် ဖြစ်သွားသည်။

ထိုကျွဲမျှောကြီးကိုလည်း ဓားဖြင့် ထိုးကလော်ဖြုတ်ယူသည်။ ဓားဖြင့် ခုတ်မသတ်။ ငါးပူတင်း၊ ငါးစင်စပ်ကလေးများနှင့် ကျွဲမျှောကို အရှင်

လတ်လတ် မီးဖုတ်သတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုအကုသိုလ်ကြောင့် ကိုစောဒိုင်းမွန်းတစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် ဒုက္ခရောက်သည်။ သူ့နွားတင်းကုပ်ကို မီးလောင်သည်။ မီးလောင်မှန်း သိသည်နှင့် အပြေးသွားပြီး မီးငြိမ်းသည်။

နွား မီးလောင်မခံနိုင်သောကြောင့် နွားချည်ထားသည့် ကြိုးကိုဖြေရန် မီးလောင်နေသော တင်းကုပ်ထဲ ပြေးဝင်၍ ချော်လဲပြီး မီးပုံထဲ လဲကျသည်။ နွားတော့ မီးမလောင်။ ကိုစောဒိုင်းမွန်း၏ မျက်နှာနှင့် ခြေလက်များတွင် မီးလောင်ဖုများ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

မီးလောင်သည့် မီးလောင်ဖုများက အရည်တစ်ခွက်ဖြစ်သည်။ ကုသော်လည်း မပျောက် ပိုဆိုးလာသည်။ ကိုစောဒိုင်းမွန်း အပြင်းများပြီး ကယောင်ကတမ်း ပြောခဲ့ဖူးပါသည်။

‘သရဲတွေ သရဲတွေ...ခေါင်းက ငါးပူတင်းခေါင်းနဲ့သရဲ ဟာ... ငါးစိပ်စိပ်တွေလို ဆူးတောင်တွေရှိတဲ့သရဲကြောက်တယ်... ကြောက်တယ် သူ့ကြီးလို ခြေပုံပါလက်ပါခေါင်းပေါက်သရဲ ဝါကို မသတ်ပါနဲ့၊ မသတ်ပါနဲ့’

ကိုစောဒိုင်းမွန်းက ထိုစကားကိုသာ ခဏခဏ ကယောင်ကတမ်း ပြောနေ

သောကြောင့် သူ့မိန်းမ မစန္ဒာက... ‘အစ်ကို ဘုရားကို မမေ့နဲ့၊ ဘုရား...ဘုရား၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေကို ရွတ်ပြီးပူဇော်၊ လှူခဲ့တာတွေ သတိပြန်ရအောင် ကြိုးစား’ ဆိုပြီး သတိပေးခဲ့ရသည်။

“ကြောက်တယ်၊ ကြောက်တယ်” ပြောနေသည့် ကိုစောဒိုင်းမွန်း၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ချွေးချွဲနေသော်လည်း “ကြောက်တယ်” ဟု မပြောသောအခါ “**ချမ်းတယ်၊ ချမ်းတယ်၊ ချမ်းလိုက်တာ၊ စောင်ခြုံ၊ စောင်ခြုံ**” ဟု စောင်ခြုံဒိုင်းတတ်သည်။

စောင်ခြုံဖေးလိုက်သည်နှင့် “**အိုက်တယ်၊ အိုက်တယ်**” ဟူ၍ ပြောပြန်သည်။

ဘုရားကို ကိုစောဒိုင်းမွန်း သတိမရ၊ လှူခဲ့သည့် အလှူဒါနများကိုလည်း သတိမရ၊ သို့သော် သေကံမရောက်သေးသောကြောင့်ထင်သည်။

သူ့ကို သရဲများကဖမ်းပြီး ခြေထောက်နှစ်ချောင်းမှကိုင်ကာ အလွန်တရာနက်သော ရေတွင်းထဲ ပစ်ချတော့မည်ဟု မြင်နေစဉ် ရုတ်တရက် သုသာန်ကျောင်း ဆရာတော်ကို ကိုစောဒိုင်းမွန်း မြင်လိုက်ရသည်။

‘ဟာ...ဆရာတော်...ဆရာတော်’

ဆရာတော်က သုသာန်သင်္ချိုင်းမြေပုံဟောင်းတစ်ခုပေါ်ထိုင်ရင်း တရားဟောနေစဉ် တရားနာနေသူများမှ ဝိညာဉ်လောကသား တစ္ဆေသရဲများဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

မြင်ရသော တစ္ဆေသရဲများတွင် ကိုစောဒိုင်းမွန်းက သူ့နှင့် ရင်းနှီးခဲ့သူများ၊ သူငယ်ချင်းများနှင့် မမြင်မတွေ့ဘူးသူများ ပါပါသည်။ သံဃာတော်များနှင့် သီလရှင်များ၊ ဖိုးသူတော်များလည်း တွေ့ရသည်။

“ဆရာတော်” ဟု ကိုစောဒိုင်းမွန်းက ခေါ်ရင်းနှင့်... ‘တပည့်တော်ကို ကယ်တော်မူပါဘုရား’ ဟု နှုတ်မှ ထုတ်ဖော်မိချိန်တွင် ဆရာတော်ဦးသုဇာတ၏ လက်တစ်ဖက်က သူ့လက်ကို ဆွဲကာ သရဲများလက်မှ လွတ်အောင် ပြုလုပ်ပေးသည်ဆိုသော အိမ်မက်ဖြစ်သည်။

ထိုအိမ်မက် မက်ပြီးနောက် ကိုစောဒိုင်းမွန်း၏ အပူလောင်သည့် အနာများမှာ သုသာန်ကျောင်းဆရာတော်၏ ပရိတ်ရေအေး အစွမ်းကြောင့် လုံးဝပျောက်ကင်းသွားလေသည်။ ကိုစောဒိုင်းမွန်း မသေတော့။

ယခုအခါ ဆရာတော် ဦးသုဇာတဘဝနတ်နန်း စံမြန်းခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။

သို့ရာတွင် ရောဂတ်တိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ မရမ်းကျေးရွာအုပ်စု ဟောစိကုန်းရွာရှိ “သုသာန်ကျောင်း” ဟုလူသိများသော စတုပစ္စုပ္ပန်ဟာရကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုဇာတ၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်ကြည်ညိုဖွယ်ဂုဏ်များက ရှင်သန်နေဆဲ။

ကံကောင်းစေရာ

သန့်ရှင်းစင် (ပညာရေး)

ကံပွင့်ပွယ်ကြားများ (၂)

တနင်္လာ သားသမီးများအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ တနင်္လာသားသမီးများရဲ့ ကံတာတာ ပွင့်လန်းစေမယ့် နေ့ရက်နဲ့ အချိန်အခါများကို ဦးစွာ ဖော်ပြလိုပါတယ်။

တနင်္လာ သားသမီးများအတွက် ကံမြင့်သော နေ့ရက်နဲ့ အချိန်အခါများကတော့...

အာစရိယဝါဒအရ...

- ✦ တနင်္ဂနွေနေ့
- ✦ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
- ✦ ကြာသပတေးနေ့...

များ ဖြစ်သလို အချိန်အခါများကလဲ ထိုနည်းအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကံ ဒါကြောင့်...

တနင်္လာ သားသမီးများအတွက် ကံကောင်းစေမယ့် နေ့အလိုက် အချိန်များကို ဦးစွာ မှတ်သားလိုက်ပါဦး။

* * *(ဇယား-၁)

ဇယား(၁)သည် အောင်မြင်မှု ကိစ္စမှန်သမျှအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။ “ချမ်းသာ” ဆိုတဲ့ ဘွဲ့တော် ပညတ်ပါသော စေတီ၊ ရုပ်ပွားတော် တွင် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရားကို ရည်စူးပြီး အဖြူရောင်ပန်း ဝေဝေ ဆာဆာ လှူဒါန်းပါ။

ချမ်းသာကြီးဂါထာတော်ကို (၉) ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး ဆုတောင်းလိုက်ပါ။

ချမ်းသာကြီးဂါထာတော်

သုခံ ဘဂ္ဂံ ဗလံ ဇေယံ
 ယထ ဟေဇာ လာဘံ အာယု
 အဋ္ဌာရာနိ ဖာနေဝ
 ဝေဇ္ဇန္တ ဖိနတေဇာ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

အဋ္ဌ = အတ်ထ
 ဝေဇ္ဇန္တ = ဝတ်တန်တု
 အနက်

ဖိန တေဇော - မြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးတော်အစွမ်းကြောင့်၊ (မေ-အက္ခန်အား) သုခံ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘဂ္ဂံ-ဘုန်းကျက်သရေလာဘ်ဝေခြင်း လည်းကောင်း၊ ဗလံ-ခွန်အားကြီးမားခြင်း လည်းကောင်း၊ ဇေယံ-အောင်မြင်စရာ အဖြာဖြာကို မကြာမတင် အောင်မြင်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ယထတေဇော-အခြံအရံများလျက် ထက်မြက်သော တန်ခိုးရှိခြင်း လည်းကောင်း၊ လာဘံ - ရသင့်ထိုက်စွာ အဖြာဖြာကို ရရှိခြင်း လည်းကောင်း၊ အာယု-အသက်ရှည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝေ-ဤသို့ဆိုငြား အပြားအားဖြင့်၊ ဣမာနိ အဋ္ဌဝရာနိ-ဤရှစ်ပါးသောဆုမြတ်တို့သည်၊ ဝေဇ္ဇန္တ-တစ်နေ့တခြား တိုးပွားပါစေကုန်သတည်း။

* * *(ဇယား-၂)

ဇယား(၂)သည် အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြစ်စေလိုသောအခါမျိုးတွင် လည်းကောင်း၊ ရန်ကင်းစေလိုတဲ့ အခါမျိုးတွင် လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။

ကျောက်တော်ကြီး ဘွဲ့တော်ရှိ ရုပ်ပွားတော်တွင် အဖြူရောင်နှင့်ဆီပန်း(၅)ပွင့်လှူပြီး ရန်ကင်းစေတဲ့ ဂါထာကို (၉)ခေါက်ရွတ်ပြီး ဆုတောင်းရန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ရန်ကင်းစေတဲ့ဂါထာ

ဃဇ္ဇေယျိ ဃဇ္ဇေယျိ
 ကိံကာရဏာ ဃဇ္ဇေယျိ
 အဟိစ္စိ တံ ကာရဏံ၊
 ဇာနဓိ ဇာနဓိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

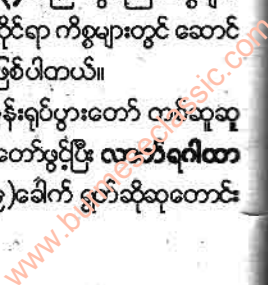
ဃဇ္ဇေယျိ =ဂတ်တေသိ
 ကိံကာရဏာ =ကိန်ကာရနာ
 အဟိစ္စိ =အဟင်္ဂိ
 အနက်

(တံ-သင်သည်) ဃဇ္ဇေယျိ-ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိ၏၊ ဃဇ္ဇေယျိ- ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိ၏၊ ကိံ ကာရဏာ-အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဃဇ္ဇေယျိ - ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိလေသနည်း၊ အဟိစ္စိ-ငါသည်လည်း၊ တံကာရဏံ -ထိုအကြောင်းကို၊ ဇာနဓိ-သိ၏၊ ဇာနဓိ- သိ၏။

* * *(ဇယား-၃)

ဇယား(၃)သည် ငွေကြေးကိစ္စများ လာဘ်ရမှုဆိုင်ရာ ကိစ္စများတွင် ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော် တန်ဆုဆုတွင် ရောင်တော်ဖွင့်ပြီး လာဘ်ရဂါထာတော်ကို (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုဆုတောင်း

ဇယား-၁

အချိန်	၆းဝဝ ↓ ၇း၃ဝ	၇း၃ဝ ↓ ၉းဝဝ	၉းဝဝ ↓ ၁ဝး၃ဝ	၁ဝး၃ဝ ↓ ၁၂းဝဝ	၁၂းဝဝ ↓ ၁၃း၃ဝ	၁၃း၃ဝ ↓ ၁၄းဝဝ	၁၄းဝဝ ↓ ၁၅း၃ဝ	၁၅း၃ဝ ↓ ၆းဝဝ
နေ့	ကြာသပတေး	စနေ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ	ကြာသပတေး

ဇယား-၂

အချိန်	၆းဝဝ ↓ ၇း၃ဝ	၇း၃ဝ ↓ ၉းဝဝ	၉းဝဝ ↓ ၁ဝး၃ဝ	၁ဝး၃ဝ ↓ ၁၂းဝဝ	၁၂းဝဝ ↓ ၁၃း၃ဝ	၁၃း၃ဝ ↓ ၁၄းဝဝ	၁၄းဝဝ ↓ ၁၅း၃ဝ	၁၅း၃ဝ ↓ ၆းဝဝ
နေ့	တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ	ကြာသပတေး	စနေ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ

ဇယား-၃

အချိန်	၆းဝဝ ↓ ၇း၃ဝ	၇း၃ဝ ↓ ၉းဝဝ	၉းဝဝ ↓ ၁ဝး၃ဝ	၁ဝး၃ဝ ↓ ၁၂းဝဝ	၁၂းဝဝ ↓ ၁၃း၃ဝ	၁၃း၃ဝ ↓ ၁၄းဝဝ	၁၄းဝဝ ↓ ၁၅း၃ဝ	၁၅း၃ဝ ↓ ၆းဝဝ
နေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ	ကြာသပတေး	စနေ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး

လိုက်ပါ။ သင်္ကြားဆွမ်း ကပ်လိုက် ကပ်လျှင်နိုင်ပါတယ်။

လာဘ်ရတီထာ

သဖွံ့ ဟောမ္မ ရတနံ
ဂေဟံ ဝတ္ထု ဘောဇနံ၊
တဒညေဝိ ယထာစိတ္တံ၊
ဟပေယျံ တံ နမေ ဝိနံ၊
သဖွံ့ ဟောမ္မ ရတနံ
ဂေဟံ ဝတ္ထု ဘောဇနံ၊
တဒညေဝိ ယထာစိတ္တံ၊
ဟပေယျံ ကမ္မဇိဒ္ဓိယာ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- သဖွံ့ = သစ်ခဲ
- ဟောမ္မ = ဟောမင်စ
- ဝတ္ထု = ဝတ်ထင်စ
- တဒညေဝိ = တဒင်ညေဝိ
- ယထာစိတ္တံ = ယထာစိတ်တံ
- ကမ္မ = ကမ်မ

ဝိဒ္ဓိယာ = ဇိတ်ဝိယာ
အနက်

ယောဝိနော-အကြင် မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သန္တံ-ငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဟေမဉ္ဇ-ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ ရတနံ-ပုလဲစသော ရတနာကိုလည်းကောင်း၊ ဂေဟံ-ကျောင်း၊ အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု - အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ-ဘောဇော်ကိုလည်းကောင်း၊ တဒညေဝိ-ထိုမှတစ်ပါး များစွာသော အလိုရှိသမျှတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယထာစိတ္တံ-စိတ်ရှိသလောက်(စိတ်အလိုအတိုင်း)၊ ဟပေယျံ-ဖန်ဆင်း ထော်မှုနိုင်ပါပေ၏။

တံဝိနံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို(အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်) နမေ-ရှိခိုးပါ၏။ (အဟံဝိ-ငါသည်လည်း) သန္တံ-ငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဟေမဉ္ဇ-ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ ရတနံ-ပုလဲ စသော

ရတနာကိုလည်းကောင်း၊ ဂေဟံ-ကျောင်း၊ အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု -အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ-ဘောဇော်ကိုလည်းကောင်း၊ တဒညေဝိ -ထိုမှတစ်ပါး များစွာသော အလိုရှိသမျှတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယထာစိတ္တံ-စိတ်ရှိသလောက်(စိတ်အလိုအတိုင်း)၊ ကမ္မဇိဒ္ဓိယာ-ကံကြောင့်ဖြစ်သော တန်ခိုးဖြင့်၊ ဟပေယျံ-ဖန်ဆင်းနိုင်ရပါလိမ့်။

[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရဝိပဂ္ဂစင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မြောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိန်မာ ဝုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

စမြေရင်မှာ ရှိပါစေ။
သန်းခေါင်(ပညာရေး)

သွားရောဂါ

တစ်သက်တာ ကင်းဝေးစေဖို့

လူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းတိုင်းသည် သူ့နေရာနှင့်သူ အရေးပါအရာရောက်သည်ချည်း ဖြစ်ပါ၏။

မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်းတို့သည် အရေးပါအရာရောက်သလို သွားသည်လည်း အထူးအရေးပါအရာရောက်သော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ငယ်စဉ်ဘဝကပင် သွားကိုကုသစိုက်

မရှိခဲ့ပါလျှင် သွားပိုးစားခြင်း၊ သွားကိုက်၊ သွားနာဖြစ်ခြင်းစသော ရောဂါများ တစ်နေ့နေ့တွင် ခံစားရမည် မလွဲကေန်ပါ။

သို့ဖြစ်ပါ၍ သွားနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာ ကင်းဝေးရလေအောင် စာရေးသူ လက်တွေ့အသုံးချနေသော ဆေးနည်းတို့ကလေးတစ်ခုကို ဝေမျှပေးလိုပါသည်။

ဤဆေးနည်းမှာ ငွေကုန်ကြေးကျလည်းမများ၊ ပစ္စည်းရှာဖွေရန်လည်း မခက်ခဲလှသောကြောင့် ပြုလုပ်သုံးစွဲကြည့်ကြပါရန် တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ...

ပျဉ်းပင်မှ အလီးအခြောက် (ပျဉ်းပင်ကိုတော့ လူတိုင်းသိလောက်ပါ။) တန်ခူးလတွင် ကြည့်ပြာရောင်အဆင်းနှင့် အပွင့်လှိုင် လှိုင်ပွင့်ပြီး အလွန်ကျက်သရွေ့သောအခါကို ဒယ်အိုး (သို့ပဟုတ်) သံပြားပေါ်တင်၍ ကျွန်းပြီး ပြာကျအောင်လှော်ပြီး အပူရှိန်သွားအောင် ကြိတ်ချေပါ။

အိမ်ထဲမှာရှိလဲ အသင့်အတင့် လှော်ပါ။ ယင်းနှစ်မျိုးကို သုံးစွဲအောင်ရောက်၍ ဖန်ပုလင်းတွင်ထည့်ပြီး နေ့စဉ်သွားတိုက်ပိုင်း သွားပွတ်တံတိုက်ပေးပါ။ သွားရောဂါကင်းဝေး၍ သွားစု ဖြူဖွေးတောက်ပြောင်လာပါလိမ့်မည်။

ဤဆေးနည်းကို အသုံးပြုသူ ချစ်မိတ်ဆွေအပေါင်း သွားနှင့် ပတ်သက်သောရောဂါဝေဒနာများ ကင်းရှင်းကြပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါသည်။

အထူးအားဖြင့် ဤဆေးနည်းကို ပြောပြရုံမျှမက လက်တွေ့ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ပေးလိုက်ပါသော အင်းစိန် ရွာမ အရှေ့ရပ်ကွက်မှ အဘဦးထွန်းရှိန်အား ဦးညွတ်ကန်တော့အပ်ပါသည်။

တင်ဆောင်
ဖျဉ်းပင်ကြီး-ပဲခူးမြို့နယ်

သမိုင်းဝင် ဆားခါတောင်မှ

ရှီကန်တော် (မန္တလေး)

ဆားခါတောင်ပယ်တော်ကြီး (၂)

ကျွန်တော် ဆားခါတောင်ကို ပထမ ဆုံးရောက်တော့ မယ်တော်ကြီး ရောက်နှင့်နေတာ ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော် ရှိနေပါပြီ။ မယ်တော်ကြီး ရောက်စက ဆရာတော်အိုကြီးနဲ့ သူပါ နှစ်ကျောင်း တည်း ရှိပါတယ်။

နောက်မှ ကျောက်ပါးစပ် ဦးသံဝရ ရောက်လာမှ သုံးကျောင်းပါ။ ဒါက မြောက်ဈားမှာပါ။

တစ်ခါ တောင်ဘက်ဖျားတွင် ကျောင်းသုံးကျောင်းနဲ့ ရေပိတ်ဆောင် တိုးလာတဲ့အတွက် သာသနာနယ်မြေ စည်ကားစပြုလာပြီလို့ ပြောလို့ ရပါပြီ။

သို့သော်လဲ အကြောင်းကြောင်း ကြောင့် ကျွန်တော် ဆားခါတောင်ကို မရောက်တာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော် မည်လို့ ထင်ပါတယ်။ ၂၇-၁၀-၂၀၁၆ နေ့က ရောက်တော့ မယ်တော်ကြီး ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိရှာတော့ပါဘူး။

ဝ.တာနဲ့ ကြာတာ ပေါင်းလိုက်တော့ ဘယ်မှတ်မိတော့မလဲ။ ညီရင်းအစ်ကို တမျှ ရင်းနှီးခင်မင်သော တောပျော် ရဟန်းကြီးဦးသံဝရပါ ပြောင်းလဲနေတဲ့ အတွက် အပြန်အလှန် နှမည်ပြောမိတ် ဆက် ယူရတဲ့အတွက် ခန္ဓာတွေ ပြောင်းလဲနေကြပြီလေ။

အလွှာ တာဝ

ဟိုတုန်းက ဆားခါတောင်တွင် ဒုလ္လဘ ဝတ်ခဲ့ဖူးတာကြောင့် ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ခဲ့တာပါ။ ဆားခါတောင်မှာ ပြောင်းလဲသွားတာ သိပ်အံ့သြမိပါတယ်။

ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်က ဆိုရင် ဖယောင်းတိုင်မီးလေးတွေနဲ့ ကျောင်းတွေထဲမှာလင်းနေပေမယ့်တစ် တောတစ်တောင်လုံး မည်းအောင်နေတယ်။

◆ ဆားခါတောင်ပယ်တော်ကြီး (လူ)နှစ်ကို ၂၇-၁၀-၂၀၁၆နေ့ ဖြစ်ခဲ့

◆ မယ်တော်ကြီးနှင့် နှစ်ကိုရှုစဉ်ရာဇာများ ၂၇-၁၀-၂၀၁၆

အံ့သြရတာက ကျောင်းပေါင်း (၁၈) ကျောင်းရှိပြီး လျှပ်စစ်မီးရနေတာလဲ (၁၈)နှစ်ကျော်လောက် ရှိပြီဆိုပါတယ်။

ကျောင်းတိုင်း လျှပ်စစ်မီးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အပြင် လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင်များ ကလဲ ခေတ်မီတိုးတက်နေတာကြောင့် မြို့ကျောင်းများနဲ့မခြား ပြည့်စုံနေကြလို့ ဝမ်းမြောက်မိပါတယ်။

ရိုးသားသူ မယ်တော်ကျောင်းမှာ ပင်လျှင် လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ စုံလင်စွာ တွေ့ရပါတယ်။

တယ်လီဖုန်းလာရင် ကိုင်ဓာတ်ပေ မည်ပြန်ဆက်ဘတ်တူတဲ့အများကောင်း မှု အလှူပစ္စည်းများ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ထို့ပြင် ဟင်းမျိုးစုံနဲ့ ဝိုထားတဲ့ ဆွမ်းချိုင်းများနဲ့ မုန့်ပဲသရေစာများအပြင်

အသီးအနှံ့မျိုးစုံ အလှူပယ် လိုလေသေး မရှိ စုံလင်စွာ လှူထားကြသဖြင့် ဝမ်း မြောက်စွာ သာဓုခေါ်မိတယ်။

မယ်တော်ကြီးက အသက်(၈၃)နှစ် ရှိပြီဖြစ်တဲ့အတွက် အသားအရေက ယုတ်လျော့လာနေတယ်။ ညနေ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပြီး စကြိုလျှောက် တရား မှတ်တယ်။ ည ဘုရားရှိခိုးပြီးရင် တရားထိုင်တယ်။

ညညသုံးယံ တစ်ယံသာ အိပ်ပြီး နံနက်လေးနာရီ ထိုးတာနဲ့ တောင် ပေါ်ရှိ သူတော်စင်အပေါင်းတို့ကို တစ်မိုးသောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကုလား တက်ခေါက်၍ အချက်ပေးနှိုးတစ တော့တယ်။

ဤဝတ္တရားများကို နှစ်ပေါင်းလေး

ဆယ်ကျော်မျှ ဆောင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါတယ်။

ဇရာကို ဝေဒနာထောင်းပြီ

အုတ်သမံတလင်းပေါ်တွင် စောင်ထူထူ ခင်း၍ ညစဉ်ညတိုင်း နှစ်ယံလုံး တရားထိုင်ခဲ့သည်မှာလဲ နှစ်ပေါင်းလေး ဆယ်ကျော်ဆိုတော့ ဇရာနဲ့ အပြိုင် ဝေဒနာကလဲ ထောင်းပြီဆိုပါတယ်။

တရားထိုင်ရာက ရုတ်တရက် မထနိုင်ဘူး ထပြီး ပြန်တော့လဲ ခြေထောက်တွေ ဆာတာတာနဲ့ လမ်းမလျှောက် နိုင်ဘူး ဖြစ်နေပါသတဲ့။

အိုနာသေဘေး နီးလာပြီဖြစ်သော်လဲ လူတိုင်းသွားနေကြတဲ့လမ်းကို ကိုယ်လဲ တစ်နေ့ရောက်မှာ မလွဲဘဲ။ ကိုယ့်တရားအလုပ်နဲ့ ကိုယ်အေးအေး လျှောက်ရုံပါပဲတဲ့။

ပြောခဲ့တဲ့ ဝေဒနာတွေကြောင့် ဣရိယာပုတ်ပြောင်းပြီး တုံးလုံး တရားမှတ်တယ်ဆိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် သမံတလင်းပေါ်တွင် မထိုင်တော့ဘဲ စကြိုလျှောက်၍သော် လည်းကောင်း၊ ကုလားထိုင်ဖြင့် ထိုင်၍သော် လည်းကောင်း ဣရိယာပုတ်ပြောင်းပြီး တရားမှတ်တရားထိုင်စေရန်အကြံပြုခဲ့ပါတယ်။

မှတ်သားဖွယ်

မယ်တော်ကြီးစကားများ

ဤဆားခါတောင်သည် အစောင့်အရှောက်ထူပြောတယ်။ ဤတောင်ကို အကြောင်းပြ ကိုယ်ကျိုးရှာသူများ သေသည်တိုင်မကွတ်မလွတ်ဟု ဆိုပါတယ်။

ကံမကောင်း အကြောင်းမလှ ကျန်ရစ်သူမိသားစုများပါ ဘဝ ထိခိုက် နိုင်ပါတယ် ဆိုပါတယ်။

တောင်ပေါ်ဝင် ထွက်သွားလာနေကြတဲ့ မိတ်ဆွေများ ကွယ်လွန်သွားကြတဲ့ အခါ ဘဝတစ်ပါးတွင် အခြေအနေကောင်း၏။ မကောင်း၏ကိုလဲ မှန်းဆပြောပြနိုင်ပါတယ်။

မယ်တော်ကြီးတရားစင်

တောင်ပေါ်တွင် နှစ်ပေါင်း လေး ဆယ်ကျော် နေထိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် တောင်အကြောင်း နောကျေအောင် သိထားသူလဲ ဖြစ်တယ်။

တစ်တောလုံး တစ်ဦးတည်းသာ ရှိသော သတ္တိခဲ အမျိုးသမီးဆိုပါကလဲ မမှားပါ။

သံသရာမှ ကျွတ်မြောက်ရေးအတွက် တရားရှာနေသော်လဲ အများအတွက် ကုသိုလ်ရေးနဲ့ ဘဝလွတ်မြောက်စေရေးအတွက် ကုသိုလ်ရေး တစ်ခုကို တာဝန်ယူတီးလိုက်ပါတယ်။

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ

ဤတောင်ပေါ်တွင် ရှေးဟောင်းဘုရားနှင့် ခေတ်သစ်ဘုရားများ ရှိနေသော်လည်း မရှိသေးသည်မှာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများဖြစ်နေ၍ အများပါဝင် ကုသိုလ်ပြုနိုင်သဖြင့် တာဝန်ယူလိုက်ရာ အလျှိုလျှို ပါဝင်လာကြသဖြင့် ယခုဆိုလျှင် (၁၃)ဆူ ပြီးမြောက်သွားပါပြီ။

ကျန်(၁၅)ဆူအတွက် ဤဆောင်းပါးကြောင့် သဒ္ဓါပေါက်၍ လျှိုလိုပါလျှင် တစ်ဆူလျှင် (၄၅၀၀၀၀)ကျပ်ဖြင့်

မယ်တော်ကြီးထံတွင် လှူနိုင်ပါသည်။ မယ်တော်ကြီးကျောင်း အနီးသို့ ကားလမ်းပေါက်သဖြင့် သွားလာရေး မခက်ခဲပါ။

မယ်တော်ကြီးသည် ပြီးခဲ့သည့် ဘုရား(၁၃)ဆူကို ကိုယ်တိုင်ကြင်မတ်၍ ပန်းရန်ဆရာနှင့် ဆေးသုတ်ဆရာတို့ကို စိတ်တိုင်းကျ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုခဲ့သဖြင့် သပိယ်သော ဘုရားများကို ဖူးမြော်ကြည့်ညိုနိုင်ပါသည်။

ဆံပင်နှင့် ဝတ်ကြောင်ကိုပယ်

သမုဒယအထုပ်ကို ဖြုတ်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်တွင်ကပ်ငြိနေသော ဆံပင်နှင့် ဝတ်ကြောင်ကို ပယ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဆံပင်ကြောင့် ဖီးရသင်ရ၊ ခေါင်းလျှော်ရ အစရှိသောဒုက္ခ ဖြူနီ ပြောင်ကျား ဟိုအရောင် ဒီအရောင် ကိုက်၏၊ မကိုက်၏ အစရှိသော ဝတ်ကြောင်ဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်စေရန် ဆံပင်နှင့် ဝတ်ကြောင်ကို ပယ်ခဲ့သည်။

ဝတ်ဆင်ရာတွင် အရွယ်မရွေး ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံသောဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်ကင်းသော သာသနာ့ နယ်မြေတွင် သာသနာအရောင်ကို ဆောင်လျက် တစ်ရောင်တည်းသော ယောဂီရောင်ဖြင့် အစားထိုး ဝတ်ဆင်ခဲ့သည်။ ကြာညောင်းခဲ့ပါပြီ။

သမုဒယအရှုပ်ကို ဖြုတ်၍ ကုမ္မာရီအပေါင်းတို့ တကယ်လုပ် အဟုတ်ဖြစ်ခဲ့သော ဆားခါတောင် မယ်တော်ကြီး ဒေါ်သောင်းလှိုင်ကဲ့သို့ သာသနာ့အလံတော်ကို မြင့်မြင့်လွှင့်တင်နိုင်ကြစေရန် စေတနာဖြင့် ကြိုးစား၍ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ ဆားခါတောင်သည် မန္တလေးမိုးကုတ် သွားကားလမ်းဘေး (၁၃)မိုင်တွင် ရှိပါသည်။

အီကင်းဦးမြဲမောင်(မန္တလေး)

သောဇာဒိဇိ
(ကသာမြေ)

ဒုက္ခာဂီမဟုတ်သော

အညွှာရီ (၂)

ယခင်လမှ အသက်

နံနက်ဈေးထွက်ရန် မှန်ညင်းရွက် တွေ စည်းနေသော မယဉ်လှတစ် ယောက် ညဆယ့်တစ်နာရီလောက်မှ အိပ်ရာဝင်ဖြစ်သည်။ နံနက်လေးနာရီ ကျော်လို့ မနိုးသေး။ အိပ်မက်တွေ က မက်လို့ ကောင်းနေသည်ကိုး။

အိပ်မက်ထဲမှ အသက်(၂၀)ကျော် နှင့် အစိတ်အရွယ် ယောက်ျားလေး (၃)ယောက်နှင့် (၁၄)၊ (၁၈) အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ဦး (၁၃)၊ (၁၄)အရွယ် မိန်းကလေးကတစ်ဦး သူ့ထံ ရောက် လာသည်။

ရုပ်ရည် ချောမောလှပကြသဖြင့်

မယဉ်လှက ငေးကြည့်နေမိသည်။ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်မည်ထင်ရ သည်။ ရှမ်းခေါင်းပေါင်း၊ ရှမ်းဘောင်းဘီ အင်္ကျီနှင့် မိန်းကလေးတွေကလည်း ခေါင်းပေါင်းကိုယ်စီ ရှမ်းလိုချည်လေး တွေနှင့် ဖြစ်သည်။

ပါးအို့လေးတွေဆို ရဲပြီး လှလိုက် တာ ချစ်စရာလေးတွေဟု မယဉ်လှ ချီးကျူးလိုက်သည်။ ထိုအထဲမှ အငယ် ဆုံးမလေးက မယဉ်လှကို အသံဝဲဝဲ ကလေးနှင့်...

‘အေ... ကျွန်ုပ် အမေ့ဆီမှာ နေပါရစေ။ အမေ ယက်ခံပေးပါလားဟင်’

ဆိုတော့ မယဉ်လှက... ‘ဒီလောက်ချောပြီး ဒီလောက် ချစ်စရာကောင်းတာ ဘာလက်မခံနိုင် စရာရှိတုံး’

ဟု တွေးကာ... ‘အေလေ...လာနေချင်ရင်လဲလာနေပေါ့။ ဒီယေယျံ အမေတို့က ဆင်းရဲတယ်နော်။ တဲပုတ်နဲ့ နေနိုင်မှာလား’

‘အို...နေနိုင်ပါတယ် အမေရဲ့’ ပျော်ရွှင် မြူးထူးသွားပုံလေးတွေ မယဉ်လှ၏ နှလုံးသားကို လှုပ်ခါသွား စေခဲ့သည်။

ဖျတ်ဆို မယဉ်လှနိုးလာတော့

ယောင်၍ ဟိုဒီကြည့်မိသည်။ အိမ်မက်
ဟုပင် မထင်မိ။ တကယ့်အဖြစ်အပျက်
ထင်ရလောက်အောင် ပြက်ပြက်
ထင်ထင် ရှိလှသည်။ နာရီ ကြည့်
လိုက်တော့ (၅)နာရီမတ်တင်း။

‘အို...ဈေးသွားဖို့ နောက်တောင်ကျ
နေပါရော့လား။ ငါ့နယ် အိမ်ပျော်သွား
လိုက်ပုံများ’

ချစ်စရာ ကလေးမလေးကိုကား
မျက်စိထဲက မထွက်။

ဒီကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားရချိန်မှစ၍
လက်ထဲ ငွေလေးရွှင်နေသည်ဟု
မယဉ်လှ ထင်မိသည်။ ပြီးတော့
ထူးခြားတစ်ခုက ရှိသေးသည်။

အိမ်မက်လိုက်တိုင်း ရှမ်းတွေကို
ချည်း မက်နေသည်။ မယဉ်လှရော
သူ့ယောက်ျားပါ ဗမာစစ်စစ်တွေဖြစ်
ကြသည်။

ရှမ်းသွေးဆိုလို့ ငရုတ်သီးတစ်
တောင့်လောက်ပင် မစပ်။ ဘာမှန်းမသိ
တာနှင့်ပင် သမီးလေး မွေးခဲ့သည်။
စနေသမီးမို့ “တင့်တင့်ထွေး” ဟု
အမည်ပေးခဲ့သည်။

တင့်တင့်ထွေး၏ ဘဝတစ်လျှောက်
ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်တို့ စတင်
ကြုံတွေ့ရသည်မှာ (၇)တန်းကျောင်း
သူဘဝမှာဖြစ်သည်။

တင့်တင့်ထွေး ပညာသင်ကြားနေ
သော ကသာမြို့ အ.ထ.က(၁)ကျောင်း
တွင် နယ်မှ ကျောင်းလာတက်သော
ကျောင်းသူ/သားများလည်း ရှိသည်။
တင့်တင့်ထွေးနှင့် ခုံချင်းကပ်လျက်
ထိုင်သူ ကူးကာရွာသူလေး လှလှက...

‘တင့်တင့်ထွေး ဖိတ်ခေါ်မှုမှာ ဘုရားထီးတင်ပွဲ
ရှိတယ်။ ဇာတ်လဲပါတယ်။ နှင် လိုက်ခဲ့တာ
ပြုဝင်းနဲ့ ရွှေနက နပ်ပါမှ လိုက်မှာတဲ့
ပျော်စရာကောင်းတယ်ဟာ။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ
နဲ့ ဆုံတယ်လေ။ တစ်ညအိပ်ပြီး ပြန်လာ

ဟု’
‘လိုက်တော့ လိုက်ချင်တယ်။ နှင်
အမေကို လိုက်ပြောပေးပါလား’

‘အေး...ဒါဆို ဒီနေ့ညနေ ကျောင်း
ဆင်းရင် ငါတို့သုံးယောက်လုံး နှင့်
အမေကို လိုက်ပြောကြမယ်’

သူငယ်ချင်းသုံးယောက်က မယဉ်
လှကို ဝိုင်းပြောကြတာရော သမီးက
စိတ်ပါနေတာရောမို့ မယဉ်လှက
သွားခွင့်ပြုလိုက်သည်။

‘တစ်ညအိပ်တည်း နေရမှာနော်။ ကောင်း
ကောင်းလွှားကြ သမီးက ဒါနဲ့ထွက်ဖူးတာ
ယူစိတ်ဟု။ ကရိုက်လိုက်ကြဦး’

သောကြာနေ့ ညနေပိုင်း နေ့တစ်
ဝက်နှင့် ခွင့်ယူ၍ ကူးကာ ကူးတို့လိုင်း
မော်တော်နှင့် သူငယ်ချင်း (၄)ယောက်
လိုက်ခဲ့ကြသည်။ ကသာဆိပ်ကမ်းမှ
ရောဝတီမြစ်ကြောင်းအတိုင်း စုန်ခဲ့
သည်။ ကူးကာရွာမှာ မြစ်ရေကျချိန်
တွင် မြစ်ဆိပ်မှ လှည်းနှင့်တစ်ဆင့်
သွားရသေးသည်။

ရေကြီးချိန်မှာသာ ရွာထိပ်သို့ တိုက်
ရိုက်ရောက်သည်။ အခုလည်း မြစ်ရေ
ကြီးချိန်မို့ ညနေစောင်းတော့ ကူးကာ
ရွာဘုရားဆိပ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။
ညပိုင်း ပွဲဈေးဘက် လျှောက်လည်
ကြ၊ မုန့်စားကြနှင့် လူငယ်ဘဝ အပူ

ပင်ကင်းစွာ ပျော်ကြသည်မှာ ထုံးစံ။
နောက်နေနံနက်ပိုင်းမှ ထီးတင်ပွဲ
စသည်။ တင့်တင့်ထွေးတို့ (၄)ဦးသား
ထီးတင်လျှာရာ နေရာတွင် ရောက်ရှိ
နေကြပါပြီ။ ပတ်မကြီးကလည်း ဗေထီ
ဗေထီနှင့် ထီးတင်ပွဲကို ပံ့ပိုးပေးလျက်
ရှိသည်။

ထိုစဉ် တင့်တင့်ထွေးသည် သူ၏
ခန္ဓာကိုယ်နှင့် လက်မောင်းတွေကို
လက်နှင့် သပ်ချနေပြီး နှုတ်မှလည်း...

‘ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်။ လေးလိုက်တာ
ရုတ်တရက် မြေလက်တွေလေးပြီး ပျော့လာ
လိုက်တာ’

မြည်တွန်လျက် ထုရိုက်နေတော့
သည်။ လှလှက...

‘တင့်တင့် ဘာဖြစ်တာလဲ’
မြဝင်းနှင့် ရွှေနတို့ကလည်း တင့်တင့်
ထွေးကို နားမလည်နိုင်စွာ လှမ်းကြည့်
နေချိန်တွင် တင့်တင့်ထွေးတစ်ယောက်
ဘာမပြော ညာမပြော မျက်ရည်တို့
တွေတွေစီးကျလျက်က တလှုပ်လှုပ်
ဖြစ်လာသောရင်ကို ဖိရင်း...

‘ပြန်မယ်... ပြန်မယ်... မနေဘူး...
မနေဘူး’

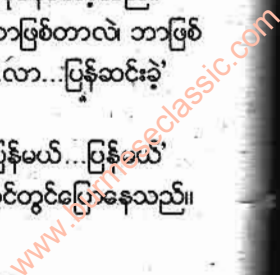
ဟု ပြောပြောဆိုဆို ထွက်ပြေးသွား
တော့သည်။

မပြေးမိပြေးရာ ရေဆိပ်ဘက် ထွက်
ပြေးသော တင့်တင့်ထွေး နောက်သို့
ကျန်သုံးယောက် ဘုမသိ ဘမသိ
ပြေးလိုက်ကြရသည်။

ရေဆိပ်အရောက် ထွက်လှဆဲ လှေ
တစ်စီးပေါ် တင့်တင့်ထွေးက ခုန်တက်
လိုက်ကာ ရှိုက်ငိုနေတော့သည်။

‘တင့်တင့် ဘာဖြစ်တာလဲ။ ဘာဖြစ်
တာလဲ။ လာ...လာ...ပြန်ဆင်းခဲ့’
ဆိုတော့...

‘တော်ပြီ... ပြန်မယ်... ပြန်မယ်’
ဟုသာ တွင်တွင်ပြောနေသည်။

ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာလည်း တုန်ယင်
ယိမ်းထိုးနေသည်။

ကူးတို့သမားက နားမလည်စွာ
ကြည့်ရင်းက...

'ဘယ်ပြန်မှာလဲ... ကသာကိုလား။
ဒီလောက် ကသာထိ မသွားဘူး။ ဟို
ဘက်ကမ်းကူးမလို့'

လှလှနှင့် မြဲမြံဝင်းက လက်မောင်း
တစ်ဖက်စီမှ ဆုပ်ကိုင်လျက် လှေပေါ်
က ဆွဲဆင်းခဲ့ပြီး ချောမော့ခေါ်လာကြ
သည်။

တည်းခိုသော လှလှတို့အိမ်သို့
ပြန်လာကြပြီး ယနေ့ပင် ကြုံရာ မော်
တော်နှင့် ကသာသို့ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်ကြတော့သည်။

ထိုအကြောင်းတွေ ပြန်တွေးမိတော့
တင့်တင့်ထွေးမှာ ရှက်လိုက်သည့်ဖြစ်
ခြင်း။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း နားမလည်
နိုင်။ ဘာဖြစ်သွားသလဲဆိုသော
မေးခွန်း၏အဖြေကို တခြားသူများ
ထက် သူ့ကိုယ်တိုင်က သိချင်နေသည်။

တစ်ရက်ကလည်း အိမ်မှာ ဝက်
သားဟင်းချက်သည်။ တင့်တင့်ထွေး
မြိန်ရှက်စွာ စားအပြီး မူးဝေအော့အန်
ကာ သူ့ပါးသူ ပြန်ရိုက်နေသည်။

အိမ်ရှင်လူများက ဝိုင်းဆွဲကြတော့...
'လွှတ်ကြစမ်း။ ဒီကောင်ကို ဆုံးမရမယ်။
ဒီအသားကို ဖာဖာဖို့ မှာထားရန်နဲ့ နား
ပထောင်ဘူး'

ဟု နှုတ်မှ တတွတ်တွတ် မယဉ်လှ
က အတင်းဆွဲခါလှုပ်ယမ်းပေးမှ သတိ
ပြန်ဝင်လာသူကို "အင်း""အယ်" နှင့်
ဖြစ်နေသည်။ သူ ဘာမှ မသိဟူသော
အဖြေကိုသာ ကြားကြရသည်။

တစ်နေ့တွင် တင့်တင့်ထွေး၏ ဖခင်
ကို ကိုကျော်မြင့်ထံသို့ သူ၏ မိတ်ဆွေ
တစ်ယောက် အလည်လာသည်။
အထက်ဆေးကိုင်း ဆရာတစ်ဦးလည်း

ဖြစ်သည်။

တင့်တင့်ထွေးက ရှေ့ပင်ပြီး အိမ်
ပေါ်အတက် ထိုဆရာကို တွေ့သည်
နှင့် ရေပုံးလေးချကာ ဘာမပြော ညာ
မပြော ဖစ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး တစ်ကိုယ်
လုံး နတ်ပူးသလို တုန်ယင်နေလေ
သည်။

အဖေကတော့ နားမလည်။ ဆရာ
က အတွေ့အကြုံအရ တစ်စုံတစ်
ယောက် ဝင်ရောက်ပူးကပ်ပြီးကို
သိလိုက်သဖြင့် ကြမ်းပြင်ကို လက်နှင့်
တောက်ကာ ခေါ်လိုက်သည်။

'အခု ဝင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ်သူ
လဲ။ ဘာပြောချင်လို့လဲ ပြောပါ'

ဟု နှစ်ကြိမ်ခန့် ဆိုသောအခါ
ညီမလေးကို လိုက်စောင့်ရှောက်နေ
သော အစ်ကိုကြီးဟု ဆိုသည်။

'ဘယ်က ညီမလေးလဲ'

ဟု မေးသော အခု ဝင်ပူးခံရသူဟု
ပြောသည်။ ဆရာကလည်း အစုံမေး
သည်။ ဘယ်နေ့ယောက်ရှိလဲ။ ဘယ်မှာ
နေလဲ။ ဘာဖြစ်လာကြသလဲ။ ဘယ်လို
လဲ စသဖြင့်...

အစ်ကိုကြီးဆိုသူက ဤဇာတ်လမ်း
အစတွင် ဖော်ပြထားသော အကြောင်း
အရာတို့ကို စုံလင်စွာ ပြောပြသည်။

အစ်ကိုကြီးပြီး အစ်ကိုလတ် ဝင်လာ
သည်။ သူက စိတ်ဆတ်သည်ထင်ပါ။
သူ့ကြောင့် အားလုံး ဒုက္ခရောက်ရတာ
တွေ ဒေါနှင့် မောနှင့် ပြောသည်။
ဝက်သားစားတာကိုလည်း မကျေနပ်။

ပြီးတော့ အစ်မဖြစ်သူ စောနန်းဟေ့
တဲ့။ သူကလည်းတစ်မျိုး "မြကို လူ့
ဘဏ္ဍာ ဆင်းဆင်းရဲရဲနဲ့ နေချင်စိတ်
မရှိအောင်ထုပ်မည်တဲ့။ ဒါမှ သူတို့
ထံ ပြန်ပြန်ပြန်လာမည်တဲ့" ရော...
ခက်ပြီ။ ဆရာက အဲလို မလုပ်ဖို့၊
လူ့ဘဝမှာ နေရတုန်း သာသနာပြုနိုင်
အောင်၊ လှူနိုင်အောင်၊ အမှုအတန်း
ပေးဝေလို့ သာဝုခေါ်နိုင်အောင် ကူညီ
ဖို့၊ လာဘ်လာဘရအောင်ပေးဖို့ ပြော
တော့ အခု စောင့်နေရသည့် ပစ္စည်း
တွေက ဘုရားပစ္စည်းမို့ ပေးလို့မရ
ကြောင်း၊ သူ့ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းကို သူ့
သဘောနှင့်သူ ထားခဲ့တာဖြစ်ကြောင်း
ပြောသည်။

ကန်တော့ပွဲငါးပွဲ ပြင်ပေးရန်
တောင်းဆိုသည်။ ဆရာက တင့်တင့်
ထွေးကို ပြင်ခိုင်းပေးမည်။ ဝက်သား
စားခြင်းကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်နိုင်မည်ဟု
ကတိပေးရသည်။

သူတို့အားလုံး ထွက်သွားကြတော့
တင့်တင့်ထွေးမှာ သတိမေ့လုမတတ်
မောဟိုက်ပျော့ခွေပြီး ကျန်ခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းများတွင်တော့ ကန်တော့
ပွဲပြင်ရာနေရာ၊ နတ်ကနားလိုနေရာ၊
ပိုင်းဆရာများရှိရာတို့ကို တတ်နိုင်
သမျှ ရှောင်တော့သည်။ ခဏခဏ
ဝင်ပူးနေသောကြောင့်ပါ။ အပျိုရွယ်ဆို
တော့ ရှက်ရှာပေမည်။

ဆယ်တန်းကိုလည်း တဘုန်းဘုန်း
ကျနေသဖြင့် စိတ်ပျက်ပြီး မဖြေတော့
(သ)တန်းအောင်လျှင် တခြားပြီးသို့
ထွက်သွားမှာစိုးသဖြင့် နေ့သို့ယုက်

ထားသည်တဲ့။ အမေနှင့်အတူ ဈေး
ရောင်းရင်း ကသာမြို့မှ တစ်ဖဝါးမှ
မခွာရ။

အိမ်လေးက ယိုင်နှင့်နေပြီး ပြင်
ဆောက်ဖို့ အချိန်တန်ပေပြီ။ သို့သော်
အစ်ကိုကြီးဆုံးက နာတာရှည်ရောဂါ
သည်ဖို့ ဆေးဖိုးကုန်တာတစ်မျိုး။ ညီမ
ငယ် နှင်းနှင်းအတွက် ကျောင်းစရိတ်
တစ်ဖက်၊ အစ်ကိုလေး၏ သားသမီး
နှစ်ယောက်က အိမ်လာပို့ထားတာနှင့်
ဆိုတော့ စားဖို့ပင် မနည်းဖြစ်နေရ
သည်။

တင့်တင့်ထွေး ညည်းထွားမိသည်။
‘ဂျာဝ လာရတာလဲ ဆင်းရဲလိုက်တာ။
အိမ်လေးထောင် ပြင်ပဆောက်နိုင်ဘူး’

ဆိုသည့် နောက်ပိုင်း ဈေးက
ရောင်းကောင်းလာသည်။ စုကြေးတွေ
လည်း နှစ်ဆု့သုံးဆု့ ထည့်လာနိုင်
သည်။ ရွှေတိုရွှေစလေးတွေလည်း
ဝယ်လာနိုင်သည်အထိ ရှိလာပြီး
တစ်နှစ်အတွင်း သင့်တင့်ကောင်းမွန်
သော အိမ်တစ်လုံး ဆောက်လုပ်နိုင်ခဲ့
ပါတော့သည်။

တင့်တင့်ထွေး၏မိခင် ဒေါ်ယဉ်လှမှာ
အသက်(၆၀)ကျော်အရွယ်၌ သားအိမ်
ကင်ဆာလက္ခဏာ တွေ့ရသည်ဆိုကာ
ဒေါ်ယဉ်လှ၏ အဒေါ်ရှိရာ ရန်ကုန်မြို့သို့
တင့်တင့်ထွေးနှင့်အတူ ဆေးကုလာ
ကြသည်။

ကသာမှ မန္တလေးသို့ အစုန်သင်္ဘော
နှင့် လိုက်လာကြပြီး မန္တလေးရောက်မှ
ရန်ကုန်ရထား စီးရမည်ဖြစ်သည်။

တင့်တင့်ထွေးက သင်္ဘောပေါ်မှ
နေ၍ ကူးကာ ရွာတည်တည်အရောက်
တွင်...

‘အစ်ကိုတွေ... အစ်မတွေ ဘုရားနောင်
လိုက်ခဲ့ကြ

ဟု ပါးစပ်ဆော့လိုက်မိသည်။

ဘဝဟောင်းက အစ်ကိုတွေ အစ်မ
တွေက သူ့နောက် တကောက်ကောက်
လိုက်ပြီး အလျဉ်းသင့်လျှင် ဝင်ရောက်
ပူးကပ်နေကြသည်။

တင့်တင့်ထွေးက ခပ်ပေါ့ပေါ့။ သူတို့
တောင်းသောပွဲကိုလည်း မပြင်ပေး
သေး။ သူ့အဖေက ဒါမျိုးတွေ လုံးဝ
အယုံအကြည်မရှိ။ အိမ်မှာ ပွဲတွေပြင်
ဖို့ အတော် အတိုက်အခံ ဖြစ်ရလိမ့်
မည်။

ဝက်သားကိုတော့ တတ်နိုင်သမျှ
ရှောင်လိုက်သည်။ ဒါလည်း အရိုက်ခံရ
မှာ ကြောက်၍ဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်ရောက်ပြီး ဒေါ်ယဉ်လှ၏
အဒေါ် တင့်တင့်ထွေး၏ အဘွားလေး
ရှိရာ သုဝဏ္ဏမြို့နေအိမ်တွင် တည်းခို
နေစဉ် အိမ်ဝန်းကျင်၌ မြေတွန့်သံကို
ထူးဆန်းစွာ ကြားကြရသည်။

မြေများကို မကြာခဏ ဆိုသလို
တွေ့ရသည်။ ယခင်က ဤသို့ မရှိဘူး
ဟု အဘွားလေးက ပြောသည်။
ရောက်ပြီး(၅)ရက်မြောက် နေ့တွင်
တော့ တင့်တင့်ထွေးကို ဝင်ရောက်
ပူးကပ်ပါတော့သည်။

အဘွားလေးက တတ်သမျှ
မှတ်သမျှ မေးခွန်းတွေမေးတော့
ညီမလေးက ဘုရားပူးရန် ခေါ်သဖြင့်

လိုက်လာကြကြောင်း၊ ထမင်းမစား
ရသည်မှာ (၁၀)ရက်လောက်ရှိပြီမို့
ပဲပုတ်နှင့် ထမင်း စားချင်ကြောင်း၊
အိမ်ရှေ့ ပိတောက်ပင်မှာ နေကြ
ကြောင်း ပြောပြသည်။

အဘွားလေးက ချက်ချင်း ပဲပုတ်
ရှာဝယ်ကာ သူတို့တောင်းဆိုချက်အရ
ပန်းကန်ပြား၌ လေးယောက်စာ ပြင်
ဆင်ပေးရသည်။ ရန်ကုန်မှာတော့
ဒီလောက်သာ ကြုံရသဖြင့် တင့်တင့်
ထွေးမှာ စိတ်သက်သာရခဲ့သည်။

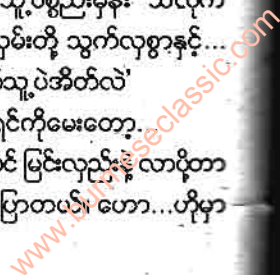
ကသာ ပြန်ရောက်တော့ မိခင်
ဝေဒနာမှာ မသက်သာသေးသည်မို့
တင့်တင့်ထွေး တစ်ယောက်တည်း
ဈေးရောင်းဖို့ တာဝန်ယူရသည်။
မိုးရာသီဖြစ်၍ အရောင်းအဝယ်က
သိပ်မလိုက်။ ဒီကြားထဲ မနေ့ကမှ
ကုန်သည်လာပို့ထားသော နှစ်တင်းဝင်
ပဲတီစိမ်းအိတ်ကို အိမ်အောက်နံရံဘေး
မှာ ထောင်ထားစဉ် ညပိုင်း၌ သူခိုး
ဝင်ခိုးသည်။

ဘယ်လိုက်ရမုန်းမသိ စိတ်ညစ်ညူး
စွာ ဈေးထိုင်ရောင်းနေတုန်း နားတွင်
ကပ်၍ပြောလိုက်သည့် အသံတစ်သံ...

‘ဈေးရှေ့ဘက် ထွက်ကြည့်လိုက်’
တဲ့။ ဟုတ်လိုဟုတ်ငြား ဈေးရှေ့
ပေါက်ဘက် ထွက်လိုက်ပြီး ဟိုဒီ
ကြည့်မိသည်။ တွေ့ပါပြီ။ ပဲမျိုးစုံ
ရောင်းသည့်ဆိုင်ရှေ့ ချထားသော
ပဲအိတ်။

သူထံပို့သော ကုန်သည်၏ အမည်
ကို အိတ်တွင် ရေးထိုးထားသည်မို့
မြင်တာနှင့် သူ့ပစ္စည်းမှန်း သိလိုက်
သည်။ မြေလှမ်းတို့ သွက်လှစွာနှင့်...

‘ဒါ ဘယ်သူ့ပဲအိတ်လဲ’
ဟု ဆိုင်ရှင်ကိုမေးတော့
‘ခုလေးဝံင် မြင်းလှည်းနဲ့ လာပို့တာ
ရောင်းမလို့ပြောတယ်၊ ဟော...ဟိုမှာ

သူ့ဟာ

အနားရောက်လာသော လူတစ်ယောက်။ သို့နှင့်...

'ဒါ...ကျွန်မပစ္စည်း၊ ညက ပျောက်သွားတာ။ ဒီမှာ ကုန်သည် "ဒေါ်ချို" ဆိုတာ ကျွန်မရဲ့ ဖောက်သည်ပါ။ ငွေတောင် မချေရသေးဘူး'

ဘာညာပြောတော့ ဟိုလူ ဘာလိုလို ညာလိုလိုနှင့် လစ်ထွက်သွားပြီး မပေါ်လာတော့ ပဲအိတ်ပြန်ရခဲ့သည်။

ရာဇဂြိုဟ်တောင် ဘုရားပွဲရှိ၍ သူငယ်ချင်း သန်းခိုင်တို့နှင့် လိုက်သွားတော့ ဖြစ်ပုံကတစ်မျိုး။ တောင်ပေါ်တက်ကြသူတွေကတော့ အများကြီးပင်။ ဒါပေမယ့် သန်းခိုင်နှင့် သူက ထိပ်ဆုံးက ရောက်နေသည်။

တောင်ထိပ်ဘုရားကုန်းကို ရောက်တော့ ဆရာတော် သီတင်းသုံးသည် ကျောင်းသို့ဝင်၍ ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ပြီး ကျန်ကျောင်းဆောင်များနှင့် ဘုရားပေါ်တက်ကြသည်။

ဦးပွင့်မား သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းပေါ်အရောက်တွင် လူတစ်ရပ်ခန့်ရှည်သော ရှမ်းအိုးစည်တစ်လုံးနှင့် မောင်းပိုင်းတစ်ခုကို ယှဉ်လျက် ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

တင့်တင့်ထွေးမှာ သတိလက်လွတ်စွာ အိုးစည်ကိုတစ်ဖက်၊ မောင်းကိုတစ်ဖက် အသားကုန်တီးတော့သည်။ ထိုကျောင်းပေါ်မှက နေမကောင်းသော ဦးပွင့်မားတစ်ပါး ကျိန်းနေသည်။ သူငယ်ချင်း သန်းခိုင်မှာ ထိုဦးပွင့်မားကို အားနာလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။ ဦးပွင့်မားက...

'နေပါစေ... သူ စိတ်ချမ်းသာသလို လုပ်ပါစေ'

ဟု ပြောသဖြင့်သာ တော်တော့သည်။ စိတ်တိုင်းကျ တီးပြီးခါမှ သတိ

ပြန်ဝင်လာသော တင့်တင့်ထွေးက လူများ ကြားမကြား ဟိုဒီကြည့်ရင်း အရှက်သည်းနေတော့သည်။

ထုံးစံအတိုင်း ဘာဖြစ်လို့ ဖြစ်မှန်း မသိ။ ဒုက္ခပါပဲဟုသာ ညည်းတွားမိသည်။

တင့်တင့်ထွေးနှင့် စာရေးသူတို့မှာ ဆွေမျိုးရင်းချာပမာ ရင်းနှီးရကား မကြာမကြာ အလည်လာလေ့ရှိသည်။ အလျဉ်းသင့်တိုင်း ထိုအဖြစ်အပျက်တို့ ပြောပြလေ့ရှိသဖြင့် အစအဆုံး သိနေရသည်။

ယနေ့ အိမ်လည်လာရင်း ဘေးအိမ်မှ ဒေါ်ခင်လေးကို လှမ်း၍...

'ကြီးကြီးလေး စားပြီးပြီလား။ ဘာတွေလုပ်နေလဲ'

ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ဒေါ်ခင်လေးက...

'တင့်တင်လား... လာခဲ့ဦးလေ မုန့်ကြော်တွေရှိတယ်။ လာစားလှည့်ဦး'

ဟု ဆိုသဖြင့် တစ်ဖက်အိမ်သို့ ကူးသွားလိုက်သည်။ ဟိုမှာက နတ်ကတော် ဒေါ်ရွှေ ပွဲပြင်ပေးနေသည်လေ။ ဘာပွဲလဲမေးတော့ "သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုးကြီးပွဲ" တဲ့။ ဘာပြောကောင်းမလဲ။ တင့်တင့်ထွေးတို့ ပွဲကြမ်းပြီ။

ခိုင်းဆို ဝင်ပူးတော့ အကြောင်းသိသော ဒေါ်ခင်လေးက အစ်ကိုကြီးလား။ အစ်ကိုလေးလား တန်းမေးလိုက်တော့သည်။

ကူးကာ ဘုရားမှ (၁၅)ယောက်အဖွဲ့ အထက်သို့ ဘုရားဖူးလာကြသတဲ့။ ဆိပ်ကမ်းမှာ လှေဆိုက်ကင်ပြီး ညီမလေး မြဆီ ခဏဝင်တွေ့တာဆိုပဲ။ တပေါင်းလဆိုလျှင် ဘုရားပွဲတွေ ကျင်းပကြသည်ကို။ ပဲပုတ်နှင့် ထမင်းကျွေးပါဆို၍ ဒေါ်ခင်လေးမှာ ပျာပျာသလဲ။ ပျော်လိုက်တာတဲ့။ ပြုံးလို့ရွှင်လို့မောင်းတီးသလိုပဲ လုပ်ပြသည်။

လက်ခုပ်တွေလည်း တီးသည်။ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဝင်လို့ အားရမှ အဖော်တွေ စောင့်နေသည်ဆိုကာ သူ့ဘာသာပင် ပြန်ထွက်သွားပြန်သည်။ တင့်တင့်ထွေးက "ဒါကြောင့် ပြောတာ ဒါမျိုးတွေနဲ့ မတွေ့ချင်ပါဘူးလို့" ပါးစပ်က ပွစ်ပွစ်ပြောလျက် ထွက်လာသည်။ စာရေးသူမေးတော့ အကျိုးအကြောင်းပြောရင်း...

'ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ မသိဘူးနော် ဒီလိုပိုခဏခဏ အရှက်ကွဲနေတော့တာပဲ' ဟု ပြောရှာသည်။

စာရေးသူကလည်း အကြံမပေးတတ်ပါ။ ကူညီချင်ပါသော်လည်း မည်သို့လုပ်ရမည်ကို မသိပါ။

စာဖတ်ပရိသတ်များမှ တင့်တင့်ထွေး ကြုံတွေ့နေရသည်များကို မည်သို့ ကူညီနိုင်ကြောင်း၊ သိပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ပြန်ကြားပေးစေလိုပါသည်ဟု သာ တောင်းဆိုလိုက်ရပါတော့သည်။

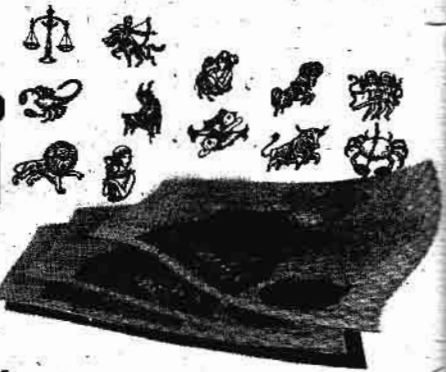
ဆောင်းစေ(ကသာဖြေ)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ဆုငွေကြီးများနှင့် နီးစပ်ကံထူးနိုင်ကြစေရန် မိသားစု၊ ဂဏန်းများကို ကာဆေးသူ အကွရာများနှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းပါ။

ဂဏန်းတူ အပူးအထပ်များ အလိုရှိပါက ထိုဂဏန်း(၄)လုံးအနက် (၂)လုံးနှင့်အထက် ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကိုရွေးချယ်ပါ။

မိမိတို့၏ မွေးလရာသီအလိုက် ကံအခွင့်အလမ်းများကိုလည်း ကံစမ်းအသုံးပြုနိုင်ကြပါသည်။ အောက်ပါ ဇယားတွင် ကြည့်ပါ။

* * *

မွေးသူ)တို့သည် (၃)ဂဏန်း၊
 ပန်းပုံရောင် တောင်အရပ်၊ တနင်္လာနေ့၊
 ခါးသောအရသာ၊ သန္တာကျောက်မျက်
 တို့က ကံလာဘ်ပွင့်လင်းစေလိမ့်မည်။

သားသမီးတို့နှင့် ပေါင်းစပ်ခြင်း မပြုသင့်ပါဟု ဆိုလိုပေသည်။

ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်
တည်ရာနှင့် ပတ်သက်၍ ရွေးချယ်

လိုပါက တစ်နေရာတည်း၌ စွဲမြဲစွာ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသောဆိုင် (တွန်းလှည်း၊ ကား စသည်ဖြင့် လှည့်လည် ရောင်းချသော ရွှေလျားဆိုင်များကို ရှောင်ပါဟု ဆိုလိုပါသည်။) လွင်ထီးခေါင်အရပ် ကုန်းမြင့်ထိပ်တို့၌ ဖွင့်လှစ်ထားသောဆိုင်၊ သစ်ကြီးခါးကြီးအောက်ရှိဆိုင်၊ ရဲစခန်း၊ စစ်တပ်များ အနီးရှိဆိုင်... စသည်တို့က ကံထူးကံကောင်းစေနိုင်ပါသည်။

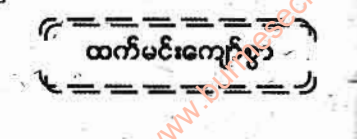
ဤလတွင် အင်္ဂါသားသမီးတို့ ထိကံထူးခြား၍ သောကြာသားသမီးတို့လည်း အိတ်အိတ်အသင့် မျှော်လင့်နိုင်ခြေ ရှိပေသည်။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက
 ဖြူဖျော့သော အရောင်ကို နင်းကြမ်းပြု၍ စိမ်းသောအရောင်ကို ဆောင်ပန်း ပြုပါ။ ဥပမာ ဖိနပ်အဖြူကိုစိမ်း၍ အစိမ်းရောင်ထီး၊ ဦးထုပ် (သို့မဟုတ်) ခေါင်းစည်း၊ ကလစ် စသည် ဆင်မြန်းကာ ထိကံစမ်းနိုင်လေသည်။

ထိကျေးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ

မွေးလရာသီ	အရောင်	အရပ်	လာဘ်ပွင့်နေ့	ပွင့်နေ့	ကျောက်မျက်	စပ်ထူထိုးရန်	ရှောင်ရန်
မိသားစုသီဟိုဠ် ၂၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာနေ့	မိုး	သန္တာ	သောကြာသားသမီး	တနင်္လာသားသမီး
ပြည်သူ့သီဟိုဠ် ၂၃	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေနေ့	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါသားသမီး	စနေသားသမီး
မေထုန်ရာသီ ၂၃	ပြောက်ကျား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေးနေ့	ပင်လယ်	မင်္ဂလာ	စနေသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး
ကရင်ရာသီ ၂၃	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါနေ့	ငန်း	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	ကြာသပတေးသားသမီး
ထိပ်ရာသီ ၂၃	နီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေးသားသမီး	အင်္ဂါသားသမီး
ကန်ရာသီ ၂၃	စိမ်း	မြောက်	တနင်္လာနေ့	ရောင်	မြ	တနင်္လာသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး
တူရာသီ ၂၃	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေနေ့	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါသားသမီး	စနေသားသမီး
ပြည်သူ့အောက် ၂၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာနေ့	မိုး	သန္တာ	သောကြာသားသမီး	တနင်္လာသားသမီး
နေရာသီ ၂၃	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါနေ့	ငန်း	ခက်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	ကြာသပတေးသားသမီး
ပတာရာသီ ၂၃	နက်	အနောက်	သောကြာနေ့	မန်း	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	သောကြာသားသမီး
ကံရာသီ ၂၃	နက်	အနောက်	သောကြာနေ့	မန်း	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	သောကြာသားသမီး
မိန်ရာသီ ၂၃	ဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	ချို	ဥသားရား	တနင်္လာသားသမီး	တနင်္လာသားသမီး

ဥပမာ။ မိသားစုသီဟိုဠ် (မတ်လ စပ်ထူထိုးလိုပါက သောကြာ -၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်-၂၀ရက် အတွင်း သားသမီးနှင့် ကံစပ်ပါ။ တနင်္လာနေ့ ၂၃၂ နေရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၇

၆၀၀၀
(၆၅၀၀)

နာယကဂုဏ်နှင့်

ပဏာမအရှင်ကြီး

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က ကျင့်ဝတ် ဆိုတာတွေ သင်ကြားခဲ့ရပါသည်။ မိဘဝတ်၊ သားသမီးဝတ်၊ ဆရာဝတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ လင်ယောကျ်ားဝတ်၊ ဇနီးမယားဝတ် စသည်...စသည်တို့ ဖြစ်ပါ၏။

F.30A. April, 2017.

မိဘဝတ်၊ သားသမီးဝတ်၊ ဆရာဝတ်၊ တပည့်ဝတ် ဆိုတာတွေကို အလွတ်ကျက်ခဲ့ကြရ၏။ “ဝတ်”ဆို

သည်မှာ ကျင့်ရာဆောင်ရာအား ဝတ္တရားဟု ဆိုရသော် မှားယွင်းပါ။ နာယကဂုဏ်(၆)ပါးဆိုတာလည်း

နက္ခတ္တဓာတ်မြို့ပြမဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

www.burmeseclassic.com

သင်ရ၏။

ထကြွ နိုးကြား သနား သည်းခံ စေဖန် ထောက်ရှု ကြံမြောက်မှု ရှိသူ နာယက ဟု သင်ကြားခဲ့ရပါသည်။ အလွန် ကောင်းမွန်သော အဆိုအမိန့် ဖြစ်ပါ၏။

နာယက အကြီးကဖြစ်သူသည် မိမိ၏ လက်အောက်ငယ်သားများထက် ထထကြွကြွ ရှိရပါမည်။ နိုးကြားသော အသိစိတ်ဓာတ် ရှိရပါမည်။ မိမိလက်အောက်ငယ်သားများ အပေါ် သနားခြင်း ကရုဏာ ရှိရပါမည်။ ငယ်ရွယ်သူတို့၏ ကာယကံ၊ ဝစီကံ အမှားများကို သည်းခံနိုင်ရပါမည်။

ကိစ္စကြီးငယ် ရှိလာပါက ဝေဖန်ပိုင်းခြားတတ်ရပါမည်။ အမှားနှင့်အမှန်၊ အကောင်းအဆိုး၊ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ် အကျိုးနှင့်အပြစ်ကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ဝေဖန်တတ်ရပါမည်။

မိမိထက် ငယ်ရွယ်သူ၊ ရာထူးအား ဖြင့်နိုင်သူ၊ မိမိထက် ဆင်းရဲသူများ အပေါ် ညှာတာထောက်ထားရပါမည်။ ငဲ့ညှာရပါမည်။ စောင်မကြည့်ရှုရပါမည် ဟု စာရေးသူတို့ သင်ခဲ့ကြရပါသည်။

ထို့ကြောင့် အိမ်၏ အကြီးအကဲ၊ ရပ်ရွာအကြီးအကဲ၊ မြို့နယ်၊ ခရိုင်၊ တိုင်းများမှသည် နိုင်ငံတော်၏ အကြီးအကဲများအထိ နာယကဂုဏ်(၆)ပါးအတိုင်း သာ ကျင့်ကြံကြပါလျှင် အဘယ်မှာလျှင် မဖွံ့ဖြိုး၊ မတိုးတက်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့တွင် နောက်လိုက်ကောင်းတို့ ရှိနေမည်မှာ

မလွဲကေန် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထိုသို့ မဟုတ်မှတ် ဘယ်သူသေသေ ငတေမာပြီးရော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ခေါင်းဆောင်လုပ်လျှင် အကြီးအကဲ၏ နာယကဂုဏ်နှင့် မညီညွတ်သဖြင့် တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း တစ်နေ့ မဟုတ်တစ်နေ့ ဒုက္ခရောက်မည်မှာ မလွဲကေန် ဖြစ်ပါ၏။

စာရေးသူ ငယ်စဉ်က ကျေးရွာကြီး တစ်ရွာတွင် နေထိုင်ခဲ့ပါ၏။ များသော အားဖြင့် တောင်သူ လယ်လုပ်သူများ လယ်ကူလီများသာ ဖြစ်ကြ၏။

မူးမြစ်ကြီး၏ ကမ်းဘေးတွင် ရှိသော်လည်း မည်သူမျှ ငါးမဖမ်းကြ၊ အရက် ပုန်းရောင်းသူများသည် ရွာစွန့်ရွာများတွင် နေကြပြီး အရက်သောက်သူများ မှာလည်း မိမိတို့ အရက်သောက်သည်ကို လှမြင်မခံကြပါ။

မူးယစ်ရမ်းကား ဆဲရေးတိုင်းထွာဖို့ မဆိုထားနှင့် အရက်ဖိုကို ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး သွားပြီး သောက်ကြသလို၊ လူကြီးသူမများ မမြင်အောင် တေးဝေးက ရှောင်ကြ၏။

များသောအားဖြင့် ဘာသာရေးကို အလေးထားကြ၏။ နှစ်သစ်ကူးချိန်၊ သီတင်းကျွတ်ချိန် ကာလများတွင် ဆွေမျိုးတော်စပ်သည်ဖြစ်စေ၊ မတော်စပ်သည်ဖြစ်စေ တစ်ရွာလုံးရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများကို တစ်ရွာလုံးက ကန်တော့ကြ၏။

ကျေးက ကန်တော့ကြမှာ စိတ်ဝင်

စာရေးကောင်းလှပါ၏။ သင်ကြားကာလ ဆိုလျှင် ခြေထောက်တစ်လုံး မပါမဖြစ် ပါဠိ အင်္ဂုဏ်ဖြင့် မှန်ပဲသရောများပါ ပါကြ၏။

သီတင်းကျွတ် ကန်တော့သွားသော အခါ ထေယျာဒီပေါင်း သီရိဇွန်၊ သီရိထွန်း၊ ရန်ပေါ၊ လက်ဖက်၊ ထောရွက်ကြီးနှင့် မှန်ပဲသရောများပါ ကန်တော့ကြ၏။ ငှက်ပျော၊ သစ်သီးကိုလည်း ထည့်ပြီး ကန်တော့ကြ၏။

စာရေးသူတို့ အိမ်အနီးမှ ကိုချစ်ကွန်အား တစ်ရပ်တစ်ရွာလုံးက လူရိုးလူအေးဟု သတ်မှတ်ထား၏။ သောက်သောက်စားစားကင်း၏။ ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းပါ၏။ အများနှင့် သင့်အောင်နေ၏။ အရက်သေစာ မသောက်မစားသူဖြစ်၏။ မည်သူနှင့်မျှ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားခြင်းမရှိ။ အချုပ်ဆိုရသော် လူရိုးလူအေးဟု ဆိုနိုင်ပါ၏။

ကိုချစ်ကွန်သည် လယ်ကေ များစွာ ပိုင်သော တောသူဌေး၏ သမက်ဖြစ်၏။ တစ်နေ့တွင် ကျွဲ၊ နွားများ အငှားကျောင်းသော ဖိုဆယ်က နေမကောင်းသဖြင့် ကျွဲ၊ နွားများကို ယောက္ခမဖြစ်သူက ကိုချစ်ကွန်အား လိုက်ကျောင်းစေ၏။

ကျွဲ၊ နွားကောင်ရေ (၂၀)ကျော် ရထားသူများကို အလကားကျောင်းခိုင်းလျှင် မသင့်လျော်သဖြင့် ယောက္ခမကြီးက စီစဉ်ပေးခြင်းဖြစ်၏။ ကိုချစ်ကွန်တို့ လယ်တောတွင် သစ်ပင်ကြီးများ အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်း ရှိလှ၏။ မန်ကျည်းပင်၊ လက်ပံပင်၊ ခံတက်ပင်၊ ထောက်ရှာပင်၊ ညောင်ပင်များ အကွက်ချ စိုက်ထားသလို အရိပ်ကြီးကြီးမားမား ရနေပါ၏။

ထိုအထဲတွင် ညောင်ပင်အကြီးကြီးသည် “ပကား”အရှင်ကြီးနေသည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ဤဘောသို့ လာရောက်ကြသူ အလုံးက ထမင်းဦး၊ ဟင်းဦးများ ဝယ်ကြ၏။

ထိုအထဲတွင် ညောင်ပင်အကြီးကြီးသည် “ပကား”အရှင်ကြီးနေသည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ဤဘောသို့ လာရောက်ကြသူ အလုံးက ထမင်းဦး၊ ဟင်းဦးများ ဝယ်ကြ၏။

ထိုအထဲတွင် ညောင်ပင်အကြီးကြီးသည် “ပကား”အရှင်ကြီးနေသည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ဤဘောသို့ လာရောက်ကြသူ အလုံးက ထမင်းဦး၊ ဟင်းဦးများ ဝယ်ကြ၏။

အပေါ့အလေး သွားလျှင်ပင် ရှိရှိ
သေသေ ခွင့်တောင်းပြီးမှ သွားကြ၏။

ကိုချစ်ကွန်ကိုချစ်ကွန် ဘာဘာကြီးကြီး
ဤ“ပကား”အရှင်ကြီး ညောင်ပင်သို့
ရှက်ဖျား အနိုး နှိုးဖြူ နှိုးနီ၊ လက်ဖက်
ဆေး၊ ကွမ်း၊ ရေတစ်ဖုတ်ဖြင့် လာရောက်
တင်ကြ၏။ ဤညောင်ပင်ပိုင်ဆောင်
ခြင်းအတွက် “တန်တော့” တန်တော့”
ဟု တောင်ပေါ်ပြီး သွားကြ၏။

ကိုချစ်ကွန် ကျွဲကျောင်း၊ နွားကျောင်း
ရသောနေ့သည် သရက္ခိရွာ ဘုရားပွဲ
နေ့ ဖြစ်ပါ၏။ ကိုချစ်ကွန် တောရောက်
လျှင် သရက္ခိရွာသူရွာသားများက
“ပကား” အရှင်ကြီးအား လာရောက်
တင်မြှောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။
(သရက္ခိရွာဆိုသည်မှာ တောင်သူ
လယ်သမား အရေးတော်ပုံတွင်
ပါဝင်ခဲ့သော ဆရာစံ၏ မွေးရပ်
ဇာတိဖြစ်ပါသည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်း
ဒေသကြီး၊ ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ သရက္ခိ
ရွာဖြစ်ပါ၏။)

နေ့လယ်ပိုင်းတွင် နေအလွန်ပူသဖြင့်
ကိုချစ်ကွန်သည် အရိပ်ကောင်းသော
ပကားအရှင်ကြီးပင်အောက်သို့ ဝင်နား
လိုက်၏။ ညောင်ပင်ကြီး အောက်တွင်
သရက္ခိ၊ ညောင်ပုထိုး၊ မူအုန်းရွာများမှ
နွားကျောင်းသား၊ ကျွဲကျောင်းသား
လေးတစ်သိုက် ရောက်နေကြ၏။

ထိုကလေးတို့သည် နံနက်ပိုင်းက
သရက္ခိရွာမှ တင်သခဲ့သော မုန့်ပဲ
သရေစာများ ယူစားကြ၏။ အုန်းသီးခွဲ
စားကြ၏။ ဆေးလိပ်များ ဖွာရှိုက်ကြ၏။
ပျော်ပျော်ပါးပါး စားကြသောက်ကြ
ငြင်းကြဲကြဖြင့် “ငါက ပကား အရှင်
ကြီးကွ” ဟု အချင်းချင်း ဝိုင်းလှကြ၏။

အမှန်တော့ ဆိုမည့် ပြောမည့်သူ
မရှိသဖြင့် ကလေးတစ်သိုက် ထင်သလို
ကြဲနေကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအထဲမှ
ကလေးတစ်ယောက်က ပကားအရှင်

ကြီး နတ်စင်ပေါ်တက်ပြီး ဆေးလိပ်
သောက်ရင်း “ငါ့ကို ခစားကြ
ဘာဘာညာညာ” အော်ဟစ်နေ၏။

ဘာသိဘာသာ နေတစ်သော
ကိုချစ်ကွန်က သူတို့အဖွဲ့အား ဘာ
စကားမှမဆို တားမြစ်ခြင်းမလုပ်၊
ညောင်မြစ်ကို ခေါင်းအုံး အိပ်နေလိုက်
၏။ စိတ်ထဲမှာတော့ “ဒါလောက်က
မြင်းတဲ့ကလေးတွေကို ပကားအရှင်
ကြီးက ကိုင်(လုပ်)ပါတော့လား” ဟု
တောင့်တနေမိ၏။

မည်မျှကြာကြာ အိပ်လိုက်မိသည်
မသိ ခေါင်းထဲက တစ်စစ်စစ် ကိုက်လာ
သဖြင့် လန့်နိုးလာ၏။ ညောင်ပင်ကြီး
အောက်တွင် ထင်သလို ဆော့ကစား
သွားကြသော နွားကျောင်းသား၊ ကျွဲ
ကျောင်းသားတစ်သိုက် ရွာပြန်သွား
ကြလေပြီ။ မူအုန်းဘုန်းကြီးကျောင်းမှ
အုန်းမောင်းခေါက်သံ ကြားရသဖြင့်
ညနေလေးနာရီထိုးကြောင်း သိရ၏။

နွားများ၊ ကျွဲများကို စုစည်းပြီး
ကိုချစ်ကွန် ရွာပြန်လာဖို့ ခေါင်းကိုက်
တာက ပိုဆိုးလာ၏။ တစ်စစ်စစ်ကိုက်
နေရာက ထိုး၍ ထိုး၍ ကိုက်လာ၏။
အိမ်ရောက်အောင်မှ ပြန်နိုင်ပါ့မလားဟု

တွေးမိ၏။ ကိုချစ်ညွန့် ပင်ပန်းစွာဖြင့်
အိမ်အရောက် ပြန်ခဲ့ရ၏။

အိမ်ရောက်သော် ရေတစ်ခွက်
သောက်ပြီး အိမ်သားများနှင့်ပင် စကား
တစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ အိပ်ရာထဲ ဝင်အိပ်
လိုက်၏။ ယောက်ဖလေးများက ကျွဲ
တွေ ခြံတွင်း၊ နွားတွေကြီးချည် လုပ်
နေတာကိုလည်း ကူမလုပ်နိုင်တော့။

ခေါင်းအုံးပေါ် ခေါင်းချလိုက်တာနှင့်
ခေါင်းကိုက်က သက်သာသလိုလို ဖြစ်
လာ၏။ သို့သော် မျက်နှာက ကြီးက
လေးလာ၏။ နားရွက်တွေက လေး
လာ၏။

သူ့မိန်းမ မငွေသော့၏ မှန်တောင်း
ထဲမှ မှန်လေးကို ယူပြီး ကြည့်လိုက်ရာ
သူ့မျက်နှာမြင်လိုက်တာနှင့် လန့်သွား
၏။ မျက်နှာက အကြီးကြီးပါလား။
နားရွက်ကြီးတွေကလည်း အကြီးကြီး
မျက်နှာနှင့် နားရွက်တွေက ပူထူနေပြီး
ကျောက ယားလှ၏။ ငါ နွားပွားပြီလား
ဟု တွေးမိ၏။

မိန်းမဖြစ်သူ မငွေသော့ကို အသံ
ကုန်ဟစ် ခေါ်လိုက်၏။ အိမ်နောက်ဖေး
ငှက်ပျော့ခြံအတွင်း ခရမ်းကစော့သီး
ခူးနေသော မငွေသော့က အပြေးလာ
ရှာ၏။ တစ်ကိုယ်လုံး ဖူးရောင်နေသော
သူ့ယောက်ျားကို တွေ့လိုက်ရာ လန့်ပြီး
အော်လိုက်၏။ လင်မယားနှစ်ယောက်
အော်ပြီး ငိုလိုက်ကြ၏။

သူတို့ငိုသံကြောင့် ယောက္ခမကြီး
ဦးပုနှင့် ဒေါ်ချိတ်တို့ ပြေးလာ၏။
ယောက်ဖလေးများက ပြေးဝင်လာ၏။
အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သော
ယောက္ခမဦးပုက “မင်း အမှားအယွင်း
တစ်ခုခုများ လုပ်ခဲ့သလား မတ်တော်
အပေါ့ စွန့်ခဲ့သလား” စသည်ဖြင့်
လားပေါင်းများစွာ မေး၏။
ကိုချစ်ကွန်ကလည်း မလုပ်ပါဟု

ဆို၏။ ယောက္ခမ ဒေါ်ချိတ်က “မင်း ပကား အရှင်ကြီး အပင်အောက် အိပ် တော့ အပင်ကို ခြေကန်သလား” မေးပြန်၏။ ကိုချစ်ကွန့်က သူ့ဘာမှ မလုပ်ပါကြောင်း၊ သရက္ကံ့မှအုန်း၊ ညောင်ပုထိုးရွာက ကျွဲကျောင်း၊ နွား ကျောင်း၊ နွားစာရိတ် လာကြသော ကလေးများ ပကားအရှင်ကြီးအား တင်မြှောက်ထားတာကို ယူစားကြပုံ၊ နတ်စင်ပေါ်တက်ပြီး ပကားအရှင်ကြီး လုပ် ဆေးလိပ်သောက်ကြပုံများကို ပြောပြ၏။

ဤတွင် ယောက္ခမဦးပုက...

‘အိကလေးတွေကို မလုပ်ကြနဲ့လို့မင်းက ယားဖြစ်ဘူးလား’

ဟု မေးသော်မှ ကိုချစ်ကွန့်က...

‘ကျုပ်ကလဲ ကျုပ်တာသာ အိပ်နေလိုက် တာ ဘာမှ မပြောဖြစ်ဘူး’

ဟု ဝန်ခံလေသော်မှ ဒေါ်ချိတ်က...

‘အေး...အသဟာကြောင့်ဖြစ်တာ၊ နှင်က အကြီးဆုံးလေ ဒီလိုမလုပ်ကြနဲ့၊ ဟိုဂါးကြနဲ့ တာဖြစ်ရမှာပေါ့၊ နှင် လူကြီးဖြစ်ပြီး တာဝန်

ပဲ့နေလို့ နှင်ကို ပကားအရှင်ကြီး ကိုင်တာပဲ’ ဟု ဆိုပြီး ငွေတစ်ဆယ်ကျပ်ကို ဇေလုံထဲထည့်ပြီး “ပကား”အရှင်ကြီး အား ကန်တော့ပြီး...

“အကောင် အိုက်အယို တစ်ကြိမ်တစ်ပါး မှားတာ ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဦးရေရမ်းကိုမေးပြီး တပ်ပါ မြောက်ပါမယ် တပ်တိုကြီး မြေလို့ ယိုးတဲ့လုံ နတ်လို့ မိဖွေးတိုင်း ဖွေးတိုင်း ဖြစ်ရပါစေတော်’

ဟု တော့ရှိရာဘက် မျက်နှာမူပြီး အကြိမ်ကြိမ် ကန်တော့၏။ တောင်းပန် တိုးလှူ၏။ သမက်ဖြစ်သူ ကိုချစ်ကွန့် အားလည်း ကန်တော့စေ၏။ မခေါ် သော်လည်း မငွေသော့က အပြေးဝင် ပြီး ကန်တော့ရှာ၏။

ထိုနေ့ညတွင် အကြားအမြင် (ပုတီး ဂိုဏ်းဖြစ်သော) ဆရာဦးဖိုးချမ်းအား အိမ်ပင့်၍ မေးလေသော် ဦးဖိုးချမ်း၏ နှုတ်မှာ ပကားအရှင်ကြီးအသံဖြင့်...

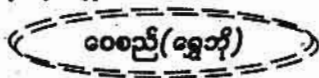
‘ဝါ အသေသတ်မလို့ မကောင်းလို့နေပါ အထောက် လူကြီးမပီသတဲ့ကောင်၊ ကလေး သူငယ်လေးတွေကို နှုတ်နဲ့တောင် မစောင့်

ရှောက်ဘူး၊ ဟဲ့... မလုပ်ကြနဲ့လို့ တစ်ခွန်း ပယဘူး။ သယ်... ရာဖယ်ရိုင်းလိုက်တဲ့ ကောင်၊ နာယကဂုဏ် မရှိလိုက်လေ’

ဟု ငေါက်ငမ်းသဖြင့် တစ်မိသားစု လုံး ကန်တော့ကြ တောင်းပန်ကြ၏။ ထိုနေ့ညက အယားအယ်သက်သာ ပြီး မျက်နှာထွတ်နေတာတွေ ပျောက် သွား၏။ နောက်နေ့တွင် ငှက်ပျော့ပွဲ၊ အုန်းပွဲ၊ မုန့်ဖြူ၊ မုန့်နီ၊ ငါးကြော်၊ လက်ဖက်၊ ဆေးလိပ်၊ ရေတစ်မုတ်နဲ့ သွားပြီး ကန်တော့ကြရ၏။ တောင်းပန် ကြရ၏။

ကိုချစ်ကွန့် ရောဂါအားလုံး ပျောက် ကင်းသွား၏။ နာယကဂုဏ်(၆)ပါးကို အခု သိသွားလေပြီ။ သို့သော် ပကား ညောင်ပင်ကြီးအောက်သို့ ဘယ်တော့ မှ မသွားတော့ချေ။

လူငယ်တွေကို ဆိုဆုံးမဖို့ နာယက ဂုဏ်(၆)ပါးက ညွှန်ပြခဲ့ပါ၏။ ဆိုဆုံးမ လို့ရော ရနိုင်ပါသလား။

စာမျက်နှာ (၂၃၈) မှ အဆက်

သည် အချိန်ထိ ရွတ်ဆိုခဲ့ရသည်။

မန်းထားသော ရေကို အမေပွင့်အား သောက်စေခဲ့သည်။ နောက်တစ်ရက်တွင် အမေပွင့်သည် အိပ်ရာမှ ယားသလိုလို နာသလို လိုနှင့် အနေရခက်နေပါသည်။

သမီးဖြစ်သူ မစန်းပွင့်အား... ‘မေမေ စအိုမှာ တစ်ခုခုတော့ ရှိနေတယ် ထင်တယ်၊ ယားသလိုလို နာသလိုလို ဖြစ်နေတယ်’

ဟု အမေပွင့်က သမီးဖြစ်သူကို ပြောသောအခါ မစန်းပွင့်က... ‘အေးအေးပြီး နှိုက်စမ်းကြည့်ပါလား မေမေ’ ဟု ပြောပါသည်။

ထိုနောက် အမေပွင့်သည် စအိုဝကို ရေဆေးပြီး လက်နှင့် စမ်းသပ်ကြည့်ရာ မာသောအရာဝတ္ထုတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

ကြောက်ကြောက်နှင့် အရာဝတ္ထုကို ဆွဲနုတ်ယူပြီး ကြည့်လိုက်ရာ အနီရောင်ရှိသော သူ့တစ်ချောင်းကို အညွှတ်ဆန်ဖွယ် တွေ့ရပါသည်။ သူ့ကိုယူပြီး စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တင်ကာ ကြည့်ရှုလျှင် အပေါင်း ကို ပြလေသည်။

သူ့အရွယ်မှာ နှစ်ထက်မခန့်ရှိပြီး လုံးပတ်အရွယ်အစားမှာ နှစ်ချောင်းထိုး၊ စာထိုးအင် နံပါတ်(၁၂)အရွယ် ရှိပါသည်။ မြင်းသူများက ဤသူ့မှာ “ခေါ်ဆူး” ဖြစ်သည်ဟု ပြောပါသည်။

ခေါ်ဆူး ထွက်သွားပြီးသည်နောက်ပိုင်းတွင် အမေပွင့်မှာ ချောင်းဆိုးရောဂါ လုံးပျောက်သွားပြီး အိပ်ကောင်း စားကောင်းနှင့် ကျန်းမာလျက် ရှိနေပါသည်။

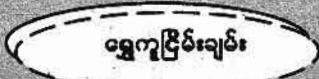
ပညာသည်တို့သည် ရတနာသုံးပါး အလွန်ကြည့်ညိုသူတို့အား မိမိတို့ တတ်ထားသော ပညာဖြင့် စမ်းတတ်ကြသည်။

ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သော်လည်း မိမိတို့ ပြုစားပါက မခံနိုင်ပါဟု ယုံကြည်ထားကြပြီး ဖြစ်သည်။

အမေပွင့်အိမ်သို့ ပညာသည်များ မကြာခဏ အလည်ရောက် လာတတ်သည်။ အမေပွင့်၏ ငှက်ပျော့ပွဲများကို စူးစမ်းသော သဘောဖြင့် ကြည့်တတ်ကြသည်။

“ဘာပွဲတွေလဲ” ဟု မေးတတ်သည်။ ဘုရားကို ပူဇော်ထား တာပါဟု အမေပွင့်က တိုတိုတုတ်တုတ် ဖြေတတ်သည်။

မည်သို့ပင် ထက်မြက်သော စုန်းကစေ၊ မှော်ပညာများဖြစ်စေ ကာမု ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဝိနောယျာ၏ ပဌာန်းဂါထာတော် အရွင်းထို့ သည်ကား မကောင်းသော အတတ်ပညာများကို တိုက်ခိုက် နှိမ်နှင်း အောင်မြင်နိုင်စွမ်း ရှိကြောင်းကို လက်တွေ့ကြုံရသူ အမေပွင့်က ပြောပြသဖြင့် အများသိကြစေရန် ဖော်ထုတ်ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

တစ်ချိန်တုန်းက စုန်း၊ ကဝေ၊ ပညာ
သည်များ အထင်ကရ ရှိသည်ကို
လေ့လာသိရှိရပါသည်။ ...ဖြစ်ကျဉ်း
အနီးရှိ ရွာများမှ ...ရွာသို့ ကိုထွန်း
အောင်ဆိုသူ ရောက်သွားခဲ့ရာ နံနက်
ငါးနာရီအချိန် ကိုထွန်းအောင်မှာ
တည်းအိမ်ခြံဝင်းထဲသို့
ဝင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အိမ်အောက်တွင်
လင်းလိုက်မိန်လိုက်နှင့်
အလင်းရောင်နှစ်ခုကို
ရုတ်တရက် မြင်လိုက်မိရာ
ဆယ်မိနစ်ခန့်
မတ်တတ်ရပ်ကြည့်နေ
လိုက်၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့်
လူသဏ္ဍာန်ကို သဲသဲကွဲကွဲ
မြင်လာရသည်။

ဆက်လက်၍
ကြည့်နေရာ အဘွား
ကြီးတစ်ယောက်
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး
မည်သည့်အရာကို
ရှာဖွေ စားသောက်
နေသည်မသိ။
မိတ်တုတ် မိတ်တုတ်
အလင်းရောင်နှစ်ခုမှာ
သူ၏ လက်နှစ်ဖက်မှ
ထွက်နေသည်ဟု ထင်ရပါသည်။

'အဘွား ဘာလုပ်နေသလဲ'
ဟု ကိုထွန်းအောင်က မေးလိုက်
ရာ...

'ငါ အလင်းမိနေလိုက်တာ မပြန်
တတ်တော့ဘူး။ ငါ့အိမ်ကို လိုက်ပို့ပေး
စမ်း'

ဟု ပြောသဖြင့် အိမ်အောက်ထဲ
ဝင်၍ အသက်ခုနစ်ဆယ်ခန့် ပညာ
သည် အဘွားကြီးအား တွဲကာ သူ၏
အိမ်သို့ ပြန်ပို့ပေးခဲ့ရသည်ဟု ပြောခဲ့

ရွှေကျော်စွန်း

အောက်လမ်းပညာသည်များ

အစွမ်းထက်မြက်သည့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဝါထာဘော်များနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း
သည်။ ထိုအချိန်က တိမ်ညွန့်စား ပညာ
သည်များ ပေါများသကဲ့သို့ ကျင်ကြီး
စားသော စုန်းများလည်း အလွန်ပေါ
များကြောင်း သိရပါသည်။
စုန်းပညာသည် မရှိပါက ရွာတည်၍
မရ။ အနည်းဆုံး တစ်ရွာလျှင် ပညာ
သည်တစ်ယောက် ရှိရသည်ဟု ရှေး
လူကြီးများ ဆိုရိုးစကား ရှိပါသည်။
ဤအဖြစ်အပျက်မှာ လွန်ခဲ့သော
နှစ်ပေါင်း(၂၀)နှစ်ခန့်က အဖြစ်
အပျက် ဖြစ်ပါသည်။
'အမေပွင့်ကတော့ ရုန်းဆွေ၊ ကလေးတွဲလဲ
မကြောက်ပါဘူး။ အသက်ရှင်သန် ရှိလာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျောင်း ၂၃၇

www.burmeseclassic.com

ပြီး ရန်ကင်းတပ်တပ်ဆိုတဲ့ လူတွေ ဇေယျာ
ကျေးတလဲ စာတည်း စုန်းတက်သူတွေ
ကလဲ အမေပွင့်ကို သိပ်ဝင်ပင်ကြပါတယ်
ဟု အသက်ရှစ်ဆယ် ရှိပြီဖြစ်သော
ဒေါ်လှပွင့်က ပြောပါသည်။

‘မေမေ အသက်ကြီးပြီ’ အရပ်ထဲက
ပြန်ပြန်ပြန် ယုံကြည်ချော့ နေရာတွေ၊
အန္တရာယ်ကင်း အစာအသောက် ဖိတ်တဲ့
နေရာတွေကို ယွှားနဲ့၊ အသက်ကြီးလို့
ချော်လဲမှာ စိုးရိမ်တာကတစ်ကြောင်း၊
အန္တရာယ်ကင်း ကျွေးတယ်ဆိုတာ “ပျံ့စား
ဆီ” လုပ်တာပဲ။

အကုသိုလ် အနိမ့်အညံ့တွေ တစ်ဝိဿာ
လောက် ရှိနေတဲ့ လူတစ်ယောက်က လူ
ဆယ်ယောက်ကို ဖိတ်ပြီး တစ်ယောက်
တစ်ဆယ်သာစီ ပျံ့ထုပျံ့ဝှံတဲ့ သဘောပဲ။
ဒီတော့ အကုသိုလ်တွေကို ပျံ့ထုပျံ့ဝှံ
မေမေပဲ အသက်ကြီးပြီ

ဟု သမီးဖြစ်သူ မစန်းပွင့်က သူ၏
ထင်မြင်ယူဆချက်အတိုင်း မိခင်ဖြစ်သူ
ကို အန္တရာယ်ကင်းအစားအသောက်
ဖိတ်ကျွေးလျှင် မစားရန် မကြာခဏ
ပြောလေ့ ရှိပါသည်။

**“စုန်းမတွေနှင့် စားပွဲတစ်လုံး
တည်း အတူမစားမိရန်၊ ဝေးဝေးက
ရွာင်ရန်”** ကိုလည်း မိခင်ဖြစ်သူကို
မှာကြားလေ့ ရှိပါသည်။

အမေပွင့်သည် အသက်ရှစ်ဆယ်
ပင် ရှိသော်လည်း သွားမကျိုးသေး၊
သွားနိုင်လာနိုင် အလုပ် လုပ်နိုင်ဆဲ
ဖြစ်သည်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါ နာစေးသည်မှအပ
အခြား မည်သည့်ရောဂါမျှ မဖြစ်ခဲ့။
ဆေးထိုးရယူသည်လည်း မရှိ။

ရတနာသုံးပါးကို အလွန်ကြည်ညို
သူ ဖြစ်သည်။ နံနက်နှင့်ညစဉ် ဘုရား
ဝတ်ပျက်ခဲ့။ အမေပွင့်၏ ဘုရားစင်
တွင် ငှက်ပျော့ပွဲ မပြတ်ခဲ့ပါ။

သာသနာပွဲ၊ ဘုရားပွဲနှင့် ဘိုးဘိုး
အောင်ပွဲများကို မညှိုးအောင် ပူဇော်
တောင်းသည်။

နေ့စဉ် နံနက်တိုင်း ဘုရားကို
ဆွမ်းတော်ကိုးပွဲ၊ ရဟန္တာကို ဆွမ်းတော်
ကိုးပွဲ၊ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့်
ဝိဇ္ဇာများကို ကိုးပွဲ တင်ပါသည်။

အမေပွင့်၏ ဆွမ်းတော်စာများကို
အိမ်အနီးတွင် ရှိကြသော ကြက်များ၊
ဘဲများနှင့် ခွေးများက စားသောက်ရန်
အသင့်စောင့်မျှော်၍ နေတတ်ကြ
သည်။

စေတနာ သဒ္ဓါတရားကောင်းသော
အမေပွင့်ကို စုန်းပြုစားလိမ့်မည် မဟုတ်၊
ဟု အမေပွင့် ယုံကြည်ထားသည်။

ရပ်ကွက်ထဲ သာမူ နာမူ ကျွေးမွေး
ညှော်ခံပွဲတိုင်းမှာ စိတ်ချစွာ စားသောက်
သည်။ သင်္ကာမကင်းဖြစ်သည့် အစား
အစာများကို စားမည်ဆိုပါက...

“ဥ ကောက္ကသံဂံ ဣဒ္ဓိဿဟိသ္မာယ”
ဟူသော ဂါထာဖြင့် အစာကို
ခုနစ်အုပ် မန်း၍ စားက ပြုစားသူထံ
ဒဏ်ပြန်သည်ဟု အမေပွင့်က သမီး
ဖြစ်သူကို ပြောပြထားသည်။

အမေပွင့်မှာ ဂါထာကောင်း ရှိသော်
လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ အစာကို

မန်း၍စားသည် မရှိ။ အမေပွင့်ကို
ရန်မှမည့် ရန်သူမရှိဟု ယုံကြည်ထား
ပြီး ဖြစ်သည်။

သို့သော် အမေပွင့်သည် တစ်ကြိမ်
တစ်ခါမျှ မဖြစ်ဘူးသော ချောင်းဆိုး
ရောဂါကို သုံးလကြာအောင်ပင်
နေမအိပ်ရ၊ ညမအိပ်ရနှင့် ခံစား၍
နေရပါသည်။

မြန်မာဆေး၊ အင်္ဂလိပ်ဆေးများဖြင့်
ကုသခဲ့သော်လည်း ချောင်းဆိုးရောဂါ
မပျောက်ခဲ့ပါ။

‘မေပုကို ချောင်းဆိုးစေတတ်တဲ့ အစာ
ပင်လွင်ထားတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သုံးလ
ကြာအောင် ဆေးစားလို့ မပျောက်ဘူးဆို
တော့ အပင်ရှိနေတာ သေချာပါတယ်’
ဟု သမီး မစန်းပွင့်က ပြောပါသည်။

သို့သော်လည်း အမေပွင့်မှာ
လက်မခံခဲ့ပါ။ ချောင်းဆိုးရလွန်းသဖြင့်
အမေပွင့်မှာ အအိပ်ပျက် အစားပျက်
နှင့် ပိန်ချိုးချည့်နေခဲ့ပြီး မောပန်း
နွမ်းနယ်၍ နေလေသည်။

ဆေးရုံတွင် တီဘီရောဂါ ရှိမရှိ
(သလိပ်)ခွဲကို စစ်ဆေးကြည့်ခဲ့သော်
လည်း ဘာရောဂါမှ မရှိကြောင်း
သိရှိခဲ့ရပါသည်။

မစန်းပွင့်သည် **ဘုရားဂုဏ်**၊ ကဆုန်
လပြည့် စနေနေ့တွင် သက်သတ်လွတ်
စားပြီး ရှစ်ပါးသီလ ခံယူကာ ရေကို
ခုနစ်ထပ်စစ်၍ ဖန်ခွက်ထဲတွင် ထည့်
ပြီး ဘုရားစင်ရှေ့တွင်ထိုင်ကာ သမ္မုဒ္ဓေ
တစ်ထောင်၊ အဋ္ဌာနမေတ်တစ်ထောင်၊
၂၄၀စွည်း တစ်ထောင်ကို ရွတ်ဆို၍
ရေကို မန်းလိုက်သည်။

မြေတောက်ပဲဝေ့ ငါးရာကို ဧယု
တစ်ခုတွင်ထည့်ပြီး၊ အခြား ဧယု
လွတ်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ ရေခွက်
ခြင်းဖြင့် သုံးထောင်မျှသော ဂါထာ
တော်တို့ကို ညနေခြောက်နာရီထိုး

လောကဏီ

မထင်မှတ်သည့်အဖြစ်

သည်နှစ် ဝါဆိုမှာ ဝါဆိုသက်န်းကပ်လှူသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး မနှစ်က အဖြစ်ကို အမှတ်မထင် သတိရမိသည်။ ကာယကံရှင်များ မည်မျှ သတိရလွမ်းဆွတ်နေမည်နည်း...

သရဲရိုက်သည်ခေါ်မည်လား။ သရဲဖမ်းစားသည် ခေါ်မည်လား... ဤနှစ်မျိုး ကွဲပြားခြားနားခြင်း ရှိ၊ မရှိ မသိပါ။ သရဲကြောင့် အသက်ပေးလိုက်ရသည့် အဖြစ်မှန်ကို သိရှိရပါသည်။

မနှစ်ဝါဆိုချိန်မှာ ဆရာမမှ ဝါဆိုသက်န်းကပ်လှူရာတွင် တပည့်ကျောင်းသားများ ပါဝင်လုပ်ဆောင်ပေးကြပါသည်။

ကပ်လှူအပြီး လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို အနောက်ဘက်ပိုင်းရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ကျောင်းသားနှစ်ဦးမှ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားရောက်လှူဒါန်းကြပါသည်။

ကျောင်းနား မရောက်မီ လက်ခုပ်ပင်ရှိရာအနီးတွင် ဆိုင်ကယ်မောင်းသည့်ကလေးက ရေအိုင်ကို ကွေ့ရှောင်လိုက်ရာ ဆိုင်ကယ်စောင်းကျပြီး နောက်မှထိုင်သော ကလေးပါ လဲသွားပါသည်။

ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိခိုက်ခြင်း မရှိသဖြင့် နှစ်ဦးသား ကျောင်းဆီသို့ သွားရောက် လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။

ပွန်းပဲ့သည်ကလွဲ၍ မည်သည့်ဒဏ်ရာမှ မရှိဘဲ လှုပ်ရှားနေနိုင်၍ မိဘတွေလည်း စိတ်အေးနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် အကြာတွင်

မြန်

နောက်မှထိုင်သော ကလေးသည် နေမကောင်းဖြစ်ပြီး မလှုပ်နိုင်သည့် အနေအထား ဖြစ်လာ၍ မိဘများက ဆေးရုံတင်လိုက်ပါသည်။

ဆေးရုံတွင် ဆရာဝန်များက ဂရုတစိုက် ကုသပေးသော်လည်း သက်သာခြင်း မရှိသဖြင့် မန္တလေးဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ဆောင်ကုသကြပါသည်။

ဆေးရုံကြီးတွင် ရောဂါ ကြီးကြီးမားမား မရှိကြောင်း သိရပြီး နေကောင်းလာသဖြင့် ဆေးရုံမှ ဆင်းခဲ့ကြပါသည်။ သည်လိုနေရင်း ဒဏ်ရာလည်း မရှိဘဲ တစ်ခါ ထပ်ဖြစ်ပြန်သဖြင့် ဆေးရုံကြီးသို့ ထပ်တင်ရပြန်သည်။

အခြေအနေကလည်း ထူးဆန်းလှ

သည်။ ဆေးရုံကြီးတွင် ရှိနေစဉ် နေကောင်းလန်းဆန်းပြီး အိမ်ရောက်လျှင် လူမမာ ပြန်ဖြစ်လာသည်မှာ နယ်မြေခြားသွား၍ မသိပါ။

ဆေးရုံကြီးတွင် သက်သာလာ၍ အိမ်ပြန်ခေါ်လာပါသည်။ အပြန်လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ကားပေါ်မှာ ကလေးက မိခင်ပေါင်ပေါ် မှူးအိပ်ရင်း လူမမာအသွင် ဖြစ်သွားပြန်သည်။ တစ်ယောက်ယောက် စီးထားသလို မလှုပ်မယှက် ဖြစ်နေသည်။

မိဘတွေလည်း အခြေနေ မဟန်သဖြင့် စိုးရိမ်ပြီး တတိကျွမ်းနားလည်သည့် ဘုန်းကြီးကို သွားပြရာ ဘုန်းတော်ကြီးက သရဲဦးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း လွန်သွားပြီဖြစ်၍ မရတော့ဟု ပြောပါသည်။

မကြာမီ ကလေးဆုံးသွားပါသည်။
မဖြစ်သင့်ဘဲ ဖြစ်သွားသဖြင့် ကြားရ
သူအပေါင်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါ
သည်။

သည်ကောင်လေး အဖြစ်ကြောင့်
အထိတ်တလန့် ဖြစ်ရသည်။ ဤ
နေရာတွင် ယခုချိန်ထိ သရဲရှိနေခြင်း
က အံ့သြစရာပါ။ ကျွန်မတို့ ငယ်စဉ်
ကတည်းက နာမည်ကြီးခဲ့သည့်
လက်ခုပ်ပင်ပါ။

ဟိုစဉ်အခါက အနောက်ဘက်ပိုင်း
ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေဘက်မှာ ချုံနွယ်
ပိတ်ပေါင်းနှင့် လူသွားလူလာ နည်းပါး
ခဲ့သည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေ ကလည်း
တကယ့်တောရကျောင်း ဖြစ်ပါသည်။
လူနေအိမ်ခြေနှင့်ဝေးသည့် သစ်ပင်
တွေနှင့် အုပ်ဆိုင်းနေသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်း ဆိုသည်က
လည်း သီတင်းသီလ ဆောက်တည်
သည့်အခါနှင့် အလှူအတန်း ရှိသည့်
အခါမှသာ သွားဖြစ်ကြသဖြင့်
အရောက်အပေါက် နည်းပါးသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများမှ ဈေးရောင်း
ဈေးဝယ် သွားသူများသာ ရှိသည်။

လက်ခုပ်ပင်ကျောင်း အရှေ့ဘက်
မလှမ်းမကမ်းတွင်ရှိသည်။ သရဲရှိ
သည်ဟု နာမည်ကြီးသဖြင့် နေခင်းပင်
တစ်ယောက်တည်း သွားလာရန် မဝံ့ရဲ
ပါ။

ရဲဘော်ဖြူလက်ထက် ရဲဘော်
တစ်ယောက် ထိုအပင်အောက်တွင်
အသတ်ခံရကြောင်း ကြားဖူးပါသည်။

ဤသို့ နာမည်ကြီးခဲ့သော်လည်း
ယခုအချိန်တွင် အိမ်ခြေတွေ ဆက်နေ
ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းပတ်လည် အိမ်
တွေ ရှိနေသဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းပင်
အလယ်ထဲ ရောက်သွားပါပြီ။

လက်ခုပ်ပင်ကြီးက နှစ်ပေါင်းကြာ
ပြီးဖြစ်၍ ယခင်လို အုပ်ဆိုင်းမနေတော့
ဘဲ ခြောက်သယောင်းနှင့် အပင်အို
ဖြစ်နေပါပြီ။ လက်ခုပ်ပင်ကို ကြက်ခြံ
တွင်းမှာ အုတ်တံတိုင်း ခတ်ထားသဖြင့်
သတ်မထားမိတော့ပါ။ မေ့ပျောက်၍
နေပါပြီ။

ယခုမှ ဘယ်သကောင်သားက
နှောင့်ယှက်သည် မသိပါ။ အခွဲကြောင့်
မကျွတ်လွတ်သေးသည်လား။ နောက်
ဆက်ခံသည့် သရဲလား မဆိုနိုင်ပါ။
အမှန်တကယ် ဖြစ်သွားပါသည်။

သည်အဖြစ်ကြောင့် ကျွန်မ
မောင်လေးသည်လည်း ဤကလေး
နှင့် အဖြစ်ချင်းတူသည်ကို ခံစားမိပါ
သည်။

မောင်လေးက အရှေ့ဘက်ပိုင်းကို
သူငယ်ချင်းတွေနှင့် လက်ဖက်ရည်
သောက်သွားရင်း ချိုင့်ထဲ ဆိုင်ကယ်
နှင့် လဲကျခဲ့သည်။

ကျွန်မတို့က စိတ်ပူ၍ ဆေးခန်း
သွားပြရန် ပြောပေမယ့် မောင်လေးက
ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ နေသာတယ်ဆိုပြီး
သွားသွားလာလာ နေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မတို့လည်း ပေါ့သွားမိသဖြင့်
ကြီးစွာ နောင်တရမိသည်။ နောက်ရက်
တွေမှာ မြန်မာဆရာနှင့် နှိပ်ဖြစ်သည်။
မောင်လေးက ကျွန်မ စိုးရိမ်တတ်
သဖြင့် ဖြစ်သမျှကို မပြောပြပါ။

နောက်ရက်တွေမှာ ကျွန်မတို့လည်း
ပူပန်မိသဖြင့် မန္တလေးအထူးကု
ဆရာဝန်ကြီးထံ ပြကြည့်ပါသည်။
အရိုးနှစ်ချောင်း အက်သွားသည် ပြော
ပြီး ဆေးများ ပေးလိုက်ပါသည်။

ဆေးစားရင်း မောင်လေး နေရ
သည်မှာ မကောင်းသဖြင့် ဆရာဝန်
အိမ်ပင့်ပြီး ကုသပါသည်။ နောက်ပိုင်း
အစာလည်း သိပ်မစားတော့ဘဲ အိပ်ရာ

က မထနိုင်ဖြစ်ပြီး မိုန်းနေပါတော့
သည်။

တွဲထူမှ ထနိုင်ပါသည်။ ကျွန်မတို့
လည်း နားလည်သလောက် ဆေးလူး
ဆေးတိုက် လုပ်ဆောင်ပေးပါသည်။
မြေစာလည်း ကျွေးဖြစ်သည်။

မောင်လေး အခြေအနေ မထူးခြား
သဖြင့် ဆေးရုံသွားရန် မောင်လေးကို
တွဲခေါ်သည့်အခါ မျက်စိတွေ ပြာနေ
သည်ဟု ပြောရှာပါသည်။

ကျွန်မတို့ကလည်း နားမလည်၍
ဆက်ပြီး ဆေးရုံခေါ်သွားပါသည်။
ကားပေါ်မှာတင် မောင်လေး ဆုံးသွားပါ
သည်။ ဆုံးမှန်းပင် မသိပါ။ ဆေးရုံ
ရောက်၍ ဆရာဝန်က စစ်ဆေးသည့်
အခါမှ အသက်မပါတော့ကြောင်း
သိရပါသည်။

မန္တလေးဆရာဝန်ကြီးကို တူလေး
ကသွားပြောသည့်အခါ ဆရာဝန်ကြီး
က...

‘သေလောက်တဲ့အထိရာ မဟုတ်ပါ။ ဘယ်
လို ဖြစ်တာပါလိမ့်’

ဟု ပြောကြောင်း သိရပါသည်။
ကျွန်မ မောင်လေးသည်လည်း
ကျောင်းသားလေးအဖြစ်နှင့် တူသည်
ကို သေချာတွေ့ကြည့်ရင်း သိလာပါ
သည်။ မည်သည့်ရောဂါမှန်း မသိဘဲ
ရေတိမ်နှစ်သွားရပါသည်။

သည်လိုအဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံလာလျှင်
ဆေးရုံလည်းပြ တတ်ကျွမ်းနားလည်
သူ ဂန္တီရပညာရှင်များနှင့်လည်း
စစ်ဆေးသင့်ကြောင်း မမေ့မလျော့
ရှိကြရန် အသိပေးပါသည်။

အရာရာ သတိရှိရှိနှင့် ဉာဏ်ပညာ
ဦးစီးလျှင် မကောင်းပါလား။

ကျွန်တော် မောင်ယုဖြစ်ခဲ့သော

ဂမ္ဘီရပညာ

ဖွားချွမ်းကျော်
(ရမည်းသင်း)

-လွန်ခဲ့သော(၁၅)နှစ်က အတွေ့အကြုံတစ်ခုပါ။

ထိုစဉ်က သစ်တောထွက်ကုန်များ ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီကြီးတွင် ကျွန်တော်က အထွေထွေ တာဝန်ခံ မန်နေဂျာအဖြစ်နှင့် လုပ်ကိုင်ရာတွင် ကုန်ကြမ်းများ ရရှိနိုင်သည့် တော တောင်တွေထဲ သွားရောက်လုပ်ကိုင် ရသည်။

ထိုသို့ လုပ်ကိုင်ရာတွင် တော တောင်တွေထဲ နေထိုင်ကြသော တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံတို့နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခွင့် ရခဲ့လေသည်။

ချစ်စရာနှင့် ကောင်းသော တိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးသားမှု၊ ခင်မင်မှုတွေနှင့်အတူ နွေးထွေးသည့် ကူညီမှုများကြောင့် လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရာတွင် အခက်အခဲ မရှိပျော်ရွှင်အောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင် ခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီအတွက် လိုအပ်သော ကုန်ကြမ်းများ သူတို့က ထုတ်လုပ်ပေး၍ အဆင်ပြေသလို သူတို့ဒေသတစ်ခုလုံး၏ စားဝတ် နေရေးတွေလည်း အဆင်ပြေ နှစ်ဦး

နှစ်ဖက် အကျိုးရှိသော ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး လုပ်ငန်းများဖြစ်လေတော့ အားစိုက်၍ လုပ်ဆောင်ပေးကြသည်။

တစ်ပတ်တွင် မဖြစ်မနေ တစ်ရက် အလုပ်ပိတ်၍ အလုပ်ရုံ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ရသည်။ တစ်ပတ်အတွင်း ရရှိ ထားသည့် ကုန်ကြမ်းများ နေသား တကျ ပြန်လည် စုပေါင်းထားသို့ပြီး နောက်တစ်ပတ်စာအတွက် ကုန်ကြမ်းများ ထားရှိရန် လုပ်ဆောင်ကြရ သည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တွေ သူ့ရား ကျောင်းတက်ရက်ဖြစ်သော တနင်္ဂနွေ

နေ့ အလုပ်ပိတ်ခြင်းဖြင့် အားလုံး အဆင်ပြေလေသည်။

စခန်းမှ လုပ်သားများသည်လည်း နံနက်ပိုင်း အလုပ်ရုံ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ဆောင်ပြီးလျှင် လျှောက်လည်ကြ သည်။ ခင်မင်သူများနှင့် တောင်ယာ ခင်းတွေထဲ လိုက်သွားကြကာ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်များ တဖျက်တပါး ခူးယူလာ ကြသည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် လုပ်သား အချို့ကလည်း ဘုရားကျောင်းတက်သူ တက်ကြသည်။

ကျွန်တော်ကတော့ ခင်မင်သည့် တောပစ်ကျွမ်းသော မုဆိုးကြီးများဆီ မကြာမကြာ သွားဖြစ်သည်။ တော သဘာဝ၊ တောမာယာ၊ တောတောင် တွေ၏ လှည့်စားမှုတွေနှင့်အတူ သား ကောင်တွေ၏ သဘာဝ၊ တောကောင် တွေ၏မာယာ စသည်ဖြင့် ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားတာတွေ မေးမိသည်။

သူတို့နှင့်လည်း ညအိပ်တောပစ် လိုက်ဖူးသည်မှာလည်း အကြိမ်ကြိမ် ပင်။ တောပစ်လိုက်ခဲ့စဉ်က ကျွန်တော် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံတွေ ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြခဲ့သည်။

တောနက်၊ တောကြီးလျှင် ကျွန်တော် တို့ နားမလည်နိုင်သော အံ့သြဖွယ် တောတောင်တွေ၏ လှည့်စားမှုတွေ ကို ကိုယ်တိုင်လည်း ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါ သည်။

ကျွန်တော် ယခုတင်ပြမည့် အကြောင်းအရာမှာ တောတောင်တွေ ထဲမှာ နေထိုင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ နား မလည်နိုင်သော တောတောင်တွေ၏ လှည့်စားမှုလို ထူးဆန်းသည့် အတတ် ပညာကို တတ်မြောက်ထားသည့် မထင်မရှား တိုင်းရင်းသား ဆေးဆရာ

ကြီးတစ်ယောက် အကြောင်းပဲ ဖြစ်ပါ သည်။

တနင်္ဂနွေ အလုပ်ပိတ်ရက် တစ်ရက် မှာ ရှမ်းဆရာကြီး ဦးအိုက်စံ၏အိမ်သို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားခဲ့သည်။ ဆရာ ကြီးနှင့် ကျွန်တော် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ သည်မှာ နှစ်အတော်ကြာပြီဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးက တောင်ပေါ်နေ တိုင်းရင်း သားတို့၏ အနာရောဂါများကို ကုသ ပေးနေသော တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ တစ်နယ်လုံး ကလည်း ဆရာကြီးကို အားကိုးကြ သည်။

ကျွန်တော် မြို့ဆင်းတိုင်း ဆရာကြီး က ပရဆေးဆိုင်မှ သူလိုသော ဆေး အမည်များ မှာယူလေ့ရှိသလို ဖိုထိုး ရန်အတွက် လုံတွေလည်း ဝယ်ပေး ရသည်။

ပရဆေးဆိုင်ကလည်း ဆိုင်တွက် လိုအပ်သော ရှားပါး ပရ ဆေးပင်၊ ဆေးရွက်၊ ဆေးမြစ် စသည်ဖြင့် ဆရာ ကြီးမှ ရှာဖွေပေးရန် ကျွန်တော့်ကိုပင် မှာယူလေ့ ရှိပါသည်။

ပရဆေးဆိုင်နှင့် ဆရာကြီးကြားမှာ ကျွန်တော်က ကယ်ရီသမား ဖြစ်မှန်း မသိ ဖြစ်နေလေသည်။

ယခုလည်း တောင်ပေါ်တက်လာ သည့် ကျွန်တော်တို့ကားကို ပရဆေး ဆိုင်မှ ပေးလိုက်သည့် ဆေးဖိုးငွေနှင့် ဘောက်ချာပေးရန်အတွက် ဆရာကြီး ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးဆီ ကျွန်တော် ရောက် သွားတိုင်း တောတောင်တွေထဲမှာ ရှိသည့် ဆေးပင်၊ ဆေးမြစ်တွေ အကြောင်း၊ တောတောင်တိုင်းမှာ မရှိ သည့် ရှားပါးဆေးပင်တွေအကြောင်း... လွန်စွာ အစွမ်းထက်သည့် ဆေးပင်

အချို့သည် ကျောက်သား၊ ကျောက် တောင်တွေမှာသာ တွေ့နိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဆရာကြီးက သူ စိတ်ဝင် စားရာ ဆေးပင်တွေ အကြောင်းကို အားပါးတရ ပြောပြလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော့်အတွက် ဗဟုသုတ တိုးရ သည်။

ကျွန်တော်ကို ဆရာကြီးက သီးသန့် ဆောက်လုပ်ထားသည့် အဆောက် အအုံလေးထဲခေါ်၍ ကျွန်တော် နားမလည်နိုင်သော အဂ္ဂိရတ် အကြောင်းတွေလည်း ပြောပြသည်။

ပြဒါးအကြောင်း၊ သံအကြောင်း အစုံပင်။ ဆရာကြီးထံမှ ကျွန်တော် ပြန်လျှင် လူနာရှင်တွေ ပို့ပေးထား သော ဆတ်သားခြောက်၊ ဂျီ(ချေ)သား ခြောက်၊ ပြောင်သားခြောက် စသဖြင့် တစ်ခုခုတော့ ဆရာကြီးက အပြန် လက်ဆောင် အမြဲပေးလေ့ရှိသည်။

ဆရာကြီး အသက်မှာ (၇၅)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း အသက်(၆၀) အရွယ်လောက်ပင် ထင်ရသည်။ ဆရာ ကြီးက အိမ်ထောင်မပြု။ လက်တို လက်တောင်းခိုင်းရန် တပည့်တစ် ယောက် သူ့အနားမှာ အမြဲခေါ်ထား လေသည်။

ဆရာကြီး ပြောပြချက်အရ မြန်မာ နိုင်ငံအနှံ့ တောတောင်တွေထဲတွင် နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် ဂန္ဓာရီလှည့် လည်၍ တရားအားထုတ်ခဲ့ဖူးကြောင်း၊ မကျန်းမမာဖြစ်လျှင် အိမ်မက်ထဲတွင် သူတော်စင်ကြီးတစ်ဦး ရောက်လာပြီး ဘယ်လို ဆေးသောက်ရမည်၊ ဆေး ဘယ်လိုဖော်ရမည်၊ ဆေးပင်က ဘယ် နားမှာ၊ ဘယ်လိုအပင်၊ ဆေးပင်အနံ့ က ဘယ်လိုအနံ့... စသဖြင့် လာ ရောက်ပြောပြလေ့ ရှိပါသည်။ သို့နှင့် ရောဂါတစ်မျိုးဖြစ်လျှင် ဆေး

တစ်မျိုးသိ... ဖြစ်လာခဲ့ရာက နှစ်တွေ ကြာလာတော့ ရောဂါအတော်များများ ကို ကုသနိုင်သည့် ဆေးတွေကို သိလာ ခဲ့တာ ဖြစ်သည့်အကြောင်း ပြောပြ သည်။

ဆရာကြီး ကုသပေးသော လူနာ အတော်များများနှင့် ကျွန်တော် စကား ပြောခဲ့ဖူးပါသည်။

ဆရာကြီး၏ ဆေးတွေမှာ လွန်စွာ အစွမ်းထက်၍ ပျောက်ကင်းကြောင်း၊ သို့သော် ဆရာကြီးက သူ ကုသမပေး နိုင်သော ဝေဒနာမျိုးကိုတော့ အခြား မှာပဲ သွားရောက်ကုသရန် ပြောလေ့ ရှိသည်ဟု သိရသည်။

ရောဂါ ပျောက်ကင်းသွား၍ ဆေးဖိုး ဝါးခကိုတော့ ဆရာကြီးက မည်ရွှေ့ မည်မျှ ပေးရမည်ဟု မပြော။ ရောဂါ ပျောက်ကင်းသူ၏ စေတနာအရ ပေးသော ဆေးဖိုးကိုသာ လက်ခံယူ လေ့ရှိသည်။

ဆေးဖိုး မတတ်နိုင်သူများကိုလည်း အခမဲ့ကုသပေးသည်။ တစ်နယ်လုံး က ဆရာကြီးကို အားကိုးကြသည်မှာ မဆန်းပေ။

ဆရာကြီးအိမ်ထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ဆေးပင်၊ ဆေးရွက်၊ ဆေးမြစ် မျိုးစုံတို့ ၏ သင်ယုံမွှေးကြိုင်နေသည့် ဆေးနံ့ တို့က ဦးစွာ ခရီးဦးကြိုပြုလေသည်။ ဆရာကြီးတပည့်လေးက ကျွန်တော့် ကို နှုတ်ဆက်စကား ပြောကာ ရေခန်းကြမ်းနှင့် ဆွတ်ဝတ်ပြုလေသည်။

‘အစ်ကို... ဆရာကြီး ပုတီးစိပ်နေတာ ပြီးတာမှာ၊ ခဏစောင့်နော်’ ဟု ပြောလေသည်။

ရေခန်းကြမ်းသောက်ရင်း ဆရာကြီး အကြောင်း ကျွန်တော် တွေးနေမိ သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျား ဒေသစုံ ရောက်ခဲ့ဖူးပေမယ့် ယခုလို

လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ခက်ခဲသော တောတောင်တွေထဲမှာ ဘာကြောင့် အခြေချ နေထိုင်သည်ကို တွေးမရပေ။

တောတောင်တွေထဲမှ သူ သိထား သည့် တန်ဖိုးကြီးရှားပါး ဆေးပင်၊ ဆေးမြစ်တွေ အရောင်းအဝယ်လုပ် လျှင်ပင် မြို့ပေါ်မှာ အခြေချ နေထိုင်၍ ရလေသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း အလှမ်းဝေးနေသော ယခုလို နေရာ မျိုးမှာ ဆရာကြီး ရှိနေခြင်းက တိုင်းရင်း သားတို့အတွက် အားတစ်ခု ဖြစ်နေ သည်ကတော့ အမှန်ပင်။

‘ရောက်နေတာ ကြာသွားပြီလား ကိုအောင်ဝင်း၊ အကြောင်းထူး ရှိလို့ လား’

ဆရာကြီး၏ နှုတ်ဆက်စကား ကြောင့် အတွေးများ ပြတ်သွားကာ... ‘ဪ... မကြာသေးပါဘူး ဆရာ ကြီး၊ ပရဆေးဆိုင်က ပေးလိုက်တဲ့ ဆေးပင်တွေ ရောင်းရငွေ လာဖေတာ ပါ’

ဟု ပြောရင်း ငွေနှင့် ဘောင်ချာစာ ရွက်ကို ဆရာကြီးလက်ထဲ ထည့်ပေး လိုက်သည်။

‘ဒီနေ့ အလုပ်နားရက်မဟုတ်လား၊ နေ့လယ်စာ ဒီမှာ စားပြီးမှ ပြန်ကွယ်၊ အေးအေးလူလူ စကားပြောကြတာ ပေါ့’

ဆရာကြီးက သူ့တပည့်လေးကို ကျွန်တော့်ကို ထမင်းကျွေးမှာဖြစ်သည့် အကြောင်း လှမ်းပြောလိုက် ယည်။

သို့နှင့် ဆရာကြီးနှင့် ကျွန်တော် အချိန် အတော်ကြာ စကားပြောနေမိ ကြရာမှ ထူးဆန်းသော ဂန္ထိရအတတ် ပညာများအကြောင်း ရောက်သွားလေ သည်။

ဂန္ထိရအတတ်ပညာကို မြန်မာလူမျိုး အချို့ တတ်မြောက်ထားကြသည်ဟု သိထားသော်လည်း တကယ်လက် တွေ ကျွန်တော် မမြင်တွေ့ဘူးသည်မို့ ယုံတမ်းစကားများ ဖြစ်လေသလားဟု ပြောပြနေသည့် ကျွန်တော့်စကားကို ဆရာကြီးက ပြုံး၍ နားထောင်နေရာ မှ...

‘ထူးဆန်းတဲ့ ဂန္ထိရအတတ်ပညာ တွေထဲက တစ်ခုကို ကိုအောင်ဝင်း မြင်ဖူးအောင် လက်တွေ့ ဆရာကြီး ပြမယ်။ ကြည့်မယ် မဟုတ်လား’

‘ကြည့်မှာပေါ့ ဆရာကြီး’

‘ဒါဆို ခဏလေးစောင့်’

ဟု ပြောကာ ထသွားပြီး အခန်းထဲ ဝင်သွားလေသည်။ အခန်းထဲမှ ပစ္စည်း တစ်ခုကို ကိုင်ရင်း ပြန်ထွက်လာသည်။ ‘ဒါ...သော့၊ ဒီသော့ဟာ သာမန်သော့ ယူတ်တူးကွယ်၊ အထူးအာမခံသော့လေ’ ပြောပြီး သူ့လက်ထဲက ကြီးမားလှ သော သော့ကြီးကို ကျွန်တော်လက်ထဲ လှမ်းထည့်သည်။ ကျွန်တော်လည်း သော့ကြီးကို ကြည့်မိသည်။ အထူး အာမခံသော့တစ်လုံးဆိုတာ ငြင်းဖွယ် ရာ မရှိပါ။

‘အဲဒီသော့ဟာနဲ့ ဆက်လိုက်ကွယ်၊ ပြီးရင် ဆရာကြီးကို သော့ကြီးပေး ဖွင့်တဲ့သော့ဟာ ကိုတော့ ကိုအောင်ဝင်း ယူထားပေါ့’

ကျွန်တော် နားမလည်စွာဖြင့် ဆရာ ကြီး ပြောသကဲ့သို့ သော့ခတ်ပြီး ဆရာ ကြီး လက်ထဲထည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်အတွေးထဲမှာတော့ ဘာလုပ် မှာပါလိမ့်ဟု တွေးနေမိသည်။ ဆရာ ကြီးက သူ့လက်ထဲက သော့ကြီးကို သေချာကြည့်ရင်းက...

‘ကိုအောင်ဝင်း၊ ဆရာကြီးလက်ထဲက ဒီသော့ကြီးကို ဖွင့်တဲ့သော့ဟာ ယါဟာ ဖွင့်ပြ ယယ်’

ပြောပြီး လက်ထဲက သော့ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့်အုပ်ကိုင်ကာ တစ်ခုခု ရွတ်ဆိုနေသည်။ စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ ကြာမည်ထင်ပါသည်။ ‘ဖျောက်’ ဆို သည့် အသံက ဆရာကြီး လက်ထဲမှ သော့ကြီးဆီက ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘ကဲ...ကိုအောင်ဝင်း ကြည့်လိုက် ပါဦး’

ဆရာကြီးက သူ့လက်ထဲက ပွင့်နေ သော သော့ကြီးကို ကျွန်တော်လက်ထဲ လှမ်းထည့်လာသည်။ ဘေးနားချထား သည့် သော့တံဆီ ကျွန်တော် အကြည့် ရောက်သွားမိသည်။

မျက်စိရှေ့ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ထူးဆန်းစွာပင် အထူးအာမခံသော့ ကြီး ပွင့်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရတော့ ကျွန်တော် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်ရင်း ဆရာကြီးကို အထူးအဆန်း အဖြစ်ကြည့်နေမိသည်။

‘အဲဒါ... ဂမ္ဘီရ အတတ်ပညာတွေထဲက တစ်ခုပေါ့ကွယ်’

ပြောပြီး ဆရာကြီးက ကြေးကွမ်း အစ်ကြီးကို ယူ၍ ကွမ်းယာနေလေ သည်။ လက်ထဲက ပွင့်နေသည့် သော့ကြီးကို သော့တံနှင့် ပြန်ခတ်၊ သော့ချက်ကျမကျ သေချာစစ်ပြီး နောက် ဆရာကြီး လက်ထဲ ပြန်ထည့် လိုက်ရင်း...

‘တစ်ခါ ထပ်ပြပါဦး ဆရာကြီး’

ဆရာကြီးက ဘာမှ မပြော။ သူ့ လက်ထဲရောက်နေသည့် သော့ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် အုပ်ကိုင် စောစော ကလို အသံတိတ် ရွတ်ဆိုနေသည်။ ထို့နောက် ဆရာကြီးက...

“ရော့” ဟု ပြောရင်း သူ့လက်ထဲက ပွင့်နေသည့် သော့ကြီးကို ကျွန်တော် လက်ထဲ လှမ်းထည့်လာသည်ကို ယူ လိုက်ရင်း ပွင့်နေသည့် သော့ကြီးကို အတွေးများနှင့် ကျွန်တော် ငေးကြည့် နေမိတော့သည်။

ထိုနေ့က ဆရာကြီးကို ကျွန်တော် ဘာမှ မပြောမိခဲ့ပါ။ ဆရာကြီး ကျွေး မွေးသော နေ့လယ်စာကို စားသောက် ပြီး နှုတ်ဆက်ပြန်ခဲ့ပါသည်။

လွန်စွာ ယုံကြည်ရန် ခက်ခဲသော ကြောင့် ကျွန်တော်မှာ အဖြေရှာမရ နိုင်သော အတွေးပစ္စည်းများနှင့်သာ ပြန်ခဲ့ ရသည်။

နောက်ရက်တွင် ကျွန်တော် ဆရာကြီးဆီ တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ပြန် ပါသည်။ ကျွန်တော် ရောက်သွားချိန်

တွင် ညွှန်လည်း ရှင်းနေသည်။ ဆရာ ကြီးကို တွေ့တွေ့ချင်းပင် ကျွန်တော် လက်ထဲတွင် အသင့်ပါလာသော သော့ကို ဆရာကြီးလက်ထဲ ထည့် လိုက်ကာ...

‘အလွင်လိုတာတော့ ယူတ်ပါဘူး ဆရာ ကြီး... ဆရာကြီးနဲ့ ပညာကို အထင်သေး လို့ပဲ ယူတ်ပါဘူး... ဒီပယ်ပယ် ကျွန်တော် စိတ်က လက်ခံနိုင်ဖို့ အတော် ခက်နေတယ် ဟု’

သံသယဖြစ်နေတယ်လို့ ပြောရင် ဆရာ ကြီးပညာတိုက်စက်ကတယ်လို့တော့ ယောင်ယံ နဲ့ ဆရာကြီး... တောင်ယန်ပါတယ်၊ အဲဒီသော့ဟာ ကျွန်တော် သုံးနေတဲ့ အာမခံသော့ ဆရာကြီး ဖွင့်ပြပေးပါ’

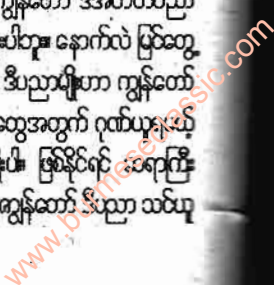
‘ဪ... အေး... အေး... ဖွင့်ပြပေး မှာပေါ့ကွယ်။ ကိုအောင်ဝင်းကို ဆရာ ကြီး သဘောကျတယ်’

‘ဘာကြောင့်လဲ ဆရာကြီး’

‘လူဆိုတာ အယုံလွယ်ရင် အလိမ်ခံ ရတာပဲသကွလို့။ ဘယ်လိုအကြောင်း နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် အယုံမလွယ်တာ အမှန် ဆုံးပဲ။ ဆရာကြီးကတော့ မလိမ်ပါဘူး ကွယ်။ တကယ်ဂမ္ဘီရ အတတ်ပညာ တစ်ခုပါ။ ကဲ... ရော့... ရော့ ကိုအောင် ဝင်းသော့ ပွင့်နေပါပြီ။ တကယ် အာမခံ သော့ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်’

ဟု ပြောရင်း ပွင့်နေသည့် သော့ကို ကျွန်တော် လှမ်းယူရင်း အံ့ဩစိတ်များ နှင့် ဆရာကြီးကို ငေးကြည့်နေမိပြန် ပါသည်။

‘လေ့စားပါတယ် ဆရာကြီးခင်ဗျာ... ဒီအရွယ်အထိ ကျွန်တော် ဒီအတတ်ပညာ ပျိုးပျော် ပထွေးပီတူး နောက်ပဲ ပြုစုတွေ့ ရဖို့ ယွယ်ပါဘူး။ ဒီညာပျိုးဟာ ကျွန်တော် တို့ ပြန်ယူပျိုးထွေအတွက် ဂုဏ်ယူဖူးပေ မည် အတတ်ပညာပျိုးပဲ။ ဖြစ်နိုင်ရင် ဆရာကြီး သင်ပေးပယ်ဆို ကျွန်တော် ဒီညာ သင်ယူ

ရုပ်ပုံတယ် ဆရာကြီး

'သင်တာက သင်လိုရပါတယ်

ကွယ်။ ဒါပေမယ့်ကွယ်...

ဒီပညာတတ်မြောက်ဖို့အတွက်

(၅)နှစ် ဆရာကြီးဆီမှာ

နေပြီး သင်ယူရမယ်။

ဒီအတတ်ပညာဟာ

အင်မတန် နက်နဲလှတဲ့

ဂန္ထီရ အတတ်ပညာဖြစ်တော့

စရဏအား သာလွန်ကောင်းမှ တတ်မြောက်မှာလေ။ အလွယ်တကူ

မတတ်မြောက်နိုင်ဘူး'

ဟု ပြောပြီး ဆရာကြီးက ရေခွေးကြမ်းသောက်နေလေသည်။ အလွယ်တကူ တတ်မြောက်နိုင်သည့် အတတ်ပညာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရတော့ စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။

တကယ်တော့ ထူးဆန်းသည့် အတတ်ပညာဖြစ်၍ လူငယ်ပီပီ တတ်မြောက်လိုခြင်းသာ ဖြစ်သည်ကိုလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိလာသည်။ အတွေးတွေနှင့် ငေးနေသည့် ကျွန်တော့်ကို ဆရာကြီးက...

'သော့ဖွင့်တဲ့ ဂန္ထီရပညာ မတတ်မြောက်ခင် အခြားဂန္ထီရ အတတ်ပညာများမှာ တတ်မြောက်မယ်။ အကျင့်စရဏ အားကောင်းလို့ သော့ဖွင့်ပညာ တတ်မြောက်သွားပြီဆိုတော့လဲ ကိုယ်တွက် အသုံးချလို့ရတဲ့ အတတ်ပညာ မဟုတ်ဘူးကွယ်။

ဒီသော့ဖွင့်ပညာ တတ်မြောက်လာပြီဆိုရင် ဒီအတတ်ပညာနဲ့ ရှာဖွေစားသောက်ပုံမှာ ဆိုတဲ့ သစ္စာကတိကို အရင်ပြုရမှာ။

ကတိသစ္စာဖောက်ဖျက်ပြီး ဒီပညာ အသုံးပြုဆိုတာနဲ့ သစ္စာစုမှာပဲ အရင်ဆုံး ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုခု ပျက်စီးချို့ယွင်းမယ်။ ထောင်တန်းကျမယ်'

'ဪ...ဟုတ်တဲ့ ဆရာကြီး။ ဒါနဲ့ ဆရာကြီး ဒီပညာတတ်မြောက်ခဲ့တာ

ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ' 'အင်း...ကြာပြီလေ။ နှစ်(၂၀)ကျော်ရှိပြီပေါ့။ ဆရာကြီး ငယ်စဉ်ကတည်းက တစ်ယောက်တည်း တောတောင်တွေထဲမှာ ဂန္ထီရီလှည့်လည် တရားအားထုတ်ရင်း တစ်ရက်မှာတော့ ထူးဆန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးနဲ့ တွေ့ပြီး သူနဲ့အတူ တရားအားထုတ်ရင်း သူ့ဆီက ဒီပညာနဲ့အတူ ဂန္ထီရအတတ်ပညာတွေ သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့တာ' 'ဪ...'

'တကယ်တော့ ဂန္ထီရအတတ်ပညာတွေဟာ အချိန်တွေ အများကြီးကြာ သင်ယူခဲ့ရပေမယ့် အသုံးပြုရကတော့ -အခွင့်အလမ်း မရှိတူကွယ်။

သိပ်ပြီး ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် ကောင်းတဲ့ ဂန္ထီရအတတ်ပညာမျိုးတွေ အများကြီး ရှိပေမယ့် အသုံးပြုခွင့် ဘောင်က ကျင့်မြောင်းလွန်းတော့ ကွယ်ပျောက်ကုန်ကြတယ်။

ဆရာကြီးလဲ တစ်နေရာပြီး တစ်နေရာ လူသားကောင်းကျိုးပြု အလုပ်တွေသာ လုပ်ကိုင်ရင်း ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတဲ့ ဒီနေရာမှာ ဘဝအခြေချတော့မယ်ဆိုပြီးတော့ ဒီမှာ ဆရာကြီး နေတာလေ။

သော့ဖွင့်တဲ့ အတတ်ပညာ သင်ယူချင်တဲ့ ကိုအောင်ဝင်းအနေနဲ့ တကယ် သင်ချင်တယ်ဆိုရင် ဆရာကြီးဘက်က သင်ပေးနိုင်ပါတယ်'

ဟု ဆရာကြီးက သူ့သဘောထားကို ထိုကဲ့သို့ ပြောပြလေသည်။ ဆရာကြီးပြောပြသလို အချိန်တွေ အများကြီး ပေးသင်ယူ၍

တတ်မြောက်ခဲ့သည် ထားဦး ယင်း အတတ်ပညာနှင့် ဘာလုပ်ရမည်နည်း။ ကျွန်တော် စိတ် တုံးတုံးချလုပ်ပါသည်။

'မသင်ချင်တော့ပါဘူး ဆရာကြီး။ အဲဒီပညာသင်ယူနေတဲ့ အချိန်တွေ အတွင်း ဒီလို တောတောင်တွေထဲမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ တိုင်းရင်းသားတွေ အတွက် အလုပ်တွေ အများကြီးရအောင် ကျွန်တော် ဖန်တီးပေးနေတာက ပိုအကျိုးရှိတာမို့ မသင်တော့ပါဘူး' ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ဆရာကြီးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်ကာ...

'အင်း... အဲဒါ အမှန်တရားကွယ်။ အတတ်ပညာဆိုတာ ကိုယ့်အကျိုး၊ ကိုယ့်ပိယားအကျိုး၊ အများအကျိုး တစ်ခုကို အကျိုးပြုတဲ့ အစာတိပညာ သင်ယူခြင်းကသာ အကျိုးရှိတာလေ။ ဒီပေမယ့်ကွယ် အသုံးပြုခွင့်မရတဲ့ ဂန္ထီရအတတ်ပညာတွေဟာ တိမ်မြုပ်သွားကြတာကတော့ စိတ်မကောင်းစရာပေါ့ကွယ်'

ဟု ဆရာကြီးက တစ်လုံးချင်း ဖြည်းလေးစွာ ပြောလေသည်။

ထို့နောက် ဆရာကြီးနှင့် ကျွန်တော် ဆေးပင်ဆေးမြစ်နှင့် အင်္ဂိုရတ် အကြောင်းတွေ ပြောကြားရင်း ဆရာကြီးကို နှုတ်ဆက်၍ ကျွန်တော် ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

|| အေးချမ်းအောင်(ရမည်) ||

စိကင်း ဦးမြတ်မောင်
(မန္တလေး)

လမ်းဆုံးကျွန်

ဣတ္ထေသည်

လမ်းဆုံးရွာတွေဆိုသည်မှာ အရှုပ်
အရှင်းဖြစ်ကြတဲ့အခါ အငြင်းပွားစရာ
သပွတ်အုလုံပြဿနာများကို ဖြေရှင်း
ကြရာတွင် နောက်ဆုံးအဖြေမှန်ကို
ရကြတဲ့အခါတို့တွင် လမ်းဆုံးသွား
တော့ ရွာတွေတာဖြစ်တယ်လို့ တင်
စား ပြောဆိုကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ တောထဲတွင် မျက်စိ
လည် လမ်းမှား၍ တွေ့တဲ့ရွာကတော့
သဲထိတ်ရင်ဖိုရပါလား...။

၁၉၅၉ခုနှစ် နောင်ရိုင်းတွင်

၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လယ်ဝေးမြို့နယ် အရှေ့ခြမ်းရှိရွာများ
ကို လုံခြုံရေးတာဝန်များ ကျွန်တော်တို့
တပ်ဖွဲ့က တာဝန်ယူရပါသည်။

စစ်တောင်းမြစ် အရှေ့ဘက်ခြမ်း
တွင် တောင်ရွာ၊ မြောက်ရွာ၊ အရှေ့ရွာ
ဟူ၍ ဖိခုံလောက်ဆိုင်သုံးရွာ (၃)မိုင်
စီဝေးကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ တောင်ရွာတွင် အခြေ
ပြုနေသဖြင့် စစ်တောင်းမြစ်အရှေ့ဘက်
နှင့် အနောက်ဘက်ရှိရွာများ လုံခြုံသွား
ပါသည်။

မကြာခဏ တိုက်ကင်းများလျက်နေ
ကြသဖြင့် နယ်မြေကျွမ်းနေပါသည်။
ထိုရွာသုံးရွာသွား လှည်းလမ်းသည်

www.burmeseclassic.com

တောင်ရွာမှသွားလျှင်
မြောက်ရွာတွင် ဆုံးပါသည်။
ထိုလမ်းခလယ်မှ
အရှေ့သို့သွားပါက အရှေ့
ရွာတွင် ဆုံးပါသည်။
တိပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်ပါသည်။

သဲထိတ်ရင်ဖိုစရာ

တစ်ရက်
မြောက်ရွာကိုဝင်ကြပြီး
မိုးချုပ်မှပြန်ထွက်လာရာ
လရောင်မရှိ၊ ကြယ်ရောင်ဖြင့်
အေးဆေးစွာ ပြန်လာကြသည်။

သို့သော်လည်း နောက်ကျနေသော
ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်သည် စိတ်
ဝင်စားဖွယ်ရာ အကြောင်းတစ်ခုကို
တီးတိုးဆွေးနွေးလာကြရာ လမ်းမှား
သွားသည်ကို သတိမထားမိလိုက်ကြ
ပါ။

စခန်းသို့ ရောက်ချိန်တန်သော်
လည်း ရောက်ဖို့နေနေသာသာ ဘယ်
နေရာမှန်းတောင်မသိ ဖြစ်နေကြပါပြီ။
ည(၁၁)နာရီခန့်တွင် ရှမ်းရိုးမ အခြေ
အနီးမှ ရွာငယ်တစ်ရွာသို့ ရောက်ကြ
ပါသည်။ ရွာထဲဝင်၍ လမ်းမှန်ကိုမေး
မည်။ သူပုန်းများနှင့်တွေ့ပါက အပြတ်
ချေမှုန်းမည်ဟု ရဲဆေးတင်လိုက်
ကြသေးသည်။

ရွာကိုဝင်လျှင် ပထမဦးဆုံး ရင်ဆိုင်
ရမည်က ခွေးများဖြစ်ပါသည်။
တစ်ကောင်ဟောင်သံကြားပါကတစ်ရွာ
လုံးရှိခွေးများ ရောက်လာ၍ ဝိုင်းဟောင်
လေ့ရှိရာ အော်မကြား၊ ခေါ်မကြား
ဖြစ်တတ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ စိုးရိမ်စိတ်အပြည့်ဖြင့်
ဝင်သွားကြရာ အံ့သြစရာကောင်း
လောက်အောင် ခွေးတစ်ကောင်တစ်ပြီး
မှ မတွေ့တဲ့အပြင် အိမ်အားလုံး
ထံခါးဟောင်းလောင်းဖွင့်လျက် လူသူ

မရှိတဲ့ ရွာပျက်ကြီးပါတကား...။

ဤဒေသတွင် သည်လို ရွာပျက်မျိုး
မရှိသော်လည်း လက်တွေ့ရောက်နေ
ကြတော့လည်း စိုးရိမ်အားငယ်စိတ်များ
ဝင်လာကြတော့သည်။

ဦးတဝါး မြင်ကွင်းများ

လုံခြုံရေးမျက်စိများနှင့် ကြည့်ကြရာ
လူများသွားလာလှုပ်ရှားနေကြသယောင်
ဝိုးတဝါးမြင်သယောင် ခံစားကြရသည်။
အခြေအနေမကောင်းကြောင်း တီးတိုး
ပြော၍ ပြန်ထွက်လာကြပါသည်။

နယ်မြေကျွမ်းကျတဲ့ ကျွန်တော်တို့
အရပ်လေးမျက်နှာကိုတောင်မှ မသိကြ
တော့ပါဘူး။

သွားပါများ ခရီးပေါက်တယ်ဆိုသော်
လည်း တစ်ရစ်ဝဲဝဲနှင့် ရွာပျက်ကိုပဲ
အကြိမ်ကြိမ် ပြန်ရောက်ကြသည်။
တောတောင်ထဲ အရပ်မျက်နှာမသိကြ
တဲ့အခါ အုတ်နံရံကုန်ပင်ကြီးများ၏
အနောက်အရပ်သည် တစ်ညနေလုံး
ပူထားသည့်နေကြောင့် ပူနွေးနေသည်။

မိုးတွင်းကာလ အနောက်ရိုးများ
ကြောင့် ရေညှိတက်နေသောဘက်

သည် အနောက်ဖြစ်သည်ဆိုသည်
အတိုင်း ကျွန်တော်တို့လှည်းလမ်းကြီး
သည် အရှေ့အနောက်တန်းနေ
ကြောင်း သိရတဲ့အပြင်
လက်နှိပ်မီးမပါတဲ့

ကျွန်တော်တို့
သုံးဆံသော
မီးခြစ်ဆံဖြင့်
သုံးနေရာခွဲ၍

ကြည့်ရာ

ဖိနပ်ခြေရာတို့သည်
အသွားရောအပြန်ပါ
ရှုပ်ယှက်ခတ်နေတာ
တွေ့ရသဖြင့် အဖြေမှန်နှင့် ဝေးရပြန်
ပါသည်။

ခြေရာများကို ပြောင်းပြန်ပြန်လိုက်
ပါက လမ်းဆုံကို ရောက်မည်ရှိလာ။
ခြေကုန် လက်ပန်းကျနေကြသော
ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် လှည်းလမ်း
မြောက်ဘက်ဘေးတွင် နားကြသည်။
တောကြီးမာယာ လှည့်စားထားပြီ
ဆိုတာ သဘောပေါက်ကြပါပြီ။

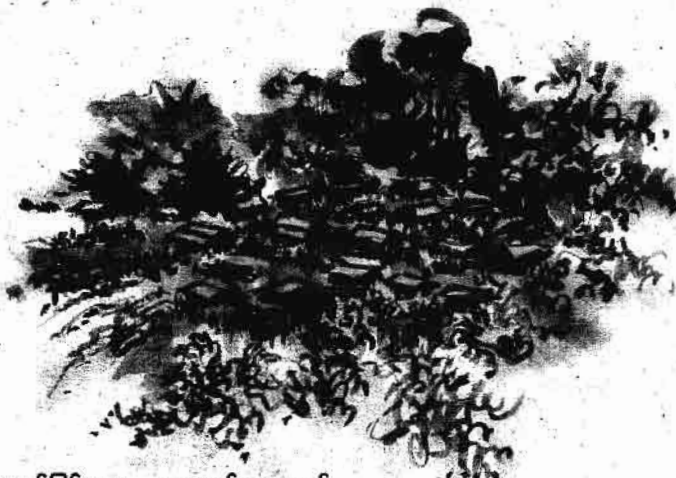
အားကိုးရာရပါပြီ

ဘုရားမှတစ်ပါး အားကိုးစရာမရှိ
ရှိ သရဏဂုံတော်သုံးပါးအာရုံပြု၍
ဘုရားစာများကို ကိုယ်ရတာကိုယ်ရွတ်
စေပါသည်။

ကျွန်တော် သမ္မုဒ္ဒေကို မရပ်မနား
ရွတ်နေလိုက်တာ နာရီဝက်ခန့်အကြာ
ထူးခြားမှုတစ်ခု ဖြစ်လာပါသည်။

ဘာမှန်းမသိတဲ့ အားသာချက်က
အနောက်ဘက်ကိုသာ အားသာနေ
သည်။ လမ်းဆုံသည်သာ အနောက်
ဘက်တွင် ရှိမည်ဟု ယုံကြည်လိုက်ပါ
သည်။

သိသိသာသာ ထူးခြားတာကတော့
အနောက်ဘက်သွားသည့် လှည်း
ကြောင်းသည် ဖြူဖွေးသောပျံ့အလင်း

ရောင်ဖြင့်သာ အမှောင်ထုအတွင်း နက်ရှိုင်းစွာ လင်းလက်ထိုးဖောက် နေသည်။

ကျန် ဆန့်ကျင်ဘက် လှည်းလမ်း ကတော့ ဝေဝါး၍ မဝေးသောအမှောင် ထုထဲတွင် ပျောက်ဆုံးသွားပါသည်။ အဖြူနှင့်အမည်း နှစ်ရပ်ကို သဘော ပေါက်လိုက်ပါသည်။

ကျန်နှစ်ယောက်အမြင်နှင့် တိုက် ဆိုင်ကြည့်လိုက်ရာ ထပ်တူထပ်မျှ တူနေသဖြင့် အနောက်ဘက် အလင်း တန်းရှည် လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ရဲရဲကြီး တစ်နာရီမျှသွားကြရာ လမ်းဆုံ တစ်ခုသို့ရောက်သော်လည်း အမှန် မဟုတ်သေးသဖြင့် ဆက်လျှောက် ကြရာ ဒုတိယလမ်းဆုံအမှန်ကို တွေ့ လိုက်ကြသဖြင့် တောကြီးမာယာနှင့် နာနာဘာဝတို့ လှည့်စားခံရခြင်းကို နားလည်လိုက်ပါသည်။

စခန်းရှိရာတောင်ဘက်သို့ ဆက် လျှောက်ကြရာ စခန်းမှ ရှာပုံတော်ဖွင့် ရန်လာကြသော တပ်ဖွဲ့၏ စကားသံ များ ဆူညံ ဆူညံဖြင့် ကိုစိုးမြင့် (ညောင် လေးပင်သာ)အသံက အစွာဆုံးဖြစ် နေတော့သည်။

အသံပေးဆက်သွယ် ပူးပေါင်းကြပြီး လမ်းဆုံနှစ်ခု ဖြစ်နေတာ သူတို့အဖွဲ့

ပါ အံ့သြသွားကြသည်။

ယုန်ထောင်ကြောင်မိ

နောက်ရက်များတွင် ရွာထိပ်ရှိ အသက်ကြီးဆုံးဖြစ်သူ အဘ ဦးဖိုးဦး ကိုမေးမှ အဖြေရှင်းသွားပါတော့သည်။

“ဒီသံရွာ လမ်းဆုံဆိုတာ တစ်ခုတည်းရှိတာ နှစ်ခုပဲရှိတုန်း မင်းတို့ဝင်သွားတဲ့ လမ်းဆုံဆို တာ ကျက်တွေ ဖန်ဆင်းထားတာဖြစ်တယ်။ တောင်ခြေမှာ ကျက်ရွာဆိုတာ တို့ဝယ်ငယ် ကမ်း သိထားတဲ့တယ်။ စစ်တောင်ဖြစ် အရှေ့ဘက်၊ အနောက်ဘက် သွားလာနေကြသူ တွေကို ဖျက်ဖို့လည်တဲ့အခါများမှာလဲ တွေ့ တတ်ကြပါတယ်။

လူသွား လှည်းလမ်းကောင်းများဖြင့်လဲ ဖြာယောင်ဆွဲဆောင်ပြီး သူတို့ရွာကိုရောက် လာစေတယ်။ ကောင်းမွန်စွာ ဧည့်ခံစား ပြောပြီး လမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြကြတာ များပါ တယ်။ အန္တရာယ်ပပြုကြပါတုန်း။

လမ်းဆုံကို ရှေ့ရွယ်ဖြာယောင်တာက တခြား မင်းတို့ဝင်သွားကြတော့ သူတို့ အတွက် ယုန်ထောင်ကြောင်မိဖြစ်နေလို့ ဘယ်အတွေးခံကြမလဲ။

မင်းတို့က မင်းပုထိုးတွေရှိလား သူတို့ မလုပ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် အိမ်ထောင်တွေပြ ရွာပျက်သုက္ကန်ပြီး မင်းတို့ကို ပြန်လှည့် စေတာဖြစ်တယ်”

အဘငယ်စကား

“အဘ ငယ်ငယ်က ကြားဖူးတာ လေး ပြောပြပါဦးမယ်။ မုဆိုးများဟာ ဘာကိုမှ မကြောက်တတ်ကြဘူး။ ဒါကြောင့် အခါမဲ့စွာ တစ်ယောက် တည်း တောထဲတောင်ထဲမှာ သား ကောင်များကို ရှာဖွေပစ်ခတ် ဖမ်းဆီး ရတာ သူတို့ပင်ကိုယ် အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းအလုပ်ပဲ။

မုဆိုးတစ်ယောက် ညဘက် တော ထဲသွားရင် ဆေးလိပ်မီး တစ်ဖွားဖွားနဲ့ လယ်ကွင်းတစ်ခုကိုဖြတ်နေစဉ် မြူးမိ ငါးများစားနေတဲ့ လူယောင်ဆောင် သရဲမည်းမည်းကြီး တွေ့တယ်။

“ငါ့လူ ဆေးလိပ် တစ်ဖွားပေးပါ” တောင်းသတဲ့။ မုဆိုးကြီးက ဘယ် ကြောက်မလဲ သောက်ချင်ရင် ငါးစပ်ဟ ဆိုပြီး ဆေးလိပ်အမှတ်နဲ့ သေနတ် ပြောင်း ထိုးထည့်ပစ်လိုက်တာ ပျောက်သွားတယ်တဲ့။

မီးနဲ့ရှာတော့ ပုတ်သင်ညို အသေ တစ်ကောင် တွေ့ပါသတဲ့။ ဒါကြောင့် နာနာဘာဝတို့ သေနတ်ကိုလဲ ကြောက်ကြတယ်။ ချုံပုတ်တွေရှိက်၊ ဟိုချုံဒီချုံ လေးဝှနဲ့ ပစ်တတ်ကြတဲ့ လက်သရမ်း နွားကျောင်းသားများ ကိုလဲ ကြောက်ကြပါသတဲ့။

မင်းတို့မှာ သေနတ်တွေနဲ့ရှိလာ။ လမ်းမှန်ကို သမ္မုဒ္ဒေနဲ့ ရှာခဲ့ကြတဲ့ မင်းတို့ကို အဘဦးကျူးတဲ့အပြင် ငယ်ရွယ်သူ လက်နက်ကိုင်တွေ ဖြစ်ကြ ပေမယ့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာမြို့ကြ တာတော့ အဘ သာဓုခေါ်လိုက်ပါ တယ်ကွယ်’

အီကင်း ဦးမြမောင် (မန္တလေး)

ကာသ သပိတ်ခွဲ

စာရေးသူ

စားချေးခြောက်မှုန့်

စားခဲ့ဖူးသူ

စာချေးကြော်တဲ့။ စားဖူးကြမှာပါ။ အမှန်က စာချေးအစစ် မဟုတ်ပါဘူး။ ကုလားပဲမှုန့်ကို ရေနဲ့ဖျော်ပြီး နန်းသေး မျှင်လေးတွေဖြစ်အောင် လုပ်ပြီး ဆီနဲ့ ကြော်ထားတာပါ။ နန်းသေးမျှင်လေး တွေဆိုတော့ ကိုင်လိုက်တာနဲ့ ကြေ သွားပြီ။

စာချေးတုံးလေးတွေလို ဖြစ်လို့ စာချေးကြော်လို့ တင်စားပြီး ခေါ်ကြ တာပါ။ မုန့်ကျွဲသံ(သည်း)၊ မုန့်တီ၊ ဝက်ခရု၊ ကြက်ခရုတဲ့ စသည် အမည် တွေပေးထားတဲ့မုန့်၊ စားစရာတွေပါပဲ။ မျောက်ချေးခါး၊ ငါးချေးခါးတဲ့။ ဒါတွေကတော့ အမှန်တကယ် မျောက် ရဲ့ အစာအိမ်ထဲကရတာ၊ ငါးရဲ့ ဝမ်းတွင်းထဲက ရတာပါ။ စားရတာ

ခါးသက်သက်နေလို့ ခံတွင်းရှင်းတယ်။ စားလို့ခြိန်တယ်ပေါ့။ ဖြူကောင်က ရတဲ့ ဖြူချေးခါးဆိုတာ ရှိသေးတယ်။ ဒါကတော့ ကြိုက်တတ် ရင် အရက်နဲ့ စိမ်သောက်ကြတယ်။ လေနာရောဂါ ပျောက်တယ်တဲ့။ ငါးပိချေးခါးဆိုတာလဲ ရှိသေးတယ်။ ငါးကောင်အငယ်လေးများကို ဝမ်းဗိုက် မဖောက်ဘဲ ဆားနဲ့ ရောထားပြီး ငါးပိ လုပ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

* * *

‘ဆရာကြီး နောင်ချေးခြောက်မှုန့် စားဖူး သလား’ ဟု ဦးပွင့် ဦးစိုးအောင်က စာရေး သူအား မေးပါသည်။ စာရေးသူသည် ဝေပေါင်တောရ ကျောင်းကထိန်သို့ ကထိန်မခင်းမီ တစ်ရက်စော၍ ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။ ဦးပွင့် ဦးစိုးအောင်နှင့် ခင်မင် ရင်းနှီးသည့်အလျောက် တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးရာ ဦးပွင့်ကျောင်းသို့ ရောက်ပြီး အာလာပသလ္လာပ စကား

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၉

ပြောဖြစ်ကြပါသည်။

ဦးပွင်းသည် ဒုလ္လဘဝတ်ရာမှ မထွက်ဖြစ်သေးဘဲ ဆက်ဝတ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခင်ကတည်းက ခင်မင် ခဲ့သည်ဖြစ်၍ “ဒကာကြီး” ဟု မခေါ်ဘဲ “ဆရာကြီး” ဟုသာ ခေါ်ပြုခေါ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ရုတ်တရက် ဆိုသလို နောက်ချေးခြောက်မုန့် စားဖူးသလား ဟု မေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အမှန်က နွားချေးခြောက်ကို ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါ သည်။

စာရေးသူတို့ဒေသအခေါ် နွားချေး ကို နောက်ချေးဟု လည်းကောင်း၊ နုချေးဟု လည်းကောင်း အသံထွက် ခေါ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် စာချေးအစစ် မဟုတ်သော်လည်း စာချေးဟု တင် စား၍လည်းကောင်း၊ မုန့်ကျွဲသဲ၊ မုန့်တီ စသည် စသည် တင်စားခေါ်ထားသော မုန့်များရှိကြောင်း သိပါသည်။

အမှန်တကယ် မျောက်ချေးခါး၊ ငါးချေးခါး၊ ဖြူချေးခါး၊ ငါးပိချေးခါး စားကြသည်ကိုလည်း သိပါသည်။

ယခု ဦးပွင်းမေးသော နောက်ချေး (နွားချေး)ခြောက်မုန့်ကို ကြားလည်း မကြားဘူးပါ။ စားလည်း မစားဘူးပါ။ ထို့ကြောင့်...

ကြားစတင် မကြားတူပါဘုရား၊ နောက်ချေး(နွားချေး)ဟင်းလို့ အမည်တွင် သွားတဲ့ ဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ ကြားဖူးခဲ့ပါ တယ် အရှင်ဘုရား

ဟု စာရေးသူက လျှောက်ထား လိုက်ပါသည်။

‘နောက်ချေးဟင်းတဲ့၊ ဆရာကြီး သိတဲ့ နောက်ချေးဟင်း ဖြစ်လာပုံလေး ပြောပြစမ်းပါဦး’

ဟု ဦးပွင်းက စိတ်ဝင်စားသွားပြီး

ပြောပြခိုင်းသဖြင့် စာရေးသူက လည်း...

‘တင်ပါ’ ဘုရား...ပြောပြပါမယ်’ ဟု ပြောပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

* * *

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က ယခုလက်ရှိ ကသာမြို့ အမှတ်(၁) အခြေခံပညာ အထက်တန်းကျောင်းသည် ဟင်္သာတ တစ်ခရိုင်လုံးမှာမှ တစ်ကျောင်းတည်း သာရှိသော အစိုးရအထက်တန်း ကျောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကာယဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ စက်မှု လက်မှုဆရာ ဟူ၍လည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးဦးဘသော်သည် ပန်းချီဆရာ ဖြစ်၍ ရယ်စရာများ အလွန်ပြောပြီး ပန်းချီသင်သဖြင့် ဆရာကြီးအချိန် ဆိုလျှင် ဘယ်ကျောင်းသားကျောင်းသူ မှ မပျင်းကြပါ။

တစ်နေ့တော့ နောက်ချေး(နွားချေး) ဟင်းဖြစ်ပုံအကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ဒေသတစ်ခုနှင့် တစ်ခု မတူညီသည့် အတွက် အစားအစာ မတူကြပုံကို ပြောလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီးတို့ငယ်ငယ် (အသက် ၃၀-ခန့်)ဖြစ်မည်။ ကသာ မြို့သို့ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော် (BIA)လား၊ ဗမာ့တော်လှန်ရေး တပ်မတော်(BDA)လား မမှတ်မိတော့ ပါ။ ရောက်ရှိလာပါသည်။

ထိုစဉ်(အင်္ဂလိပ်ခေတ်)က မီးရထား ဘူတာရုံသည် ယခု ဗိုလ်ချုပ်ပန်းခြံ တစ်နေရာတွင်ရှိသည်။ သင်္ဘော လည်း ဆိပ်ကမ်းမှာ ကပ်သည်။

လွတ်လပ်ရေး ရပြီးနောက် ဘူတာရုံ ရှိခဲ့သော နေရာကို “ဘူတာကုန်း”ဟု ခေါ်သလို၊ နောက်ပိုင်း သင်္ဘောပျက် များမှ သံကို ရရှိပြီး ပန်းပဲလုပ်ငန်းများ

လုပ်ကြသဖြင့် “ပန်းပဲကုန်း”ဟု ခေါ် လာပြန်ပါသည်။

ထိုဘူတာ သင်္ဘောဆိပ်၏ တောင် ဘက်တွင် သံဖန်းကိုင်ရွာကလေးရှိ သည်။ ထိုစဉ်က ရွာငယ် နေပုဒ်မျှသာ ဖြစ်ပြီး ယခု ရပ်ကွက်(၁၀)ဟု ရပ်ကွက် ကြီးတစ်ကွက် ဖြစ်နေပါသည်။

ရောက်လာသော ဗမာ့တပ်မတော် မှ တပ်သား အစိတ် နှစ်ဆယ်ခန့်သည် သံဖန်းကိုင်ရွာဦးရှိ ညောင်ပင်ကြီး နေရာ (ယခု မရှိတော့)တွင် နားကြ သည်။

ညနေစာအတွက် ကသာမြို့ မြို့သူ ကြီးမှတစ်ဆင့် သံဖန်းကိုင် ဆယ်အိမ် ခေါင်းကို ထမင်းထုပ်များ ဆင့်ခိုင်း သည်။

ညနေ ထမင်းထုပ်များကို တပ်သား များအား ဝေပေးလိုက်သည်။ ထမင်း နှင့် ဟင်းပါ ရောပြီး ထုပ်ထားသဖြင့် ကျရာဟင်းဖြင့် စားကြရမည် ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုစဉ် တပ်သားတစ်ဦး၏ ထမင်း ထုပ်တွင် နွားချေးပုံလိုလို ဟင်းပါလာ သည်။ ဗိုလ်ကြီးအားတိုင်ရာ ဗိုလ်ကြီး ကလည်း စိတ်ဆိုးပြီး မြို့သူကြီးကိုခေါ်၊ သံဖန်းကိုင် ဆယ်အိမ်ခေါင်းကို ခေါ်၍ ဆူပါတော့သည်။

ဒီဟူကြည့်စမ်း... ကျုပ်တို့က အလကား လာတာ မဟုတ်ဘူး၊ လွတ်လပ်ရေး ရရှိ အတွက် အသက်စွန့်ပြီး တော်လှန်ရေး လုပ်နေကြတာ ခင်ဗျာတို့က ဒါကို နောက်စရာလား။

ခုချက်ချင်း ဒီထမင်းထုပ် ဘယ်အိမ်က ပို့တာလဲ သိရအောင် ရွာထဲကလူတွေ ထမင်းထုပ် ပို့လာတဲ့လူတွေကို ဆင့်ခေါ်ပါ ပြီးတော့ ဒီထမင်းထုပ်ကို ပြုပါ။ ဒီဟူ ဘယ်လူ ပို့တာလဲဆိုတာ သိယ်’

ဟု ဗိုလ်ကြီးက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့်

ပြောတော့တာပေါ့။

လူတွေနဲ့ပြီး ထမင်းထုပ်ကို ပြတော့ အသက်(၇၀)ခန့် အဘွားကြီးက သူ့ပို့ထားတာဖြစ်ကြောင်း “**ဗိုလ်ကြီး ပြောသလို နွားချေး မဟုတ်ပါဘူး။ ဝိန်းထိုး ဖြစ်ပါတယ်**” ဟု ပြောပါသည်။

ဗိုလ်ကြီးက...

‘ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် စားပြ’

ဟု ပြောရာ ထိုမိန်းမကြီးက စားပြပါသည်။ ထို့နောက် အားလုံးက ထိုဟင်းကို ဝိန်းထိုးဟု ခေါ်ကြောင်း၊ **ဝိန်းထိုးကို ခေါ်ပေါင်းပြီး ပြန်ပြီး ဆီနှင့် မွှေကြော်ထားတာ ဖြစ်ကြောင်း ရွှင်မြင့်ကြပါသည်။**

ထိုအခါ ဗိုလ်ကြီးလုပ်သူက...

‘ခင်ဗျားတို့အသက် ရောက်ချောနဲ့ တူတဲ့ ဖာင်ကိုပု စားတာပဲလေ’

ဟု မှတ်ချက်ချသွားပါသည်။

ဆရာကြီး(ဦးဘသော်)လည်း ထိုဝိန်းထိုးဟင်းကို ကြိုက်သော်လည်း ဘယ်တော့မှ မစားတော့ဘူးဟု ပြောသွားပါသည်။ သဖန်းကိုင်းသားဖြစ်သော ဆရာကြီး ဦးဘသော်လည်း ဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ။

* * *

ဦးပဉ္စင်း ဦးစိုးအောင်ကလည်း နောက်ချေး(နွားချေး) ခြောက်မုန့် အကြောင်းကို ပြောပြသဖြင့် ဦးပဉ္စင်း ပြောသည့်အတိုင်း ရေးပြပါမည်။

‘ကျုပ်က နှစ်စမ်းရွာသား မဟုတ်မှန်း ဆရာကြီး သိပါတယ်။ ရေဦးမြို့နယ် အနောက်လက်က ဖြစ်တယ်။ တာတိုင်ရွာပေါ့။

ကျုပ်တို့ဒေသ ဟိုတုန်းကဆိုရင် တန်ဆောင်မုန်းလရောက်လို့ စပါးတွေ ရိတ်သိမ်းပြီးတာနဲ့ ယောက်ျားကြီး ငယ်မုန်သမျှ ဒေသစုံ သွားကြပြီး လွှဲဆွဲ

ကြ၊ လက်သမားလုပ်ကြ၊ ခြံတောင်သူတွေဆီသွားပြီး ခြံလုပ်ငန်းလုပ်ကြ၊ ကျောက်တူး စတဲ့ လုပ်ငန်းစုံ သွားလုပ်ကြတယ်။

အခုတော့ နှစ်သီးစား သုံးသီးစား စိုက်ကြတော့ သိပ်မထွက်ကြဘူး။ ထွက်ပြီးလုပ်ကြတဲ့ သူတွေလဲ လုပ်ကြတုန်းပဲ။ ကျုပ်တောင် ဒီနှစ်စမ်းကို သုံးနှစ် သုံးကြိမ် လာပြီး လက်သမားလုပ်ရင်း ဒီက မိန်းမနဲ့ရတာ ဆရာကြီးအသိပဲ။ ရွာကိုလဲ တစ်နှစ်တစ်ခေါက် တောင် မပြန်ဖြစ်ဘူး။

ကျုပ်ရဲ့ အဘိုးလေး ကျုပ်တို့ကို ပြောပြသွားတဲ့ အကြောင်းလေးပါ။ ဦးဖိုးတင့်လေးဆိုတာ ကျုပ်ရဲ့ အဘိုးလေးပေါ့။ ကျုပ်အဘိုးကိုတော့ ကျုပ်ငယ်ငယ်နဲ့ ဆုံးသွားတာမို့ သိပ်ပြီး မမှတ်မိဘူး။ အငယ်ဆုံး အဘိုးလေးကိုတော့ မှတ်မိလိုက်တယ်။

ကျုပ်အဘိုးလေးနဲ့ ဦးဘဂျမ်း (ဘိုးဘဂျမ်းပေါ့)တို့က နှစ်စဉ် အတူတွဲပြီး လုပ်ငန်းသွားလုပ်ကြတယ်။ အဲဒီမှာ ပြောရဦးမယ်။ အဲဒီခေတ် လွတ်လပ်ရေး ရပြီးစ ခေတ်ပေါ့လေ။ ခုခေတ်လို လက်ဆွဲအိတ်တွေ ရှိသေးတာ မဟုတ်တော့ ခရီးဝေးရက်ရှည်သွားမယ်ဆိုရင် ထန်းလက်

ကြောနဲ့ ရက်ထားတဲ့ ထန်းခေါက်ဖာထဲ ခေါင်းအုံး၊ စောင်၊ အင်္ကျီ၊ ပုဆိုးစတဲ့ လိုသုံးလိုမည်တွေ ထည့်ပြီး ထန်းလျော်ကြီးနဲ့ တုပ်စည်းပြီး ထမ်းသွားကြရတာ။

မြို့ကလူကြီးတွေကတော့ ခေါင်းရင်းဘက်၊ ခြေရင်းဘက်မှာ အိတ်လိုချုပ်ထားတဲ့ မိုးကာအိပ်ရာခင်းမှာ ခေါင်းရင်းဘက်က ခေါင်းအုံး၊ စောင်၊ အိပ်ရာခင်းထည့်၊ ခြေရင်းဘက်မှာ ပုဆိုး၊ အင်္ကျီထည့်ပြီး လိပ်ထားပြီးတော့ အိပ်ရာလိပ်ကို ပတ်တဲ့ သားရေကြိုးနဲ့ ပတ်ထုပ်လိုက်တာပေါ့။

အဘိုးလေးတို့ကတော့ တောသားတွေပီပီ ထန်းခေါက်ဖာနဲ့ သွားကြတယ်။ နောက် တောင်းထဲ စားအိုးစားခွက်တွေ လိုရမည်ရ အသုံးအဆောင်တွေကို ဝန်ကျွန်ငါ့သမျှ ကျုံ့အောင် ထည့်ထားတယ်။

ထန်းခေါက်ဖာရယ် အိုးခွက်တွေ ထည့်ထားတဲ့ တောင်းရယ်ကို ရှေ့နောက်ထားပြီး ထန်းထမ်းပိုးနဲ့ ထမ်းပြီး ဒီပယင်း(ဒပယင်း)အရောက် သွားကြတယ်။

ဒပယင်းကမှ မန္တလေးကို ကားနဲ့ သွားပေါ့။ မန္တလေးရောက်တော့ မှမ်းပြည်နယ် လာရှိုးထိ ရထားစီးသွားတယ်။

လှည်းတွေ မောင်းသွားမှ နီးသွားကြ
တယ်။ နီးသွားတော့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ပွဲခင်းလဲ မရှိတော့ဘူး။ ချုံပုတ်တွေမဲ့
ရှိတယ်။

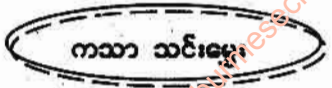
ညက အိမ်ရောက်ရင် စားကြဖို့
ဝယ်ထားတဲ့ မုန့်ဩဇာထုပ်ကို စက္ကူနဲ့
ထုပ်ထားတာမို့ ဖြေကြည့်လိုက်တော့
နောက်ခဲချေးခြောက် (နွားချေးခြောက်)
အပြားလိုက်လေးတွေ ဖြစ်နေတာ တွေ့
ရတယ်။

နွားတွေက သဲထဲ၊ ဖုတ်ထဲချေးပါ
ချတော့ အပြားလိုက်လေးတွေ ဖြစ်တာ
လေ။ အဲဒီအပြားလိုက်လေးတွေ
ခြောက်နေတဲ့ နောက်ချေး(နွားချေး)
ခြောက်တွေပေါ့။

ဒါနဲ့ ငါတို့တော့ ညက တွေ့တာ
ကျတ်တွေဖြစ်မှာပဲ။ တို့စားခဲ့တဲ့ မုန့်
ဩဇာဆိုတာလဲ ဒီနောက်ချေး
(နွားချေး)ခြောက်တွေဖြစ်မှာပဲ ဆိုပြီး
အန်ထုတ်ကြတာ နောက်ချေး (နွား
ချေး)ဖတ်အခြောက်တွေ ကျလာတယ်။
ရွာရောက်လို့ မေးကြည့်တော့
ဆီးပြားကုန်းရွာဘုန်းကြီးလဲ မပျံလွန်
သေးကြောင်း သိရတယ်။ ဟိုတုန်းက
လဲ အဲဒီဆီးပြားကုန်းရွာ အရှေ့ဘက်
ကွင်းပြင်မှာ ကျတ်တွေ မရှိဘူးဘဲနဲ့
အဘိုးလေးတို့ကမှ တွေ့ရခြင်း ဖြစ်
တယ်။

ဦးပဉ္စင်း၊ ဦးစိုးအောင် ပြောပြသော
နွားချေးခြောက် မုန့်စားခဲ့ရသော
အဘိုးလေးတို့သည် ကျတ်တို့၏
လှည့်စားမှုသာ ဖြစ်ပါသည်။

အားလုံး အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်ကြ
ပါစေ။

အဘိုးလေးတို့က နောင်ချိုလောက်
ထိပဲ သွားပြီး နှစ်စဉ် လုပ်နေကျဖြစ်တဲ့
ခြံလုပ်ငန်းမှာပဲ ဝင်လုပ်တယ်။

ထုံစံအတိုင်း ကဆုန်လရောက်
တော့ ရသမျှငွေ စုဆောင်းပြီး ပြန်လာ
ကြတယ်။ နယုန်လမှာ မိုးဦးစပြီဆို
တော့ လယ်လုပ်ငန်း ပြန်ဝင်ရတော့
မယ်လေ။ ကဆုန်လက ပူသေးတယ်။

အဘိုးလေးတို့က မန္တလေးကနေပြီး
ဒပယင်း(ဒီပဲယင်း)ကို ကားနဲ့ လာကြ
တယ်။ ဒပယင်းကမှ လမ်းလျှောက်
ထမ်းပိုး ထမ်းပြီး ပြန်လာကြရတာ။

ညနေစောင်း(မိုးမချုပ်ခင်) ဆီးပြား
ကုန်းရွာ အရှေ့က ကွင်းပြင်ကြီးနေရာ
ကို ရောက်တယ်။ ရွာနဲ့ သိပ်မဝေးတော့
ဘူး။ သုံးလေးမိုင်ဆို ရောက်ပြီ။

အဲဒီမှာ စည်စည်ကားကားနဲ့ ပွဲခင်း
ကြီးကို တွေ့ရတယ်။ ဆီးပြားကုန်း
ရွာက ဘုန်းကြီးက ကျပ်တို့ ရွာနီး
ချုပ်စပ်မှာတော့ အသက်အကြီးဆုံး
ဘုန်းကြီးဖြစ်တယ်။ ဘုန်းကြီးအိုကြီး
ပေါ့။

ဘုန်းကြီးပျံလွန်တော်မူလို့ ဘုန်းကြီး
ပျံပွဲလုပ်နေတာပဲ ဖြစ်မယ်ပေါ့။ အဲဒီ
တုန်းက လွတ်လပ်ရေးရပြီးစ ရောင်စုံ
သူပုန်တွေ ကြီးစိုးတဲ့ခေတ် ဖြစ်တယ်။

ကျပ်တို့ဆီမှာ အလံနီတွေကြီးစိုး
တယ်။ ညမှောင်လို့ သွားရင်းလာရင်း
အလံနီတွေနဲ့ တွေ့ရင် မချောင်ဘူး။
မထင်ရင် မထင်သလို ပစ်သတ်မှာ။

ပွဲခင်းထဲဝင်ပြီး မုန့်ဩဇာ ဝယ်စား
တယ်။ ပွဲခင်းထဲလဲ လျှောက်လည်သေး
တယ်။ အိမ်အပြန်စားဖို့ မုန့်ဩဇာတွေ
လဲ ဝယ်သေးတယ်။

အဲဒီခေတ်က ခုလိုမဟုတ်ဘူးဆိုတာ
ဆရာကြီးလဲ သိပါတယ်။ အခုဆို
ငါ့ဆယ်တန်ကို အနိမ့်ဆုံးထားပြီး
သုံးရတာ။ မကြာသေးခင်တုန်းက
တစ်ကျပ်တန် သုံးလို့ ရသေးတယ်။
ဟိုတုန်းက ငါးပြား၊ ဆယ်ပြား သုံးကြရ
သေးတယ်။

အဲဒီရဲ့ အရင်ကလဲ ပဲစွေ၊ မူးစွေ၊
မတ်စေ သုံးခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား။
မုန့်ဩဇာ တစ်ခုမှ တစ်ပဲရယ်။

အဘိုးလေးတို့နှစ်ယောက် ပွဲခင်းထဲ
လည်တာနဲ့ မိုးချုပ်စ ပြုနေပြီ။ မီးထွန်း
ချိန် ရောက်ပြီပေါ့။ ရွာရောက်အောင်
ပြန်ရင်လဲ မိုးချုပ်တော့မှာမို့ ကြုံတုန်း
ပွဲကြည့်မယ်ဆိုပြီး လယ်စပ်ကန်သင်း
ပေါ်က ထိုင်ကြည့်ကြတယ်။

ပွဲကကြည့်ချင်ပွဲ၊ အောက်လင်း
တတ်မီးကြီးတွေလဲ ထိန်ထိန်လင်းလို့
ပေါ့။ ဟိုတုန်းက ခုခေတ်လို လျှပ်စစ်၊
မီးစက်တွေ မသုံးနိုင်ကြသေးဘူးလေ။

ညလယ်ပိုင်းရောက်တော့ လမ်း
လျှောက်လာခဲ့ရတာမို့ ပန်းပြီး အိပ်ချင်
လာကြတယ်။ ဒါနဲ့ ကန်သင်း (လယ်
ကန်သင်း)ရိုးပေါ် ခေါင်းတင်ပြီး အိပ်
လိုက်ကြတာ အိပ်ပျော်သွားတာပေါ့။
မနက်မိုးလင်းလို့ ကိုယ့်ခေါင်းရင်းက

ယခင်လမှ အဆက်

ကော့စ်ပိုစစ် (ကော့စ်ပိုစစ်)

မြေပိုင်ရှင်ကြီး ဦးဘိုးလွန်းနှင့်

ကမ္ဘီရ ဆေးရိုးကျိုးပေါင်း (၅)

အိပ်ကြစို့ဆို၍ အိပ်ရာဝင်ခဲ့သော်ငြား ကလေးဘဝမှစ၍ ယခုအချိန်ထိ မိခင်မှလွဲ၍ ရင်းနှီးချစ်ခင်ရဆုံး၊ လေးစားအားကိုးရဆုံး ဘာဘဦးဘိုးနုနှင့် မနက်ဖြန်မှစ ခွဲခွာရမည်အရေး တလူးလူး တလိမ့်လိမ့် အိပ်မရပါ။

'မိခင်သာ မရှိရင်ဖြင့် ဘာဘနောက်တစ်ခါတည်း လိုက်သွားမိမည်မှာ အသေအချာ။ ချစ်ခင်ရင်းနှီးသူနဲ့ ခွဲခွာခြင်းဒဏ် ပထမဆုံးမို့ အလွန် အခံရခက်ပါလား။

ရည်မှန်းချက်တွေ ပြည့်စုံတဲ့ တစ်နေ့ ကျရင်ဖြင့် ပျဉ်းတောင်မှာရှိမယ့် ဘာဘကို မတွေ့တွေ့အောင် လိုက်ရှာမယ်။ တွေ့တာနဲ့ ဘာဘရဲ့ ပညာတွေ အမွေဆက်ခံ သင်ယူပြီး ဘာဘနဲ့အတူ ဂန္ဓာရီလမ်း ပညာစခန်းကို လျှောက်လှမ်းမယ်။

ဘာဘ မပြောပေမယ့် ကျွန်းပေါင်ထဲမှ အကောင်ကလေးဆီက သိဒ္ဓိဝင် ဂန္ဓီရ ပြဒါးပြာသာ ယူလို့ရခဲ့ရင် သိဒ္ဓိတွေ သင့်သလောက်ရပြီး အသက်ရှည်

အောင် ကြိုးစားရင်း နိဗ္ဗာန်ရောက်မယ့် တရားထူးကို မရမချင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရင်ဖြင့် မရစရာ မရှိတော့ဘူး...'

စသည်ဖြင့် တစ်လီတစ်သန်းကြီး စဉ်းစားတွေ့တောကာ သန်းခေါင်ယံလောက်မှ အိပ်ပျော်သွားပါ၏။

နံနက်ဝေလီဝေလင်း ကျွန်ုပ် အိပ်ရာထချိန် ဘာဘလည်း ဘုန်းဘုန်းကို အရက်ဆွမ်းကပ်ပြီး ပြုဖြစ်၍ နှစ်ယောက်သွား နှုတ်ဆက်ဦးချပြီး ဘာဘ ကြိုတင်မှာထားသော မြင်းလည်းနှင့် ဟစ္စည်းများ တင်၍ ကျေးတောဘူတာရုံဆီသို့ ထွက်လာခဲ့ကြပါ၏။

ရထားဆိုက်လာ၍ သေတ္တာနှစ်လုံး၊ အိပ်ရာလိပ် စသည်တို့ တင်ပြီး ဂန္ဓာရီခရီးသည်ကြီး ဘာဘကို တင်ဆောင် ထွက်ခွာသွားချိန်မှာတော့ မျက်ရည်တို့ဖြင့် ဝေသီမုန်မှိုင်းနေသည်။

သည်ကြားမှာ တရွေ့ရွေ့ဝေး၍ ရထားကြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ဝမ်းနည်းအားငယ်ခြင်း များစွာဖြင့် ကြည့်နေပြီးမှ လေးလံသော ခြေလှမ်းတို့ကို အနိုင်နိုင်သယ်၍ မိခင်ရိရာ မန်ကျည်းပင်ရွာကလေးသို့ ပြန်ခဲ့ပါတော့သည်။

'အင်း... ဘာဘမရှိတော့ပေမယ့် အချစ်ဆုံး မိခင်ကြီး ရှိသေးတာပဲလေ။ ပြီးတော့ ကမ္ဘီရဆေးရိုးကျိုးပေါင်းကိုလဲ ပိုင်ဆိုင်ရခဲ့ပြီပဲ။ ဘာ အားငယ်စရာ ရှိလို့လဲ၊ အလွန်ဆုံး နောက်ခုနစ်နှစ်ဆို မြေပိုင်ရှင်ကြီး ဖြစ်တော့မှာပဲ' ထိုသို့ ဖြေသည်တွေးတောလိုက်မှ ကျွန်ုပ်၏စိတ်များ ပြန်လည်လန်းဆန်း တက်ကြွလာပါ၏။

သည်လိုနဲ့ပဲ ခုနစ်လကျော်၍ ရှစ်လပင် ရောက်လာပါပြီ။ ဟိုလည်း

မပေါက်၊ ရွှေအိုးကလည်မတွေ။

ရွှေဆို၍ မိခင်ထံ အပ်ထားသော ဘာဘ ဖေးခဲသည့် ရွှေတစ်ဆယ် ကျပ်သားသာ ရှိပါသည်။ သို့သော် အားမလျော့ပါ။ ခြောက်နှစ်ကျော် ကျော် ကျန်သေးတာပဲ။

ချမ်းသာအောင် ဘာလုပ်လျှင် ကောင်းမလဲ၊ ကျွဲကျောင်းနေရုံနှင့် တော့ မြေပိုင်ရှင်ကြီး ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး။ ကဲ...လောလောဆယ်တော့ ဒီလို ဆောင်းရာသီ စပါးရိတ်ချိန်ရောက် တိုင်း လုပ်နေကျအလုပ် ကျွဲစားကျက် ပြောင်းဖို့ အချိန်ကျပြီ။

မိုးတွင်း ကျွဲနှစ် ကျောင်းနေကျ စားကျက်မှ မြက်များ ဒီရာသီရောက် လျှင် ညှိုးရော်ခြောက်သွေ့ကုန်ပြီးစို့ စပါးအားလုံး ရိတ်သိမ်းပြီးချိန် နောက် တစ်လခွဲခန့်အထိ စားကျက်အသစ် ရှာရပါဦးမည်။

‘အင်း...အချိန်ဆို နှစ်စဉ် သွားကျောင်း နေကျ ရန်ကုန်-ယန္တရား၊ လမ်းပေါ်ကြီးနဲ့ စစ်တောင်းမြစ်ကြား ရေနက်ကွင်းယာကြီး ကိုယ်တောကို သွားလေ့လာကြည့်ဖို့ အဲဒီမှာဆို စပါးစိုက်ပေတဲ့ ရေနက်ကွင်းမို့ ဘာပေါင်းသံမှ မရှိဘူး။ ရေလဲ ပိုပိုစိစိ ဒီစိစိလောက်ပဲ ရှိတော့မယ်’

ထိုအကြံနှင့် နောက်နေ့ နံနက် စောစော အိမ်မှ ယင်း ရေနက်ကွင်း ယာကြီးကိုင်းတောဆီသို့ လှမ်းလာခဲ့ ပါတော့သည်။

ရေနက်ကွင်းကား အင်မတန် ကျယ်ပြောသော ဒေသကြီး ဖြစ်ပါ၏။

မိုးတွင်းဆို အမြဲတမ်း ရေ လူတစ် ရပ်ခန့် ဖုံးလွှမ်းနေသောကြောင့် လုံးဝ စပါးစိုက်၍ မရပါ။ ယုတ်စွအဆုံး မြက်ပင်များပင် မရှင်သန်နိုင်ပါ။

သို့သော် ဆောင်းဦးပေါက် မိုးကုန် သည်နှင့် ရေများ ခန်းခြောက်သွားပြီး

နေ့ဆို ပပ်ကြားအက်များဖြင့်သာ ပြည့်နက်နေပါသည်။

ကုန်းစောင်း နေရာများတွင်သာ ကိုင်းပင်များ၊ မြက်ပင်များ၊ ကျည်းပင် များ၊ ရေကျားရားချုံများ ရှိပါသည်။ တချို့ ရေကျားရားချုံများမှာ လူနှစ်ရပ်၊ သုံးရပ်ခန့် မြင့်ပါ၏။

ကျွဲနှစ်လည်း လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လာရာမှ ထိုနေရာရောက် သည်နှင့် ပုဆိုးစလွယ်သိုင်းပြီး ယာကြီး ကိုင်းတော ရေနက်ကွင်းအတွင်းသို့ ကျွဲစားကျက်အနေအထား ကြည့်ရှုရန် ဝင်ရောက်ခဲ့ပါတော့သည်။

အတွင်းသို့ တိုးဝင်လျှောက်လှမ်း သွားရင်း တစ်မိုင်ခန့်အရောက်မှာ ဘာဘ မှာသည့် အရာရာကို သတိထား ကြည့် အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့မနေနဲ့ ဆုံးမ စကားအတိုင်း ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်ရှုလေ့လာ စူးစမ်းစိစစ်မှ ထူးဆန်းသော မြင်ကွင်းတစ်ခုကို တွေ့ရှိလိုက်ပါ၏။

ထိုအရာကား လူနှစ်ရပ်ခန့် မြင့်သည့် ရေကျားရားချုံတစ်ခုပေါ်မှ မှည့်ဝင်း ကျွေးညွတ်နေသည့် စပါးနှံများပင် ဖြစ်ပါ၏။

ရေရိုင်းမြေရိုင်းမှာ ပေါက်နေသည့်

စပါးပင်မို့ ကြီးချင်တိုင်း ကြီးထွားနေ သည်မှာ ချုံတစ်ခုလုံး စပါးနှံများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေပါသည်။

မူလပင်မ စပါးပင်ကြီးကား ပုဂံပွား များဖြင့် သောက်ရေအိုး တစ်လုံးခန့်မျှ ပင် ကြီးမားလှပါသည်။

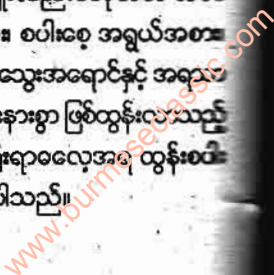
သို့နှင့် ကျွဲနှစ်လည်း လာရင်း စားကျက်အသစ် ရှာသည့်ကိစ္စအား မေ့ထားလိုက်ပြီး အခြားသော ရေကျား ရားချုံများဆီသို့ စိတ်အား ထက်သန် စွာဖြင့် ထပ်မံ ရှာဖွေကြည့်ရာမှ ကျွဲနှစ် အတွက် ကြီးပွားချမ်းသာနိုင်မည့် အခွင့် အရေးကြီးအား မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့ရှိ လိုက်ပါတော့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အခြား သော ချုံမျိုးစုံ ငါးဆယ်ရာနှုန်းလောက် မှာလဲ အလားတူ စပါးပင်နှင့် အနှံ့ကြီး များ သီးနေအောင် တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။

တန်တော့ ဒီစပါးပင်များကား မည်သူမှ မသိရှိသေးသော ရေ မကြောက်သည့် စပါးမျိုးစိတ်တစ်ခု သာ ဖြစ်ရပေမည်။

မိုးတွင်း လူတစ်ရပ်ခန့် မြှုပ်နေသည့် ရေနက်ကွင်းမှာ ရေကြီးချိန်ဆို နှစ်ရပ် ခန့် မြှုပ်နေသည့် ဤယာကြီးကိုင်း ရေနက်ကွင်းမှာ ထူးထူးခြားခြား ရှင် သန်ကြီးထွားနိုင်သည့် စပါးမျိုးစိတ် သစ်တစ်ခုသာ ကေနံမုချဖြစ်ရမည်ပဲ။

ကြားဖူးနားဝ စကားအရ တချို့ သော စပါးခင်းများမှာ မူလစိုက်ပျိုး သည့် စပါးမျိုးနှင့်လည်းမတူ အခြား သော စပါးမျိုးလည်းမဟုတ်ဘဲ အပင် အရွယ်အစား စပါးစေ့ အရွယ်အစား ထိုပြင် အသွေးအရောင်နှင့် အရသာ ပါ ကွဲပြားခြားနားစွာ ဖြစ်ထွန်းလာသည့် စပါးပင်ကို ရိုးရာလေ့အရ ထွန်းစမ်း ဟု ခေါ်ကြပါသည်။

‘ယခု တွေ့ရှိရတဲ့ စပါးမျိုးဟာလဲ ရေမကြောက်တဲ့ ထွန်းစပါး တစ်မျိုးပဲ ဖြစ်ရမယ်။

ဟုတ်ပြီ... ဘယ်သူမှ စိတ်မဝင်စား တဲ့ ဒီရေနတ်ကွင်းမှာ ဘယ်သူမှ မသိ သေးတဲ့ ဒီစပါးမျိုးအသစ်ကို ဘယ်သူမှ မသိအောင် တိတ်တိတ်ကလေး စမ်း သပ် စိုက်ပျိုးကြည့်ရမယ်။

ပထမဆုံး ဒီစပါးမျိုးရအောင် အရင် စုဆောင်းရမယ်။ ပြီးမှ မျိုးစပါးရတာနဲ့ ချင့်ချိန်ပြီး လာမယ့်မိုးဦးကျ ဒီရေနက် ကွင်းရဲ့ အတွင်းပိုင်းကျကျ မြေအနေ အထား အကောင်းဆုံးနေရာမှာ လျှိုဝှက် စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးကြည့်ရမယ်။

အောင်မြင်ပြီဆိုတာနဲ့ ဘယ်သူမှ စိတ်မဝင်စားတဲ့ ဒီယာကြီးကိုင်းတော ရေနက်ကွင်း ဝေဇိယာကြီးတစ်ခုလုံးကို အစိုးရခံ လယ်ယာမြေကုန် လျှောက် ပြီး စပါးစိုက်ကွင်းကြီး အဖြစ်ပြောင်းလဲ ပစ်ရမယ်။

အင်းလုပ်ငန်းလဲ လုပ်လို့မရ၊ လယ် လုပ်ငန်းလဲ လုပ်လို့မရတဲ့နေရာမို့ အခက်အခဲတော့ သိပ်ရှိမယ်မထင်ဘူး။

အကြောင်းမသိသူတွေက ကိုယ့် တို့ အရှူးလို့တောင် ထင်ကြဦးမယ်။

အဲဒါပဲ ကောင်းပါတယ်လေ။

ဘယ်သူမှ စိတ်မဝင်စားမှ ကိုယ့်

ရည်မှန်းချက်အတိုင်း လျှိုဝှက် အကောင်းအထည်ဖော်ဖို့ ပိုအဆင်ပြေ တာပေါ့’

သို့နှင့် ကျွဲစားကျက်အတွက်ကော မျိုးစပါးအခြေအနေပါ ထပ်မံ လှည့် လည်ကြည့်ရှုပြီး ကျွဲကျောင်းချိန်အစီ အစဉ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါ၏။

ထို့နောက် ရေနက်ကွင်းစားကျက် ထဲသို့ ကျွဲများ လွှတ်ကျောင်းထားပြီး အိတ်တစ်လုံးနှင့် ချုံများပေါ်မှ စပါးနံ များအား ဆွတ်ယူ ခြွေချလိုက် အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်နှင့် ပါလာသည့် ထမင်း ထုပ်ကလေး ဖြေစားချိန်မှလွဲ၍ မအား ရအောင် ရှိနေပါတော့သည်။

တစ်ဆယ့်ငါးရက်ခန့် အကြာမှာ ဆယ်တင်းဝင် ပုတ်ကလေးတစ်လုံးနှင့် အပြည့် မျိုးစပါးအသစ်များ ရရှိခဲ့ပါပြီ။

ထို့အတူ ရေနက်ကွင်းမှ အလေ့ကျ မျိုးစပါးအားလုံးနီးနီးလည်း ကုန် သလောက် ဖြစ်သွားပြီမို့ မျိုးစုဆောင်း ခြင်းအား ရပ်လိုက်ပါ၏။

‘အင်း... မျိုးစပါးက ဆယ်တင်းဆိုတော့ တစ်ဝက် တစ်တင်းနဲ့ ဆယ်ဧက စမ်း စိုက်ကြည့်ရမယ်။

အနိမ့်ပိုင်းဖြစ်လို့ တိုက်ရိုက်အစေ့ချစိုက်တဲ့ ကြောင်စနစ်နဲ့ အဆင်ပြေမယ်။ ဘာကြောင့်

လဲဆိုတော့ ဒီနေရာတွေက ပြင်ပပြင်ရွာ တာနဲ့ ရေပြင်သွားလို့ပဲ။

ဒီတော့ နယုန်လ ပိုလေး တစ်ပြက်၊ နှစ်ပြက် ရွာလို့ ပြေးသွားတာနဲ့ အပြန်ဆုံး တွန်ယက် ပြီးမျိုးစေ့တွေ ကြဲချလိုက်ရမယ်။

ဒီဆို ရေပြင်ယဉ်အချိန် အပင်တော်တော် ကြီးနေပြီ အထဲခံနိုင်မယ်။ ထူးဟာသူ အပင် မှာ အလေ့ကျပေါက်နေတုန်းကလဲ ဒီလိုပဲ နေမှာပဲ။

ပိုရွာကတည်းက အပင်ပေါက်နေလို့သာ ရေကြီးချိန်မှာ မသေတဲ့ ရှင်သန်အောင်မြင် နေခဲ့တာပေါ့။

ပြီးတော့ အပင်ကလဲ ကြာရှည်ကြာစွယ်တွေ လို ရေပြင်းသလောက် လိုက်မြင့်တတ်တဲ့ ဂုတ်သတ္တိရှိလို့သာ ဒီပေါ့စစ်ရဲ့ အပေါ်ဟာ လူနှစ်ရပ် သုံးရပ်လောက် ရှည်လျားမြင့်မား နေတာပေါ့’

ဤကဲ့သို့ ကြံဆတွေးတောရင်း၊ ကျွဲကျောင်းရင်းဖြင့် တစ်နေ့လွန် မြောက်၍ ကျွန်ုပ် စောင့်မျှော်နေခဲ့ရ သည့် နယုန်လသို့ ရောက်လာပါပြီ။ မိုးလည်း တစ်မ၊ နှစ်မခန့် ရွာပြီးမို့ လျှိုဝှက်စမ်းသပ် စိုက်ပျိုးမည့် ရေနက် ကွင်းမှ မြေများသည်လည်း ထွန်ယက် လို့ရအောင် နူးနေပါပြီ။

တစ်သက်လုံး ကျွဲကျောင်းစားရန် စိတ်ကူး၍ ရသည့်အချိန်ကလေးများ မှာ ကြီးစားသင်ယူထားသော လယ် လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် ပညာ ဗဟုသုတများကို ဒီနေရာမှာ အသုံးချ ရပါတော့မည်။

ကိုယ်တိုင် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးမှသာ လျှိုဝှက်ရာကျမည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် ကျွဲကျောင်းသည့် အလုပ် အား ပေါက်ဈေးထက် အနည်းငယ်ပို ပေး၍ တစ်လခန့် ယာယီလွှဲပြောင်း ငှားရမ်းလိုက်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်သည်ကား လယ်ထိုးနည်း၊

လယ်ထွန်နည်းများ လေ့ကျင့်ရန်ဟူ
သော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် စကား
နည်းသည် ကျွဲပိုင်ရှင်တစ်ဦးထံမှ ကျွဲ
တစ်ကောင်နှင့် ထွန်၊ ထယ် အစရှိသည့်
လယ်လုပ်ကိရိယာများအား နေ့တွက်
နှင့် ငှားရမ်းပြီး လုပ်ငန်းကြီးအား စတင်
အကောင်အထည် ဖော်လိုက်ပါသည်။

မိုးကလည်း မကြာမကြာ ရွာပေး
နေသဖြင့် တစ်လမကြာခင် အားလုံး
ပြီးစီးသွားပါသည်။ ပျိုးထောင်ပြီးမှ
စိုက်ရသည့် စိုက်ခင်းဆိုလျှင် တစ်ကေ
ကျွဲရှစ်ရှည်ခန့် ထွန်ရမှာပါ။

အခုလို ကြခင်းစနစ်ကား သုံးရှည်ခန့်
နှင့် ပြီးပါ၏။ ဒီကုန်ကျစရိတ်များအား
ကျွန်ုပ်ကို ပေးရမည့် ကျွဲကျောင်းခ
စပါးများထဲမှ နတ်ယူရန် ကျွဲပိုင်ရှင်ကို
ပြောလိုက်ပြီး မူလ ကျွဲကျောင်းသည့်
အလုပ်အား ပြန်လည် လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါ
သည်။

မိုးဖြိုင်ဖြိုင်ရွာသည့် အချိန်တွင်ကား
ကျွန်ုပ်၏ စပါးပင်များမှာ အတော်ပင်
ကြီးထွားမြင့်မားနေပါပြီ။

ဝါဆိုဝါခေါင် ရေဖောင်းဖောင်းမှာ
လည်း ရေဘယ်လောက်မြုပ်မြုပ် ဒီနေ့
မြုပ် နောက်နေ့ ရေပေါ်တစ်ထွာ
လောက် ပြန်ပေါ်လာတာပဲ။ တော်
တော် ထူးဆန်းတဲ့ စပါးမျိုးပါလား...

ကျွန်ုပ်၏ ခန့်မှန်းချက်များ ကွက်တိ
ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။ မိုးဇာန်၍ စပါးပင်မှ
စပါးနုများ ထွက်လာပြီး နို့ရည်တည်
သည့်အချိန်မှာတော့ အရင်က ကြံစည်
ထားသည့်အတိုင်း ဧက တစ်ထောင်ခန့်
ရှိသည့် ရေနက်ကွင်း တစ်ခုလုံးအား
လယ်ယာမြေကုန်အဖြစ် လျှောက်ယူ
ရရှိလိုက်ပါတော့သည်။

ဘာပေးခဲ့သော ရွှေတစ်ဆယ်သား
ပင် မကုန်ပါ။ အသုံးမဝင်သော ပလပ်
မြေဖြစ်၍ ရွှေခုနစ်ကျပ်သားခန့်သာ

ကုန်ကျစရိတ် ရှိပါသည်။

သို့နှင့် စပါးများ ရင့်မှည့်ပြီး ရိတ်သိမ်း
ခြေလှေ့ခဲ့ရာ ထိုဆယ်ကေမှ စပါးတင်း
ပေါင်း ရှစ်ရာခန့် ရရှိခဲ့ပါ၏။ လူအားလုံး
အံ့ဩသွားအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ယခုအချိန်မှာ ဒီထူးဆန်းသော စပါး
မျိုးအား လျှို့ဝှက်ထားစရာ မလိုတော့
ပါ။ ရေမကြောက်တတ်သော ရေက
သူ့ကို အရှုံးပေးရသောကြောင့် “**ရေ
မနိုင်စပါးမျိုး**” ဟု လိုက်ဖက်သည့်
အမည်နာမတစ်ခု မှည့်ခေါ်ပေးအပ်
လိုက်ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ် ရရှိထားသော ရေနက်ကွင်း
ကေတစ်ထောင်အနက်မှ စပါးစိုက်
မရသော ဥပမာ မြက်ပင်ထူထပ်သည့်
နေရာများ၊ ချုံတောများ၊ ကိုင်းတော
များ၊ တောင်ကမူလေးများ စသည်တို့
အား ဖယ်ထုတ်လိုက်လျှင် တစ်ဝက်ခန့်
လယ်ဧက ငါးရာခန့်ကို ပိုင်ဆိုင်သည့်
လယ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။

မြေပိုင်ရှင်ကြီး ဖြစ်ဖို့အတွက်လည်း
အတော်ကြီး နီးစပ်လာပါပြီ။ ယခု
လက်ရှိ ကေငါးရာခန့်ကို ထွန်ယက်
စိုက်ပျိုးရမည့် ကုန်ကျစားရိတ်များ
အတွက်လည်း ပူပန်နေစရာမလိုပါ။

ကျွဲတစ်ကောင်နှင့် လူတစ်ယောက်
အတွက် တစ်မနက်ကို စပါးတစ်တင်း
ခွဲ၊ စပါးရိတ်ခ လူတစ်ယောက်

တစ်တင်းနှုန်းဖြင့် မှတ်သားထားပြီး
စပါးပေါ်ချိန်ရောက်မှ ရှင်းပေးရမှာမို့
ဘာအခက်အခဲမှ မရှိပါ။

မျိုးစပါးအတွက်လည်း လုံလောက်ရုံ
မက ပိုလျှံနေပါသေးသည်။ တခြား
ပျိုးနတ်ခ စပါးစိုက်ခများလည်း ကြခင်း
စနစ်ဖြစ်သည့်ကြောင့် လုံးဝ ကုန်စရာ
မရှိတော့ပေ။

ဘာပြောသည့်အတိုင်း အလွန်ဆုံး
ခုနစ်နှစ်အတွင်း အကျိုးပေးသည့်
ဆေးရိုးကျီးပေါင်း အစွမ်းများလား ဒါမှ
မဟုတ် အမှူးအမှတ်မဲ့နေတဲ့ အရာရာ
ကို စူးစမ်းလေ့လာတတ်သည့် အချက်
ကြောင့်လား ကုသိုလ်ကံကြောင့်ပဲ
လား...

အို... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခုမှ နှစ်နှစ်ပဲ
ရှိသေးတယ် လယ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်နေပြီ။

နောက်ငါးနှစ်ဆို လယ်ဧကက
ထောင်ချီပိုင်တဲ့ မြေပိုင်ရှင်ကြီး ဖြစ်လာ
တော့မှာပဲ တော်တော်စွမ်းတဲ့ ဆေးရိုး
ကျီးပေါင်းပါလား...

စသော အတွေးများဖြင့် လာလတ္တံ့
သော ရွှေရောင်နေရက်များအား
မှန်းဆ မြင်ယောင်နေမိပါတော့သည်။

ရွှေ့လျှောက်ဖတ်ပါရန်
မောင်စိန်စမ်း
(ကေတုမတ်)

ကောဇာန် (သခွတ်မြေ) ဝက်လက်

ဟာရွှေကို စိန်သိမ်းသူ

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က စာရေးသူတို့၏ အရပ်ဒေသ၌ စုန်းပူးကပ်ခြင်း၊ တစ္ဆေအခြောက်ခံရခြင်းတို့ကို မကြာခဏ ကြားနေကြရ၏။

ယနေ့ခေတ်မှာတော့ လူတွေကပင် ရဲရင့်သတ္တိကောင်းကာ အယုံအကြည်နည်းသွားကြသောကြောင့်ပေးလား သို့တည်းမဟုတ် ဝိညာဉ်လောကသားတွေ စုန်းမတွေပင် ပညာခန်းခြောက်ကောင်းရာဘဝသို့ ရောက်သွားကြသောကြောင့်ပေးလား...

စာရေးသူအနေနှင့် မတွေ့တတ်တော့ပေ။ တစ္ဆေအခြောက်ခံရခြင်း၊ စုန်းပူးကပ်ခြင်းတို့မှာ တွေ့ကြုံခံအင်မတန်မှ နည်းပါးသွားပြီဖြစ်၏။

F.33A. April, 2017.

ယနေ့ခေတ်လူငယ်တွေ၌ မမြင်ရမမြင်ဘူးသော တစ္ဆေကို ကြောက်ပင်ကြောက်ငြားသော်လည်း ကိုယ်တိုင်အခြောက်ခံရဖူးသူမှာ နည်းပါး၍ စုန်းပူးသည်၊ စုန်းပြုစားသည်ဆိုခြင်းကိုတော့ ပုံပြင်စကားအဖြစ်သာ ထင်မှတ်ကြတော့သည်။

သူတို့ မယုံငြားသော်လည်း ဒါတွေသည် တစ်ခေတ်တစ်ခါက အမှန်ပင်ရှိခဲ့၏။ တွေ့ကြုံဖူးခဲ့ကြ၏။

ယခု ကျွန်ုပ်တင်ပြရေးသားမည်ဖြစ်သော တစ္ဆေအခြောက်ခံရသူတို့၏

အဖြစ်အပျက်တို့မှာ ကျွန်ုပ်၏ အသိုင်းအဝိုင်း ကျွန်ုပ်၏ အနီးဝန်းကျင်ရှိ ကိုယ်တိုင် အခြောက်ခံရသူတို့၏ ပြောပြမှုနှင့် ကိုယ်စီအတွေ့အကြုံတို့ကို ရေးသား တင်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါကြောင်း...

* * *

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းရှစ်ဆယ် ကျော်ခန့်က...

လယ်ကွက်တွေထဲတွင် ယာယီလမ်းအဖြစ် ဖြတ်ဖောက်ထားသော လှည်းလမ်းလေးအတိုင်း လှည်းတစ်စီး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅၇

အနောက်မှ အရှေ့ဘက်ရှိ ရွာကြီးဆီသို့ ဦးတည်၍ မောင်းလာ၏။

အချိန်ကား ညစက် ခုနစ်နာရီခန့်... နေ့တာတိုသော...ဆောင်းကာလ၏ လဆုတ်ညဖြစ်သဖြင့် ညအမှောင်ထု က စိုးမိုးလာကာ ရှေ့ ဝါးတစ်ရိုက်၊ နှစ်ရိုက်ခန့်မှ လွဲ၍ သဲကွဲစွာ မမြင်ရ တော့ပေ။

'တောက်...ဟဲ့...ခွား' လှည်းပေါ်တွင် တူအရီးသုံးယောက် လိုက်ပါလာ၏။

အသက်အစိတ်အရွယ် ဦးလေးဖြစ် သူ "ကိုဘတုတ်" က လှည်းမောင်း၍ လူမမည် တူလေးနှစ်ယောက်ဖြစ်သော အကြီးကောင် မောင်ညွန့်မောင်က ဆယ်တစ်နှစ်၊ ညီငယ်မောင်ညွန့်ဖေက ကိုးနှစ်အရွယ်...

ဆွေမျိုးတွေရှိရာ "သဖန်းကုန်း ရွာ"သို့ အလည်သွားရာမှ တူအရီး သုံးယောက်ရွာသို့ ပြန်လာကြခြင်း ဖြစ်၏။

သူတို့နေထိုင်ရာ သခွတ္တောရွာနှင့် သဖန်းကုန်းရွာဆိုသည်က တစ်မိုင်ခွဲ ခန့်သာဝေး၍ လမ်းရေးလမ်းတာကို အရေးမထား ဆွေမျိုးတွေအိမ်က ညစာစားပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ယခုလို မိုးချုပ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကောက်ခြေပြတ်ကာသမို့ လှည်း လမ်းကြောင်းနှစ်ခုမှလွဲ၍ ဝန်းကျင်တွင် စပါးရိုးပြတ်တို့ကသာ မင်းမှုနေ၏။

အပြန်လမ်းကြော သိနေသော ခွား နှစ်ကောင်မှာလည်း နှင်တံ တို့စရာပင် မလို ပါးစပ်မှ အော်သတိပေးရုံနှင့် ရွာရှိရာဘက်ဆီသို့ ဦးတည်၍ သုတ်ခြေ တင်နေကြ၏။

ခရီးတစ်ဝက်ခန့် အရောက်မှာတော့ ချည်တိုင်ပြန်ချင်အောင် ခပ်သုတ်သုတ် ၂၅၈ နှစ်ရွာအောင်ခြေချိမ္မာရင်း

သွားနေကြ ခွားနှစ်ကောင်သည် ရုတ် တရက် ရပ်တန့်ကာ နားရွက်တို့ကို စွင့်ပြီး ရှေ့ဆီသို့ ကြည့်နေရာမှ...

'ရှူး...ရှူး' နှာမူတ်သံပေးလျက် ထိတ်လန့် သော အမူအရာကို ပြနေကြသည်။ 'ဟဲ့...ဒီခွားနှစ်ကောင်ကလဲ ဘာ လန့်စရာတွေလို့လဲ ဇာ...'

'ရှုန်း...ရှုန်း' ကိုဘတုန်သည် ပါးစပ်မှ မြည်တွန် အော်ဝေါက်ပြီး ရပ်တန့်သွားသော ခွား နှစ်ကောင်ကို နှင်တံနှင့် တစ်ချက်စီ ရိုက်လိုက်၏။ ခွားနှစ်ကောင်က သူ့ အမိန့်မနာခံ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ပေ။ ရပ်မြဲ ရပ်နေကြ၏။ ကိုဘတုတ် စိတ် ထွက်လာကာ...

'တယ်... ဒီခွားနှစ်ကောင် ငါ့ကြိမ် လုံးတောင် မကြောက်ကြတော့ဘူး လား ကဲဟာ...ကဲဟာ'

'ရှုန်း...ရှုန်း' 'ရှူး...ရှူး...ဖရူး'

ခွားနှစ်ကောင်သည် ရှေ့မတိုးသည့် အပြင် နားရွက်တွေပေကာ လက်နှစ် ဖက်ရှေ့သို့ ဆောင့်ကန်ပြီး နောက်သို့ မရမက ဆုတ်နေကြသဖြင့် လှည်း လမ်းကြောင်းတွင် မတည့်ဘဲ ကန့်လန့် ကြီးတွေ ဖြစ်နေရာ ပခုံးတွင် ညှပ်ထား သော ထမ်းပိုးကျည်းတွေ ကျိုးမှာစိုး သဖြင့် ကိုဘတုတ်တစ်ယောက် စုတ် သပ်၍ ခွားတွေကို ချောနေရတော့၏။

'ကျွတ်...ကျွတ်...ကျွတ်...ကျွတ်' 'ဟင်း... ဘာများမြင်လို့ ဒီလောက် ကြောက်လန့်နေရတာလဲကွာ'

ပါးစပ်မှ ညည်းညူကာ လှည်းလမ်း ရှေ့သို့ လှမ်းကြည့်ရာ ဝါးနှစ်ရိုက်ခန့် အကွာ လှည်းလမ်းအလယ်၌ ခွေး အနက်တစ်ကောင် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေ သည်ကို ဝိုးတဝါးတွေ့ရသည်။

သူနှင့်အတူပါလာသော တူနှစ် ယောက်သည်လည်း ကြောက်လန့်ကြ သဖြင့် သူ့ကို ဖက်ထားကြ၏။ မိုးရိုး ခွေးမဟုတ် တစ္ဆေခြောက်နေမှန်း သိ သဖြင့် သူသည်...

'အော်မာ ဘာသာချောက ရှေ့က ငုတ် တုတ်ထိုင်စောင့်နေတာကိုး သတ္တိရှိရင် ဒီ အနားယာခဲလေ'

ကိုဘတုတ်သည် တဖွတ်ထိုး တဖောက်ကန်း အကြောက်အလန့်မရှိ သူပီပီ လှည်းလမ်းအလယ်၌ ငုတ် တုတ်ထိုင်နေသော အကောင်ကို စိန် ခေါ်လိုက်၏။

'ဦးလေးကလဲဗျာ ကျုပ်တို့ကြောက်ပါယ် ဆိုမှ ဘာပြုလို့ ခေါ်တာလဲဗျာ' တူအကြီးဖြစ်သူ မောင်ညွန့်မောင် မှ ပြောသည်။ ကိုဘတုတ်က...

'ဟ...ဒီအကောင်က ကြောက်ရင် မြ ခြောက်မှာပေါ့ဟာ။ ရှေး... ခွားကြီး နှစ်ကောင်ကို ဖက်တိုက်အပ်ကို ပြုပြန်ထား အနားကပ်လာရင် ငါတို့ပြန် ရိုက်ပေ သူ့စကားပင် မဆုံးလိုက်ပေ။ ရှေ့

လှည်းလမ်းအလယ်မှ ဆွေးနက်လိုလို အကောင်သည် ရုတ်တရက် ကျွဲပေါက် ကြီးအရွယ်မှ ပြောင်းလဲကာ လက် ယာဘက်ဘေးမှ လှည်းကို ပတ်ပြီး နောက်ပြီးဘက်သို့ ရောက်လာသည်။ ထို့နောက် လှည်းပေါ်သို့ ခုန်တက်ရန် ရွယ်လိုက်စဉ်...

‘ရှုန်း...ရှုန်း’

ကိုဘတုတ်လက်ထဲမှ ကြိမ်တံပြာ နှင့် နှစ်ချက်ဆင့် ရိုက်လိုက်စဉ် ရိုက် ချက်ထိသော်လည်း ဖွဲအိတ်တစ်အိတ် ကို ရိုက်ရသကဲ့သို့ပင် လက်ထဲတွင် စီးစီးခိုင်ပိုင်မရှိလှ...

နွားနှစ်ကောင်သည်လည်း စော စောက ရှေ့မှ ဆီးတားသော အကောင် ကြောင့် ကြောက်လန့်ကာ တန့်ရပ်နေ ခဲ့သော်လည်း ယခုရှေ့တွင် ဘာမှ အတားအဆီးမရှိတော့ဘဲ နောက်မှ ဝရုန်းသုန်းကား ဆူသံနှင့် ကြိမ်ရိုက်သံ တို့ကြောင့် ရှေ့သို့ ဒုန်းစိုင်း၍ ပြေးလေ တော့သည်။

‘ဝရော...ရော’

နောက်မှ ဆွေးလိုလို၊ ဝက်ဝံလိုလို အမွှေးစုတ်ဖွားနှင့် အကောင်ကြီးသည် လှည်း လှည်းနောက်မှ အပြေးမီအောင် လိုက်လာကာ လှည်းပေါ်ခုန်တက်ဖို့ ကြိုးစားနေသည်။

‘ရှုန်း...ရှုန်း...ရှုန်း...ရှုန်း’

ကိုဘတုတ်၏ ကြိမ်ရိုက်သံသည် လှည်း ရိုက်ချက်စိတ်လာသည်နှင့်အမျှ လက်ထဲမှ ကြိမ်လုံးသည်လည်း ကျိုး ပြတ်သပ်ကာ တစ်တောင်ကျော်ကျော် မျှသာ ကျန်ရှိတော့သည်။

နောက်မှအကြံရကာ နံဘေးရံတိုင် တွင် ချိတ်ထားသော “ပြန်ကထောက်” (နွားလှည်းညှပ်ရာတွင် လှည်းညီး ထမ်းပို့တံ့ကို ထောက်ရသော ခွထောက်)ကို ဆွဲယူပြီး လက်နှစ်ဖက်

နှင့် စုံကိုင်၍ ရိုက်တော့သည်။

‘ဖုန်း...ဖုန်း’

‘ကယ်ကြပါဦးချို’

နွားကြီးကို တစ်စစီကိုင်ဆွဲထား သော တူနှစ်ယောက်သည်လည်း ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ပြိုင်တူ အော်ကြတော့သည်။

‘ဟေ့...ကောင်တွေ နွားကြီးကို မလွတ်စေနဲ့ဟေ့’

တူနှစ်ယောက်ကို အော်ဟစ် သတိ ပေးရင်း နောက်မှ သတ္တဝါကြီးကိုလည်း မျှက်ခြေပြတ်မခံဝံ့ လှည်းပေါ် တက် မည် ရွယ်လိုက်၊ ပြန်ကထောက်နှင့် ဆော်လိုက်နှင့် ကိုဘတုတ် အလုပ်ရှုပ် နေတော့၏။ ကြာကြာနေရင် ခက်ရ ချည် သူ စိတ်ဓာတ်ကျ၍ ကြောက်စိတ် ဝင်လာတော့သည်။

‘ကယ်ကြပါဦးချို’

သူပါ ကလေးတွေနှင့်အတူ သံပြိုင် ရေရှည် အော်ရတော့သည်။

‘ဂျုန်း...ဝရုန်း...ဝရော’

နွားနှစ်ကောင်သည်လည်း အပြေး ရှိန်မလျော့ လယ်ကန်သင်းအမြင့်တွေ ရော ချပ်ချိုင့်တွေကိုလည်း မရှောင် ကျော်ဖြတ်ပြေးလွှားနေသဖြင့် လှည်း အိမ်တစ်ခုလုံး တစ်စစီ ဖြစ်မသွားစေ ရန် ဘုရားတနေရေထော့သည်။

သည်သို့နှင့် ရွာနှင့် တစ်ဖာလုံခန့် အကွာ အရောက်မှာတော့ ရွာဘက်ဆီ မှ မီးရောင်ထဝင်းဝင်းနှင့် ထွက်လာ ကြသော လူအုပ်ကြီးကို မြင်ရာမှ ကိုဘတုတ်တစ်ယောက် စိတ်ချ လက်ချ ဘဝင် အေးသွားရတော့၏။

လှည်းနောက်မှ လိုက်လာသော သတ္တဝါကြီးသည်လည်း ဘယ်အချိန် မှာ ဘယ်ဆီသို့ ထွက်ပြေး သည်မသိ စုံစမြုပ်စ ပျောက်ကွယ်သွား တော့သည်။

မကြာခင် ရွာထဲမှ ထွက်လာသော လူအုပ်ကြီးသည်လည်း သူတို့နှင့် မနီး မဝေးသို့ ရောက်လာကာ လှည်းရပ် တန့်ရန် နွားနှစ်ကောင်၏ နဖားကြီးကို ဝင်ဆွဲသူက ဆွဲ၍ လှည်းရပ်သည်နှင့် သူတို့လည်း အနားသို့ ဝိုင်းအုံလာ ကာ...

‘ဘာလဲ ဘာဖြစ်ကြတာလဲ’

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းမေး ကြ၏။ ထိုလူအုပ်ထဲမှ လူခပ်ကြီးကြီး တစ်ယောက်ထွက်လာကာ...

‘ဟဲ့...ဇာလဲဟုတ်ကို တူအနီသုံး ယောက်ပါလား၊ ဘယ်ကလာလို့ ဘာတွေ ဖြစ်ကြတာလဲ’

ထိုသူသည် ကိုဘတုတ်နှင့် တူအနီ ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူဖြစ်၏။

‘မပြောပါနဲ့တော့ ဘဒ္ဒေးရာ သဖန်း ကုန်းရွာ အလည်သွားရာက အပြန်...’

ဟု အစချီ၍ သူတို့အဖြစ်အပျက်ကို စုံအောင် ပြောပြရာ ထိုသူမှ...

‘ဖြစ်မှ ဖြစ်ရပေ မောင်ဘတုတ်ရာ အဲဒီလှည်းလမ်းအနား လမ်းဘေး ထနောင်းပင်က သရဲက တကယ်ကြမ်း တာကွ ဘုရားစာ တရားစာမရွယ်ဘဲ မင်းမို့လို့ စိမ်းခေါ်ခဲ့တယ်ကွ၊ ဟား... ဟား...ဟား’

စောမိသင်
(ရန်ကင်း)

ပိတောက်သည့်သူ အပိကပါ

ကိုနေလင်းနှင့် စမ်းစမ်းသွယ်တို့ လင်မယားက ကျောင်းပြီးပြီးချင်း အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရာ ကိုနေလင်းက အလုပ်ကို အစုံလုပ်ရသည်။ စမ်းစမ်း သွယ်တို့ဘက်က ချမ်းသာသော်လည်း ငယ်သေး၍ အလုပ်အကိုင် အတိအကျ ရှိမှ ယူစေလိုသည်။ ပြောစကား နား မထောင်ဘဲ အိမ်ထောင်ထူထောင်ခဲ့ ကြရသည့် လင်မယားမို့ နှစ်ဖက်စလုံး က အရင်းအနှီး ထုတ်မပေးခဲ့။

ကိုယ်ထူးကိုယ်ချွန်ကာ လုပ်ငန်း အသေးလေးတစ်ခု ထူထောင်ကြရ သည်။ ကိုနေလင်းရော စမ်းစမ်းသွယ်ပါ အင်ဂျင်နီယာများ ဖြစ်ကြသော်လည်း
၂၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကိုနေလင်းထက် စမ်းစမ်းသွယ်က ပိုထက်မြက်သည်။ စမ်းလုပ်ခဲ့သည့် သယ်ယူပို့ဆောင် ရေးလုပ်ငန်းက အောင်မြင်လာသည့် အခါ အလုပ်အတွက် အရင်းအနှီးထုတ် ပေးသည့် ကိုနေလင်းဆရာက မိဘ သဖွယ် အားကိုးလာရသည်။ သား အဖြစ် မွေးစားခဲ့သလို သူတို့နေဖို့ အိမ်မြေဝယ်ရန် ပိုက်ဆံလည်း ထုတ် ချေးပေးခဲ့သည်။

ထိုဆရာက အသက်အရွယ်ကြီးလာ

၍ ကိုယ်တိုင် သွားလာ မလုပ်ကိုင်နိုင် သည့်အခါ စိတ်ချရသည့် လူယုံသဖွယ် ကိုနေလင်းကို အားကိုးလာခဲ့ကာ နာမည်ပင် မခေါ်ဘဲ သားဟုသာ ခေါ်ခဲ့ သည်။ ကိုနေလင်းလုပ်ငန်းအတွက် လိုအပ်သည့် ငွေအရင်းအနှီးကိုလည်း ထုတ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ကိုနေလင်းကလည်း ရသည့်ငွေ၏ နှစ်ဆယ့်ငါးရာခိုင်နှုန်းကိုသာ ပယူခဲ့ သည်။ ပစ္စည်းများကို ရေလွှဲခရာ ကုန်းလမ်းကပါ ဆောက်လုပ်ရေး

လုပ်ငန်းအတွက် သယ်ပို့ပေးခဲ့သည်။ အလုပ်များ လည်ပတ်လာသည့်အခါ အသေးစား ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းကို ကိုယ်တိုင်လုပ်ခဲ့သည်။

အောက်ခြေက တက်လာသော ကိုနေလင်းတို့ စမ်းစမ်းသွယ်တို့မှာ အချို့ကြီးရို့ထက် အမြဲအလုပ်ရှိနေဖို့ အမြတ်နည်းနည်းပေမယ့် အလုပ်များ များဖြစ်ဖို့ကို လုပ်ကြသည့်အတွက် ဆွဲသည့် တင်ဒါတိုင်းလည်း အောင် ခဲ့သည်။

စမ်းစမ်းသွယ်တို့လင်မယား အလုပ် ကိစ္စနှင့် ခရီးပဲ ထွက်နေကြရသည်။ ကလေးမရှိသေးသည့် လွတ်လပ်နေ သည့် လူတွေမို့ ယောက်ျားသွားရာ လိုက်ပါနိုင်ပြီး သူတို့ဆရာအဖေ ကလည်း ခရီးထွက်ရာတွင် လွယ်ကူ စေရန် ကားလေးတစ်စီးကို စီစဉ်ပေး ခဲ့သည်။

ယခုလည်း ပြင်ဦးလွင်ဘက်သို့ အလုပ်ကိစ္စနှင့် ခရီးထွက်ရာမှ အပြန် စေတီတစ်ဆူကို လှမ်းဖူးလိုက်ရသည်။ အနီးကပ် သွားဖူးမျှော်ချင်သည့်စိတ် ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

စေတီတော်သို့ ရောက်သည့်အခါ တပေါင်းလပြည့်နေ့ဖြစ်၍ ဘုရားဖူးများ ဖြင့် စည်ကားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အနီးအနားမှ ဘုရားဖူးများနှင့် စကား ပြောဖြစ်ကြသည့်အခါ တပေါင်း လပြည့်နေ့သည် ထိုဘုရား၏ ဘုရား ပွဲတော်နေ့မှန်း သိလိုက်ရပါသည်။ ဘုရား၏ ဘွဲ့တော်မှာ **ရွှေစာရံမဟာ မုနိရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး** ဖြစ်ပါ သည်။

စေတီတော်အား လက်ယာရစ် လှည့်ကန်တော့ပြီး ရွှေစာရံမဟာမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ သဗ္ဗိယံ ခမ်းနားသည့်ပုံတော်ကို ဖူးမြော်ပြီး

နောက် အနောက်ဘက်မွှောရုံအတွင်း ဌ ခေတ္တနားခဲ့ကြပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ယောဂီရောင် အထက်အောက်ဆင်တူ ဝတ်ဆင်ထား သည့် အသက်ငါးဆယ်ကျော် အမျိုး သမီးတစ်ဦးက စမ်းစမ်းသွယ်အနီးတွင် လာထိုင်ကာ လက်ကို လှမ်းကိုင်လိုက် ပါသည်။

'မျှော်နေတာ ကြာလှပြီ အနုပညာကို ရောက်လာကြတော့တယ်။ အစ်မတော် စောမွန်လှက ကလေးသုံးယောက်ကို စောင့်ရှောက်ထားတာ သမီးကြီးတို့ကို တစ်ယောက်ပေးမလို့တာ သမီးကြီးတို့က မလာနိုင်အောင် တားထားကြလို့ လာလို့ မရဘူးလေ။

လက်ခံလိုက်ပါ သမီးကြီး၊ သမီးကြီးတို့ စီးပွားစွာ တိုးတက်အောင် အစ်မတော်က ပ.စပယ်၊ အနုပညာပေးကောင်းပေမယ့် ဒီထက် တိုးတက်ကြီးပွားပြီး တိုက်တာ အိမ်ပဟာတွေ အများကြီးကို ပြုဆိုင်ရမှာပါ။ အစ်မတော် စောမွန်လှအတွက်တာ့ သိုက်ပွဲ တစ်ပွဲ ပေးလျှာပယ်'

စမ်းစမ်းသွယ်က အကြားအမြင် ဟောတာတို့၊ သိုက်နန်းတို့ကိုအစ ကတည်းက ယုံကြည်တတ်သည်။ ဘယ်က အကြားအမြင်ဆရာ ဟော ပြောချက် မှန်သည်ဆိုလျှင် ချက်ချင်းပဲ သွားမေးတတ်သလို ကန်တော့ပွဲတိုး ခြင်း လှူခြင်းများလည်း လုပ်ပါသည်။

အသက် ငယ်ကြသော်လည်း လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး မနက်ဆို လျှင် လေးနာရီထက် ဘုရားရှင်ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးအား သစ်သီးဆွမ်းကပ်၊ သောက်တော်ရေလည်း ကပ်ကြပြီး မိမိတို့ ကိုယ်ကိုလည်း သန့်ရှင်းအောင် သန့်ပြန်သော အဝတ်အစားများ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ကာ ပရိတ်ကြီး ဆယ် တစ်သုတ် ရွတ်၊ ပဋ္ဌာန်းများရွတ်ကြ

သည်။ စိပ်ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း များကို နေ့စဉ် တစ်နာရီကျော် ကြာ မြင့်အောင် အချိန်ပေး ဝတ်မပျက် လုပ်ဆောင်ကြသည်။

ဒါကြောင့်လည်း သူတို့ကို မ,စမည့် သူ၊ စောင့်ရှောက်မည့်သူ၊ အကူအညီ ပေးမည့်သူများသည် ဘုရားတန်ခိုး တော်ကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာရသည်ဟု ယုံကြည်နေကြပါသည်။

စမ်းစမ်းသွယ်တို့ ယခုလက်ရှိနေ သည့်အိမ်သို့ ပြောင်းခါစကလည်း အိမ် ပေါ်သို့ မြွေကြီးများ ဝင်ဝင်လာတတ်၍ စမ်းစမ်းသွယ်က ကြောက်လန့်ခဲ့သည်။ နောက်တော့ မြွေမဝင်နိုင်အောင် အလုံ ပိတ် သစ်သားတံခါးကြီးကို တပ်ဆင် လိုက်ရသည်။

မြွေသည် အိမ်ရှေ့ခြံတံခါးပေါက်မှ ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရှိသည့်လူများက အော်သံကို ကြားသည်နှင့် စမ်းစမ်း သွယ်က သစ်သားတံခါးကို အလျင် အမြန် ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ ခရီးပဲ ထွက်နေရသည့်အိမ်ကို မြွေကလည်း စမ်းစမ်းသွယ်တို့ ရှိနေကြသည့် နေ့များ မှာမှ ဝင်လာတတ်သည်။

ထူးချွန် အတွက် ဇာတ်ဆောင်ကပ ဇာတ်က ပါးကြီးဖြင့် ဝမ်းနိုးကြီး၊ တံခါးပိတ်လိုက်၍ ဝမ်းနည်းအင်္ဂါ ဘယ် လိုအောင်သွားသည်မသိ၊ ဗြဲထုပ်၊ ဗြဲထွက် မလာဟု ပြောကြသည်။ ဗြဲထုပ်တွင် ဝမ်းနိုးအင်္ဂါအသွားလို့တောင် ထင် ရ သည်။

ထိုခြံမြေနေရာသည် အစက ရွှံ့နွံ များဖြင့် ဖုံးနေသောနေရာ ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်မြေနေရာကို ဝယ်ပြီး မြေဖွဲ့ခြင်း လမ်းများကို ပြုပြင်ဖို့ ကိုနေလင်းတို့ကပဲ ကမကထပြုကာ မ,တည်ငွေ ဆယ် သိန်းဖြင့် အလှူငွေများ ကောက်ခံကာ လမ်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြုပြင်လာခဲ့၍ ယခုဆို သွားကောင်းသော လမ်းဖြစ်နေ

သည်။

အိမ်ရှေ့တွေပင် တက်လာကာ လာလာဝယ်ကြသော်လည်း မရောင်းခဲ့ပါ။ ဇရာဝတီမြစ်အနီးရှိ ကိုယ့်ခြံထဲက ထွက်လျှင် မြစ်ရိုးကန်ပေါင်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက်၍ ရပြီး လေကောင်းလေသန့်လည်း ရသည်။

ယခင်က ဘယ်သူမှ မနေချင်သည့် နေရာ၊ လမ်းမကောင်းသော ဗွက်ထသောနေရာ ဖြစ်သော်လည်း ပြုပြင်မှုများကြောင့် သာသာယာယာ ရှိလာခဲ့သည်။

ယခုလည်း စမ်းစမ်းသွယ်တို့ စီးပွားရှာလို့၍ ကလေး မယူသည်ကို ဘယ်လိုသိသည်မသိ၊ ကလေးယူဖို့ တိုက်တွန်းနေသည့် ယောဂီဝတ် အဒေါ်ကြီးအား ဟောပြောခ သဘောဖြင့် ငွေလျှူကာ အစ်မတော် စောမွန်လှနှင့် နဂါးသိုက်အတွက် ချည်စု၍ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်တွင် ကန်တော့ပွဲများ တင်လှူခဲ့ပါသည်။

ကန်တော့ပွဲလှူနေစဉ်အတွင်း အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား နဂါးဝင်စီးကာ နောက်သို့ လန်ပြီး လဲကျရာမှ လူးလှိပ်နေသည်။ ဘုရားကန်တော့နေသည်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်က မြွေတစ်ကောင် သွားသကဲ့သို့ တွန့်လိမ်နေရာမှ ဘုရားကို ကန်တော့ကာ နှုတ်မှလည်း နားမလည်သည့်စကားများ ပြောနေသည်။

ဟောပြောခဲ့သော အဒေါ်ကြီးအား မေးမြန်းလို၍ ကြည့်လိုက်ရာ...

'သိတို့အလှူကို လက်ခံထားလျှင် ရွှေစာရ်ဘုရားအပြုအမူ အစ်မတော်စောမွန်လှက သမီးတို့ထံအောင် လက်ကျော်နေတာ ပြောတဲ့အတိုင်း ကလေးကို ဆက်ဆက်လက်ခံလိုက်နော်'

ဟု ပြောပြီး နေရာကနေ ထထွက်

သွားပါသည်။

ရွှေစာရ်ဘုရား၏ တောင်ဘက် မြစ်ကမ်းအနီးမှ အစ်မတော်စောမွန်လှ၏ နတ်နန်းမှ ဆိုင်းသံ၊ သီချင်းသံတွေကို ကြားနေရပြီး ထိုနန်းဘက်မှ မိန်းကလေး နှစ်ယောက်နှင့် ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် ထွက်လာကြပြီး ဘုရားဘက်သို့ လာနေကြတာကို တွေ့ရပါသည်။

မိန်းကလေးတွေက ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်လောက်လို့ ခန့်မှန်းမိရသည်။ ၎င်းပျော့ညွန့်စိမ်းရောင် ရှေးဆန်ဆန် ရင်ဖုံးအင်္ကျီ လက်ရှည်နှင့် ဆံပင်တွေကလည်း နက်မှောင်ရှည်လျားပါသည်။

ယောက်ျားလေးကတော့ ပုဆိုးအစိမ်းနုရောင် ရင်ဖုံးတိုက်ပုံနှင့် အခုခေတ်မှာ ယောက်ျားလေးတွေ ဘယ်သွားသွား ဘောင်းဘီရှည်သာ ဝတ်ဆင်တတ်တာများတာကို အထူးအဆန်း ဖြစ်နေပြီး ချောမောလှပ နုနယ်လှသည့် သူတို့ မျက်နှာလေးတွေက ကြည့်ကောင်းလှပါသည်။

ကန်တော့ပွဲလှူခဲ့ကြသည့် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်ဘက်သို့ သူတို့ ထွက်သွား

ကြတာကို ငေးကြည့်မိရင်းက ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ကားပေါ်ရောက်မှ အစ်မတော်စောမွန်လှ၏ သိုက်နန်းက ညီအစ်မတွေလား အဒေါ်ကြီးပြောသည့် ကလေးသုံးယောက် ဆိုတာလားလို့ တွေးခွဲမိရသည်။

စမ်းစမ်းသွယ်က ဟောခဲ့တာတွေ နားထောင်ပြီး အိမ်ထောင်သက်လည်း သုံးနှစ်နီးပါးရှိပြီမို့ ကလေးယူဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ တစ်နှစ်ခွဲကျော်ကျော် လောက်တွင် သမီးလေး တစ်ယောက်ကို မွေးခဲ့ကြပြီး သမီးလေးက စမ်းစမ်းသွယ်နှင့် တော်တော်တူပါသည်။

မွေးကတည်းက ဆံပင်ကလည်း ကောင်းပြီး ငယ်စဉ်ကတည်းက သူ့ဆံပင်ကို ရှည်လို့ ကိုက်ကိုက်ပေးလျှင် ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်းမှာ လူးလှိပ်ခိုင့်တတ်သည်။ ကျောင်းနေသည့် အရွယ်ကို ရောက်သည့်အခါ ဆံပင်အရှည် စထားပြီး ဆံပင်ကို အထိမခံခဲ့ပါ။

ဆံပင်အရှည်ပဲ ထားမယ်လို့ပဲ အမြဲပြောတတ်ပါသည်။ ကလေးမို့ ဆံပင်တိုတိုလေး ထားပေးချင်ပေမယ့် ကျောလည်ထက် ရှည်လျားသည့်ဆံပင်ကို ကျစ်ဆံပြီးကျစ်လျှင် ကျစ်၊ နှစ်ဖက်ခွဲချည်လျှင် ချည်ထားပြီး ဆံပင်ရှည်ရှည်လေးနှင့် သမီးလေးက အရုပ်မလေးလို လှပပါသည်။ စမ်းစမ်းသွယ် စိတ်ထဲကတော့ သမီးက သိုက်ထဲက လာတာ အစ်မတော် စောမွန်လှပေးတဲ့ ကလေးလို့ စိတ်စွဲနေခဲ့ပါသည်။

အစက ကိုနေလင်းက နည်းနည်းပါးပါး သောက်စားတတ်ပါသည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေနှင့် ညဘက်ဆို ဘီယာသောက်ပြီးမှ ပြန်လာတတ်ပြီး သူတို့အလုပ်ကလည်း ဘီယာလုံးမှာမှ အလုပ်ဖြစ် အလုပ်ကိစ္စကို စကားပြောလို့ကောင်းသည့်ခေတ် ဖြစ်နေသလား

မသိပါဘူး။

သမီးငယ်ငယ် စကားသိပ် မပြော တတ်သေးသည့် ဆယ်လသမီးအရွယ် မှာ ဘီယာသောက်ပြန်လာပြီး ကလေး ကို ကိုနေလင်းက ကောက်ချီလိုက်ပါ သည်။ သမီးတစ်ကိုယ်လုံး တဆတ် ဆတ်တုန်လာပြီး သူ့အဖေ လက်ပေါ် ကနေပဲ အဖေ၏ပါးကို လှမ်းရိုက်လိုက် ပါသည်။

‘ငု...နေ့တိုင်းလို မှုနေတာ အဲဒီလို သောက်စားနေရင် တစ်နေ့ မကွရောက်လိမ့် မယ်။ အစ်မတော်စကားကို နားထောင် နားမထောင်ရင်တော့ ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ ကိုယ်’ သမီးက ပြောပြီးပြီးချင်း လက်ထဲ မှာပဲ အိပ်ပျော်နေသလို ဖြစ်သွားပါ သည်။ စကားမပြောတတ်သေးသည့် သမီးဆီက ထိုစကားတွေ ကြားပြီး ကတည်းက တော်တော်လန့်သွားခဲ့ သည်။

ဘီယာဆိုသော်လည်း တစ်ခါ တလေမှာ နိုင်ငံခြား အရက်လေးများ လည်း သောက်မိခဲ့သည်တွေ ရှိသည်မို့ သူငယ်ချင်းတွေခေါ်လျှင် မလိုက်တော့ ပါ။ သမီးကလည်း ထိုစကားများ ပြောပြီးကတည်းက ဘာစကားမှ ထပ် မပြောတော့ပါ။

အသက် တစ်နှစ်ကျော်မှာသာ ဖေဖေ၊မေမေလို့ စခေါ်ပြီး တောက် လျှောက် စကားပြောပါသည်။ သူငယ် ချင်းတွေကို ပြောပြသည့်အခါ မယုံကြ ယ်ပါဘူး။ အထူးသဖြင့် ကိုနေလင်း၏ သောက်ဖော် သောက်ဖက်တွေက မိန်းမက သောက်တာ မကြိုက်လို့ လုပ်ပြောတယ်လို့ ထင်နေကြတာပါ။

‘သွယ်ရ...ကိုတော့ သမီးက ပြောလိုက် တာကို ကြားပြီး အရမ်းလဲ လန့်သွားသလို ဆံပင်တွေတောင် ထောင်သွားတာ ကိုယ် တို့ကို စောင့်ရှောက်တဲ့သူတွေက သမီးကို

စီးပြီး ပြောတယ်လို့ပဲ မှတ်ရတော့မှာပေါ့။ သတိပေးတာကိုလဲ လိုက်နာရမှာပေါ့’ အဲဒီနေ့ကစပြီး ကိုနေလင်းလည်း အသောက်အစားကို ဝေးဝေးက ရှောင် ပြီး မသောက်တော့တာ သမီး ကိုးနှစ် အရွယ်ရောက်တဲ့ အထိပါ။ ဘာပဲဖြစ် ဖြစ် မသောက်မစားတော့တာ အမြတ် ပဲလို့ စမ်းစမ်းသွယ်ကတော့ ထင်မိပါ သည်။

ဘုရားကိုသွားကာ နှစ်စဉ် အစ်မ တော်စောမွန်လှကို ပွဲသွားသွား ဆက် သော်လည်း သမီးကိုတော့ ခေါ်မသွား ဘဲ သူ့အဘွားအိမ်တွင် ထားခဲ့ပါသည်။

သမီးမွေးပြီးကတည်းက စီးပွားတွေ လည်း တွှတ်တော်တိုးတက်ကာ ကိုယ်ပိုင်ကားတစ်စီး ထပ်ဝယ်နိုင်ခဲ့ သလို စမ်းစမ်းသွယ်တို့ မောင်နှမ ငါးယောက်ကို အသက်ကြီးပြီဖြစ်သော အဖေနှင့် အမေတို့က ငွေသား သိန်း နှစ်ထောင်ကျော်စီ အမွေခွဲပေးခဲ့သည်။

‘သမီးကိုပေးတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ငိုမြေးမလေး အင်ကြင်းကို ပေးတာ၊ ဘဏ်မှာ ပိုက်ဆံတွေကို အပ်ထား။ အိမ်မှာ မထားနဲ့ သမီးတို့က အိမ်ကပ် တာ မဟုတ်လို့ အိမ်မှာထားခဲ့ရင် စိတ် မချရဘူး’

‘သမီးတို့ ညအိပ်တွေ ခရီးထွက်ရလဲ မေမေတို့က လာအိပ်စောင့်ပေးနေတာ ကို အလွယ်တကူ သုံးချင်ရင် ဘဏ် သွားသွားထုတ်နေရတာ အချိန်မပေး နိုင်လို့ပါ’

‘ပြောတဲ့စကား နားထောင်ပါ သမီး ရယ်။ ဘဏ်သွားထုတ်ရလဲ ဘယ် လောက်မှ မကြာပါဘူး။ ဘဏ်တိုး တောင် ရသေးတာ သမီးတို့အိမ်မှာ မေမေတို့လဲ ရှေ့လျှောက် အိမ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သမီးတို့ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ခရီးထွက်ရရင် အိမ်မှာပဲ ခေါ်သိပ်လိုက် မယ်။’

အိမ်မှာ လူများတော့ ကျောင်းပို့ ကျောင်းကြိုအတွက်လဲ မပူရဘူး။ သမီး တို့ဆီ လာအိပ်တော့ တကူးတက လာရနဲ့ အိပ်ရာပြောင်းတော့လဲ အိပ် လို့မပျော်ဘူး။ ခရီးထွက်မယ်ဆိုရင် အိမ် ကိုသာ အဝတ်အစားတွေထည့်ပြီး ကလေးကို လာပို့ထား။

လျှော်ဖွပ်မယ့်သူ၊ ကလေးထိန်းမယ့် သူတွေ အဆင်သင့်ရှိတာ သမီးတို့ အိမ်မှာနေရတာ မေမေလဲ ပင်ပန်း တယ်။ စားဖို့ပူရ ကိုယ့်ဘာသာ ထွက် ဝယ်ရနဲ့ အလုပ်များတယ်’

တကယ်တော့ စမ်းစမ်းသွယ်တို့ အိမ်တွင် အမေတို့ လာအိပ်လျှင် အိမ် ဝေါ်သို့ တက်လာသည့် ခြေသံများ လည်း ကြားရတတ်သလို အိမ်ခန်း တံခါးကို လာလာပြီး လှည့်ဖွင့်သည့် အသံများကြောင့် အဖေရော၊အမေ ရော လန့်ကြသည်။

ပရိတ်ရွတ် စည်းချုပ် အိပ်ရသည်။ အိမ်ပေါ်တွင် အိမ်သာရော ရေချိုးခန်း ရောရှိ၍ ညဘက် အိမ်ပေါ်သို့ တက် သည်နှင့် အပေါ်ထပ်နှင့် အောက်ထက် ဆယ်သွယ်သည့် တံခါးမကြိုက် သေချာ ပိတ်ထားလိုက်ရသည်။

အောက်ထပ်မှာ ဘာသံကြားကြား ထွက်မကြည့်ဘဲ အခန်းထဲမှာသာ နေကြသည်။ အပေါ်ထပ်တွင် ဘုရားခန်း သပ်သပ်လည်း ရှိ၍ ဘုရားခန်းရှေ့ မေတ္တာပို့ ပရိတ်ရွတ်ပြီး အောက်ထပ်မှ နေ၍ အပေါ်ထပ်သို့ တက်လာရန် ကြိုးစားနေပုံရသည့် မမြင်ရသည့် ခြောက်လှန့်သူကို ကြောက်ရွံ့လည်း လာမအိပ်တော့ဟု ပြောမိခြင်းပါပေ။

ထိုအိမ်ရှိ အိမ်ရှင်ကိုတော့ ဘာမှ အသံမပေး။ မခြောက်လှန့်သော်လည်း သူစိမ်းတို့ ဆွေမျိုးတို့လာလျှင်တော့ အသံပေးတတ်သည်။ အောက်ထပ် တွင် အိပ်လျှင် ဘာမျှ မထူးခြားသော် လည်း အပေါ်ထပ် ဧည့်သည်များ လာလျှင် တည်းခိုရန် သီးသန့်ခန်းတွင် အိပ်လျှင်တော့ လန့်တတ်ကြသည်။

အမေက စမ်းစမ်းသွယ်ကို မပြောပြ သော်လည်း အမေတို့အိမ်က မွေးစား သမီးလေးက ပြောပြ၍ စမ်းစမ်းသွယ် သိသွားခဲ့သည်။

‘အိမ်ပြောက ဝယ်တုန်းက မြေလှန်တာတို့ တော့ ယူပိုင်တာ။ အိမ်မှာလဲ ဘုန်းကြီးပေးပြီး ပရိတ်ရွတ်တာတို့လဲ ယူပိုင်ဖြစ်တုံး။ သမီး မွေးနေ့ကို အိမ်မှာလုပ်မယ် စိတ်ကူးမိပေမယ့် ပျက်သွားတာများပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပဲ ဆွမ်းသွားကပါပြန်တာ...’

ကိုယ်တက်က ဖြစ်ဖြစ် ဆရာတော်ကြီးတွေ ဘက်ကဖြစ်ဖြစ် အချိန်မပေးနိုင်လို့ ကျောင်း မှာပဲ အလှူလုပ်ဖြစ်တာ များတယ်။ ပြောရင် ကများ မကျွတ်မလွတ်လို့ ဒီလို ဖြစ်နေတာ လား။ ဒီလိုလဲ သမီးတို့ကို အိမ်ကပေးတာတို့ ခြောက်လှန့်တာတို့ လုပ်ရမှာပေါ့။

အခုတော့ ဧည့်သည်တွေကိုပဲ ခြောက်တာ အိမ်မှာ လာအိပ်တာ မကြိုက်တာ နားကို မလည်တုံး တံခါးပုလုံးကို လာလှည့်တာတို့ လုပ်မိရတဲ့ တံခါးပုလုံး လည်နေတာတို့ စက်လတ်တဲ့ခြေပုံ ကြားရတာ တံခါးခေါက်

သံတွေ ကြားရတာ သမီးဆိုလဲ ကြောက်မိ မှာပဲ’

စမ်းစမ်းသွယ်က သိသည့်နေ့မှစ၍ ထိုအိမ်တွင် မှီတွယ်နေသော ခြောက် လှန့်နေသည့်သူကို ရည်စူးပြီး မေတ္တ သုတ်ရွတ်ကာ တစ်ဆင့်မြင့်သော ဘုံ ဘဝသို့ တက်လှမ်းနိုင်ပါစေလို့ အမြဲ အမှုပေးဝေခဲ့ရသည်။

သမီးလေးကလည်း ပန်းကြိုက် တတ်တာ၊ ဆံပင်အရှည်ထားတတ် တာ၊ အမွှေးနံ့သာ များကြိုက်တတ် တာတွေ ရှိ၍လည်း တကယ်ပဲ နဂါး သိုက်ကပေးသည့် ကလေးလား၊ အစ်မတော်စောမွန်လှက ပေးသည့် ကလေးလားဟုလည်း စိုးရိမ်စိတ်တွေ ပေါ်လာရသည်။

‘သမီးက လိုက်ကပေးတဲ့ ကလေးဆို ပြန် လာခေါ်မှာတို့ စိတ်ပူရတာ ဘာမှလဲ မပြော တော့ ဘယ်လို ကာကွယ်ရမလဲ မသိဘူး ဖြစ်နေတယ်။’

တချို့ကဆို ရုပ်ပြုနာယူပြီး ပြန်လာဖို့မသိတဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပြီး ကလေးတစ်ယောက်ရရင် ပြန်လာမယ်တဲ့ သူတို့ပြန်သွားရမယ့် အဆက် အရွယ်ကို ပြောပြကတိနဲ့ လာကြရတာလို့ ကြားဖူးတာ...

အခု ဘာမှလဲ မသိရတော့ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ မသိဘူး။ အိမ်မှာ လာလာ ခြောက်နေတဲ့ မပြင်ရတဲ့သူနဲ့ သမီးတို့နဲ့က

အဆင့်အရှောက် အဆက်အနွယ်တွေပဲ လား။ သမီးကလဲ ဘာမှပြောမပြောဘူး’

‘မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သွယ်သွယ်ရယ်၊ စိတ်ထဲလဲ သိပ်မစွဲလမ်းပါနဲ့။ ကို ကြားဖူးတာကတော့ တကယ်သိုက်က လာတဲ့ကလေးတွေက ကြိုတင်ပြောပြ တတ်ကြတယ်။ အခု သမီးက ဘာမှလဲ မပြောဘူး။ ပုံမှန်ပဲဟာ စိတ်ကြောင့်ပဲ စိတ်ဆင်းရဲနေရဦးမယ်။’

သွယ်သွယ်က ဒါတွေကို သိပ် အယုံအကြည် ရှိတာကို အစွဲအလမ်း ကြောင့် စိတ်ဒုက္ခဖြစ်ရတာပေါ့။ သမီး လေးနဲ့ပတ်သက်လို့လဲ ဘာမှ ထူးထူး ခြားခြားမှ မကြုံရတာ ဟောပြောချက် တစ်ခုနဲ့တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ် ဆင်းရဲမခံပါနဲ့ သွယ်သွယ်ရယ်။

ကိုတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ ဆရာတော်ကြီး ဆီမှာ သမီးလေးအတွက် ပရိတ်ကြိုး တို့တောင်းပြီး အန္တရာယ်ကင်းအောင် ဆွဲပေးထားတာပေါ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အချိန်ပေးပြီး ကိုတို့အိမ်ကို ဆရာတော် ကြီးတွေ ပင့်ပြီး ပရိတ်ရွတ်ကြရအောင်’

အကြားအမြင်ဆိုသည်မှာ တချို့ လည်း တကယ်မှန်ကန်ပြီး တချို့လည်း လွဲချော်တတ်သည်များ ရှိပါသည်။ ဘုရားက ဟောကြားခဲ့သည်မှာ စိတ် သာအဓိကပါပဲ။ စိတ်ကြောင့်ပဲ အရာရာကို အောင်မြင်ခြင်း၊ ရုံးနိမ့် ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်း များ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါသည်။

အရာရာကို ကောင်းသည့်ကိစ္စ ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည့်ကိစ္စ ဖြစ်စေ စိတ် ထားတတ်မှသာ အောင်မြင်နိုင်၊ ရင်ဆိုင်နိုင်မည် ဆိုသည်ကိုတော့ ကိုနေလင်းက စမ်းစမ်းသွယ်ကို ပြောပြ နေမိပါသည်။

စောမိသွင်(ရန်ဘုန်)

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၏ ပွင့်လင်းရာသီ
ရောက်ပြီ...

“ဘယ်နယ်က တောကြီးမျက်မည်း
ထဲကသွားပြီး ကျွန်းသင်းသတ်
လုပ်ငန်းခွင် ဝင်ရမှာပါလိမ့်” ဟု
စဉ်းစားနေမိဆဲမှာပဲ

“မဟာမြိုင်တောထဲမှာ
သစ်တောစာရင်းကောက်”

(Inventory) လုပ်ငန်းလုပ်ပြီး
အမိန့်စာက ရောက်လာ
သည်။

သစ်တောဝန်ထောက်
ဦးသိန်းအောင်အဖွဲ့နှင့်
မော်လိုက်မှ ထွက်ခဲ့ကြသည်။
ကလေးငါ့ မင်းကင်းမှ
တစ်ဆင့် မောက္ခတော်ကို
သင်္ဘောဖြင့် စုန်ရသည်။

မောက္ခတော်
ရောက်တော့
အကောက်အုပ်ဦးသိန်းမောင်
ရုံးမှာ စတည်းချပြီးမှ
ကျွန်းတောရွာနှင့်
ပိတ်ချင်းတောရွာကို
လှည်းတွေနှင့်
သွားခဲ့ရသည်။

မောက္ခတော်နှင့်
သိပ်မနီးပေမယ့် ရွာနှစ်ရွာကနီးသည်။
ကျွန်းတောရွာမှာ စခန်းချပြီး လုပ်သား
ရှာကြသည်။ လုပ်သားရမှ အထုပ်အပိုး
တွေကို ကျောပိုးကာ လုပ်ကွက်နှင့်နီးရာ
“အင်ပင်ညီနောင်” စခန်းကို လှမ်းခဲ့ကြ
သည်။

စခန်းရောက်တော့ အင်ဖက်မိုးတဲ
ကျဲကျဲကို တွေ့ရသည်။ ဒီတဲတွေမှာ
ရွှေကျင်သည့်သူတွေနှင့် သစ်စေးထိုး
သည့်သူတွေ နေကြသည်ဟု ဆိုသည်။
ထိပ်ဆုံးက တဲတစ်လုံးမှာ နေရာချထား
ပေးသည်။

ရွှေညို၊ ရွှေဝါတို့
တောကြီးဝင်
ရတနာဖြေ

စခန်းဘေးမှာ ချောင်းပြန်ကလေး
ရှိသည်။ စိန်စမ်းရေအလျဉ် တသွင်သွင်
စီးနေသည်။ ရွှေကျင်သူတွေက
ဒီချောင်းပြင်မှာ ရွှေကျင်ကြသည်။

မဟာမြိုင်တော၏ ပထဝီအနေအထား
က ထူးခြားလှသည်။ တောဒေသျိုး
အစားလည်း အင်ပင်ကြီးတွေ မိုးထိ
လွင့်နေသည့် “အင်တိုင်းတောမြင့်”

ဖြစ်သည်။

ထန်းရွက်လို၊ အင်ရွက်လို ကြီးမားကျယ်ပြန့်ကားသည် အရွက်ရှိသည့် သစ်တောတွေ၏ အပေါ်ယံ မြေဆီလွှာတွေသည် သစ်ရွက်ကြီးပေါ်က စုကျသည့် မိုးရေ တိုက်စား၍ သဲများသည့် မြေသားအဖြစ်သာ ကျန်ရှိတော့သည်။

သဲနန်းပိုပါများ တောစိမ့်စမ်းရေထွက်သည့် ချောင်းတွေ၊ မြောင်တွေပါကောကုန်သည်။ ဒီလိုနည်းနှင့် မဟာမြိုင်တောကြီး၏ အထက်ပိုင်းက စိမ့်စမ်းရေတွေ သဲပြင်အောက် ရောက်ကာ ပျောက်ကုန်ကြသည်။

မဟာမြိုင်တောကြီး၏ အောက်ပိုင်း မြေနိမ့်ပိုင်းရောက်မှ သဲအောက်ပျောက်နေသည့် စိမ့်စမ်းတွေ ပြန်ပေါ်လာကြသည်။ ပေါ်လာသည့် စိမ့်စမ်းရေအလျဉ်က တသွင်သွင်ဆိုတော့ ရေရှင်သည့် ချောင်းတွေ၊ မြောင်တွေ ဖြစ်လာလေတော့သည်။

ယခု စာရေးသူတို့ ရောက်နေသည့် နေရာကလည်း မဟာမြိုင်တောကြီး၏ အနောက်တောင်ပါးက အစွန်အဖျား ဆုံးသောတော ဖြစ်သည်။

ဒီတောထဲက သစ်ကွက်ထဲမှာ နည်းစနစ်တကျ မြေတိုင်းတာကွက်တွေချပြီး အနောက်မျိုးဆက် “အင်ပင်ပေါက်” တွေကို စာရင်းကောက်ရသည်။

စာရင်းကောက်နေသည့် အင်တိုင်းတောထဲက အင်ပင်တွေကြား ကြီးထွားလာသည့် သစ်စေးပင်တွေ တွေ့လာရသည်။ တွေ့သမျှ သစ်စေးပင်ကြီးတွေ တိုင်းမှာ အထစ်အနာ ဒဏ်ရာတွေနှင့် ဖြစ်သည်။

ညနေ အလုပ်သိမ်းတော့ ရောက်စနေ့ကထက် လူတွေ စုံလှသည်။ မိန်းကလေးတွေလည်းများသည်။ တဲ

ကလေးတွေထဲမှာ စုခွဲနေကြသည်။ အမျိုးသားတွေကလည်း သူ့တဲကလေးနှင့်သူ စုခွဲနေကြသည်။ နေမဝင်မီချက်ကြ၊ ပြုတ်ကြ၊ ရေချိုးပြီးမှ စားသောက်ကြနှင့် တောစခန်းနေ သံဘာဝကို လေ့လာခွင့် ရခဲ့သည်။

စာရေးသူတို့ သစ်တောဝန်ထမ်း တောလုပ်ငန်းသမားဘဝလည်း နံနက်မလင်းခင် ထမင်းတဝစား၊ တစ်နေ့လုံး တောတွင်း အလုပ်သွားပြီး နေဝင်မှ စခန်းပြန် နားရသည်။

စခန်းရောက်တော့လည်း ရေမိုးချိုး၊ ထမင်းစားပြီးသည်နှင့် နေ့စဉ်လုပ်သည့် စာရင်းတွေကို ချုပ်ရသည်။ စခန်းစောင့်ထမင်းချက်လုပ်သား ပေးထား၍သာ တော်ပေသေးသည်။

စခန်းစောင့် ထမင်းချက်လုပ်သားကိုလှမ်းက ကျွန်းတောရွာသားဆိုတော့ တစ်ရွာတည်းမှ ရွှေကျင်လာနေကြသည့် မိန်းကလေးတွေက ပိုင်းကူကြသည်။ ယောက်ျားသားတွေကလည်း စာရေးသူတို့အတွက် ဆောင်းမီးဖိုဖိုပေးရှာသည်။

ညရောက်တော့ ယောက်ျားသားတွေက ဒေသဗဟုသုတ စကားပိုင်းနှင့် ညှဉ်ခံကြ၊ မိန်းမကြီးတွေက နင်းနိပ်ပေးကြနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေတတ်ကြပုံမှာ တောတောင်ထဲမှ တစ်သက်တာလွမ်းစရာ ကြုံခဲ့ရဖူးပါသည်။

ဒီစခန်းမှ အမျိုးသားတွေက သစ်စေးထိုးသည့်အလုပ် တစ်နေ့ကုန်လုပ်ပြီး အမျိုးသမီးတွေက ရွှေကျင်သည့်အလုပ် လုပ်ကြသည်။

စာရေးသူတို့ အလုပ်ဝင်နေသည့် တောတစ်ခွင်မှာ ဟိုနေရာတစ်ခု၊ ဒီနေရာတစ်ခုနှင့် တဲစုလေးတွေက ရှိနေကြသည်။ ကျွန်းတောရွာနှင့်

ပိတ်ချင်းတောရွာမှ ရွာသူရွာသားတွေ စုဝေးပြီး အလုပ်ဝင်နေကြသည့် တဲစုလေးတွေသာ ဖြစ်သည်။

သူတို့ဒေသအနီးမှ မဟာမြိုင်တော၏ သဘာဝက ထူးခြားလှသည်။ ရွှေလည်း ကျင်၍ရသည်။ သစ်စေးပင်တွေကလည်း သစ်စေးထိုး၍ ရသည်။ ပျားရာသီဆိုလျှင်လည်း ပျားရည်က ရှာရပြန်သည်။ ဒီလို သယံဇာတတွေ ပေါကြွယ်ဝ၍ သူတို့ဒေသ ဖွံ့ဖြိုးရသည်ဟု ပြောနေကြသည်။

အိမ်တိုင်းမှ အမျိုးသမီးတွေက တောကိုဝင်ပြီး ရွှေကျင်ကြသည်။ အိမ်သားယောက်ျားတွေက ရွာမှုကိစ္စတွေနှင့် အိမ်မှာ ကလေးထိန်းကြရသည်။ သစ်စေးထိုးသူ ယောက်ျားသားတွေ၏ ဇနီးမယားတွေကလည်း ရွာမှုကိစ္စတွေနှင့် သားသမီးတွေကို ထိန်းကြရသည်။

ရွာမှာ ကျန်နေသူအပေါင်းက ရွာဦးကျောင်းကို ဆွမ်းလောင်းလှူရသည့် တာဝန်ကိုလည်း ယူကြရသည်ဟု ကိုလှမ်းက ရှင်းပြသည်။

သွေးသားရင်းချာ ဆွေမျိုးစုတွေ နေတဲ့ရွာမို့ ထင်ပါရဲ့... ပိုလဲချစ်ကြတယ်ဆရာရဲ့၊ လူတိုင်း စားနိုင်သောက်နိုင် လှူနိုင်တန်းနိုင်ဆိုတော့ တောရွာတွေရဲ့ သဘာဝ ကိုယ့်လေ့နဲ့ကိုယ် ပျော်မွေ့နေကြတာ ဆရာရွာရောက်ရင် သိမှာပါ။

လာမယ့် လပြည့်နေ့ ရွာမှာ ဆွမ်းလောင်းချပွဲရှိတယ်။ ဒီစခန်းက လူတွေ အားလုံးလဲ ရွာကိုပြန်ကြမှာ။ အဲဒီနေ့မှာ ဆရာတို့အဖွဲ့လဲ ရွာကို လိုက်ခဲ့ပါ။ ဒါမှ လူတိုင်း ချစ်ခင်ပျော်ရွှင်ပြီး စည်းလုံးညီညာတဲ့ ကျုပ်တို့ရွာရဲ့ လေ့ကို တွေ့ရမှာ ကိုလှမ်း၏ စကားအဆုံး ရွှေကျင်

ပြန်လာသည့် ဒေါ်လုံး ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံး နှင့် စာရေးသူအနား ရောက်လာသည်။ စာရေးသူနှင့် စကားပြောချင်နေပုံ လည်းရသည်။

‘ဒေါ်လုံး အဆင်ပြေရဲ့လား’

‘ပြေတယ် ဆရာ့...’

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရွှေ့ပြောင်း တစ်ဖက်တစ်ဖက် အပြုအမူတွေ ကျွန်ုပ်တို့အား (၅)ယောက် စားနိုင် သောက်နိုင် လျှင်တန်းနိုင်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ အဖေတို့ အဖေ...အဖေတို့ လက်ထက်ကတိုင်း နည်းနည်းချင်း ကျင့်ယူခဲ့ ကြတာဆိုတော့ မကျန်နိုင်ဘူးပေါ့ ဆရာ ရယ်...

ဒီနေရာမှာ ရွှေ့တုံ့ရွှေ့ခဲတွေ ထွက်မှာလဲ ကြောက်တယ်။ နာမည်ကျော်မှာလဲ ကြောက်တယ်ဆရာရဲ့။ ရွှေ့တုံ့ရွှေ့ခဲထွက် ရင် ရပ်ဝေးက စိပွားရေးသမားတွေ ရောက် လာပြီး ဖော်လောဘနဲ့ တူးသွယ်ကြရင် ရွှေ့ထွက်တဲ့ ရေမြေသဘာဝတွေ ပျက်ပြီး ရွှေ့တွေလဲ မထွက်တော့ဘူးဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ ဒေသခံတွေရဲ့ ဘဝပါ ပျက်ပြီပေါ့ ဆရာ ရယ်...

ငယ်ငယ်က ရွှေ့ကိုင်ထွက်တိုင်း အဖေ အဖေက မှာတယ်။ ပြောကြားတာတွေနဲ့တွေ့ ကို ရှာတဲ့အခါ လောဘပျက်ကြားနား သဘာဝ မပျက်အောင် ဖြည်းဖြည်းချင်း လွှာပြီး ရှာရ တယ်။

ရွှေ့တို့ တွေတို့ ကျောက်သံထွက်ပြီးတို့ ဆိုတဲ့ တွင်းထွက်ရာကနေဆိုတာ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်ပင်တွေလို ဒီနေ့ အညွန့်ဆိတ်ယူ လို့ မနက်ဖြန် အညွန့်ဖြန်ထွက်တဲ့အခါ မဟုတ်ဘူးလို့ အပြောပေးတယ် ဆရာရဲ့။

ဒေါ်လုံးလို တောသူမကြီး ပါးစပ်ဖျား က ဝှက်လာသည့် စကားတွေက မှတ်သားဖို့ ကောင်းလှသည်။ တောသူ တောင်သားတွေမှာလည်း သူတို့ မှီခို အားထားနေရသည့် ဒေသထွက်က သယ်

စာတတွေ ထာဝရ ရရှိရေးအတွက် အဖက်ဖက်က ထိန်းသိမ်းကြရမည့် ကိုယ်တွေ့ သဘာဝတရားတွေ အဆုံး အမ အသင်အပြတွေ ရှိနေကြသည်ကို ကြားခဲ့ သိခဲ့ရသည်မှာ မှတ်သားစရာ ကောင်းလှပါသည်။

ဒီနေ့ စခန်းကလူတွေ တလှုပ်လှုပ် ဖြစ်နေကြသည်။ ရွှေ့ကျင်သည့်သူတွေ ကော၊ သစ်စေးထိုးသည့် သူတွေပါ အစောကြီး အလုပ်သိမ်းလာကြသည်။ ဆွမ်းလောင်းချပွဲအတွက် တစ်ရက် ကြိုပြန်ဖို့ ပြင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပြန်ခါနီး ရွာကို အလည်လိုက်ခဲ့ဖို့ မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်ကပါ တစ် ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လာခေါ်နေ ကြသည်။

စာရေးသူတို့ စာရင်းကောက်အဖွဲ့ တွေကို ကြိုကြိုသို့ ဝန်ထောက် ဦးသိန်းအောင် ရောက်မှာနှင့် တိုက် ဆိုင်နေ၍ မလိုက်ဖြစ်ကြတော့ပါ။ သူ တို့အဖွဲ့တွေ ရွာက ပြန်လာတော့ စာရေးသူတို့အတွက် မုန့်တွေ တောင်း နှင့် တစ်တောင်း ပါလာသည်။

မုန့်တွေက မုန့်ဖက်ထုပ်တွေချည်း ဖြစ်သည်။ အဖြူထုပ်တွေက ဌာပနာ ပါပြီး ဌာပနာမပါသည့် အနီထုပ်တွေ က တာရှည်ထားပြီး စား၍ ရသည်ဟု

ရှင်းပြကြသည်။ ဆရာ ဦးသိန်းအောင်ကိုလည်း မုန့်ဖက်ထုပ်တွေနှင့်ပင် ဧည့်ခံခဲ့ရသည်။

ညစာ ထမင်းပိုင်းမှာ သစ်စေးထိုးသမား ကိုထွန်းမြ လာဖို့သည့် “သင်ပေါင်း ပင်ခေါင်းထဲက ပေါက် ထုတ်ပြီး သုပ်ပေးသည့် သင်ပေါင်းဦးနှောက်သုပ်”

က စားကောင်းလွန်း၍ အမြဲ သတိရနေမှာဖြစ်ကြောင်း ဆရာ ဦးသိန်းအောင်က ပြောပြ၍ ကိုထွန်းမြ သဘောကျနေသည်။

စာရေးသူမှာလည်း တောတောင်ထဲ က “သင်ပေါင်းဦးနှောက်သုပ်” ဟင်း တစ်ခုကို ဗဟုသုတရ၍ ဝမ်းသာနေမိ သည်။

ဆရာဦးသိန်းအောင် ပြန်တော့ ကိုထွန်းမြ သစ်စေးထိုးသည့်နှောက် တကောက်ကောက် လိုက်ပြီး လေ့လာ နေမိသည်။ သိလိုသမျှကိုလည်း တတ်တတ် မေးနေမိသည်။ ကိုထွန်းမြကလည်း သစ်စေးခံထား သည့် အပင်ဆီသွားရင်း စိတ်ရှည် လက်ရှည် ရှင်းပြပေးသည်။

‘သစ်စေးထိုးတဲ့ ရာသီက ပါခေါင်ကနေ တပိုတွဲလထိ ထိုးလိုတယ်။ တပိုတွဲ တပေါင်း သစ်ရွက်နဲ့တွေ့ပြန်ထွက်တဲ့အချိန် သစ်စေး မထွက်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့မှာ ပိတ်တုံ့တွေး လက်ထက်ကတည်းက မှတ်ပြီး ထိုးလာတဲ့ သစ်စေးပင် တစ်ထောင်ရှိတယ်။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတစ်တွေ အမွေရလို့ အညီအမျှ ထောက်ပြီး အမြဲထိုးစားကြတယ်။ သစ်စေးထိုးဖို့ တောင်ထောင့်ထိဆိုရင် ဆောက်တို့၊ သစ်စေးခံဖို့ ဝါးကျည်တောင် တို့၊ သစ်စေးရဖို့ မြူအိုးတို့ ပါထောက်တို့ လိုတယ်။

ဆောက်က သံထောက်သား အရှည်

တစ်တောင်လောက်မှာ ဝါးအိုးလေး
တပ်ထားပြီး အသွားကို
ပြည်နေအောင် သွေးထားရတယ်။
ဝါးကျည်တောက်ကိုယ်
စောင်းပြီး ချွန်ထားရတယ်။
လှေကားကိုတော့ ခြေနှစ်ဖဝါးစာ
နှင့်သာရုံ လှေကားဆန်
ထည့်ထားတဲ့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး
ဝါးလှေကား ဖြစ်ရယ်။

'ဝါးလှေကားက ဘယ်
အချိန်မှာ စ,သုံးရတာလဲ။
သစ်စေးပင်တွေကို ဘယ်
အရွယ်မှ စ,ပြီးထိုးရမယ် ဆိုတာ
တွေ ရှိမှာပေါ့နော်'

'ရှိတာပေါ့ ဆရာရဲ့...သစ်စေးပင်ကို
**ရင်စို့လုံးပတ်(၂)ပေက စပြီး ထိုးရ
တယ်လို့** အဖေက သင်ပေးတယ်။
ဆရာတို့ သစ်တောဌာနကတော့
(၃)ပေရှိမှ ထိုးရမယ်လို့ ဆိုတယ်။
ကျွန်တော်တို့ကတော့ (၂)ပေအရွယ်
က စ,ပြီးထိုးတာ ရတယ်။ စ,ထိုးတဲ့
နေရာက **မြေကြီးကနေ နှစ်တောင့်
ထွာအကွာ လူ ထိုင် ထိုးလို့ရတဲ့**
နေရာမှာ စ,တယ်။

စ,ထိုးထိုးချင်း အခေါက်ကို
(၂)လက်မသာသာ အကာသားထိ
အောင် ထိုးခွာရတယ်။ ပြီးမှ မြားဦးပုံ
လေး ထိုးရတယ်။ အဲဒီ မြားဦးပုံလေးရဲ့
ထောင့်စွန်း အခေါက်နဲ့ အကာကြားမှာ
ဝါးကျည်တောက်ကို ရိုက်သွင်းပြီး
ခံထားရတယ်။

အစမှာ ပျစ်ခွဲခွဲ ပြာမွဲမွဲ အစေးတွေ
ထွက်တယ်။ တစ်ရက်တစ်ခါ မနက်ပိုင်း
မှာ မြူအိုးနဲ့ စုသိမ်းရတယ်။ အိုးကို
ရေစိုအဝတ်နဲ့ ဖုံးထားရတယ်။

တစ်ခါ သိမ်းပြီးတိုင်း ထိုးထားတဲ့
နေရာကို ဝါးပါးလေးခြစ်ပြီး မျက်နှာ
သစ်ပေးရတယ်။ (၇)ရက်ထိ သစ်စေး

ထွက်တယ်။ (၇)ရက်ပြည့်တဲ့အခါ
အထက်ဘက် တက်ပြီး တစ်ဆင့်ချင်း
ထိုးယူရတယ်။ အထစ် (၂၀)ကနေ
(၃၀)အထိ ထိုးလို့ရတယ် ဆရာရဲ့။
ပြောရင်းဆိုရင်း သူ ထိုးထားသည့်
သစ်စေးပင်အောက် ရောက်လာ၍
လွယ်ထားသည့် မြူအိုးကို ပြင်လွယ်
ရင်း လှေကားကို ဆောက်နှင့်ခေါက်
ကာ ကျည်တောက်ကို မော့ကြည့်ပြီးမှ
ပြောလက်စကို ဆက်ပြောပြသည်။

'ထိုးလို့ရတဲ့ သစ်စေးတွေက တစ်လနဲ့
တစ်လ အရောင်မတူဘူး။ ဝါခေါင်လနဲ့
တော်သလင်းထွက်တဲ့ သစ်စေးက
နီကြန့်ကြန့်အရောင်၊ သီတင်းကျွတ်-
တန်ဆောင်ပန်းထွက်တဲ့ အရောင်က အညို၊
ပြာသို-တပို့တဲ့ ထွက်တဲ့ သစ်စေးက အနက်
ရောင်ဖြစ်ပြီး ပျစ်တယ်။ အဲဒီ အနက်ရောင်
သစ်စေးက အကောင်ဆုံဖြစ်ပြီး လျှက်ကြက်
ပျားတယ်။

သစ်စေးကို ကိုင်ရင် သက်ထားရတယ်။
ယားယံပြီး အဖုအထိတွေ ပါးလောင်ဖုလို
ထွက်တတ်တယ်။ အဲဒီကို သစ်စေးစက်
တယ်ခေါ်တယ်။ ကျွန်သားယောက်ဖက

သစ်စေးအဆီကို နိုင်တယ်။ ကျွန်သား
ယောက်ဖနဲ့ မြေပြုမှု ကိုင်ရတယ်။

ကိုထွန်းမြဲ ပြောလက်စ
စကားကို ဖြတ်ပြီး
သစ်စေးအပင်မှာ မှီထောင်
ထားသည့် ဝါးလှေကားပေါ်
တက်သွားသည်။ စာရေးသူက
လိုက်ကြည့်နေမိသည်။
သစ်စေးပင်က ပင်စည်
အတော် ရှည်ပြီး
ဖြောင့်နေသည်။ ကြည့်ရင်း...
ကြည့်ရင်း ကျောင်းတုန်းက
သင်ယူ မှတ်သားခဲ့ရသည့်
သစ်စေးပင်အကြောင်း

ခေါင်းထဲရောက်လာသည်။

သစ်စေးပင်သည် **အန်နကာ
ဒီယေးစီအီး မျိုးရင်းဖြစ်ပြီး** သရက်၊
မရန်း၊ လွန်ဖိုတို့နှင့် မျိုးရင်းတူသည်။
မြေအမြင့် ပေ(၃၅၀၀)အောက်ရှိ
အင်တိုင်းတောခြောက်များတွင် အနှံ့
အပြားပေါက်သည်။

အပင်က မြင့်မားပြီး ပင်စည်က
ဖြောင့်ချောသည်။ အခေါက်က မွဲပြာ
ရောင်ဖြစ်သည်။ အရွက်မှာ အရင်းသိမ်
ပြီး အဖျားကျယ်ကာ ဝိုင်းသည်။

ဇန်နဝါရီလမှာ အရွက် စ,ကြွေပြီး
ဖတ်လ ရိုးတံကျကျ ဖြစ်နေချိန် အဖြူ
ရောင်အပွင့်နှင့် ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်နေပုံ
က အလွန်ကြည့်၍ လှသည်။

ဇွန်လတွင် အသီးရင့်မှည့်ပြီး
အတောင်(၅)ခုပါ ခွဲမာ အသီးမျိုးဖြစ်
သည်။ လုံးပတ်(၉)ပေအထိ ပင်စည်
ကြီးမားပြီး နှစ်ပေါင်း (၃၀၀)မှ(၄၀၀)ထိ
ခံသည့် နှစ်ရှည်ခံပင်မျိုးဖြစ်သည်။

သစ်စေးပင်မှ သစ်စေးကို အရောင်
တင်ဆီအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ငြယ်
ဆေးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ နေ့ခေတ်
အီဂျစ်တွေ လူသေအလောင်းခြောက်

များ တာရှည်ခံစေရန် ဆေးစိမ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ ခေါင်းများကို အရောင် တင်ရာတွင်လည်းကောင်း ရှေး ပထေထီကပင် သုံးခဲ့ကြသည်။

(၁၈)ရာစုတွင် အရှေ့ဖျားနိုင်ငံများမှ ယွန်းထည်ကို လူထိုများလာသောအခါ သစ်စေးမှာ ပိုမို ထင်ရှားလာသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှ ဝယ်ယူအသုံးပြုမှုများသည်။

သစ်စေးပင်ကို အရှေ့အိန္ဒိယကျွန်းစု နှင့် မဏိပူရတွင် ပေါက်ရောက်မှု ရှိသော်လည်း အာသံပြည်နယ်မှာ မပေါက်သည်မှာ ထူးခြားသည်။ ထိုင်း၊ ဗီယက်နမ်၊ ဆူမတြား၊ ဂျားဗား၊ ဇော်နီယိုနှင့် ဖိလစ်ပိုင်တို့တွင်သာ ပေါက်ရောက်သည် တွေ့ရသည်။

‘ဆရာ သစ်စေးပင်ကို ငေးပြီး ဘာတွေကို တွေးနေတာလဲ’

ဟု ဆိုမှ ကိုထွန်းမြကို သတိပြုပြီး အတွေးပျောက်သွားသည်။

‘ဆရာအတွေးက သစ်စေးပင် တစ်ပင် သစ်စေး ဘယ်လောက်ထွက် သလဲဆိုတာ သိချင်တာလား။ ပြော မယ် ဆရာရေ... သစ်စေးပင် တစ်ပင် က တစ်ရာသီမှာ (၆)ပိဿာကနေ (၇)ပိဿာထိ ထွက်တယ်။’

တချို့ သစ်စေးပင်တွေဆို (၁၀) ပိဿာထိ ထွက်တာတောင်ရှိတယ် ဆရာရဲ့။ ကျွန်တော်တို့ထိုးတာ အပင် တစ်ရာလောက်ဆိုတော့ တစ်ဦးကို တစ်ရာသီ ပိဿာ (၆၀),(၇၀)လောက် ရတယ်။

ဒီက ထွက်တဲ့ သစ်စေးမှန်သမျှ မောက္ခတော်က ကုန်သည်ကြီးတွေက အလှအယက် လာဝယ်နေတာဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ဘဝ စားနိုင်သောက်နိုင် လျှင်နိုင်တန်းနိုင်ပေါ့ ဆရာရယ်...

အဖေကလဲ အမြဲပြောတယ်။ အဖေ...အဖေတို့ လက်ထက်ကနေ

အဖေတို့ လက်ထက်ထိ မှီခိုအားထား ပြီး စားခဲ့ရတဲ့ သစ်စေးတောတွေ ထိန်းကြ၊ မခတ်မလှဲကြနဲ့ သစ်စေးပင် တွေက သစ်စေး မခန်းသမျှ သားစဉ် မြေးဆက် မကုန်ခန်းတဲ့ စားလမ်းကြီး ဆိုတာ မှတ်ထားကြတဲ့’

မှန်ပါသည်... ကိုထွန်းမြတို့ ဒေသ က သဘာဝ သယံဇာတတွေ ရ၍ သူတို့ဘဝတွေ လှခဲ့ကြသည်။ မဟာ မြိုင်၏ တောကြီးရုနစ်ရွာကို စာရေး သူ ရောက်ဖူးပါသည်။

ထော်သာရွာက မိုးကောင်း လယ်တွေရှိ၍ လူနေမှုအဆင့် သင့် သည်။ တောခေါင်ခေါင် ဟိုးချောင် အဆုံးက ကျောင်းကြီးကုန်းတို့၊ ချင်းချောင်းတို့၊ ဝေပုံတို့၊ သက်ကယ် ပြင်တို့တွေက ပျားရာသီမှအပ သဘာဝ သယံဇာတ မရှိကြ၍ လူနေမှုဘဝ နှိမ်ကျသည်။

ကျွန်းတောရွာနှင့် ပိတ်ချင်းတောရွာ ဒေသ မဟာမြိုင်တောက ရွှေလည်း ကျင်၍ရသည်။ သစ်စေးထိုး၍လည်း ရသည်။

သူတို့ရသည့် သစ်စေးက ရွှေညို၊ မြေပြင်ကို ကျင်၍ရသည့် ရတနာက ရွှေဝါ။ ဒီရွှေညို၊ ရွှေဝါဆိုသည် သဘာဝ သယံဇာတတွေ၏ ထွက်နှုန်းကို မပျက် သည်းစေဖို့ သဘာဝပေးသည့် ပညာ၊ မိရိုးဖလာ အသင်အပြုတွေနှင့် ထိန်းခဲ့ ကြ၍ သူတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက် ဘဝ တင့်တယ်လှပ အဆင့်မြင့်ခဲ့ကြသည်။

ရွှေညို၊ ရွှေဝါတို့၏ ရတနာမြေကို တွေးမိတိုင်း စားနိုင်သောက်နိုင် လျှင်နိုင်တန်းနိုင်သည့် ဘဝနှင့် ပျော်ရွှင် နေကြသည့် ကျွန်းတောရွာနှင့်ပိတ်ချင်း တော ရွာသူရွာသားတွေ၏ တောထဲက ဘဝကို သတိရနေမိပါတော့သည်။

တင်ဘုန်းဝင်း

စာမျက်နှာ (၂၅၉)မှ အဆစ်

ဘေးဖြစ်သူ၏ စကားကြောင့် မောင်ဘတုတ်သည်လည်း...
 ‘ဘေးရာ... ကျုပ်လဲ သူန်းကြီး ကျောင်းတွက်ပါပဲဗျာ ဒါပေမယ့် အရေး ကြုံလာတော့ အိဒီတုရားစာ တရားစာ တွေက ဘယ်ကဘယ်လို ကြက် ပျောက် ငှက်ပျောက်ဖြစ်သွားတယ် မသိဘူးဗျ အဟီ...ဟီးဟီး’
 ‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟား’
 လူအားလုံး မောင်ဘတုတ်၏ စကားကြောင့် မှီခိုအားထား ရယ်အား သန်ဆိုသလို အားလုံး သူတို့ကို ကြည့် ပြီး ရယ်ကြတော့သည်။
 ထိုနေ့ ထိုအချိန် ထိုအရွယ်မှစပြီး မောင်ညွန့်မောင်နှင့် မောင်ညွန့်ဖေ ညီ အစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည် ဦးညွန့် မောင်၊ ဦးညွန့်ဖေ ထိုမှ ဘိုးညွန့်မောင်၊ ဘိုးညွန့်ဖေဟု ခေါ်ရသော အရွယ်သို့ ရောက်သည်အထိ ပယောဂဆေး၊ ကာယသိဒ္ဓိဆေး၊ ဗိဇ္ဇောဆေးအမျိုး မျိုးတို့ကို ကိုင်၍ ဆရာအဖြစ် ပံ့ပိုးကာ တခြားနေရာ၌ သတ္တိအလွန် ကောင်း ကြသော်လည်း...
 တရွှေ အလွန်ကြောက်စိတ်သော ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အဖြစ် ရွာထဲ နီးစပ်သူတွေအားလုံး သိရှိကြပေ တော့သတည်း။
 [ဦးညွန့်မောင်ကား စာရေးသူ၏ ယောက္ခဖြစ်ပါသည်။ ယခုကား ကွယ်လွန်ခဲ့ချေပြီ။ သူပြောပြ၍ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့က ယခုလို ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည်။]
 ဆရာရ၍ စဉ်းစားချင်ချိန်၌ အကြောက်ထရားကပ်ကြပါစေ။
 ကောင်းခန့် (သစ္စာမြေ)
 ဝက်လက်

ခွါ (အမေပူရ)

ပတ္တမြားမြေရတနာများ တူးဖော်ခွင့်ရစဉ် အချိန်ကာလ...

စိုးသားသော ရှမ်းလေးအိုက်ပုသည် ပတ္တမြားမြေဒိုးကုတ်တွင် ငယ်စဉ်ကပင် ကြီးပြင်းလာသော လူပျိုပေါက်ကျောက်တူးသမားလေး တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ခန့်က အိုက်ပု ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဇာတ်လမ်းလေး ဖြစ်ပါသည်။

အိုက်ပုသည် နံနက်စောစော ကျောက်တွင်းသို့ သူငယ်ချင်းအဖော်များဖြင့် တွင်းဆင်းသွားပြီး ညနေစောင်း

ပုတ်ကြီးအတွင်းဆောင်ကာ ထောင်ပုံဖြင့် ပါးထိုက်စိုက်သော

ရွာသူအစင်ပေး

မှ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ပါသည်။ ညနေ ရေချိုးပြီး လူပျို သူငယ်ချင်းများ ချိန်းထားသဖြင့် ထမင်းပြန်ပြန်စားကာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ကြပါသည်။ ထို့နောက် ခွီဒီယိုကြည့်ကာ

အပန်းဖြေကြပါသည်။

ညဉ့်မနက်မီ လည်ပတ် အချိန်ပြန်ကြပြီး အိမ်ပြန်ကြပါသည်။ နောင်တစ်နေ့ ကျောက်တွင်းသွား အထုပ်လုပ်ရင်း ကျောက်ပွင့်သည်အခါမှ

လည်း ရှိကြပါသည်။

တစ်နေ့ ရပ်ကွက်ထဲရှိ လူပျိုသူငယ် ချင်းများက လူပျိုလှည့်သွားရန် ခေါ်ကြ ပါသည်။ အိုက်ပုတို့ ပိတ်စွယ်နှင့် မဝေး သော ရွာတစ်ရွာရှိ အပျိုများအိမ်သို့ သွားကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

လူပျိုပေါက် အိုက်ပုကို အဖော်ခေါ် ရာ တစ်ခါမှ အတွေ့အကြုံ မရှိသဖြင့် လိုက်ရန် ငြင်းလိုက်ပါသည်။

သို့သော် လူပျိုကာလသားများက ဝိုင်းခေါ်သဖြင့် အိုက်ပုတစ်ယောက် ယောင်ချာချာဖြင့် ပါသွားပါသည်။ အချိန်တော်တော်ကြာသွားကြပြီး ရွာသို့ အိုက်ပုအပါအဝင် လူပျို ကာလသား (၅)ယောက် ရောက်ရှိသွားကြပါသည်။

ရွာအလယ်ရှိ အိမ်ကြီး တစ်အိမ်ရှေ့ တွင် မီးပုံကြီး ဖိုထားပါသည်။ မီးပုံကြီး တစ်ဖက်တွင် ရွာရှိ အပျိုမများက ထိုင်နေကြပါသည်။

အိုက်ပုတို့ လူပျိုများက မီးပုံဘေး လွတ်ရာတွင် ဝိုင်းထိုင်လိုက်ပါသည်။ ကိုယ်နှစ်သက်ရာ အပျိုမနှင့် မျက်လုံး ချင်းဆုံ ချစ်သူများဖြစ်သွားမိကာ အပျိုမ အိမ်တွင် တွေ့ဆုံကာ စကားပြောနိုင် ပါသည်။

မိဘများကလည်း အသိအမှတ်ပြု လက်ခံပေးကြပါသည်။ ပထမအခေါက် တွင် အိုက်ပုတစ်ခေါက်မှ မရောက် ဘူးသော ရွာဖြစ်နေ၍ ကြောင်တောင် တောင် ဖြစ်နေပါသည်။

ဝိုင်းထိုင်နေသော အပျိုမများထဲမှ အပျိုမလေးတစ်ယောက်ကို မြင်မိပါ သည်။ မိုးကုတ်သူ မိုးကုတ်သားများ သည် တွင်းထွက်ရတနာများ ဖြစ်သော ပတ္တမြား၊ နီလာများ အပြစ်အနာအဆာ စား လှပသန့်စင်နေပါက "အစင်" ဟု စကားသုံးနှုန်းကြပါသည်။

မိန်းကလေးများ အလွန်ချောမော

လှပနေပါက ရတနာနှင့် တင်စားကာ "အစင်လေး" ဟု ခေါ်ကြပါသည်။

အိုက်ပုစိတ်ထဲတွင် ထိုရွာသူ အပျိုမ လေးကို အစင်မလေးတစ်ယောက် အဖြစ် ထင်မြင်နေမိပါသည်။

နောက်တစ်ပတ် ည(၇)နာရီခန့် ထိုရွာသို့ လူပျိုများ သွားကြပြန်ရာ အိုက်ပု တစ်ယောက်လည်း ပါဝင်ပါ သည်။

မီးပုံဘေးတွင် ထိုင်နေသော အပျိုမ များကြားမှ အစင်လေးသည် အိုက်ပု ကို ပြန်ကြည့်ရင်း ပြုံးပြနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အပျို လူပျိုများ စကား များ အပြန်အလှန် ပြောကာ ညဉ့်နက် မှ လူပျိုများ ရွာမှ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ တစ်ညတွင် ကွပ်ပျစ်ပေါ် ထိုင်နေ သော လူပျိုများထဲမှ ပြန်ရန်ခင်းထား သော ဖျာမှ ထလိုက်ကြပါသည်။ အိုက်ပုတစ်ယောက် ဖျာမှ ထမရတော့ ပါ။ ဖျာနှင့် အိုက်ပုဖင်မှာ ကပ်နေပါ သည်။

အပျိုမများ ဝိုင်းရယ်နေကြပါသည်။ အတန်ကြာမှ ဖျာကနေ ထ၍ ရပါ သည်။ ထိုရွာလေးသို့ အိုက်ပု တစ်ယောက် လူပျိုလှည့်နေသည်ကို

မိခင်ကြီး သိသွားပါသည်။

မိခင်ကြီးမှ ထိုရွာလေးသို့ နောက် တစ်ခါ မသွားရန် ပြောပြီး ပညာတတ် ပြုစားတတ်သော သူများလည်း ရှိကြောင်းလည်း သတိပေးလာပါ သည်။

တစ်နေ့ ညနေတွင် ကျောက်တွင်းမှ ပြန်လာပြီး ရေချိုးအဝတ်အစားလဲကာ ညနေစာ အမြန်စားနေသည်ကို မိခင် ကြီးတွေ့သွားပါသည်။

ညလည်လျှင် မိုးမချုပ်ရန်၊ စောစောအိမ်ပြန်ရန် မှာနေပါသည်။

မိခင်ကြီးစကားကို အမြဲနားထောင် ရသဖြင့် ခေါင်းညိတ်ကာ စောစောပြန်ခဲ့ ပါမည်ဟု ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။ ကျန် လူပျိုသူငယ်ချင်းများ လူပျိုလှည့်ရန် ခိုနှိမ်ထားသဖြင့် အိုက်ပုတစ်ယောက် တည်း ရွာသို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

အပျို လူပျိုများ ဝိုင်းထိုင်သော အိမ်ကို ကျော်လာပြီး အစင်လေးအိမ်သို့ တန်းလာခဲ့ပါသည်။ အစင်လေးတို့ အိမ်ဝိုင်းတွင် ရေနံဆီမီးအိမ်ထွန်းညှိ ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

အိမ်ဝိုင်းကွပ်ပျစ်တွင် အိုက်ပုကို ထိုင်ခိုင်းပါသည်။ ညနေ မိုးချုပ်ချိန်ဖြစ် ပြီး ကောင်းကင်တွင် လပြည့်ခါနီး လ သည် သာနေပါသည်။ ထန်းလျက် ပေါက်ပေါက်ဆုပ်မှန်နှင့် အခါရည် လျက်ဖက်ရည်အိုးကို ဧည့်ခံချထားပါ သည်။

အိုက်ပုနှင့် အစင်လေးတို့ နှစ် ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပြီး စကားပြောနေကြပါသည်။

ည(၉)နာရီကျော်လောက်တွင် မိခင် ကြီးက စောစောအိမ်ပြန်ရန် ပြောသော စကားကို သတိရလိုက်မိပါသည်။ အိမ်

ပြန်တော့မည့်အကြောင်း အစင်လေး
ကို အိုက်ပု ပြောလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ
အစင်လေးမှ...

‘အချိန် အစောကြီး ရှိပါသေးတယ်။ မပြန်ပါ
နဲ့နော်’

ဟု စကားသံဝဲဝဲဖြင့် ပြောလိုက်ရာ
အိုက်ပုမှ မပြန်၍ မဖြစ်ကြောင်း ပြန်
ပြောလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် အစင်
လေးမှ...

‘ည(ဝ)နားရီလောက်မှ ပြန်ပေါ့ စကား
တောင် ကောင်းကောင်း မပြောရသေးဘူး
နော်’

ဟု ထပ်ပြောလိုက်ပါသည်။

အိုက်ပုမှ ပြန်ရန် ပြောတိုင်း အစင်
လေးက အိမ်မပြန်စေချင်သဖြင့် မပြန်
ရန် ပြောလိုက်ပါသည်။ အိုက်ပုသည်
ကွပ်ပျစ်မှ ဆင်းကာ ရပ်လိုက်ပါသည်။

အစင်လေးသည် သူမ၏ စကားကို
အိုက်ပုက နားမထောင်သဖြင့် စိတ်ဆိုး
ပြီး စကားမပြောတော့ပါ။

မျက်နှာနီ ဒေါသထွက် စိတ်ဆိုးကာ
စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောတော့ချေ။
အိုက်ပုအိမ်ခိုင်းက ထွက်လာသည်ကို
ပင် တစ်ဖက်သို့ လှည့်နေလိုက်ပါသည်။

အိုက်ပုတစ်ယောက် ရွာမှ ထွက်လာ
ပြီး သစ်ပင်အုပ်လေးများရှိ တောလမ်း
လေးကို လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။
ကောင်းကင်တွင် လသာနေသဖြင့်
ကြောက်စိတ်များလည်း မရှိပါ။

ခဏအကြာ အစင်လေးတို့ ရွာ
ဘက် နောက်ကြောဆီက ငှက်မြည်သံ
ကြားရပြီး ငှက်စာစံကောင် တောင်ပံ
ခတ်သံ ပြင်းပြင်းဖြင့် ပျံသန်းလာသံ
ကြားရသဖြင့် ရပ်ပြီး အိုက်ပု လှည့်
ကြည့်မိပါသည်။

ငှက်သည် ဇီးကွက်တစ်ကောင်
ထက်ကြီးပြီး လင်းယုန်တစ်ကောင်နှင့်
တူပါသည်။ အိုက်ပုနောက်ဘက်

ဦးခေါင်းဘေးမှ ရှေ့ဘက်သို့ မနိန်းမဖြင့်
ပျံသန်းသွားပါသည်။

အိုက်ပုရှေ့ဘက် တည့်တည့်သို့
ပျံသန်းသွားပြီး မနိန်းမဝေး အရောက်
တွင် ပြန်လှည့်လာပါသည်။ အိုက်ပု
ရှေ့တည့်တည့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
လက်တစ်ကမ်းတွင် ပျံလာပါသည်။

ထို့နောက် ရုတ်တရက် အိုက်ပု၏
ဘယ်ဘက်ပါးကို ကြီးမားသော ညာ
တောင်ပံဖြင့် ဖြန်းခနဲနေအောင် ပြင်း
ထန်စွာ နှစ်ချက်ရိုက်လိုက်ပါသည်။

အံ့ဩစွာဖြင့် နာကျင်သွားသော
ဘယ်ဘက်ပါးကို ညာလက်ဖြင့် အုပ်
ကိုင်လိုက်ပြန်ပါသည်။

ထိုသို့ ရိုက်ပြီး ငှက်ကြီးသည် ရွာ
ဘက်သို့ တောင်ပံခတ်သံ ပြင်းပြင်းဖြင့်
ပျံသန်းသွားပါတော့သည်။

အိုက်ပုသည် အံ့ဩထူးဆန်းစွာဖြင့်
ငှက်ကြီးပျံသန်းသွားရာကို လှည့်ကြည့်
နေပါတော့သည်။ ထူပူနာကျင်သွား
သော ပါးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်ရင်း မိခင်ကြီး
ကို သတိရလိုက်မိပါသည်။

ထိုရွာသို့ မသွားရန် ပြောသော
စကားကို ကြားယောင်နေမိပါသည်။
အစင်လေး၏ စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေ
သော မျက်နှာကိုလည်း မြင်လိုက်မိပါ
သည်။ အစင်လေး၏ မပြန်ရန်ပြော
သော စကားသံကိုလည်း ကြားနေမိပါ
သည်။

ငှက်ကြီးရိုက်လိုက်သော ပါးနှစ်ဖက်
၏ နာကျင်မှုကို ခံစားရင်း အစင်လေး
မျက်နှာကို မြင်ကာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်
လန့်သွားပြီး ခြေကုန်သုတ် အပြေးပြန်
ခဲ့ပါတော့သည်။

[အိုက်ပုပြောသော ဇာတ်လမ်းကို
ရေးဖွဲ့ပါသည်။]

ချို(အမရပူရ)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးရယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူပိုင်ခွင့်

မပဏ္ဍာလို့ဆိုလိုက်တာနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်တိုင်း သိရှိပြီးသား ကြားဖူးပြီးသား
များမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

ဆရာတော်တွေ တရားဟောရင်လဲ
မပဏ္ဍာဇာတ်ထုတ်ကြီးထဲက လင်သေ၊
သားသေ၊ မိဘဆွေမျိုးတွေ သေခဲ့
ကြလို့ ပရိဒေဝသောကမီးကြီး တောက်
လောင်ခဲ့လို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်နဲ့တွေ့ပြီး
တရားရေအေးတိုက်ကျွေးခဲ့လို့ အပူမီး
တွေငြိမ်းအေးပြီး ကျွတ်တန်းဝင်ခဲ့ကြ
တာကို လူတိုင်းသိပြီးဖြစ်မှာပါ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်မဆုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့
ခေတ်သစ်မပဏ္ဍာဟာလဲ မြတ်စွာဘုရား
ရှင်ရဲ့ အရဟံဂုဏ်တော်ကြီးကို ယုံယုံ
ကြည်ကြည် ပွားများခဲ့လို့ သောကများ
ငြိမ်းအေးခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်မဟာ မကြာသေးမီအချိန်က
အမျိုးများရှိရာ နယ်မြို့လေးတစ်မြို့ကို
ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ရောက်ရင်ပဲ အမျိုး
များနဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး စကားစမြည်ပြောဖြစ်
ကြတာပေါ့။

ဒီအချိန်မှာ အသက်(၂၀)ကျော်
အရွယ် ရုပ်ရည်ချောမောပြေပြစ်လှပပြီး
ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်နဲ့ ကောင်းမလေး
တစ်ယောက် ရုတ်တရက် ရောက်လာ
ပြီး ကျွန်မနာမည်ကို မေး၍ ကျွန်မက
ခေါင်းညိတ်လိုက်သောအခါ အမျိုးများ
ကြားမှ ကျွန်မရင်ခွင်တွင်း ခေါင်းတိုး
ဝင်ပြီး လူးခါ လှိုခါဖြင့် ရှိုက်ကြီးတင်
ငိုကြွေးပြီး...

‘ဆရာမကြီး အန်တီကြီး မီးငယ်ကို အကြံ
ပေးပါဦး၊ ကူညီပါဦး၊
ဆိုပြီး စကားကို ဗလုံးဗထွေး မပီ
မသ ပြောပြလေဦး...

‘သမီးနာမည် မီးငယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။
မီးငယ်အိမ်ထောင်ကျတာ (၅)နှစ် ရှိပါပြီ။
သမီးလေးတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ (၃)နှစ်
ရှိပါပြီ။’

ဆောင်းပါး

မပဏ္ဍာပေးစား

အခု မီးငယ်ယောက်ျားက ဖေ့ဘွတ်(Face
book)ပေါ်က တွေ့တဲ့ ကောင်းမလေးနဲ့ငြိမ်း
မီးငယ်ကို ကွာရှင်းခိုင်းနေတာ လအတော်
ကြာပါပြီ။

မီးငယ်ပဲခူးတိုင်းမှာ လယ်ယာ တစ်ခုလတ်
ဖလိုလူအများက ကဲ့ရဲ့မှုကို အရမ်းကြောက်
ပါတယ်။ သူနဲ့မကွာရှင်းဆင် မီးငယ်သတ်သေ
တာပဲ ကောင်းပါတယ်။

ဖေဒင်ဆရာတို့ နတ်ကတော်တို့ဆီ
သွားမေးပြီး ယတြာချေတာလဲ ဖရပ်တူ။
ပိုက်ဆံကုန်တာပဲ အဖတ်တတ်တယ်။ မီးငယ်
ဘာလုပ်ရမလဲ။ မီးငယ်ကို အကြံဉာဏ်
ပေးပါဦး။’

‘အေး... မီးငယ် တို့များပြောတာကို
သေသေချာချာ နားထောင်ပါ။ အခု
မီးငယ်က ပြောတယ်နော်။ နတ်က
တော်တို့ ဖေဒင်ဆရာတို့က ယတြာချေ

ခိုင်းပေမယ့် မီးငယ်ယောက်ျားက
စိတ်မပြောင်းဘဲ နောက်မိန်းမယူမယ်။
မီးငယ်ကို ကွာရှင်းခိုင်းတယ်။ ဒီလို
လား...

တို့များ ပြောမယ် သေသေချာချာ
နားထောင်နော်။ ဖေဒင်ဆရာပဲဖြစ်ဖြစ်
နတ်ကတော်ပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့နေရာနဲ့သူ
တော်ကြတာ၊ တတ်ကြတာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် အတိတ်ဘဝကပြုလုပ်
ခဲ့တဲ့ ဝဋ်ကြွေးကြောင့် ဖြစ်လာတဲ့
ကံတရားကိုတော့ ဘယ်သူမှ မကူညီ
နိုင်ဘူး။ ဘယ်သူမှ မတတ်နိုင်ဘူး။
မိမိပြုခဲ့တဲ့ အတိတ်ကံက အရိပ်မာ
နောက်က လိုက်လာတာပဲ။ အတိတ်
ဘဝ အကြောင်းကြောင့်လို့ ပြောရမှာပဲ။

ဒီတော့ တို့များ အကောင်းဆုံး အကြံပေးလိုက်ချင်တယ်။ အဓိကမီးငယ်ရင်ထဲမှာ ခံစားနေရတဲ့ ကိလေသာအပူမီးကို ငြိမ်းအေးစေမှာတော့ အမှန်ပါ။

တရားကို သောက်တော်ရေ မကြာမကြာ ကပ်ပြီး ဤနေ့ကဲ့သို့ ကြည်လင်အေးမြပါစေလို ဆုတောင်းမိလိမ့်မော့ကုန်းကို မေတ္တာစုစုရိုက်စိုက်ပို့ နောက်ပြီး တပည့်တော်မသည် မီးငယ်အမျိုးသားမောင်ဖြူဆို... မောင်ဖြူပေါ့နဲ့နဲ့ပြီး ကာယကံပြုကံ တခြား တခြားသော ယောက်ျားများနဲ့ ပျော်ပွဲအောက်ပြန်ခြင်း မရှိပါ။

ဤသစ္စာစကားသည် ပုန်ကန်ပါက တပည့်တော်၏ အမျိုးသားမောင်ဖြူသည် အခြားသောအမျိုးသမီးများနဲ့ လော်လီဖောက်ပြန်ခြင်းကင်း၍ တပည့်တော်မ၏ အပေါ်၌ သားမှတ်မှတ် ယားမှတ်မှတ်နဲ့ တလင် တယားစနစ်ဖြင့် ရာသက်ပန် ရိုးမြေကျ ပေါင်းသင်ချင်စိတ် ရှိပါစေ'

လို့ ယုံယုံကြည်ကြည် ဆုတောင်းပေးပါ။

နောက်ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးလုံးကို အချိန်မရရင် အရဟံဂုဏ်တော်တစ်ပါးကို (၁၀၈)လုံးပုတီးကုံးဖြင့် ရသလောက်စိပ်ပါ။

ပုတီးမပါဘဲနဲ့လဲ အရဟံဂုဏ်တော်ကြီးကို ကြည်ညိုစိတ်နဲ့ ပွားများပေးပါ။ မကြာမကြာ ပုံတော်ကို ဂုဏ်တော်နဲ့ ပူဇော်ပေးပါ။

အရဟံ... ကိလေသာကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ... ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ပင် မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ... ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။
အဲဒီလို မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ အရဟံ

ဂုဏ်တော်ကြီးကို ရည်မှန်းပြီး ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ပွားများကြည့်လိုက်ပါ။ စိတ်သောကတွေ အေးချမ်းလာပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်မလဲ မီးငယ်ကို အကြံပေးပြီး လအတန်ငယ် ကြာသောအခါအမျိုးများရှိရာ နယ်မြို့လေးကို ရောက်ခဲ့ပြန်တယ်။

ဤအချိန်ပြန်တွေ့ရသော မီးငယ်သည် ယခင်ကလို ညှိုးငယ်ပြီး ငိုကြွေးခြင်းမရှိတဲ့အပြင် ကျွန်မကိုတွေ့သောအခါ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ရယ်ကာမောကာဖြင့် သူ့ရဲ့ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်များကို ပြောပြသည်မှာ...

'မီးငယ်လေ... အရဟံဂုဏ်တော်ကြီးကို အချိန်ရရင်ရသလောက် စိတ်ထဲကနေ အဖန်ဖန် ပွားများပါပုလားတော့ စိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရတဲ့ ပူလောင်သောက ရောက်နေတာတွေ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လျော့ပါးလာတဲ့အပြင် အမျိုးသားကလဲ သူ့အပွားကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ တအံ့စိတ်လွတ်သွားတယ်။ နောက် ဒီမျိုး ပြစ်စေရပါဘူးလို့ ကတိပေးတယ်လေ။

နောက်ပြီး အကယ်၍များ မီးငယ်ရဲ့ အမျိုးသားက ပစ်သွားခဲ့ရင်တောင် ကံပေးသလောက်ပဲ ပေါင်းဆုံခွင့်ရှိတာပါလားလို့ သည်းခံစိတ်ဝင်လာပြီလေ။

အဲဒါကြောင့် မီးငယ်ကို အကြံကောင်းများပေးတဲ့ အန်တီဆရာမကြီးကို အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ကန်တော့ပါရစေ'

ဟု ဆိုသောအခါ...

'နေပါစေ မီးငယ်၊ တို့များကို ကန်တော့မယ့်အစား ကျေးဇူးကြီးမားလှတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုသာ အကြိမ်ကြိမ် ကြည်ညိုပြီး ကန်တော့ပါ'

မီးငယ်တစ်ယောက် အရဟံဂုဏ်တော်တစ်ပါးကို ယုံယုံကြည်ကြည်

ပွားများလိုက်တာနဲ့ ရင်ထဲမှာ ခံစားနေရတဲ့ ကိလေသာအပူမီးကို ငြိမ်းအေးစေနိုင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးလုံးကိုသာ ယုံကြည်စွာ ပွားများပါလျှင် အဘယ်မျှ အကျိုးထူးတွေ ခံစားရမည်ကို မှန်းဆ၍ပင် မရနိုင်ပါ။

ဒါကြောင့် တစ်ခါက ကိလေသာလောင်မြိုက်လို့ မှောင်မိုက်မှာမဆိုဘဲ ကျွန်မရဲ့ ရင်ခွင်ထဲကို တိုးဝင်၍ လှူးခါ၊ လွန်ခါ ငိုရှာတဲ့ တစ်မြို့တစ်ရွာက မီးငယ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရေ တို့များ စိတ်ထဲ တွေးထင်မိပါရဲ့ "မပဏ္ဍပေလားလို့" ...

အခုတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ အရဟံဂုဏ်တော်ကြီးကို ယုံယုံကြည်ကြည်ပွားများခဲ့လို့ စိတ်သောကတွေ ကင်းဝေးခဲ့ရပါတယ်လို့ ကျွန်မနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အကြောင်းကို ရေးသားလိုက်ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် မုဒုဘာသာဝင် အမျိုးသမီးလေးများ မီးငယ်လိုအဖြစ်မျိုး ကြုံတော့မယ်ဆိုရင် မိမိ၏ ကိုယ်ကျင့်တရားကို သစ္စာဆိုပါ။ အရဟံဂုဏ်တော်ကြီးကို ယုံယုံကြည်ကြည်ပွားများကြည့်လိုက်ပါက စိတ်သောက ပူလောင်မှုမှ လွတ်ကင်းပြီး စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းသုခကို မုရမသေ့ရောက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်လို့ အကြံပြုထိုက်တွန်းရင်း ဤဖြစ်ရပ်မှန်လေးအား ရေးသားလိုက်ပါတယ်။

မေတ္တာအလင်းရောင်ဆောင် အောင်နိုင်ကြပါစေ၊ သစ္စာအလင်းရောင်ဆောင် အောင်နိုင်ကြပါစေ။

သဒ္ဒါစာပေ အဆက်

မယ့်လွင် ပုံပြင်မှတ်ပါ

ကနကသီရိ
ဆရာဘုန်းကြီး

ဒိဋ္ဌာဓာ

အတွေ့အကြုံဆန်းများ (၂)

ရှင်ရေဆူ ။ ။ 'ရာသီဥတု ပြောင်းပေမယ့် မပြောင်းတဲ့ ရေ တွေ့ရတော့မယ်။ အုန်းပွဲ(၃)ပွဲကို ကြည့်ထား'

လို့ ပြောနေစဉ်မှာပင် "ရှူး" ဆိုတဲ့ အသံကြားပြီး ကျွန်တော်အတွက် ပူဇော်ထားတဲ့ အုန်းသီးနဲ့ပွဲ ဖယောင်းတိုင်မီး ငြိမ်းသွားတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဖယောင်းတိုင် အလွတ်တစ်တိုင်ယူပြီး ထပ်မံပြီး မီးထွန်းလိုက်တယ်။

'ဟာ... အုန်းသီးပေါက်သွားပြီ' အုန်းသီးမှာ လက်ညှိုးရွယ် မီးကျွမ်းပေါက်တစ်ပေါက် တွေ့ရတယ်။

ဆရေဆူ ။ ။ 'အဲဒါ (၁၂)လ (၃) ရာသီ မပြောင်းတဲ့ ရေ ကွယ်၊ သတိထားပါ'

တစ်စီနဲ့ ပျံလာတဲ့ ပိုးတွေ ရာချီ ချက်ချင်းပျံလာပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာအနှံ့မှာ နားတော့တာပါပဲခင်ဗျား။

ဘရေဆူ ကြိုတင်သတိပေးထားပေမယ့် ကြောက်စိတ်မပြေပါ။

ပိုးသတ္တဝါတွေနားတဲ့ နေရာတိုင်းမှာလဲ ကျဉ်စက်နဲ့ အတိုခံရသလို ကျွန်တော် အတော်ကလေးကို ဝဲဒနာခံနေရတယ်။ ပိုးသတ္တဝါတွေဟာ ခန္ဓာမှာနားပြီးတိုင်း အောက်ကို ကြွေကျပြီး ဆန့်ငင်ပြီး သေကြတယ်။ လုံးဝ မပျံနိုင်တော့ပါဘူး။ လူမမာ လာမေးကြတဲ့ သူတွေဟာ တအံ့တဩနဲ့ ပြောကြတယ်။

ရွာသား ။ ။ 'ဒါဟာ စုန်းတိုက်နတ်တိုက်ကွ၊ ဒါ 'ကြောင့် တို့လူဟာ ဒီလို ဖြစ်နေတာ'

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောပြီး စုတ်တသပ်သပ်နဲ့ပေါ့။

ကျွန်တော်ဟာ သတိပြန်လည်ဝင်လာပြီး ဘာပိုးလဲဆိုတာ ကြည့်မိတယ်ခင်ဗျား။

အို... အုန်းပင်ပေါ်မှ အုန်းပိုးတွေပါလား။ ကျွန်တော် အံ့ဩလို့ မဆိုးဘူးခင်ဗျား။ ကျွန်တော် ခွက်ကြီးတစ်လုံးထဲသို့ ကောက်ထည့်လိုက်မိတယ်။

ကောင်ရေ သုံးရာ , လေးရာ, ငါးရာ ကလိမ်မယ်မထင်။ ခွက်ကြီးနဲ့ အပြည့်ည(၁၂)နာရီလောက်ဆို တဖြည်းဖြည်း

ပါးလာတယ်။ အနီးတစ်ဝိုက် အုန်းပိုးတွေ့ ကုန်ပြီနဲ့တူတယ်။

ရှင်ရေဆူ ။ ။ 'လူလေး အိပ်တော့၊ အသက် မှန်မှန်ရှူပြီး အိပ်ပါ။ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ဘရေဆူ အမြဲစောင့်နေတယ်'

ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ဘရေဆူ ညွှန်ကြားတဲ့ အတိုင်း အိပ်လိုက်ပါတော့တယ်ခင်ဗျား။

ညသန်းခေါင်ကျော် (၁)နာရီ နက္ခတ္တဗေဒင်ဦးညီမဂ္ဂဇင်း ၂၇၅

လောက်မှာ ကျွန်တော် တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲလာတယ်။

‘အလိုလေး... ဘုရား... ဘုရား... မြတ်စွာဘုရား ကယ်မတော်မူပါ အရှင် ဘုရား’

တဖြည်းဖြည်း အကြောတွေ ကွေး လာတယ်။ ဆန့်လို့လဲ မရတော့ဘူး။ ကျွန်တော် မောဟိုက်လာတယ်။ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ မိုးရေများပမာ စိမ့်နေတယ်။

လူနာစောင့်တွေဟာ ရုတ်တရက် နိုးလာပြီး အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေ သော ကျွန်တော့်ကို ဝိုင်းနှိပ်ကြတယ်။ မနိုးမှုတ် ရွတ်ဖတ်ကြတယ်။ တစ် ယောက်တစ်ပေါက် ပြောသံ ဆိုသံ တွေကြောင့် တစ်ရွာလုံး လူတွေ ရောက်လာကြတယ်။

ယခုတစ်ကြိမ်တော့ သေတော့ မယ်ပေါ့။ ငိုသူငို ပြောသူပြောပေါ့။ ကျွန်တော့်မှာတော့ မေ့မြောလုလု ဖြစ်နေဆဲပါ။

၁။ သဗ္ဗ သင်္ခါရာ အနိစ္စတိ၊
ယဒါပညာယ ပဿတိ၊
အထနိဗ္ဗန္ဓတိ ဒုက္ခေ၊
ဇယ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

၂။ သဗ္ဗ သင်္ခါရာ ဒုက္ခတိ၊
ယဒါပညာယ ပဿတိ၊
အထနိဗ္ဗန္ဓတိ ဒုက္ခေ၊
ဇယ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

၃။ သဗ္ဗ သင်္ခါရာ အနတ္တတိ၊
ယဒါပညာယ ပဿတိ၊
အထနိဗ္ဗန္ဓတိ ဒုက္ခေ၊
ဇယ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

ဪ... ဒီအသံဟာ ဘရသေ့ရဲ့ အသံပဲ။ စိတ်ထဲမှာ ဝေဒနာ သက်သာ ပြီး အမောပြေသလို ဖြစ်လာတယ်။ တောင့်တင်းနေတဲ့ ခန္ဓာနဲ့ ကျောတွေ လဲ လျော့လာတယ်။ ဝေဒနာ သက်

သာလာတာနဲ့ မျက်လုံး ဖြည်းဖြည်း ချင်း ဖွင့်ကြည့်မိတယ်။

ကျွန်တော် ။ ။ ‘ကျွန်တော် ဘာဖြစ် တာလဲဗျာ’

ရွာသား ။ ။ ‘ဟေ့...ဟေ့... မသေ သေးဘူးကွ’

ဝမ်းသာအားရနဲ့ အော်ပြောနေ တယ်။ ကျွန်တော့်အိမ်တွင် ရှိနေသော လူနာမေးသောသူ အပေါင်းဟာ ဝမ်းသာလွန်းလို့ တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ဆူညံနေကြတယ်။

ကျွန်တော် ။ ။ ‘ကျွန်တော် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ခင်ဗျား၊ သတ်လစ်သွားတာပါ’

ရွာသား ။ ။ ‘ဟေ့ကောင်ရဲ... မင်း ဘာဖြစ်နေတယ် ဆို တာလဲ ပြောပါကွာ။ မင်းအမေ၊ မင်းဇနီး တွေဟာ ထူပူပြီး ဘာမှ ပြောမတတ် တော့ဘူး’

ကျွန်တော် ။ ။ ‘စိတ် မပူပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဟာ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ အိပ်မပျော်တော့ စားပျက် တယ်လေ၊ စားပျက်တော့ အားနည်း တယ်ပေါ့။ တစ်ခါတလေ အားပြတ်ပြီး မေ့တော့တော့ ဖြစ်ချင်တာဗျာ’

ရွာသား ။ ။ ‘ကောင်းကွာ... မင်း အတွက် တို့တစ်ရွာ

လုံးက စိတ်ပူနေရ တာ’

ရှင်ရသေ့ ။ ။ ‘လူလေး သတိရလာ ပြီလား’

ကျွန်တော် ။ ။ ‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျား ဘရသေ့’

ရှင်ရသေ့ ။ ။ ‘ဘုရားစင်ပေါ်မှာ ဆွဲ ထားတဲ့ လည်ဆွဲ ဘုရားပုံတော်ဟာ ဘယ်ချိန်က ရထား သလဲကွယ်’

ကျွန်တော် ။ ။ ‘ကျွန်တော့် အဖေ ငယ်ငယ်တုန်းက ရခဲ့ တာပါ။ ကျွန်တော့်ကို ယိုးဒယားမှ ရှေးဟောင်းဘုရားဆိုပြီး ပေးခဲ့တာပါ’

ရှင်ရသေ့ ။ ။ ‘ဒီလည်ဆွဲ ဘုရား ငယ်လေးဟာ ရှေး နှစ်ပေါင်းများစွာက ဝိဇ္ဇာပိုင်တွေ ကွင်းရိုး တစ်ခါတို့ ဌာပနာပြီး နောင်လာနောက် သားအတွက် ထားခဲ့တာ။ တပည့်က တော့ ကံထူးပေသဗျာ။ ရှေးဘဝက ကုသိုလ်ဆိုတာ ဒါမျိုးနဲ့ တူတယ်လေ။ ဒီနေ့ဟာ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးစိပ် တာ ကိုးရက်ပြည့်ပြီ၊ ဝေဒနာဖြစ်နေ တော့ မစိပ်နိုင်တာလဲ စိပ်လို့ရပြီ။ ကိုးရက်ပြည့်ပြီးပဲ အာဟာရဖြစ်အောင် ဝင်သလို စားပါ။

နောက်ပြီး လည်ဆွဲဘုရားကို သောက်တော်ရေတွင် စိမ်ပြီး သောက် ပါ။ ဝေဒနာ ပျောက်ပြီး အားပြည့်လာ လိမ့်မယ်။ (ဘရသေ့ စကားရှည်ကြီး ပြောပါတယ်။ ထပ်မံ ပြောပြန်တယ်။)

ဒီဆွဲကြိုးနဲ့ တွဲထားတဲ့ ဘုရားဟာ တန်ဖိုးအနုဂ္ဂ မနည်းဘူး။ တပည့် ဘုရားရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါမှာ လူ လေး မျက်စိနဲ့ တန်းနေအောင် ချိတ်ပါ။ လူလေးနဲ့ လည်ဆွဲဘုရားဟာ နှစ် တောင်လောက်ပဲကွာမယ်။ လူလေးနဲ့ ဘုရားအကြား ခုံတစ်လုံးပေါ်မှာ

အလင်းတိုင်တစ်တိုင် ထွန်းထားပါ။

ဘုရားရှိခိုးပြီးတိုင်း ဘုရားမီးတိုင်ကို ကြည့်နိုင်သမျှ မျက်တောင်မခတ် စတမ်းကြည့်ပါ။ အနည်းဆုံး ငါးရက် တိုင်တိုင် ကြည့်ပါ။ လူလေးရဲ့ ဝေဒနာ သက်သာလာပြီး တပည့်လေး မိုးပေါ်မှာ ပျံနေတဲ့ငှက်ကလေးလို လိုရာစခန်း ပျံသန်းကူးခပ်နိုင်ပါပြီကွယ် (ဘရသေ့ဟာ စေတနာထက်သန်စွာ ကရုဏာထား၍ ပြောပြရပါတယ်။)

ကျွန်တော်ဟာ ဘရသေ့ မိန့်ကြားတဲ့အတိုင်း ဘုရားကန်တော့ရှိခိုးနိုင်နေပြီ။ လည်ဆွဲဘုရားရတနာကို သောက်တော်ရေနဲ့ စိမ်ပြီး ဆေးအဖြစ် မှီဝဲ၍ မိမိရှေ့တွင် ဖယောင်းတိုင်မီးကိုလဲ (၅)မိနစ်မှ (၁၀)မိနစ်တိုင် မျက်တောင်မခတ် တစ်သမတ်တည်း စိုက်ကြည့်နေရင်းနဲ့ (၅)ရက်ပြည့်ပါပြီ။ (ဝါ) (၅)ညပြည့်ပါပြီ။

ထိုည (၆)ညမြောက် ဘုရားရှိခိုးပြီး အမျှဝေပါပြီ။

ဆရာမေတ္တာ ။ 'သာဓု သာဓု သာဓု လူလေး ဘရသေ့ တာဝန်ပြီးပါပြီ။ စာတစ်ပုဒ် ဆိုပြမယ်။ လူလေး ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတော့ (၃)ခေါက် ဆိုပြမယ်။ ကောင်းကောင်းမှတ်ထားပါ။ လိုက်ဆိုပါ။ ကဲဟေ့ စပြီ...အချိန်မရှိ၊ ကောင်းသူ ကယ်ရမယ့်တာဝန် ရှိသေးတယ်။

“ဆေးအင်းလက်ချားစိန်အား မှတ်သားကန့်စက်ကာ ဝါးပျံတူး ဟင်းရိုင်းပူကဲ့ယူချိန်တည်း သံပရာရည် ရစိနေ မသွေလှမ်းသုံးရက် သူရာတစ်ဖန် နှောလေပြန် အမှန်ပွားပျက်။ ပိုင်ခံဖြန့်ခင်း ဒယ်အိုးသွင်း၊ ဆေးသွင်းသည့်အချက်၊ စလောင်းအုပ်ပါ ကော်ထေးပါ အမှန်လုပ်လေကွယ်၊ ကော်ထေးမှာ ပြန်ယူ ချိန်ပျက်ကျပ်ကွယ်၊ ဝါးပတ်ရည်အဆန်သွင်း ထမ်း

ရှည်အတွက်၊ မွေးမွေးမီးအပေး တိုက်ပေးမီးအရက်၊

တစ်နေ့ကန်လျှင် အေးလေစေ ချိန်လေသွေပျက်၊ ကြေးနီဆယ်ကျပ် ဆေးဆယ်ကျပ် ပစ်ခတ်ချော်နီထွက်၊ ဂဠုန်ချော်ပင်း ဘော်လေးသွင်း နိုင်သဏ္ဍာန်ထွက်၊ နောက်ကိတ်နှင့် တွဲဖက်အပြု သင့်အတွက် စားလမ်းကွယ် (သန့်စင်ပြီးတတ်သား တစ်ကျပ်သာ၊ ကိတ်သုံးဖူး)

လူလေး ရှေးကထူးလိုသုံးခေါက်ဆိုတော်လောက်ပြီ။ ဆရာရသေ့ တာဝန်ပြီးပါပြီ။ ဆရာရဟန်း တာဝန်ယူလိမ့်မယ်။

သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်း အပေါင်းတို့သည်၊ သုခံ-ချမ်းသာကြကုန်စေသတည်း၊

ကျွန်တော် ။ 'ဘရသေ့ ဘွဲ့တော် မိန့်ကြားပါဘုရား'

ဘရသေ့ ။ 'ရှေးဘဝက ကုသိုလ်ထူးရှိတဲ့ တပည့်၊ ဆရာ ရသေ့နာမည်ကို သိဖို့မလိုအပ်၊ နောက်တော့ အလိုလို သိလာလိမ့်မယ်။ တစ်နေ့ တစ်ချိန်မှာ သာသနာပြုနိုင်ရန်သာ တပည့်ကြီး ကြိုးစားပေ

တော့' ဘရသေ့ဟာ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တာ မှာကြားပြီး သီတင်းသုံးရာသို့ ကြွသွားပြီ ထင်ရ၏။

အပိုင်း [၃]

လောကီနှင့်လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာ

ယခုအပိုင်း(၃)ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အရည်အချင်းနဲ့ ရေးပြ ဖော်ပြရတာ ဝန်လေးလှပါတယ်ခင်ဗျား။ ဒါပေမယ့် ရေးသားမှု အဆင်မပြေပါက ပြင်ပေးကြပါ။

အထူးသဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနဲ့သာ တွေ့ဆုံရတာ။ စာရေးသားမှု ဗဟုသုတနည်းတာကလဲ တစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တတိယကဏ္ဍကို မကျွမ်းကျင်တာက တစ်ကြောင်း၊ ကြောင့် ကျွန်တော့်ကို အမှားတွေ့ရင်လဲ ခွင့်လွှတ်ကြပါခင်ဗျား။ တောင်းပန်လျက်ပါ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အာရုံတွေဟာ တည်ငြိမ်မှု မရသေးပါ။ ဘရသေ့ရဲ့ စာပုဒ်ကို အပြန်အလှန် ရွတ်ဆိုနေတယ်။ နှုတ်တက် တရွရွလေး ဆိုလာနိုင်တယ်။ ဘရသေ့ ဘာကို ရည်ရွယ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို သင်ပေးခဲ့တာကိုလဲ မသိပါ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ စေ့စဉ်အလုပ်ကတော့ တာဝန်မပျက်ပါ။ “သီရသ္မိံဂါထာ” ကို ရွတ်ဆိုတယ်။ ဘုရားရှိခိုးကန်တော့တယ်။ သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်နဲ့ ဆရာ...ဆရာများ၊ မိဘဆွေမျိုးများပါမကျန် အမျှဝေပြန်တယ်။

“သာဓု သာဓု သာဓု” ဆရာရဟန်းရဲ့ သာဓုခေါ်သံ ကြားရပြန်တယ်။ ဆရာရသေ့နဲ့ ဘိုးဘိုကော်လဲ မြင်ရခန်းနဲ့ အာရုံဖြင့် လိုက်ကြည့်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် မတွေ့ရတော့ပါ။

ရှင်ရတနား ။ ။ ဒကာလေး ဆရာ
နှစ်ပါး မရှိတော့ဘူး။

သူတို့ တာဝန်ကျေပါပြီ။ ဒကာလေး
ပြုတဲ့ ကုသိုလ်သာ အမျှပေါ့

ဇွန်ဇော် ။ ။ 'မှန်ပါ ဘုရား'
ရှင်ရတနား ။ ။ ဒကာလေးရဲ့ ဆရာ

နှစ်ပါးဟာ ဒကာလေး
ဓာတ်ပေါက်အောင် ဖြတ်လမ်းရာ
ဓာတ်သွင်းခဲ့တာ'

ဇွန်ဇော် ။ ။ 'မှန်ပါ ဘုရား'
ရှင်ရတနား ။ ။ 'ဆရာရသေ့က ဓာတ်

သေအောင် စိစဉ်ခဲ့
တယ်။ ယခုတစ်ခါ ဓာတ်သေပြီး ဒကာ
လေးဟာ ဓာတ်ချေရမယ်'

ဇွန်ဇော် ။ ။ 'တင်ပါ့ ဘုရား'
ရှင်ရတနား ။ ။ 'ဓာတ်သေအောင် လုပ်

ရင် လောကီစည်းစိမ်
ရတယ်။ ဓာတ်ကျေအောင် ချေရင်
လောကုတ္တရာစည်းစိမ်ရတယ်။ မဂ်

ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် စည်းစိမ်ကိုရတယ်'
ဇွန်ဇော် ။ ။ 'တင်ပါ့ ဘုရား'

ရှင်ရတနား ။ ။ 'ဒါကြောင့် ဒကာလေး
ဟာ ဓာတ်ကျေအောင်

ရှုမှတ်ရမယ်။ မချေရင် လောကအလယ်
မှာ မြင်အာရုံရှင်၊ ကြားအာရုံရှင်ဖြစ်ပြီး
ရှူးချာချာ ဖြစ်နေမယ်'

ဇွန်ဇော် ။ ။ 'တင်ပါ့ ဘုရား'
ရှင်ရတနား ။ ။ 'ရှေး စဉ်လာစဉ်ဆက်

အားထား ပြုကျင့်တဲ့
ကျင့်တရား မှတ်တရားတွေကို ပြောပြ
မယ်။ နားထောင်ပေတော့ ဒကာ
လေး...

ဝိပဿနာဆိုတာ ရှုမှတ်ပွားများမှု
ကိုခေါ်တယ်။

ဝိ - အထူး
ပဿနာ - ရှုခြင်း၊ မှတ်ခြင်း။

* မိမိခန္ဓာကိုယ် အတွင်းအပြင်ကို
ရှုခြင်း။

၂၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

* လက္ခဏာသုံးပါး အာရုံတင်၍
ရှုခြင်း။

အနန္တည်းနဲ့ ဒီလိုပဲ မှတ်ထားရမယ်။
အရင့်အမာတွေတော့ မဟုတ်လေရဲ့
ကွယ်။ ဒီတော့...

နိစ္စ - အမြဲမရှိသောသဘော၊
ဒုက္ခ - ဆိုင်းရဲတဲ့သဘော၊

နတ္ထ - သင်္ခါရ အစိုးမခြေင်းသဘော၊
မှတ်ထားနော်'

ဇွန်ဇော် ။ ။ 'တင်ပါ့ ဘုရား'
ရှင်ရတနား ။ ။ 'ဒါကြောင့် မိမိ မြင်နေ

ရတဲ့ အရာခပ်သိမ်း
ရှုပ်ဝတ္ထု ပစ္စည်းတွေဟာ မတည်မြဲဘူး။
ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်ရတော့မှာ အမှန်ပါ။

အဲဒီလို ဉာဏ်ဝင်ပြီး ဖြစ်လိုက် ပျက်
လိုက်ကို နှလုံးသွင်းမိလာအောင် ကြိုး
စားရမယ်။

ဒါကြောင့် နှလုံးသွင်းပြီး ဝိပဿနာ
ဉာဏ် ထင်လာတာနဲ့ မတည်မြဲတဲ့
အကြောင်း ပေါ်လာလိမ့်မယ်။

ဒီတော့ ခန္ဓာထဲ လေရှုသွင်းတာကို
"ဖြစ်"၊ ခန္ဓာတွင်းမှ လေရှုထုတ်တာ
ကို "ပျက်" ဆိုပြီး ရှုရှိုက် ကမ္မဋ္ဌာန်း

လုပ်ရမယ်။ အာနာပါနလဲ ခေါ်ကြ
တယ်'

ဇွန်ဇော် ။ ။ 'တင်ပါ့ ဘုရား'

ရှင်ရတနား ။ ။ ဒကာလေး မှတ်မိ
တယ်နော်။ ဒီတော့

သမာဓိဆိုတာ လိုလာတယ်။ အာရုံရို့
ခေါ်သော ခန္ဓာကို စေစားနေသော
စိတ်ကို နှာခေါင်းဝ နှာသီးမှာ ထားပါ။

ပြီးမှ ရှုသွင်းလေကို "ဖြစ်"၊ ရှုထုတ်
လေကို "ပျက်" သတိကပ်ပြီး ဖြစ်-
ပျက် ရှုမှတ်ပွားမယ်ဆိုရင် သမာဓိ

ရလာမယ်။
သမာဓိရရင် စိတ်စိတ်ကျပြီး

ကောင်းဆိုးနှစ်တန် ခွဲခြားနိုင်လာမယ်။
မိတ္တာဒိဋ္ဌိ စင်လာပြီ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ရှင်သန်
လာပြီ။ ထိုသူဟာ အကုသိုလ်စိတ်

ပယ်လာတယ်။ ကုသိုလ်စိတ် ဆောင်
လာတယ်။

ကဲ...ဒကာလေး ယခုအချိန်မှာစပြီး
ရှု-ရှိုက်-ဖြစ်-ပျက် ပွားများပေတော့'

ဟူ၍ တို့တို့နဲ့ လိုရှင်းကို သင်ကြား
ပေးပါတယ် ခင်ဗျား။

ဇွန်ဇော် ။ ။ 'ဒါကြောင့် ဒကာလေး
ဟာ ဓာတ်ကျေအောင် ရှုမှတ်ရမယ်။ မချေရင် လောကအလယ်
မှာ မြင်အာရုံရှင်၊ ကြားအာရုံရှင်ဖြစ်ပြီး
ရှူးချာချာ ဖြစ်နေမယ်'

ဇွန်ဇော် ။ ။ 'တင်ပါ့ ဘုရား'
ရှင်ရတနား ။ ။ 'ဒါကြောင့် ဒကာလေး
ဟာ ဓာတ်ကျေအောင် ရှုမှတ်ရမယ်။ မချေရင် လောကအလယ်
မှာ မြင်အာရုံရှင်၊ ကြားအာရုံရှင်ဖြစ်ပြီး
ရှူးချာချာ ဖြစ်နေမယ်'

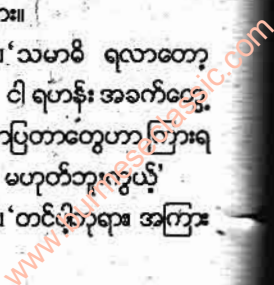
ဇွန်ဇော် ။ ။ 'တင်ပါ့ ဘုရား'
ရှင်ရတနား ။ ။ 'ရှေး စဉ်လာစဉ်ဆက်
အားထား ပြုကျင့်တဲ့ ကျင့်တရား မှတ်တရားတွေကို ပြောပြ
မယ်။ နားထောင်ပေတော့ ဒကာ
လေး...

ဝိပဿနာဆိုတာ ရှုမှတ်ပွားများမှု
ကိုခေါ်တယ်။

ဝိ - အထူး
ပဿနာ - ရှုခြင်း၊ မှတ်ခြင်း။

* မိမိခန္ဓာကိုယ် အတွင်းအပြင်ကို
ရှုခြင်း။

၂၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမြင် နည်းလာပါပြီ ဘုရား၊ အိပ်လဲ
ပျော် လာပါပြီ ဘုရား’
ရှင်ရတနား ။ ။ ‘အေး... ဟုတ်ပြီ၊
ဝမ်းသာ စရာပဲဟေ့။
(ဆက်ပြော)

ဒကာလေး တရားအားထုတ်ရင်း
နားထဲက လေလုံးကလေးတွေ မထွက်
ဘူးလား၊ မျက်စိထဲက အရောင်တွေ
မထွက်ဘူးလား’

ကျွန်တော် ။ ။ ‘တင်ပျိုဘုရား မျက်လုံး
ထဲက အလင်းတန်း
အလင်းရောင်တွေ ထွက်သွားပါတယ်။
လေလုံးလေးတွေလဲ ထွက်ပါတယ်
ဘုရား’

ရှင်ရတနား ။ ။ ‘မျက်လုံးထဲမှ ထွက်
လာသော အလင်း
တန်းတွေဟာ ဘုရားစင်တိုင်မှာ
ဆွဲထားတဲ့ ဒကာလေး လည်ဆွဲဘုရား
မှာ ကြည့်ပါ’

ကျွန်တော် ။ ။ ‘အလို... လည်ဆွဲ
ဘုရားထဲမှာ ဖန်ဂေါ်လီ
လို လင်းလက်နေတဲ့ အရောင်တောက်
နေသော ကျွန်တော် ဆရာရသေ့ရဲ့
အလုံးကလေးပါလား’

ရှင်ရတနား ။ ။ ‘ဒကာလေး ဓာတ်ချေ
လို့ ကျေပါပြီ။ အဲဒီ
ဘုရားလေးကို အသုံးပြုပြီး သာသနာ
အကျိုး ဆောင်ရွက်ပါ။ တရား နေ့တိုင်း
အားထုတ်ပါ။ ဓာတ်ကျေပြီးဖြစ်တဲ့
လူလေး ရောဂါက တစ်နေ့တခြား
သက်သာလာပါလိမ့်မယ်။

ဆရာရဟန်းပေးသော နည်းလေး
ကိုသာ လက်ကိုင်ထားပြီး သာသနာ
အကျိုး ပြုနိုင်ပါစေကွယ်’

ကျွန်တော် ။ ။ ‘ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်စုံလို့
ပါ၏ ဘုရား’

ရှင်ရတနားအသံပေါ်လာပြန်တယ်။
ဥဏှိယံ စတုရော ဒိဋ္ဌာ

ဒွေအက္ခ ကာစ သတ္တဏ၊
အသမ္ဘိန္ဒာ ပိသေ သတော၊
သေသာ ဘိန္ဒူ ဗာတုယော၊

ဥဏှိယံ - နဖူးသင်းကျစ်တော်
သည်လည်းကောင်း၊

စတုရော ဒိဋ္ဌာ - လေးချောင်းသော
စွယ်တော်တို့သည်လည်းကောင်း၊

ဒွေအက္ခကာစ - ညှပ်ရိုးတော်
နှစ်ချောင်းသည်လည်းကောင်း၊

က္ကဟိ-ဤသို့ သတ္တဓာ - ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ **ဓာတုယော** - ဓာတ်တော်
တို့သည်၊ **အသမ္ဘိန္ဒာ** - မကွဲမပျက်
သည်ဖြစ်၍ အသမ္ဘိန္ဒာဓာတ် မည်ကုန်
၏။

သေသာ-ကြွင်းကုန်သော ဓာတ်တို့
သည်၊ **ပိသေသတော** - အထူးအား
ဖြင့်၊ **ဘိန္ဒူ**-ကွဲပျက်သည်ဖြစ်၍၊
သမ္ဘိန္ဒူ-ဓာတ်မည်ကုန်၏။

ရှင်ရတနား ။ ။ ‘ဒကာလေး ကြား
တယ်နော်၊ လည်ဆွဲ
ဘုရားမှာ ကိန်းအောင်း
နေသော ဓာတ်ဟာ ကွဲပျက်နိုင်သော
သမ္ဘိန္ဒူဓာတ်သာ ဖြစ်ပေတယ်။ ကောင်း
မွန်စွာ အသုံးပြု၍ သာသနာအကျိုး
ဆောင်ရွက်ပါလေ’

ကျွန်တော် ။ ။ ‘အမြဲတေ တွေဟာ
ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

ရှင်ရတနား ။ ။ ‘အမြဲတေ အမျိုးမျိုး

ဟာ ကွဲပျက်နိုင်သော
သမ္ဘိန္ဒူဓာတ်သာလျှင် ဖြစ်တယ်။ မိမိ
ကံကြမ္မာကြောင့် ရလာသော အမြဲတေ
ဟူသမျှ မိမိအတွက်သာလျှင် ဖြစ်
တယ်။

ရောင်းဝယ်ခြင်းလဲ မပြုလုပ်
ကောင်း၊ မကောင်းသော အကျိုးပြု
လုပ်ငန်းတွင်လဲ အသုံးပြုမကောင်း။
အမြဲတေဟာ ပတ္တမြားတစ်လုံးရဲ့
တန်ဖိုးဖြစ်တယ်’

ကျွန်တော် ။ ။ ‘ဘယ်လို ပတ္တမြားမျိုး
လဲ... ဘုရား’

ရှင်ရတနား ။ ။ ‘ပတ္တမြား အမျိုးပေါင်းစုံ
လှပါတယ်။ တန်ဖိုး
မမြတ်နိုင်လောက်အောင် ရှိသလို
ငွေကြေးတန်ဖိုးကို မပြောကြတဲ့
ပတ္တမြားနှစ်မျိုး ရှိတယ်။ တို့ ပတ္တမြား
တွေဟာ...’

၁။ ပတ္တမြားမျက်ရှင်
၂။ မျက်ရှင်ပတ္တမြား

ဆိုပြီး နှစ်မျိုးရှိတယ်။ တန်ဖိုးကြီး
စာရင်းထဲမှာတော့ ပတ္တမြားမျက်ရှင်ကို
ကြိုက်နှစ်သက်သူတွေ အကြိုက်ဈေး
နဲ့ ပေးဝယ်ကြတယ်။

ထိုပတ္တမြားမျက်ရှင်ကတော့ ပတ္တမြား
မြေခေါ် ကျောက်တွင်းတွေမှာ ရတယ်၊
ထွက်တယ်။ များသောအားဖြင့် ဘုရား
ရဲ့ နဖူးသင်းကျစ်တော်မှာ ဌာပနာသုံးပြု
လေ့ရှိတယ်။

မျက်ရှင်ပတ္တမြားကတော့ တိရစ္ဆာန်
ဟု ဆိုလိုသော သတ္တဝါတွေမှာ ရတတ်
ပါတယ်။ ယင်းကို အမြဲတေလို့ ခေါ်ကြ
ပါတယ်။ ဥပမာ ကြောင်၊ ချီး၊
တစ်တီတူး၊ ဥဒေါင်း၊ မြွေ ယင်းတို့
အပြင် ရေသတ္တဝါတွေမှာလဲ ရတတ်
သလို သစ်သီးသစ်ပင်တွေမှာလဲ
ရတတ်ပါတယ်။

အစွယ်ရှိသော သတ္တဝါတွေမှာလဲ ရတတ်ပါတယ်။ ခြံတောင်ပိုနဲ့ ကျောက် တုံးကျောက်ကြီးတွေမှာလဲ ရတတ် သေးတယ်ကွယ်။

ဒါကြောင့် အမြဲတေဟာ ကွဲရ ပျက်စီးတတ်တဲ့ သဘောရှိခြင်းကြောင့် ယုံကြည်ရင်ဆောင်ထား အရမ်းမဲ့တော့ မလုပ်သင့်ဘူး။

ဒကာလေး ဘိုးဘိုးနဲ့ ဆရာရသေ့ ငါ ဆရာရဟန်းတို့ကို မတွေ့ချင်ဘူး လား။ ရွှေတိဂုံဘုရားနဲ့ ဘုရားစုံ မဖူးချင် ဘူးလား'

ကျွန်တော်။ 'ဘုရားစုံ ဖူးခြင်းနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ ဆရာ သုံးပါးကို တွေ့ချင်တာ ပေါ့ ဘုရား။ ဒါပေမယ့် ငွေဆိုတာလဲ လိုသေးတယ် ဘုရား'

'ဟား...ဟား... ဟား... ဒကာလေး ရယ် ရွှေမရှား ငွေမရှား ဖြစ်နေပြီကွယ်။ သာသနာပြုရင်း အထက်မြန်မာပြည် ကို ရောက်အောင်လာခဲ့ပါ။ ငါတို့ ဆရာသုံးပါး စောင့်နေပါမယ်ကွယ်'

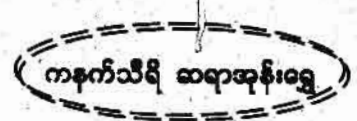
ဟူ၍ ရှင်းရဟန်းက ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ကျန်းမာနေပါပြီ။ တတ်သမျှ မှတ်သမျှ လာရောက် ကူညီတောင်းသူများအတွက် ဘုရား ဂုဏ်တော်ကို ဖွားများပြီး ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်ပေးနေပြီး ဆရာရဟန်း မိန့်မှာတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့်အတွက် ရွှေမရှား ငွေမရှား ဆိုတာကို စဉ်းစား ပေးကြပါ။

တကယ်လို့ မယုံလျှင် ပုံပြင်သဘော မှတ်လိုက်ပါခင်ဗျား။ ဤစာကို ဖတ်ရ သူအပေါင်း ရှေးရှေးက ပါရမီထူးများ ရရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဖြစ်ပါစေ ဆိုတာ ဆုတောင်းပေးပါတယ်ခင်ဗျား။

လည်ဆွဲဘုရားမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အိမ်ပိုင်ဘုရား၊ တစ်နည်း အဖေ

အဆောင်အဖြစ် ပူဇော်ပြီး သားဖြစ်သူ ကျွန်တော်အား လွှဲပြောင်းပေးထား သော ရှေးဘုရား ပုံတော်တစ်ဆူ ဖြစ် ပါတယ်။

စာရှုသူ...

သုတေသီ...

ပညာရှင်များခင်ဗျား...

ဤဆောင်းပါးမှာ (၁၂-၂- ၁၉၉၉)ခုနှစ် နွေလနှင့် ရေးသားပေး ပို့လာသော ဆောင်းပါးဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က အခြေအနေအရ မဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုအခါ ဖော်ပြ လိုက်ပါသည်။

ဤစာမူပါ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်မှ အတွေ့အကြုံများကိုလည်း ဆက် လက် ရေးသားပေးပို့ရန် ဖိတ်ခေါ် အပ်ပါသည်။

အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ဝိဇ္ဇာ အတွေ့အကြုံများကိုလည်း ရေးသား ပေးပို့ကြပါရန်...

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၉၉ (မြေညီ)

၂၉-လမ်း (အထက်)

ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊

ရန်ကင်းမြို့။

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၉

၀၉-၉၆၈၀၀၇၀၉၂

ပိုမို
(တိုးချဲ့ကြီး)

ကိုယ်တွေ့

လှေဦးတိုက် လှေဦးတိုက်

တစ်နေ့သော နံနက်မှာ ငယ်ပေါင်း သူငယ်ချင်း သိန်းညွန့်တစ်ယောက် မနေ့ရှင်လင့်ဘဲ အိမ်ကို ရောက်လာ သည်။

‘ဟာ... သူငယ်ချင်း ဗုံမဆင့် ဆိုင်း မဆင့် ရောက်လာပါလား၊ ဘယ်က လှည့်လာလဲ’

‘မင်းဆီကို တမင်လာခဲ့တာကွ’

‘ကဲ... လာ ထိုင်ကွာ’

ဟု ပြောပြောဆိုဆို စာရေးသူမှ အိမ်ရှေ့ညွန့်ခန်း ဆက်တီကုလားထိုင် သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။

‘လာရင်းကိစ္စက အလည်သက် သက်ပဲလား’

‘အေး... အလည်သက်သက်လဲ ပါတယ်။ မင်းဆီကလဲ အကြံဉာဏ် လေးတောင်းချင်လို့ လာတာကွ’

‘ပြော... ဘာကိစ္စလဲ’

‘ငါ တောင်းအံ့မှာ အိမ်ခြံမြေ တစ်ကွက် ဝယ်မလို့ကွာ အဲဒါ ကောင်း၊ မကောင်း မင်းဆီလာပြီး အကြံဉာဏ် တောင်းဖို့လာတာ’

‘အိမ်ခြံမြေ ဝယ်တာပဲ ကောင်းတာ ပေါ့ကွာ’

‘မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ငါ့စကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်ပေးပါဦးကွာ၊ ငါဝယ်မယ့်ခြံက လှေဦးတိုက်၊ လှည်းဦး တိုက်ကျနေလို့ ခိုက်တယ်ဆိုပြီး ဘယ်သူမှ မဝယ်ရဲတဲ့ခြံ ဖြစ်နေတယ် ကွာ။’

ဝယ်ဈေးကလဲ သက်သာ၊ နေရာ အကွက်အကွင်းကလဲ သိပ်ကောင်း တော့ ငါ့က သိပ်သဘောကျနေတာ။

အဲဒီအတွက် မင်းက စာတွေပေတွေ

ရေးနေတော့ ကောင်း၊ မကောင်း မင်းနဲ့ တိုင်ပင်မှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး လာခဲ့တာပဲ’

‘မင်းက ငါ့များ ဆရာကြီး အောက် မေ့နေသလား၊ စာတိုပေစလေး ရေး တတ်တဲ့ အဆင့်မဲ ရှိပါတယ်ကွာ။ ကဲ... မင်းဝယ်မယ့် အိမ်၊ လမ်း အခြေ အနေလေး ငါ့ကို ပြောပြစမ်း’

‘အေး... ပုံဆွဲပြီး ပြောပြရင် ပိုအဆင် ပြေမယ်။ ဒါမှ မင်းမျက်လုံးထဲမှာ ဝေါ် လာမှာ ငါ့ပုံဆွဲပြမယ်’

စာရေးသူမှ စာရွက်လွတ် တစ်ရွက် နှင့် ဘောလ်ပင်ကို ထုတ်ပေးလိုက်ရာ သိန်းညွန့်မှ အောက်ပါအတိုင်း ဝယ်ရ မည့် အိမ်၊ မြေ၊ လမ်း မြေပုံလေး ရေးဆွဲ ပြပါသည်။

* * *

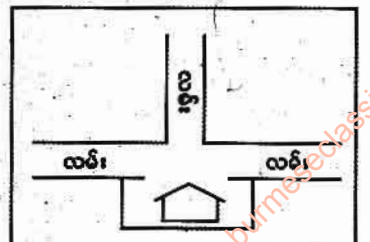
‘မြင်ပြီ သူငယ်ချင်း၊ မင်း ပြောစရာ

မလိုတော့ဘူး။ မြေပုံမြင်ပြီးကတည်းက လှေဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက် ခြံမြေ မခိုက်ဘူးဆိုတာ ငါ သိလိုက်ပြီ’

‘တကယ်ပဲလား’

‘ဘာလဲ... မင်းက ငါ့ဆီက အကြံ ဉာဏ်ကောင်း တောင်းတယ်လဲ ဆို သေး။ ဆုံးဖြတ်ပေးတော့ တကယ်ပဲ လားလို့ ပြန်မေးနေရသေးလား။ မယုံ ရင် မဝယ်နဲ့ပေါ့’

‘ဟာ... သူငယ်ချင်း စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ကွာ၊ ငါ စကားမှားသွားတာပါ။ သိတဲ့

နက္ခတ္တရာဇင်မြေပုံမဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၁

အတိုင်း အိမ်ခြံမြေဝယ်ရတာက ငွေလုံး
ငွေရင်း များတယ်လေ။ ဒါကြောင့်
စိတ်က ချီတိုချီတို ဖြစ်နေလို့ ပြောမိတာ
ပါကွာ။ ငါ တောင်းပန်ပါတယ်'

'အေး... ငါ မင်းကို သက်သေပြ
မယ်။ မင်း ငါ့ဦးလေး ဦးရင်မောင်ကို
သိတယ်မဟုတ်လား'

'သိတယ် သူငယ်ချင်း။ ဟို...
တိုးချောင်ကြီးကျေးရွာမှာ နေတာလေ။
ငါလဲ သူ့အိမ်ကို တိုးချောင်ကြီးကျေးရွာ
မပျက်စီးခင်က မင်းနဲ့အတူ ရောက်ဖူး
တယ်လေ'

'အေး... ဦးရင်မောင်အကြောင်း
ငါ ပြောပြမယ်။ ဦးရင်မောင်က အသက်
(၃၅)နှစ်လောက်မှာ အိမ်ထောင်ကျ
သွားတယ်။ တိုးချောင်ကြီးကျေးရွာက
အရင်က လယ်သမားအများစု နေတာ
လေ။

ဒါပေမယ့် ဦးရင်မောင်က လယ်ယာ
ပိုင်မြေ မရှိတော့ လက်သမားဘဝနဲ့
စီးပွားရှာကြရတာပေါ့။ ဦးရင်မောင်
အမျိုးသမီးကလဲ လယ်ယာမြေပိုင် မရှိ
ရှာပါဘူး။ အိမ်ခြံမြေလေးတစ်ကွက်ပဲ
ရှိတယ်။

နှစ်ဦးသား အိမ်ထောင်ကျပြီး
လက်လုပ်လက်စားဘဝနဲ့ ရပ်တည်နေ
ရတာပေါ့။ ဒီကြားထဲ ကလေးတွေလဲ
တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် မွေးလာ
တော့ စားဝတ်နေရေး 'ပိုကျပ်တည်း
တာပေါ့။

ဒါပေမယ့် ဦးရင်မောင်မိန်းမကလဲ
အားကိုးရပါတယ်။ ရန်ကုန်မြို့ထဲသွား
ပြီး နွားနို့ရောင်း စီးပွားရှာတယ်။

သားလေးသုံးဦးနဲ့ သမီးလေးသုံးဦး
မွေးလာတယ်။ သားသမီးလေးတွေက
လဲ လိမ္မာတယ်။ အားကိုးရတယ်။

သမီးမိန်းကလေးတွေက ကလေး
ဘဝကတည်းက အမေနဲ့ လိုက်ပြီး

နွားနို့ရောင်းတယ်။ သားအကြီးဆုံး
ကတော့ B.A.ဘွဲ့ ရသွားတယ်။
အလတ်ကောင်ကတော့ သာသနာ့
ဘောင်ကို ဝင်တယ်'

'အေး... အဲဒီလောက်အထိတော့
ငါသိတယ်ကွာ။ တိုးချောင်ကြီးရွာကို
မင်းနဲ့ တစ်ခါလိုက်တုန်းက မြင်ဖူးတာ'

'တိုတိုနဲ့ လိုရင်းပြောမယ်။ ၁၉၈၈
ခုနှစ် အရေးခင်းပြီးတော့ ရန်ကုန်မြို့
ဧရိယာ တိုးချဲ့တဲ့အနေနဲ့ အစိုးရက
ရန်ကုန်ဧရိယာဘေး တစ်ဝိုက်က
ကျေးရွာတွေကို ဖျက်သိမ်းပြီး လယ်ယာ
မြေကွက်တွေ သိမ်းယူတာပေါ့'

'အေး... ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်'

'တိုးချောင်ကြီးကျေးရွာလဲ မြေသိမ်း
ခံရတဲ့အထဲ ပါတာပေါ့။ ဒါပေမယ့်
ရွာသူရွာသားတွေကို အဝေးကို
ပြောင်းပစ်ဘူး။ အဲဒီနေရာမှာပဲ
မြို့ကွက်ရိုက်ပြီး နေရာပြန်ချပေးခဲ့
တယ်။ ဒါကြောင့် တိုးချောင်ကြီး
ကျေးရွာဟာ အခုတော့ မြောက်ဒဂုံ
မြို့နယ်ရယ်လို့ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်'

'အေး... ဟုတ်တယ်။ ဟုတ်တယ်။
တိုးချောင်လေ။ ရေတွင်းချောင်၊
သိမ်ချောင်းရွာတွေလဲ ဒီလိုပဲ မြေကွက်

သိမ်းခံရပြီး အခုတော့ တောင်ဒဂုံ
မြို့နယ်ဖြစ်နေပြီ'

'ဆက်နားထောင်ဦး။ အကွက်ရိုက်
ပြန်ပေးတော့ ဦးရင်မောင် ရတဲ့ မြေ
ကွက်က အခု မင်းဝယ်မယ်ဆိုတဲ့
မြေကွက်ပုံစံအတိုင်း ဖြစ်နေတယ်'

'ဟာ... ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်ကွ... မင်း ဆက်နား
ထောင်၊ ဒီတော့ ဦးရင်မောင်ကိုယ်တိုင်
လဲ လက်သမား လုပ်ကိုင်စားလာတော့
သူရတဲ့ မြေကွက်ကိုကြည့်ပြီး လှေဦး
တိုက်၊ လှည်းဦးတိုက် ခိုက်တဲ့မြေပါ
လားလို့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်တော့တာ
ပေါ့။ အများကလဲ ဒီလိုပဲ ယူဆထားကြ
တာကိုး။

ဒါပေမယ့် မတတ်သာဘူးလေ။
နေစရာမရှိတော့ ခေတ္တ ဖြစ်ဖြစ်နေတဲ့
အခွင့်အလမ်းနဲ့ ရှိစုစုပစ္စည်းလေးနဲ့ မိသားစု
နေထိုင်လောက်တဲ့ အိမ်လေး ဆောက်
ရတာပေါ့။

တစ်နေ့တော့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးနဲ့
စကားပြောရင်း သူ့အိမ်က လှေဦး
တိုက်၊ လှည်းဦးတိုက် ဖြစ်နေတဲ့
အကြောင်း ရောက်သွားတယ်။

ဒီတော့ မိတ်ဆွေက ပြောတယ်။

မြောက်ဘက်ကလာတဲ့ လမ်းကတော့ အိမ်ကို ဦးတိုက်ဝင်နေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အိမ်ရှေ့က လမ်းမကြီးက အရှေ့အနောက် ခံနေတော့ အိမ်ရဲ့ ဘယ်ညာဘက်ကို ကွေ့သွားတဲ့လမ်း ဖြစ်နေတာ။ လှေဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက် ဖြစ်ပုံမပေါ်ဘူး။

စိတ်က သံသယမကင်းရင် အိမ်ခြံရှေ့မှာ သောက်ရေအိုးစင်ကလေး တစ်ခုဆောက်ပြီး ရေဒါနပြုလိုက်လို့ ပြောတယ်။

ဒီတော့ ဦးရင်မောင်ကလဲ သဘောကျလို့ နောက်နေ့မှာပဲ သောက်ရေအိုးစင်ကလေးကို ချက်ချင်းဆောက်လိုက်တာပေါ့။

‘ဒါနဲ့...ကောင်းသွားရောလား’
‘မင်းကလဲ စကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်ဦးမှပေါ့။ ဆန္ဒကလဲ စောလိုက်တာ’

‘အေး...ဟုတ်တယ်။ ငါ ဆန္ဒစောသွားတယ်။ ကဲ...ဆက်ပြောပါဦး’

‘ဦးရင်မောင်က အကြံဉာဏ်တော့ ကောင်းတယ်ကွာ။ ဈေးကွက်မြင်တယ်ပေါ့။ အခုအချိန်က မြို့သစ်၊ ကွက်သစ် တည်နေတဲ့ကာလ၊ အိမ်တွေ ဆောက်နေကြတာ တစ်ရွာလုံးပဲ။ ဒီတော့... သံတို့၊ လွှာတို့၊ လူ၊ သွပ်ကြိုးတွေ စတင်ပြီး တစ်ပိုင်တစ်နိုင် အိမ်ဆိုင်လေး ဖွင့်ရောင်းတာပေါ့။

အိမ်ဆောက်တဲ့ လူတွေကလဲ တောင်ဥက္ကလာပရေ၊ သယ်နိုးကျွန်းဈေး၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်းက ဆိုင်တွေကို သွားဦး မဝယ်တော့ဘူး။

နီးနီးနားနားက ဦးရင်မောင် အိမ်ဆိုင်မှာပဲ လာဝယ်ကြရင်းနဲ့ နောက်ဆုံးတော့ ဘီလပ်မြေ၊ သွပ်တွေပါ ဝယ်ယူတင်သွင်း ရောင်းချရင်းနဲ့ စီးပွားတက်တော့တာပဲ။

အခုတော့ ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းတွေတင်မက ကုန်မျိုးစုံနဲ့ စတိုးဆိုင်ကြီးတောင် တွဲဖွင့်နိုင်တယ် အိမ်လဲ တိုက်အိမ်ဖြစ်သွားပြီကွာ။

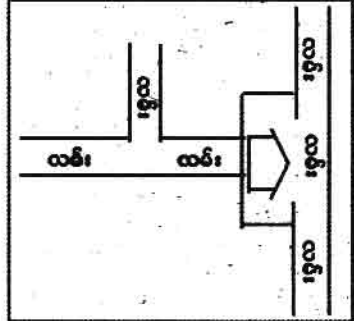
အငယ်ဆုံးသား အောင်ဖုံးတောင်မှ အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ရပြီး အခုတော့ ဆောက်လုပ်ရေး ကုန်ထရိုက်တောင် လုပ်ကိုင်နေရပြီ။

‘ဟာ...တယ်ဟုတ်ပါလား’

‘နောက်တစ်ဦးကို ငါပြောပြဦးမယ်။ နားထောင်ဦး။ ငါ အခုနေတဲ့လမ်းနဲ့ လှေဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက် ဆောက်ထားတဲ့ အိမ်တစ်အိမ်ရှိတယ်။ ငါပုံဆွဲပြမယ် ကြည့်ဦး...’

စာရေးသူမှ စာရွတ်လွှတ်ပေါ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပုံဆွဲပြလိုက်ပါသည်။

* * *

‘မြင်လား... ဒီအိမ်ကလဲ စီးပွားရေးကောင်းနေတာပဲ။ ဘာမှ မခိုက်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လှေဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက်ဖြစ်တဲ့လမ်းက အိမ်အိမ်ရဲ့ နောက်ဖေးကို ဝင်နေတာ။

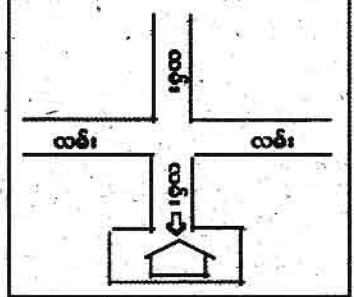
သူ့အိမ်ရှေ့မှာက လမ်းမကြီးတစ်ခုရှိတယ်။

အိမ်ရဲ့ နောက်ဘက်ကို ဝင်လို့လား မပြောတတ်ဘူး။ မခိုက်တဲ့အပြင် စီးပွားတက်ပြီး တိုက်ကြီးနဲ့ နေတာကွ ကိုယ်တွေပဲ’

‘ဒီလိုဆို လှေဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက် ဖြစ်တဲ့ပုံစံ ဆွဲပြကွာ’

‘အေး... လှေဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက် ခိုက်တဲ့မြေဆိုတာ ဒီပုံစံမျိုးကွ’ ဟု ဆိုကာ စာရေးသူမှ အောက်ပါအတိုင်း ပုံဆွဲပြလိုက်ပါသည်။

* * *

‘ကဲ... ကြည့် အိမ်ရှေ့တည့်တည့်ကို တိုးဝင်လာတဲ့လမ်းရှိတယ်။ ဘယ်ညာဘက်ကို ကွေ့သွားတဲ့လမ်း လုံးဝ မရှိဘူး။ အခု မင်းဝယ်ချင်တဲ့ အိမ်မြေပုံစံနဲ့ လုံးဝမတူညီဘူးနော် မြင်လား’

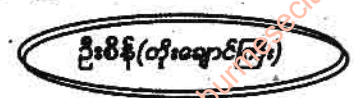
‘အေး...မြင်တယ်ကွ’

‘ဒီတော့... မင်း အခု ဝယ်ချင်တဲ့ အိမ်ခြံမြေကို ဝယ်သာဝယ်လိုက်၊ လိုရမည်ရ အိမ်ရှေ့မှာတော့ သောက်ရေအိုးစင်ကလေး ဆောက်ထားပေါ့ကွာ’

‘ကျေးဇူးပဲ သူငယ်ချင်း။ ငါ ဝယ်လိုက်တော့မယ်။ မင်ဦးလေး ဦးရင်မောင်လို ချမ်းသာရမှာပေါ့’

‘မင်းက ဦးရင်မောင်လို အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်း ရှိဦးမှကိုး’

ဦးရင်မောင်၏ အိမ်နှင့် စတိုးဆိုင်ဓာတ်ပုံအား ပူးတွဲထင်ပြလိုက်ပါသည်။

ချစ်သို့

ကျီးလားချောင်းဖျားက

ဗုဒ္ဓလောကသားတို့၏ ငြိမ်ဝပ်ပျား (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ကျွန်ုပ်၏ ဝမ်းသာလုံး ဆိုနေမှုတို့သည် တစ်မဟုတ်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားရကာ ထိုနေရာတွင် လွန်စွာမှ ၂၀၄ နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း

စိတ်ဆင်းရဲစရာများ ဖြစ်ပေါ်လာရတော့သည်။ မည်မျှအထိ စိတ်ဆင်းရဲရသနည်းဟူမူ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ထိုကဲ့သို့

စိတ်ဆင်းရဲရမှုမျိုးကို တစ်ခါမှ မကြုံခဲ့ဘူးသေးပါ။

ရန်သူ့ဆီက လက်နက် ရရှိရေးထက် မိမိ၏လက်နက် ရန်သူ့နောက်ပါမသွားဖို့က ပိုပြီး အဓိက ကျပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ယခု ရန်သူ့ဆီက လက်နက်ရရှိထားမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အထက်လူကြီးများက သာသာတို့ထိုးချီးကျူးစကား ဆိုချင်မှ ပိုကြမည်

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ယခု ကျန်ခဲ့သော လက်နက်ကသာ ရန်သူ့နောက် ပါ သွား၍ကတော့ သေချာပေါက် စုံစမ်း စစ်ဆေးရေး ခုံရုံးအဖွဲ့ ခံရမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ ဖြစ်လာမည်။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ် ရောက်လာကာမှ သေနတ် ဆုံးရှုံးရဖူးသည်ဟုလည်း အကဲ့အရံခံရမည်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ယခု အမတ်လာသတင်းအား မည်သူ့ကိုမှ မပြောရဲပါ။ ညတွင်းချင်း ဆင်းပြီးသွား ရှာမည်ဆိုကလည်း မဖြစ်နိုင်။ နံနက် မိုးလင်းလာမှသာ သွားပြီး ပြန်ရှာရ တော့မည်သာ ဖြစ်တော့သည်။

ကံကောင်းထောက်မ၍ “မောင်မင်း ကြီးသား သူ့ခိုးဝားပြုသာသာ အဆင့် ရှိသော ထိုအဖွဲ့တော်သားတို့ တွေ့ မသွားကြပါစေနဲ့ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးပြီး အသက်လဲ - ရာကျော်ရှည်ကြပါစေ။ ကြတိုင်းအောင်၍ ဆောင်တိုင်းလဲ မြောက်နိုင်ကြပါစေ။ သေနတ်ကို မြင် လဲ မမြင်သလို ဖြစ်ပါစေ” ဟု သွေးရှူး သွေးတန်း ဆုတောင်းနေမိတော့သည်။ အခြားသော စစ်သည်များက ထိုသေနတ်အား ရန်သူမှ အလွယ် တကူ မြင်တွေ့သွားနိုင်ဖို့ မလွယ်ကူပါ ဘူးဟု လာရောက် ဖျောင်းဖျပြောဆိုကြ ပါသော်လည်း ကျွန်ုပ်ကတော့ ရတက် မအေးနိုင်တော့ပါ။

ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့နည်းတူ သက်ဆိုင်ရာ ကာယကံရှင်နှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက် ရာ ဆရာဆရာကြီးများကလည်း စိုးရိမ် ပူပင်သောကစိတ်များ ရောက်နေကြ မည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ည လုံး ဆိုသလို မအိပ်နိုင်ကြပါ။

* * *

ည(၁၂)နာရီ ကျော်လောက် ရောက်

သောအခါ...

‘အိုး...ဟီး...ဟီး...’

‘အဟင့်...အဟင့်...’

မြတ်စွာမုဒ္ဒေါ... တောင်အောက်က လျှိုထဲမှာ ဘယ်မိသားစုကလာပြီး ငို နေကြပါလိမ့်။

‘အီး...ဟီး...ဟီး...’

‘အီး...ဟီး...ဟီး...’

အစသော် ကျွန်ုပ်က တောသံ၊ တောင်သံ၊ လေတိုးသံတို့ကြောင့် ကြားယောင် ကြားမှား ဖြစ်နေသလော ဟု တွေးမိသေး၏။

ထပ်ခါတလဲလဲ နားထောင်လေ မိသားစုတစ်စုထဲက လူတစ်ဦး တစ်ယောက် သေဆုံးပြီး ကျန်ရစ်သူ မိသားစုများက ဝိုင်းပြီး ငိုယိုနေကြ သည်နှင့် ပိုပြီးတူလာ၏။

ကောင်းကင် တစ်ခွင်တွင်လည်း ကြယ်ရောင်၊ လရောင်တို့ဖြင့် လင်းလင်း ကျင်းကျင်း ရှိနေကြသည်။

တစ်ချက်တစ်ချက် ကြားနေရသော ပုစွန်းရင်ကွဲတို့၏ အော်မြည်သံနှင့် ဖားပျံတို့၏ အော်မြည်သံတို့ကလည်း လူများတို့၏ ငိုညည်းသံနှင့်တော့ မတူ ပါ။ လွဲမှားနိုင်စရာက မရှိပါ။ သို့ဖြစ်၍ ပိုပြီး သေချာအောင် ကျွန်ုပ်က...

‘ဟေ့ကောင်တွေ လာကြစမ်း’ စစ်သည်များအား လှမ်းခေါ်လိုက် ရာ ခုနစ်ယောက်၊ ရှစ်ယောက်လောက် ရောက်လာကြသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ် က...

‘နားထောင်စမ်း ဒီတောင်အောက်မှာ ဘာသံတွေ ကြားရလဲဆိုတာ’

ဟု ပြောလိုက်လျှင် အာရိပီ(တပ်ခွဲ) အလုပ်မပြုတ်ပြီး ကျွန်ုပ်၏တပ်ခွဲသို့ ရောက်လာသော ဒုတိယကြိမ် ဆရာ စံနှောင်းက...

‘ဦးစုတစ်စု ပိုက်နေကြတဲ့အသံတွေ

ကြားနေရတယ်’

ဟု ပြောလိုက်ရာ နေရာတကာတွင် အမြဲတမ်း ပါဝင်နေသော ပါလေရာ တပ်သားမောင်အေးက...

‘ဟုတ်တယ်ဗျ... ဝိုင်းကြတဲ့အထဲမှာ အစွာကြိုတင်ထောက်လဲ ပါတယ်၊ ပြီး တော့ အသက်(၃-၄)လောက်ရှိပယ် ထင်ရ တဲ့ ဝိုင်းပတ်ထောက်လဲ ပါတယ်၊ အဲ... သမီးအရွယ် ဝိုင်းကလေးနှစ်ယောက်ရဲ့ အသံလဲ ပါတယ်’

ဟု ဝင်ပြီး ပြောလေတော့သည်။

ငိုသံ ကြားရသော နေရာမှာ မနေ့ ညနေက ရန်သူတစ်ယောက် ဒဏ်ရာ အကြီးအကျယ်ရပြီး ပြေးဆင်းသွား သော လျှိုထဲတွင်ဖြစ်သည်။

ခက်သည်က မနေ့က မြင်တွေ့ခဲ့ရ သလောက် ဒီဘက်ကမ်းတွင် တံပုန်း အိမ်ပုန်းများက မရှိပါ။

ချောင်း၏ တစ်ဖက်ကမ်းတွင်သာ တောင်ယာများနှင့် လူနေအိမ် သုံး၊ လေးလုံးမျှ တွေ့ခဲ့ရသည်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်က ရန်သူ့နောက် ဆက် မလိုက်သွားရခြင်းမှာ ရန်သူသည် ပစ်ပြေး ပြေးပြီး မိုင်းထောင်ထားတတ် သော အလေ့အထ ရှိနေ၍ ဆက် မလိုက်သွားရခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

ယခု အဆိုပါ ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်း တွင် ရှိနေကြသော လူနေအိမ်ရှိ မိသားစုများက ကျွန်ုပ်သို့ အခြေပြု ထားသော တောင်အောက်သို့ လာပြီး ငိုယိုနေကြခြင်းများလား...။

ဒါလည်း ဖြစ်နိုင်ချေ မရှိလှပါ။ တောင်ပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ရှိနေမှန်း သူတို့အားလုံး သိထားကြပြီးသား ဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် စဉ်းစားစရာ တွေက များလာရတော့သည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က စစ်သည်များ အား...

'မန္တက ဝါပြင်ရသလောက် အိတ်ကမ်း
မှာ အိမ်တွေ မရှိတော့ဘူး'
ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဆေးတင်သား
ဆရာဝန်ဆန်းဦးကလည်း...

'ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်လဲ မမြင်မိ
ဘူး'

'ဒါဆိုရင် ဘယ်အဖွဲ့တွေကများ လာပြီ
ရှိက်နေကြပါလိမ့်'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် အာရ်ပီပြုတ်
ဆရာစံနှောင်းက...

'ဘယ်အဖွဲ့တွေကမှ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ
မရလောက်သေးတဲ့ လာပြီ ရှိက်ကြတာ'
ဟု ဝင်ပြီး ပြောလာ၏။ ထိုအခါ
ကျွန်ုပ်က...

'ဆောက်တလွဲတော့ လုပ်လာပြီ။
ဘယ်က ပရလောကသားတွေလဲ'

'ပရလောကသားတွေဆိုတာ အစိမ်းဆရဲ
နတ်ပြိတ္တာတွေပဲပါ'

'မင်း မြင်ဖူးလို့လား'

'မြင်တော့ မမြင်ဖူးဘူး။ ဒါပေမယ့်
တချို့ မြင်ဖူးကြတယ်လို့ သိရတယ်'

'ဟုတ်ပါပြီ...ဟုတ်ပါပြီ...လောင်း ဒါနဲ့စီး
အီး စားနဲ့ရယ် ဆိုသလိုတော့ ဖြစ်နေပြီ
ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မမြင်ဘူးတဲ့နဲ့ ရှိနေတယ်
ဆိုတာ'

ကျွန်ုပ်ပြောနေစဉ် သူက...

'မမြင်ဘူးပေမယ့် ရှိနေတာကတော့
အမှန်ပဲ'

ဟု တုံ့ပြန်၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း...

'ပြောစမ်းပါဦး... မင်းရဲ့ အာပလာ
ဒဿနတွေနဲ့'

'အာပလာဒဿနလား... ဘာလား
တော့ မသိဘူး။ နောက်တန်းရောက်
တဲ့အခါ ဗိုလ်ကြီးရဲ့အိမ်မှာ လျှပ်စစ်
ထွက်ထားတဲ့ ဝါယာကြိုးတစ်ချောင်း
ကို သွားကြည့်ရင် အဲဒီ လျှပ်စစ်
စီးဆင်းနေတဲ့ အရာကို ဗိုလ်ကြီး
မြင်ရပါမလား။

မမြင်ရဘူး။ အဲဒီမမြင်ရတဲ့ လျှပ်စစ်
အန္တရာယ်ကို မရှိဘူးအထင်နဲ့ သွား
ကိုင်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ'

ဟု ပြောလာရာ ကျွန်ုပ်က...

'ဟော့ကောင်မင်း ဝိုကို သေကြောင်း
ကြံစည်နေတာလား'

'သေကြောင်း ကြံစည်နေတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ နောက်ထပ် ဥပမာတစ်ခု
အခုခေတ်ကြီးမှာ ရောဂါပိုးမျိုးစုံတွေက
ရှိနေကြတယ်။ အဲဒီ ရောဂါပိုးမျိုးစုံ
ရှိနေတယ်ဆိုတာကို ဗိုလ်ကြီး မြင်ရ
လား'

'ဘယ်မြင်ရမှာတုံး ငတုံးရဲ့'

'မမြင်ရပေမယ့် ရှိနေတာတော့
အမှန်ပဲလေ။ အဲ...သူတို့ကို ရှိမရှိ
သိချင်ရင် မြင်ချင်ရင်တော့ လျှပ်စစ်
ဆိုရင် သူ့ကို ထောက်တိုင်းတဲ့ ကိရိယာ
ရှိတယ်။

အဲဒီကိရိယာနဲ့ ထောက်တိုင်းလိုက်
ရင် လျှပ်စစ်ရှိကြောင်း သိနိုင်သလို
ရောဂါပိုးမျိုးစုံကို မြင်တွေ့ချင်ရင်လဲ
အဲဒီရောဂါပိုးမျိုးစုံကို မြင်တွေ့ရနိုင်တဲ့
အနုကြည့်ကိရိယာတွေနဲ့ ကြည့်ရင်
မြင်တွေ့ရနိုင်တယ်။

ဒီလိုပဲ...အခု မမြင်ရတဲ့ ပရလောက
သားတွေကို မြင်တွေ့ချင်ရင်တော့
သူတို့ကို မြင်တွေ့ရလောက်နိုင်တဲ့
အကူပေးရထားတဲ့ ကျွန်ုပ်ကြီး

ကြည့်ရင်တော့ မြင်တွေ့ရနိုင်တာ
ပေါ့။

သိပ္ပံခေတ်ကြီး ဘယ်လောက်
ထွန်းကားကား။ ခေတ်ပီထောက်လှမ်း
ရေးတွေ ဘယ်လောက်ပေါပေါ တချို့
အမှုတွေ မပေါ်နိုင်ဘဲ ရှိနေတာတွေ
ရှိနေသေးတယ်။

ဒီလိုအခါမျိုးမှာ အသတ်ခံရပြီး
သေဆုံးသွားသူက သူ့ရဲ့ပိညာဉ်နဲ့
ပြန်ဝင်ပူးပြီး အမှုမှန်ရောက်အောင်
ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့တဲ့ သက်သေ သာဓက
တွေ ရှိနေကြတုန်းပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရဲ့ ပြည်တွင်း
စစ်ကြီးကို ကြည့်ရင် လွတ်လပ်ရေးနဲ့
အတူ ပေါက်ဖွားလာခဲ့တယ်ဆိုရင်
မမှားဘူး။ စစ်ဖြစ်လာခဲ့တာ ကြာပြီဆို
တဲ့သဘောပါ။

ဒါကြောင့် ဒီနေရာ ဒီဒေသတစ်
လျှောက်မှာလဲ တပ်မတော်နဲ့ သောင်း
ကျွန်သူတို့ဟာ ဘယ်နခါအထိ
တိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြရပြီ။ ဘယ်နှ
ယောက်အထိ သေခဲ့ကြဖူးသလဲ
ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မသိနိုင်ပါဘူး။
သေသွားတဲ့ သတ္တဝါအချို့ဟာ
မသေခင်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာတာတဲ့
အသန္နကံဆိုတာ ရှိတယ်။ စွဲလမ်းစိတ်
ပေါ့။

အဲဒီလို သားမယား ဥဥာပစ္စည်း
နေရာဒေသ အစရှိသည်ဖြင့် တစ်ခုခု

ကို စွဲလမ်းမိရင် မကျွတ်မလွတ်တဲ့ ပရလောကသားထဲကို ရောက်သွား တတ်ကြတယ်။

ခုလဲပဲ ဒီတစ်လျှောက်မှာ တိုက်ပွဲ ဖြစ်ရင်း သေဆုံးခဲ့ကြဖူးတဲ့ သူ့အချို့ ဟာ သားစွဲ မယားစွဲ နေရာဒေသစွဲ ကြောင့် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ရှိချင်ရှိနေ ကြမှာပေါ့'

ဟု ရှည်လျားစွာဖြင့် ရှင်းပြနေစဉ် ဆရာပိုင်စိုးက...

'ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပြီဗျ။ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပြီ'

ဟု ဝင်ပြော၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'ဘာကို ဝင်ပြီး သဘောပေါက်ရ သတုံး'

ဟု မေးလိုက်ရာ ဆရာပိုင်စိုးက...

'ဒီလိုဗျ... ဒီလို... ကျွန်တော် မနေ့က ဖယ်ထည့်လိုက်တဲ့ အကောင်က ဟောဒီ ချောက်ထဲ ပြေးဆင်းသွားပြီး သွားသေနေ ပြီဗျ'

'သွားသေနေတော့...'

'သွားသေနေတော့ သူ့ အရင်အရင် သေနှင့်ခဲ့ပြီးတဲ့ သူ့ရဲ့ ချော့ပျားသားချင်း နတ်ပြိတ္တာ ပရလောကသားတွေက သူ့ကို လာကြည့်ပြီး ငိုရှိုက်နေကြတာပေါ့'

'တောင်အောက်တွင်လည်း ငိုရှိုက် နေသံများ သဲ့သဲ့ကလေးမျှ ကြားနေရ ဆဲဖြစ်သည်။ ယခင်က ငိုရှိုက်သော အသံများကိုသာ ကြားရ၏။ ယခုမူ စကားပြောသံများ ပါဝင်လာ၏။

'အီး...ဟီး...ဟီး...အဟင်...အဟင်... ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ အီး...ဟီး...အဟင်...အဟင်'

ကျွန်ုပ်က ဆရာပိုင်စိုးအား...

'လာပြန်ပြီ မင်းနဲ့ အာရ်ပြုတ်က တော့ တစ်ဂိုဏ်းတည်းပဲ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

'တစ်ဂိုဏ်းတည်း မလုပ်နဲ့၊ မနက်

မိုးလင်းလို သွားကြည့်ရင် ဟောဒီနား တစ်လျှောက်မှာလဲ ဘာအိမ်မှ မတွေ့ ဘူး။ ပြီးတော့ အလောင်းနားမှာလဲ အခြားလူတွေ ရောက်လာတဲ့ ခြေရာ လက်ရာ မတွေ့ရဘူးဆိုရင် ဗိုလ်ကြီး ဘယ်လိုပြောမလဲ'

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့ကုန် ဆိုသလို စိတ်တွေက တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပြောင်းလဲ ခံစားနေရလေရာ ယခု နောက်ဆုံး ကျက်သရေမင်္ဂလာ မရှိ သော ငိုရှိုက်နေသံများကို ကြားနေရ သည့်အပြင် စစ်သည်များနှင့် ပြောဆို တိုင်ပင်ပြန်တော့လည်း အခြား အမောက်မတည့်။ ငို၍ စိတ်ရှုပ်လာ သဖြင့်...

'ဘာမှ မပြောသေးဘူးကွာ၊ လော လောဆယ် အဲဒီတောင်အောက်ကို (၄၀)မမပုံးသီးတစ်လုံး ပစ်ချလိုက်ဟေ့' ကျွန်ုပ်၏ စကားဆုံးသည်နှင့် စစ်သည်တစ်ဦးက သူ၏ အမ်(၇၉) ပုံးပစ် လောင်ချာထဲ (၄၀)မမ ပုံးသီး တစ်လုံးထည့်ကာ တောင်အောက်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။

'ဟောင်း...ဂျမ်း...'

(၄၀)မမ ပုံးသီး၏ ပေါက်ကွဲသံမှာ တစ်တောလုံး၊ တစ်တောင်လုံး ဟိန်း ထွက်သွားပါတော့သည်။

ထိုအခါကျမှ တောင်အောက် လျှို ထဲတွင် ဘယ်ကမှန်း မသိရသော မိသားစုလိုလို လူတစ်စု၏ ငိုရှိုက်နေ သံများက ရစ်ဆိုင်းသွားခဲ့ကြတော့ သည်။

နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ နံနက် (၂)နာရီပင် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ တစ်ရေး တမောမှ မအိပ်ရသေးပါ။ သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်က...

'ကဲ... တော်ကြတော့ အိပ်ကြရ အောင်ကွာ၊ ကင်းတွေကိုတော့ သတိ

ပီရိယ ထားခိုင်း၊ မနက်မိုးလင်းမှပဲ တောင်အောက်ကို ဆင်းကြတာပေါ့။

ခပ်စောစော ဆင်းမယ်ဟေ့။ ငါ့ပါ လိုက်မယ်။ ဆရာကြီး တင်ဝင်းကိုပဲ တာဝန်ပေးရမှာပဲ။ ထုတ်နုတ်တပ်စု တစ်စု အခုထဲက ကြိုပြောထားလိုက်။ ငါလဲ အိပ်တော့မယ်'

ဟု ပြောဆိုပြီး သစ်ပင်အောက်ရှိ ကျွန်ုပ်၏အိပ်ရာထဲ ဝင်အိပ်ခဲ့ရတော့ သည်။ 'ဘုရား...ဘုရား မနက်မိုးလင်း လာရင် သေနတ်ကြီး ပြန်ရပါစေ' ဟု ဆုတောင်းရင်း အိပ်ပျော်ခဲ့ရပါတော့ သည်။

* * *

နောက်တစ်နေ့ နံနက် ခပ်စောစော လောက်တွင် ကျွန်ုပ် ဦးစီးသော တပ်စု တစ်စုဖြင့် တောင်အောက်သို့ ဆင်းခဲ့ ကြရတော့သည်။ တိုက်ပွဲဖြစ်ပြီး သေနတ်ကျန်ခဲ့သော နေရာသို့ ရောက် သောအခါ သေနတ်ကို မနေ့က ထောင်ထားသည့်အတိုင်း ခြေရာ လက်ရာမပျက် ပြန်တွေ့ရ၏။

'တော်ပါသေးရဲ့... တော်ပါသေးရဲ့ မောင်မင်းကြီးသား သူ့ခိုးကျိုး မကြာခင် အသေဆိုးနဲ့သေမယ့် သူတောင်းစား ခွေးဝဲစားအဆင့်တွေ မတွေ့သွားလို့' ဟု စိတ်ထဲက ဖြစ်ပေါ်ပြန်၏။

တစ်ညလုံး မအိပ်နိုင် မစားနိုင် ရူးလိုမို့ပြီး ခံစားခဲ့ရသမျှ ယခုတော့ ထိုဒုက္ခမှ သုခအသွင်သို့ တစ်မဟုတ် ပြောင်းလဲခဲ့ပြန်၏။

သေနတ်ပြန်ရပြီးသောအခါ ရန်သူ့ အလောင်း တွေ့ရှိနိုင်မည့် လျှိုထဲသို့ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှု ရှင်းလင်းရင်း ဆင်းခဲ့ ပြန်၏။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မည်သည့် လူနေအိမ်၊ လူနေတံများကိုမှ မတွေ့ရ ပါ။ လျှိုထဲဆင်းပြီး လျှိုထဲကအတိုင်း

အထက်ဘက်သို့ ပြန်ဆန်တက်လာရာ မကြာမီမှာပဲ ပျံ့စွဲစစ်သည် တက်သား ငမိုးဆီက...

'အလောင်း တွေပြီ' ဟု သတင်းပို့သံကို ကြားရတော့ သည်။ ကျွန်ုပ်က...

'အေးကွ... စေ့စေ့စစ်စစ်ရှာကြစမ်း၊ စာရွက်စာတမ်းနဲ့ ခဲယမ်းမီးကျောက် များ ပါရင်တော့ ငါ့ကိုအပ်ကြဟေ့' ဟု ပြောလိုက်ရတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အလောင်းတွေပြီ ဆိုသည်နှင့် ထိုအလောင်းတူရာမှ ပတ် လည် တစ်ချို့ အလောင်းအား ကြည့်၍ စစ်ဆေးရာ တာတစ်ရာ မည်မည်ရရ မတွေ့ရပါ။

ပလိမ်းအထေးတစ်လုံးနဲ့ ဓားမတို တစ်ချောင်းတော့ ပါလာ၏။ သို့ဖြင့် အလောင်းတူရာ၏ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် ကြည့်၍ကြည့်သော်လည်း အခြားလူများ ဇာတ်ရိုလှာသည့် ခြေရာလက်ရာများ ကို မတွေ့ရပါ။

ဖြစ်ရမည်မှာ မနေ့ညက ငိုရှိုက်နေ ကြသော လူတစ်စု၏ ခြေရာလက်ရာ များကို မြင်တွေ့ရမည်။ ယခုမူ မမြင် တွေ့ကြရပါ။

ထိုအခါ အာရိပိက... 'ကဲ...ဘယ်လိုလဲ ဗိုလ်ကြီး' ဟု မေးလာ၏။ ကျွန်ုပ်က...

'ကဲ... ကဲ... လောလောဆယ် အလောင်းကို ဒီအတိုင်းထားခဲ့ကြ။ စစ်ကြောင်းမှူး ရောက်လာမှ သူ့ရဲ့ ညွှန်ကြားမှုအတိုင်း မြေမြှုပ်ကြတာ ပေါ့။ လောလောဆယ် တောင်ပေါ် ပြန်တက်ကြရအောင်ဟေ့'

ဟု ပြောပြီး အာရိပိကိုလည်း... 'ဒီမယ် ဆရာစံနှောင်း... ခင်များ ညက ပြောခဲ့တဲ့ ပရလောကသားတွေ ဆိုတာ ငါ လက်ခံလိုက်ပါပြီကွာ'

ဟု ပြောရင်း တောင်ပေါ်သို့ ပြန်

တက်လာခဲ့ကြပါသည်။ ပြန်တက်လာ နေရင်းက ဆရာစံနှောင်းမှ...

'လက်ခံရမယ်လေ... ဒီဟာ ဘုရားဟောပဲ့ ဥစ္စာ ဘုရားက ပြုလုပ်တဲ့ ဘုံသားတွေ ရှိနေတယ်လို့ ဟောခဲ့တာ အခု ဗိုလ်ကြီး လက်ခံပြီ မဟုတ်လား'

'လက်ခံပါပြီ တပည့်ကျော်ရယ်' 'လက်ခံပြီးရင် ဘုရားဟောကြားခဲ့ တဲ့ ငရဲဘုံတို့၊ နိဗ္ဗာန်ဘုံတို့ရှိကြောင်း ကိုလဲ ဆက်ပြီး ယုံရမယ်။ လက်ခံရ မယ်ပေါ့'

'အဲဒါကိုတော့ လက်ခံပြီးသားပါ' 'လက်ခံပြီးရင်တော့ လက်ခံပြီးရုံနဲ့ မပြီးဘူး။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့ တဲ့ အပါယ်ဘုံကို မရောက်အောင်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်အောင် လုပ်ရမှာပေါ့' 'ဟေ့ကောင် စကားမပြောနဲ့တော့၊ ဟိုမှာ မင်း(စစ်ကြောင်း ၂-မှူး) ရောက် နေပြီ'

ကျွန်ုပ်တို့လည်း တောင်ပေါ်သို့ ပြန်အရောက် စစ်ကြောင်း(၂)မှူး လည်း အဖွဲ့သား အနည်းငယ်မျှနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နေရာဆီသို့ ရောက်လာနေ ကြောင်း မြင်တွေ့လိုက်ရ၍ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်က... 'အာလေး... တောင်အောက်မှာတော့ အလောင်းတစ်လောင်း တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော်ဆီမှာ ကမ်းရာမရှိလို့ တစ်ပုံ မရှိနိုင်ခဲ့ဘူး'

ဟု တင်ပြလိုက်ရာ စစ်ကြောင်းမှူး

က... 'အေးကွ... အလောင်းရတော့ တတ်ပုံရှိပြီ အလောင်း ရကြောင်း အထောက်အထား တင်ပြရမှာလေ။ နောက်မှဆင်ပြီး စစ်ကြောင်းရုံးက ကပ်မရာနဲ့ သွားရိုက်ခိုင်းတော့မယ်။

လောလောဆယ် ရန်သူ့ပိုက် သေနတ် တစ်လက်ရတဲ့အတွက် လာပြီဆိုရတာ စစ်သည်အဆင့်တို့ကတော့ တပ်ရင်းမှူးနဲ့ တွေ့မှ ဆက်လုပ်မယ်။ ကဲ... ဒီခိုအို ဗိုလ်ကြီးရေ ဒီတပ်ခွဲအတွက် ဆုတော်ငွေ တစ်သောင်းခွဲ ချလိုက်ကွာ'

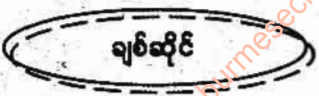
စစ်ကြောင်းမှူးထံက ကြားလိုက်ရ သော ဆုတော်ငွေကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ တပ်ခွဲတစ်ခွဲလုံးမှာ ပျော်ရွှင်မဆိုး တပြုံးပြုံးဖြင့် ဖြစ်သွားကြရသည်မှာ အမှန်ပါ။

ထိုစဉ်အခါက တပ်မတော်ပြန်တမ်း ဝင်အရာရှိ ကပ္ပတိန်ဗိုလ်ကြီး ကျွန်ုပ်၏ လစာမှာ တစ်ထောင်ကျော်လောက် သာ ရှိခဲ့၏။ တစ်သောင်းခွဲဆိုသော ငွေမှာ များသည်ဟု ဆိုသော်ရ၏။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ချိန်သော အခါ ကာလက ကွီးလားချောင်းဖျားတစ် လျှောက်တွင် ကြားခဲ့မိရသော ပရ လောကသားများ၏ ငိုရှိုက်သံတို့မှာ ယခုချိန်ထိ ကျွန်ုပ်နားထဲတွင် တစ်ခါ တစ်ရံ ကြားယောင်နေရဆဲ ဖြစ်သည်။

ကြားယောင်မိသည့် အခါတိုင်း ကျွန်ုပ်၏ အပြောအဆိုများပင်လျှင် လိမ္မာယဉ်ကျေးချင်သလိုလို ဖြစ်လာခဲ့ ရပါလေတော့သတည်း။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ နိုင်ကြပါစေ။

ကိုကိုယုတ်
(ဆည်မြောင်း)

ကိုးသချိုင်း စိစိပုစား

ကျွန်တော် အထက်တန်း ကျောင်း သားအရွယ်က မကွရာစားအမည်ရှိ ရုပ်ပြစာအုပ်တစ်အုပ် ဖတ်ဖူးပါသည်။ အလွန်ကောင်းသော အက်ရှင် ဇာတ်လမ်းဖြစ်သဖြင့် ယင်းရုပ်ပြ ဇာတ်လမ်းကို ရုပ်ရှင်မင်းသား လုံမင်းသားစံတင်က ကိုယ်တိုင် ဒါရိုက်တာ၊ ကိုယ်တိုင် မင်းသားလုပ်၍ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးပြသခဲ့ရာ ထိုခေတ် ထို အခါက လူကြိုက်များ၍ အောင်မြင်ခဲ့ သော ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကား ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုရုပ်ပြစာအုပ်နှင့် ရုပ်ရှင်တွင် ဓား တစ်ချောင်းအား ထူးခြားသည့် နာမည် တစ်ခုပေးထားသည်ကို ယခုတိုင် မှတ်မိနေပါသည်။ ယင်းဓား၏ အမည် မှာ “ကိုးသချိုင်း သံဓား” ဟူ၍ ဖြစ် သည်။

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ နယ်ချိမ်စိတ်များအတွင်းမှ သံသည့်ပုစိတ်များ ရှာဖွေရာအတွင်းကာ အရှင်ကဗျား “ဓား” ပြုလုပ်ထားသော ကြောင့် “ကိုးသချိုင်းသံဓား” ဟု သတည်း။

ထိုကဲ့သို့ ဝတ္ထုပစ္စည်းအမည်၏ ရှေ့ ဌ “ကိုးသချိုင်း” အမည်တပ်၍ ခေါ်ဝေါ် သော အခြားပစ္စည်းများ မည်မျှရှိသေး

သည်ကို ကျွန်တော် မသိသော်လည်း “ကိုးသချိုင်း” အမည်ကို ရှေ့၌ တပ်၍ ခေါ်ဝေါ်သော ဂမ္ဘီရပစ္စည်းတစ်ခုကို တော့ ကျွန်တော် ရရှိခဲ့ဖူးသည်။ ထို ပစ္စည်းကား “ကိုးသချိုင်းစိစိပုစား” ဖြစ်ပါသည်။

ဤဖြစ်ရပ်သည် ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု ဖြစ်ပြီး မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ မည်သည့် အဖွဲ့အစည်းကိုမျှ ထိခိုက်မှုမရှိနိုင်သော ကြောင့် ဂမ္ဘီရဆိုင်ရာ ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ နောင်လာနောက်သား များ ဗဟုသုတရရှိစေရန်အတွက် မြို့ အမည်၊ ဖြစ်ရပ်မှန်တွင် ပါဝင်သူ အမည်များ၊ အချိန်ကာလနှင့် ယင်း ဖြစ်ရပ် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့်နေရာ စသည် တို့ကို အမည်များ လွှဲပြောင်းခြင်းမရှိဘဲ မူရင်းအမည်မှန်များအတိုင်း ရေးသား လိုက်ပါသည်။

* * *

အခန်း [၁]

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်(၁၂)ရက်နေ့၊ နံနက်(၉)နာရီ အချိန်ခန့်တွင် ဖြစ် သည်။

‘ကလင်...ကလင်...ကလင်’
‘ဟလို...ကိုတင်လတ်လား’
‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ကိုတင်လတ် ပါခင်ဗျ’

‘ဟေ့ကောင်...ငါပါကွ၊ မင်းဆရာ ဦးသန်းထွန်းပါ’

‘ဟာ...ဆရာ အမိန့်ရှိပါ’
‘ဒီလိုကွ...ငါ့ဆရာ ဦးမောင်မောင် တင်က ငါ့ဆီ ဖုန်းဆက်တယ်။ တာချီလိတ်မြို့ ရေပေးဝေရေးစီမံကိန်း အတွက် မြို့နဲ့ မိုင်(၂၀)လောက်ဝေးတဲ့ တောထဲမှာ ဆည်တစ်လုံးဆောက် ပေးဖို့အတွက် ကုမ္ပဏီတစ်ခုက သူ့တို့ ဆည်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အတွေ့အကြုံရှိတဲ့ အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦး ရှာပေးပါဆိုလို့

ငါ့ကို သူက ဖုန်းဆက်တယ်။

ခင်ဗျား... စိတ်ချရတဲ့ တပည့် တစ်ယောက်ခေါ်ပြီး အဲဒီဆည်သွား ဆောက်ပေးစေချင်တယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် ငါနဲ့အတူ ဆည် လိုက်ဆောက်မလား လို့ မင်းကို လှမ်းမေးတာ'

'ဟာ...ဆရာ သွားလုပ်မယ်ဆိုရင် လိုက်မှာပေါ့'

'အေး...ဒါဆို လာမယ် အင်္ဂါနေ့

(၁)နာရီ လေယာဉ်နဲ့ တာချီလိတ်ကို သွားမယ်။ အဲဒီနေ့ မနက်(၉)နာရီ အရောက် ကိုယ့်အိမ်ကို လာခဲ့တော့'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ... အဲဒီနေ့ မနက် (၉)နာရီအရောက် ဆရာ့အိမ်ကို ကျွန်တော်လာခဲ့ပါမယ်'

ကျွန်တော် ဆရာရင်းဖြစ်သူ ဦးသန်းထွန်းသည် ဆည်မြောင်းဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူး(အငြိမ်းစား) တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်သည်လည်း ဆည် မြောင်းဌာနမှ ဦးစီးအရာရှိ(အငြိမ်းစား) တစ်ဦးဖြစ်ကာ နှစ်စဉ်လုံး မန္တလေးမြို့၌ နေကြပါသည်။

ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်တာချီလိတ် မြို့သို့သွား၍ ဆည်ဆောက်ရမည် ဖြစ်၍ တက်ကြွနေကြသည်။ ဆရာ ကလည်း ခရီးမထွက်မီ မိသားစု ဆရာဝန်နှင့် တိုင်ပင်၍ ယူဆောင်သွား ရမည့် ဆေးဝါးများကို စီစဉ်ရသလို ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော် ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးဝါးများနှင့် ယူဆောင်သွားရမည့် စာရွက်စာတမ်း များကို စီစဉ်ရပါသည်။

ခရီးမထွက်မီ တစ်ရက်အလို ၁၆- ၃-၂၀၁၄ (တနင်္လာနေ့) ထမင်းစားပြီး ချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ ဆည်မြောင်းအင်ဂျင်နီယာ အငြိမ်းစား ဦးစီးအရာရှိ ကိုချစ်လွင်ထံ သွား၍ ကျွန်ကရစ်သည် တည်ဆောက်

ခြင်း အတွေ့အကြုံများကို ဆွေးနွေး ရင်း မိမိမသိသည့် အချက်အလက် များကို ကိုချစ်လွင်ထံမှ မေးမြန်းခဲ့ပါ သည်။

ကိုချစ်လွင်သည် ဆည်မြောင်း လမ်းဆိုင်ပေါက်စ အရွယ်မှစ၍ အသောက်အစား၊ လောင်းကစား၊ မိန်းမ ကင်းရှင်သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဘာသာရေး အလွန်ကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူတစ်ပါးကိုလည်း အထူး ကူညီတတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

လုပ်ငန်းအကြောင်းများ ဆွေးနွေး ပြီး၍ ကျွန်တော် သူတို့ကမှ ပြန်မည် လုပ်သောအခါ သူငယ်ချင်း ချစ်လွင်က ကျွန်တော်အား...

'သူငယ်ချင်း... မင်း ဆိုလေထွက်ပယ်လို တာ၊ မင်းကိုယ်တိုင်အပြစ်ထန်ဖို့ထဲမှာ သိပ်ထားတဲ့ စိပ်ပုတီးထဲကဲ့ မင်း စိပ် အောင် ထက်ဆောင်ပေးပျက်ပယ်' ဟု ပြောပါသည်။

'ဝမ်းသာလိုက်တာ သူငယ်ချင်းရာ၊ ငါက နေ့တိုင်း စိပ်ပုတီးစိပ်တာ မဟုတ် ဘူးကွ။ တစ်ခါတလေမှ စိပ်ဖြစ်တာ မင်းက အခုလို အမှတ်တရပေးတော့ ငါ စိပ်ဖြစ်တာပေါ့ကွာ'

ဟု ကျွန်တော်က ပြောသောအခါ ကိုချစ်လွင်က...

'အေး...မင်းကို ငါပယ်ဖို့ စိပ်ပုတီးက သာမန်စိပ်ပုတီး မဟုတ်ဘူးနော်'

ဟု ပြောသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော် က အံ့ဩသွားပြီး "သာမန် စိပ်ပုတီး မဟုတ်ဘူး ဟုတ်ထား" ဟု မေးလိုက် ရာ ကိုချစ်လွင်က...

'အေး...ဟုတ်တယ် ငါ့စိပ်ပုတီးက သာမန် စိပ်ပုတီးမဟုတ်ဘူး။ ဂျီပေအိုစိပ်ပုတီး အဲဒီစိပ်ပုတီးနဲ့ ငါ အချိန်ကိုရတာ ညထွေ စိပ်ထားတဲ့' ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ထို့နောက် ကိုချစ်လွင်က ကိုသင်္ချိုင်း စိပ်ပုတီးအား လက်ကိုင်ပထမလေးဖြင့် ထုတ်၍ ကျွန်တော်လွယ်အိတ်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။ စိပ်ပုတီးမှာ ကျောက်စိမ်းအကာသားများဖြင့် ပြု လုပ်ထားသည် အစိမ်း အဖြူကွား ကျောက်စိမ်းစိပ်ပုတီးလေး ဖြစ်ပါ သည်။

ခရီးစတင် ထွက်ခွာမည့် ၁၇-၃- ၂၀၁၄(အင်္ဂါနေ့) နံနက်(၉)နာရီတွင် ဆရာ့အိမ်သို့ ကျွန်တော်ရောက်ပါ သည်။ စကားစမြည် ရှေးဟောင်း နောင်ဖြစ်များ ပြောဆိုကြပြီးနောက် (၁၀)နာရီခွဲတွင် ကျွန်တော်တို့ ဆရာ တပည့်(၂)ယောက်အား ဆရာသားမှ တံတာခွီးလေဆိပ်သို့ လိုက်ပို့ပါသည်။

နေ့လယ်(၁)နာရီ၌ မန္တလေးမှ လေယာဉ်ထွက်ရာ ပျံသန်းချိန် (၁)နာရီ ခန့်တွင် တာချီလိတ်မြို့လေဆိပ်သို့ ရောက်ရှိသည်။ လေဆိပ်တွင် တာချီလိတ်မြို့ အခြေစိုက်(...) ကုမ္ပဏီ မှ စီမံကိန်း အင်ဂျင်နီယာဦးဝင်းလှိုင်နှင့် လုပ်ငန်းအုပ်ကြီး (အာခါတိုင်းရင်းသား) ဦးကြည်လင်းတို့မှ လာရောက်ကြိုဆို ကြပြီး ကုမ္ပဏီမှူးသို့ ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့်(၂)ယောက်အား ခေါ် ဆောင်သွားပါသည်။

ကုမ္ပဏီသို့ ရောက်သောအခါ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်သူဌေးက ကျွန်တော်တို့ (၂)ဦးအား နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုခဲ့ပါ သည်။ ကြားရသော သတင်းစကားများ အရ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်သူဌေးမှာ အလွန် သဘောကောင်းချီး လက်အောက် ငယ်သားများ အပေါ်တွင်လည်း စာနာ ထောက်ထား ကူညီ ထောက်ပံ့တတ် သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် များစွာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရ သည်။

သူဌေးနှင့် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းကိစ္စများ ပြောဆိုပြီး နောက် ဦးကြည်လင်းမှ ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့် (၂)ဦးအား ကုမ္ပဏီရုံးနှင့် တွဲလျက်ရှိသော အဆောက် အအုံတစ်ခု၏ အပေါ်ထပ် တွင် တစ်ခန်းစီ နေရာ ချထားပေးပါသည်။

ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်တို့ နေခဲ့ရသည့် အဆောက်အအုံရှိ အပေါ်ထပ်အခန်းများ၏ အနေ အထားများကို ဖော်ပြမှ ပြည့်စုံမည် ဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီမှာ မြို့လယ်မှ ဖြတ်သန်း စီးဆင်းသွားသော ချောင်း တစ်ခု၏ကမ်းဘေးတွင်တည်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နေသည့် အခန်း အပေါ်ထပ်တွင် အလယ်မှ လူသွား လမ်းထားချိပြီး ဝဲ/ယာတစ်ဖက်စီတွင် အခန်း(၃)ခန်းစီ ရှိသည်။ ယင်း အခန်း များ၏ အနောက်ဘက်အဆုံးတွင် ရေချိုးခန်းနှင့် အိမ်သာတွဲလျက် အခန်း ရှိပါသည်။

ရေချိုးခန်းအပြင်တွင် (အိမ်သာ ရေချိုးခန်းထဲ၌ လျှိုနေလျှင် စောင့်ရန်) ဝရံတာလေချိပြီး ရေချိုးခန်းနှင့် ကြမ်း တစ်ပြေးတည်း ကွန်ကရစ်ခင်းထား သည်။

အပေါ်ထပ်သို့ တက်တက်ချင်း လက်ယာဘက် ရွှေဆုံးအခန်းမှာ ကျွန်တော်ဆရာ ဦးသန်းထွန်းအခန်း၊ အလယ်ခန်းမှာ ဦးဝင်းလှိုင်အခန်းနှင့် နောက်ဆုံးအခန်းမှာ ဦးကြည်လင်း အခန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဝဲဘက်တွင် ဝင်ဝင်ချင်း ဘုရား ခန်း၊ အလယ်၌ စာရင်းကိုင် ကိုပိုင်စိုးသူ အခန်းနှင့် နောက်ဆုံးအခန်းမှာ ကျွန်တော်အခန်းဖြစ်ပါသည်။ နောက်မှ

ရောက်လာသော အင်ဂျင်နီယာ ဦးမြ သိန်းကို အောက်ထပ်မှ အခန်းတစ်ခု တွင် နေရာချထားပေးပါသည်။ ထိုနေ့ ညက ခရီးပန်း၌ မောမောနှင့် စောစော အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါသည်။

* * *

အခန်း(၂)

တာချီလိတ်မြို့သို့ ရောက်ပြီး ပထမ တစ်ပတ်အထိ ကျွန်တော်သည် အချိန် ခုလျှင် ရသလို ညပိုင်းများ၌ ကိုချစ်လွင် ပေးလိုက်သော ကိုးသချိုင်း စိပ်ပုတီး လေးကို စိပ်ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့် ထူးခြားမှုမှ မရှိပါ။

နောက်ပိုင်းရက်များတွင် လုပ်ဖော် ကိုင်ဖော် အင်ဂျင်နီယာ အစ်ကိုကြီး ဦးမြသိန်းနှင့် စီမံကိန်းလုပ်ငန်းများ၏ ခန့်မှန်းခြေစာရင်းများကို ပူးပေါင်း တွက်ချက်ရာသဖြင့် ညဉ့်နက်သည်အထိ နေရသည့်ရက် များများလာသော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ သောလုံခွဲများကို ည(၁)နာရီခန့်အထိ ကြည့်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိပ်ပုတီး မစိပ်ဖြစ်တော့ပါ။ သို့ရာတွင် ယင်းစိပ်ပုတီးလေးကို ကျွန်တော် ခေါင်းဆုံးအောက်၌ ထား၍ အိပ်ခဲ့ပါ

သည်။
(၁၀)ရက် ကျော်ကျော်လောက် တွင် ဖြစ်သည်။ ရက်ခွဲကိုတော့ အတိအကျ မမှတ်မိတော့ပါ။
ည(၂)နာရီအချိန်လောက် ကြီးတွင် ကျွန်တော်အခန်း၏ အနောက်ဘက်တွင် ရှိသော ရေချိုးခန်းထဲတွင် ရေချိုးသံများ ကြားရသဖြင့် ကျွန်တော် နိုးလာပါသည်။

“ဒီအချိန်ကြီးမှာ အယ်သူများ ရေချိုးနေတာပါလိမ့်” ဟူ၍ တွေးရင်း ကျွန်တော်အခန်းနှင့် မျက်စောင်းထိုး အခန်းမှ ဦးဝင်းလှိုင်လား၊ ဒါမှမဟုတ် မျက်နှာချင်းဆိုင်အခန်းမှ အာခါ တိုင်းခင်းသား ရုံးအုပ်ကြီး ဦးကြည်လင်း လား၊ သူတို့(၂)ယောက်တည်းက တစ်ယောက်ပဲဟု တွေး၍ ပြန်အိပ်လိုက် ပါသည်။

နံနက်ဦးလင်း၌ လက်ဖက်ရည်ခိုင် တွင် ဆရာဦးသန်းထွန်း၊ ကျွန်တော်၊ ဦးဝင်းလှိုင်၊ ဦးမြသိန်းနှင့် စာရင်းကိုင် ကိုပိုင်စိုးသူတို့(၅)ဦး လက်ဖက်ရည် သောက်ကြရာ ဆရာဦးသန်းထွန်းမှ ကျွန်တော်အား...

‘ကိုတင်လတ်ခပ်များ ရေချိုးတာ အတပ်ပဲ နဲ့ ညက ခပ်များ ရေထိုးတာ ယုန်(၂) နာရီကျော်နေပြီ၊ အဲဒါ ပဏာင်းဘူး၊ ယေပြတ်နေပြီပေါ့’

ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်က...
‘ဆရာ... ကျွန်တော်မဟုတ်ဘူး၊ ဦးဝင်းလှိုင်နဲ့ တူတယ်’

ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်ပါ သည်။ ထိုအခါ ဦးဝင်းလှိုင်က ...

‘အမယ်လေး ဒီအချိန်ကြီးကို ကျွန်တော် မချိုးခဲ့ပါဘူးများ၊ ကိုကြည် လင်းနဲ့ ကိုပိုင်စိုးသူတို့ (၂)ယောက် တည်းက တစ်ယောက်လောက်နေမှာ’

ဟု ပြောပါသည်။
ကိုကြည်လင်းနှင့် ကိုပိုင်စိုးသူတို့ (၂)ယောက်ကလည်း သူတို့မဟုတ်ကြကြောင်းနှင့် သူတို့ကလည်း ကျွန်တော် ရေချိုးနေသည်ဟု ထင်မှတ်နေကြကြောင်း ပြောသဖြင့် အားလုံး ညက ရေချိုးသံများ ကြားရကြောင်းကို တစ်ညတစ်ညတွတ်တည်း ဝန်ခံခဲ့ကြပါသည်။

နောက်(၁)ရက် နံနက်(၂)နာရီခန့် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အိပ်ပျော်နေရာမှ ကပ်လျက်ရှိသော ကိုပိုင်စိုးသူ အခန်းမှ သီချင်းသံများ ကြားရ၍ နိုးလာပါသည်။
'ဆောင်းဆိုသည်က... အေးမြခြင်းကို သရုပ်ဆောင်ထား'
'တွေ့ဖူးဖြူက... သန့်စင်တယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ကိုယ် ယူပယ်'
အဆိုတော်ဝင်းဦး၏ "ဆောင်းရယ် နင်းရယ် ကိုယ်ချစ်သူရယ်" သီချင်းကို ကပ်လျက် အခန်းမှ ကြားရသဖြင့် ကျွန်တော် လိုက်ဆိုမိပါသည်။

မနက်လင်းတော့ လက်ဖက်ရည် ဆိုင်တွင် ဦးဝင်းလှိုင်မှ ကိုပိုင်စိုးသူအား ညအချိန်မတော် သူများ အိပ်နေချိန်တွင် သီချင်းမဖွင့်ရန် ပြောပါသည်။ ထိုအခါ ကိုပိုင်စိုးသူက သူ သီချင်း မဖွင့်ကြောင်း ပြောသောအခါ ဦးဝင်းလှိုင်က...

'ညက သံများ အခန်းထဲက ဝင်းဦးသီချင်းသံ တွေကြားနေကြောင်း ကျွန်တို့သူတွေလဲ မေးကြည့်ပါဦး'

ဟု ပြောသဖြင့် ကိုပိုင်စိုးသူက ကျွန်တော်နှင့် ကိုကြည်လင်းတို့အား မေးရာ ကျွန်တော်တို့ကလည်း သူ့အခန်းထဲမှ သီချင်းဆိုသံများ ကြားရကြောင်း ပြောကြားခဲ့သဖြင့် ကိုပိုင်စိုးသူက သူ လုံးဝ သီချင်းမဖွင့်ပါကြောင်း သာ တွင်တွင် ငြင်းဆိုခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ကိုပိုင်စိုးသူမှ အတန်ကြာ စဉ်းစားဟန်ပြုပြီး စကားတစ်ခွန်း ဆိုလာပါသည်။

'ကျွန်တော်တို့ အခန်းပေါ်မှာ သရုပ်ဆောင်တာလား ဆရာ၊ ကျွန်တော်တော့ မယူကံဘူး။ မနေကလဲ ရေချိုးခန်းထဲက ရေချိုးသံတွေ ကြားရတယ်။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ထဲက ဘယ်သူမှ ရေချိုးတာမဟုတ်ဘူး။ အခုလဲ တကယ် ကျွန်တော်သီချင်းမဖွင့်ဘူးဆရာ။ အဲဒါ ဆရာတို့ အားလုံးက ကျွန်တော်အခန်းထဲက သီချင်းသံတွေ ကြားရတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်တော့ သရုပ်ဆောင်တာပဲလား။ ဒီအခန်းတွေထဲမှာ သရုပ်ဆောင်နေတာ ဆရာတို့ရာ'

ဟု ညည်းညူနေစဉ်မှာပင် ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ လန့်သွားပါသည်။

အကြောင်းမှာ ကျွန်တော့် အခန်းထဲရှိ ကိုးသင်္ချိုင်း စိပ်ပုတီးကို သွား၍ သတိရမိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်အပေါ် အမှုပတ်မည်စိုး၍ ကျွန်တော် နှုတ်ဆိတ်နေခဲ့ပါသည်။

* * *

အခန်း(၅)

ထိုသို့ ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ပြီးနောက် တစ်ပတ်ခန့်အကြာ နံနက်(၆)နာရီခန့်တွင်ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က နံနက်

စောစောက နိုးနေပါသည်။ အိုက်စပ်စပ် ရှိသဖြင့် ရေချိုးသွားရန် ပြင်ပြီးမှ ရေချိုးသံကြားနေရ၍ မသွားသေးဘဲ အခန်းတံခါးကိုဖွင့်ကာ တံခါးပေါင်ကိုခိုပြီး မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ် ထိုင်ဖတ်နေသည်။

ထိုစဉ် ဆရာဦးထွန်း ပုဆိုးဆိုတိုလေးဝတ်ကာ ပလတ်စတစ်ခွက်လေးကိုကိုင်၍ ရေချိုးရန် လာနေသည်ကို စာဖတ်ရင်း သတိထားမိသည်။

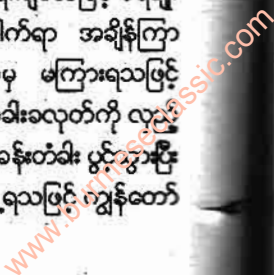
ကျွန်တော့်အနား ရောက်သောအခါ ကျွန်တော် ဘာတွေဖတ်နေသည်ကို သိချင်သဖြင့် ကျွန်တော်ထိုင်နေသည့် အပေါ်မှ မိုး၍ ကျွန်တော်ဖတ်နေသည့် စာအုပ်ကို ငုံ့ကာ ဖတ်နေသည်ဟု ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ထင်နေမိသည်။ (၂)ယောက်သား စကားတော့ မပြောဖြစ်ပါ။

ခဏနေတော့ ရေချိုးခန်းဘက်သို့ ထွက်သွားသည့် ခြေသံများကြား လိုက်ရသဖြင့်...

'အင်း...ငါ့ဆရာ ရေချိုးခန်းအပြင်က စောင့်နေတာ ပျင်းနေလိမ့်မယ်။ ငါသွားပြီး အာလာပသလ္လာပ စကားလေးဘာလေး သွားပြောလိုက်ဦးမဲ့'

ဟု စဉ်းစားကာ ဝရန်တာဘက်ဆီသို့ ထွက်လာလိုက်ရာ ဆရာဦးထွန်းထွန်းကို ဝရန်တာ၌ မတွေ့ရပါ။ ဒါဆို ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်သွားလာဟု တွေးမိပါသည်။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ခုန ရေချိုးသံကြားနေရသဖြင့် ယင်း ရေချိုးသူ ထွက်မလာသေးဘဲ ဆရာဝင်လို့ မရပါ။

ထိုသို့ စဉ်းစားရကျပ်သဖြင့် ရေချိုးခန်းတံခါးကို ခေါက်ရာ အချိန်ကြာသည်ထိ ဘာသံမှ မကြားရသဖြင့် အပြင်မှ အခန်းတံခါးခလုတ်ကို လှည့်ဖွင့်လိုက်ရာ ရေချိုးခန်းတံခါး ပွင့်သွားပြီး လူတစ်ဦးမှ မတွေ့ရသဖြင့် ကျွန်တော်

လန့်သွားပါသည်။

ချက်ချင်းပင် ဆရာဦးသန်းထွန်း အခန်းသို့ ပြေးသွား၍...

‘ဆရာ ခုန ဆရာရေချိုးခန်းဘက် လာလား’

ဟု မေးလိုက်ရာ ဆရာက...

‘မလာပါဘူး ကျုပ်အခန်းထဲမှာ ဘုရားရှိခိုးနေတာ’

ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်က မယုံကြည်သည့်အနေဖြင့်...

‘ဆရာ တကယ်ရေချိုးခန်းထဲ မလာပါဘူးနော်’

ဟု ပြောရာ ဆရာဦးသန်းထွန်းက...

‘ခင်ဗျား ဘာဖြစ်နေတာလဲ’

ဟု မေး၍ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြလိုက်ရာ ကျွန်တော်ဆရာလည်း အခန်း၌ မကျွတ်မလွတ်သူ တစ်ဦးဦး များရှိနေပြီလားဟု သံသယရှိကြောင်း စတင်၍ အသံထွက်လာပါသည်။

ထို့နောက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ထိုအကြောင်း ပြောကြားရာ ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မလုံတော့ဘဲ...

‘ဆရာတို့ထင်သလို ဒီအဆောက်အအုံထဲမှာ ဖရဲလောကသားရှိတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး အရင်က ကိုကြည်လင်းတို့ ကိုကိုထီးသူတို့ နေလာတာ ကြာလှပြီ ဘာသံမှ မကြားရတာ အခုမှ ဖြစ်တာဆိုတော့ ကျွန်တော့်အထင် ကျွန်တော်ယူလာတဲ့ စိပ်ပုတီးက ပျားလားဗျာ’

ဟု ညည်းတွားမိရာက ယင်းတို့ အားလုံး၏ မျက်စိများက ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာသဖြင့် ယင်းစိပ်ပုတီး၏ ရာဇဝင်ကို ပြောပြလိုက်ရာ အားလုံးက ဖြစ်နိုင်ကြောင်းနှင့် ယင်းစိပ်ပုတီးကို အမြန်ဆုံး မန္တလေးသို့ ပြန်ပို့ရန် တောင်းဆိုကြသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း စဉ်းစားပေးပါမည်။ (၂)ရက်၊ (၃)ရက် ကျွန်တော်အား ခေတ္တစောင့်ပေးပါဟု

တောင်းဆိုခဲ့ပါသည်။

ထိုနေ့ ရုံးထမင်းစားနေချိန်တွင် ဤ ဖြစ်ရပ်များအား ယခင်က ကျွန်တော်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသည့် ဆည်မြောင်းဌာနမှ ယာဉ်မောင်း(ငြိမ်း) ဦးကျော်လှိုင်ထံ ဖုန်းဆက်၍ မေးရပါတော့သည်။

ဦးကျော်လှိုင်သည် မန္တလေးမြို့၊ တောင်စလင်းတိုက်သစ်၊ ဝါခင်းကုန်း ဆရာတော်ဦးတိက္ခ၏ တပည့်ရင်း တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး တောင်စလင်းတိုက်သစ် စတင် တည်ထောင်စဉ်မှစ၍ ယခုထိ အကျိုးဆောင်တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ငယ်စဉ်မှစ၍ ဘာသာရေးအထူး ကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ယခု အသက်(၇၀) ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း သွက်သွက် လက်လက်ပင်ဖြစ်သည်။

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ချစ်လွင်နှင့် ဦးကျော်လှိုင်မှာ ဘာသာရေးသမားချင်း၊ သူတော်ချင်းချင်း ပေါင်းဖက်တွေ့ကာ ချစ်လွင်က ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်၊ ချောင်းခန်းစခန်း မြောက်ဘက်တွင် ကျောင်းတစ်ကျောင်း ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းရန် မကြာခဏ ဦးကျော်လှိုင်၏ ခြံသို့ အလည်လာနေကျဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကိုချစ်လွင်၏ စိပ်ပုတီး အကြောင်း သူ့အား ပြောပြရင်း ကျွန်တော်မှ ကိုချစ်လွင်ဆီ စိပ်ပုတီး ပြန်ပို့ချင်နေကြောင်း ပြောပေးပါဟု

အကူအညီတောင်းရန် စိတ်ကူးဖြင့် ဖုန်းဆက်ရင်း ဇာတ်စုံခင်းပြလိုက်ရာ ဦးကျော်လှိုင်က...

‘ဖြစ်တယ်တယ်၊ စိပ်ပုတီးမှာ စွဲနေတဲ့ ပိညာဉ်(ဖရဲလောကသား)က မင်းဆီကို အမှု တောင်းတာပါ၊ ကြောက်စရာပဲလိုပါတော့ အဲဒီ စိပ်ပုတီး စိပ်ပြီရင် ပုတီးမှာ စွဲကပ်နေတဲ့ ပိညာဉ်(ဖရဲလောကသား)ကို ရည်စူးပြီး အမှု ပေးလိုက်ပေါ့၊ မြောက်တာလွန်တာ ရပ်သွား ပုပါ။’

ငါတို့အနေနဲ့သာ မြောက်တာလွန်တာလို ထင်နေတာ၊ သူတို့အနေနဲ့ကျတော့ ငါတို့ကို အကူအညီတောင်းတာပေါ့ကွာ၊ သူတို့ကို အမှုပေးဖို့အတွက်ပေါ့။

မင်းက ဘာသာရေး အားနည်းတာကိုးကွာ၊ ချစ်လွင်ကျ ဘာမှ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ သူက သမာဓိ အားကောင်းတယ်လေ ဘာသာရေး တအားလပ်မှ သမာဓိအားကောင်းတာ၊ သူက သင်္ချိုင်းတွေမှာ စိပ်ထားတော့ အဲဒီ သင်္ချိုင်းတွေထဲက ပိညာဉ်တစ်ခုခုက စွဲမိရုံရ စိပ်ပုတီးလာစွဲနေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ။ မင်း စိတ်မသန်ရင် ပြုံးပေးလိုက်ပါ ကိုချစ်လွင် လာရင် ငါ ပြောပြထားလိုက်ပါယ်’ ဟု ပြောပါသည်။

ချစ်လွင်အား ဖုန်းဆက်မပြောမီ (၃) ရက်ခန့်အလို တစ်ရက်နံနက် (၈)နာရီ ခန့်တွင် ဖြစ်သည်။

ရေခိုးချိုးပြီး၍ ရုံးတက်ရန် အခန်းထဲ၌ အဝတ်အစားလဲနေစဉ် ကွာတားဘောင်းဘီတို ဝတ်ကာ အခန်းရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်၍ အိမ်သာရေချိုးခန်း ဘဏ်သို့ သွားသော ဆရာဦးသန်းထွန်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်စိတ်ထဲ၌...

‘ဪ...ငါ့ဆရာတောင် ရုံးဝတ်စုံ မလဲရသေးဘူး။ ဒါဆို အေးဆေးပဲ သူထွက်လာမှပဲ သူ့အခန်းထဲ ဒေဘူတု လိုက်သွားတော့မယ်’

ဟု စိတ်ကူး၍ ကျွန်တော့်အခန်းထဲမှ ရပ်၍ စောင့်နေခဲ့ပါသည်။

ဆရာက ရေချိုးခန်းထဲက တော်တော်နှင့် ထွက်လာပါ။ ကျွန်တော်ရပ်၍ ဆက်စောင့်နေစဉ်မှာပင် ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်တော့်ဆံပင်များ ထောင်သွားသည်ဟုပင် ထင်လိုက်မိပါသည်။ ကျွန်တော်မြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းက...

သူ့အခန်းထဲမှ ရုံးဝတ်စုံနှင့် ရုံးသွားရန် ထွက်လာသော ကျွန်တော့်ဆရာ ဦးသန်းထွန်းပင်တည်း။ သူက ကျွန်တော့်ကို ကြည့်၍...

'ကိုတင်လတ် ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ရုံးသွားမယ်လေ'

ဟု ပြောသောအခါ ကျွန်တော်ဆရာထံ ပြေးသွားကာ ဆရာ့လက်ကို ဆွဲထားပြီး...

'ဆရာ...ခုန ဆရာ ကွာတာပင် ကြီးဝတ်ပြီး ကျွန်တော့်အခန်းရှေ့က ဖြတ်သွားလား'

'ဟာ မသွားရပါဘူး။ ကျုပ်ရုံးဝတ်စုံတွေ မီးပူတိုက်နေတာပါ'

'တပည့်ကို မနောက်ပါနဲ့ ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော် ခုနဆရာ့ကို အခန်းရှေ့က ဖြတ်လျှောက်သွားတာ မြင်လိုက်လို့ပါ'

'မဟုတ်ရပါဘူးကွာ'

ဟု အထပ်ထပ်အခါခါ ငြင်းဆိုနေသဖြင့် ဆရာအား ကျွန်တော်၏ ခြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြောပြလိုက်ရာ ဆရာလည်း အတော်အံ့အား သင့်သွားပြီး...

'ကိုတင်လတ်... ခင်ဗျားစိပ်ပုတီးကြီး ပွန်လေး ပြန်ပြန်ပြန်တော့ ကြာရင် ဝေဗျား ရှောင် ရှောင် ပရုရင် တစ်ခုခုဖြစ်လိမ့်မယ်' ဟု သတိပေးပါသည်။

* * *

အခန်း(၅)

နောက်ရက်တွင် သူငယ်ချင်း ချစ်လွင်ထံသို့ ဖုန်းဆက်၍ ဖြစ်စဉ်များကို ပြောပြကာ စိပ်ပုတီးအား ပြန်ပို့ချင်သဖြင့် ခွင့်ပြုရန် ပြောပြရပါသည်။ သူက စေတနာနှင့်ပေးထားသောကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ သူ့အားပြန်ပေးရန် အလွန် အားနာနေမိပါသည်။ ကိုချစ်လွင်ကလည်း လေဆိပ်သို့ ပို့လိုက်ရန်နှင့် သူ သွား၍ယူမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောသဖြင့် ရက်စွဲတော့မမှတ်မိတော့ပါ။

နောက်ရက်တွင် တာချီလိတ်ရုံးမှ ပစ္စည်းများကို မန္တလေးမြို့သို့ ပို့ပေးနေကျ လေယာဉ်ကိုယ်စားလှယ် ကိုမိုးကျော်အား ဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်ခေါ်ယူပြီး ယင်း ကိုးသင်္ချိုင်းစိပ်ပုတီးကို လုံခြုံအောင် သေချာထုပ်ပိုးကာ တာချီလိတ်မှ မန္တလေးသို့ သွားသော လေယာဉ်ဖြင့် ပြန်ပို့ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

ဤဖြစ်ရပ်၌ ကျွန်တော် သတိထားမိသည့် အချက်မှာ...

၁။ သင်္ချိုင်းများနှင့် ဖတ်သက်အမူထော (သို့မဟုတ်) မဟာဗျာတဿားများနှင့် ဖတ်သက်အမူထော မည်သည့် ပစ္စည်းများကိုမဆို မိမိနှင့်အတူ မထားသင့်ဘဲ ထင်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

၂။ မလ္လာမဟာဗျာတဿားရှိ မိမိနှင့် ယင်းပစ္စည်း အတူထားရှိရာမည်ဆိုပါက သဘာဝအားဖြင့် ဘာသာရေး အထူးအလွန် လိုအပ်ပါကြောင်းနှင့်...

၃။ ခြစ်နိုင်လျှင် မထားသင့်ပါကြောင်း နောင်လာနောက်သားများ သတိပြု ထင်ခြင်းနှင့်ရန် ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့အတိတ်အား ဖော်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကိုကိုလတ်(ဆည်မြောင်း)

စာမျက်နှာ (၂၀၈)မှ အဆက်

တွေ့နိုင်ပါသည်။

စာရေးသူတို့၏ ဒေသတွင် အလွန်ပေါများပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့အတွင်းမှ လမ်းဘေးနှင့် ရေပြောင်းဘေးတွင် အခွဲအပိုရောင် အခွံပါးသော ခရုစင်ချွန်းထာချို တွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်းအခွံပါး၌ အပိုလိုရောင် ခရုစင်ချွန်းကို ဆေးအဖြစ် သုံး၍ မရပါ။

အဖွဲ့ထုထွက် အမည်ရောင် အနက် ကျယ်ရှိ၍ ခိုင်နှင့် နင်းလျှင် တွေ့သော ခရုစင်ချွန်းကိုသာ ထေးခြင်း၌ အခွံမြဲ ခိုင်ပါကြောင်း ထင်လာရ၍ အထိမ်းတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ခုနှစ်ရက် သားသမီးအပေါင်းအားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ သွေးချိုဆီးချိုဝေဒနာဘေးအပေါင်းတို့မှ လွတ်ကင်းကြပါစေရာထောင်ပစ္စည်းပြုလိုက်ပါသည်။

ဆရာဦးစန်းယု
(ခေတ်စီအထိပေးထားသော)

လမ်းညွှန်ပါရစေ

ခရုစင်ချွန်း (ခေါ်) ထယ်ခရုပုံမှာ ဤပုံစံအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

* * *

အနက်ရောင်၊ အမည်းရောင် ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇေယျထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းမှ မြင့်ဟိန်းကျော်(ကသာမြေ) စာမျက်နှာ (၃၁) တွင် သီးခရာပါအတွက် ဆေးပြီးတို စာမူဆောင်းပါးတွင် လယ်ခရု(ခေါ်) ခရုစင်ချွန်း၏ ဓာတ်ပုံများကို ရှင်းလင်း၍ ကြည့်ရှုနိုင်ပါကြောင်း အသိပေးအပ်ပါသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ် ကာလက ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် မအူပင်ခရိုင် အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေး ဦးစီးဌာနတွင် ဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုကာလ၌ ပါဠိသဒ္ဒါကို လေ့လာလို၍ ကျွန်တော်တို့ ဗြိတိန် စာသင်တိုက်ကြီး(ဘုန်းကြီးကျောင်း)တစ်တိုက်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလုပ်လိုက်၊ ရုံးတက်လိုက်၊ ပါဠိသဒ္ဒါကို လေ့လာသင်ယူလိုက် လုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ညအိပ်ညနေ နေထိုင်ကာ သဒ္ဒါကို လေ့လာသင်ယူနေ၍ ထိုစဉ်က ရုံးတက်လျှင် စီးသည် (၃၀၀၀)ကျပ်တန် ကျွန်တော့် HERROWစက်ဘီးကိုလည်း ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပင် ညသိပ်ထားရပါသည်။

ကျွန်တော် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ နေထိုင်နေသည်မှာလည်း (၈)လ လောက်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို သဒ္ဒါပညာ သင်ကြားပေးသော စာချဉ်းပွင့်ကြောင့်လည်း သဒ္ဒါဆိုသည်မှာ...

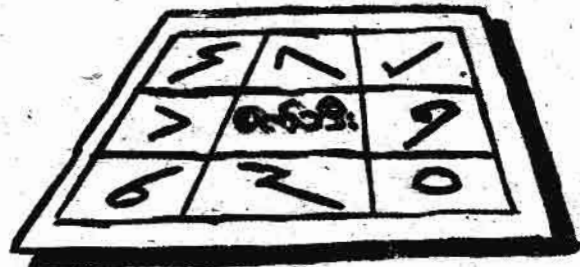
ထိုစဉ်ကလည်း ဗြိတိန်စာသင်တိုက်ကြီးမှာ အင်္ဂလိပ်စာသင်တိုက်ဖြစ်စေ ထိုစဉ်ကလည်း ဟုသိရသည် "သဒ္ဒါ" ခြုံစာသည်ဟု ဆိုသည်။ (ရှင် ၂-၁၅ တွင် ဖိတ်သော သဒ္ဒါပညာသည်။) ထိုသဒ္ဒါကို ခြုံသတ်သို့ သဒ္ဒါပညာအဖြစ်ကို နားမလည်သူတို့အတွက် သဒ္ဒါပညာ အတော်စားပြု၍ သဒ္ဒါပညာ သဒ္ဒါပညာကို စီရင် ခြုံစာသည်။

ထင်အစစ်ကို မြင်သူတို့ ထင်အတော်စားကို ခြုံစာလုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကကလေး သဒ္ဒါသည် သဒ္ဒါပညာကို နားမလည်သူ အတော်စား ခြုံစာပညာ သော ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်သည်။ (အိမ်သားကို ကျေးဇူးပြု၍ "သဒ္ဒါ" ခြုံစာသည်)ဟု သိခဲ့ရပါသည်။

မောင်ရင်လွှေ (မအူပင်)

ရှမ်းတိုင်းကြီး၏

အစွမ်းထက် အင်းတစ်ကျွက်

ထိုဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ (၈)လပြည့်၍ (၉)လမြောက် လဆန်းပိုင်းရက်တွင် ကျွန်တော် ရုံးသွားရုံးပြန် စီးနေသည့် စက်ဘီးက ပျောက်ဆုံးခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော့်စက်ဘီး ပျောက်ခဲ့၍ စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော် ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သော စက်ဘီး၏ တန်ဖိုးသည် ကျွန်တော့်လစာ လေးလစာ လောက်ရှိ၍ ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပူဆွေးပြီး စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရပါသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းတိုက်ရှိ ဆရာတော်၊ တိုက်အုပ်၊ စာချ၊ စာသင်၊ ဦးပွင့်၊ ကိုရင်၊ ကျောင်းသား အားလုံးပါ စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြပါသည်။

ကျွန်တော့်စက်ဘီးက ညဘက် ပျောက်တာဖြစ်သည်။ ကျောင်းခြံစည်း ရိုးမုခ်ဦးတံခါးများ သော့ပိတ်ထားလျက်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ ကျောင်းအဆောင်နေ သံဘာဂျာတံခါးကို

အာမခံသော့ဖြင့် ပိတ်ထားခြင်းကို သော့ဖျက်တံခါးဖွင့်၍ စက်ဘီးကို ယူသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က စက်ဘီးပျောက်သွား၍ ကျွန်တော် ရုံးကို ကုန်းကြောင်းတက်ခဲ့ရပါသည်။

ရုံးရောက်ချိန်တွင် ရုံးမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အပေါင်းအသင်းတို့ကို ကျွန်တော့်စက်ဘီး ညက ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ပျောက်သွားကြောင်း ပြောပြရာ သူတို့က ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့်ရန် တိုက်တွန်း၍ ကျွန်တော်လည်း ရဲစခန်းသွား၍ အမှုဖွင့်ထားခဲ့ပါသည်။

စက်ဘီးပျောက်၍ ရုံးအလုပ်လည်း စိတ်မဝင်စားနိုင်၊ ရုံးတက်ရသည်ကိုလည်း စိတ်မပါ ဖြစ်ရပါသည်။

ညနေ ရုံးဆင်းချိန်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာလည်း အားလုံးသော ဦးပွင့်၊ ကိုရင်၊ ကျောင်းသားတို့...

'စက်ဘီးကိုစွ ဘာထူးသေးသ' ဟု မေးလာကြပါသည်။ ကျွန်တော်

လည်း ရဲစခန်း၌သာ အမှုဖွင့်ထားကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ကျွန်တော် စကားအဆုံး၌ ရှမ်းသံဝဲဝဲဖြင့်...

'အကာကြီးရယ် စခန်းအမှုဖွင့်တာလဲ ဖွင့်တာပေါ့။ ကိုရင်ကြီးနဲ့ လောကီပညာနဲ့ အကာကြီးနဲ့ စက်ဘီးကို ရဲအောင်လုပ်ကြည့်ဗေယ်'

'လုပ်ပါ ကိုရင်ကြီး။ ကိုရင်ကြီး အဆင်ပြေသလိုသာ လုပ်ပါ။ တပည့်တော်ဘက်က ဘာများ အကူအညီပေးရဦးမလဲ ဘုရား'

ကျွန်တော် စကားကြောင့် ကိုရင်ကြီးက သူ၏ကိုယ်မှ ကေသီကို ပြင်ရုံလိုက်ပြီးမှ...

'အင်းချို ငွေပြား တစ်လက်မ ဖတ်လည် လောက်ရင် ရပါပြီ ဟာ... အခုက ညနေ စောင်ပြိုဆိုတော့ မှုတ်တိုပြီ ၃ ယယ်ပိုက အဆင်မပြေတော့ဘူး။ ကိုရင်ကြီးကို စီကရက်ဘူးထဲက ငွေရောင်စက္ကူသာ ရဲအောင်ရှာပေးတော့ အကာကြီးရေ

ရှမ်းကိုရင်ကြီး ရှာခိုင်းသော ငွေရောင်စက္ကူကို ဦးပွင့်င်းတစ်ပါးထံမှ ပင် ကျွန်တော် အလွယ်တကူ ရ၍ ကိုရင်ကြီးကို ပေးလိုက်ပါသည်။

ရှမ်းကိုရင်ကြီးလည်း ကျွန်တော်ကို သူ နေထိုင်ရာ တိုက်ကျောင်းဆောင် သို့ခေါ်ပြီး ကျောင်းဆောင်ကြီး၏ အပေါ်ထပ်ရှိ ဘုရားခန်းတွင် ဘုရားဝတ်ပြုပြီး ဗလာစာအုပ်လွတ်တစ်အုပ်ယူကာ စာမျက်နှာလွတ်တစ်ခုတွင် အောက်ပါတိုင်း တွက်ချက်နေပါသည်။

* * *

စနေထောင့်မှစ၍ အင်းကွက်တွင် မြင်းခုန်သွား၍ အင်းဆန်သွင်းရန်။

ကိုရင်ကြီးက သူ တွက်ချက်ပြီးသော ရလဒ်ဂဏန်းများကို စိစစ်ပြီး စိတ်တိုင်း ကျသည့် အနေဖြင့် လက်ဖျောက် တစ်ချက်တီးလိုက်ပြီး...

၂၉၆ * ရာဇဂျောင့်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

'အကာကြီးရေ... အင်းချိုအတွက်တော့ တွက်ချက်ပြီပြီ အင်းချို ကျွန်တော့ဟယ် ဒါလဲ သေယ်'

ဟုဆို၍ စီးကရက်ဘူးခွံထဲမှ ငွေရောင်စက္ကူကို တစ်လက်မ ဖတ်လည်ညီညာစွာ ဖြတ်တောက်၍ အင်းဆန်သွင်းရန် မျဉ်းသားခြင်းကို ပြုလုပ်နေပါသည်။

ကိုရင်ကြီးက အင်းဆန်သွင်းရန် မျဉ်းသားပြီးနောက် နှုတ်မှ ဂါထာများကို ရွတ်ဖတ်လျက် အင်းဆန်များသွင်းလိုက်ပါသည်။

* * *

၄	၃	၂
၁	၃	၅
၆	၃	၀

၁(သည)ကြမ်း၍ အင်းဆန်သွင်းထားစဉ်

၅	၀	၃
၂	၆	၆
၃	၄	၁

အင်းအသွားအစဉ်

'အလယ်ကွက်မှာတော့ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ပစ္စည်းနဲ့ နံကို ထည့်ပြီး အလယ်မှာ ဖယောင်းဆိုင်ထွန်း သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် အောက်မှာဆို ပိုလို့ အဆင်ပြေလိမ့်မယ်။ အကာကြီး သွား... သွား... ရလုပ်လိုက်' ရှမ်းကိုရင်ကြီး ပြောသည့်အတိုင်း

ဆုံးရှုံးမှု	ရလဒ်မှု
စက် - ၃	ပြန် - ၅
ဘီး - ၅	၇ - ၈
ပျောက် - ၅	ပါ - ၅
ခြင်း - ၂	၈၀ - ၃
	၁၅

ဆုံးရှုံးမှု	ရလဒ်မှု
ပြန် - ၅	၃
၇ - ၈	
ပါ - ၅	
၈၀ - ၃	
	၂၁ = ၃

ဆုံးရှုံးမှုကိုတည် ရလဒ်မှုနှင့်စားရန်...

၅
၃
၁၅
၁၅

၀ (၀-ကြမ်း၍ သုညသည် စနေနံ)

ကျွန်တော်လည်း ဘုန်းကြီးကျောင်းဝန်းထဲရှိ အင်ကြင်းပင်ကြီးအောက်၌ ရှမ်းကိုရင်ကြီး စီရင်ပေးထားသော အင်းအစီအရင်ကို ပြုလုပ်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော် ရှမ်းကိုရင်ကြီး စီရင်ပေးသည့် အင်းအစီအရင်ကို ပြုလုပ်ပြီးနောက်နှစ်ရက်တွင် ကျွန်တော်တို့ရုံးတွင် ပြုလုပ်သော ခြုံပေါ်ရှိ ရပ်ကွက်ဥက္ကဋ္ဌများ အစည်းအဝေးကို တက်လာသော အမှတ်(၆)ရပ်ကွက်ဥက္ကဋ္ဌက...

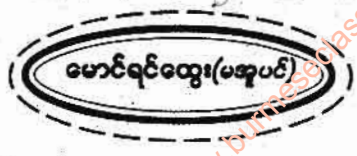
'စာရေးလေး စက်ဘီးပျောက်လို့ ဆိုတာ ဟုတ်လားဗျ'

'ဟုတ်ပါတယ် ဥက္ကဋ္ဌ ဘာများ ဖြစ်လို့လဲဗျ'

'အစ်ကိုရုံးမှာ တာဝန်သိပြည်သူ တစ်ဦး စက်ဘီးတစ်စီး မနက်စောစော လမ်းဘေးမှာတွေ့လို့ ဆိုပြီး လာအပ်ထားတာ (၃)ရက်လောက်ရှိပြီကွ၊ စာရေးလေး ပျောက်သွားတဲ့ စက်ဘီးဟုတ်မဟုတ် လိုက်ကြည့်ပါလား'

ဟု ဆို၍ ကျွန်တော်လည်း အမှတ်(၆)ရပ်ကွက် ဥက္ကဋ္ဌဖြင့် သူတို့ရုံးသို့ လိုက်ကြည့်ရာ ကျွန်တော် ပျောက်ဆုံးသွားသည့် ကျွန်တော်စက်ဘီးကို သော့ပျက်လျက် တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ထိုအချိန်က ကျွန်တော်တို့လစာ လေးလစာ လောက်တန်လည် စက်ဘီးကို ပြန်တွေ့ရ၍ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာလည်း ရှမ်းကိုရင်ကြီး၏ အစီအရင် အင်း၏အစွမ်းကိုလည်း သိလိုက်ရပါတော့သည်။

ရဲဘိုးသူ (ဟောမီမြိုင်)
(ကော့မတီမြို့သစ်၊ ဟောင်ဥ)

ပယင်းကျောက်ဂျုံသေ

ဘာသာအို

အစိုးရဝန်ထမ်းဘဝ ပေးအပ်ရာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် တရုတ် နယ်စပ် လောက်ကိုင်မြို့တွင် လွန်ခဲ့ သည့် (၇)နှစ်ကာလ တာဝန်ထမ်း ဆောင်ဖူးပါသည်။

လောက်ကိုင်မြို့သည် ကိုးကန့် တိုင်းရင်းသားများ၏ မြို့တော် ဖြစ်ပါ သည်။ အများအားဖြင့် ကိုးကန့်တိုင်း ရင်းသားများ နေထိုင်ကြပြီး အခြား တရုတ်၊ ရှမ်း၊ မြောင်ဖီးနှင့် ဗမာတို့ လည်း နေထိုင်မှု ရှိကြပါသည်။

အဓိက သုံးစွဲငွေအဖြစ် တရုတ်နိုင်ငံ သုံး ယွမ်ငွေဖြစ်၍ မြန်မာကျပ်ငွေကို လည်း ထိုက်သင့်သမျှ သုံးစွဲမှု ရှိပါ သည်။ ကိုးကန့် တိုင်းရင်းသား အများ စုမှာ နတ်ကိုးကွယ်ကြပါသည်။

လောက်ကိုင်မြို့တွင် (၂)နှစ်တာ ကာလ နေထိုင်ပြီးချိန် ဗန္ဓုလေးမှ မိတ်ဆွေ ကိုဝဏ္ဏဆိုသူ ရောက်ရှိခဲ့လေ သည်။

ကိုဝဏ္ဏသည် ကျောက်မျက်ရတနာ လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း သည့် ကျောက်ကုန်သည်တစ်ဦး ဖြစ်ပါ သည်။ အထူးကျွမ်းကျင်သည်မှာ ကျောက်စိမ်းလုပ်ငန်းဖြစ်သည်။

‘ကိုရဲ တရုတ်စကား တတ်ပြီလား’
‘ကိုးကန့်စကား နည်းနည်းပါးပါး တော့ တတ်နေပြီဗျ’

‘ဒါဆို တစ်ခုလောက် ပြောပြဗျာ’
‘ဟား...ဟား... “လောမီ နှင့်မီ ဝယ်စမမော့” အဲဒါ ဗမာလို “မင်း နာမည် ဘယ်သူလဲ” လို့ မေးတာဗျ။ ကျုပ်တို့ကတော့ ဗမာသံနော့တော့

F.38A. April, 2017.

ကိုးကန့်စကား မပီဘူးပေါ့ဗျာ’
‘လောမီဆိုတာ ဗမာဗျ’
‘မှတ်ထား “ကျက်ကောစမော့” တဲ့။ ကျက်ကောက “ဒါ”၊ စမော့က “ဘာလဲ”’။ ဒီတော့ ဘယ်ပစ္စည်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဒါ ဘာလဲလို့ မေးလို့ ရတာ ပေါ့’

သို့ဖြင့် လောက်ကိုင်နယ်မြေခံကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၍ ကိုဝဏ္ဏ၏ အရောင်းအဝယ် ကိစ္စ အသိအကျွမ်း မိတ်ဆွေများဖြင့် ချိတ်ဆက် ဆောင်ရွက်ပေးရလေတော့ သည်။ ကိုဝဏ္ဏက...

‘ကိုရဲ ကျွန်တော်ပါတဲ့ပစ္စည်းက ကျောက်စိမ်း မဟုတ်ဘူးဗျ’
‘ဘာပစ္စည်းလဲ’
‘ပယင်းကျောက်တွေဗျ’
‘မြင်ဖူးတယ်ဗျ။ ဝယနဏတော့ မသိဘူး’

‘ဒီလောက်ကိုင်မှာ ဈေးကွက် ရှိ တယ်ဗျ။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ပယင်းနဲ့ တက်လာတာ တော်တော် အမြတ်ရ

တယ် ပြောတယ်’
‘စုံစမ်းမေးမြန်းကြတာပေါ့’
ပယင်းကျောက် ဈေးကွက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး မေးမြန်းစုံစမ်းရင်း ကိုးကန့်တိုင်းရင်းသား ဗမာစကား ကောင်းစွာတတ်သည့် လောဆန်းဆို သူက...

‘ဟာကော(အစ်ကို) ကျွန်တော်ထံတော် လောယန်ရဲ့ အမေကြီးက ထော်ထော်ဝယ် တယ်၊ ကျွန်တော် လိုက်ပြပေယယ်၊ အဆော် အဝယ်ဖြစ်ရှင် ပွဲခတော့ ပေနပယ်နော်’
ဟု ဆို၍ ကိုဝဏ္ဏနှင့် ကျွန်တော် သဘောတူမိကြလေသည်။

ကိုးကန့်သူဌေးကြီး၏ ကြီးကျယ် ခမ်းနားလှသော အိမ်ကြီးဆီသို့ ဇီလာဆန်း၏ကားလေးဖြင့် ရောက်ခဲ့ ကြလေသည်။

အနက်ရောင် ဘောင်းဘီရှည်နှင့် ရှမ်းတိုက်ပုံအသွင် အင်္ကျီအနက်ကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် အမေအိုကြီးအား လောဆန်း ကိုးကန့်စကားဖြင့် ပြောဆို

ပါတော့သည်။

‘ကိုဝဏ္ဏ ပယင်းကျောက်တွေပေး၊
အဘွားကြည့်လိမ့်မယ်’

လောဆန်း ဘာသာပြန်ပေးသည်
က ပယင်းစစ်ရန်လိုကြောင်း၊ နမူနာ
အတုံးအခဲလေးများကို မီးရှို့စစ်ဆေး
မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပစ္စည်းစစ်က
အရောင်အသွေးကိုခွဲပြီး ဈေးပေးမည်
ဖြစ်ကြောင်းနှင့် နောက်ဆုံး ဖြစ်နိုင်
သည့် ဈေးနှုန်းကိုသာ ပြောရန် ဖြစ်လေ
သည်။

ကိုးကန့်အဘွားအိုက တရုတ်လူမျိုး
တို့ သုံးစွဲသည့် အမွှေးနံ့သာထည့်၍
ထွန်းသော ရွှေချစဉ်အိုးလေးအတွင်း
ပယင်းကျောက်စလေးများအား ထည့်
ကာ မီးရှို့ပါတော့သည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထူးထူး
ဆန်းဆန်း ပယင်း၏ သင်းရနံ့ကို
ရှူရှိုက်လိုက်ရတော့သည်။ ထိုနောက်
လောဆန်းက အဘွားအို(ကိုးကန့်)
ပြောသည့် စကားကို ဘာသာပြန်ပေး
ပြန်သည်။

‘ပစ္စည်းတွေစစ်တယ်။ ဝယ်ယူမယ်
တဲ့’

အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေ
ပြီးမြောက်ခဲ့လေသည်။ လောဆန်း
ပြောပြသည်က အဘွားအိုမှာ ပယင်း
ကျောက်ကို ရှုသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပြည်ကြီးတရုတ်တန်သည် မိတ်ဆွေ
တွေ လာလှည့်လည်း ပယင်းကျောက်ကို
အဖန်တော်ပေးပြီး မီးရှို့ကာ ညှင်းကြောင်း
ထူခြားစွာ မှတ်သားတော့သည်။

* * *

မကြာသေးမီကာလ တာဝန်တစ်ခု
ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့စဉ်
(၁၅)နှစ်ခန့်တာမျှ ကွဲကွာနေခဲ့ကြသော
သူငယ်ချင်းများ စုစည်းဆုံတွေ့ကြပါ
သည်။

အချို့ သူငယ်ချင်းများက လက်ရှိ

တာဝန် ထမ်းဆောင်နေကြသော်လည်း
အချို့မှာ အရပ်သား စီးပွားရေးလုပ်ငန်း
များ လုပ်ကိုင်နေကြလေသည်။

‘သူငယ်ချင်း ထွန်းစောသန်း မင်း
ဘယ်မှာလဲ’

‘ငါ ဝန်ထမ်းကထွက်ပြီး ဖြစ်ကြီးနား
မှာပဲ ဈေးရောင်းတယ်’

‘ဘာရောင်းတာလဲ’

‘ပယင်း လက်ဝတ်ရတနာနဲ့ ပယင်း
ကျောက်တွေပဲ’

‘အတော်ပဲ၊ ငါ ပယင်းကျောက်
အကြောင်း တော်တော်သိချင်တာ’

ပယင်းကျောက်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏
မြောက်ပိုင်း ကချင်ပြည်နယ်တွင်
အများဆုံး ထွက်ရှိပါသည်။

ဟူးကောင်းချိုင့်ဝှမ်းအသွေတွင် နှစ်
သန်းပေါင်း(၁၀၀)သက်တမ်းရှိ ခိုင်ခံ့
ဆော့ဆတ် ငှက်တောင် (၂)ခုပါသော
ပယင်းကျောက်ကြီးအား သုတေသီတို့
တွေ့ရှိကြောင်းလည်း ဆိုပါသည်။

ငှက်တောင်ပုံများမှာ (၁၆)ဂရမ်နှင့်
(၈.၅၁)ဂရမ် လေးပြီး အရိုးတည်
ဆောက်ပုံ၊ အမွှေးလမ်းကြောင်းနှင့်
ပျော့ပျောင်းသည့် တစ်ရှူးတွေ ပါဝင်
နေကြောင်း မှတ်သားဖွယ် ပြောပြလေ
သည်။

‘ဒါဆို ပယင်းကျောက်နဲ့ တရုတ်
လူမျိုး ဘယ်လို ပတ်သက်လဲ သူငယ်
ချင်း’

‘ဟင်သက်တာပေါ့ကွာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ပယင်း
ကျောက်ကို ဦးစွာ စတင်အသုံးပြုကြတဲ့
သူတွေဟာ တရုတ်လူမျိုးတွေပဲ’

‘ပယင်းကျောက် ရှုတာမျိုးရော
ရှိလား’

‘ရှိပါ့ဗျာ၊ ပယင်းနံ့ကို မိန့်လိုက်လို့ရတဲ့
အတွေ့ကို ရှုရှိုက်ရင် အကိုက်အခဲပေးနာ
တွေ ခေါင်းမူးတာတွေ ဖြေလက် ထုံကျဉ်
တာတွေ ပျောက်တယ်ကွ’

‘အေး...ဆက်ပြောပါဦး’

‘ဒီလိုကွ ရှေးက တရုတ်တွေက ဆိုဝေက
လာကြတဲ့ အထူးစည်သည်တွေကို ပယင်း
ကျောက်ပုန် မီးရှို့ပြီး ညှင်းထပ်ပြကြတာ၊
အဲလိုလိုခြင်ယာ ဆီပန်းယာတဲ့ ညှည်သည်
ကို အညောင်အညာ ပြေစေပြီး ထိုက်
လန်းဆန်းစေတယ်တဲ့’

‘အခြား ဘာရောဂါတွေ ပျောက်
သေးလဲ’

‘ပြောပြမယ်၊ ပယင်းကျောက်ကို
အသားနဲ့ထိပြီး ဝတ်ဆင်ထားရင်
နုလုံးရောဂါကို သက်သာပျောက်
ကင်းတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။

ဒါကြောင့် ပယင်းပုတီး ပယင်း
လက်ကောက်ပတ်တွေကို ရတနာ
အဖြစ် ဝတ်ဆင်ကြသလို ကျန်းမာရေး
ကောင်းစေအောင်လဲ ဝတ်ကြတယ်
သူငယ်ချင်း’

‘ဘယ်က စပြီး ဖြစ်တည်တာလဲ’

‘သစ်ပင်တွေကို ထွက်တဲ့ အစေးနဲ့ မြေကြီး
ပဲလို့ ဆိုရမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မာတ်
ပြခြင်းသဘောမှာ ပြေနေရာ ရွှေချယ်မှု
ရှိလို့ပဲ။ မြို့ဆို မြို့နယ်နိုင်ငံအနှံ့ ပယင်း
ကျောက်ထွက်မှာလေ။

အပင်က အစေးတွေ မြေကြီးထဲရောက်
မြေကြီးအောက်ထဲ နှစ်ပေါင်းရာထောင်ချီနေ
ပြီး အပူနဲ့ ဖိအားကြောင့် မာတ်ပြောင်းလဲ
ရင်း ပယင်းကျောက် ဖြစ်တည်ခြင်း သဘော
ပါပဲ’

‘အရောင်အသွေးနဲ့ တူးဖော်တဲ့
အခြေအနေ သိသလောက်ပေါ့ကွာ’
‘ဒီလိုကွ... အဲဒါအကျတော့ ဝယ်ပြောနိုင်
ဘူး၊ လူလာတာသလောက်ပဲပေါ့၊ ပယင်း
ကျောက် အနုအရင့်ကွဲတယ်။

တူးဖော်ရင်လဲ (၁၀)ပေလောက်မှာ တူးလို့
ရတဲ့ ပယင်းကျောက် ဂြိုဟ်လို ဇယက်နက်မှာ
တူးယူရတာမျိုးလဲရှိတယ်။

အရောင်ကတော့ အဝါအနီကြမ်းတွေ၊
အဝါစရာ၊ ပယင်းလိပ်ပွဲ၊ ဒီယန်၊ ပယင်း

လောကကြီး၌ ဖြစ်ရပ်မှန်တို့သည်
စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်းထက်ပင် ပို၍
ဆန်းကြယ်ကြောင်းကို လက်ခံ
ယုံကြည်မိလာရပါ၏။

ဤလောက၌ ဤသို့
ထူးခြားဆန်းကြယ်သော
နေရာများသည်
သူ့နေရာနှင့်သူ ရှိနေ
ကြပြီးမည်ဟုလည်း
ယုံကြည်မိပါ၏။

တောတောင်၊
လျှိုမြောင်၊ ပင်လယ်
ကမ်းစပ်တို့တွင်
“သူတို့” နေထိုင်ကြ
ကြောင်း ကြားဖူး
မှတ်သားမိပါ၏။ “သူတို့” က
တွေ့ချင်ပါမှသာ လူသားများက
မြင်တွေ့နိုင်သည်ဟုလည်း ကြားဖူး
ပါ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ဒုတိယစိတ်မှူး
လည်းဖြစ်၍ ရဲဘော်ရဲဘက်
လည်း ဖြစ်သော
တပ်ကြပ်နှင်းမောင်
တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့်
ဇာတ်လမ်းသည်ကား
ကြားဖူးလို့သာ
ယုံရ၊ ဟုတ်ပါ့မလား
ဟုပင်သံသယ
ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ဤဇာတ်လမ်းကလေးအား
ဖတ်ရှုပြီး ကံ၊ ကံ၏အကျိုးအား လက်ခံ
ယုံကြည်ကြမည်ဆိုပါလျှင် ကျွန်ုပ်အနေ
ဖြင့် စာရေးဆရာကျီးနပ်ပီဟု ယုံကြည်မိ
ပါကြောင်း...

မွန်ပြည်နယ်၏ ရှေ့တန်းတစ်နေရာ
တွင် လက်မြောင်တပ်ကြပ်ကြီး ဖြစ်
သော ကျွန်ုပ်အား လက်မြောင် ဒုတိယ
စိတ်မှူးဖြစ်သော တပ်ကြပ်နှင်းမောင်မှ
၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးစိုး (မဏ္ဍာ)

အသူရကာယ်ရွာသူ

မိကြော်

ပြန်လည်ပြောပြခဲ့သော ဇာတ်လမ်း ကချင်ပြည်နယ်၊ ပုတာအိုမြို့ရှိ ဒေါ်အေး
ဖြစ်ပါသည်။ (...)တပ်မှ မွန်ပြည်နယ်ရှိ လှေ တပ်
တပ်ကြပ်နှင်းမောင်သည် ယခင်က သို့ ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိ လာခဲ့ခြင်း

ဖြစ်၏။

ရှေ့တန်းစခန်း တစ်နေရာ၏ လသာ သော ညတစ်ညတွင် ငေးငိုင်းတွေ့မှိုင့် နေသော တပ်ကြပ်နှင်းမောင်အား ကျွန်ုပ်မှ စပ်စုမေးမြန်းရာမှ နှင်းမောင် ပြောပြသဖြင့် အကြောင်းစုံ သိရှိခဲ့ရ ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်မှ...

‘ဆရာနှင်းမောင်... ယင်းကို ငါ အမြဲ သတိ ထားပါတယ်။ အမြဲ ငေးငိုင်းနေတာ တွေ့ရ တယ်ကွာ။ ခုလဲ ငါ ကင်းထွေစစ်ပြီး ပြန် အလာမှာ ယင်းတစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေ ထာ တွေ့ရတယ်။ (၁၀)နာရီထိုးပြီ အိမ် သေဘူးလားကွာ’

‘ဒီလို လသာညမှာ ကျွန်တော် မအိပ်ချင်သေးပါဘူး ဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း တမ်းတမ်းတတနဲ့ တွေးနေချင်သေး တယ်’

‘ဒီလိုရှိတယ် နှင်းမောင်ရ... ငါဟာ မင်းရဲ့ ဆရာဖြစ်တော့ မင်းမှာ အခက် အခဲရှိရင် ဝိုင်းဝန်းဖြေရှင်းပေးရတာ ပေါ့။ ဒါမှမဟုတ် အကြံဉာဏ်ပေးရ တာပေါ့။ ပြောပြစရာ၊ ရင်ဖွင့်စရာရှိရင် ငါ့ကို ပြောပြပါကွာ’

‘ဆရာကြီး သိချင်ရင်တော့ ပြောပြ ပါမယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ပြောပြတဲ့ အကြောင်းအရာဟာ တကယ်အဖြစ် မှန်ဆိုတာကို ယုံကြည်ပေးစေချင်ပါ တယ်’

‘ဆရာနှင်းမောင်က ယုံစေချင်မှ တော့ ယုံရမှာပေါ့ကွာ။ ပြောသာ ပြော ပါ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ တိုက်တွန်းလိုက်ရ၏။ ဆရာနှင်းမောင်က ထိန်ထိန်သာနေ သော လမင်းကြီးကို ကြည့်လျက်...

‘ဒီလိုပါ ဆရာကြီး... ကျွန်တော် ဒီကို ပြောပေးလာခင် (၁)နှစ်လောက်ကပဲ ဒီ ဇာတ်လမ်းအဖြစ်အပျက်လေးကို ကြုံတွေ့

ခဲ့ရပါတယ်’

ယခုတပ်ပြသော ဇာတ်လမ်းသည် တပ်ကြပ်နှင်းမောင် ပြောပြသော ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုဖြစ်ပါ၏။ ယခု တပ်ရင်းသို့ ပြောင်းမလာမီ တပ်ကြပ် နှင်းမောင်၏ မိခင်တပ်ရင်းမှာ ပူတာအို မြို့ရှိ ခ.လ.ရ(၁)တပ်ရင်းဖြစ်၏။

နှင်းမောင်သည် လူပျိုလူလွတ် တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ရှေ့တန်း ထွက်၍ ကျရာတာဝန်များကို ထမ်းဆောင် လိုက်။ ရှေ့တန်းတာဝန် ပြီးဆုံးက တပ်ရင်းဌာနချုပ်သို့ ပြန်ဝင်လိုက်ခြင်း အချိန်ကာလအား ကုန်လွန်စေခဲ့ရ၏။

(၁၀)နှစ်ဆိုသော အချိန်ကာလ ကုန် လွန်ချိန်တွင် နှင်းမောင်တစ်ယောက် ဒုတပ်ကြပ်အဆင့်သို့ ရာထူးတိုးသွား ခဲ့၏။ အဆင့်တိုးသွားခြင်းနှင့်အတူ တပ်စိတ်ပျိုး တာဝန်ကိုပါ ထမ်းဆောင် ရတော့၏။

သည်တစ်ခေါက် ရှေ့တန်းတာဝန် ထမ်းဆောင်ရာတွင် နှင်းမောင်တို့ တပ်ခွဲက လှုပ်ရှားတာဝန် (၂)လ ကြာခဲ့ ပြီပို့ စခန်းထိုင် တာဝန် ထမ်းဆောင် ရမည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဝာဝန်ယူရမည့် စခန်း သို့ နှင်းမောင်တို့ တပ်ခွဲ ချီတက်ခဲ့ကြ၏။ ထိုစခန်းရှိ တပ်ခွဲ (၂)ထဲမှ နှင်းမောင်တို့ တပ်ခွဲ (၃)က တာဝန်များ လဲလှယ်ယူ ပြီး စခန်းတာဝန်ကို ဆက်လက် တာဝန် ယူကြရ၏။

စခန်းသို့ ရောက်ရောက်ချင်းပင် စခန်း ပြင်ဆင်ခြင်း ပတ်လည် ခံစစ် အတွက် ဇာတ်တိုက် လေ့ကျင့်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြရ၏။

စခန်း၌ နေသားကျသွားသောအခါ ရိက္ခာအတွက် “ဟင်းစား” ရှာရန် ကြံရ ဖန်ရတော့၏။ တပ်ခွဲတစ်ခွဲလုံးအတွက် နေ့စဉ် ဟင်းလျာအဖြစ်က ကုလား

ပဲဟင်းတစ်ခွက်တော့ ရှိ၏။

စခန်းတွင် စုပုံရိက္ခာအဖြစ် အမဲဘူး၊ ငါးဘူး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ဘူးများတော့ ရှိ၏။ သို့သော်လည်း စည်သွတ်ဘူး၊ ရိက္ခာများမှာ အရေးပေါ်အတွက် ဖြစ်၍ စားချင်တိုင်း စားလို့ကလည်းမဖြစ်ပေ။

ထို့ကြောင့် မုဆိုးဝါသနာပါသူများ ကို တပ်ခွဲမှ (၂)ယောက်တစ်ဖွဲ့ အဖြစ် တောလိုက်(အမဲပစ်) ထွက်ခွင့် ပြု၏။ (၂)ဖွဲ့ စောလည်မည်ဆိုပါက တစ်ဖွဲ့ကို တောင်အရပ်၊ တစ်ဖွဲ့ကို မြောက်အရပ်သို့ သွားရန် မှာကြားပြီးမှ သွားခိုင်း၏။

နောက်ရက်သွားမည်ဆိုပါက အရှေ့ အရပ်နှင့်အနောက်အရပ်သို့ ဆန်ကျင် ဘက် ခွဲ၍ သွားစေ၏။

ဤသို့ သွားစေခြင်းမှာလည်း ရိက္ခာ အတွက်သာမက မိမိအဖွဲ့အချင်းချင်း လူမမှားစေရန်နှင့် ရန်သူ၏ လှုပ်ရှားမှု တွေ့ရှိက စခန်းသို့ အမြန် ပြန်လည် သတင်းပို့နိုင်ရန် ထောက်ကင်းသဖွယ် လည်းဖြစ်၏။

ဒုတပ်ကြပ်နှင်းမောင်မှာ စစ်သက် ရင့်လာခြင်းနှင့်အတူ တိုက်ပွဲ အတွေ့ အကြုံလည်း အသင့်အတင့်ရှိပြီး ဖြစ် လေ၏။

ယခင် စစ်ဆင်ရေးများ ထွက်စဉ်က လည်း “စခန်းတာဝန်ကျ” ခဲ့လျှင် တောလည် (အမဲပစ်) ပူးပြီး သားကောင် များ ရဖူး၏။

ထို့ကြောင့် တောပစ်ထွက်ရန် သူ့ တပ်စိတ်မှ ရဲဘော်ဝင်းမြင့်နှင့်အတူ တပ်ခွဲမှူးထံ သတင်းပို့ကြ၏။

တပ်ခွဲမှူး၏ ခွင့်ပြုချက်အရ နောက်နေ့ နံနက်စောစောတွင် နှင်းမောင်တို့အဖွဲ့က စခန်း၏ တောင် အရပ်သို့ လည်းကောင်း၊ တပ်ကြပ် ထိယိုအုပ်၏အဖွဲ့က စခန်း၏ မြောက်

အရပ်သို့ လည်းကောင်း အမဲပစ် ထွက်ကြ၏။

စထွက်သည့်နေ့မှာပင် နင်းမောင်တို့ (၂)ယောက်က ချေ(၁)ကောင်နှင့် မျောက်ပြီးရှည်(၃)ကောင် ပစ်ခတ် ရရှိခဲ့ကြ၏။ တပ်ကြပ်ထိယိုအုပ်တို့အဖွဲ့က (၃၀)ပိဿာခန့်ရှိ တောဝက်(၁)ကောင်ကို ရရှိခဲ့ကြ၏။

ရရှိလာသော သားကောင်များကို စခန်းရှိ ရဲဘော်များက တစ်ယောက်တစ်လက်ဖြင့် ဖျက်လိုက်ကြသည်မှာ ခဏသာ ကြာခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့်(၁)ရက်ခြား (၂)ရက်ခြား ဆိုသလို နင်းမောင်တို့ အမဲပစ်ထွက်ကြ၏။ ထွက်တိုင်းလည်း မရမရှိ ဆိုသလိုပင်။ ချေ ဆတ်၊ တောဝက်၊ မျောက်ပြီးရှည်၊ မျောက်လွှဲကျော်များ ပစ်ခတ်ရရှိကြ၏။

တစ်ခါတစ်ရံများတွင် မျောက်ပြီးရှည် (၇)ကောင်၊ (၈)ကောင်ခန့်ပင် ရရှိကြ၏။ ရဲဘော်များအတွက် ဟင်းလျာရိက္ခာမှာ ဖူလုံရုံမျှမက ကျပ်တင်၍ အခြောက်ပင် လှန်းထားရ၏။

တစ်နေ့၏ နံနက်စောစောတွင် ဖြစ်၏။ တပ်ကြပ် ထိယိုအုပ်နှင့်အဖွဲ့က စခန်း၏ အရှေ့ဘက်သို့ တောပစ်ထွက်သွား၍ နင်းမောင်နှင့် ရဲဘော်ဝင်းမြင့်တို့က စခန်း၏ အနောက်ဘက်သို့ တောပစ်ထွက်ရန် တပ်ခွဲဖူးထံ သတင်းပို့ပြီးမှ ရဲဘော်ဝင်းမြင့်မှာ ငှက်ဖျားတက်လာပါသည်။

သို့နှင့် မလိုက်နိုင်တော့သောကြောင့် နင်းမောင်က အဖော်ရဲဘော်ထပ်မံခေါ်တော့ဘဲ တပ်ခွဲဖူးအား တစ်ယောက်တည်းပင် သွားမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အကယ်၍ (၁)ညအိပ်ကြာလည်း စိတ်မပူရန်နှင့် အသားများကို တောထဲ၌ ကျပ်တင်၍ ထမ်းလာခဲ့ပါ

မည်ဟု ပြောကာ တစ်ယောက်တည်းပင် စခန်း၏ အနောက်ဘက် တောထဲသို့ သားကောင်ပစ်ရန် ထွက်ခဲ့လေ၏။

နင်းမောင်သည် စစ်ဘောင်းဘီရှည်နှင့် စစ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားကာ တောစီးဖိနပ်စီးပြီး တောဆောင်းဦးထုပ်ကို ဆောင်းလာခဲ့၏။ (၃၀) ကာဘိုင်သေနတ်နှင့် ကျည်အိမ်ရှည်တွင် ကျည်(၃၀)တောင့်အပြင် လွယ်ထားသော စစ်ဘေးလွယ်အိတ်ထဲ၌ ကျည်အိမ်အတိုတွင် ကျည်(၁၅)တောင့်ပါရှိ၏။

စစ်ခါးပတ်ဆေးတွင် ဖြည့်နေအောင် သွေးထားသော ကာဘိုင်လှံစွပ်အား ချိတ်ထား၏။ ကာဘိုင်လှံစွပ်မှာ သားကောင်ဖျက်ရန်အတွက် ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

နင်းမောင်က ဆောင်းရာသီ၏ ချမ်းအေးခြင်းကို အမှုမထားဘဲ တောထဲသို့ တဖြည်းဖြည်း ဝင်ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။

ယခင်အခေါက်များက ဤနေရာသို့ တောပစ်ထွက်ရာတွင် (၂)မိုင်အတွင်း သားကောင်များ အလွယ်တကူ ပစ်ခတ်ရရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခေါက်မှာမူ သားကောင် ရှားပါးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

သစ်ပင်များပေါ်၌ မျောက်လွှဲကျော် (၁)ကောင်၊ (၂)ကောင်သာ တွေ့ရှိရ၏။ နင်းမောင်၏ စိတ်ကူးမှာ ဆတ်(သို့မဟုတ်) တောဝက် ပစ်ခတ်ရရှိခဲ့ပါလျှင် မီးဖြင့် ကျပ်တင်ပြီးမှ စခန်းသို့ ထမ်း၍ ပြန်ရန်ဖြစ်၏။

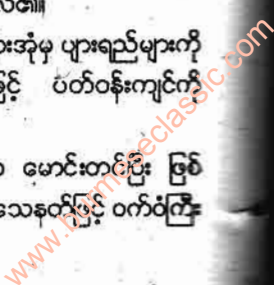
သားကောင်ကြီးကြီး ရလိုဖောဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့ရာ စခန်းနှင့် အနည်းဆုံး (၃)မိုင်ခန့်သို့ပင် ဝေးကွာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ခပ်လှမ်းလှမ်း ညောင်ပင်ပေါ်တွင် အောက်ချင်းငှက်ကြီးများကို တွေ့ရသော်လည်း မပစ်ခဲ့ပေ။

သားကောင် အသေးဖိစိ၍ သေနတ်သံကြားသွားပါက သားကောင်ကြီးများ လန့်ကာ ထွက်ပြေးသွားပေမည်။ နင်းမောင်က သားကောင်ကြီးများ ဆက်လက် ရှာဖွေနေဆဲပင်ဖြစ်၏။

ထိုစဉ် ပေ(၃၀)ခန့်အကွာမှ ကညင်ပင်ပေါ်၌ လှုပ်ရှားမှု တွေ့ရ၍ သေချာကြည့်လိုက်ရာ ကညင်ပင်၏ (၁၅)ပေခန့်အမြင့်၌ ပျားအုံကို နှိုက်ကာ ပျားရည်စားနေသော ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင်အား တွေ့ရလေ၏။

ဝက်ဝံမှာ ပျားအုံမှ ပျားရည်များကို နှိုက်စားနေသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုမပြုမိပေ။

နင်းမောင်က မောင်းတင်ပြီး ဖြစ်သော ကာဘိုင်သေနတ်ဖြင့် ဝက်ဝံကြီး

၏ ဘယ်ဘက်ရင်အုံသို့ ချိန်တွယ်ကာ မောင်းခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်လေ၏။

‘ဖန်း... ဝန်း’

ဆိုသော အသံကြားရပြီး မြေပြင်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျလာသည့် ဝက်ဝံကြီးမှာ ဒဏ်ရာဖြင့် ကမူးရှူးထိုးထွက်ပြေးသွားလေ၏။ နှင်းမောင်ကလည်း ထွက်ပြေးသည့် ဝက်ဝံနောက်သို့ မျက်ခြည်ပြတ်မခံဘဲ လိုက်လေ၏။

ဝက်ဝံအား မျက်ခြည်ပြတ်မည်စိုးသောကြောင့် ရှေ့ကိုသာ အာရုံစိုက်နေသော နှင်းမောင်မှာ အောက်မှ သစ်ကိုင်းခြောက်ကို ခလုတ်တိုက်မိပြီး လျှိုနှုတ်ခမ်းမှ တလိမ့်ခေါက်ကွေး ပစ်ကျသွားတော့၏။

‘အား... အင့်’

အော်မြည်သံနှင့်အတူ နှင်းမောင်မှာ လောကကြီးနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားလေတော့၏။

မည်မျှကြာအောင် သတိလစ်နေသည်မသိရ။ နှင်းမောင် သတိရလာသည်နှင့် ထတိုင်မိလေ၏။ သူ ခလုတ်တိုက်၍ ပစ်ကျသွားစဉ် လျှိုနှုတ်ခမ်းစပ်မှ သစ်ပင်များနှင့် တိုက်မိသွားသည်ကို နောက်ဆုံး သတိရမိ၏။

ယခုမှာ မြေပြင်ညီပေါ်သို့ ပြန်ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။ ပြီးနောက်သူ၏ ကာဘိုင်သေနတ် ဘယ်ရောက်နေသနည်းဟု စဉ်းစားမိ၏။ ညာဘက်ခွဲမှာလည်း နာနေသည်ကို ခံစားမိရ၏။ ထိုစဉ်...

‘အမောင် သတိရလာပြီလား၊ အမောင်ကို မိကြာဖြူ လျှိုအစပ်က ဆွဲတင်ထားတာပါ။ အမောင်ရဲ့ မီးပေါက်သေနတ်လဲ ရှိပါတယ်’ ဟု ပြောပြီး သူ၏ ကာဘိုင်သေနတ်ကို လှမ်း၍ ပေးနေသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့ရသဖြင့် သေနတ်ကို ယောင်ယမ်း၍ ယူလိုက်မိ၏။

ပြီးနောက် ထိုမိန်းကလေးကို အကဲခတ်ကာ ကြည့်လိုက်၏။ အသက်(၂၀)ခန့် ထင်ရ၍ ရှေးဆန်သော ထဘီကို ရင်လျားဝတ်ထားပြီး အင်္ကျီမပါချေ။ ရှည်လျားသော ဆံပင်များကို ဖားလျားချထားသည်မှာ တံကောက်ကွေးအထိပင် ရောက်၏။ ဝါညက်သော အသားအရေနှင့် ပြည့်တိုင်းသော မျက်နှာတွင် မဟာဆန်သော နဖူးပြင်လေးဖြင့် သူယောင်မယ်လေးအလား နှင်းမောင်မှာ ထင်မှတ်မှားမိရ၏။

နောက်ပြီး နှင်းမောင်၏ စိတ်ထဲ၌ ဒီမျက်နှာလေးကို ဘယ်မှာမြင်ဖူးပါလိမ့်ဟု အကျွမ်းဝင်ဖူးသူလို ခံစားမိရ၏။

မိန်းမလှလေးက သူ့အား ကြင်နာစွာ ကြည့်ကာ...

‘အမောင် ဒုနာနေတာ ပျောက်ဖို့အတွက် ဒီအစွမ်းထက် ဂမန်ဥကို ဝါပြီး တစ်ဝက်စား တစ်ဝက်ကို ဒုနာလိမ်းပေးပါ။ ချက်ခင်း သက်သာသွားလိမ့်ပယ်’

နှင်းမောင်က မိန်းမလှလေးပေးသော ဂမန်းဥဆိုသည်ကို လှမ်းယူ၍ ကိုက်ဝါးကာ တစ်ဝက်ချိုချပြီး တစ်ဝက်ကို နာနေသော ဒူး၌ လိမ်းလိုက်လေ၏။

ဝမ်းတွင်း၌ ပူရှိန်းသွားမှုနှင့် ဆေးလိမ်းထားသော ဒူးတွင်လည်း ပူရှိန်းမှုတို့က ဖြစ်ပေါ်လာကာ နာကျင်ကိုက်ခဲနေသော ဒူးမှာ တစ်စတစ်စ သက်သာလာသည်ကို ခံစားရ၏။

သက်သာလာခြင်းနှင့်အတူ နှင်းမောင်က နေ၏ အလင်းရောင်ကို စူးစမ်းကြည့်မိလိုက်၏။ သိပ်မကြာမီ နေဝင်တော့မည်ဟု သိလိုက်ရ၏။

‘မကြာမီ နေဝင်တော့မယ် ဒီညတော့ ဒီနားက သစ်ပင်ပေါ်မှာပဲ အမောင် တက်အိပ်လိုက်ပါ။ ယုန်ကပ္ပ ပြန်ပါ။ အချိန်ရောက်လေမှာ မိကြာဖြူက အမောင်နဲ့စကားပြောရပါ့မယ်လား’

‘ဒီမယ် မိန်းကလေး... မင်းက ဘယ်သူလဲ မဟာစကားပြောတတ်တာရယ်။ ကချင်ပြည်နယ်ရဲ့ ဒီလိုတောနက်ထဲမှာ မင်းက ဘာကြောင့်ရှိနေတယ်ဆိုတာရယ်က ငါ့အတွက် အံ့ဩစရာ ဖြစ်နေတယ်။ ပြောပြစမ်းပါဦး’

‘အမောင်အေးတာကို ပြောမယ်ဆိုရင် ကျွန်မ မိကြာဖြူဟာ ဟိုယခင်က ဗမာဖြစ်ခဲ့တာကြောင့် ဗမာစကားပြောတတ်ပါတယ်။

ဒီထက်ပိုပြီး ပြောရရင်တော့ ကျွန်မဟာ မင်းတုန်းမင်းကြီး စိစံစဉ်က ပြန်ယူနိုင်အထက်ပိုင်းမှာ နေခဲ့ပြီး အမောင်နဲ့ အကြင်လင်ယားဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အမောင်ကတော့ ရတနာ(၃)ပါး ပျောက်ဆည်းကပ်တာကြောင့် အပိယ်ပလားတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ရှေးရေစက်ကြောင့် အမောင်ကို မြင်မြင်ချင်း ကျွန်မ မှတ်မိတယ်။ ကျွန်မဟာတော့ ဘုရား တရား သံဃာကို မုလျော့နေခဲ့ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းကို တောင်မှ အမောင်က အတင်ခေါ်လို့ (၁)ရက်သာ ညှပ်စောင့်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

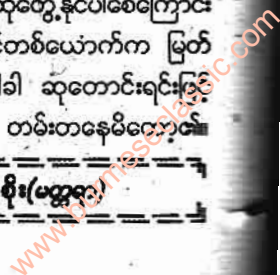
ယခုလို အသူရကားယံတုံမှာ ရောက်နေပေမယ့် “နှစ် ညခဲ” ဝဲသားဖြစ်ပေါ်မယ်။ နေ့မှာ စည်စိမ်ခံစားရတဲ့ အပျိုကတော့ **နဂါးမောင်ခြည်** ရှမ်း ၃၈၃

ဥပုလ်(၁)ရက်စောင့်ခဲ့တဲ့ အကျိုးပါ။
 'ဟီး...က မြေတွေ ဆိုင်းနေတဲ့ ချိုင့်ဝှမ်း
 ကျယ်ကြီးထဲမှာ ကျွန်ုပ်တို့နေရပါတယ်။
 တစ်နည်းအားဖြင့် လူသားတွေ အရောက်
 နည်းတဲ့နေရာလဲ ဖြစ်ပါတယ်'
 'ဒါဆိုရင် မိကြာဖြူက ဒီဘဝနဲ့ ဘယ်
 လောက်ကြာအောင် နေချဦးမှာလဲ'
 'ယထိုရင် အမောင်ရယ် ထိုကြော့ရိယူ
 နံ့ပြီမှာပေါ့ အမောင်ကို တစ်ရောက်တော့
 အကူအညီတောင်းဆိုပါရစေ။
 မိကြာဖြူကို သနားသောအားဖြင့် အမောင်
 တို့ အရပ်အသေကို ပြန်ရောက်ခံရင် ကျွန်ုပ်
 အတွက် သံဃာများထံ သင်္ကန်းလှူပေးပြီး
 "မိကြာဖြူ" နာမည်နဲ့ အမျှဝေပေးပါ။
 လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ဘဝတုန်းက ဝန်နီတောင်း
 ဆိုသူကို ကျွန်ုပ်တို့ပေးလေ့ရှိပါတယ်'
 ဟု သနားစဖွယ် ပြောဆို တောင်းပန်
 လေ၏။ နှင်းမောင်မှာ မိကြာဖြူခေါ်
 အသူရကယ်မလေးကို ကြည့်တာ
 ရင်နှင့်အောင် ခံစားမိရ၏။
 'မိကြာဖြူ အစ်ကို ကတိပေးပါ
 တယ်။ မင်းကို ဒီဘဝက လွတ်အောင်
 အစ်ကိုတို့ ဒေသကို ပြန်ရောက်တဲ့အခါ
 သံဃာများကို သင်္ကန်းပေးလှူပြီး အမျှ
 ပေးဝေပါမယ်။ သာသနာတော်စောင့်
 စားနေပါကွယ်'

သာသနာတော်စောင့်နေပါမယ်။ နောင်လာမယ့်
 ဘဝတွေမှာ မိကြာဖြူ အမောင်နဲ့ ဆုံတွေ့ချင်
 ပါသေးတယ်။
 ဟော...နေထိုင်ပြန် မိကြာဖြူသွားရတော့
 ယယ် အမောင်လဲ သစ်ပင်ပေါ်တက် အိပ်ပါ။
 ယုန်ကကျ ပြန်ပါ အမောင်ရဲ့ သားကောင်
 ကြီးကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်'
 ထိုစဉ်တွင် မိကြာဖြူတို့နေရသည့်
 ဆိုသော ချိုင့်ဝှမ်းအတွင်းဆီမှ ခွေး
 ဟောင်သံများ ကြောက်မက်ဖွယ် ဟိန်း
 ထွက်လာသည်ကို ကြားရ၏။
 မိကြာဖြူမှာ ကြောက်လန့်တကြား
 ဖြင့် ချိုင့်ဝှမ်းတွင်းသို့ ပြေးဆင်းသွား
 တော့၏။
 'ဟေ့ ထွက်မလာကြသေးဘူးလား'
 ဆိုသော အသံကြီးကိုလည်း
 နှင်းမောင် ကြားမိရ၏။ နှင်းမောင်က
 ဒူးနာသက်သာသွားပြီဖြစ်၍ ကာဘိုင်
 သေနတ်ကို ကောက်လွယ်လိုက်ကာ
 နီးစပ်ရာ သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ပြီး
 ခပ်မြင့်မြင့် သစ်ကိုင်းခွဆုံတွင် ထိုင်နေ
 လိုက်၏။
 ထိုအချိန်တွင် ခွေးကိုက်သံများ
 တညံ့ညံ့နှင့် လူများ၏ "ကယ်ပါ၊
 ယူပါ" ဟစ်အော်ခိုင်းကြွေးသံများကို
 စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ ကြားနေရ၏။
 နှင်းမောင်မှာလည်း တစ်ညလုံး

အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ မိုးစင်စင်လင်းခဲ့
 ရတော့၏။
 နံနက်လင်း၍ မိကြာဖြူဆင်းသွား
 သော ချိုင့်ဝှမ်းအတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်
 လိုက်ရာ မြူနိုးများ ယုန်သိုင်းနေသည်
 ကိုသာ တွေ့ရ၍ မည်သည့်အသံကို
 မျှ မကြားရဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်
 နေ၏။
 * နှင်းမောင်လည်း ကာဘိုင်သေနတ်
 ကို လွယ်၍ သစ်ပင်ပေါ်မှ ဆင်းကာ
 စခန်းဘက်သို့ ပြန်လာခဲ့စဉ် သူပစ်ခဲ့
 သော ဝက်ဝံမှာ လမ်းဘေးတွင် သေဆုံး
 နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကောက်၍
 တမ်းကာ ပြန်ခဲ့လေ၏။
 ဝက်ဝံ၏ အလေးချိန်သည် လူ
 ခပ်ဝဝ တစ်ယောက်၏ အလေးချိန်
 လောက်သာရှိ၍ နှင်းမောင်တို့လို
 စစ်သားတစ်ယောက် အဖို့တော့
 အေးဆေးပါဟုပင် ပြောရပေမည်။
 ဝက်ဝံသေသည် နှင်းမောင်၏
 အပြန်လမ်း၌ အဘယ်ကြောင့် ရောက်
 ရှိနေရသနည်းဟု စဉ်းစားရင်ဖြင့် စခန်း
 သို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။
 နှင်းမောင်သည် ရှေ့တန်းမှ ပြန်၍
 တစ်ရင်းဌာနချုပ်သို့ ရောက်သောအခါ
 သံဃာ(၃)ပါးအား သင်္ကန်း(၃)စုံ ကပ်
 လှူပြီး မိကြာဖြူအား အမည်တပ်ကာ
 အမျှပေးဝေခဲ့လေ၏။
 မဆုံးနိုင်သော သံသရာဝယ်
 တွေ့ဆုံ၊ ကြုံကွဲ ဖြစ်မြဲမွေတာပေမို့
 မိကြာဖြူတစ်ယောက် အသူရကယ်
 ဘဝမှ ကျွတ်လွတ်ပြီး နောက်ဘဝများ
 မှာ ပြန်လည် ဆုံတွေ့နိုင်ပါစေကြောင်း
 ကို နှင်းမောင်တစ်ယောက်က မြတ်
 စိန္တေမှာ အခါခါ ဆုတောင်းရင်းဖြင့်
 မိကြာဖြူအား တမ်းတနေမိတော့၏။
 ၇
 ၉

ဖိုထိုးရင်း ကပြသည်ကို နန်းရမည် လားဟု အပြစ်ပြောရန်မှာလည်း ခက် သည်။ ကပြသူက အဘဦးသူတော် ဖြစ်သည်။ ကလိုက်သည်မှာလည်း ကွေးနေတော့သည်။

ကျွန်တော်ကို ဖိုထိုးပညာ၊ ဓာတ် ပညာများ သင်ကြားပြသပေးနေသော ဆရာလည်းဖြစ်၍ ကျွန်တော် အံ့ဩ၍ သာ နေရပါတော့သည်။

အဘဦးသူတော်သည် သံနေ သံထားနှင့် သီချင်းလိုလို၊ ကဗျာလိုလို များ သီဆို၍ ကနေခြင်းဖြစ်သည်။

ဖိုရုံထဲတွင် အဘဦးသူတော်နှင့် ကျွန်တော် နှစ်ဦးသာရှိသည်။ ကျွန်တော်က ဖိုးဆွဲရသည်။

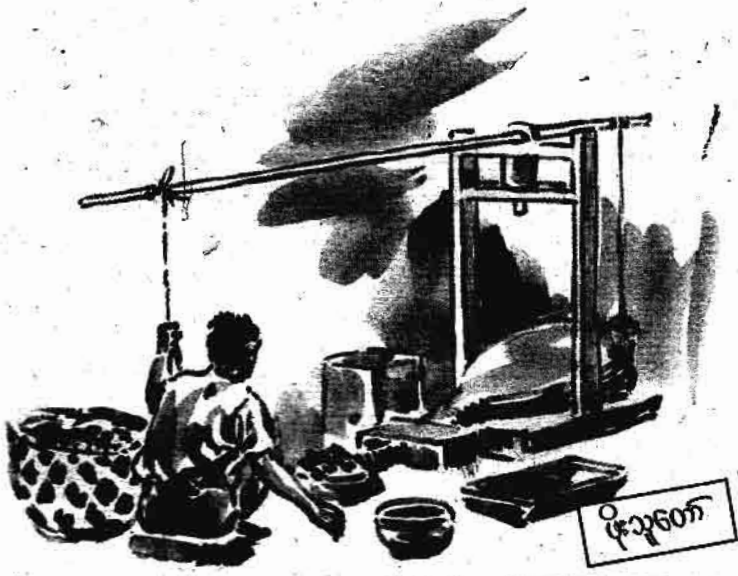
အဘဦးသူတော်က လိုကိုင်း၊ ညှပ် ကိုင်းနှင့် မီးစဉ်ကြည့်သည်။ သူက ဆွဲဆိုမှ ဖိုဆွဲရသည်။ သူ ရပ်ခိုင်းလျှင် ကျွန်တော်လည်း ဖိုကို ရပ်ထားရ သည်။

ထိုကဗျာသီချင်းကို အဘဦးသူတော် သီဆိုပုံမှာ...

‘ဆံပင်ချည်ရေတန်းတန်းဟဟ... ရေ ကြက်မ ရေညှ...အို...ဘာတဲ့တုန်း၊ ဆံပင်ချည်ရေတန်းတန်း... ရေကြက်မ ရေညှ... ထိုးနောက်မွှေးက စယ်ရုံ ရေ ကြက်မလေးတွေဝင်လို့ ဥ ဥ ဥ ဥ’

ဟု ဖြစ်ပါသည်။ မြူးမြူးကြွကြွရှိ သည်။ ခေါင်းကလေးညှိတ်လိုက်၊ လက်ကလေး ကွေးလိုက်နှင့် အပြိမ် မနေ နန်ခါခါ ဖြစ်နေသည်။ ထပ်တ လဲလဲလည်း သီဆိုနေပြန်သည်။

ဖိုထိုးရာတွင် မီးစဉ်ကြည့်တက်ရန် သမာဓိ ရှိရမည်ဟု သူကပင် သင်ထား သည်။ ယခု သူက ကပြနေသည်။ ဖိုခွင်တွင်းမှ မီးကို ကျွန်တော် ကြည့် လိုက်ချိန်တွင် ဝါယောမီး **မီးအဝါရောင်** ဖြစ်သည်။

ဖိုထိုးက

ရွှေဖော်နီ ဖြန့်ထုတ်

မီးအရှိန်ကလည်း အလွန်လျော့လာ သည်။ အေးသော ပတ်ဝန်းကျင် အရသာကို ကျွန်တော် ခံစားလိုက်ရ သည်။ တစ်ဖက်က ဖိုဆွဲရင်း လုံတွင်းကို ကြည့်လိုသဖြင့် ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ ရွှေ လိုက်ရာ၌ ကျွန်တော်၏ ရှေ့တွင်ရှိ သော ရေအိုးကိုတိုက်မိသဖြင့် “ဘုတ်” ဟူသော အသံ ဖြည့်သွားသည်။

အဘဦးသူတော် ပျာပျာသလဲနှင့်... ‘ဟေ့ကောင်...အဲဒီလို ထိခိုက်သံ ရိုက် ဆက်သံမျိုးတွေ ယလုပ်ရတာ လုံထဲမှာ စာတ် ထုံစာတ် ထုံဆင်း လုပ်နေတယ်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေး ဒီအသံမျိုးကြောင့် ထုံစာတ်သွား မှာ၊ ထုံရပ်သွားမှာ စိရတယ်’ ဟု ပြောပါသည်။

‘အဘကတော့ ဘာဖြစ်လို့ သီချင်း ၈, ဆိုပြီး ကနေလဲ’ ဟု ကျွန်တော်က ပြန်ပက်လိုက်ရာ အဘဦးသူတော်မှ ပြူးစေ့စေ့နှင့် ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေပါသည်။ ‘ပျော်လွန်းလို့ပါကွာ’

ဟုလည်း ပြောပါသည်။ ဖိုခွင်တွင်း မီးမပြတ် ဆွဲရသည်။ မီးတွင်းမှ လုံ အတွင်းပိုင်းတွင် ချော်ရည်များ သွက် နေသည်။ ချော်မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ကြက်ဥနှစ်များကဲ့သို့ အဖြူရောင် အကွက်များ တဖွားဖွား ပေါ်တက်လာ နေသည်။

ခဏအကြာတွင် ချော်မျက်နှာပြင် ပေါ်တွင် ဆံပင်ချည်တန်းကဲ့သို့ မည်းမည်း အရိပ်တန်းကလေးများ ရှုပ်ယှက်ခတ် ပေါ်လာသည်။ ထို မည်းမည်း အတန်းကလေးများမှာ အထပ်ထပ် ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

လုံနံရံ အတွင်းသားဘက်မှ လုံ အတွင်း ချော်မျက်နှာပြင်ပေါ် အလယ် တည့်တည့်သို့ တိုးစင်၍ ချော်တွင်း ငှပ်လျှိုးသွားကြသည်။

နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ငြိမ်သွားပြီး ချော်မျက်နှာပြင်လည်း လင်းကြည်လာပါသည်။ ထိုချိန်တွင် မွှေးပျံ့သော အနံ့တစ်ခုကို ကျွန်တော်

ရူပိုက်မိသည်။

'အဘ အမွှေးနံ့ရတယ်နော်၊ အဲဒါ လုံထဲကလား'

ဟု ကျွန်တော်က မေးလိုက်ရာ...

"အေးပေါ့ကွာ" ဟု အဘဦးသူတော် က ဖြေပါသည်။

'ဆုရည်ထဲမှာနေတော့ "ရေကြက်" ပေါ့ကွာ ဥနေမှာဆိုတော့ "ရေကြက်" ပေါ့ကွာ ခုအချိန်ဆိုရင် ရေကြက်ပလေးတွေ ဝင်ခဲ့ သွားပြီကွာ၊ မင်း ယယ့်ရင် လိုက် အအေးခံပြီး ခွဲကြည့်'

ဟု အဘဦးသူတော်က ဆက်ပြော ပါသည်။

'အနံ့က စံပယ်နဲ့ ပန်းနဲ့ မွှေးရတယ်၊ တို့ ဖိုက်က အိမ်နောက်ဖေးမှာဆိုတော့ (အို ဘာဟုတ်နဲ့) ရေကြက်ပလေးတွေ ဝင်လို့ ဥ ဥ ဥ'

ဟု ဆိုကာ အဘဦးသူတော် ကနေ ပြန်ပါတော့သည်။

ကျွန်တော် ဖိုဆွဲကိုရပ်ပြီး လိုက် အအေးခံ၍ ခွဲကြည့်သောအခါ ရွှေရောင်ဓာတ်လုံးလေးကို တွေ့ရပါ သည်။

'အဘ ဒါ ရွှေလား'

ဟု မေးရာတွင် "ရွှေဥ" ဟု အဘ ဦးသူတော်က ဖြေပါသည်။

ဪ... အသန္နိန္ဒာဟုခေါ်သော ရွှေဥ ဟု ကျွန်တော် မှတ်သားထားလိုက်ပါ သည်။ အသန္နိန္ဒာဓာတ်သည် ဓာတ်ဝေ ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် အဘဦးသူတော်က ကျွန်တော်ကို ဓမ္မစေကြည့်ကာ "မင်း ရွှေလိုချင်လို့လား" ဟု မေးပါသည်။

'ပြခါးရှင်လုံး လိုချင်တာပေါ့ အဘ ရဲ့'

ဟု ကျွန်တော်က ဖြေလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ အဘဦးသူတော်သည် တစ်ထွာခန့် တုတ်စလေးတစ်ခုကို

ကောက်၍ "ဘီး...ဘီး... ဘာဘီးလဲ တော့...ရွှေဘီးပါတော့" ဟု အထပ် ထပ် သီဆိုနေပါတော့သည်။

တုတ်စလေးကို ခေါင်းပေါ်တင်ကာ ဘီးရောင်းသည့် ဟန်နှင့် တင်ပါးလေး ခါကာခါကာ လှုပ်ပြပြနေသည်။

ကျွန်တော် တော်တော် ရယ်ချင်လာ သည်။ ရွှင်လန်း၍လည်း လာပါသည်။ ပျော်ရွှင်လာ၍ ဦးခေါင်းလည်း ကြည် လင်လာပါတော့သည်။ ရွှေဥဓာတ်လုံး လေး ရ၍လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဦးခေါင်း ကြည်လင်စေသော ဓာတ်လုံးကလေး ဖြစ်သည်။

ခေါင်းရှုပ်လျှင်တော့ ဘီးနှင့် ဖီးရပါ လိမ့်မည်။ ခေါင်းရှင်းဝေ ကြည်စေသော အစွမ်းချင်း ထပ်တူပြု၍ ဓာတ်လုံးလေး ဖမ်းအစား ဘီးရောင်းပြနေသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။

အဘဦးသူတော် ပထမ သီဆိုသော ဆံပင်ချည်ရေတန်းတန်း စသည့် ကဗျာသီချင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်က လောကီစာလုံး လုံးရင်း သီဆိုကစားခဲ့သည့် ကဗျာလေးပင် ဖြစ်သည်။

ယခု ဘီးရောင်းကဗျာသီချင်းကို လည်း ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းရပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က "ရွှေစော်နံ့ ပြန်လိုက်ဦး" ဟုပင်

လိုက်၍ သီဆိုလိုက်မိပါတော့သည်။

အဘဦးသူတော်သည် အလွန် သဘောကျသွားသည်။

'အေး... ဟုတ်တယ်ကွာ ဝိုဏ်ပည့် မင်း မှတ်ထား... တို့ဝိုဏ်ပည့်မှာ စားလမ်းဆို တာ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကွာ ရွှေရရနဲ့ ပြီးဘူး။ ငွေရရနဲ့ ပြီးဘူး။ ယုဏ်ကို ရပ်ပထားရဘူး။ ပြန်လိုက်စားရတယ်လို့ ဆိုတာကွာ။

ဝိုဏ်ပည့် ကဗျာလေးတွေဟာ ပြန်မှာရော ဝလေ ကလေးကစားနည်းဆိုပြီး အထင် ပသေးနဲ့ကွာ။ အစိပျယ်သိပြီး လိုက်စား လုပ်ကိုလ်ရင် ဝိဇ္ဇာတောင် ဖြစ်နိုင်တယ် မောင်ရေ'

ဟု အဘဦးသူတော် ရှင်းပြပါသည်။

'အခုလဲ မင်းကို ဝိဇ္ဇာ ဖြစ်စေချင် လွန်းလို့ ငါက သီချင်းဆိုပြီး ကပြနေ တာပေါ့ကွာ။ ကဲ... ဆက်ပြီး မင်းနဲ့ငါနဲ့ အတူတူ ဆိုကြည့်ရအောင်'

ဟု အဘဦးသူတော်က ပြော၍ "ဘီး...ဘီး" ဟု ကျယ်ကျယ်အော်ပါ တော့သည်။

"ဘာဘီးလဲ" ဟု ကျွန်တော်က မေးလိုက်ရာ "ရွှေဘီးပါတော့" ဟု အဘဦးသူတော်က မိန့်ကလေးဟန် နှဲ့ပြ၍ ရယ်ရပါသေးသည်။

"ရွှေစော်နံ့ ပြန်လိုက်ဦး" ဟု ကျွန်တော်က ဆိုရပါသည်။ အဘ ဦးသူတော်က "ဘီး...ဘီး" ဟု လည်း ကောင်း။ ကျွန်တော်က "ဘာဘီးလဲ" ဟုလည်းကောင်း ထပ်၍ဆိုပြီး "ငွေဘီး ပါတော့" ဟု အဘဦးသူတော်က အော် ပြီး ရောင်းပြန်သည်။ "ငွေစော်နံ့ ပြန် လိုက်ဦး" ဟု ကျွန်တော် သီဆိုသည်ကို အဘဦးသူတော်က တော်တော် သဘောကျပုံရပါသည်။

ထိုအခါမှ ထပ်၍ "ဘီး...ဘီး" ဟု လည်းကောင်း။ "ဘာဘီးလဲ" ဟု လည်းကောင်း ထပ်၍ ဆိုကြပြီး အဘ

စကြာမင်းဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သော

ယမင်းမျှီ

ရာသီနှင့် သွေးသန့် မီးယပ်ဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၁၁၂ ဝိုင်အာ ၀၀၇၉၂၂

အမျိုးသမီးများအတွက် ...

ရာသီနှင့်တယ် ... သွေးသန့်တယ် ...

မီးယပ်ရောဂါကင်းဝေးစေချင်တယ် ဆိုရင်

ယမင်းမျှီ သုံးစွဲမှ ဖြစ်မယ်...

တေးသားသန့်စင်အရွယ်ထက်
 သွေးဆုံးရောဂါစင်
 အသားအရေ စိုပြည်ဝင်းပ
 ကျန်းမာဖွံ့ဖြိုးအလှတိုး
 ယမင်းပျိုစဆေးတန်ခိုး

ခန္ဓာကိုယ်သွယ်လျအသိကျလှပစေတဲ့...

ဆရာမဒေါ်အေးကြင်

အမှတ်တံဆိပ်

တောရွှေထီး

အသိကျဆေး

(ယာမီတိုင်ရင်းဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်
 ၀၁၁၁ Y ၀၀၉၃၆၇)

အဝလွန်သူများနှင့် အသိကျစိုက်ချပ်လိုသူများအတွက်...
 ဆရာမဒေါ်အေးကြင်အမှတ်တံဆိပ်တောရွှေထီးအသိကျဆေးသည်
 သွေးအတွင်းရှိ အဆီပိုများပါဝင်ရှား၍ ခန္ဓာကိုယ်သွယ်လျ
 စိုပြည်လှပပြီး ကျန်းမာသွက်လက်စေတဲ့
 ဆရာမဒေါ်အေးကြင်အသိကျဆေး...

နဝင်းရွှေ ပြာသတ္တိ ရဟယနုဒားဆေး

ဥသ္မာကိုယ်ငွေကောင်းဆေး

နဝင်း

နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂွတ်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါး၊ ရွှေ၊ ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးကို နဝင်းဟု ဆိုလိုပါသည်။

ရွှေပြာ

ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးတွင် နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂွတ်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါး ဓာတ်(၈)ပါး ပြာကျမှ ရွှေပြာကျပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းရွှေပြာသည် ဓာတ်(၉)ပါးလုံး ပြာကျသဖြင့် နဝင်းရွှေပြာဖြစ်သည်။

သတ္တိ

ထိုရွှေပြာသည် ပါဓကတေဇောရောက်ပါက လူသား၏ကျန်းမာရေးကို အကျိုးကျေးဇူးပြုနိုင်သဖြင့် သတ္တိရှိသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ပါဓကတေဇောမရောက်ပါက ဆိုးကျိုးပေးမည်ဖြစ်သည်။ သံဓာတ်၊ သွပ်ဓာတ်များကို နှုတ်သိမ်းပေးစားလို့ရအောင် ပြုပြင်ပြီး အနောက်တိုင်းဆေးများ တိုင်းရင်းဆေးများတွင် ထည့်သွင်းဖော်စပ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုဓာတ်များကို ဓာတ်စင်ဖြစ်အောင် နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ဖြစ်လာရပေသည်။

ပါဓကတေဇောရောက်သည်ဆိုသည်မှာ ပြာကွမ်းရိုးတစ်တို့ ကြေးတွင်ထောက်ပြီး မီးပေးလိုက်ပါက ငွေ/ရွှေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ကြေးဟူသောအခြေအနေမှ ဘော်ဟူသော ရွှေဟူသော အခြေအနေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်ရောက်ပြီး ဓာတ်စင်ဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်ရောက်ပါက အလွန်သန့်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိနိုင်ပါ။ ကြေးကို ပါဓကတေဇောဖြင့်ချက်ကာ ဓာတ်ကျက်သွားသောအခါ ငွေ/ရွှေဖြစ်သွားသကဲ့သို့ စားသမျှ အစာအာဟာရများကို ပါဓကတေဇောဖြင့် ကျက်အောင်ချက်သောအခါ ရသာရည် အသွေးအသားအဆီ အရိုးချဉ်ဆီ သက်များစသည် ဓာတ်သန့်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဓာတ်သန့်ဓာတ်ကောင်းများ ရှိနေ၍ မည်သည့် ရောဂါမျှမဝင်နိုင်ပါ။ ကျန်းမာနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ (ရောဂါမူလ အစိတ္တက)ရောဂါဟူသည် မကြေကျက်ခြင်းမှ စသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

ဥသ္မာကိုယ်ငွေ

ထိုသို့ ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာပါက ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများတွင် ကိန်းနေသော ပါဓကတေဇော၏အရှိန် ဥသ္မာတေဇောရရှိနေမည်ဖြစ်သဖြင့် အဆုံးငါးပါးသည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်သည်။

ဥသ္မာအားကောင်းပါက အဆုံးငါးပါး နဖူး၊ လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက်သည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်ပြီး ကျန်းမာနေမည်။ ဥသ္မာအားနည်းပါက အဆုံးငါးပါး နွေးထွေးမှုမရှိ၊ ခြေအေး လက်ဖမ်းပူနေမည်ဖြစ်ပြီး ရောဂါဝင်လာနိုင်ပါသည်။ ဥသ္မာ ချွတ်ယွင်းပါက ခုခံအား ခံနိုင်ရည်အား ကိုယ်ခံစွမ်းအားကျပြီး ကင်ဆာနှင့် ခုခံစွမ်းအားကျဆင်းမှု(HIV)ရောဂါများ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဥသ္မာကောင်းလျှင် ကျန်းမာမည်။ ဥသ္မာအားနည်းလျှင် ရောဂါရမည်။ ဥသ္မာချွတ်ယွင်းလျှင် ခုခံအားကျမည်။ ဥသ္မာပျက်လျှင်သေမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဥသ္မာ အားနည်းကာ ခြေအေး လက်ဖမ်းပူ/ကြမ်း ကတည်းက ဥသ္မာကိုယ်ငွေကောင်းဆေးကို စားသုံးပါ။

ဆေးသုံးစွဲရန်

-နံနက်မျက်နှာသစ်သောအခါ ရေထည့်ထားသောဖလားတွင် ဥသ္မာအရည် (၄)စက်ချပါ။ မွှေပြီး မျက်နှာသစ်ပါ။ ပါးစပ်တွင် ငုံထားပါ။ မျက်စိကို ဆေးရည်ဖြင့်စိမ်ထားပါ။

-ရေချိုးသောအခါ ရေချိုးရန် ရေထည့်ထားသောလှေတွင် (၄)စက်ချပြီးမှ ရေချိုးပါ။ (ဥသ္မာတေဇောအငွေ့ကို ပြင်ပမှ လွှမ်းခြုံထားရန်ဖြစ်သည်။)

-ရေကျက်နွေးနွေး အကြမ်းပန်းကန်တစ်ခွက်တွင် (၄)စက်ချပြီး တစ်နေ့ (၁-၂)ကြိမ် သောက်ပါ။ (ဥသ္မာတေဇောအငွေ့ကို အတွင်းရှိ ဝမ်းမီးအား အထောက်အကူပေးပြီး အစာများကို ခြေချက်ရန်ဖြစ်သည်။)

(ဦးထွန်းလင်း - သိမ်ခြံမြေရာတော် အရှင်နာဂသေဓာတ်သံဝါဒီတပည့်)

သမားတော်ကြီးရွှေပြာသတ္တိ ဦးကျော်မြင့် (တ/ဆ ၂၀၉၂ B.A, C.T.M.P) စေတီငါးရင်းအထူးကုဆေးရုံ၊
၅၂၄(၁)၊ မေဓာတ်လမ်းဆုံ၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် - ၀၉ ရွာရွှေစံတန်း၊ ၀၉ ဇွန်ဥက္ကရာဇ်